உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுசாத்தானமாகிய

கூதவனபுராணம்.

ஷை வசனம்.

இவை

ஸ்ரீவன்றொண்டரவர்கள்

மாணாக்கருள் ஒருவரும்

காரைக்குடி

ராம. கு. ராமநாதச் செட்டியாரவர்கள்

குமாரருமாகிய

சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியன.

ஷை திருவுசாத்தானமாகிய கோயிலூர்

ஸ்ரீமந்திரபுரீஸ்வரசுவாமிகோவில் தர்மகர்த்தராகிய

காரைக்குடி

தி.அரு.அ.வெ. அண்ணாமலைச்செட்டியாரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

ஷை கோயிலூரைச்சார்ந்த ஆலங்காடு

ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியாரால்

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கம் பவர்ப்பிரஸில்

அச்சிடப்பெற்றன.

1905.

சருக்க அட்டவணை.

ஆக, திருவிருத்தம் ௲௫௨௦

சாமி அய்யரவர்களிடமிருந்து எனக்குக் கிடைத்தன. வடமொழிப்புராணம் ஈற்றில் ஜீரணமாயிருந்தது. திருவுசாத்தானத்தில் முன் தலபுராணபடனஞ் செய்துவந்த பெருகவாழ்ந்தான் பிரம்மஸ்ரீ வனமாலி அய்யங்காரவர்கள் வீட்டிலிருந்த ஜீரணமில்லாத வடமொழிப் பிரதியொன்று கிடைத்தது. தஞ்சாவூர்ச் சரஸ்வதிமஹால் முதலிய பலவிடங்களில் தேடியும் தமிழிலாவது சமஸ்கிருதத்திலாவது வேறு பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை. திருவுசாத்தானத்தில் பிரம்மஸ்ரீ வயித்தியநாதக்குருக்களவர்களிடத்தில் ஒரு வடமொழிப்பிரதியிருந்து முற்றும் ஜீரணமாய்ப்போய்விட்டதாகத் தெரிந்தது. இத்தலபுராணம் இங்ஙனம் அருகுநிலையடைந்துவருவதை நோக்கி இதை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தாதவரையில் இந்த உத்தமோத்தம சிவசரித்திரம் உலகோபகாரமாகாமல் மறைந்துவிடுமேயென்ற கவற்சியால் இதனையச்சிட்டு வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்னும் பேராசை யென்னுள்ளங்கவர்ந்தெழுந்தது. அதன் வழிப்பட்டேனாதலால் இதுவும் எம்பிரான்றிருவருளேயாமெனக்கருதிப் பெருகவாழ்ந்தான் பிரம்மஸ்ரீ நாராயண சாஸ்திரியாரவர்களைக்கொண்டு வடமொழிப்பிரதியைக் கிடைத்த (கசுக) செய்யுளுள்ள தமிழ்ப் புராணத்தோடு ஒத்துப்பார்த்ததில் தமிழில் மிகவுஞ் சுருக்கமாகவும் சில சரித்திரங்கள் விடுபட்டு மிருந்தமையால் வடமொழியிலுள்ள விரிவின்படியே சரித்திரங்களும் விடுபடாது தமிழில் ஒருபுராணஞ்செய்வித்து அச்சிடவேண்டுமென்று யோசித்துப், புறச்சமயக்களைகளைக் களைந்து, சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த மென்னுந் தெய்வப் பயிர் தழைத்தோங்க, மதுரை ஜில்லா காரைக்குடியில் ஒன்பதுகோயில் வகுப்பினராகிய நகரத்தார்களுள்ளே, கல்லாசநாட்டில் இளையாற்றங்குடியான குலசேகரபுரத்தில் இரணியூர் மருதங்குடியான ராஜநாராயணபுரத்தில் பிள்ளைபட்டி திருவேட்டுருடையான் என்னுங்குடிப்பெயர் பெற்ற, ரா. ம. கு. ராமநாதச்செட்டியாரவர்கள் செய்த அருந்தவப்பயனாற் புதல்வராக அவதரித்தவர்களும், யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் திருவடிக்கன்பராய் அவர்கள் திருச்சந்நிதானத்தில் நீடித்தகாலந் தொண்டுபூண்டொழுகினவர்களும், தேவகோட்டை ஸ்ரீ வன்றொண்டரவர்கள், அனவரதமதுராபுர சிவஸ்ரீ மெய்யப்பசுவாமிகள், மேற்கண்டநாவலர்பெருமான் மருகரும் முதன்மாணாக்கரும் வித்துவசிரோன்மணியுமாகிய ச. பொன்னம்பலபிள்ளையவர்கள், சாவிவாடி புலோலி யாழ்ப்பாணத்து வட்டுக்கோட்டை ஸ்ரீ அம்பலவாண நாவலரவர்கள் முதலிய ஆன்றோர்களிடத்து இலக்கண இலக்கிய சாஸ்திரங்களை நன்கு கற்றுணர்ந்தவர்களும், மதுரைச்சித்தி விநாயகர் திருவிரட்டைமணிமாலை, மயின்மலைச்சந்தவிருத்தம், குன்றைச் சிலேடைவெண்பா, காழிச்சிலேடை வெண்பா, தில்லைச்சிலேடை வெண்பா

உ

சிவமயம்.

முகவுரை.

சீர்திகழ்வளத்தி னேர்கெழுசோழ
நாட்டினிலிந்திரன் வேட்டிடவந்த
பூவிரிபொழில்சூழ் காவிரியாற்றி
னன்குரையளவுறுத் தென்கரைத்தலங்களு
ளவந்தனையகற்றுஞ் சிவஞ்சுயம்பிலிங்கத்
திருவுருக்கொண்டு மருவிவீற்றிருந்தருள்
சூதவனமென மாதவர்போற்றுங்
காழிவாழ்சேயி னேழிசைத்துதிபெறுந்
தன்னையடைந்தோர் மன்னுபிறப்பொடு
மருவுசாவகற்றுந் *திருவுசாத்தானம்

என்னுந் திவ்விய க்ஷேத்திரத்திற்கு நூற்றறுபத்தொன்பது பாடலுள்ள தமிழ்ப்புராணமொன்று சாம்புவனோடை ஸ்ரீ அம்பலவாண சுவாமிகள் சேர்த்துவைத்திருந்த அநேக நூல்களோடிருந்தது. ஆலங்காட்டுச் சிவபுண்ணியச் செட்டியார் அதைப்பார்த்தெழுதிய பிரதியொன்று எனக்குக் கிடைத்தது. இப்புராணம் இயற்றினாரின்னாரென்று தெரியவில்லை. பின்பு ஸ்ரீ அம்பலவாணசுவாமிகள் மரபில்வந்த வேலாயுத பண்டாரமவர்களிடமிருந்த மேற்படி மூலப்பிரதியும் சித்தமல்லி ப்ரஹ்மஸ்ரீ அப்பாசாமி சாஸ்திரியாரவர்களிடமிருந்த வடமொழிப்புராணமொன்றும் பின்னத்தூர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ அ நாராயண

---

* இந்தத் திருவுசாத்தானமானது தஞ்சாவூர் ஜில்லா திருத்துறைப்பூண்டித்தாலூகா முத்துப்பேட்டை ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அடுத்த வடதிசையில் ஒரு மைல்தூரத்திலுள்ளது. இது கோயிலூரென்னு நாமம் வழங்கப்பெற்றுவருகிறது. இத்தலத்திலுள்ள ஸ்ரீமந்திரபுரீசுர சுவாமி திருக்கோயிலில் ராசகோபுரமும் ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தசுவாமி முன்மண்டபமுதலான பலவிடங்களு மிகவுஞ் சீரணப்பட்டு அதிசீக்கிரத்தில் சீரணோத்தாரணஞ் செய்யவேண்டிய நிலைமையிலிருக்கின்றது. இது ஸ்தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி மூன்றாலும் அளவில்லாத அத்தியற்புத அதிமகத்துவமுள்ளதென்பது ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரத்தாலும் இப்புராணத்தாலும் இனிது விளங்கும். தனவந்தர்களாயுஞ் சிவபுண்ணிய சீலர்களாயுமுள்ள சிவநேசச்செல்வர்கள் இதனைச் சீரணோத்தாரணஞ்செய்து கும்பாபிஷேகஞ்செய்வது அத்தியாவசிய மகாசிவபுண்ணியமாகும்.

திருவாரூர்த் திரிபந்தாதி, திருவாலவாயமகவந்தாதி, திருப்புத்தூர்த் தலபுராணம், வீரசேகரமாமணிமாலை, சௌந்தரேசதயாநிதிமாலை, பசுவந்தனை வெண்பாவந்தாதி, ஷ டி திருவூசல் காரைக்குடி மீனாட்சிசுந்தரேசர் திருவூசல், திருக்கழுக்குன்ற மகிமாசங்கிரகஸ்தவம், மெய்யப்பசுவாமிகள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, கற்பகவிநாயகர் பதிற்றுப்பத்தாதி சித்தவடமான்மிய முதலிய பலநூல்களை யியற்றியவர்களும், தம்மிடத்திற் கற்குமாணாக்கர்கள் மிகவிரும்பிக்கேட்ப மிகவிருப்பத்தோடு சிரமநோக்காது அரியபொருள்களு மெளிதில் விளங்க உதாரணாதிகளோடு நன்குபோதிப்பவர்களும் பெரியபுராணாதி சைவசாஸ்திரங்களைக் கேட்போர் ஆனந்தபரவசர்களாகும்படி விரித்துப் பிரசங்கிப்பவர்களும் தங்கள் குலவிருத்தியாகிய வியாபாராதிகளிற் சிறிதும் காலஞ்செலுத்தாது உள்ளபடியே மெய்யன்போடு சிவபூசாதி சிவபுண்ணியங்களையே தமக்கு இயற்றொழிலாகக்கொண்டு ஒழுகுபவர்களுமான மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சொக்கலிங்கச் செட்டியாரவர்களிடத்தில் அடியேன் கருத்தை வெளியிட்டேன். அவ்வேண்டுகோளுக்கிசைந்து வடமொழியிலுள்ளபடி சரித்திரங்களை மொழிபெயர்த்துச் சிவாலயத்திருப்பணி மகாகும்பாபிஷேகம் சிவபூஜாவிதி முதலியவைகளை பத்ததி முதலிய நூல்களைக்கொண்டும் விரிவாகச்சேர்த்து (௲௱௨) திருவிருத்தங்களாற் செய்துதந்தார்கள். "செய்யாமற் செய்தவுதவிக்கு வையகமும் வானகமுமாற்றலரிது" "பயன்றூக்கார் செய்தவுதவி நயன்றூக்கி னன்மை கடலிற் பெரிது" என்று தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் அருளியபடி அவர்கள் செய்தபேருதவிக்கு அவர்கள் பெரும்புகழை யெடுத்துப்பேசுதலன்றி வேறியாது கைம்மாறுடையேன். இப்பெருஞ் சிறப்பினதாகிய சூதவனபுராணம் அத்தலத்தில் ஸ்ரீபிரகந்நாயகி சமேத ஸ்ரீமந்திரபுரீசுவரசுவாமி சந்நிதியில் சாலியவாகனசகாப்தம் ௲அ௱உ௰௫ சோபகிருது௵ ஆனி௴ ௨௨௳ சுக்கிரவாரம் உத்திரநக்ஷத்திரம் கடகலக்கினங்கூடிய சுபமுகூர்த்தத்தில் தொடங்கிச் சிங்கவனம் ப்ரம்மஸ்ரீ சுந்தரேசபாரதிகள் முதலியோர் கூடிய வித்துவசங்கத்தில் அரங்கேற்றப்பெற்றது. இப்புராணம் கற்றோர்க்குமாத்திரமன்றி மற்றோர்க்கும் பயனாகும்வண்ணம் என்வேண்டுகோளின்படி இந்நூலாசிரியராலேயே சரித்திரமாத்திரம் விளங்கச் சுருக்கமாய்க் கத்தியரூபமாகவுஞ் செய்யப்பெற்றுப் பின் சேர்க்கப்பெற்றது.

இங்ஙனம்,

ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியார்,

ஆலங்காடு.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப் பாயிரம்.

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் மகாவித்வான்
ப்ரஹ்மஸ்ரீ உ, வே. சாமிநாதையரவர்கள்
இயற்றியது.

பூமேவுகடுக்கைமுடிப்பரன்றிருவுசாத்தானபுராணந்தன்னைத்
தேமேவுதமிழ்மொழியிற்காரைநகர்ச்சொக்கலிங்கச்செல்வன்றன்னு
ளுமேவுபத்தியமாநடையாகவியற்றுவித்துநல்கினுனாற்
பாமேவுபழம்பதியாமாலங்காட்டிலங்குசிதம்பரவேண்மன்னே. (௧)

அப்பணியுஞ்செவ்வேணிக்கருமிடற்றுமாதேவர்க்கன்பினுேடு
துப்பணியுந்திருப்பணியாங்கற்பணியும்பொற்பணியுந்தொண்டர்க்காய
வெப்பணியுந்தம்புரியுஞ்சிதம்பரவேள்சொற்பணியென்றெவரும்போற்று
மிப்பணியின்றியற்றுவித்ததியல்பன்றேவிறும்புதென்றிசைப்பார்யாரே. ( )

சிங்கவனம் வித்துவான் ப்ரஹ்மஸ்ரீ சுப்பபாரதியவர்கள்
குமாரரும் திருவாரூர் போர்ட்டு ஸ்கூல் உபாத்தியாயருமாகிய
சந்துரேசபாரதிகள்
இயற்றியது.

திருமருவும்பெருமருமத்தொருவனொருவன்றியுருச்செறிந்துமுன்று
ருருமருவும்பூதலத்தையூடுருவவிடந்துபன்னுளுழன்றுங்காணு
மருமருவுதிருவடிகளுேவிருகானமொமத்தோர்மாதின்
றருமருவுமாளிகைக்குச்சந்துநடந்தருள்புகழ்வாய்தலமுன்னுக. (௧)

மாணுட்டுமூவர்திருப்பாடல்பெறுவனதலங்கள்வரம்பிலாத
நாணுட்டுய்த்திடவடைந்தோர்தமக்கிருமைநலமளிக்கநாகத்தோங்குங்
கோணுட்டுப்பினமணியின்குவால்கொழிக்கும்பொன்னிநதிகுறையின்மாட்டு
சோணுட்டுப்பலதலத்துளொருதலமீதென்றறிஞர்சொல்லப்பெற்று. (௨)

சீதவனக்குளிர்காவில்வடாதுதிசைபோய்வெம்மைசெறிந்துணைந்த
வாதவனபரியேழுமவனுமவன்றேர்ப்பாகாமருணன்றானு
மாதவனமாற்றுபின்றெறுதுதிசைக்கேகுபெருவளப்பம்வாய்ந்த
சூதவனமான்மியத்தைத்தென்மொழியிற்புகல்கவெனத்தூயசீலன். (௩)

ஈகையன் புபொறையுடைமை தன் மனையையேவிழைதலேற்றகல்வி
யோகையுடன்விருந்தோம்பன் முகமலர்ச்சிபெருவரினுமுண்மைபேச
லாகவுளவுடன் பாட்டுக்குணங்களும்வெஃகாமைவெகுளாமையாதி [ன்.
வாகவெதிர்மறைக்குணமுமிறைந்தொருங்குதன்னிடத்துவளரப்பெற்றோ

ஆலங்காட்டினில்வாழ்வோனிராமசாமிக்குரிசிலருளுமைந்தன்
பாலங்காட்டியவிழியார்பூதிசாதனவழியேபடர்வோன்கங்கைக்
கூலங்காட்டியகாசிமுற்றலங்கட்கிசித்தகுணவான்வேணி
வாலங்காட்டியவராபரணரடிமறவாதவணிகர்கோமான். (ரு)

பூபாலர்தமைப்போற்றுமுழுமொழியினுடன்முன்னம்பூமன்றாந்த
காபாலியிருதலைத்துணொழுந்தருளுநீழத்துக்கலைகளுணர்த்தே
தாபாலுள்ளனைபொருளெனநீட்டுதிருவான்கல்வித்தகைமைசான்ற
கோபாலனிடத்துமுனைத்தமிழ்விரம்பப்பயின்றுகடல்குடித்தோனனைன்றன் (சு)

சிதம்பரவுமறைகாணநாதனுக்குக்கோயிலொன்றுவிருப்பித்துப்பல்
விதம்பாவத்தாபித்துக்கும்பாபிடேகமுதலியற்றிவெள்ளை
விதம்பரவமணிசடையார் தமக்குவிளை நிலம்பல்ல விடுத்த சீர்த்திச்
சிதம்பரமெய்த்திருநாமமுலைகுய்யப்புனைகுணவான்செப்பலன்றேன். (எ)

தன்னையே நிகர்குணத்தோன் வணிகருளிலகனருடைமைத்தன்ன
னன்னையேயிடங்கலந்தவப்பனையே பூசைபுரிந்தவிக்கால
மின்னையே புடையமதியாத பெருவாழ்க்கையன் வன்றொண்டமேவனன்
றன்னையே யாசானாக்கொண்டு தமிழ்நூல் பயின்றதவத்தின்மிக்கான். (அ)

இலக்கணமே யிலக்கியமே முதலாயவாழி கடந்திவற்றிலுறன்மா
வலக்கணடைவதுநீராவென்னவருந்திக்காத்தலம்புராரி
மலக்கணகன்றிடவுள்ளமேபரத்தம்புராணமெறுமழைபெய்மேகத்
தொலக்கணமும்விலக்காக் கானகர்க் கொக்கவிக்கைகுணவிலன்.

சொன்னயமும் பொருணயமு மெலித்தவிட மொழிந்துதைதயத்தாவெசான்
மன்னுவமையுருவகமேமுதலியவணிபலவின்வகையுஞ்செய்ய [வின்றி
பன்னரியமடக்கியமகந்திரிபாதிசெருபம்பாவைப்பத்தி
யின்னரியசேதன்னுணிக்கக்கல்லி விறைபுலவர்தலைவெய்துமெச்ச. (க0)

நாடுநகரத்தினைமேவிபெருகவிரும்பாயிரத்தினலமுன்றோன்றப்
பீடுபெறு பாமனுக்குக் கோவிலமைத்திடு முறைமை பெருமான்றன்னை
வீடுபெறவவ்விடத்துத்தாபித்துயவியியவற்கு விழாநற்பூசை
யோடுபுரிந்திடன்முதலவிரித்துலகோர் பேறெய்தவுளைத்திட்டானே. (கக)

கும்பகோணம்டவுண் ஐஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
பின்னத்தூர்ப்ரமஸ்ரீ அ. நாராயணசாமியையரவர்கள்
இயற்றியது.

பொன்பூத்தபுவிவரைப்பிற்புகழ்பூத்தபுனனாட்டிற் பொலிவுமிக்கோன்
மன்பூத்தவுசாத்தானமாத்தளியிலேத்தெடுத்துவானோர்போற்ற
மின்பூத்தமெல்லிடைபால்விளங்கவுறைவிடைப்பாகவிமலமூர்த்தி
தென்பூத்த சேவடிக்கேசெழுந்தொண்டு செறிந்திலங்கு சிந்தைமேயான்.

வேறு

மதியகடுரிஞ்சுமாட மல்கியவாலங்கானப்
பதிவயிற்போந்தோனாளும்பாவலர் பயிலுஞ்செந்நாத்
துதியமையிராமசாமித் தூயவன்றவத்தின்றோன்ற
னிதியமை வணிகர்கோமானிறைகலைபலவும்வல்லோன். (

தானுறைபதியாவீசன் றளியதொன்றாக்கியன்பின்
வானுறுவாரணாசிவாரதிமண்ணியாண்டேய்
மானுறுசெங்கையீசன்வடிவமொன்றேந்திப்போதந்
* ஈனுறுகோயிலேற்றியியைபுறப்பதிட்டித்திட்டோன். (

போதமேபொலியும்புந்திப்புண்ணியப்புனிதன்பூந்தார்ச்
சீதமேய்குவளைமார்பன்சிதம்பரவள்ளல்கற்றோர்
மோதமேபெருகால்குமுதலவன்முக்கண்ணான்றேன்
சூதமாவனபுராணந்தமிழினிற்றொகுத்திடென்ன. (

கருத்தகத்திருத்திச்செல்வங்கவினியகாலைமூதூர்த்
திருத்தகுபதியின்வைகுஞ்சிவமலிபதினாறேற்று
மருத்தியன்சொக்கலிங்கப்பெயர்பெறுமண்ணலென்பான்
விருத்தநல்யாப்பினாக்கிவிரித்தனனொருங்குமன்றே. (

* ஈன் - இவ்விடம்.

முத்துப்பேட்டை ப்ரஹ்மஸ்ரீ செகநாதையரவர்கள் குமாரர்
சுப்பிரமணிய அய்யரவர்கள்
இயற்றியது.

திருவாழும் வலக்கணுமை திருமுலைப்பான் மணங்கமழ்தே வாரமேய்ந்த
பொருவாத சூதவன புராணமதைத் தமிழ்க்கவியாற் புனைதல்செய்தான்
தெருள்காரைக் குடிராம நாதனருள் சொக்கலிங்கச் செம்மலன்பே
தருமாலங் காட்டினில்வாழ் சிதம்பரவேள் மனுவின்வணங்கரணியோற்

செம்படவன்காடு ப்ரஹ்மஸ்ரீ
ரா. இராமாநுசையங்காரவர்கள்
இயற்றியது.

பூமேவுசோலைதிகழ்பொன்னூர்காரைக்குடியிற்
றேமேவுராமநாதன்சேயா—மாமேவு
நாமணக்குஞ்சொக்கலிங்கநாவலன்செய்குதவனைப்
பாமணக்கும்பார்விசும்பப்பால்.

சேற்றூர் சமஸ்தான வித்வான்
மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் இயற்றியது.

ஓர்ந்தறிஞர்தலமுதன்மூன்றினுஞ்சிறந்ததானமெனவுசாவலாலே
நேர்ந்தவுசாத்தானமெனும்பெயர்படைத்ததலப்பெருமைநிகழ்பேரன்பு
கூர்ந்தறிவாற்கண்டுமகிழ்ந்தாலங்காட்டினில்வைசியகுலதீபம்போ
லார்ந்தபுகழுறுராமசாமியருள்சிதம்பரவேளவனிதன்னில். (க)

இனையதலமான்மியங்கண்முழுதுமோர்ந்தெதிரிறைஞ்சியாருமுய்ய
நினைவுகொடுசெந்தமிழாற்புராணமொன்றுபாடுகென்றுநிகழ்த்தக்கேட்டுத்
தனைநிகர்காரைக்குடிவாழ்சொக்கலிங்கக்கலைவல்லோன்றானேசொற்றான்
அனையவனுக்கிதுவழக்கந்திருப்புத்தூர்ப்புராணமுதலைந்தான்மன்னோ. ()

மதுரை விவேகபாநு பத்திராதிபர்
எம். ஆர். கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்
இயற்றியது.

கங்கையினுமிகச்சிறந்தகாவிரித்தண்புனனாட்டிற்கனகநாட்டிற்
றாமருமவர்முனிவர்பிறர்சார்ந்திறைஞ்சிப்போற்றுபெருந்தலமாமேன்மை
பொங்குதிருவுசாத்தானமெனுந்தலமகிமைபூவில்யாருஞ்
சங்கையிலாதறியவொருபுராணமுயர்தண்டமிழிற்றருவாயென்ன. (க)

பாலங்காட்டியசீருங்கண்மணியுநால்வாருட்பாடல்பாடுந்
தாலங்காட்டியவொலியுங்கொடுவருவார்ச்சிவமெனவேதனதாட்கொண்டு
சீலங்காட்டியசுகுணன்சிவபூசாதுரந்தரபூசிதனீர்சூழு
மாலங்காட்டினில்வாசன்பலகலைதேர்சிதம்பரமாலன்பாற்கூற. (உ)

தருவாய்வந்திவ்வுலகிலிரப்பவர்க்குநிதிவாரித்தருவானுமப்
பெருவாய்மைச்சிதம்பரமால்வேண்டியாங்குஞற்றல்பெரும்பேறுமென்று
வொருவாதமனத்துவகையுவட்டெடுப்பவுடன்பாடியுதவினன்செந்
திருவாரும்வளக்காரைக்குடிநகர்வாழ்வணிகர்குலதிலகமானோன். (

பலகலையுஞ்செவிமடுத்துமனத்தகத்துச்செறித்துவைத்தபண்பன்முன்னோ
மிலகலையுண்டவன்பொதிகையெய்தவெகுநூலிசைத்தோ னெனதுநெஞ்
விலகலையுறாதுதன்பாலுறப்பிணித்தோன்சிவநேசமெய்ம்மையாள
னுலகலையும்படியடையும்பவப்பிணிக்குமருந்தெனவேயுரைக்கும்வாக்காள

இன்னபெருந்தகையாகுஞ்சொக்கலிங்கவள்ளலிவணீந்ததொன்றே
யன்னதனையெழுதாதவெழுத்திலிட்டுப்பலவாக்கியளித்தான்முன்னஞ்
சொன்னபுகழ்ச்சிதம்பரமாவிவ்விருவர்பெருமைமுற்றுஞ்சொல்வார்யாரே
பண்ணுதமிழ்வரைப்பினுக்கிப்புராணமரும்பேறுதவும்பண்பிற்றுமே. (

ஸ்ரீ வன்றொண்டரவர்கள் மாணாக்கருளொருவராகிய

காரைக்குடி

ராம. கு. மெ. மெய்யப்பசெட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்னிருக்கும்பூவிருக்கும்பொழிலிருக்கும்புகழிருக்கும்பொன்னிருந்
தென்னிருக்கும்பஃறலங்கள்செறிந்திருக்குஞ்செம்பியர்கோன்றெய்வநா
ற், கொன்னிருக்கும்வலனிருக்குங்கோதண்டச்சிலையிருக்குங்கொற்றச்சே
டோண், மின்னிருக்குஞ்செங்கண்ணவெண்ணகையகருநிறத்தவீராமன்

காப்பூத்தகரதலத்தானருள்பூத்ததிருவுளத்தான்கவிஞர்தெய்வப்
பூப்பூத்தபொலன்கொடியைப்புலைபூத்தபோரக்கன்புரிந்துவவ்வி
சாப்பூத்தவிலங்கைபுகலெம்பூத்தவிளவலொடுநண்ணாரஞ்சுங்
கோப்பூத்தசுக்ரீவன்குணம்பூத்தகவிவீரக்குழுக்களோடும். (

பொன்னிலங்கைபுகுமாறும்புண்ணியிடத்தனையாறுபுரியுமாறு
மன்னிலங்கவுசாவியானருள்பெறலினுசாத்தானமாண்பேர்பூண்டு
மின்னிலங்குசிறைக்கலுழனமிர்தகடங்கவர்ந்தேகும்விசையிற்சிந்து
தென்னிலங்குதிவலைமுளைத்தெழுகுதமாவிருக்கச்செறிவிற்றுகி. (

மாலருளாற்பன்னூற்றுப்பஃறலையபணிக்காசுமருவியாங்கட்
கோலமலிதிருக்கோயினிருமித்துப்பெருஞ்சாந்திகுலாவச்செய்தாங்
கேலவருச்சனைபுரிந்துபரமனருட்பேறடையுமியல்பிற்றுகி
ஞாலமெலாமுய்யவருள்பொழிபெரியநாயகியாநங்கையோடு,

மாமந்திரோசனருளமுதேசனுயர்குரவனேசனன்பர்க்
கேமஞ்செய்வானெனன்றமிணிநுவீற்றிருந்தருளுமியல்பிற்றுகித்
தாமஞ்சார்குழற்றிருவுஞ்சொற்கொடியும்விற்கொடியுந்துணைதவதாகி
நாமஞ்சால்குரவனசரிதவாரியந்தமிழினக்காவென்னு. (௫)

அச்சுதவனக்குயர்பூருவதிசையிற்குரோசமொன்றிலளப்பிற்சீர்த்தி
வைச்சுதையிளந்தென்றலைப்பாவிநறுஞ்சோலைமலர்த்தேன்வாரி
யுச்சுதக்காவிரியும்பொன்னிவரியுமிசைபாடவலமும்பொற்குன்
றைச்சுதைதப்பொருமூலையாரம்மனையாடகியத்தினமருகுவாய்ந்தே. (௬)

வெருவாலங்காட்டிப்பின்விழையமுதங்காட்டாழிவிழியார்விஞ்சுந்
திருவாலங்காட்டியனும்பாட்டியனுமிகழுமங்கின்சிறப்பாற்சோதி
யுருவாலங்காட்டியெழுபணிமணியின்பேரொளியாலுயர்வானேய்க்கு
மருவாலங்காட்டினுறைபூவசியர்குலசிகாமணியாய்வந்தோன். (௭)

வாமாமகாபுரிபெருந்தவங்களுருத்திரண்டுவந்தாலொத்தோன்
காவாதபெருங்கொடையாற்கன்னன்முகில்கற்பகப்பூங்காவைவென்றோ
னாவாரும்பெருங்குணத்தாலொழுக்கத்தாலுதிட்டிரனையொப்பான்மூலக்
குராவாருஞ்சேவடிக்கேமுக்கரணமொன்றியன்புருயிற்றுயீரான். (௮)

இதம்பாவுதிரிசங்குதனிக்குமாளிவனேயாமென்னவாயற்
புதம்பாவைப்புரந்துசிவபூசனையாதியாகியதிபுரிந்தொண்டர்
பதம்பாவிப்பகட்டொருமைப்பாகனுளம்போர்சம்பந்தத்தோன்சீர்த்திச்
சிதம்பரவேள்சைவசிகாமணியுளத்திற்போன்புசெறிந்துவேண்ட. (௯)

சொன்னலனும்பொருணலனுஞ்சுவைநலனுமிசைநலனுந்தொன்னூலோது
மென்னலனுமியாண்டுமுறுமிதனலமேனோர்ந்திணிதருந்தியின்பமீக்கூர்
பொன்னலமுயர்வெள்ளியுஞ்செம்புங்கவரும்வாணாறுநிற்புந்தீவேருய்
முன்னாவைகடைந்துகிடைத்ததுவேம்பின்காவென்றேமொழியாநிற்ப. (௧௦)

சித்தாந்தக்கோளுமுயர்சைவபரிபாடைகளுந்திகழுமுண்மைச்
சித்தாந்தற்பானடியார்பெருமிதமுமன்னாமடிசிரங்கொண்டாங்கர்ச்
சித்தாந்தாங்கபத்திசெய்திறனுஞ்சிவபூசைச்சிறப்புந்தெய்வச்
சித்தாந்தமிழ்தாபூர்வபக்கமெனாகனிவினக்குந்தெளிவுமல்க. (௧௧)

வன்னனையுங்கற்பனையுமடக்கும்யமகமுந்திரிபுமருவத்தேருஞ்
சொன்னயஞ்சேர்புலவரொளிந்தஞ்சோமரிதியிதெனச்சொல்லையாண்டு
மன்னுநவரசமுமொருபான்வனப்புந்தொமழிந்தவயங்கமுந்நால்
பன்னுசிவார்ச்சனைகும்பாபிடேகவிதிமுதல்வாய்மைபாவித்தோன்ற. (௧௨)

சருக்கமிரண்டேழாகத்தொகுத்துவகுத்தருளருமைவிரித்துச்சாற்றும்
பெருக்கமுறுவிருத்தயாப்பாயிரத்தைந்நூற்றிருபான்பிறங்கச்செய்து
மருக்கமழ்பூங்கலைமகளுமலைமகளாயாராய்ந்துமதிக்கநாமந்
திருக்கிளருஞ்சூதவனபுராணமெனப்புனைந்தொருநூல்செய்தான்மன்னோ.

இத்தகுநூலினிதியற்றியிசைபடைத்தான்யாவனெனினியம்புங்கற்பாம்
பைத்தகடற்பாருலகிற்பன்னூட்டுந்தமிழ்ச்சங்கம்பல்குநாடாய்ச்
சத்தொடுசித்தானந்தவுருவினர்மூவரும்புரக்குந்தகைமைத்தாகி
முத்தமிழுநான்மறையுமைந்தெழுத்துமறுதொழிலோர்முறையுமோங்கி. ()

கண்டிகழுமலங்கலினார்காரிகழும்பூங்குழலார்கவினார்நீலக்
கண்டிகழுமலர்முகத்தார்கனியிகழுஞ்செவ்வாயார்காமர்பூஞ்சி
கண்டிகழுமலங்கடையுஞ்சாயலினார்நெடுமாறர்காதற்றேவி
கண்டிகழுமலமுனிவன்சொற்பெறுநீற்றொளிபரப்புகலின்சேர்நாட்டில். ()

பன்னகர்க்குந்தலைநகராய்ப்பணிநகர்க்குமணிகுலவுபாகசாதன்
பொன்னகர்க்கும்புடைநகர்க்குங்களிபயக்கும்பொற்பினதாய்ப்பொலிந்தொன்
றான்று, மன்னுமறமுதனான்குபேறுமலிமாண்பினதாய்வளத்தான்மிக்க
துன்னுபுகழ்க்காரைநகர்டன்னெடுநாளியற்றுதவத்தோற்றம்போல்வான். ()

வேறு.

மதியோங்குமகுடதனவசியர்சிகாமணிசமையத்
ததியோங்குசித்தாந்தசைவசிகாமணிசெஞ்சொற்
பொதியோங்குசீர்படைத்தபுலவர்சிகாமணிதொழும்பின்
றுதியோங்குசிவபெருமான்றொண்டர்சிகாமணியென்பான். (௧௭)

தவத்தையொருவாதியற்றித்தனதுளத்தினமர்பரம
னவத்தையகற்றிடுமலர்த்தாளருச்சிக்குநெறிமறவான்
பவத்தையொழிப்பதுநீறும்பரித்திடுகண்மணித்தொடையுஞ்
சிவத்தையருளெழுத்தஞ்சுமெனத்துணிந்தசெம்மையினான். (௧௮)

அவமலியும்புன்சமயநெறிபழுதென்றறவிடுத்தோன்
றவமலியும்புகழ்ராமநாதனருந்தவப்புதல்வன்
சிவமலியுந்திருவேட்பூருடையான்சென்னெறிப்படர்வான்
பவமலியுமெனக்குமுசாத்துணையாயபண்புடையான். (௧௯)

பாவலர்நாயகன்மேலைப்பண்ணவர்நாயகன்மதிக்குங்
காவலர்நாயகன்றமியேன்கருத்தமர்நாயகன்சைவத்
தாவலர்நாயகனல்லையமர்ந்தருணாயகனகில
நாவலர்நாயகன்கருணைநாட்டநிறைநலம்படைத்தோன். (௨௰)

மருணிலையிற்றலையனெனமதித்திரங்கியெனையாண்ட
தெருணிலைதேர்வன்றொண்டதேசிகன்பாற்றென்கூடற்
பொருணிலைதேர்மெய்யப்பபுனிதமுனிவரன்றிருமுன்
னருணிலைதேர்நல்லையிற்பொன்னம்பலப்பேராண்டகைபால். (உக)

ஒழிவில்பதிசிவமெனக்கொண்டுலகுய்யப்பிரசங்கம்
பொழிதருமம்பலவாணநாவலனும்புங்கவன்பாற்
பழிதபுநல்லிலக்கியமுமிலக்கணமும்பரிந்தாய்ந்து
மொழிதருவள்ளுவர்கற்கக்கட்டுறவென்மொழிக்கிசைந்தோன். (உஉ)

காவொருமைநெய்யரிசாகம்பொள்ளற்றும்பமனை
சோருபினமதியவையும்போதிக்குந்தொல்லைத்தாற்
பேரறிவினென்னமாவெனவாக்கும்பெற்றியினன்
வீரமலிதவவலியான்மிருகண்டுசுதன்போல்வான். (உங)

பூமனுக்குமிளவலுக்கும்போரொருமைப்பாகனுக்கு
மாமனுக்குந்தன்னனைவிலயர்வுயிர்க்குமாண்பளித்தோன்
தேமனுக்குவப்புரிபான்மியமுதனூல்பலதொகுத்தோன்
சோமனுக்குமிகுதன்மைச்சொக்கலிங்கதேசிகனே. (உச)

திருப்புத்தூர்க்கு அடுத்தமகிபாலன்பட்டி.

குமா. மு. கதிரேசச்செட்டியார்

இயற்றியது.

பொன்னிவளம்பொலிசோழநன்னாட்டின்றிலகமெனப்புகழுஞ்சீர்த்தித்
தொன்னியமம்வழாதொண்ணிருந்தூவனைபராவுமுறைசொல்லுந்தூய
முன்னைவடமொழியோர்க்கெக்காரிப்பேர் புலவரெனமுயக்குகொள்வான்
உன்னுமணிபொதியவிழ்த்தீந்தென்னுமொத்தான்றமிழ்க்கவியாறுவன் யாவொ
ரென்னின். (க)

பல்கலையம்பாவறிஞருளங்கொளுத்திமகிழ்விப்போன் பனிமென்றூது
பல்கலையம்பாடனவிபாற்றிரேனுன்கனைவளைப்பதியோனற்பா
னல்கலையம்பார்கருமலையுமைபாகனையேயத்துமுத்த
நல்கலையம்பாமகிழ்விசைநிறுவுசொக்கலிங்கநாவலோனே. (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

தில்லைவளாகம்
ஸ்ரீ சண்முகசரணாலயசுவாமிகள்
இயற்றியது.

திருவளர்கமலச்செம்மலுண் முகத்
தொருவனளித் தவுலகிற்சிறந்த
வாலவாய்ச்சங்கத் தமர்சொக்கலிங்கக்
கோலமேகாரைக்குடியுளோர்பன்னு
ளாற்றியதவத்தாலப்பெயரேகொண்
டேற்றமேதரவந்தெனவாங்குதித்தோன்
பொய்ச்சமயங்களைப்போக்கியாகம
மெய்ச்சைவசமயவிதிகைக்கொண்டே
பிறைக்கொழுந்தணிசடைப்பிஞ்ஞகன்றளி
னறைக்கொழுங்கூவிளங்கன்னீராதிய
தேடியருச்சனைசெய்தருளிரந்து
பாடிப்பணியும்புத்திமாபாற்கான்
பதிபசுபாசவிதிமுறைதெரிந்த
சதுருடைச்சைவசித்தாந்தசாகரம்
விதிவழியொழுகும்வித்தகர்தமக்குக்
கதிவழியிதுவெனக்காட்டுமாமேரு
வெனப்புவியுள்ளோரிசைத்திடவடங்கா
மனப்புலனடக்குமாதவப்புணான்
சூதவனத்தின்கோதின்மான்மியத்தைப்
பேதமிறமிழிற்பிறங்கிடச்செய்து
கோலங்காட்டியகொண்டல்சூழ்தண்டலை
யாலங்காட்டில்வாழருமருந்தன்ன
சீலச்சிதம்பரச்செம்மல்வேண்டுகோள்
சாலமுற்றுவித்துத்தந்தமாகீர்த்தியைச்
சொற்றிடச்சேடனுந்துளங்குவானுளமெனின்
மற்றொருநாவால்வழங்குவதெளிதோ.

இராமநாதபுரம்

சமஸ்தானவித்துவான்

சர்க்கரைப்புலவர்வம்ஸ்தராகிய

கோட்டுடி மு. சேதுப்புலவர்குமாரரும்

ஆலங்காடு மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ரா. ம. சி. த. சிதம்பரச்செட்டியார்

மாணுக்கருளொருவரும்

மன்னார்குடி பிண்டலேகாலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய

சர்க்கரை இராமசாமிப்புலவர்

இயற்றியது.

சீர்பூத்த திரையுடுத்த நிலமகளுக்கணிமுகமாஞ்சென்னிநாட்டி
லேர்பூத்த திலகமெனவிலகாலங்காட்டில்வருமெவர்க்குமென்றும்
பேர்பூத்தபலனுதவுந்தருவாஞேனாவிதழிபிறைநீர்ச்சென்னிக்
கார்பூத்தகண்டன்மலர்க்கழல்போற்றுந்தவஞானங்கதிக்குமேலோன். (க)

தெருண்மணக்குந்தமிழ்மகளுக்கணியாங்காய்ப்பரசமயச்சிங்கமாகி
யருண்மணக்குஞ்சைவமெனுமரும்பயிர்க்கோர்முகிலாகியடியேன்போலு
மிருண்மணக்குமுளத்தவருக்கிருஞ்சுடராய்த்தவமிகுமிராமசாமிப்
பொருண்மணக்கும்வணிகபதிபுத்திரரத்தினமாகிப்பொருந்துஞ்செல்வன் ( )

அற்றார்க்குஞ்சிவபெருமானடியார்க்குநால்வேதமறிந்துளார்க்கு
மற்றார்க்குமங்கமெல்லாம்வந்தார்க்குமிசைநூல்வாணருக்குமெய்ந்நூல்
கற்றார்க்குங்கவிராசகணத்தார்க்குந்தமிழ்வேதங்கரைகண்டார்க்கும்
வற்றாமலெப்பொருளும்வழங்குதலானவந்தியேமானும்வள்ளல். (ங)

மனக்கவலையுடையார்க்குமகிழ்வாய்வீடற்றவர்க்குவாழும்வீடா
யுணற்கரியவழியவருக்குணவமுதாயுறவிலர்க்கவ்வுறவாய்த்தந்தை
யனைக்கரியார்க்கவராகியரும்பிணியாளருக்குமருந்தாகிச்செம்பொ
னினைக்குவியலில்லார்க்கவ்வினைக்குவியலாய்வாழுமிசையார்பூபன். (ச)

தாதாடுமிதழிமதிச்சடையாடக்குழையாடத்தாளிற்சேர்த்த
வாதாடுமரி கடலைமலைந்தாடக்குலைந்துகங்கைமங்கையாடப்
போதாடும்பொன்னரங்கம்பொலிந்தாடுமீசனடம்புரியச்சீர்சான்
மாதாடுஞ்சிவஞானமடாலயமுமினிதியற்றிவைத்ததோன்றல். (ரு)

சிறப்புப்பாயிரம்.

மன்னியசீகாழியர்கோவாக்கரசுதொண்டர்தொகைவழங்கும்வள்ள
லுன்னியமாதவவாதவூரடிகண்முதலாயதூய்மையோர்கண்
முன்னியருண்மறைபொழியமுறைபிறழாதடியர்கரமுகிழ்த்தன்னோர்கள்
பன்னியசீர்த்தமிழ்வேதம்பகரவருட்குருபூசைபண்ணுமண்ணல். (௮)

நலத்திலுயர்காசிநகர்தனக்கேகித்திரிபதகைதன்னிற்றோய்ந்து
பலத்திலுயர்பலன்றருமோர்பாணலிங்கங்கொணர்ந்துபரிவாரமோடு
வலத்திலுயரங்கயற்கண்மாதயன்மேவுறக்கோவில்வகுத்துச்சைவர்
குலத்திலுயரந்தணராற்குறைவில்பிரதிட்டைசெய்துகுலவுமன்பன். (௯)

இன்னதெனன்றெனையறியாதிருந்துமினியவைகூறியிருக்கவீடு
மன்னுதிபலபொருளுமருந்தமிழ்விற்பனமுமுயரறிஞர்நட்புஞ்
சொன்னதியெப்பொருளுந்தொல்லுலகும்புகழமகிழ்துளும்பநல்கி
யென்னுளுமெமைப்புரக்கவென்றுபெருந்தவப்பேறுயிருக்குஞ்சீமான். (௰)

தொன்றுதிகழ்வடவனமுந்தொல்லுலகுஞ்செய்தவத்தொகுதியாலு
நன்றுருக்கொண்டுற்றதெனநாவலருங்காவலருநவிலநின்றோன் [௭
றுன்றுபுகழ்கொடைவாய்மைபொறையடக்கந்தூய்மையெனுஞ்சுடர் வாய்[illegible]
வென்றுதனமழைபொழியுமெழிலிசிதம்பரநாமமியைந்தவேந்தல். (௰)

எந்நாட்டுமுயர்வளவனன்னாட்டுண்முன்னாட்டுமேற்றமேய
தென்னாட்டிசைச்சூதச்செழுங்காட்டுமான்மியத்தைச்செவிக்கின்பாக்கு[illegible]
சொன்னாட்டுந்தென்னாட்டுத்தூமொழியாற்றருகெனலுஞ்சுகுணம்வாய்ந்த
பன்னாட்டுப்பாவலருமுண்ணாட்டும்படிபுனைந்துபகர்ந்தான்மன்னோ. (௰௧)

அன்னவனியாமொளிற்றிருவுமருந்தமிழும்பெரும்புகழுமமைந்தநல்லோன்
பன்னுமறைத்தெளிவெனவிற்பனர்புகல்சித்தாந்த மெய்ந்நூற் பரவையு[illegible]
டோன், கன்னலெனத்தமிழிசைக்குங்கவியினுக்கும்புவியினுக்குங் கண்[illegible]
ள்ளோன், சொன்னயமும்பொருணயமுந்துலங்கு பலநூலியற்றுந் தூய்[illegible]
யாளன். (௰௨)

கடியிருக்குந்தளவமணிகவினிருக்கும்புயமுடையான்கலையார்காரைக்
குடியிருக்குந்தனவணிகர்குலத்திருக்கும் புகழ்கொடையான்குறித்து [illegible]
வடியிருக்குந்திரிசூலிமகிழ்ந்திருக்குமனமுதவிமலர்கொண்டந்தத்
துடியிருக்குங்காத்தமலன்சுடரிருக்கும்பதம்பணியுந்தூய்மையாளன். (௰௩)

குணத்தானுந்தனதுருவின்வணத்தானுந்துறைகடொறுங்குறையாதீட்டும்
பணத்தானுந்திருவருளின்மணத்தானும்பலகலையும்பயின்மாணக்கர்
கணத்தானுந்திருப்பணிசெய்யினத்தார்க்குப்பொருளுதவிக்களிக்கச்செய்யு
மெணத்தானுந்திரையுலவுவணத்தார்க்குங்கடவுளுக்கிணைவேறில்லான். ( )

கண்டெனப்பாலெனப்பிரசங்கம்மழைபெய்துளமுருகிக்கனியக்காண
கண்டனையேதினம்பரவம்பலவாணநாவலர்கோன்கண்மணியன்னோன் [ன்
றொண்டர்தமைச்சிவமெனவேதொழும்பியற்றிச்சிவபூசைதுலங்கச் செய்வ
றொண்டரிடந்தண்டமிழ்தேர்சொக்கலிங்கனெனும்வாய்மைத் தூய்மையோ
னே. (கஅ)

இந்நூலாசிரியர்மாணாக்கரு ளொருவரும் திருப்புத்தூரைச்
சார்ந்த தம்பிபட்டி சொர்ணச்சாமிக்கவிராயர்
குமாரருமாகிய

வேலுச்சாமிக்கவிராயர்

இயற்றியது

பொன்னாலுமணியாலும்புவியாலுங்கலியாலும்போதத்தாலு
மின்னாலும்மதமுதனூல்விதத்தாலுமிதத்தாலும்வேதத்தாலுஞ்
சொன்னாலுமமைமுந்நூற்றொடையாலுங்கொடையாலுந்தோற்றத்தாலு
மென்னாலுநிறைசெழியரிறைமாண்பின்முறைவாய்மையியனாட்டில். (க)

விற்றிகழுந்தன்மடவார்மிளிருமரகதமாடமிசைவாழ்தோற்றங்
கற்றிகழுங்குடைமாலைகலமாக்கள்பலரோவென்காட்டித்தாய்ப்பொய்ப்
பற்றிகழுமரனடியார்குழாம்பெருசீர்க்காரைப்பதியில்வாழு
மெற்றிகழுநாவிதிக்கோனெனப்பொலியும்வசியர்குலத்திலங்குந்தூயோன் ()

இராமனுதக்குரிசிலியற்றுதவமேயுருவாயியைந்தநல்லோ
னிராமனுதன்புகழ்மனைத்தன்பரினத்தன்பேயியற்றுவான்
விராமனுசம்புரிந்தமிளிர்கங்கைகுளிர்திங்கள்வேணியாண்டும்
விராமனுதன்பகர்ந்தசிவாகமசன்மார்க்கவிதித்தாபுள்ளோன். (௩)

எவ்வுயிரியுமேகனேயெனநின்றுமநேகனுமிலங்குமீசன்
செவ்வுருவமுளக்கமலத்தினிதொளிரவினைதொழுமெய்சிலிர்ப்பக்கண்ணீ
ரவ்வகவைசலமிசையருவியெனப்பெருகியெழவமையாவன்பிற்
றிவ்வியநீறக்கமணிபூணைந்தெழுத்தைத்தந்துமபாயிற்செபிக்குஞ்சீலன். (௪)

பலத்தானைத்தோலுரித்தவனைத்தானையருளொழுகுபாதத்தானைச்
சலத்தானைச்சூர்ப்பகையைத்தந்தானைவானசுரிற்றக்கமுன்னுங்
குலத்தானைக்கூறுவார்க்கூறுதனைநீப்பானைக்கோலநீற்றி
னலத்தானைச்சனகர்முன்னோர்க்கருண்ஞானபோதகயானனைத்தானை. (௫)

ஒருபோதுமறவாமலிருபோதுமுப்போதுமோங்குநான்காய்
வருபோதுமுதலியசொண்டைம்போதுமதற்கடந்துமாசில்பூவை
கருபோதசிட்காமத்தியற்றுவோன்சித்தாந்தக்கலைமுன்ஞானவிற்
றருபோதவந்தாங்கப்பொருள்விளங்கவிரித்துரைக்குந்தகுதியாளன். (சு)

நண்ணியபொச்சாப்பொடுவெஞ்சினகோபமுதலாயநவைகட்கெல்லாம்
பண்ணியகொள்கலனையதமியேனுக்கொருவருநூல்பகர்வொன்றாக்
தண்ணியபேரருள்கூர்ந்துதகுதியுறநூல்கள்பலதள்ளாநீங்கோா
னெண்ணியதொல்புகழமைந்தசொக்கலிங்கதேசிகனென்றியம்பும்வள்ளல்.

இத்தகையதோன்றறனையெந்நாளும்பெருஞ்செல்வவியல்பிற்றுனிக்
கத்துதிரைக்கடலுடுத்தபுடவியெலாம்புகழாலங்காட்டில்வாழ்சீமா
னுத்தமமெய்யன்பறிவுகொடைவாய்மைபொறைநீதியோங்குசீர்த்தி
வித்தகமேம்பாடுதவமுதற்சிறந்தசிதம்பரப்பேர்மேதக்கோன்றன். (எ)

தலமுதலமூவகையமேன்மைபமைகுதவனசரிதமான
பலமுதவுவடமொழியைத்தென்மொழியிற்பகருநாப்பாயதொய்மை
நலமுதவுதமிழ்வளர்க்குநாட்டகத்தாராயினுநலங்களெல்லாம்
புலமுதவப்பொலியுமெனப்புந்திகொளீஇக்கருத்துரைத்துப்புரிந்துவேண்ட.

இப்பிறவியினுக்குறுதியீதன்றேவெனத்துணிந்தாங்கின்பமீக்கூர்ந்
தொப்புறவிலாவிருத்தயாப்பதனிற்பொருண்மாண்புமோனைமாண்பும்
வைப்புறுசொன்மாண்புமணிமாண்புமெழுவகைமதமும்வனப்பெட்டொடுங்
செப்புறுமுப்பானிரண்டுத்தியுநான்குபயனுடனேதிகழச்செய்தானர். (௰)

முத்தமிழாசிரியனெனவுலகுபுகழகத்தியமாமுனிவனிந்நா
லுய்த்துணர்ந்திட்டினையவன்றனுயர்கல்விவலிமையினையுன்னிசோர்ந்துஞ்
சித்தமுடன்மலையுற்றான்சேடனெனும்பெயர்திகழ்விசேடன்றானின் [தோ
வித்தகன்வாழ்தலைமதித்தேமேதினியைத்தலைக்கொண்டான் வியைந்துமா

ஆலங்காடு ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியார்
மாணுக்கருளொருவராகிய
தி. குப்புச்சாமி ஐயர் இயற்றியது.

மாமேவுமியற்றமிழாங்கடல்பருகுமஞ்செனுமோர்மாண்புவாய்ந்தோன்
றாமேவுமதியாவம்விளையாடும்வேணியான்றுகளிலாத
தேமேவுநளினமலர்த்திருவடியேதுதித்தேத்துஞ்சீர்த்தியாளன்
கூடமேவுமிந்திரனென்றுரைசெல்வன்கன்னனைவெல்கொடைமையாளன். ()

நாவலூரிறைதொண்டத்தொகையடியார்குருபூசைநயந்துநாளு
மாவலாயுதற்றன்பனுலவனகர்க்கிறைவனறிவான்மிக்கோன்
சேவலூர்கொடியானைத்தந்தான்றன்பதியணந்தெரிசித்தேத்திக்
காவலார்காசிமணிகன்னிகைதோய்ந்தருளிலிங்கங்கையிற்கொண்டு. (௨)

வந்துதனதெழினகரிலாலயங்கண்டெரியபரிவாரத்தோடு
செந்துவர்வாய்மீனாட்சிசுந்தரேசுரர்பதிட்டைசெயுஞ்சீரானான்
முந்துமியனூல்களையென்மடமைகெடவுணர்த்திட்டோன்மோதுநீரார்
சிந்துநிகர்கருணையினன்சிதம்பரப்பேரெண்டிசையுந்திகழுஞ்செல்வன். (௩)

விண்டுமுதற்றேவர்களுமுனிவர்முதலியாவர்களும்விரும்பிப்போற்றக்
கண்டுமொழியுமைபாகனிலிங்கவடிவாயமர்ந்தகலின்மிக்கோங்கும்
வண்டுமலிகுதவனமான்மியத்தைப்புலவரெலாமகிழ்ந்துகொள்ளத்
தண்டமிழிற்பாடுகெனவப்பரிசேபாடினனத்தவன்யாரென்னில். (௪)

தருநிகருங்கொடையுடையான்றனதனிகர்தனமுடையான்றவமிக்குள்ளான்
பொருவரியதிருநீறுங்கண்மணியுமுடையவனாய்ப்பொலியுநேசர்
திருவுருவேயரெனவெண்ணத்துதித்திடுமெய்யன்புடையான்சிறந்தசீலன்
பெருமைதருங்காரைநகர்ச்சொக்கலிங்கத்திருநாமம்பெறுநாவல்லோன்.

ஆலங்காடு ராம. சிதம்பரச்செட்டியார் மாணாக்கருள்

ஒருவராகிய செய்யூர்

வைத்தியலிங்கச்செட்டியார்

இயற்றியது.

பொன்பூத்தசெழுங்கொன்றைபுனைசென்மதிக்கவிளமாவுபொதுளிகானின்
மின்பூத்ததிருமேனிச்சிவபெருமான்றனிகள்பணிவிடைதலாலுங்
கொன்பூத்தஞாலபுருடனுக்குமுப்பாய்ப்பயனாடுங்குலைத்தாமே
தென்பூத்தசியமாங்காரணத்தானும்பலர்புகழுஞ்சென்னிநாட்டில். (௧)

செல்லாரும்பொழில்வாவிசாலாயுபலைவமுஞ்செழிப்புற்றோங்கி
பல்லாருங்குழன்மடவார்விழிக்கயல்கள்குழைதாவுமாலங்காட்டில்
வில்லாரும்பாணியிராகவனேதான்றினனென்றுமேதக்கோர்கள்
சொல்லாருமிராமசாமிக்குரிசிறவத்தினில்வந்துதித்ததோன்றல். (௨)

அன்னையானவள்சேய்க்குப்பாலருத்தல்போலெனறியாமைநீங்கப்
பன்னுதமிழினையெனக்குநிருநேயத்தொடுபொழிந்தோன்பரமன்சீர்த்தி
மன்னுசைவப்பிரசங்கங்கேட்போர்களுளங்களிப்பச்சொல்லுமாண்போன்
மன்னுசைவகுரவருண்மைநாயன்மார்குருபூசைவழாதுசெய்வோன். (௩)

நிறைவாய்மைமிகுசெல்வப்புகழ்வாய்ந்தோன்சிவபூசைநேயனேற்றோர் [ன்
குறைதீரப்பொருள்பொழியுங்கொண்டல்சிவாலயப்பிரதிட்டைபுரிந்தகோமா
பொறைநேயமருவுசிதம்பரவள்ளல்சிவஞானம்பொலிந்தசீலன்
பிறைசூடும்பிஞ்ஞகன்வாழ்குருதலமான்மியத்தின்பெருமைநோக்கி. (௫)

அத்தகையமான்மியத்தையாவருமோர்ந்தருளின்பமடையவெண்ணிச்
சுத்தமுறுசெந்தமிழ்ப்பாவாலியற்றித்தருகவெனச்சூழ்காலை
சித்தனடிமனத்திருத்திச்சொற்சுவையும்பொருட்சுவையுநிரம்பவாய்ந்தோர்
புத்தமுதமெனப்புலவோர்சிரந்தூக்கிமகிழ்வெய்தப்புராணஞ்செய்தான். (௬)

அன்னவன்யாரெனிற்பாண்டிநாட்டொருசார்தனைவளங்காளப்பிலோர்க
டன்னியகாரைக்குடியோன்புகழ்மலிந்தவன்றொண்டர்தொண்டனாக்கன்
மன்னுபெருங்கல்வியினிற்குறுமுனிநேர்வோன்பாமன்னனைமாமேயும்
பொன்னடியேபூசனைசெய்சிவநேசன்சொக்கலிங்கப்புலவோனே. (௭)

இந்நூலாசிரியர்மாணாக்கருளொருவராகிய

வே. நடேசபிள்ளை

இயற்றியது.

திருவளர்தெய்வக்கன்னிநாடதனிற்சீர்வளர்பலவளஞ்செறியுந்
தருவளர்பொழில்சூழ்காரையம்பதியிற்றனம்வளர்வைசியகுலத்தி
லருள்வளர்கல்விநிறைபொறைவாய்மையன்புமற்குணமெலாமமைந்தோன்
பொருள்வளர்பரமநாதன்முன்பன்றுட்புரிதவப்பயனவதரித்தோன். (௧)

நாகர்கள்போற்றுமாலவாய்ச்சங்கநாயகமாயமர்ந்தவனேறு
நாகமூர்ந்தருவவேல்விடுத்தவனேநளினமாதுறையுநான்முகனே
நாகநீர்பொதியவெற்பின்மாதவஞ்செய்நற்றமிழ்முனிவனேநாதி
நாகனேஞானமெய்ந்திடப்புவிமேனண்ணிறுமொன்னத்தருமத்தோன். (௨)

நீதில்வெண்ணீறுங்கண்டியும்பூணவேணன்றிருவெழுத்தைந்துமாப்பயில்பவ
னேதுமென்றெனையுமருளினன்றாக்க [illegible] ஞானர்த்தியுட்கொ [illegible] மொழிபு
போன், கோதிலாகியமிசிவார்ச்சனைமுதலாக்கடனவன்மாக்கண்ணிய
னேதமில்பெரியோனின்னவன்சீர்த்திமென்றறைப்பதற்கெளிதோ. (௩)

அப்பெருந்தவனையாலங்காட்டமருமன்புருச்சிதம்பரநாம
வொப்பிலான்கொடையேதன்பெருந்தொழிலோனேதுமாவனத்தின் மான்
மியத்தைப், பிப்புவியுய்யத்தமிழ்மொழிபெயர்த்திங்கீகெனச் சூதனுன் [illegible]
ந்த, செப்பரும்பொருளைச்செவ்விதாராய்ந்துசெந்தமிழ்விருத்தயாப்பாக. (௪)

பாசமுமனைதவெல்பாதமோர்நான்கும்பசுபதியிலக்கணவளவு
மாசிலாமதுரநாற்கவிநலனுமரும்பொருணவாசநலனு
மீசனாருளுந்திருவருணலனுமினியமெய்யன்பியனலனுந்
தேசுறப்புகன்றனனையசொக்கலிங்கதேசிகனுலவோரே. (௫)

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கருளொருவரும் தாமரங்கோட்டையைச்
சேர்ந்த செங்கப்படுத்தான்காடு கிராமமுன்சீப்
கோபாலபிள்ளையவர்கள் குமாரருமாகிய

திருச்சிற்றம்பலபிள்ளை

இயற்றியது.

சீர்மேவுதில்லைநடஞ்செயுமிறைவன்றிருவருளேதேசுமுய்ய
நார்மேவுயாழ்ப்பாணநல்லூரிற்றிருவுருவாய்நயப்பப்போந்த
தேர்மேவுதிருவருள்கூராறுமுகநாவலர்கோன்றிருத்தாட்கன்பன்
பார்மேவுபாண்டியனாட்டெழிற்காரைக்குடியென்னும்பதியில்வாழ்வோன். ()

முல்லையிளங்கோக்குலத்தின்மொழிராமநாதன்கான்முளையாய்வந்தோ [ன்
னெல்லையிலாப்பாம்பொருளையெப்போதுந்தன்மனத்தேயிருத்திவைப்போ
வல்லையிராமனைப்பிரிந்தகலைமகடன்றனிலைத்தவதியப்பெற்றோன்
குல்லையணிமாளிறத்திற்குலவுதிருமகள்குடியாக்கொளப்பெற்றோன். (௨)

திங்களணிசடையண்ணல்சிறந்துவாழ்தலங்கடொறுஞ்சென்றுசென்றே
யங்கவனையருட்பாவாலெத்திறைஞ்சும்பெருமக்களமைதிபோலக்
கங்குல்பகலொழியாமற்கைறக்கண்டன்றிருவடிக்கேகவிகள்சொல்வோ
னங்கமொமைந்திருநீற்றணத்தியன்போலிக்கலையுமருளவல்லான். (௩)

பந்தமுறுமலவிருளைப்புறவிருளைப்பாற்றுயபாற்கரனேயென்னச்
சிந்தியருள்வழிகாட்டியருளுலையெனக்கருளுஞ்சிறப்பான்மிக்க
சுந்தரமாமருட்குரவன்றூயதயாநிதியெனுஞ்சூழெம்வேணிச்
சுந்தரநாயகன்றிருப்பேர்சொலைப்பெறுசீர்ச்சொக்கலிங்கத்தூயநாமன். (௪)

தேனொழுகுபொழிலாலங்காட்டினில்வாழ்சிவநியமச்செல்வநேயன்
வானொழுகுமழைசமழ்ப்பவளர்கொடைஞன்சிதம்பரப்பேவணிகர்கோமான்
மீனொழுகுமலர்விரிகாவிரிநாட்டிலுசாத்தானமென்னுமேன்மைக்
கானொழுகுருதவனக்காதையினையீதியெனக்கழறல்கேளா. (௫)

இந்தணிசெஞ்சடையானையிருங்கயிலைமலையானையிமையமானைச்
சுந்தரவாமத்தானைச்சுயம்பெழுந்தருதவனநாதன்றன்னைச்
சிந்தனைசெய்தந்நூலைத்தென்னூலாயுலகுவப்பச்செய்துதந்தான்
றந்தருணூனுமகளுந்தமிழ்முனியுஞ்சிரமேற்கொடைகையதம்மா. ([illegible])

ஸ்ரீவிஞ்ஞாநபுரஸ்தநல்லூராக்கியநகரநிவாச

திராவிடபாஷாதுரீண

சுத்தாத்துவிதசித்தாந்தசைவவியவஸ்தாபக

ஸ்ரீமந்நாவலர்பெருமான்பாததூளி

சிரமேற்கொண்ட

யாழ்ப்பாணத்துவட்டுக்கோட்டை

ஆ. அம்பலவாணநாவலரவர்கள்

இயற்றியது.

திருவுசாத்தானமெனவுலகுசாத்தானமாண்மியத்தைச்செம்மை
மருவுசாத்தானதமிழாற்றருகவென்றாலங்காட்டின்வாழ்வி
னிருவுசாத்தானகவிமாலையான்சிதம்பரவேளிசைப்பத்தந்தான்
கரு*வுசாத்தானயந்தாற்கன்பாளன்சொக்கலிங்கக்கவிஞரேறே.

பாவெதிற்பாவெனைப்பாவதேபாபுகழ்பயக்குமாமென்
றுகழன்மன்றுடையார்பாகொற்றங்குடியடிகளறிவித்தாராற்
பீடுபெறுசேக்கிழார்புராணமிசைத்தென்பாதுபேணியாமு
னாமிருபாவிசைத்தவிருவர்கெழுதகைமையுமன்னயந்தாமன்றே

---

* உ-விஷ்ணு.

பெரியபுராணம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் புராணம், ௩௨௪-ம் பாடல்.

திருவுசாத்தானத்துத்தேவர்பிரான்கழல்பணிந்து
மருவியசெந்தமிழ்ப்பதிகமால்போற்றும்படிபாடி
யிருவினையும்பற்றறுப்பாரெண்ணிறந்ததொண்டருடன்
பெருகுவிருப்பினராகிப்பிறபதியும்பணிந்தணைவார்.

திருவுசாத்தானம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தேவாரம் பண் கொல்லி.

நீரிடைத்துயின்றவன்றம்பிநீள்சாம்புவான்
பேருடைச்சுக்கிரீவன்னனுமன்றொழக்
காருடைநஞ்சுண்டுகாத்தருள்செய்தவெஞ்
சீருடைச்சேடர்வாழ்திருவுசாத்தானமே. (௮

கொல்லையேறுடையவன்கோவணவாடையன்
பல்லையார்படுதலைப்பலிகொளும்பரமனார்
முல்லையார்புறவணிமுதுபதிநறைகமழ்
தில்லையானுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே. (௦.

தாமலார்போலவேதக்கனார்வேள்வியை
யூமனார்தங்களுவாக்கினானொருநொடிக்
காமனாருடல்கெடக்காய்ந்தவெங்கண்ணுதல்
சேமமாவுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே. (௩

மறிதருகரத்தினன்மால்விடையேறியான்
குறிதருகோலநற்குணத்தினாடிதொழ
நெறிதருவேதியர்பித்தலும்யமஞ்செய்
செறிதருபொழிலணிதிருவுசாத்தானமே. (

பண்டிரைத்தயனுமாலும்பலபத்தர்க
டொண்டிரைத்தும்மலர்தூவித்தோத்திரஞ்சொலக்
கொண்டிரைக்கொடியொடுங்குருகினினல்லினந்
தெண்டிரைக்கழனிசூழ்திருவுசாத்தானமே. (

மடவரல்பங்கினன்மலைதனைமதியாது
சடசடவெடித்தவன்றலைபத்துநெரிதர
வடர்தாளூன்றியங்கேயவற்கருள்செய்தான்
றிடமெனவுறைவிடந்திருவெசாத்தானமே (அ)

ஆணலார்பெண்ணலாரயனொடுமாலுக்குங்
காணொணாவண்ணத்தான் கருதுவார்மனத்துளான்
பேணுவார்பிணியொடும்பிறப்பறுப்பானிடஞ்
சேணுலாமாளிகைத்திருவெசாத்தானமே. (௯)

கானமார்வாழ்க்கையான்காரமண்டேரர்சொல்
ஞானமாக்கொண்டுநீருரையலினுய்யவெனில்
வானமார்மதிலணிமாளிகைவளர்பொழிற்
றேனமாமதியந்தோய்திருவெசாத்தானமே. (௧0)

வரைதிரிந்திழியுநீர்வளவயற்புகலிமன்
றிரைதிரிந்தெறிகடற்றிருவெசாத்தானமை
யுரைசெய்தாந்துணருஞ்சம்பந்தனொண்டமிழ்வல்லார்
நரைதிரையின்றியேநன்னெறிசேர்வரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூதவனபுராணம்.

காப்பு.

பூவரு மயன்மா லாதி புனிதரு முனிவ ராதி
யேவருஞ் சூழ்ந்து போற்ற வின்னரு ளெளிதி னல்கு
மாவரும் பொழிற்பைஞ் சூத வனப்பெரு மகிமை கூற
மூவரும் பரவு மானை முகத்தனை யகத்துள் வைப்பாம். (௧)

இதுவுமது. வேறு.

சீத மாவண மார்பினன் றெவ்வெலற்
கேத மாவன தீர்த்தரு ளீசன்வாழ்
சூத மாவனத் தோன்முகத் தோனம்பு
சாத மாவனத் தாணமந் தேத்துவாம்.

முதலடியில் மா - இலக்குமி. வனம் - துளபம். மூன்றாமடியில் மா - வண்டு. நான்காமடியில் வனம் - அழகு. நமந்து - சுபந்தமாகிய வடமொழிப் பெயரடியாற் பிறந்த வினையெச்சம். இதனை உமாபதிசிவம் திருத்தொண்டர் புராணசாரம் (௪௧) செய்யுளில் "வண்ணனை நமந்தகோ" என்றருளிய வாற்றானுமுணர்க. நமஸ்கரித்து என்னும் பொருட்டு. (௨)

நூற்பயன். வேறு.

பூத நாதன் சூதவன புராண மீதன் புறக்கேட்போ
ரோது மவர்ப் படனடத் துவர்முன் னெழுதத் தமவொவரு
மேத மொழிந்து போதமுணர்ந் திம்பர் வாழ்வின் பெல்லாம்பெற்
றுதி யமலன் றிருவடிக்கீ ழமர்பே ரின்புற் றுடன்வாழ்வார். (௩)

வாழ்த்து.

வேத வேள்வி மழைவளங்கள் வீற்று வீற்று ருயிர்க்கின்ப
மாதி யறங்க ளணிவளர்க வைந்தக் கரங்கண் டிகைநீடு றன்
றேறு சிவசா தனம்பொலிக வுயர்சை விகசை வந்தழைக
நீதி வேந்தர் மனுச்செங்கோ னிலவி வாழ்க வுலகெல்லாம். (௪)

கடவுள் வாழ்த்து.

மந்திரேசர்.

பூமா தமரு மணிமார்பன் புவனம் புரக்கும் புகழ்நிலைத்,
காமா தரவிற் றசாதன்கா லாங்கா லோர்கா லருள்வலிே
டேமாண் புறப்போற் றியவளித்த வெந்தை மந்தி ரேச
நாமாற் சுழிப்பட் டுலையாமே நடலைக் கடலைக் கடத்திடு

திருவு சாத்தா னந்தனயந் திகழ்த்த வமர்வோ னெமது
வெருவு சாத்தா னந்தனய விளிப்போன் முகுந்த நீபின்
மருவு சாத்தா னந்தனயன் வருமென் றருள்வோன் வெ
துருவு சாத்தா னந்தனய னொளிர்பொற் கமலத் தாள்ட

திருவுசாத்தானமானது தன் நயத்தை விளக்கும்படி அம
வும், எமதுபவம் நந்த வெருவுசா னைய விளிப்போன் எனவும்,
தனயனுய் வருவான் எனவும், இந்து உருவத்தைச் சாத்து ஆன
எனவும் பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

பெரியநாயகியம்மை. வேறு.

புரியி னுயகி லம்பா வருளொளிற் புரக்குந்
துரிய னுயகின் னந்தவிர்த் தெமக்கருள் சுரக்கும்
பிரிய னுயகி புனைபா னிடம்பிரி யாத
பெரிய நாயகி திருவடிப் பிரசமென் மலரே.

ஆய கின்னம் - எம்மைப்பந்தித்ததாகிய துக்கம். ஆய் அ
ஆராய்ந்த சர்ப்பம்; ஆதிசேடனென்க. அன்னுய் அகிலம்பா
எனில், அப்பெரிய நாயகி திருவடிமலர் புரக்கும் எனமுடிக்கு
பிரியனுமாகியபான் என்க. புரத்தல் கொடுத்தலுமாம்.

நடேசர்.

மடன குஞ்சித பாதவந் தனைக்கொண்மா வனத்தெ,
மடன குஞ்சித பாதவந் தனைமுறை வருத்து
நடன குஞ்சித பாதவந் தனைதெற நமொர்
நடன குஞ்சித பாதவந் தனைதின நயப்பாம்.

எம் மடன் நகும் சிதம் பா தவம் தனை முறை வருத்து
மையைக் கெடுக்கின்ற ஞானத்தையும் பாந்த தவத்தையு

முறையையும் வகுத்துக்காட்டி, அவம் தனைதெற - அவகுணங்களையும் சிவபோதத்தையுந் தெறும் பொருட்டும், ந குஞ்சி தயாது நட - சிறந்த முடியின்கண்ணே நீங்காது (தன்னை) நடும்பொருட்டும், மடல் நகும் சிதம் பாத வந்தனைக் கொள் மாவனத்து - இதழ்விரிகின்ற (மலர்செறிந்த) விண்மீன் அளவுயர்ந்த விருட்சங்களைக் கொண்டசூதவனத்தில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற (நடேசப்பெருமானுடைய) நடன குஞ்சித பாத வந்தனை - நடனகுஞ்சித பாதத்திற் செய்யும் வழிபாட்டை, தினம் நயப்பாம் - தினந்தோறும் விரும்புவாம். நகுதல்-இகழ்தல்; அது கெடுத்தலைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது. தனை - சிவனை யென்னும் பொருட்டாய்ச் சிவபோதத்தைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது. காட்டித் தெறும்பொருட்டும், நடும்பொருட்டும் வந்தனை தினம் நயப்பாம் எனமுடிக்குக. மலர் செறிந்த விருட்சமென்றியையும். (அ)

சிவகாமியம்மை.

பனகந் தயக்கிரு பாற்செருமுச் சிற்சபை பயிலுங்
கனகந் தரனடங் காண்சிவ காமி தாட்கமல
மனகந் தாவிருள் வெளியுற மலப்பகை மடிக்கு
மனகந் தாகித மன்புசெய் தின்புற வடைப்பாம்.

பன்னகம் என்பது இடைக்குறையாயிற்று. மூன்றும் அடியிற் கந்தரம் குகை. (௯)

தெட்சணாமூர்த்தி.

சிரா னம்புயங் கம்மதி யிதழியுஞ் சிவணும்
பிரா னம்புய லனையகல் லாணிழற் பிரியா
வுரா னம்புயர் நால்வர்க்கு முறைவமர் பரம
குரா னம்புய நாண்மலர்ச் சேவடி குறிப்பாம்.

ஆம்பிரவனம் ஏழு உருபும் பயனும் தொக்கது. வனம்புயல் என்பதை நோக்கி இயல்பாயிற்று. (௰)

விநாயகர்.

தவள வாரணம் புகறிரு நீற்றொளி தழைக்கும்
பவள வாரணன் மேனிய னெங்கபன் பரமன்
றிவள வாரண முஞ்சடை வேறியன் சிறுவன்
கவள வாரண முகத்தனை யகத்தினிற் கலப்பாம்.

தவளநீறென்றியையும். நீற்றொளிதழைக்கும் பவளமேனி எனக்கூட்டுக. ஆர் - அருமை. அணல் இடைக்குறை. மூன்றாமடியில் ஆர் - ஆத்தி. வார் எனப்பிரித்துக் கங்கை எனக்கொள்ளினும் அமையும். (கக)

சுப்பிரமணியர்.

செங்க டம்பணி புயந்தழீஇத் தேவகுஞ் சரியோ
டங்க டம்பணி கொங்கையங் குறமின்வேட் டமர்கோ
னெங்க டம்பணி துணிமயி லூரிறை யெமக்கோர்
சங்க டம்பணி யாதசேய் தாடொழு தெழுவாம்.

எங்கள் தம் இறை என்றியையும். சங்கடம் உம்மை தொக்கு நின்றது. (கஉ)

வீரபத்திரர்.

தீர பத்திர விச்சுடர் வாளினாற் செகன்மால்
சார பத்திரங் காதிருண் மலப்பகை தடிவா
னீர பத்திர நாண்மல ராதிகொண் டிறைஞ்சி
வீர பத்திர னடிமுடி கொண்டுநாம் விழைவாம்.

தீரம் - தளராமை. ரவிபோலும் சுடரையுடைய பத்தியாகிய வாளினால் எனமாற்றிப் பொருள்கொள்க. சார் அபத்து எனப்பிரிக்குக. (கங)

வைரவர்.

காரி யேற்றகங் கைக்கொணு கண்ணுத னிருவி
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு திவர்கழ னிரகங்
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு தன்கரத் தளித்த
காரி யேற்றகங் கைக்கொணுண் மலரடி கலப்பாம்.

(அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களைத் துரத்திக்கொண்டுவந்த) விஷத்தை எதிர்த்துச் (சென்று) உள்ளங்கையிற் (கவர்ந்து) கொண்டுவந்து, கண்ணுதலும், நிருவிகாரியும், இடபத்தின்மேல் மனம் களிக்க வொண்ணுது இவருகின்ற கழலையுடைய நிரகங்காரியும், தாங்கிய கங்கையைக்கொண்ட நாதனுமாகிய சூதவனேசர் கரத்து அளித்த காரியாகிய வைரவமூர்த்தியினுடைய, மிக்க பாவத்தை வெறுக்கின்ற ஒள்ளிய நாண்மலரடியை (நம்முள்ளத்திற்) கலப்பாம். ஏறு - அகம் - ஏற்றகமென் எதுகை நோக்கிப்பிறவினை போல் நின்றது. விஷத்தைக்கொண்டுவந்து நாதன் கரத்தளித்த காரி எனக் கூட்டுக. (கச)

திருநந்திதேவர்.

துள்ளி மால்வரை வேணிமுச் சுடர்விழித் தூயோன்
வெள்ளி மால்வரை காத்தருள் விமலன்மெய்த் தவத்தோ
ருள்ளி மால்வரைந் துணர்சிவ ஞானபோ தந்நூல்
வள்ளி மால்வரை நந்திதாண் மலர்முடி வணைவாம்.

மால்வரைந்து - ஆசையால் எழுதி. (கரு)

இலக்குமி. வேறு.

அமலை யாதியெண் செல்வ மருளுமை
யமலை தன்வலக் கண்ணம ரன்னைபாற்
கமலை மேற்றுயில் கண்ண னிறத்திசெங்
கமலை பாதங் கருத்து ளிருத்துவாம்.

பாற் கம் அலை - வெள்ளிய பாற்கடல். (கசு)

சரசுவதி.

முற்று மாவியம் மூகத் துவமொரீஇச்
செற்று மாவிய லின்பரு ளறநெறீஇ
யுற்று மாவிய குருதெனுண் பாதமே
பற்று மாவியக் கன்னையைப் பாடுவாம்.

ஆவிமுற்றும் எனவும், மாஇயல் செற்று எனவும் மாற்றுக. மாஇயல் - ஆணவமல சத்தி. மா - கருமை; அது ஆணவமலத்தைத் புணர்த்திற்று. உமா வியன் னாதன் எனப்பிரிக்க. (கஎ)

தமிழாசிரியர்.

குலைய மாதவ னேகுறு கென்றுகை
தலைய மாதவ ழைத்தான் றன்னுரு
நிலைய மாதவன் டந்த நிறைதமிழ்
மலைய மாதவன் சேவடி வாழ்த்துவாம்.

குல்லையையுடைய அழகிய மாதவனே நீ குறுகு என்று தன்கையை அவர்தலையில் அம்மா மிகவும் வைத்தழுத்தி அவனுரு நிலைக்கும்படி அவன் அழகு தந்த மலைய மாதவ னென்க. மாதவனே நீகுலைக, குறுகுக எனவியங் கோணிறுத்தினும், முன்னிலைமை குலையும்படி என எச்சமாக்கினும் அமை

சண்டேசுரநாயனார்.

ஓத கம்பா கதிநெறி யுற்றிடா துய்வான்
சீத கம்பா கதிர்வயற் சேய்ஞலூ ரடிகண்
மேத கம்பர கதிர்நிலை யானருள் விளைவாற்
பாத கம்பா கதிசெய்சண் டேசர்தாள் பணிவாம்.

பாகதி - அந்நியமார்க்கம். பாகதிர் - பாரமான நெற்கதிர். மேதகு அம்பரம் - ஞானாகாசம். கதிர்நிலை - வினைத்தொகை. (உ-௧.)

அறுபத்துமூவர். வேறு.

சேயன் மாண்கம லைதன் றிலையடி
வாயன் மாசற வந்தரு ளாவலூர்த்
தூயன் மாதிருத் தொண்டத் தொகையுளார்
நாயன் மார்பத நாம்பணிந் தேத்துவாம்.

தில்லை அடி வாயன் - "தில்லைவாழந்தணர்தமடியார்க்குமடியேன்" என்கின்ற அடியை முதலாகக்கொண்டு பாடியருளிய வாயினன். (உ-௨)

நம்பியாண்டார் நம்பி.

விளங்கொ ளுவருண் மேவுபே ரின்பமா
பலங்கொ ணர்ந்தெமைப் பார்த்தரு ணிர்த்தன்வாழ்
நலங்கொ ணாரையூர் நம்பியாண் டார்நம்பி
யிலங்கொ ளொண்மலர்ப் பாத மிறைஞ்சுவாம்.

பேரின்பமாகிய பலனைக்கொண்டுவந்து எம்மைப்பார்த்து அருளுகின்ற நிர்த்தன் என்க. (உ-௩)

சேக்கிழார்.

உலகெ லாமென வோங்கொரு பொன்மொழி
யிலகெ லாமென வீற்றிடை காட்டிமால்
விலகெ லாநூல் விரித்தருள் சேக்கிழார்
திலகெ லாமலர்ச் சேவடி போற்றுவாம்.

மால் விலகு எல் ஆம் நூல் - மயக்கம் நீங்குகின்ற ஞானப்பிரகாச முண்டாகின்ற நூல் என்க. இலகும் என்பது கடைக்குறையாய்த் இலகு என நின்றது. எல் ஆம் மலர் - சூரியனால் மலர்கின்ற நீர்மலர். (உ-௪)

மெய்கண்டசிவாசாரியார்.

மைகண் டாவருண் மேனி வாவருள்
செய்கண் டாவென வெண்ணெய்நல் லூர்த்திகழ்
மெய்கண் டானடி மேவி யிறைஞ்சிநின்
றுய்கண் டாயுப தேசமி துள்ளமே.

மைக்கண்டா என்பது எதுகை நோக்கி இயல்பாயிற்று. அருள் செய்கண் தா - கிருபாநோக்கம் தந்தருளுக. (௧௭)

அருணந்திசிவாசாரியார்.

இகல வாகமர் வீழ்த்துமென் னெஞ்சகே
ளகல வாகமன் வாதை யருணந்தி
சகல வாகம பண்டிதர் தாட்டுதி
புகல வாகம வாழ்விற் புகுத்துமே.

இகல் அவா எனவும், ஆகமம் மன் வாதை அகல எனவும், புகல வா எனவும் பிரிக்குக. (௧௮)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியார்.

வரவு மாமண வாளன் மலர்க்கழல்
விரவு மாமனம் வேட்டுமெய்ம் மாதவர்
பரவு மாமறை ஞானசம் பந்தர்தாட்
புரவு மாமலர் நாடொறும் போற்றுவாம்.

வர உமா மணவாளன் எனப்பிரிக்குக. (௧௯)

உமாபதிசிவாசாரியார்.

கனக வம்பல நாதன் கவிபெறீஇ
யனக வம்பல னுக்கு முமாபதி
யெனக வம்ப லழிக்கு மிணையடி
மனக வம்பலர் தூய்நிதம் வாழ்த்துவாம்.

என் அகம் வம்பு அல் அழிக்கும் எனப்பிரிக்குக. மன் - நிலைபெறும். நக - விளங்கும்படி. (௨௦)

அரதத்தசிவாசாரியார்.

சிரத வேத வான்சிவ னேபதி
யாத வேத நமவிற் பகர்மெனச்
சாத வேதங் குரையா தத்தர்தம்
வாத வேதனை மாற்றடி போற்றுவாம்.

சிரம் ஏதம் தவு அரன் சிவனே பதி - மேலாகிய ஏதம் நீங்கிய அரனாகிய சிவனே பரமபதி; (இது நிச்சயமே; இதனை இதற்குரிய வேதசிவாகமாதிசிவசாத்திரங்களால் நிர்ணயம் செய்வதொன்றோ? எந்தச் சமயிகளும் தும் ஆசங்கையின்றி யங்கீகரிக்கத்தக்க பொதுநூலாய் நடனவேறுபாடுகள் மாத்திரமே விளக்கவந்ததாயுள்ள) பரதவேதம்-பரதசாஸ்திரமும், நமவில் பகர்ம் என-நமஸ்காரமுத்திராபிநயத்தால் விளங்கக் கூறுமென்று சாரமாகிய ஏதுவை அங்கே யுரைத்தருளிய அரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகளுடைய வேதனையை மாற்றுகின்ற வாதபாதங்களைப் போற்றுவாம் (௰௧)

பரதநூலிற் கூறிய விதிப்படி நடிக்கின்ற நடனியானவள் கணேசாதிதேவ சமூகங்களின்வரவை அவரவர்களுடையஆயுதாதிகளைக் குறிப்பிக்கின்ற அதிசாதுரிய அநேக அபிநயங்களாற் காட்டி, அதே போலப் பரமசிவனுடைய வரவையும் அவர்க்குரிய திரிசூலாதிகளைக் குறிப்பிக்கத்தக்க அபிநயங்களாற் காட்டுவதொழிந்து, நமசேஷியன் சிவனே என்று சுருதிகூறிய உறுதிவாசகம் இனிதுவிளங்க, நமஸ்கார முத்திரையாற் காட்டுதலால், அரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகள் சிவனேபதியென்பதைப் பரதவேதம் நமஸ்கார முத்திரையாற் பகருமென்று சார ஏது உரைத்தருளினரென்க. (௰௧)

பட்டினத்தடிகள்.

சாம்பு கார்மலம் வீட்டிமெய் சார்ந்துய
வோம்பு கார்சோ ருடுக்கும் வளந்திகழ்
பூம்பு காரின்வெண் காடர்தம் பொற்கழ
மேரும்பு காமலர் தூய்ப்பணிந் தேத்துவாம்.

கார்மலம் - ஆணவமலம்; சாம்புகார்மலம் வினைத்தொகை. தோம் புகா மலர் - எனப்பிரிக்குக. (௰௨)

குருவணக்கம்.

மூங்கையைப்பே சுவித்தலினு முதுசெயலீ தெனச்சாடமா மூட னேற்குந்
தூங்கருணா லுணர்த்தியவன் றெண்டகுரு மணிஞானத் துறவுக் காணி
யாங்குருவெம் மப்பகுரு வருமணிநா வலநாம மகில மெங்குந்
தேங்கியொளிர் பரமகுரு சிகாமணிக டிருவடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம் ()

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௰௨:

பாயிரம்.

உலகெலாமு மறைப்பொருளொன் றென்று ணர்ந்து வேதிகளோர்
திலகு வாய்மை யுபசார மிவையென் றுள்ள படிதெளிந்து
மலையில் பொருளொன் றேயிலையுண் மறைகாய் போலுள் வயங்குபதி
நிலவு முடியு மாபதியே நிசமென் றோர்த லருமையினால். (க)

அன்ன மறையுட் பொருண்முடிவை யகில முணர்ந்தாங் குய்யும்வகை
சொன்ன முறைமூ வாறென்ப தோற்று புராணஞ் சாற்றவற்றின்
வன்னி புராண மொன்றிரவி மாண்சொல் புராண மொன்றயன்சீர்
பன்னு புராண மிரண்டரிசீர் பகரும் புராண மொருநான்கே. (உ)

ஈச னுமையா ளுமைநேச னெல்லா மாகி யல்லனுமாய்த்
தேசு விரியத் துவிதநிலை தேற்றும் பரம சிவன்மகிமை
பேசு புராண மைந்திரண்டப் பெரிய புராணத் தொன்றென்ப
பூசு பெளடி யோத்தரமா புராண மதிற்சேத் திரகண்டம். (ங)

இனிது விளங்கு மிதில்விளங்கு மெந்தை பெருமான் றூதவனா
புனிதன் பெரிய நாயகிவாழ் புரத்தன் வரத்தன் பெருஞ்சீர்த்தி
வினைமுற் றொழித்தின் பருளிந்த வியன்கா தையைமேற் காத்தமனை
நனியன் புளங்கூர் நந்தீச னயந்து கேட்ப நவின்றனால். (ச)

ஈச னுமைக்கோ துறமடிமீ திருந்து கேட்ட விளங்குமவித்
தேச னுரைகேட் டெந்தருளுந் திருநந் தீசன் றனைவினவு
நேசன் சனற்கு மாமுனிக் குரைப்ப வனைய நிறைதவத்தோன்
பேசி னுனல் வியாதனுக்கப் பெரியோ னுரைத்தா னெனக்கென்று.()

சூத முனிசொல் வடமொழியைச் சுவைத்தண் டமிழ்மா நிலமாந்து
யோதியுணர்ந்து திருவருள்பெற் றுய்வான் றமிழின் மொழிபெயர்த்திங்
கீதி யெனமெய் யன்புருவா யிலங்கும் பெரிய னியம்பாவை
நீது நெறிக டானிருக்குந் திசையும் புகுதப் பெறுக்சிலைவ். (சு)

சிவனே பதியென் றுள்ளபடி தேர்ந்து தெளிந்த சிந்தையிறை
னவனு ருட்புத் திரமார்க்க மாயசிவபூ சனைநாளுந்
தவறு தகத்தும் புறத்திலுஞ்செய் சகசன் மார்க்க நியமத்தைக்
கிவனே யொருவ னென்றுலக மிசைப்பச் சிறந்த விசைப்புனிதன்.(எ)

அறங்க ளெவற்றும் பாசுவப்பே றருள்பே ரறமின் றைமெழுநாத்
திறங்கொள் சீலன் வித்துமிடல் வேண்டு மெனுமான் டிருக்குறளோ
பிறங்க நாளுந் தன்மனையெம் பிரான்மெய் யடியார் தம்மனையா
மறங்க வளர்ப்போ னமுதளிக்கும் வகையிங் கெவர்க்கும் வகுப்பரிதே()

சூத வனத்தின் கீழ்பாலோர் குரோச தூரத் தாலங்காட்
டோதும் பூவை சியர்குலத்தா னுலப்பில் சீர்த்தி செறிராம
நாதன் குமர னுயர்கங்கா நதிசூழ் காசி போய்க்கொணர்ந்து
சோதி லிங்க மீனாட்சி சுந்த ரேச னெனும்பெயரால். (கூ)

மன்னு மணிப்பொற் கோயில்புரீஇ வரநற் றினத்தி லவ்விலிங்கந்
தன்னை யுமையோ டளிமுதற் சண்ட சாந்தம் பதிட்டைபுரிந்
தென்ன பொருளு நிறைதாமூன் றங்கத் தியல்பூ சனையென்று
முன்னு சிவாக மங்நெறியி னுஞற்றி வருமா முதலாக. (௰)

வினைதன் கழனி முதற்பொருள்கண் மிகுத்து நிலைப்ப வகுத்தமைத்
பனகொன் றிமாநல் லறத்தாற்றுற் பல்கும்பொருள்க ளூடோறு[ேதான்
மனவொன் றிலாத சிவதரும மாதி யறங்கட் களித்துவப்போன்
களவொன் றிலாவித் யாவிருத்தி கண்ணு வளர்க்குங் கடமையினுன். ()

அன்பே யுருவன் குறிகுணமொன் றறியா தடியார்ப் பணிசிலை
னின்பே தருபா ளம்பதன்பே ரிமையப் பெருசீர்க் கோபால
னென்போ னிவனை யருந்தவஞ்செய் தீன்ற மகவின் வாஞ்சையிகத்
தன்பாற் கல்வி நலன்முழுதுந் தாவில் குணமுந் தாய்பெற்றோன். (கஉ)

இன்ன பெருஞ்சீர்ச் சிதம்பரவே ளிசைத்தா னிவன்சொற் படியிந்தப்
பன்னு சூத வனக்கதைத பகர்தற் கறிவோர் சிறிதுமிலே
னுன்னி யிதனைச் செயவொழிந்தா லுவன்சொன் மறுத்த தனதாகு
முன்னி முடித்து மெனநினைந்தான் முடியாச் செயன்மேற்கொளலாகும்.

என்றுன் புரிகே னிமண்டிலடமின் றெண்ணித் துணிந்தே னமையாரு
முன்றே னடியா ரெண்ணமொரு முடிக்கும் பரம னன்புசிறி
தின்றுன் றெருடங்கு செயற்கருளா விடுது மிசைத்த விப்பெரியோன்
றன்று னடப்ப தாலருளாற் றுனே யுமைகோன் முடிக்குமெனு. (கச)

துணிந்தாங் கனைய வடமொழியைத் தூய பெரிய நாயகியைத்
தணிந்தார் முடிமந் திரநாதன் சசைத் துனைக்கே வடிமலைா
புணர்ந்தார் பெரியர் தமையெரியேற் றுணர்த்தா சிரியர் தாட்டுணையைப்
பணிந்தா ரருளி னடங்கிமிதம் பாவித் தமிழிற் பகர்கின்றேன். (கரு)

பகரும் புராண சருக்கமொரு பதினேன் கொடுவாய்த் தெழிறுடு
நகர்பா யிரமே யவையடக்க நண்ண முதல்வைத் திவைவிரிபாத்
தொகையா யிரத்தைந் தூற்றிருபான் சொற்றே னளித்தே னவரசத்து
னைகக- ரிரதச் சுவையுண்டு நாவ லோர்க ளனியுவப்ப. (கசு)

அவையடக்கம்.

சத்தம் யாவுஞ்சிற் சத்தி யுருவமே
யத்தம் யாவுஞ் சிவனுரு வாமென்ப
வித்த கைச்சொற் பொருள்க ளிடைவழு
வுய்த்து ணர்பவர்க் கியாமென் னுரைப்பதே.

யாவர் கூற்றுமின் னேவலி னல்லதை
மேவு றாவென் றியம்பினர் மேலையோ
ராவ தாலறி யாச்சிறியேன் புகல்
பாவெ னாவழுப் பார்ப்பர்கொல் பண்பினோர்.

வழுவி றைத்திறை வைத்த களஞ்சியக்
குழுங் கர்த்தவென் கூற்றெனக் கொள்ளினும்
பழுது பார்த்தல் பழிப்பென்க பாவலோர்க்
கொழிவி லொன்றின்மற் றொன்றுற லின்றரோ.

பாயிரம் அவையடக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௩௨.

———(o)———

தற்சிறப்புப்பாயிரம். வேறு.

தேவை நகர்வாழ் வன்றொண்ட தேசி கேசன் மாணவ
னாவில் வளங்கூர் காரைநகர்த் தனமா வணிகர் குலதிலக
சேவில் வருவா ரடிக்கன்பன் றிகழ்சொக் கலிங்க னோது
பூவின் மிகுசீர்ச் சூதவன புராணம் புகன்றான் பரிவால்.

———

சிவமயம்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

பொது.

பொன்னாலு மணியாலும் பூவாலுங் காவேரி பொலிநீர் நாடு
பன்னாலு மறையாலும் பாணாலும் வாணோரும் பயில்சீர் நாடு
வந்நாலு முகத்தாலு மயனாலு மியலாத வருள்கூர் நாடு
வென்னாலுஞ் சொலத்தகுமோ வெண்ணரிய திருச்சோழ வெழிற்பேர்நாடு

உலகமொருங் குதவியவி ரோதரியி லுணவேகு துன்னத் தோவா
துலவிறவத் துணர்விளிடை யுதித்தருளி யுவணையா சுருகி யோதப்
பலர்புகழ்பொற் பதியமர்ந்தும் பராபரன் பால்வலியப் பகர்ந்து பற்றி
யிலகுதிரு கேசனுறீஇ யிருப்பதிந்நாட் டின்னசையே யிசைப்ப தென்னே

திருநெறிய தமிழ்மூவர் தேவாரச் சிறப்புயர்தேத் திரங்க ளிந்நா
ளிருமிலமெங் கணுமிருநூற் றெழுபதின்மே லொருநான்கா மிவற்று ளே
பாவுறுபற் பனூட்டும் பயில்பதியெண் பதினைன்கே பண்புநீடுஞ் [னைப்
சூர்பாவு மொருநூற்றுத் தொள்ளாறு திருத்தலமிச் சோழ நாடு. (க)

வைதிகசை வம்பொலிய வந்தருண்மூ வருந்தருதே வார மந்நா
ளெய்துமிரா யிரமுடிக்கொ ளிலக்கியவற் றிறையருளா லிறந்த நீக்கி[காய
முய்தருமூன் றெழுபியெண் ணேறுனவற் றைறஞ் ஞூற்றைம்பத் தொருநான்
கெய்யிசமான் டிருப்பதிகத் திடனைக்கே திகழ்தருமிச் சென்னி நாடு. ()

முந்நாடு தம்மிலுஞ்சீர் முன்னாடு மிந்நாடு மொழிவென்ற வேதச்
சொன்னீடு முயர்கலைத்தாற் சொன்னீடு வயனலைத்தகாற் றெருளைநீ டின்ப
மன்னீடு பலவளத்தான் மல்குபொருட் குலவளத்தால் வளர்சீர்க் கென்று
மெந்நாடு மெய்யுறு மிணையாகா வென்பதுவா கெல்லாஞ் சொல்லும். ()

வேறு.

அரியவ னீறிக் காணி யாறிமா மறுவி னீறி
யுருவமான் றுயர்க்குத் தன்னேறு ரும்பன்பீ தரு *ரேய்த் தாரூர்
வானருட் கருளு மஞ்சீர் மனுநீதி கண்ட சோழப்
புரவல னருட்செங் கோலிற் பொலிவுறுச் சோழ நாடு. (ரு)

உலகெலாம் பரவு சான்றோ ருடைத்தெனு நாட்டி ருந்து
மலைமலை நிலன்வி ளுயோர்க் கழைத்தன பாய நாமச்
சிலைவலான் றலைமை செய்யச் சேக்கிழார் குரிசி லாற்றும்
வளநய மனைமக் நீதி மாண்பதிச் சோழ நாடு. (எ)

---

* உய்த்தலென்னும் பெயரெச்சத் தகரந்தொக்கது.

அருண்மொழித் தேவ ராய வருளினீர்த் தனைய வாய்மைக்
குருபரன் வாக்கின் றீக்கை கொள்கெனுக் கொடுப்பித் தெம்மான்
றிருவரு ணிறைத்த சோழர் சிகாமணி யனபா யப்பேர்ப்
புரவலர் பெருமான் செங்கோல் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (அ)

மணிகளி லமல னங்கண் மணியணி யங்க ராகங்
குணிகளிற் றிருவெண் ணீறு கூறுமத் திரங்க டம்முட்
கணிதிரு வைந்தெ ழுத்தே கவினுறீஇ வயங்கு மாபோற்
றுணிபுயர் மேன்மைத் தான்றோர் துதிசிருஞ் சோழ நாடு. (கூ)

மன்னுமே தக்க சோழ வளநாடு சோழ னுடைத்தென்
றன்னையா ரவ்வையாரோ தருண்மொழிப் பொருண்மை நோக்கி
னென்னநன் னாட்டு மேலா யிகபர மோக்க வாழ்க்கைத்
தொன்னிதி தானே யீத லுலக்குமிச் சோழ நாடு. (௰)

நாதக்க மடந்தை யென்றே நாவலர் பரவி யேத்து
மூதக்க வாய்மை ஞான முதல்வியா மவ்வை மாதா
மேதக்க வளநா டென்ன விசேடண முன்பின் கோத்திட்
டோதக்க வின்கொண் மேன்மை யுற்றதிச் சோழ நாடு. (கக)

ஆருநீர் நாடென் றோதி லனையது தனையே யன்றி
யோருதல் பிறிதொன் றின்பா லுறுதிடு குறியே யாரும்
பேருறீஇப் பலமாண் செல்வப் பெருவளப் பெருக்க மென்று
சேருபு திகழும் வாய்மை தேற்றுமிச் சோழ நாடு. (கஉ)

அங்கண்மா ஞாலத் தாவிக் கருளிய கோயில் கொண்டா
னெங்கணு மென்ப தேனை யிடங்கட்கு முகம தென்கை
வொங்குதன் பாலவ் வாய்மை யொளிர்தர விடம்பே றின்றிச்
சங்கர னமர்பொற் கோயி றழைப்பதிச் சோழ நாடு. (கங)

செங்கம லத்தின் மேவுந் திருமகள் பொதுமை நீக்கி
மங்கல வகைக ளெல்லா மலிதர வழங்கு மாண்பாற்
பொங்குறு சிறப்பி னென்றும் பொலிதலாற் பொன்னி நாடென்
றெங்கணுந் திகழ்பேர் கொண்ட திசைபிகு சோழ நாடு. (கச)

அரியயன் முகுந்த ஞுதி யமரர்நா டவனி யேனை
யிருபர்நா டெருத்தி ராதி நோர்நாடெல்லா மென்று
மருவுதங் குறைக ணீங்க வரம்பெறச் சிரமேற் கொள்ளும்
பெருமையாற் சென்னி நாடென் பேருடைத் திந்நீர் நாடு. (கரு)

நாடெலாம் விளைவி னீட்ட நகரெலாம் பொருளின் கூட்டங்
காடெலா மலர்ப்பூஞ் சோலை களனெலாம் பிறங்கு நெற்போர்
மாடெலாந் தரும சாலை மறுகெலா மணிக்கு வால்கள்
பாடெலா நாடும் போற்றிப் பணிதிருச் சோழ நாடு. (௧௬)

கற்பகப் பொங்க ரெங்குங் கற்பக வல்லி யெங்குங்
கற்பகல் லூரி யெங்குங் கற்பக மாத ரெங்கு
மற்பக மாந்த ரெங்கு மற்பக மறங்க ளெங்கும்
பொற்பக மாட மெங்கும் பொற்பகன் மணிக ளெங்கும். (௧௭)

காத்திர நீழ லெங்குங் காத்திர வளங்க ளெங்குங்
காத்திர சுகங்க ளெங்குங் காத்திர வாமை யெங்குங்
கோத்திர குலங்க ளெங்குங் கோத்திர நலங்க ளெங்குங்
கோத்திர மேன்மை யெங்குங் கோத்திரன் பொழியா லெங்கும். (௧௮)

பார்ப்பவர் கண்கட் கென்றும் பசுமையே தோன்றும் யாண்டும்
பார்ப்பயிற் பயிர்முன் றேவ பவனொடே பல்கும் யாண்டும்
பார்ப்பணி யாதி தாமும் பல்றுறை நுகர்வ யாண்டும்
பார்ப்பனச் சாதி யாதி பகர்நெறி தவறா யாண்டும். (௧௯)

திராவிட வேதம் போற்று திருத்தகு மூர்த்தி பீட்டந்
திராவிட வேதம் போற்று திருத்தாங்க டிருத்த லங்கள்
பரவிட மிடங்க டோறும் பல்குவ சோறுட் டென்று
பாவிடல் யாரு நேரே பார்க்கலா மின்று மென்றும். (௨0)

பரவுறு சரியை யாதி பக்குவர்க் கருண்மெய் ஞான
குரவர்தம் மினங்கள் வாய்மைச் சங்கம குலங்க ளாதி
வயங்குங் கூட்டங் கூட்ட மாத்தொகு வகையிற் கன்றிப்
பரவுமெந் நாட்டு மின்றுற் பார்க்கலா மின்று மென்றும். (௨௧)

இன்னநாட் டியற்கை யாரே யிசைக்குநர் தொகுத்தி யாவு
மென்னநாட் டிதுவே முட்டி னிதுவே யின்ப நல்கிப்
பொன்னிநாட் டிடங்க டோறும் பொய்யறு முனிவர் வாக்கின்
மன்றுவார் வளமுன் னேர்ந்த வகையொரு சிறிது ரைப்பாம். (௨௨)

மழைவளம்.

உருவநா லருவ நாலென் றோதிய வுபய காய
வொருமையும் பொதுமை யாகி விளங்கெழிற் சதாசி வன்றன்
பெருகொளிப் பளிங்கின் றோற்றம் பிறங்கிவின் றோக் கீசானத்
திருமுகப் பிரதி விம்ப மென்னவான் சேணிற் சென்ற. (௨௩)

நமதன்ப னுசை மித்த நாலைபவ் வானை நீக்துக்
கமையம்பு கொண்டு பின்னுங் களிப்பது காண்டு மென்று
வுமையன்ப னீற்றுக் கோலத் துற்றெழுறித் திடனேர் சொன்றுங்
கிமையம்பு தஞ்சே ணின்று மெறிதிரைக் கடல்புக் கன்றே. (௪௪)

கருங்கட றரங்கக் கையாற் காமரு தாளமாதி
யிருங்கழ லிறைஞ்சித் தாவி யிரத்தலி னரற்றல் கேளா
வொருங்குணு திரங்கி யெம்மா னுெழிந்தென வெழுந்து வானின்
வருங்கனம் வேண்டுங் காறு மாந்திமே லெழுந்த மாதோ. (௪௫)

வாரிதி குழியப் புக்கு வாரிவாய் மடுத்த வானந்
தேரிய விறைய கோரத் திருமுக காந்தி போந்தெங்
காரிய வுருவாய் வாமக் கதிர்முகச் செம்மை வாய்ந்தாங்
கேரியல் சம்பை யீட்ட மெங்கணும் பாப்பிற் றன்றே. (௪௬)

மதிநதி யிதழி வேணி வானவன் காத்தெஞ் ஞான்றும்
பொதுமையி னிருமை யாய புற்கல வர்க்க மெல்லா
மதிர்தரு தமரு கத்தி னழைத்தரு ளொலியே யென்னக்
கதிர்விசும் பெமுசீ மூதங் கனையொலி பெருக்கிற் றன்றே. (௪௭)

கறைமிடற் றிறைவன் மத்த கயத்துரி யெடுத்துப் போர்க்கு
முறையென விமிருஞ் சைய முதுவரை யெங்கு மூழ.
நிறையொளி நீல்வி தான நித்திலத் தொடைநி ரைத்தாங்
குறைமலி தாரை யாண்டு மொய்யெனப் பெய்யா நின்ற. (௪௮)

இறையமர்ந் தினிது வாழ்வெற் பிருஞ்சிற காரிந்தோ பிந்த
மிறையொழிந் துய்து மென்று விண்ணிறை மணிக்குடத்தி
னறைகடற் கூவத் தானை யாங்கயி றமைத்தெ டுத்துக்
குறைதப வாட்ட லேப்பக் கொண்டனீர் விண்ட மாதோ. (௪௯)

போற்றிய சதாசி வன்றற் புருடவா சியம்போற் பொன்னின்
றேற்றமிக் கிலங்கு சாபந் துலக்குவான் பெய்யநீ ரன்றேனுன்
பாற்றிகழ் சத்தி யோசா தம்முக நிறப்ப ரப்பின்
வீற்றுவீற் றருவி சைய வெற்பிட மெங்குங் காட்டும். (௫௰)

விண்ணுயர் சைய நாம வெற்பிருஞ் சிங்கொ டுத்துத்
தண்ணிய சாரல் காறுஞ் சதமக னிதம தாகக்
கண்ணறுந் தளவு மல்லி கைத்தொடை சாத்தி யேத்தும்
பண்ணிசை யென்னச் சூழ்ந்த பாவுநீ ரருவி யோதை. (௫௧)

தணையுறு வலியில் சீவர் தமையுமாற் சார மென்ன
வினிதெடுத் தமுக்க கற்றி யின்பரு ளாசான் போலக்
கனைகுயி லுவவொா ழித்துக் கான்றநீ குலை மெல்லா
நனியுணு மமுத மாகி நாளிலைத் தொழுகிற் றன்றே. (கஉ)

நிலையிலா வுடலங் கையி னேர்ந்தவக் கணமே மீக்கோர்
நிலையிலா வுடலங் கையி னெறியிலுய்த் துய்த்து மென்னு
நிலையிலார்க் களித்தல் போல நீள்பயோ தரநீர் * பெற்றந்
நிலையிலாங் கெஞ்சா நீத்த நீத்தமா வளித்த மன்றே. (கங)

கணைக்தொடு மாறி மாறிக் கருதாமுன் னரத்தின் † மாலை
‡ புணர்ந்திரு விதிசெல் வப்பே குற்றதை யுதவுவோனை
மணைந்தரு சீர்த்தி போர்த்தன் மானநீர் முழுதும் வானந்
தணைந்துற வளித்துமேனி தவளம்போர்த் தாங்கு கின்ற. (கச)

பொருள்படைத் தருளா ரெய்தும் புன்மையு மனித்தார் தூய்மை
மருவலுங் காட்டி யாங்கு வாரியுண் டேருங் காரு
யிருளுறீஇச் சைய மால்வெற் பெய்திநீர் பெய்த மாரி
தெருள்பெறு தூய்மைத் தாகித் திகழ்ந்துவான் சென்ற வன்றே. (கரு)

உடல்பெறுங் கணத்த றத்தி லுதவுறா னொறியென் றியாமில்
விடைபெயி னியாச் செல்வர்க் கிந்தா யறனுயின் ருயக்
கடல்புரு முரை மெல்லாங் களிக்கநீ ரளிக்கும் வெற்பென்
றடையாளன் கொடைசெய் கொண்மூ வமலையா யகல்வான் சென்ற. ( )

உருவுடைச் சீவர் யார்க்கு முதவிய வுருக்கொண் டு§ டெய்தும்
பரமன்யா மனைனி லன்றேர் பயன்பெற வுருவு கொண்டு
வருவதே முறையென் றெம்மான் மலியருள் பிரவ கித்தாங்
கொருவுறச் சைய வெற்பி னொழுகுமா லருவி நீத்தம். (கஎ)

மான்மாட் டினித மர்ந்தே யிலையினீன் மலைய வெற்பின்
வாசமுறு கமண்ட லத்தின் மந்திர நீர தாகித்
தேசமார் கவேரை னீன்ற செல்வெனத் திருவு ளங்கொண்
டாசில்பூ முதல்வ னர்ப்பா னளித்ததித் தெளித்த நீத்தம். (கஅ)

---

* பெற்றமென்றும் பெயரெச்சத்தகரந்தொக்கது.
† மாலை - தன்மையுமாம்.
‡ உணர்தல் இரண்டிடத்தும் பொருடந்துநின்றது.
§ எய்தும்வினைமுற்று.

இந்நதி சைய வெற்பி னிடையமர்ந் தருவி யாக
மன்னியே குறுமா லீது மந்திர தோய * மாஞற்
பன்னுமைந் தொழிலுந் தானே பண்ணுமென் றியம்ப லென்றும்
பொன்னிகா விரிமுன் ஞமம் புகல்பவிப் பொருவி லீர்க்கு. (உகூ)

நதியெலாந் துதிசெய் கங்கா நதியுறீஇ நதிசெய் பொன்னி
நதியினோர் கூற்றுக் கொப்பா நவில்வதும் பழுதா மென்னே
நதியிவை யிரண்டும் பூவி னடக்குங்கா ரணத்தை நோக்கி
நதிவரன் றலையன் னோர்மெய்ந் நாவெடுத் தியம்பு முண்மை. (ஙய)

பிறந்திறந் துழலுந் தேவர் பேறுமூ ரமர்ந்த கங்கை
விறந்துபா ரகசு வேண்ட மென்சடை யுறிக்குட் டெந்தி
பிறந்தொரு முனிவன் மிச்சி லாகிப்பின் காதிற் போந்தே
யிறந்தவர் சாம்ப லென்பி னெய்திய நிலைத்த கங்கை. (ஙக)

பொன்னிமா நதியிப் பாரிற் போந்தருள் புனித மேன்மை
முன்னொரு வாறி சைத்தா முமவொனுறிக் தோர்ந்திப் பொன்னி
தன்னிலை யுணர்க வானீர் தானுமோர் சிறிதொல் வாவிக்
நன்னதி மேன்மை யோரா நாயினே னவில்வ தெங்ஙன். (ஙஉ)

வானிடைத் தாரை யாகி மலையிடை யருவி யாகி
மானிலத் திடையே யாறு வாவியாழ் கூவ லோடை
கானிலைத் தடமுன் ஞமங் கடற்புன லொன்றே யொன்ற
தானிடைப் பரமன் சீவர்க் கருட்பெறும் பேர் போல. (ஙங)

கருமுகி லாய மத்த கயமிவர்ந் தப்பு மாரி
பெருகவில் வாங்கி மின்வாள் பிறக்குநா லெனும்பொன் மேனி
யாசுறக் கண்ட வேனி லாங்குறும் படங்கித் தேய்ந்து
சுரநிலத் தோர்காற் சென்னி தூக்கிநீர் நோக்கி மாயும். (ஙச)

பெரியவர் முனியி னும்பின் பேறினி தடைத ரின்னைத்
தெரியுறப் பொன்னி யீர்த்துச் செல்லினை பிரிந்த தம்மே
னரிணநேர் புகுந்தோர் பாங்கின் படைந்ததால் வாத வுமெய்ம்
புரவல ரொழுத்தா லொன்றும் போதுமென் றருளிற் றேர்ந்தாம். ( )

கணிமலர் காசா கொன்றை கவின்பலா சலர்பூ முல்லை
யணியணி பரவப் போர்த்தாங் கைவருந் தாறு மைந்து
பணிகளுந் தானே செய்யும் பான்மைநேர் காட்டி. யோரு
மணிகொழித் திலகும் பொன்னி மந்திரக் காக தீர்த்தம். (ஙசா)

*ஆறல் என்பது ஈண்டுதேற்றப் பொருட்டது.

ஆக்கமு மறையு முண்டா மானரு ளொன்றிற் சூழ்ந்தோர்
நீக்கொணு நிலையர்க் கென்றன் மெய்ம்மையே தருப்பை யாதி
தாக்குநீர்ப் பொன்னி முன்னந் தாழ்ந்தது விருத்தி யாய
மேக்குற நிமிர்த ருக்கள் விளைந்தன வேர்கீண் டம்ம. (௪௭)

கடிகமழ் மாதர் மேனி காட்டெழின் மலர்ச்சு ராவி
னொடிவின்மஞ் ஞரிகள் புன்னை யொண்டுண ருடன்கொண் டேகும்
படியினீள் பொன்னி காட்டும் பசும்பொன்முத் தாதி பூண்டு
நெடியதண் புனற்ச ரிக்கு நீரா மகளிர் தோற்றம். (௪௮)

வேறு.

மூவரு முறையே யொருதொழி லியண்டு முத்தொழிற் குரியராய்த் தூரிய
தேவினி லொடுங்கல்காட்டிடுங் குறிஞ்சித் திணையிலவ்வொருவரைப்பொருளோ
டாவகத் தியன்று பலையின்முப் பொருளோ வருபு காட்டியீர்த் தேகி
யோவற வலைமுற் றுதரியிற் புகுமா றுய்த்தறும் பைந்தநீர்ப் பொன்னி.

வேறு. குறிஞ்சி.

ஐந்திணையின் முதற்றிணையி னசலமான் மடிணைபேரின் பமைதி தேற்று
மைந்தரிணை விழைந்திலைற நலத்திணையென் றுறைவின்முன் னுறுதென் றறிச்
செந்தழலாய்ச் சக்கமல திந்திடையா னந்தமயத் திரட்சி யாய
சந்தரியை யமர்ந்தருளே சாந்தவிக்கப் பெறுங்குறிஞ்சித் தாயவைப்பு. (௫௦)

வேறு.

பூந்துணர்ப் பொதுளுஞ் சோலைப் புடைசுலா மெழுமிழி யீட்டஞ்
சார்ந்திற லார்கு நூமஞ் சாயிதா விலைறஞ்சல் காட்டு
மேந்திண வொழுக்கு செங்கே னின்னரு ளொழுக்க மேய்க்கு
மாந்தமா முகக்க வாடன் மற்றவர் வெறியாட் டேய்க்கும். (௫௧)

சொரிவேயக் குருமே லோர்பைஞ் சிலிமுற லன்மடி சைப்ப
வயல்வளை வெடிப்ப வீழ்முத் தாங்குச்சென் றுதைக்குந் தோற்ற
மியலிதன் மேலை மேல வெனக்குரல் கவர்புள் ளோடக்
கயல்விழிக் குறமான் முன்றோட் கவணொழிக் கமர்ந்த காட்டும். (௫௨)

அருகமர் பாரலா வேல்லை யடியுரு வொடுக்கிச் சியங்
கரியுறல் கண்டு வல்லே கசந்துறை பான்மை செவ்வே
ளிரவோர மகன்முன் போந்தாங் கிரந்திற லார்கோ னம்பி
வரமொழிதுக் கனிமொன் குல மறைத்தொளிர் வாய்மை தேற்றும்.

காமுறு பிணையொன் றேர்பாற் கதுவிய வொருபால் வேழ
நாமுற மருப்பு நீட்ட நாப்பணின் றவர சோக
மோமுதல் வேழ முன்ன ருன்றல்கண் டெயினர் கல்லை
யேமுற வலித ணைப்ப விங்கெச் சேவை யோயும்.

புதுமலர் கணியிற் றேன்றப் புளிந்தர்கூர்ங் குயத்தி னோனா
கதுமென நிலத்திற் சாய்வ கடம்பணி கடம்பு யர்த்தோ
னெதிர்பொரத் தொடர்கி ராதர் யாவருஞ் சேவ றேன்ற
விதிர்விதிர்த் தாவிசோர்ந்து மேதினி வீழ்ந்த தேய்ப்ப.

அரிகுர லருவி யாவு மாங்கெயிற் றியரி னேர்பு
குருமலர் வேங்கை நீழற் குவாலுற வீழ்வ வள்ளி
யருளினு ருயிர்பெற் றன்றே ரறுமுகன் றிருவ டித்தா
மரைநிழ லுறமுன் வீழ்ந்து வணங்கிய வாய்மை காட்டும்.

கறிக்கொடி யிணர்த்துச் சூழ கருத்தரு விளர்த்த செம்மல்
வெறித்தசெங் காந்தண் மீது வீழ்த்திலின் றெருளிருந் தோற்ற
மறித்தகண் ணெறித்த வோதி வள்ளியோ டள்ளி யெம்மான்
பொறித்தழ லிடையி லாசம் போகட்டு மணந்த தேய்க்கும்.

தோற்றட மருப்பு கொங்கைத் துணைக்குடைந் தருவி வார்த்து
தோற்றவை யனைத்து மாங்குத் தணித்திட னமைத்து மீது
தோற்றமன் கொடிச்சி மார்கைத் தொடிச்சிமார் வீற்றிருப்ப
தோற்றவர் வென்று ளாரைச் சுமப்பது மாமே யென்ன.

மருங்குலைக் கொம்ப ரென்பர் வளர்பசுங் கொடியே யென்பர்
பெருங்கவி வாண ராகு பேரவை யேனை மாதர்க்
கிருங்கழ லெயினர் மாதர்க் கியற்பெய ரேகொ லென்னாத்
தருங்குளிர் தழைதொ டுத்துத் தாமரைக் குடுத்து வாரால்.

துயர்தரு கணைவேட் கீந்து சோகஞ்செய் தினைக்க சோகப்
பெயர்கொலென் றெய்தின மாதர் பெரிதுளங் கழுத்து மைதப்ப
மயர்வுறச் சிவந்து மேன்மேல் வாளிதாய் வருத்துந் தெம்மோ
செயலைசெய் செயலை யோதுஞ் செயலைவன் செயலை யேயே.

அழலெரி மடுப்பித் தாங்க ணகருமுன் னகழ்ந்தெ றிந்து
பழகுமை வனமுன் வித்திப் பயனனி பல்க வாழ்வார்
தொழின்முய லெயினர் யாவுஞ் சுடுநெருப் பிருந்த காடு
தழையுமென் றேதுந் தன்மைத் தனிமொழி யமிர்த மாமே.

ஏனலங் கிழங்கொ டைய வின்னற வாதி யாவு
கானவ ரருந்தி யொன்றே கருத்தின ரருந்தி வள்ளி
கோனையுண் டெப்பர் யாவுங் கோதறச் சிவமாக் கண்ட
ஞானியர் வந்த வெல்லாஞ் சிவார்ப்பண மாக்கு மாபோல். (௩௨)

வேலெறி முதனி லைப்பேர் வேடரொன் றிறுதி யாதி
கோளுறீஇ மாமை வாய்ந்து குழைமுதற் குமர வேடன்
கேளிரா யுரிய சம்பந் திகளெனக் கிளைத்தப் பெற்ற
மீளியர் மேன்மை யம்ம விளம்புதற் கெளிய தேயோ. (௩௩)

கண்ணப்ப னெருப்ப தோரான் பின்னெறக் கரைந்த மெய்யன்
புண்ணெணக்க மணிவாய்க் கொல்லை யுமைக்கிடைக் காய ளாய
தின்னனைப் பொன்றும வாழ்வின் றிருவுரு தாம மேன்மை
நன்னனைப் பெற்றுளார்க்கு நிஞ்சி நாயினே னிசைக்கற் பாற்றே. (௩௪)

வேறு. பாலை.

புராரி யேமுதற் கானொரைம் புருவ மிட
கராரி யாற்கொளுஞ் சினத்தழன் முழுமையுஞ் சூழ்ந்த
பாரி போருரு வாயவம் பனத்தியென் றரைக்கும்
வாரி யூர்தியங் கமர்ந்தருள் வைத்தது பாலை. (௩௫)

கனைமுந் தாங்கருஞ் சினத்தழ லருவினன் காக்கு
பிணையின் பாலையு நன்பகற் பான்மும் பிடத்தைப்
புணர்பொ ரோர்பொழு தாடற்றலெங் கதிரினற் புலனுய்த்
தனைவு மாலைய தல்லைத யுமைகெவன் குங்கும். (௩௬)

இன்ன பாலையி னிறைபயுறக் கமர்வுறி பேசி
மன்ன பாதல முழுதுமாமர் தமிபதி மனைக்கான்
சென்னி மீதுங்ன் றெரிவதை மணிவெள்பர் தெரியா
வென்னை நானினி யிசைப்பதவ் வெரிசமூல் வியினை. (௩௭)

உடலி னேறுமுழு தொழுதிக்குய ராற்றன்முற் றுதவுங்
கடமை பாலையங் கிழத்திக்கென் றேதனோர் காட்டுந்
தொடர்ச முலமு கோவொனர் தொலைத்தூடற் பலன்செய்
திடன வாமுதிர் வேப்பினைக் கனிப்புறஞ் செறிந்து. (௩௮)

வாகை யாங்கனுக் கருந்திரு விக்கைதமா மகனே
யாகை யாலினி லழுமடைக் கருள்பெறு கெனத்தஞ்
சாகை யாற்றிசுக் கங்கண்மு லத்திற்பா தலம்வின்
போகை யானைசந் தழைப்பது போல்வது வாகை. (௩௯)

பிரிந்து செல்லுநர் தனிமைதீர்ந் தின்பமுட் பெருகப்
பரிந்து மல்குபூம் பாவையர் பஃறொகை காட்டும்
புரிந்த நாயகி சேடியர் குழாமெனப் புருடர்
தெரிந்து மாதரார் தம்மின மெனத்திகழ் குரவம். (எ0)

சுரர்கி லத்தமு தரிதுபல் காவலுட் டுறுமிச்
சுரகி லஞ்சுதைத் திரளைபல் கோடிமேற் றொருத்தச்
சுரரு முண்டெளி தென்பபோற் றுத்திரி துருமஞ்
சுரர்ம ருத்தினுஞ் சுவைப்பலப் பலம்பல சொரிவ. (எக)

பொன்னி னுட்டினைந் தருமலர் பொன்னெனு மொன்றே
யன்ன தென்பெறு மலர்மல ராடக மரும்பு
பன்னு மாண்கிளிச் சிறைப்பொனுஞ் சுகந்தமும் பாப்புங்
கன்னி காரங்கொப் பணியிள முலையெழில் காட்டும். (எஉ)

மதுர வொண்கனி தாத்திரி யீந்துமுன் வலிய
வதிர நல்கவும் பாலுண வருந்துவ கபோத
மதமு டற்குறு மெவ்வுறு வழங்கிலு மறுத்து
சிதமென் றுங்கட காதியுண் மாதவர் சிவண. (எங)

வேறு. முல்லை.

முன்னம் பதினு றுயிரமேன் முல்லை யலைத்துந் துவரையினி
லென்னும் புவனப் பழிசுமப்ப தெற்றுக் கினித்தாச் சோழமுதற்
பன்னுந் தேத்து முல்லையெலாம் பல்கப் புரந்தப் பழிதுரந்தங்
குன்னும் பயன்மிக் குறுதுமென வுவண கேதோம் புறுமுல்லை. (எச)

இர வீரை பிரிவாற்றுக் கிளர்பே ரன்பி னுடையானைச்
சார வடுத்தாங் கானிரைக டாமே பொழிபால் குடத்தியர்கை
யார நிறைபல் குடத்தியா யடுத்து மடுத்தெங் கணும்பாம்பி
யோ வளர்க்கு முல்லைமுத விறையுட் குழிப்போர்ந் தொழுகுநர்போல்.

கடியோர் சிறிதில் பொற்பூக்கள் கருல்கற் பகமுந் தலைவணங்கும்
படியோங் கார விதசகித பஞ்சாக் காங்காட் டிதழியெனும்
வடிவோங் கியகற் பகங்கள்பல மல்குந் துத்தோ தகியிதற்கங்
கெடியோ னுழி கிகர்கொலென நிறைபால் வெள்ளம் பாங்தொழுகும்.()

ஆயர் மதிக்கு மண்டர்பல ரங்க லாரிந் திரைபல்லோர்
பாய விதழி செருந்திபல்கற் பகமான் றேனு மத்தொவிகண்
மேய பூவைக் குலமரிகள் வெண்ணெய்க் குடம்பால் வெள்ளமடுத்
தேயும் புறவைப் பாற்கடலொன் றென்னு மிதுவோ விதன்பெருமை.

வேலி கடவாப் பிறர்தொட்ட விளைப்பூங் குளத்து நீருண்ணாச்
சீல முடன யாசகமாச் செறிபுல் லுண்டு குறுமுயலுஞ்
சால விரத நெறியுறுமேற் சாற்றும் புறவந் தனிபுரக்கு
ஞால மகிண னருளினல நவிற்ற லெவனு மினிப்பிறநாம். (௭௮)

வழிபா றருமான் கன்றினமு மான்கன் றினமு முடன்விளையாட்
டொழியா துகைப்ப மகாரினுமிக் குறமார் பணைத்து மடியிருத்திக்
கழியா வுவகைக் கடறிளைப்பர் கனிவாய்ச் சியரல் வாய்ச்சியர்க
ளிழியா நீத்தோர் களும்வாஞ்சித் திடுப வெனிற்பி னிசைப்பானேன்.

எவனு மின்சொ னிகராவ தென்றுட் கறுத்தாய்ச் சியரான்பா
லுவரா ரழலிற் காய்ச்சியுமேற் றோயா மத்திட் டதுதிரளு
நவநீ தங்கண் டிச்சார நலத்தா லன்றே நினைப்பு கழ்த
லிவணோர் குதமப் பெருமையுமென் றெரியிட் டுருக்கி யின்புறுவார்.

அடரு மிடரார் புரிந்தாலு மாகூழ் வலத்தார்க் கபிவிருத்தித்
தொடர்பே யாமென் றிடலோர்ந்தாந் தொறுவி மார்காய்ச்சான்கீர [யா
முடனே ததியாய்நனிசுவையுற்றுடைமத்தினில்வெண் ணெய்ச்சுவை
யிடர வுருக்க நெய்ச்சுவையா யின்றி யமையாச் சிறப்பமைந்த.

அர்க்க னுதவிக் கிதுகைம்மா றென்ன றண்ட ரவண்விளைக்கு
மூர்க்க மாட மாடகமுன் முதிர்பச் சைகணீ லம்பொன்முதல்
வர்க்க மிரவி யிளைப்பாற வதிபல் விரவி யெனக்குவிப்பார்
சொர்க்க மிணையோ பொன்னென்றே சொப்பே திகட்சேயிட மரமால்.

உலகம் புரப்போன் றனைப்பொதுநீத் தொருதன் றனக்கே சிறப்பாக
நிலவ வகித்துக் கொண்டொளிருநிலனென் றுவைந்திணைத் துறையுட்
குலவு மிருத்த லகப்பொருணூல் கூறிற் றிதனுக் கென்றுபெரும்
புலவ ரிசைக்கும் பெருஞ்சிறப்பிற் பொலிவ தனைய பூம்புறவம். (௮௩)

மலரும் புறவத் தண்டர்கடம் மாயி லுதிப்ப வானைய
மலகின் றரிய தவம்புரிந்தோ ரனைய புறவின் றவமெளிதோ
குலவும் பெருஞ்சீ ராளுயர் குழவி ளைசை கேட்டருளி
நிலவொண் சடையோன் விடையிவர்ந்து நேரோ வரும்பேற் றினதம்ம.

வேறு. மருதம்.

பொன்னுலகைக் கருச்சுதன்மை புரியமர ரமகளிர் போற்றுஞ் சீர்த்தி
மன்னமுலைச் சசிசிந்தாமணிமுதற்பன்னிதிபோக வகையில்வாழ்க்கை
துன்னினுமிக் கார்வமுறத் தடமலர்க்கண் குளிர்காட்சி தாவா தென்று
மன்னுவளத் தெனச்சுரர்கோ வதிதேவாய் வழாநிலைத்தும் மருதமாதோ.

ஊடுதல்கா மக்கின்ப மெனுஞ்சுருதி யிலக்கணமீ தண்மைமேயென்
றீடுபெற நிதரிசன விலக்கியத்தாற் றேற்றுதலி னிதுவே யூட
னீடுதிணை யாய்வளஞ்செய் நிலையினுல கயினிருத்தி நியமாய் நின்று
கூடுதிணையிம்மருதக்குளிர்திணையே யிதன்பெருமை கூறற்பாற்றே.

பொன்னிநதி யெனும்பெருஞ்சீர்ப் பூங்கொடியொன் றரிசொனதி முதலா
ப்போதும், பன்னதிய பெருங்கிளைகள் பற்பலவாற் சிறுகிளைகள் பலம்ப
நீட்டித், தன்னிகர்பல் வயறழைத்துத் தருபைங்கூழ் நிரைபூத்துத் தாவரி
யாதி, மன்னியபற் பலவகைய வளம்பழுத்தே யெஞ்ஞான்று மல்காநிற்கும்.

இன்னமுதம் பருக்கிவளர்த் தெடுத்தினிது பாராட்டி யினிய வூட்டித்
தென்னருணற் றுயெனவே சென்னிறைகாவிரிமுலைத்தாய் செவிலிகைத்
தாய், மன்னியபாராட்டுறுதாயூட்டுறுதா யைவருந்தாய் வழிச்சென்மாபோற்
றன்னிடையை யாறுகடாந்தனித்தனியேகிளைத்தொழுகத்தாவாதோங்கும்.

வேறு.

உலகெலா மளித்திடற் குரிய பேரரு
ணிலவுமா வெள்ளமே நிகர்செல் காவிரி
வலனிமிர் தருபிர வாகந் தாயினை
யிலகநேர் கண்டசே யெனக்கண் டார்ப்பரால். (அக)

கண்டிடு முழவரக் கவேரன் மாமக
ளொண்டொடி நிறைபய முணர்ச்செல் வேயென
மண்டொலிக் கிணையெழ மருவிச் சூழ்ந்துசென்
றெண்டரு கால்களி னினிதி யக்குவார். (அஉ)

அருள்புக நெகிழ்மெ யன்ப ருள்ளெனத்
தருபுனன் மடுத்தது மள்ளர் தண்வயல்
வருகமர் விரணந்நீர் மருந்தொ ழுக்கது
மொருவியாங் கொழிந்துசா லுறக்கு ழைந்தன. (அங)

பாவனை யுறைப்பவுட் பயிலு மைந்தெழுத்
தாவபன் முறையெழு தன்பர் போன்மெனக்
காவுபல் பகடல நுகத்தின் காற்பினைத்
தோவறு களமராங் குழுவர் பன்முறை. (அச)

ஐந்தெழுத் திடையரு தமையும் ஆமனத்
துந்தொளி யெழுதலி லுழுத சால்வழி
வந்தெழு மணிகளும் வயம்பின் மாழை
மிந்துறழ் வளைகளு மிமைக்கு மெங்கணும். (அரு)

கமமொழித் திதம்புரி காலு மேலலத்
தமாகி தத்தினு மபேத நெஞ்செனக்
கமையென வோர்தரக் காட்டி மாண்பிணைப்
புமைசெயன் முறையெனப் பரம்பு கைப்பரால். (௯௪)

இளகியைந் தெழுத்தமைந் திலங்கு நெஞ்சினிற்
பளகிலன் பசைவற நிறுவும் பான்மையின்
வளநிறை பற்பல சாலி வாலிய
முளையெழ விதைத்தனர் மூசு மள்ளர்கள். (௯௫)

அன்பினில் வேறலா தவிரு மொண்சிவ
மின்புற வெழுதலி னெழுந்த வெண்முளை
பின்புருத் திரன்முனோர் பிறக்க மேவலின்
முன்பித மொன்றிரண் டாக மொய்த்தன. (௯௬)

பருவமுற் றன்பெடுத் தமல பாதம்வைத்
தருமையின் வளர்த்தலி னனைய நாற்றினை
வருபுனற் கழனியின் மள்ளர் மாதர்கள்
பெருகிய வாழ்த்தொலி பிறங்க வூன்றுவார். (௯௭)

அருட்புன லிடைவள ரன்பின் றேற்றம்போற்
றெருட்புன லிடைவளர் திகழ்பைங் கூழினை
யிருட்பழ வாதனை யெய்ப்பச் சூழ்ந்தன
பொருட்படா திரிதரப் புணரும் பல்களை. (௯௮)

அருண்முறை நவிலுமைந் தெழுத்தென் வாளினா
லிருண்மல வாதனை யிரித்தல் போன்மென
மருண்மது நுகர்தரு மள்ளர் மாதராத்
தெருண்மலர் வயற்களை சிதைத்த லாற்றுவார். (௯௯)

ஈசனா ரருள்வசத் தியைந்திட் டேபழ
வாசனா மலந்தெறு வாரின் மாந்திய
நேசநா றியமது வசத்தி னின்றெழு
தேசநாண் மலர்க்களை சிதைப்பர் யாங்கணும். (௧௦௦)

பளகொருங் கொழிதலும் பரவு மொண்சிவ
விளையனு பவமுளே விரவி நிற்றல்போல்
வளர்பசுஞ் சாலிகண் மள்ள ரோம்புறக்
கிளரும்வெண் கருவகங் கிடைத்தெ ழுந்தன. (௧௦௧)

கருமுதிர்ந் தெழுந்தநெற் கதிர்கள் வெண்மைமுன்
மருவியொண் பசுமைபின் செம்மை வாய்ந்தெழு
தருமொளிர் சத்துவந் தமசு ராசதந்
தரனரி யயன்முறை யவிருந் தோற்றம்போல்.

தனிநுக ரனுபவந் தாவில் யாவர்க்கு
மினிதுற விரிந்தரு ளியல்பி னுட்கரு
நனியெழீஇ நெற்கதிர் நலக்க முற்றிய
பினரரிந் தரிக்குவால் பிறங்கு போர்செய்வார்.

அரிதனைக் கரியெனு மசலஞ் சாய்த்திட்டூர்
கருமுகிற் படைசூர்புக் குழக்குங் காட்சிபோல்
விரவுநெற் போர்கள்பார் வீழ்த்த மள்ளர்சூழ்
நிரைசெறிந் துழக்குவ மேதி நீள்குலம்.

அழுக்கினை யழுக்கினு லகற்றல் போன்மல
வழுக்கினை மாயையா லகற்றல் காட்டுவ
வொழுக்கிய மேதிக ளுழக்கி போய்ந்தபின்
குழுக்கொளும் பலாலமுற் கோது நீக்குதல்.

தொழில்பல கருவிக ளோடு தோய்ந்திலாத்
தொழிபிலைப் பாரியா ருயிர்க ளூற்றெனக்
கழிபலா லம்முதற் கடிந்த கற்றிய
வழியொளிர் நெற்குவால் வயங்கும் யாங்கணும்.

ஈடிலா ருடனுழி னிரியுந் தம்பெரும்
பீடெனச் சிற்றினம் பிரிந்து நல்லினங்
கூடுநர் போற்பதர் நீத்துக் கோடொரீஇ
நீடுநெற் குவால்கள்பன் னிலையிற் சார்வன.

ஆறிலொன் றரசர்நன் னீதி யான்மழை
யாறிலொன் றறனிறைந் தனைத்து மோம்புதல்
வாறிலொன் றியநன்றி யயர்ந்தி டாமன்மு
றாறிலொன் றரசருக் களப்ப ராங்குளார்.

ஐம்பெரும் பாகநெல் லனைத்துங் கொண்டுமுன்
றைம்பெரும் பாகமா யவைமுற் றுய்ப்பாற்
றம்பொருள் பாத்துணத் தருமெ னூற்பொரு
டம்பொரு ளாகவே தலைக்கொள் வாழ்வினோர்.

கன்னல்கண் மஞ்சள்பல் கதலி யாதிய
துன்னுமே னலைமுதற் றொகுபஃ றுனிய
மின்னிலம் விளைவன வெல்லை யில்லன
வன்னமுற் றுறவிரித் துரைத லாவதோ. (௧௧௦)

அனைத்துல குயிர்நிலை யாக மல்கியே
யினைத்துயர்ந் தொளிருமிவ் வினிய தண்பணை
புனற்கருந் திணையெனி னோர்த லெங்ஙன
மனக்கொள நிறைபெரு வளனென லாமரோ. (௧௧௧)

வேறு. நெய்தல்.

உதக வேந்தனென் றெனைமய லுரைப்பமுற் றுமைக்
குதக மீவதில் லுததியே யாதலி னுமைக்கா
குதக மோம்பினப் பெயர்நிலைத் தாழுமென வருண
னுதக நோக்கிவீற் றிருப்பது நெய்தலி னுதகம். (௧௧௨)

பூதி கண்டிகை முதற்சிவ சம்பந்தப் பொருளி
னாதி பூசையாற் றன்பர்போற் பரதாவ் வருண
னூர்தி முட்டுமே மிழற்றனி பூண்டியல் பம்பற்
கோது சீர்விழா வெடுத்துவேண் டினபெற் றுவப்பார். (௧௧௩)

இரங்கு தன்பத்தி னிறுதியே யின்பெனப் பிரிந்தா
ரிரங்கு ரித்திணை யெய்தினோ ரேற்றிருந் திரங்கி
னிரங்கி மேற்கொளு மீசனென் றெண்ணினுண் டங்க
ணிரங்கு வண்டெழுநிற் கண்டிகை நீறுபூத் திலங்கும். (௧௧௪)

புன்னை நீழலிற் செட்டார் சிறுமியர் புணரி
மன்று சிற்றிலைச் சிதைப்பவள் வருந்தித்தம் மாரா
மன்ன வேலைமேல் வீசலுங் கொடுசெலு மன்ற
தன்ன தொன்பொரு ளுறிற்கொளத் தாழ்க்குமோ சலதி. (௧௧௫)

வலி யாப்புறு தயிர்க்கரு ணிறைநவே வலைஞ
ருளி மீன்கவர்ந் திடுவெனக் கடாகொடென் றலைமேற்
போலின் மீதுமீஇப் பரதவர் துறைபுமீன் சால
* மாதி னின்பல சாலங்கள் வீசுபு வலிப்பார். (௧௧௬)

விழுமிய பொய்பெனப் படுகட லுடன்விரா யாற்றல்
கெழுமி நிற்றியாற் காண்டுமென் றலைஞர்மேற் கிளர்ந்து
முழுத கன்கனைக் குவித்தபன் மீனொடு முதங்கூர்ந்
தெழுது ளோச்சிய துணைக்குவர் மேதுமல் விரைய. (௧௧௭)

* மாது - வலைமணி.

துறைக டோறும்பன் மரக்கலத் தொகையினுட் டுதையு
நிறைபொ ருட்குவால் கொணர்ந்துகைத் தோணிக ணிகழ
வறைக டற்கரை யளிப்பமா ணவர்குலக் காழ்ந்த
பொறைக விப்பொரு ளெடுத்தரு ளாரியர் போல. (௧௧௮)

உருவ நிட்களத் திற்கய லன்றென வுணர்த்துங்
கிருத காடினி யத்துட னெண்ணிய கிளையாய்
மருவு கென்றுகொ ளுமணிராங் குவரிநீர் வாக்கிப்
பெருக வாற்றுமுப் போங்கலைப் பாங்கரும் பிறங்கும். (௧௧௯)

என்ன தேத்தரும் பொருளொரீ யியலும்பல் கலைத்தாற்
றுன்ன நன்கரைக் குவித்தெலா நிலங்களுந் துதைந்து
முன்னி யேற்பநா டொறுங்குறை வறத்தரு முதன்மைத்
தின்னி லத்தியல் பென்னிலா ரிதற்கிணை யிசைப்பார். (௧௨௰)

எம்மை யாளரு ணம்பிபோற் றிபத்த ரொனுஞ்சீர்ச்
செம்மை மாமணி யுலகெலா மொளியுறத் திகழ்ந்து
தம்மி யற்குலத் தவதரித் திட்டமா தவஞ்சார்
நன்மை யாளரிந் நிலத்தவர் பெருமையார் நவில்வார். (௧௨௧)

திணைமயக்கம்.

குன்றி ளந்தினைக் கதிர்நுகர் குரங்கங்கொற் றவைதன்
மன்ற லிக்கலை யூர்தியை யினமெனமருவுந்
துன்று தின்பர லுண்புற வமையினஞ் சொரியா
நின்ற வெண்மணி பரலெனச் சென்றுணு நிற்கும். (௧௨௨)

வரையி ளஞ்சிறு மறியுகைத் தான்முலை மடுக்கும்
வரையு ழைப்பொலி முலையுணும் வனநிரை மழவு
வரைமி சைந்துசென் றும்பல்கண் டுயில்வன மருதம்
வரைய கின்னிழ லுறங்குமிக் குணுவரு மும்பல். (௧௨௩)

அமைவெ டித்தெறி மணிவிரைந் துணாங்குமீ னுருங்
கமைகொ டிக்குலத் துதைப்பவின் பறந்தலுங் கழைமே
லிமிர்பொற் கோங்கிடைச் சியர்க்கொளிர் காதணி யீவ
நிமிர்பொற் கொன்றையம் பணைத்தியர்ச்சினைத்தொழிலிகழ்த்தும்.

உழும்ப கட்டினை யோட்டுவ நெல்லியொண் கனிகள்
வழங்கும் பூகதந் துவர்க்கனி மறவருண் மகிழ
வொழுங்கு மீந்திருங் கனிதரும் பாத்திய குவப்ப
முழங்கு வாரிமீ னெறிவன மறத்தியர் முகப்ப. (௧௨௫)

முல்லை யான்பொழி பால்புகு முளரியந் தடத்து
ளொல்லை வாளைதாய்ச் செருந்திவீ யுகுப்பவவ் வுழுபால்
வல்லை யத்தட மிரப்பிவா ரிதிப்புலான் மாற்ற
வில்லை மாலெனக் காசைமே லைலவளை வீசும். (கஉ-கூ)

தாழை யின்கனி தகர்ப்பவீழ் மாங்கனிச் சாறு
வாழை யின்கனிச் சாறுமுன் னுழுற வளர்முட்
டாழை தாறுகுத் தாங்குநோக் குநலொலாந் தவள
வாழை யாதியென் றோதிய விம்பிதம் வழங்கும். (கஉ-எ)

வேறு.

எண்ணுறாப் பொன்கொடுத்தா ளிசைபழிச்சப் பெரும்புலவ ரியம்பு வாக்கிற்
றண்ணளிரும் காவிரியே தார்வேந்த னுஞ்சோழன் றனே யென்று, மண்ணுலவு
முஞ்சோழ மண்டலமே யென்றுமுறை வருமே லெந்த, விண்ணுறுமிப் பாவு
மிந்த மேனாட்டின் பெருமையெம்மால் விளம்ப லாமோ. (கஉ-அ)

திருநாட்டுச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் (கஉஅ.)

திருநகரச்சிறப்பு.

வேத மூன்றிடை விளங்கெயர் வேதமூ வேந்தர்
சோதி நாட்டினுட் சோழநா டதனிடைத் துலங்கும்
நூத காளை மதனிடைக் காண்டமே துனைய
மோது ருத்திரஞ் சிவாலய மைம்பெருந் துமைகோன். (௧)

அலைக ளிறைந் தொளிர்முனி வாரொலா பொருங்கே
நலையின னாமெனி தருள்வதிந் நகரென நணுகி
மில்லை யானை வாதசா குவமுனி மிவாசத்
தலமெனுமுமும் பெறத்தகுந் திருவுசாத் தானம். (உ.)

அகில லோகத்து மவிர்சிவ தீர்த்தங்க ளனைத்து
மகில மாமுனி வரும்புகுந் தழைப்பவத் தாங்கே
சகல போகமோக் கங்களுந் தந்துவாழ் தவிறுற்
சகல தீர்த்தவா சியபிக் திருவுசாத் தானம். (௩.)

வேறு.

வார்கொண் டருமை காட்டியவா வளர்க்குஞ் சுபயோ தரக்குடைந்து
வார்கொண் டிடாமுப் புடையிளநீர் மல்கப் பொறையாற் றிலாங்கலிகள்
வார்கொண் டோடி நெடுவானின் மலிநா ணச்ச முடனடங்க
வார்கொண்டளிக்கும்பயோதரநீள்வார்கொண்டெனச்சூழ்ந்துடனுதவும்

மண்ணின் மடவார் முலைக்கொவ்வா மரபினெனைத் தாழ்த்துநரெவரோ
பெண்ணின் மடவார் தமுட்டோடை வியல்பிற் பெருமை யெழின்மாதர்
விண்ணின்மடவார்முலையொத்தேய்விழுப்பமுடையேமெனக்களித்தா
குண்ணின் மடவா ரிளநீர்த்தெங் குவனை முழுதுஞ் செறிந்தாமும். [ங்

தேவ வழிபா டாதியபல் செயல்கட் கெமையின் றமையாமை
மேவு மெமக்கோர் சிறிதொவ்வா விண்கற் பகங்க ளமக்குமே
லாவ தறிது மெனமேற்சென் றதனைத் தாழ்த்தி மடல்சிறிதாங்
கோவு பாளை நிரையினகு முவணை மேலு மிலாங்கலிகள். (௧௪)

மும்மைப் பயனுந் தருநிசமிம் மூதூர் செறியு மிலாங்கலிக
ளம்மைப் பயன்வீ டறத்தளிக்கு மதனுற் றெருட்டு நூலளவை
யும்மைப் பயனி னளப்பிலவாய்த் தோம்பு வார்க்குப் பெரும்பொருடந்
திம்மைப் பயன்கூட் டுதெறருட்டு மென்னுங் காட்சி யளவையரோ.

இனத்தா லேன்றன் றுரைக்குமள வெய்றும் வான்கற் பகமென்னுங்
கனத்தா லுரிஞ் யதிமதுரக் கனிநீர்ச் சூல்பெற் றிலமென்று
மனத்தா லச்சுற் றறல்பெயர்செய் வளஞ்சால் புவிக்கற் பகமாயின்
வனத்தா ளவோ தரிதெனுமா மல்கிப் பொலியு மிலாங்கலிகள். (௧௬)

ஆற்று நீரை யும்முவராக் கரழி நீருண் டதைமாற்றிப்
போற்று நீராக் கெம்மின்மிகும் புனிதச் சுவைத்தாக் கிலாங்கலியெல்
றேற்று நீர் * மை யப்பொழிக்குழுந் திலங்கு மெவர்நீ யினைமுவர்த்தாற்
றேற்று நீர்மை நல்வினத்தைச் சேர்ந்து வயங்குந் திறம்புரியார். (௧௭)

அறன்மிக் களிப்போ னெமக்குவனை யாச னவனு னுதவிபெரு
கிறைபொற் றருக்க ளவற்கோவா நீழல் பரப்ப லானாநாந்
துறையுற் றெழுனன் றலைவன்குத் தாழை நிரைகண் மேலோடிப்
பொறையுற் றலர்பூந் தருமேலும் பொலியப் பரப்பு நறுநீழல். (௧அ)

ஆய அணைந்தாங் கலர்பூக மாம்மை கரும்பு முதலாவ
பாய விழியா யிரத்தவன்வான் பதியாம் பகங்கட் கிதஞ்செய்வ
வாய பரிய தன்னியவே மற்றவ் வுடையேம் யாமென்ன
மேயங் கழற்றிழ் வெளிபெல்லா மிடைந்து நிரைந்தாங் கனிசெய்வ. (௧௯)

* மை-மேகம்.

மருதத் தலைவி தனைப்புரக்கும் வானிற் றலைவற் குண்கலத்தி
னருமைத் தவள நறுஞ்சாலி யன்னம் படைத்தாங் ககல்வானின்
விரவிப் பொலிபைங் கதலியின விரிமெல் லிளமெட் டிலையினிடை
யுருமுற்றியவெண் முழுத்திங்க ளொளிகான் றமர்ந்து திகழ்தருமால்.

அனைய மதிமேற் செந்தாதிட் டலராம் பிரங்கே னுருத்தமுதிர்
கனியும் வருகைச் சுளைகதலிக் கனியோ டுருப்பத் திகழ்காட்சி
பினையத் தலைவி பருப்பொடுநெய் பேணுஞ் சுவைய முக்கனிக
ளினிதத் தலைவற் கன்னமுட னிலங்கப் படைத்தா லெனப்பொலியும்.

குளிர்பூ கதமேற் றிரையனலுங் கொடிகள் படர்ந்து தாவன்றியினந்
தளிர்க ளடுக்கி யெனத்துதையத் தாவிற் பழுக்காய்க் குலையடுப்ப
மிளிர்பூ முகையோர் மெல்லிலையின் மீது பொருந்து நிலைநோக்கி
னொளிர்தாம் பூலம்வெண் சுண்ணத்துடனுங் குதவிற் றெனவொளிரும்.

வேறு.

சுரர்முழு தாண்புக் கீண்டுத் துதைதலால் வெறிதா மன்றோர்
புரமுழு தவற்றை யெல்லாம் புரப்பதெங் கடனென் றேகொன்
றுரமுழு தருளிக் கோயி லூர்முழு தடுத்து மேற்சென்
மரமுழு தீண்டு சோலை வான்முழு தரணிற் சூழும். (௨௫)

சந்திர காந்த மாடந் தருசுவை யமுத ரூப
மந்திர நாத னீற்று வயங்கொளி மேனி மானு
மிந்திர நீல மாட மிடையின்மா ணிக்க மாடந்
தந்திர மயமா தேவி சாமிமா மேனி மானும். (௨௬)

பொன்மணி மாடம் வானிற் பொலிபவம் புகுந்திழிச் சார்த
லன்மணி நிறத்தன் றன்மாட் டயனெழு தோற்றங் காட்டும்
பின்மணி முகின்மே லாகப் பிறங்குமம் மாட மன்ன
மன்மணி மலரோன் றன்பான் மாலெழு தோற்றங் காட்டும். (௨௭)

நாகமீப் பொலிவி லோத னங்களாஞ் செங்கை நீட்டி
மாகமீப் பொலிவா ரேனை வருகென வழைப்ப வன்றோர்
தாகமீப் பொலிய வேள்விச் சாலைபுக் கீண்டி நாளும்
யாகமீப் பொலியு ணாக்கொண் டின்பமீப் பொலிவர் யாண்டும். (௨௮)

அரிவைய ரல்கு னாக மரைக்குடப் பதும்பொன் னாகந்
தெரிவையர் மருங்கு னாகந் திதலைமென் முலையு நாகம்
வரிவிழி கருமைநாக மறைந்துறை கடலி னாகம்
புரிகுழன் மிசைப்புன் னாகம் போதுமென் னடைபெண் ணாகம். (௨௯)

கதிர்கிரி மைந்தர் வாகங் கரிபரி முதல வாகங்
கதிர்மிகு மணிய வாகங் காமனுஞ் சமழ்ப்ப வாக
மதில்கண்மே * லெழுவ வேக மறைமுழு துணர்வி வேக
மதிமனத் தொளிரு மேக மாளிகை யிவரு மேகம். (௨.௮)

மாடமும் வாவி தாமும் வயங்கர விந்த நேரு
மாடவிர் முகங்கா ரோதி வயங்கர விந்த நேரு
மாடவர் கற்பாய் மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரு
மாடவர் கற்பாய் † மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரும். (௨.௯)

மாதர்வா னரம்பை யென்ப வண்கவா னரம்பை யென்ப
மாதர்கூ ரியலுந் தோகை மனங்களி ளியலுந் தோகை
மாதர்செய் விழியுந் தேனே வளங்கனி மொழியுந் தேனே
மாதாம் பொருவ கொங்கை மலர்க்குழ றருவ கொங்கை. (௩.௦)

கிளைதழூஉங் குடியெ லங்கைக் கிளைவழூஉம் யாண்டு மாதர்க்
கிளைதழூஉங் காம்பு யங்கள் கிளைதழூஉம் ‡ வாம்பு யங்கள்
வளைதழூஉ மடவார் கண்டம் வளைதழூஉஞ் செவிக ளொண்கான்
முளைதழூஉ மனையெ லாஞ்செந் முளையெழூஉங் கழனி யெல்லாம்.

கள்ளளிப் பனவாங் கென்றுங் கடிமல ரினங்க ளேயக்
கள்ளக றைப்பெ ருக்கிக் களிமயக் குழல வண்டே
§ கள்ளகம் பயில்வ பின்றோர் கண்களே யனைக ளாற்றுங்
கள்ளகப் பலவ வன்றோர் காளையர் மனங்க ளேயாம். (௩.௨)

நிறைமலர்ப் பொழில்க ளேகண் ணீர்பொழி நிலையவென்றுஞ்
சிறையளி யியங்க ளாதி திறங்களே யிரங்கு நீர
நறைமலர்த் தருக்கண் மாட மிசைகளே கொடிய நன்றும்
பொறையின்வாய்த் தலைக ருற்றிப் பொலிவுறு முதல்க ளேயாம். (௩.௩)

வெறியன மலர்க ளேயாம் விளியிய லுருபி னென்றே
யறிவிலா ருடங்க ளோயா மமர்த்தலா டவர்க டாமே
முறிதாங் கிருக்க மாதி மூடருஞ்சோ திடநூற் கூற்றே
பிறிவறு வினைக்கு றாமே பிணிமுக மஞ்ஞை யேயாம். (௩.௪)

* எழுவவே கம் எனப்பிரிக்க.
† மார்பம்—ஆகுபெயர். ஆள் தவர் கற்பு ஆய் மார்பம் எனப்பிரிக்குக.
‡ வாம்புயம்—வடமொழிச் சந்தி போல்வதொன்று. முருகேசனென் பதுபோல.
§ கள்—முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

செல்வமிக் குடையார் மாடச் சிறப்பெலா நோக்கி யென்று
மொல்வது புரிது மென்பா ருருத்துவெரன் மனியா டங்கள்
செல்வமே யுலகே ழுப்பாற் சென்றவோ நின்ற வோமற்
றுசெல்வதெங் கெம்மா லம்மா வுரைப்பதென் பொருட்பெ ருக்கம்

இன்னன வலகி லாத வியல்வளந் தாவன்று மிக்க
நன்னகர்ப் பொதுமை யாய நலன்முழு திசைப்பர் யாரே
மன்னகத் திடைப்பு றத்த வலைகத்திறப் பாம்ப ளத்துட்
கொன்னுமென் னறிவோ விஸ்விக் குட * மெனிற் கூற லென்றும்.

வேறு. புறநகர்.

விண்ணி யங்கிருஞ் சிறையிரு ளரிந்தனன் வேந்த
னெண்ணி யங்கவை † மோற்றெறனுங் காள்கள்பெற் றிவிராம்
மண்ணி யங்குது மெனக்குல மலைமொரு மொருங்கே
யண்ணி யங்குறல் போன்றன வவிர்மணி யிபங்கள். (௩௭)

உலகை மெட்டினீற் றும்பல்க ளும்பர்மெ லும்பன்
மலைமு றைவனே தாங்குமா நிலத்தைமென் மலர்த்தார்
மலைய வோர்புயத் தாற்றுமன் னவனாமேல் வகித்தாங்
குலவி யெப்பகை யுந்தெறு மும்பர்வா ‡ மும்பர். (௩௮)

கண்ணி னேர்குவ நிகந்தமே முடிவிடங் காணு
விண்ணி னேக்கினு மன்னதே யென்னிலார் விரிப்பா
ரெண்ணி னேக்கியங் கீட்சியு முயர்ச்சியு மென்ப
மண்ணி னேக்குகா லெனத்தகு மிபக்கன மாண்பு. (௩௯)

முத்தி றத்திப நிலைக்களம் பிசைக்கொண்மின் முகிலோ
டத்த வெற்புத யாசலத் திருகட மவிர்கான்
மத்தி ரிற்றல்சங் காழிகை மருமமொண் டிருவை
வைத்த மால்கரிக் கருளமுன் வந்தமை யயக்கும். (௪௦)

உவமை யாகுபே ரென்பரிக் கரதக லொழுகுற்
றவிர்ம ருப்புவிற் பிறையின் னதிர்முழக் கசனி
திவள்க டாமழை யாதிய வியனுறு திறத்தா
லெவனே தாகுமண் ணியங்குகா லனுங்கிற விபங்கள். (௪௧)

* எனில் என்பது தேற்றப்பொருட்டு:ஆலவாய் சிவனுலாரு லென்ற
திற்போல.
† அவை அரிந்தனனென்றியையும்.
‡ உம்பரீறு போலி.

இருமருப்பிரு பால்வளைந் திடைக்கர மூலங்
லொரியி பங்கறை மதிமிசைத் திகழ்முகி லெனப்பார்
மருவு காரினைப் பிடியெனப் பிடித்தனர் வாய்விட்
டொருவி லுட்பயந் தோடுமுட் பயமெலா முருப்ப. (௬௨)

வளைந்தி யைந்தவெண் மருப்பினைக் கீழுற மண்மேற்
றுளைந்த கண்டனேர் கண்டவர் செய்மையிற் றூய்மை
டளைந்த சிருப ராகரா வின்றென்ப வயிர்ப்பார்
விளைந்த வங்கமைந் துணர்த்திலை தென்னென வியப்பார். (௬௩)

கண்ட மேனியிர் தாகியிர் மதமழை சொரியுங்
கொண்டல் பற்பல வம்மத வெள்ளத்தாற் குறுமுற்
றெண்ட ராதுநீண் டகன்றன வியப்பிலைக் கரங்கள்
மண்டு பற்பல சிறைகளை வாரிதி மானும். (௬௪)

வேறு.

அரங்கமல் கரிவலி யடர்க்கு மாற்றல
*துரங்கம முளைசிறு மிதப்பிற் கொண்டன
தரங்கமன் னிரையெனச் சாற்று சால்பின
துரங்கமத் துறைதிரை துலைதல பற்பல. (௬௫)

குலமகண் முகமெனக் கவிழ்ந்த கொள்கைய
நிலையுற வகன்றெழு நிமிர்ந்த நெற்றிய
வலைவிளைப் படைப்பல னமைந்த வச்சென
விலகுறு காசிய வெண்ணில் கந்துகம். (௬௬)

பளிங்கினிற் கருமணி பதித்த னைத்தென
விளங்கிரு விழிகரு செய்தகல் வீழ்வன
வளங்கனி யாம்பைய மவரி வின்பமட
வளங்கனி செவியின வளப்பில் கோடகம். (௬௭)

மாந்தளிர் நாவின மார்பகங் கண்டமும்
பாந்தளொண் படமெனப் பகரும் பண்பின
போங்கெதிர் பகையுறுங் குருதி போகப்பாய்ந்
தேங்கெழுநிற் குரத்தின வெண்ணில் பாடலம். (௬௮)

வீதிமண் டலமுதல் விரிய மீரொன்பா
னோதரு சாரிமுற் றியைந்த வைங்கதி
யாதிய கதிகள்பற் பலவு மார்க்கன
கோதறு குணத்தன வெண்ணில் குந்தமே. (௬௯)

* துரங்கு முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

எட்டிடம் வெளுத்துமுற் றிலக்க ணம்பெறு
மட்டமங் கலமிட னமந்தில் வெண்மைவாய்ந்
திட்டௌ பஞ்சகல் யாண மென்பன
கட்டழ கமைந்தன கந்து கம்பல. (௫௰)

வெரிகிமிர் பல்லண மிதலை யும்விழி
யிருகடை மறையத ளனுஞ்சிற் றுளைமயும்
புனையில்வால் வயால்களும் புரோத னெண்டுமப்
பரிகினா தரங்கமென் பான்மை தேற்றுமால். (௫௧)

தெய்வத மணிமுத லாகச் செப்பினண்
டைவிதச் சுழிகளு மவ்வவ் வெல்லையுற்
றெவ்வகை நலங்களு மினித வெய்பன
வவ்வகைப் பரித்திற னறைவ தென்னினி. (௫௨)

ஒருருட் டேரினை யோட்டி யும்பரி
னேனொனும் பிறர்செலவி னிறுத்தி மேருவை
யோரியற் புலமையோ ரொப்பின் றென்னுமா
சீரிய தேரினஞ் சிவணு மெண்ணில. (௫௩)

மிசையுலா வமரரும் வேறு ளார்களு
நசையுலாந் தம்பதி யதங்க ளேயெனத்
திசையெலாம் பரந்துமேற் கடந்து சேணளா
மிசையெலாம் விரிந்ததே ரெல்லை யில்லன. (௫௪)

ஒத்தன மெனக்களித் துலாய வெற்பெலாங்
கொத்துறு சிறையரிஇ வீழ்த்த கோனகர்க்
கொத்தெழுந் தணிசெய்வ நன்றி யோர்ந்தபோற்
கொத்துறு மணிநிரை குலாய தேரெலாம். (௫௫)

ஓய்வற மறுகெலா முருளிற் செம்பொனே
தோய்வுறப் புரிந்திம்பர்ச் சுவர்க்க மாக்குமான்
மீயெழு தூளிபொன் னுலக மேவுவித்
தாயதை வையமே யாக்கும் வையமே. (௫௬)

இங்கரி ரதநோக் கினர்மற் றேனைய
வென்னவு மருவருந் திதயத் தோர்பொரு
ளென்னமுன் வையமென் றிசைப்ப வப்பெய
ரன்னவைக் காகிப்பின் பொதுமை யாய்த்தென்ப. (௫௭)

விதிரத மரிரத மாதி வெட்குறு
மதிரத மாரத வகைக ளோயவண்
வதிரதஞ் சமரத மருத்த மன்பெயர்
பொதிரத மாங்கணைப் புறத்து மின்றரோ. (௫௮)

வளையுறு நேமியங் கையின் வாய்ப்பத்த
னுளையொரு நிறத்தின்மா வுவந்து மேற்கொளக்
கிளர்தரு வானமீக் கெழுறு தேரினை
மளவிலர் நொடியவ ரென்ன வாங்குறும். (௫௯)

பொன்னினு மணியினும் புனைந்த தேரினை
மின்னினுங் கதிரினு மமைத்த மெய்யினை
வென்னினு மியைவதன் றென்ம ருவெனின்
முன்னினு மொழியினு முற்று நீரவே. (௬௰)

வீரமே யுருவினர் மேற்கொள் போர்க்களி
றூரமே புயத்தின ரசைவற் றென்றும்வாழ்
தீரமே யுளத்தர்செவ் வினைத்தை வீட்டுகெம்
பீரமே யுணர்வினர் பெருக்க மேயவே. (௬௧)

எத்திசை வீரரோ வெனினும் போர்க்குறி
னத்திசை தமதிசை யாக்கி யன்னவ
ரித்திசை யெமதிசை யெனத்தெ ருளுறா
கத்திசை யுறுத்திசை காண்ப ரங்குளார். (௬௨)

தைத்திட விடுகணை தவறிற் றம்முடி
தத்திமண் வீழ்கெனத் தரிப்பின் மானத்த
ருய்த்திடு கணைகளே முகைக மூடுரு
வத்தகெஞ் சன்றுமுன் கடக்கு மற்றவை. (௬௩)

விடுத்திடு மனுவுமக் கணைகண் மீண்டகை
படுத்திடு மனுவுமுன் றும்பல் பேதமுந்
தொடுத்திடு மொவ்வொரு தொடைப்பல் கோடிக
ளெடுத்திடு விகற்பமு மெளிதி னோர்ந்துளார். (௬௪)

முன்னருப் பனவிரு பான்மு வேக்குவ
பின்னருப் பனமனு வேறும் பெற்றிலா
ரென்னருப் பனமுத லென்று ணர்ந்துளா
ரென்னருப் பனவுமே ரின்றெவன் சீர்த்தியார். (௬௫)

வாளமர் வில்லமர் மருவு மல்லமர்
தோளமர் வலியினிற் ெறாடங்கும் பற்பல
கோளமர் வகையெலாங் குறிக்கு மாணியென்
றுளமர் வீரர்முற் றடுக்கு மாற்றலார். (௬௬)

இயற்கையே யிமைத்திடா ருயர்ச்சி யென்னவா
முயற்கருஞ் சமரிலவ் வும்ப ரும்புகழ்
செயற்கையி னிமைத்திடாத் தீர மேபுரிந்
தயற்கரி தாயதென் றதைவி ளக்குவார். (௬௭)

தெவ்வுரத் துருவுகோல் செலுத்தல் போலைட்
பொவ்வுரச் சந்தனத் தாங்கு ணர்த்துசொல்
கைவிலிற் கோல்விடுத் தெழுதிக் காட்டிமீண்
டவ்வுரை கொடுவர விஞ்சை யாற்றுவார். (௬௮)

மறுவிழுப் புண்படா வைக ருமெலாம்
வெறுவிய வென்னவே தூணியு மேன்மையாற்
றெறுபகை யின்மையிற் றம்முட் டெல்லினின்
றுறுசமர் விகற்பமுற் றுவப்பி றுற்றுவார். (௬௯)

வடவையா ரழலுமா மறலி யாற்றலுங்
கடல்வயி றழலமுன் கதித்த நஞ்சமு
முடனிவை யிடியுமோ ருருக்கொண் டென்னவோ
மிடலுறப் பொலிவராங் கோடிரார் வீரரும். (௭௰)

மழுப்படை யுடம்பிடி நேமி வச்சிரங்
கழுப்படை குந்தம்வில் வாளி கப்பண
மெழுப்படை தோமர மேதி யாதிய
விழுப்படை நிறைபல சாலை வீறுவ. (௭௧)

விற்றொழி லிரதமா வேழ மூர்தொழின்
மற்றொழில் வாட்டொழி லாதி வான்றொழி
னிற்றலுங் கற்குநர்க் கியைந்த நீள்வெளி
நற்றலம் பற்பல நயப்ப மல்குமால். (௭௨)

கசைகுசை கல்லணை கச்ச மாதிபு
ரசையில கடிக ளங்க ளங்குச
நசைதரு கிம்புரி முதன விற்றியாங்
கிசைமிகு கைவலா ரிடங்கள் பற்பல. (௭௩)

அச்சுருள் பார்நுகங் கால்க ளாங்குய
ருச்சிமேற் கோப்பொடு மொளிர்வி தானங்கள்
குச்சமேற் போர்வைபல் கொடிக ளாதிசெய்
தச்சர்முற் றொழில்வலார் தகைதயி டம்பல. (௭௪)

மெய்ச்செறி தருபல விதருப் பாயம்வில்
கைச்செறி யாதிய கணைக ளாதிய
தைச்செறி படைக்கிடு தடாறு மூற்பா
விச்செறி தரப்புரி வியலி டம்பல. (௭௫)

இன்னன பற்பல வெல்லை யில்லன
வென்னரிலிப் புறநக ரிசைக்கற் பாலதோ
பன்னரு மிடைநகர்ப் பரப்பின் பல்வளந்
தன்னினுஞ் சிறிதொரா மரபிற் சாற்றுதும். (௭௬)

வேறு. இடை நகர்.

பன்மணிச் செய்குன்றம் பாசிள மரத்தண்கா
நன்மணித் திரைவாவி நறுவிரை மலரோடை
மின்மணித் திகழ்மேடை வியன்மணி நீண்மாட
மென்மணிக் கரங்கூம்ப வெல்லையில் லனமல்கும். (௭௭)

பளிங்கினிற் புரிகுன்றம் பைஞ்சிறை மயிலும்பர்
விளங்கிய வமர்தோற்றம் விரிநில முழுமதியங்
களங்கற வருள்கொண்டுக் கண்ணுத றனையுன்னி
யுளங்களி வுறநோற்றுங் குற்றென வொளிர்தருமால். (௭௮)

அன்னநன் புடைவாவி யலையெறி தரளநிரை
மன்றுநம் பிறைபாங்கர் மருவுடு நிரைமானுந்
துன்றுவெண் மணற்குன்றிற் றுதைமல ரிதழிவிடை
யின்னவற் கருளவுமு தேசனுற் றெனத்தோன்றும். (௭௯)

மேனிலை யமர்மின்னார் விரிகுழல் புலர்த்துமகிற்
றூநறும் புகையவர்நாஞ் சுவணவண் பொடியோடும்
வானெழு தருதோற்றம் வார்குழற் குளநாணி
மானிமிர் மினலோடு வல்விரைந் தோடுதல்போன்ம். (௮0)

மடவிய ராடவர்தா மாறுற வெதிர்வீசுஞ்
சுடர்கெழு பலவண்ணச் சுண்ணமங் கவாடிக்கீழ்ப்
புடவியின் வளைந்துறலைப் புருவவிற் குடைவானத்
தடநெடுஞ் சிலையன்னார் தாள்பணிந் துறல்போலும். (௮௧)

நாற்புற மலர்ந்தொளிர்செந் நளினங்க ளிடையடையின்
மேற்படர் வளையொன்று மிளிர்வதம் மடநல்லா
ரேற்புறு முகத்தெழில்லெய் தியமதி கனனுப்பட்
பாற்படு கமடம்மேற் பயிறவத் தியல்காட்டும். (அஉ)

மீயுயர் மாடமிசை மெல்லியர் மிகவூடி
நாயகர் பணிதோறும் நளினங்க ணணிசிவந்தார்
காயமுன் வருபணிக்கோள் காண்டலும் கடிதோடி
யாயவர் புயத்திறுக வணைத்தகை நெகிழார்பின். (அங)

பவனவா ளரியைவெரீஇப் படர்பிடி யனையார்தம்
மெவனவா ளரிமார்பத் திணைமருப் பால்வடுப்பப்
புவனமுற் றொருங்கீன்ற புனிதநா யகிகாஞ்சித்
தவனமார் பெமக்கருள்கே சரிநனி வாழ்கென்பார். (அச)

சிறிதுநம் முலையொவ்வாச் சிறியகின் றலையெடுப்பீன்
டறிதுமென் றடிப்பவெழுந் தம்முலை மிசைமோத
மறுவலு மடித்தடித்தே மடைந்தையர் பந்தாட
றெறுசம ரிளையாம லிருவர்செய் திறம்போலும். (அரு)

கைம்மண மலரொன்றுக் கடுகுபன் னிறவண்ட
ரம்மல ரெறியவுமே லலமரு செயனும்பா
லெம்மவர் செயல்போன்மென் றிளையவர் சொலமடவார்
தம்முக நகையாடத் தாங்கழங் காடுவரால். (அசு)

எம்மன வூசனும தெழில்வளர் கயிறூர்ந்திட்
டம்மவொர் கணநீங்கா தாடல்கண் கூடாக
வெம்மவர் தெரிதற்கோ விதுசெய லெனக்கொண்கர்
தம்முடி கனியாட வாடுவர் தடங்கண்ணார். (அஎ)

இளமாத் தண்காவுக் கீர்ம்புன றரும்விளைநூர்
விளைபுனல் பாய்ச்சிலயில் வீரமென் னெனவியப்ப
வளமதிச் சிலையால வாலங்கண் மதியெதிர்கால்
பளகறு புனல்பெருகிப் பாய்வன நாடோறும். (அஅ)

இனவளிக் குணநல்கா விவறன்மை நனிநோக்கிச்
சினமிக நம்பொழிலைச் செறலிவண் வருகின்ற
தெனமக பதிதானு மொழிலியை யுய்த்திடவக்
கனமிசை தடுத்தாங்குக் கவிவன பொழிலெங்கும். (அகூ)

மலர்செறி வாவியினின் வாவிவிண் ணெழுவானை
பலமுறை மோதமிசைப் படிந்தவம் புதங்கள்வெரீஇ
விலகலு மப்பொழிலைவ் வியனலக் கெதிர்செய்தாங்
கலர்மது கனியாதி யட்டவை பட்டவெலாம். (௯0)

தம்முரு விறங்கவருந் தபனியந் தனைவெருண்டாங்
கிம்மெனத் தகர்ப்பார்போன் றிடித்திடு பொற்சுண்ணத்
தாட்மலி பொன்றுகளா யவர்குழற் புகைசூழ்வான்
விம்மித முறவிருள்சூழ் வியலிட மெனத்தோன்றும். (௯௧)

வேறு

ஒண்டொடி மகளிர் மைந்த ரோடிரா காலை
மண்டுபல் சேல்வ ராக்க மடங்குளிர் தடங்கம் பாதி
கண்டிரிந் தொளிப்ப வம்மா கதிர்த்தெழு பகைமே யாற்றல்
விண்டிடு மெளியர் செய்யும் விதமிதன் மேல்வே றென்றே(௯௨)

பங்கயம் வலயம் *வீசி பாசிலைப் குவளை யாம்பல்
செங்கிடை வளைய னைகஞ் செறிதல்கண் டிளையா ளொன்னோ
பொங்கலிற் சிலைமீன் றேற்ற மென்னலிர் செறிவின் றுமொன்
சங்கைகொண் மனத்தர் தத்தந் தலைவரோ டுடிநிற்பார். (௯௩)

அங்கிளை வாவேற் குங்கா றறிநேர்செய் செயலே போலப்
பங்கய முகம லர்ந்து பனிலலின் முறுவல் காட்டித்
தங்கடை மாக தத்தா சனமலித் துடற்பொ டிப்பிற்
பொங்குபுற் புதஞ்செ றிந்து பொலிவன குடைத டங்கள். (௯௪)

உயிரனைர் கொங்கை கேசிங் குழுநிர்கொ ளென்ன மைந்த
ரயன்மிகுர் கொங்கை யம்பு யத்தரும் பென்று பற்றிக்
காயிலரு மையின்மே லீர்ப்பக் கனன்றிரு வோருஞ் சீறச்
செயறைக் கவன்று நாணித் திருத்துவ ரிருவர் தம்மை. (௯௫)

நிலைக்குதன்ன மெலிலிற் சேருன்ற வுறப்பெலா நாணி மீண்டெட்
கலைக்கெழு திறைத்து சென்று நிலைத்தைக் கலைத்திட் டத்தோ
வலைக்கது மலைகொண் டோடா மடவியர் வாடா மைந்தர்
புலைத்தகொண் டுடுத்தின் பாரப் புயத்தழீஇக் கரையிற் செல்வார்.

* வீசி—திறை.

தளரிடை வளர்மென் கொங்கைத் தையலார் தங்கட் கெல்லாம்
பளகறு தெய்வந் தத்தம் பதிகளே யென்ப தோர்ந்தே
யுளமுறப் பூசித் தாங்கவ் வரியர்மேன் மடவார் தங்கை
யளகமொண் டிறைத்துப் பல்பூப் பறித்தெறிந் தாடுவார்கள். ()

வாவியின் மைந்த ரோடு மாதர்தோய்ந் ததன்மை மாற்றத்
தூவிரை கமழ்சந் தாதி தொக்கன மளித்து மீண்டு
மேவிய வுடைபூண் வேறு வேறணிந் தலர்கொய் வான்பூங்
காவினி லுருவர் மாரன் கவின்படை யினஞ்சேர்ந் தென்ன (௯௮)

புரிசன மிடையி லூர்தம் பூம்படை மொதுங்கத் தோன்றும்
கரிசனக் கொங்கை காணுங் காளையர் பாவை யாகத்
தெரிசனப் பெரும்பி ணிப்புட் கெல்குவா ரொன்று மன்றோ
பரிசன முற்றுஞ் செய்யும் பரிசெனே யம்ம வம்ம. (௯௯)

கொம்பரொன் பெயரொப் பாவிக் கொம்பர்பாய்ந் திண்டப் பாற்றன்
றெம்புயத் தமர்ந்து கொய்யவி னென்றுகொண் டங்கு வார்கா
லம்புயங் கண்டன் னேவெம் மகவெனப் புதைத்து மைத்தே
செம்பத மாய்த்தென் றங்கை யீண்டியுட் குழைப்பார் சிலமாதர்.

மைந்தரா லுட்கு ழைந்த மங்கையர் செங்கை நீட்டி
யந்தினீர் வளர்கு ழைத்தாங் கலர்பல ரிலைகொய் போது
சிந்துபோ துடனக் கொம்பர் தெவ்வமேல் விடுவி னென்று
தந்திடு பாத காணிக் கையெனத் தாங்கு மொங்கும். (௧௦௧)

தளவநம் முர னோடத் தருங்கொடெல்லன் றெறிர்க கையைப்ப
வளவறத் தழைத்த ரும்பி யவர்ந்தெதிர் நகைத்தல் கண்டு
தளவெழீஇப் படா சோகந் தனைவெருண் டுதைப்ப வன்னா
தளவில மதன்கோ லந்த வாயிழை யார்மேற் றூவும். (௧௦௨)

மலர்செறி குராநேர் நோக்கு மகளிர்தம் மினமென் றுள்ள
மலர்தர வணைப்ப வன்னா தலினவ மகளிர் பூத்து
நலமிகு மடவா ருள்ள நயப்புற வணைக்குங் கூட்டத்
தலகில்சந் ததிவி ருத்தி யாமெனக் கண்கூ டாக்கும். (௧௦௩)

நர்சியை நேர்த ருக்கு நாயினிக் காண்டு மென்று
மூசினர் கொய்யச் செல்லு மொய்யிழை யவர்க ளீழன்
மீசிவ ணுறலு மிக்கு வீபல மிடையப் பூத்துக்
காய்சினந் தணியச் சண்ப கம்மல ரடியிற் றூவும். (௧௦௪)

புலிதரு பிரம னாரிற் பொலிபுற நகரின் மேலு
மலிர்தரு முகுந்த னாரோ யாமெனு மிடைந கர்ச்சீர்
நவிலுதற் கெளிதோ விந்த நகரொரு விதங்க டந்தாஞ்
சிவநக ரதுவே யாமுண் ணகரினிச் செப்பு கின்றாம். (௧௦௫)

அகநகர். வேறு.

அண்டமெலாம் படைத்திடற்காங் கயனைமுனம் படைத்தருளு மமுதநாத
னண்டமதி லதுசூழ்பே ராழியைநீ யிவ்வளவிற் றாக நாளுங்
கண்டனைசெய் கென்றமைத்துக் காட்டிவைத்த மாதிரிகைக் கருவியென்றே
கண்டவர்சொல் வாரொளினிக் கவினகர்மா மதிலகழ்நாங் கழறற் பாற்றோ.()

உயர்வகலந் திண்மையெவ ருக்குமுறற் கருமைமுத லுடைய தாமிச்
செயலரிய தனிமதிறற் றிசைவாயி றொறுங்களிறு திண்டே ராதி
யியலுதல்போன் மேனிலைவா யில்களின்வெண் கரிபரிவா னிரவிதேர்முன்
வியன்மறுகிற் செலுமனைய மிளிர்மணிக்கோ புரச்சீர்த்தி விளம்பற் பாற்றோ.

வகைவகையா விரிந்துவளர் வளமெனுநித் தியவாயு வானோர் நம்பி
யகனிலவிந் நகர்நங்கை யாம்வதுவை மணம்புணர்ந்த வாதி நாளின்
முகிலெனநீல் விதானமிசை முதுவான மணப்பந்தர் முழுதுந் தாங்குந்
தகையபல் கால்களெனத் தகைதுங்க ளம்மதிலிற் றயங்கா நிற்கும்.(௧௦௮)

எவராலு மெஞ்ஞான்று மெவ்வழியு மேற்றுறலின் றெனினு மிந்தச்
சிவராச தானியெனுந் திருநகர மயற்கிறைமா திரிகை யாச்செய்
புலிராச நகராகப் பொலிதலினம் மதின்மிசைப்பல் பொறிக்கு ழாங்க
டவிராது நிறைதருமித் தகைமுழுதும் பகர்வரிதெத் தரத்தி னோர்க்கும். ()

முடியிடைவெண் டிங்களும்வான் முதுநதியுங் கோளரவு முயங்கா நிற்ப
வடியினகழ்ப் புனலுமொரா தமைதலின்மா துமைகோனம் மானைக்காவெண்
பொடியணிதா னுவைப்போலும் பொன்மதிலின் றன்மையெவர் புகல்வ
ரம்மா, வடிவுசெயல் சொலினிளைஞர் * வபுபொனுயிர் கவர்மடவார் வளமை
சொல்வாம். (௧௧௦)

பரத்தையர் வீதி. வேறு

ஐயவென் சோறும் யாது மையமின் றுள்ளந் தேர்ந்த
மெய்யரு மோர்கா ணோக்கின் மெய்மறந் தவச மாகிச்
செய்யகால் விழவுள் ளாற்றுங் கலவியின் றிறங்க ளட்டும்
பொய்யசித் திரம்பு றத்தே பொய்ச்சொலார் போற்செ றிப்பார்.

---

* வபு—சரீரம்.

புருடராங் கரும்பின் மல்கும் பொருளுடற் சாறு முற்றும்
வருமள வுழுஞ்சிக் கோது மறுகவாய் மறுக யாரும்
பரிகசித் திடவே வீசும் பரத்தையர்க் கன்ன கன்ன
விரதம்வே றுக்க லொன்றே யியற்றுமெங் கிரந்தா னுறுப்போ.

தம்பொரு டம்பா லாகத் தருணர்க்கு விலைசெய் தன்றோர்
தம்பொருண் முற்றும் வேண்டித் தாப்பெறு விலையின் றோர்க்குத்
தம்பொருள் கொடுத்து முன்னீ டவிலையின் விலைபோ யீட்டுந்
தம்பொரு ளோகொள் வாணி கரையுமேர் சாற்றற் பாற்றே.

அருத்திகூ ரிவர்ப ரத்தை யளிப்பவெண் பருதி ரிக்கு
பரத்தைய மென்று நாமம் பரித்தவ ளொருவீட் டின்பிற்
குறைத்திடு மடுத்துக் காட்டிங் குவர்ப்புண ரின்ப மென்றுந்
தெரித்தநூல் வாய்மை யென்று சொல்லிய நெறிப்பர் மைந்தர்.

வஞ்சகஞ் சூது பொய்மை மதுநுகர் வாதி யாவு
மெஞ்சலில் லனநா டோறு மினிதுகொள் கலுறு மின்றேறார்
விஞ்சுகா ரிகைக்கு டைந்தோ வேறேன்றே கப்ப மேபோற்
கஞ்சமின் றிருவெ லாமிக் கணிகைய ருழைக்கு விக்கும். (கக௫)

சாதனம் வரைந்த ளித்துந் தருபொரு ளுறும் பெற்றும்
வேதனை மாந்த ரேவற் கிடையிடு மிகவுண் டந்தோ
சாதன மிலாது மைந்தர் பொருளெலாங் கரித்துற் றேகல்
வேதனை யின்றி யாற்றி னிவர்செயல் விளம்பற் பாற்றே. (கக௬)

ஆவணவீதி.

இன்னது கொடுமின் கொண்மி னென்னுரை யோவா தில்லா
வின்ன*துண் டெனுங்க டாவு மெதிர்தரு விடையு மென்றுந்
தன்னகத் தியாண்டு மில்லாத் தகையவா வணவீ தம்மா
தன்னமோ வுரைப்ப வெம்மாற் றிற்சில சாற்று கிற்பாம். (கக௭)

விலைநனி விரிக்குஞ் சொன்ன விலைபகர் வோர்கள் சொன்ன
விலைநிலை யேகொள் வார்முன் மேவிநேர் செய்த ராசிற்
கலையொரு தட்டிட் டாட கம்மொரு தட்டிட் டவார்
கலைதெளி ஞான மிக்கோர் சமரசங் காட்டு வார்போல். (கக௮)

* உண்டோ வென்பது வினாவிடைச்சொலீறு தொக்கது.

செம்மணிப் பதக்கஞ் சங்கந் திகழ்கவுத் துவம்பொன் வாச
மம்மபல் கோடி கோடி யமரிட மண்ட கோடிக்
கெம்பிறை யேவுங் கோடி யிந்திரை கேள்வர்க் கீவான்
சொம்மணி யாழி யாதி தொகுத்தபண் டாரம் போலும். (௧௧௯)

மணிக்கொளான் பானுஞ் சொன்ன மாபினோர் வைத்து வைகும்
வணிகர்முன் றூல வாயெம் வள்ளன்முன் வழுதி காத
லணியது போலு மென்ன வாயிளங் குமரர் செல்வக்
குணிவிலை பகரா நன்னிக் கொடுத்தினி துவப்பர் வாழ்த்தி (௧௨௰)

பலவகைத் துகில்வித் போரிற் படர்ந்துளா சொன்று காட்டிக்
குலவுமீ தளித்தி வென்னக் கோடியென் றளிப்ப வம்மா
விலையிதொன் றளித்துக் கோடி யென்றசெட் டழுகி தென்ன
வலைபிது பெயர்க்கு மேவன் முற்றுமா மமைக வென்பார். (௧௨௧)

மென்மலை கொள்ளத் தாம நிலையினின் றுழுவோ ராங்குப்
பன்மலை செறிகு றிஞ்சிப் பாப்பென மீள சேர்ந்தோர்
சொன்மலைக் குலமென் றேதச் சொன்மலை வுறநேர் கிட்டி
நன்மலை யிலைநாம் வேட்ட சாலியென் றுளை யப்பார். (௧௨௨)

அறுவெரி தூாகம் வைய மந்திர சந்தி ரங்கண்
மிடைவிலை லிலையா மல்க விற்குநர் கொள்வோர் பல்கத்
தொடர்களம் பாடி வீட்டிற் றென்றுழகா மனைத்தாற் போலும்
படர்பனை யவ்வூர் மேற்செல் பயன்றுணிந் துரைமை யம்ம. (௧௨௩)

கைக்குடக் கொடுசென் றின்றுார் கடைமது குறச்சென் றிந்தப்
பொற்குடம் விலையா தென்னப் பூங்கொடி தளாக் கொண்டவர்
முக்குட மேனுங் கொள்ளின் முறிகுட மென்றீ சொன்ன
நக்குடன் சென்று மன்னா நகைக்குடன் முகிழ்த்தார் மைந்தர். ()

பூவிலை பகர்வார் முன்போய்ப் பூவையர் பொருளை நீட்டி
மாவினைஞ் செறிந்து தாங்கு மல்லிகைத் தார்நேர் காட்டி
யீவிரிக் கிதைத் தாளை யென்னவும் கிடைத் தாளை
யேவினும் புண்ணிற் கோங்கொத் திடின்முழு தளித்துமென்பார்.

கலையுலாம் வாரி வெற்பு கானகா டென்று நான்கு
விலையுலாம் பொருள்க ளெல்லா விறையக்கொண் டளிக்கு மீசா
னுலகெலா நுகர்பல் போக வொண்பொரு டன்பா னல்கும்
வலனுலா மாயை போலு மாவணம் வழுத்தற் பாற்றே. (௧௨௬)

வேளாளர் வீதி. வேறு.

தருமுகிலான் மணிமுதலா தாவிலெழு வோர்முதலோ
ரருள்கொடைமை தவாதமர்ந்து மடைவரிய தனிநாம
மொருதமக்கே யிவருரியா யுறப்பெறுவே ளாளர்குல
மருவிவளர் பெருமாட மணிமறுகி னணிபகர்வாம். (௫௭)

எத்தொழில்செய் வார்க்குமுறு வினிதளித்து நிலைநிறுத்தி
யத்தொழில்கட் காருயிரா மருந்தொழிறந் தொழிலாக்கொண்
டெத்தொழில்க ளினுமுழவே தலையெனுநூ லிசைவாய்மை
கைத்தலநெல் லியிற்றேற்றுங் காராள ரிவரம்மா. (௫௮)

நிலமலைநீள் கடல்வினவு நேரியர்க்கிங் கமைச்சாகி
யுலகமுதல் கொடுபெருநூ லுலகமெலா முயவளித்த
மலர்புகழ்சேர் சேக்கிழார் மாமணியிம் முதலியார்
குலமணியே யெனிலினிநாங் கூறுதிறன் வேறெவனே. (௫௯)

இன்னதிரு மணிவாயி னிடைச்சேக்க நடராசன்
றன்னருளால் விரிந்தெழுந்த தனிமணிக ளோவொன்பா
னன்னவற்று ளொருபதின்மூன் றருமணிக ளாவதிப்ப
முன்னமருந் தவம்புரிந்த முதகுசீர்க் குலமிதுவே. (௬௰)

என்னினிநா முரைத்துநனி யிம்மட்டோ வீரண்டிற்
பொன்னகர்நாண் வெண்ணெயமர் பொல்லார்பே ரருட்கடலுண்
டங்கரில் சித்தாந்த வழுதுபொழி மெய்கண்ட
நன்னர்முகி லவதரித்த நற்குலமு மிதுவன்றே. (௬௧)

உழுதொழிலே தலையெனக்கொண் டறமனைத்து மொருபதினா
டழுவியமெய் யன்புறுபூ சனைத்தொழிலும் வழித்தொண்டர்
விழுமியபூ சனைத்தொழிலும் விருந்துபுறந் தான்முதலாஞ்
செழுதொழிலு மருதுபுரீஇக் கிளர்கிழமேல் வளர்தருவார். ()

முத்தொழிலி னடுத்தொழிலா முழுதுகைக் களித்தருளு
மத்தொழிலோ னமிசத்த ராமமரர்க் காதினிலான்
றுய்த்தவர்கோல் கோடாமை யுலகளித்தற் குயிர்த்துணையா
யித்தகையோர் பெருஞ்சீர்த்தி யிசைப்பரிதே யெவராலும். ()

வணிகர் வீதி.

குலத்தாலு நலத்தாலுங் கொடையாலு நடையாலும்
புலத்தாலுஞ் சிவநியமப் பொறையாலு நிறைகல்வி
வலத்தாலும் வளர்செல்வ மாண்பாலுஞ் சிரேட்டிகளென்
றலத்தாலு முற்றுளைபே ரணிவணிகர் மறுகுரைப்பாம். (௬௪)

இருநிதியாற் றனதர்பல ரென்பாஃ திவர்க்கியைமோ
வொருவருழுவன் றுதவுவர்க் கடவனீ ருவனிதியம்
பெருகுசுவை பூருணிபோற் பிறங்குவதிங் கிவர்நிதிய
மிருநிலவேற் றுமையனுவு மண்டமுமென் னினுமேலா. (௧௩௫)

ஈட்டுதுகா லெனுமெவனும்பொன் னிரவியெனு வேயீட்டி
மீட்டதனுக் கெதிர்மறையா விழுமியபல் லறநெறியி
னீட்டமொடுஞ் ஞான்றுநடு நிலைதிறம்பா நிலைதுலைக்கோல்
காட்டுமிவர் கையினுநீ டென்னினியாங் கழறுவதே. (௧௩௬)

அம்மையே யெனவெல்லா மளித்தப்ப னழைத்தருளு
மம்மையா ரியற்பகையா ரமர்நீதி கலிக்கம்பர்
மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்தியா மாவர்செக
மும்மைவாழ்த் திவர்குலஞ்செய் முதுதவத்தா லவதரித்தோர். ()

பயன்மாமுன் றூர்ப்பழுத்த பான்மைத்தே பகர்செல்வ
நயனுடையான் கட்பாடினென் னென்னுவலி னிலக்கணமின்
வியல்பினர்நீ னிதியறத்தா றேருமிலக் கியங்கண்டே
யுயலுகை முறைக்கெனி னுவர்மகிமை யெவருரைப்பார். ()

அரசர் வீதி.

உலகமெலா மொரம்புகொறிற் கொருமுருக்க னுருவினரோ
ருலவாச வொனதுவல்லொல் கூற்றுவேர் தேற்றுதல்போன்
மலர்தலைய நிலமகளை மணிப்புயத்து மணந்தளிக்கு
நிலைமணி முடியரசர் நியமமொரு சிறிதுரைப்பாம். (௧௩.௯)

அமைச்சருறு நந்தனமை யாதியவே றியற்றன்முதற்
சமைத்தொழிறுன் றுளர்காட்டில் செளியர்களுஞ் சொற்கடிந்தோர்
அமைத்ததமன் சிறிதிழுக்கா ரளிகொடைகோல் குடியோம்ப
லிமைப்பளவுந் தவறுதல் லைநீக்கி யினிதளிப்போர். (௧௪௦)

திறைகொடுசா மயமைசர் திமொருபா லிலையதிப்
பொறைமொருபான் முமொருபாற் போற்றுபல் றைஞருபா
லிறைமொருபான் மறைமொருபா லின்னனமுற் றெருவொருபா
னிறைதருமக் குலவேந்தர் நிரம்பினர் திருக்கோயில். (௧௪௧)

புகழ்தருசெங் கட்சோழர் புகழ்ச்சோழ ரிடங்கழியார்
நிகரிலருண் மானியார் நெடுமாறர் சேரனொத்
தகுமிலவோ ரிருமுவர் தம்பிரான் றோழர்தரு
தொகையினுள ரவதரித்த தூயரவத் திவர்குலமே. (௧௪௨)

வேறு.

உலகெலா மரசர் குலமெலா மேற்கொண் டோர்ந்துசெய் நீதிநூ லுரைத்த
குலமனு வேந்து திருமுறை கண்ட கோவொரு சேய்மிசைத் தேரூர்ந்
*தலநில்சீ ரரசு பொதுவெழு தனிச்சொ லருந்திறை யிவர்குலத் தவரான்
மலருழு வேந்தர் தமிலுயர் சோழர் மகிமைநாம் வழுத்துதற் கெளிதோ.

அந்தணர் வீதி.

முற்றுல கொருங்கு படைத்திடு பிரமன் முகோற்பன முனிவர்சந் ததியோர்
முற்றுல கொருங்கு வாழ்வுற வேள்வி முதுமறை முறைபுரீஇ முகில்கண்
முற்றுல கொருங்கு நிறைபயி ரோங்க மும்மழை பெய்ம்முறை முயல்வார்
முற்றுல கொருங்கு வாழ்த்துவே தியர்வாழ் முழுமணி மறுகிவை மொழிவாம்.

ஒருவரு மிருமை மும்மையு மின்பே யுறப்பெறு நிலையர்நா லொழுக்க
மருவுதற் குரிய ளாம்பெரு வேள்வி வயக்குநா றுதொழி லாளர்
பெருகுசீ ருலகே ழெட்டுறு மேனும் பின்னரு நவமுறப் புரிவார்
திருநிறை தருவார் ஞானசம் பத்தே தேடருஞ் செல்வமா வளர்ப்பார்.

ஒருபது புராண முழுவது மோர்ந்தோ ரொன்பதா யெண்குண முடைத்தா
யருமையேழ் பவந்தீர்த் தருள்பெரும் பொருளோ யாறங்கத் தைந்தெழுத்
துண்மைப், பொருளென நான்கு மறையினுட் டெளிந்து பூசனை முப்பொ
ழுதுஞற்றி, யிருபதத் தொன்று மன்பினு லின்பே யெய்துவார் திறனெவ
ரிசைப்பார். (கசசா)

திருவளர் வாத வூரர்சம் பந்தர் சிறுத்தொண்டர் நீலகக் கடிகள்
முருகர்சோ மாசி கலயரப் பூதி நமிநந்தி மொழிகண நாதர்
தெருள்பசு பதிசண் டேசர்வண் பூசல் சிறப்புலி தில்லையந் தணர்கள்
குருமறை ஞான சம்பந்தர் கொற்றங் குடியடி களுமிவர் குலத்தோர். (கசஎ)

ஆதிசைவர் வீதி.

உலகெலா முய்யு முபாயமே செய்யு மொருபெருந் தொழிற்சதா சிவன்றற்
புலனுற முப்போ துந்திரு மேனி தீண்டிமா பரார்த்தபூ சனைதா
னிலகுதன் சாதி வேதிய ரோசெய் திடன்மா பெனவிதித் தைந்து
மலர்முகத் துதிப்பித் திட்டவைந் திருடி மரபினர் மணிமறு குரைப்பாம். ()

நிலவரு வுருவ சதாசிவ சிருட்டி நிமலவே தியர்களா மிவரை
யலர்வரு பிரம சிருட்டிவே தியரே யாதிநாற் சாதிய ரெவர்க்கு
மலர்சிவ தீக்கை முதற்சமக் கார வகையெலாம் புரியுதி கார
நலனிறு லன்றோ குருக்களென் றுலக நயந்திடு குறியென நவில்ப. (கசகூ)

* ஊர்ந்த வென்னும் பெயரெச்சத்தகரந்தொக்கது.

அரிபிர மாதி யருமிவர் பார்த்த மாப்புலி யதில்வழி பாடு
புரிசிவ லிங்க தெரிசனு திகளாற் புன்மைதீர்ந் துய்வமே னிலையின்
சுரருலகொன் றேதருமறைவேள்வி துணிவரோசிவாக்கினித்தொகையே
வருசிவா கமஞ்சொன் மரபினெஞ் ஞான்று மல்குற வியற்றியின் வளர்ப்பார். ()

வேதவிக் கிரய மாதியாற் றேவ லகத்துவ வினைவினர் முதலோர்
நீதற லாதிக் கியற்றுறு பிராயச் சித்தமே நித்திய மாதி
யோதுபூசனைகள்பிறர்பொருட்டெஞ்செய்துலகெலா முய்விக்குங்கருணை
யேதரு முருக்கொண் டெற்றவ ரிவரென் றெவ்வுல குந்தொழு தியல்வோர்.

நம்புகழ்த் துணையா ரூரர்சீர் சடைய னுரிசை ஞானியார் நாதை
நம்பியாண் டார்மன் னருணந்தி யிவரிந் நற்குலத் தவரென வொன்றோ [து
நம்பியொன் பதின்ம ராத்தொகை தொகுத்த நாயன்மார் தம்பின்முப் போ
நம்பிரான் மேனி தீண்டுவா ரிவரே நம்பிற நவிற்றிற வெனவே. (கஉ)

மறைமொழிப் படியே சைவியப் பிரமன் வதனத்திற் றோன்றியான் மார்த்த
முறையவ லதனை முயச்செயும் பார்த்த முறைக்குரித் தருநவர் புகழே
யறைவரி தெனிலெம் மறைப்பிரா மணரென் றருள்சதா சிவன்முகத் துதித்து
நிறையினர் விரண்டெம் புரிசிவத் துவிசர் நீதிகா மோதுகற் கெளிதோ. (கங)

இத்தகு சிறப்பிற் பெருந்தவத் துவிச ரிருந்துவாழ் பணிநெடு மாடப்
பத்திவான் சமழ்ப்ப வொளிர்திரு வீதி பாங்கினி லண்ணிமன் குழு
மத்தியெம் பெருமான் மந்திர நாதன் வாழ்மணிச் சினகர மன்று
மத்திருக் கோயி லனைத்தையும் வகுத்த லம்மவோ வெம்மனோர்க் காமோ.

பற்பல கோடி யண்டமும் விரித்து பாங்குவாழ் பல்லுயிர்த் தொகைக்கும்
வெப்புறு கவிகை யாமலர்த் திணைத்தாள் விரிகிழ றருமமு தேசத்
தொப்பிலா மாக தம்மணிக் குடையா வகையெலாம் விரித்துயர்ந் தோங்கு
மற்புத குத பூருக மம்மா வாங்கொரு பாங்குநின் றலிரும். (கச)

நந்தன வனங்க ளடங்கள்பல் கழக நன்மணி மேடையா டரங்க
முந்தன சாலை யன்பர்வாழ் மடங்கண் முதற்பல வுறுப்பெலா நிறையு
மிந்தநன் னகரே கிராட்டெனுஞ் கோயி லாயிதா யாம்புய மென்றே
சந்தத மமுத நாயகன் கருணை தங்குவீற் றிருந்தா சியற்றும். (கரு)

தீயவல் விடமுண் டமுதருள் சிவனென் பொதுத்தனக் கேசிறப் பென்று
தாயமு தேச நாமமே தேற்ற வணிவுறக் காழிவாழ் மணியின்
கோயருள் பதிக முதலிலச் செயலில் விறைசெய லெனுஞ்சரித் திரஞ்சேர்த்
தாயகா ருடைநஞ் சுண்டுகாத் தருள்செய் தவனென வருளிய தம்மா.

செறிபொழி லணிசெய் திருவுசாத் தானந் தெண்டிரைக் கழனிசூழ் தான
மிறைதிட மெனவே யுறைவிடஞ் சேணி னெழுந்தலா மாளிகைத் தான
நிறைமதி யந்தோய் மதிலணி தான மென்பன வாதியா நிகழ்தென்
மறையருண் மொழியா லணியசேய் வழுத்து மாண்பதித் திருவுசாத் தானம்.

ஆயவிந் நகரத் தரும்பெருஞ் சிறப்பிவ் வறிவிலா வேழையே னுரைக்கு
னாயதோ வம்மா வத்தணக் காழி யருமணி குருமணி யயில்வேற்
சேய்மணி யமுத வாய்மணி கமலச் சேவடி சென்னிசேர்த் தெளியேன்
வாயில்வந் தனசிற் சில்பொறுத் தருள்வீர் மாசறத் தெளிந்தமாண் புலவீர்.

திருநகரச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௩௩௩.

புராணவரலாறு.

சித்தி யெட்டினின் றேவல் செயும்வனம்
பத்தி வேலி யருட்புனல் பாய்வன
முத்தி வான்பயி ரோங்கு முதல்வன
நத்தி மாதவர் வாழ்நை மிசவனம். (௧)

வேறு.

இன்ன விப்பரு வத்தது மெனும்வரம் பின்றிப்
பன்னு மூவிரு பருவத்தும் பனிமல ராதி
யென்ன பற்பல பொருள்களுங் குறைவுறா தென்று
மன்னி மல்குபு விளைவது நைமிச வனமே. (௨)

காட்ட மாவன மேதருப் பாதிய கலப்பை
* யீட்ட மாவன மேதமி னியமங்கட் கிசையக்
கூட்ட மாவன மேதரு மெனமுனிக் குழாங்கள்
வேட்ட மாவன மேதரு நைமிச விபினம். (௩)

நேய மாதவ நேத்திர னியாசலை நிமிர்வேற்
சேய மாதவழ் கடக்களிற் றுனனன் றிருத்தாட்
சேய † மாதவப் பொறிநெறி தொலைத்துமின் றிறைஞ்சுந்
தூய மாதவர் வாழ்வது நைமிசத் தடவை. (௪)

* ஈட்டம் ஆவ நம் ஏதம் இல் நியமங்கட்கு எனப்பிரிக்குக.
† மாதவ = ஆணவமலவிருள்கெட.

எங்கள் வாழுவை யென்பெறுந் துன்பமே யேற்கு
மிங்கு ளார்கள்பே ரின்பமே வேறறி யாவொன்
றங்கு மான்முதற் சுரரொரா மலியமு தாசை
பொங்க மேவலி னுலகமுண் டாரமப் பொங்கர். (௫)

சரியை யாதிநாற் பாதமுஞ் சாற்றுநூ லைரம்
பரம னாயிரு கோடிமைம் முகனையோர் முகப்பண்
பொருவி லாதுணர் வாரொன்று முழுவரங் குழுவர்
வரனு கோபுரம் போலுமவ் வில்லையார் வல்லை. (௬)

வன்னி வேதியின் வயக்குவ வன்னிமுன் னுவ
வன்னி யோதுநான் மறைமுழு தோதுவ வன்னி
யன்ன தாயைத் தீர்த்துய மயன்விடு மன்ன
மன்ன மாதியெண் டிருநிறை யங்கு மடவி. (எ)

அங்கி மூன்றவை யைந்தனை யோம்புவா ரவர்த
மங்கை மாரவற் றேடுதம் வாயகற் பாய
துங்க வங்கியு மேற்கொடு நான்கெனத் துலங்கத்
தங்க ளுறவளர்த் தொழுகுறத் திகழ்வதத் தலமே. (அ)

இன்ன பல்வளஞ் சொல்வளத் தியம்பொணு தென்று
மன்னு மப்பெருந் தகைபூ வாசமு னிசர்
பன்னு மாசனு னகமுனி முதமெனப் படைத்தாங்
குன்னு மோர்வடி வமைந்தென வொன்றிவாழ் மனத்தோர் (௯)

இத்த வப்பெரும் பண்ணவ ரித்தவத் தென்று
முத்த மப்பர ஞானநிட் காமியத் துடனுய்
முத்த முற்பல வேள்விக டொடங்குபு முடிப்பார்
சுத்த மங்குன மாயுறு குணமுமா தாத்தால். (௧௰)

இளைய மாதவ ரியாரவ மாதம ரிடத்தான்
விளைக முற்றியற் கலைகளுற் றிகழ்மனம் விழையும்
புனித தத்தம நித்திய நியமங்கள் போற்றி
யினிய சத்திர யாகமங் கியற்றின ரிருந்தார் (௧௧)

அன்ன காலையிற் சூதமா முனிவர்கோ ளுங்கே
துன்னி னுனைது காண்டலுந் துண்ணெனை வெழுதார்க்
சென்னி கூப்பிரு காத்தினர் வாத்தெதிர் சென்றார்
முன்னி நிறைஞ்சினை ரின்னுவை முகமன்முன் மொழிந்தார். (௧௨)

அழைத்து வந்தன ராதனத் திருத்தின ரன்பாற்
றழைத்த தூமலர் பாத்தியா சமனமர்க் கியமுன்
விழுத்த கக்கொடு வழுத்துபு சனைமுறை விளைத்தார்
முழுத்த வன்பினு மின்புற முன்பிவை மொழிவார். (௧௩)

ஐய மெய்ச்சிவ புராணநூற் போதமுற் றளித்தே
யுய்ய வெம்மனோர்க் கருளிய மேனிகொண் டுற்ற
மெய்ய வேழையேங் குடிசைநீ விழைந்துபோந் தருளிச்
செய்ய முற்றவ நற்றவம் பெற்றவென் சிறியேம். (௧௪)

கருணை மாநிதே முற்றுணர் கற்றவ ரேறே
பொருணை யந்தநின் வாக்கட னுக்கடை புராணத்
தெருணை யந்தவா ரவியுனு வுண்டெண்டுந் தெவிட்டா
தருணை யந்திலார்வமீக் கூர்வதா லண்ணல். (௧௫)

முன்ன ரொண்சிவ கேத்திர விசிட்டமுற் றியற்சீர்
சொன்ன லம்பெற விரித்தனை சுருக்கினை சொலுங்கா
னன்ன ராம்பிர வனமது நாதநற் றலமொன்
றென்ன மாதலத் தினும்பெருஞ் சிறப்பின திதன்கண். (௧௬)

இனிது வீற்றிருந் தருளுமா தேவனெம் மீசன்
புனித மான்மிய மளப்பரி தெனப்புகன் றுரைத்தா
யனைய மான்மிய முணர்விழை வதிவிரி வென்று
வினைய வாய்மையின் வேட்டனர் கேட்டனர் மேலோர். (௧௭)

அன்ன வாய்மையின் வாய்மைகேட் டருணிறை சூத
னென்னு மாதவ னென்னுமா தவன்மறை யாவும்
பன்னு மந்திரேச் சுரன்பத பங்கயம் பரிவாற்
சென்னி வைத்தரு ணிலத்துலாய் நின்றிது செப்பும். (௧௮)

முனிவர் கேண்மினும் வினவுல கினுவொழி முதலா
மென்து நெஞ்சக முஞ்சக முஞ்சக மிரித்து
வனிதை பாகனு ரருள்பெறற் காகநார் மலிந்த
தினித ளிக்குமிச் சிரவணம் பாவண மெவர்க்கும். (௧௯)

நீவி ரிங்குரை தாவிரி மாவிரி கிழற்காத்
தேவி ளங்குமான் மியமபக் குவர்க்குரை செய்யாத்
தாவி ளங்கதி குய்யமித் துய்யமான் மியத்தை
நாவி ளங்குசீர் நந்திதே முந்திசை நவின்றான். (௨௰)

போதனே தரு புத்திர சிகாமணி பொருவின்
மாத போதனர் வழுத்துசிந் தாமணி வரந்த
வாத சீர்ச்சனற் குமரமா மணிமுனிக் கவ்வா
றோது வாரிணி துணர்பினென் னுழுவர்கோ னுரைக்கும். (உக)

கண்ணை கன்புவ னங்களாங் காங்குயர் கருமங்
கண்ணை கன்புறச் செய்பயன் கைபெறீஇக் களித்தே
கண்ணை கன்புரிந் தமர்களை கண்ணுறுதற் கண்ணாங்
கண்*ணை கன்புடைத் தருடிருக் கைலையஞ் சைலம். (உஉ)

காள கண்டனை மொழியிமா சலையிடங் கவின்செய்
காள கண்டனை மண்டனை விண்டனைக் கலந்த
தாள கண்டனை யண்டருந் தொண்டருந் தழுவத்
† தாள கண்டனை யருள்வது கைலையஞ் சைலம். (உங)

சுருதி யானைப் பரி ‡ செனும் பாமனிற் றுயோர்
வருதி யானத்தி னுற்பது கோடியோ சனைமான
கருதி யானதிற் பாதிய கலமெனப் பாவித்
தருதி யானமை வெனப்பெறுங் கைலைமா தரமே. (உச)

விண்டு வாதியா விபுதர்வாழ் பதமெலாம் விளிகாற்
கண்டு மேனரும் காட்சியிற் கவின்செய்வெண் கதிர்கா
னண்ட மெய்க்கனு மகண்டருந் தன்னகத் தான்போற்
றண்டு ருதொளி பயில்வது கைலையஞ் சைலம். (உ௫)

அற்றல் சாலை யாதியர்க் கருசமா வாதி
சாற்று வானவர் சாருமா தாரமா தாரம்
போற்று மொண்கன கங்களைப் புவனத்துள் ளனவுந்
தேற்று மாண்புயர் திருக்கயி லையகின் சிலம்பு. (உசு)

பன்னறு மூலை சுத்துள பறம்பெலா முகாந்தத்
தின்னதீர் தயச் சமண்புரு மிளியகோ வெண்ப
சொன்ன மேருவு மேருவுந் தின்னும்பல் லுதிகள்
சொன்னன் மாண்மியத் திருக்கயி லையகின் சுரும்பு. (உஎ)

---

* அகன் - பாவம்.
† தாளகண் - திருவடிஞானம்.
‡ எனும் - இடைக்குறை.

வேறு.

இன்னன பலவே ருய வியல்வளத் தொகுதி யார்க்கு
முன்னரும் பெருஞ்சி றப்பி னுளிர்திருக் கயிலா யத்திற்
பன்னருட் சோதி லிங்க பரமன்சீ கண்ட நாமத்
தென்னையா ளிறைவன் யாவு மீன்றரு ளன்னை யோடும். (௨அ)

வியனுல கெல்லா முய்வான் மேதகு குடிலை யாதி
வயநிறை தத்து வத்திண் மணியரித் தவி சின் மன்னிப்
பயனுற வமர்பொற் கோயிற் பான்றிருச் சந்நி தானத்
தியல்ருள் வெள்ள மாமீ தென்றுல கெல்லா மேத்த. (௨௯)

உடலிடர்க் கடலோ யாரு முட்கொள நீண்டல் காண்ட
லிடனுறின் மடனெ லாமு மிரித்துயி ரிடர்முற் றோட்டித்
திடனரு ளமுத தோயந் திகழ்சிவ நீர்த்த மொன்றெத்
தடமுமன் புடன்சென் றேத்துந் தனியர சாக மன்னும். (௩0)

பேசுமித் தடாகஞ் செம்பொற் பித்திகை நாப்பட் டேனுந்
தேசுறு பரிசத் தன்றிச் சென்றுநேர் நின்றுங் காணார்
மாசறச் சென்றோர் சில்லோர் மதிலலான் மற்றொன் றில்லா
வாசறு தளியொன் றுண்டோ வண்ணறன் கைலைக் கென்பார். (௩௧)

வயிரத்தொண் சோபா னஞ்செம் மாணிக்க மிழைத்த சந்து
பயிலத்திண் பளிக்க கஞ்செய் பரவுமவ் வாவி நீரத்
துயர்பத்து நூறு பைம்பொ னுண்மணித் தம்பத் தும்பர்
நயனுற்ற விந்து காந்த நருமணிப் பரப்பு வாய்ந்த. (௩௨)

மண்டப மொன்றி லங்கும் வித்தியா மயமீ தென்றே
யெண்டரு முனிவ ராதி யிறைசிவ ஞான வேட்கை
கொண்டெழு மன்பர் கூட்டங் குறைவற நிறைவ தாங்கே
பண்டரு மறைநான் காதி பலகலைத் துழனி மல்கும். (௩௩)

வழுத்துமம் மண்ட பத்தின் மத்தியிற் புண்ட ரீக
முழுச்சுரு மாத னத்தின் முற்றுல கெல்லாம் வந்து
தொழத்தகு மம்பு சாதத் துணையடி சிவப்பப் போந்து
விழுத்தக வீற்றி ருந்தான் விழைதிரு நந்தி தேவன். (௩௪)

வேறு.

சிவமுணர்பன் முனிவர்குழாந் திவியர்பிர மதகணங்கள் செறிந்து சூழச்
சிவதரும மகாத்தியட்சன் சிவனந்தப் புரபாலன் சிவமெய்ஞ் ஞான
சிவகுரவ னருளபர சிவனுகும் பிரபுதிரு நந்தி தேவன்
சிவமுதவுந் திருவுளமே திகழ்தரவீற் றிருந்தருளுந் திருமுன் னுங்கே.()

மலைமகன்ற குலவிரதன் மாதவர்தம் போதகித்தி மலர்ந்த செங்க
மலமகன்றன் மகன்சிவமே மருவுமக னொருவுமகன் மறைசொல் †சீர
மலமகன்றம் மனைவிழையும் வனமுனிவர் வனட்போற்று வானன் பான
மலமகன்ற சனற்குமர மாமுனிவன் மேருமுனிவன் பயன்வந் தானால். ()

வந்தசனற் குமாமுனி மாமேரு வாமேனி வள்ள லாய
நந்திதிரு வடிமலர்க்கீழ் கனைநுதன் டெனவீழ்ந்து நமந்து போற்றிச்
*சந்தமலர் கமலமலர் காவின்மலர் கலப்பமலர் கருத்த னேகிப்
பந்தமலர் படத்தெழுமப் பாதமலர் மீதமலம் படப்பூ சித்தான். (கஎ)

பின்னுமடி பணிந்தெழுந்தெம் பெருமானே யருளாழி பிறவா வர்க்கும்
பன்னரிய வேதாந்த பாரகனே பரியாய சிவனே பன்னூ
லின்னுமை மா சிவதருமமெல்லாமெம் மவர்க்குணர்த்து மினிய போதா
வென்னுரிய குருநாதா வெளியேன்வின் னைப்பமுள மிரங்கிக் கேண்மோ.

புத்திமுத்தி யருளகில புனிதசிவ தலங்களினுட் பொருவி லிட்ட
சித்திமுத்தி தருமேரு சிகைசல மானைநத் தியன்சென் றேத்து
முத்தமப்பொற் றிருக்கைலை யொண்கைல மந்தமுறு மலைப்பின் சேர்த்தி
வித்தகப்பவ் திருத்தலத்தின் விசிட்டமுறை த்தருள்கால விளம்ப வற்றுள்.

ஒப்பரித வெப்பரிசு முளைப்பரிதாய் வளைப்பரித யுண்மைத் தாகித்
திப்பியமா யனைவருக் கிவைாத்தியலிக்கச் சிறப்ப தாகித்
தப்பரிய காரணப்பேர் தான்பலவெய்த் துளதாகித் தரையின் சோம
வைப்பெனலாய்த் திகழ்ந்துத வனப்பெருமான் புகன்றுமைத்தாய் வள்ளான்
[முன்றன். (உ0)

சொன்னதனைத் திருத்தமருட் சுயம்பிலிங்க மூர்த்தியான் சொல்லித் தாரத்
தின்னமியம் புகக்கேட்ப ளிதசயனிசைத் துதயார்வ மீர்ப்பப் போந்துன்
பொன்னடிப்பூந் துணைபணிந்து பூசித்தே னெனத்தென் புந்தி வேட்கை
மன்னருளாற் கைகூட வழங்குகெனப் பணிந்தெழுந்து மலர்க்கை கூப்பி. ()

திருமுனமப் பெருமுனிவர் சிகாமணிமின் றேத்தவருள் செய்து நோக்கி
வருதியயன் பொருட்குமர மற்றெமக்கோ ரருட்குமர னையமுய்யத் [போ
தருபதிநாற் றெருட்குமர சனற்குமர னைக்குவைப்பத் தலைமையான் றன்
வருதிருத்தி யெனவிருத்தி யம்முனியைத் தெம்முனியே யருணந் தீசன். ()

---

†சீர் அமலம் அம் மகம் எனப்பிரிக்க. அதுமகன் எனப்போலியாயிற்று.
* காங்களின் மலர்கொண்டு பூசித்தானென்க.

சனியருள்கூர்ந் தினிதருளு நங்குமர பாக்கியமே ஞான நேசா
மனியசிவ முகாம்புயநூன் மகரந்த பானமது கரமாய் வாய்ந்த
தனியயில்வேற் கரதார காரியருட் சண்முகன்மா தாம டிக்க
ணினிதமர்பு தாதையனைக் கியம்புதல்கேட் டெனக்கிசைத்தாங் கிசைத்து
[மென்றே. (௬௩)

அய்யனையு மன்னையையு மாதிருமா மலர்வதனத் தாதி மண்டு
கையனையு மொருகோட்டுக் களிற்றினையு முளத்திருத்திக் கனிவா யோதும்
பையணிவெம் பணியணிகள் படர்ந்திவெண் சுடர்மதியம் பரவு சீர்த்திச்
செய்யமதி யிதழிமுடிச் சிவபாதாம் புயார்ச்சகமெய்ச் சீல கேண்மோ. (௬௪)

பரவியல்வ வியாசகிரு பாகரமா தேவனருள் பவன மெல்லாம்
வரமுறநல் கியவென்று மன்னுபுவீற் றிருந்தருளம் மாமன் கானப்
பரமதல மத்தியந்த பாவனமா யாமினிய பாரா வாரத்
திரமுறுமால் புரிராம சேதுவினீ சானதிசை திகழ மன்னும். (௬௫)

இப்பரம சிவதலமே யிப்புவிக்கா ரருட்டுணையா யிலங்கு முத்தி
கைப்பொருளாக் கிடுஞ்சகல காமியமுந் தரும்பாவங் கழிக்கு மிந்தத்
திப்பியமா தலப்பெருமை செப்பரிதெவ் வெவர்க்கெனினுஞ் சிறிது நீகொ
ளப்பெரிய நசைமறுக்க லாற்றாது சொலத்துணிந்தா மருமை மைந்த. (௬௬)

இன்னதிருத் தலந்தீர்த்த மிலக்குமுத சுயம்பிலிங்க மூர்த்தி யென்று [று
மன்னருளித் தலஞ்சூத வனமெனும்பேர் பெறுகிறுஞ்சொல் வாய்மை யென்
பின்னகிசோன் பாற்கடலிற் பிறங்குபதே சம்மால்பாற் பெறுசீ ரென்று
பன்னனைய சூரவனிடைச் சிவலிங்கம் பணிபதிகொள் பாண்மை யென்று.

வானிறையவ் வகியரசம் மாவனத்திற் பாவனத்தின் வருசீ ரென்று
பரவுதிருப் பணியாங்கப் பணிவேந்த னணியாய்ந்து பயிற்ற லென்று
காவில்சிவ பூசனையக் கட்செவிவேந் தாங்கியற்று காட்சி யென்று
நாலையர சுறுசாப மடலையொழித் தாருளே நண்ணிற் றென்று. (௬௮)

தூயறன்மார்க் கண்டமுனி தோய்ந்துடன்மா சிரித்தருள்சார் தூய்மை யென்று, சேயரெகு குலபதிமந் திரப்பேற்றிற் பகைதொலைத்தின் புறுசீ ரென்று, மேயவமு தங்கொணர்ந்து விண்டுசிவ நிவேதனஞ்செய் மேன்மை யென்று, வாயதிரு விழாச்சிறப்பு வானவர்கோன் புரிந்தருள்சார் வாய்மை யென்று. (௬௯)

இவ்வகையோர் மூன்றுதலை யிட்டபதி னோர்காதை யியல்பு முற்று
மவ்வகையே மைந்தநினக் கறிந்தவகை விரித்துரைத்து மறையக் கேளென்
றுய்வகைசெய் நந்தீச னுரைத்தனனென் றுடன்சூத வுறுவர் கோமான்
செய்வகைமா தவர்க்கனைய திருநந்தி மொழிப்படியே தேற்று கின்றான். ()

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௮௧.

தலவிசேடச்சருக்கம்.

மலைமகள் மைந்த கேளின் மனம்விழை கின்ற வாறு
நிருமல மந்தி ரேச னிலவுத லங்கொண் மேன்மை
யுமையில டங்கி டாத தொருசிறி தன்பு நீட
வருளுது மென்று வாய்மை யறைதரு நந்தி நாதன். (௧)

வேறு.

மலரவன் றனையருள் வயங்கு மாதவர்
திலகனென் றுலகுரை செம்மல் கேண்மியா
நிலவுல கலைவற நிறுவு சந்திர
வலநிலை *யிரவியி னவாசி வம்பலில். (௨)

திருநிறை நாவலந் தீவின் மேவிய
பரவிய வரனுறு பரத கண்டத்திற்
பொருவறு திரவிட பூமி மங்கைதன்
திருமுக மெனப்பொலி சென்னி நாட்டினில். (௩)

கண்ணெனத் திகழ்தரு சூத கானனம்
புண்ணிய மாநிதிப் பொன்னி மாநதிக்
கண்ணிய தெனுதுமூன் றுய யோசனை
பண்ணிறை மறைவனக் குடாது பாங்கரின். (௪)

ஓரிரு யோசனை யோங்கு தென்கடற்
சேரியல் வடாதுமா திரங்கு ரோசமைந்
தேரிய வெல்லையி னிலங்கு மிவ்வனத்
தோரிய கைலமுக் குரோச மோதுப. (௫)

தெவ்வனத் தஞ்செய்மால் சென்று சாவலாற்
செவ்வன சத்திரு வாதி சேர்தலா
லெவ்வன நித்திய வின்ப மீதரு
மிவ்வனந் திருவுசாத் தான மென்பவே. (௬)

புத்திகள் வேண்டினும் பொருவி னலிரு
சித்திகள் வேண்டினுஞ் சித்த சுத்திமா
முத்திமுன் வேண்டினு முற்றும் பெற்றுளா
ரித்திருத் தலம்புகி னெண்ணி யாங்கரோ. (௭)

* இரவி—மலை.

இத்தல மெத்தலத் திருந்து மெத்தகு
சுத்தமா முனிவருஞ் சூழ்ந்து போந்துமை
யத்தனை வழிபடூஉ வமரும் பூதல
தத்துவ மெனத்தகுஞ் சனற்கு மாரனே. (௮)

ஆதரத் தடைந்தம ரகில சீவர்தம்
பாதகக் குழுத்துகட் பருப்ப தங்களைப்
பேதுறக் களைத்துயர் பேரின் பேதரு
சீதத் துவமெனச் சிறக்கு மித்தலம். (௯)

எத்துணை மூடரு மெய்தி னீண்டவர்
கத்திசெய் சூதவ னக்க ணக்கிலாக்
கொத்தெலாந் தகித்தருள் கூட்டு மாரழற்
றத்துவஞ் சூதவ னத்தண் மாதலம். (௧௦)

சேகதி மனத்தவ ரெனினுஞ் சென்றவ
ணேகதி யெனப்புகி னிகரில் பாவநீண்
மாகதி ரட்குல மலைகள் சாடுஞ்சு
தாகதி தத்துவஞ் சாற்று மித்தலம். (௧௧)

அம்பர வான்புவி யாதி போற்றுசோ
லம்பர சிவனிரண் டற்ற வன்பருக்
கம்பர வின்பளித் தமருஞ் சிற்சன
வம்பர தத்துவ மாகு மித்தலம். (௧௨)

கண்டவ ரித்தல மாயங் கண்டிடார்
தொண்டெவ ராற்றுந ரனையர் சூழ்ந்துவா
னண்டர்தொண் டாற்றிய வமர்ந்து போயரு
ளெண்டகு புவனம்வீற் றிருப்பர் வேந்தராய். (௧௩)

இத்தலத் துற்றவ ரினித்த லத்திலுற்
பத்தியற் றருட்சிவ பத்தி யுற்றுயர்
முத்திபெற் றுய்வரான் முனிசி காமணி
சத்தியஞ் சத்தியஞ் சத்தி யம்மிதே. (௧௪)

மன்றலெண் டிசைகம ழமிர்த மாவன
மென்றொரு முறைதிரு நாம பேவர்வாய்
நின்றெழ லுறினுமந் நிமல நாமமே
யன்றவர் தம்மையு மமிர்த மாக்குமே. (௧௫)

மாதரு திருவுசாத் தான மாண்பெய
யோதுநர் புகழ்த்திரு வுரைசெ யென்னடிரு
மேதகு பரசிவ ஞான மெய்த்திரு
வாதிய திருவுசாத் தான மாவதே. (கசு)

ஏனைய தலங்களி னியற்றும் வேள்விகண்
ஞானமா தவமது நவிற்றல் பல்லறந்
தானமா தியவெலாஞ் சாற்று மாம்பிர
கானனத் தியற்றிலொன் றனந்த மாண்பதே. (கஎ)

ஏனைய தலங்களி லெண்ணில் கற்பகா
லீனமின் மாதவத் தெய்தும் பேறதா
மானதன் னேணியா ருறிலு மக்கணந்
தானுவந் தருள்வது தூத மாதவம். (கஅ)

தன்னுழைப் போந்தறன் முழ்கிச் சம்புவை
முன்னுநர்க் கன்னமா முனரி யீபல
னென்னுரை யளவுகொ லெண்ணின் மேலயோ
ருன்னுரை யுட்கொளைச் சிதையு முட்படா. (கக)

இன்னினி யென்னிசைத் தின்ன மாவனை
முன்னியன் னோயமனு முதலை யென்றும்போற்
றின்னிய தியர்சூதே றொய்தும் பேறதை
முன்னுவை முதிகத்தா *வுறழ்வு முற்றிடா. (உ0)

மன்றரு ளந்திசா னிறைஞ்சி வேதன்சேய்
பின்றற னீருணர் பெற்றி வேண்டுமு
னின்றனை னொன்றுபி னிகழ்த்து வான்றனை
முன்னெருமு முனிவர்க்குச தூத மாமுனி. (உக)

வேறு.

ஆதர த்தினி மாவனை
மீ தலத்தினின் மேன்மையை
யோதல் லுற்றவர் கேள்வியர்
தீதொ ழித்தருள் சேர்வரே. (உஉ)

தல விசேடச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் சுகக.

---

* உறழ்வு ஈண்டு எண்ணின் பெருக்கல்

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்.

ஈர்த்த மாவனை யின்புற வோதினுஞ்
சீர்த்த மாதவ சிந்தைய கேண்மியா
தீர்த்த மான்மிய சிந்தெனை வோதுமா
றோர்த்த மாவன நந்திபி ரானரோ. (க)

வேறு.

இத்தல மூன்று குரோசவெல் லையினுளெண்ணிலாப் புவனங்க ளிடை யின்
னுத்தம தீர்த்த முற்றும்வந் திலகு முறைப்பதெங் கினையொரு முவற்றி
னத்தகு நாம நிகரமே யளவின் றுதலா லாருயிர்க் கருண்மா
துத்தமே யனைய சிற்சில தீர்த்தஞ் சொலுமாற் றேறுமா றோன்றும். (உ)

ஆருயிர்க் கருளு மந்திர நாத னுலையத் தங்கியம் பரத்திற்
சாருமோர் சரசு நிருமல மளிக்குந் தன்மையி னிருபல தடமென் [பெயர்தாங்
பேருமெம் பெருமான் பிறைமுடிப் பிறங்கும் பெருப்புனற் பெருமையிற்
சீருடை மையினுன் மணிகரு ணிகையென் றிருப்பெய ரும்பெறீஇத் திக
[மும். (ங)

அத்தனை நாமத் தால்வள ரேல்லை யாமுரு வாயினு மடைந்து
பத்தியிற் படியும் பண்புடை யவர்தம் பவப்பொருந் தவப்பெரும் பாவைத்
துய்த்திர ளாகத் துய்த்திடுங் தாமந் தோயுருத் தீயெனத் துலங்கு
மித்திற மிதுசேர் மாதிரத்தா னு மிலக்குமா லெனைவர்க்கு மின்றும். (ச)

இம்மணி கன்னி கைப்புன றினந்தோய்ந் திடக்கிடைப் பரிசுருந் தவங்க
ளும்மையாற் றினர்க்கே வாய்ப்பதா மெனினு முதண்மதி மதிநிறைபருவத்
தம்மணி நீரி லாண்டொரு தினம்வந் தன்பினுன் மாபினி னாடுந்
செம்மையோர் முந்நூற் றறுபத்தைந் தினமுஞ் சென்றுதோய் பயன்பெற
[றின்னணம். (ரு)

இறைதிருத் தளிநேர் வெளியினிற் கீழ்பா லிலங்குமோ ரலைந்தடங்கிதன்பே
ரறைகுப வனும குண்டமென் றவன்மு னதிற்படிந் தெண்ணியாங்கடைந்தா
னிறையுமவ் வுறையிற் பௌமவா ரந்தா னிகழ்திரு வாதிரை வினண்டின்
முறைபுரி நான முக்கிய மென்ப மூதுணர் மேதகு முனிவ. (சா)

சொன்னவா ரத்தின் வாரத்தின் மூழ்குந் தாயர்பன் னோயெலாந்தொலேத்து
வின்னிகழ் திடகாத் திரதயி ரியமா வீரிய மாதிவெய் விசைவு
முன்னியாங் கொருங்கே யுறுவரொந் நலமு முதவுயிர் வுதகத்தின் கீழ்பாற்,
பன்னருஞ் சிறப்பெண் டிசையினுந் தகையாப் பயிலுமோ ரியலெழிற்பல
[கர். (எ)

இவ்வாறு மனைய வளக மாதி சேடன்மா தீர்த்தமென் றுமைத்
தவிருமல்வாழி யாழிய சூழி யன்புமிக் கின்புற வடுத்து
நவிலுறு மாக மதியிலந் நாளி னைநூன் முறைமையின் மூழ்குந்
திவியரெண் போக மாதிபல் போகச் செறிவெலாம் பிறிவறச் சேர்வார்.(அ)

நிலைபெறு மீச தீர்த்தமென் பெயரே நிச்சய மென்றதை நிறுத்து
மலகிலாப் போக நுகர்ச்சியீ தொன்றே வருமறை யாகம மாதி
கலையெலா முள்ள படியுணர் தெளிவுங் கைவர வுண்மைஞா னத்தாற்
செலவருமின்பங் கூடிய சேட தீர்த்தமாண் பெயரிது தேற்றும். (கூ)

வளர்திருக் கோயிற் புறம்பிர தீசி வம்பலி னும்பரும் வழுத்து
நளினியொன் றுளது மார்க்கண்ட தீர்த்த நாமமவ் விலஞ்சியை நவில்ப
பளகெலாம் பாற்றும் பவமெலாம் படுக்கும் பாவனம் பவித்திரம் பரமம்
புளகமிக் கருளிவ் வளகம்பல் கோடி புவனமும் போற்றுமா புவனம். (க0)

சாதமெய்ப் பாற்றிச் சீதள காண்டஞ் ஞாயமதி தருகுரு பூசத்
தேதகு விதியின் மூழ்குநர் பேற்றை யார்கொலோ விசைப்பரிப் பெரிய
மேதகையாளர் விழிசெறு *முலகின் மேவிய வாவியும் வெருவுங்
கோதற வுதை மெவற்றினு மாவிக் குவால்கவர் தவாத்திறற் கூற்றும். (கக)

இன்னினி யிதன்சீ ரிசைப்பதை யெற்றுக் கிவ்வொரு திறத்தினாலேனை
நன்னலத் தகைய மென்னவு மின்ன நாமமே தோமே னவிற்று
முன்னிய வளிக்கும் வகையவிந் நீர முதலிடாப் பலன்களொன் றில்லை
யென்னலாம் பொதுவாற் சிறப்புற வகுத்தல் யாவர்க்கு மரிதரிதம்ம. (கஉ)

யாரிய கருபத் திலங்குமோ ரனந்தை யிதன்பெயர் கௌதம தீர்த்த
மாமிதிற் சேரணி பவாம்புதி கடத்து மரும்பெறற் சேரணியா மனைய
தேயிரு பாணி தினைப்பெரு மளிக்குந் திறத்தினிற் பாணியா முதமாந்
தோயிலிக் கமல நிமலையிக் கருணைந் தோயமாந் தோயவந் தவர்க்கே.

இன்னன வென்ன வின்னமா வனத்தி லெண்ணிலா வெண்ணிலா வேல்வை
மன்னுமத் தொகையே பகர்வரி தெனிலவ் வாழிய சூழிகள் வழங்கு
நன்னலன் முழுது மாயிரத் திரட்டி நாவுளா னேவுளா னவிற்றற்
கென்னிலா ருரைப்பர் தாவிபு லாகத் திருமொழியொருவகை யிலக்கும்.( )

---

*. உலகு-திசை.

அறந்தரு மருத்த மாதிய திருத்த மருத்துமித் திருத்தங்க ளருத்தி
சிறந்துழூழ் கியமுன் னுரைத்தநா ளலைதத் தினமுழு குறினுமச் செல்வர்
நிறைந்துள விட்ட காமிய சித்தி நிகரகோ டிகளொ டினைவின்
விறந்தொளிர் தரப்பெற் றிம்பர்வாழ்ந் திற்றின் வீடுபே றடைகுவர் மெய்ம்
[மை. (௧௬)

என்றுமை யன்பிக்கு நந்திவாய் மலர்ந்த வின்னுரை தன்னுளத் திருத்தி,
முன்னெழு தெந்தாய் நின்றனி வாக்க முதற்கெவிட் டெவிலை யொன்று முன்
னின்றுபே ரன்பு மிமிர்சனற் குமா நிறைதவற் கறைந்தரு மிமல
நன்றிசெய் நந்தி நாதன்மே லென்று நற்றவச் சூதன்பி னவிற்றும். (௧௭)

வேறு.

தீர்த்த மான்மிய மீதுரை சேரிறே
ரார்த்தி தீரவி னுவின ராதியோர்
கார்த்த மாமலை வாதனை காறுநீஇ
யேர்த்த பேருள் வாழ்வினி லேயுவார். (௧௮)

தீர்த்த விசேடச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௬௨..அ.

மூர்த்தி விசேடச் சருக்கம்.

மலர்தலை யுலகருண் மறைமக னுதவிய மைந்த தீர்த்தமேல்
விலகரு மகிமையி னொளிர்சில வுணர நின்று மேற்சொல்லா
மலகிரி வாணிறை மனுவிறை யருள்குறி யந்தண் மூர்த்தியின்
நலனிடை யொருசிறி துளமுற வினவொன நந்தி சாற்றுமால். (௧)

வேறு.

நிருமலமாய் நிர்க்குணமாய் நிராலம்ப நிர்த்தொந்த நேய மாகி
நிருவிகற்ப நிராதார நிர்த்தோட நிட்களங்க நிருவி கார
யருண்மயமா யகண்டைதிக சுயம்பிரகா சப்பொருளா யனேக மாகி
யருவுருவா யருவுருவுக் கதீதமா யத்துவிதா னந்தமாகி. (௨)

நித்தியமாய் நிறைவதுவாய் நிராமயமாய் நிரஞ்சனமாய் நீள மாகிச்
சத்தியமாய்த் தத்துவமாய்த் தத்துவா தீதமாய்ச் சாந்த மாகிப்
பத்தியமா யத்தமுமாய்ப் பராபரமாய்ப் பாவனமாய்ப் பரம மாகித்
துத்தியமாய்ச் சோபனமாய்ச் சுமங்கலமாய்ச் சுக்குமமாய்த் தூலமாகி. (௩)

சேதனமாய்ச் சிற்பரமாய்ச் சிற்சுகமாய்த் திவ்வியமாய்த் திருத்த மாகிச்
சாதனமாய்ச் சாத்தியமாய்த் தாயகமாய்ச் சமயமுமாய்ச் சமயா தீத
மாதனமாய் வளாமுதாய் மலிசுவையாய் வருமணுவாய் மகத்து வாகி
நூதனமாய்ப் புராதனமாய் நுந்தாத வொண்சுடராய் நொது மலாகி. (௪)

சமரசமாய்த் தனிமுதலாய்ச் சராசரமாய்த் தருமமுமாய்த் தருமி யாகித்
தமரசமாய்த் தமாமுமாய்ச் சதாகதியாய்த் தருபரிசந் தானாய் ரூப
விமிரனலா யிரதமுமாய் நீராகிக் கந்தமதாய் நிலனு மாகித்
திமிரமொழித் திடுமபரஞ் சிவம்பெருக்கும் பரஞானத் தெளிவு மாகி. (௫)

சகலமதாய்க் கேவலமாய்ச் சுத்தமுமா யவத்தைய தீ தந்தா னாகி
யகலமதாய் விகலமுமா யாதிநடு வந்தமுமா யனாதி யாகி
யிகலரிதாய்ப் புகலரிதா யெண்ணரிதாய் நண்ணரிதா யெவ்வாற் றானும்
பகலரிதாய்ப் பின்முன்சூழ் பக்கமேல் கீழ்நாசோற் பவமின் றாகி. (௬)

எல்லாமா யல்லதுமா யெவ்வுயிர்க்கு முள்ளுயிரா யெவைக்கும் வித்தாய்ச்
சொல்லாரும் வித்தின்றித் தோன்றுவதாய்ச் சமீபமாய்த் தூரமாகி
வில்லாரு மணிமார்பன் விரிஞ்சனரி முதலாய விபுத ராதிப்
பல்லாரும் பல்புவனம் பல்கோடி யகிலாண்டப் பகுதியாவும். (௭)

அவரிமுனஞ் சலசமெனத் தன்முனஞ்சேட் டிக்கவம ரசல மாகிக்
குலமறைக டனித்தனியே கோடிகுழாங் கோடியெனக் கூறிக் கூறிப் [துச்
பலமுறையும் பலநெறியிற் படர்ந்துபடர்ந் தெட்டியெட்டிப் பார்த்துப் பார்த்
செலமுடியா திளைத்திளைத்துத் தியங்குறநீண் டொளித்தெங்குந் திகழ்வ
[தாகி. (௮)

ஒன்றாகிப் பலவாகி யொப்பிலதா யெப்பொழுது மோரே யடித்தாய்
நன்றாகி யெவராலு மெவ்விதமு மெவ்விடையு நவிற்றொ ணாதாய்
நின்றாரும் பிரமமென நிகழ்த்துபர சிவஞ்சீவ நிகாம் யாவுந்
தன்றாவி லருளொளிதிற் சார்ந்துய்வான் றிருவுளத்திற் றதும்பி யோங்கி. ()

பெருகுதிரு வருளாலிப் பிறங்கமுத சூதவனப் பிரமதேசத்
தருண்மயமா யொளிப்பிழம்பா யமுதசுயம் பிலிங்கவடி வாகி வான்றோய்
தெருண்மலியாம் பிரவிருக்கத் திருவடியின் மூலத்தெழுந்து திகழ்ந்தெஞ்
[ஞான்று
மருமலிகூ விளமிதழி மாலதிமுன் புடையலர்தூய் வழிப்ப மன்னும். (௧௰)

தன்னருளாற் சுவேச்சையினாற் றனிமுதலா யெவ்வுலகுந் தழைப்பப்போந்த
தொன்னிலைய வன்னவருட் சுயம்பிலிங்க மூர்த்திபதஞ் சூழ்ந்துபோற்றி
யின்னருள்பெற் றவர்புயங்க விறைவருணன் மார்க்கண்ட னிந்திரேசன்
முன்னரிவர் தொகைதானு மொழிவரிதா லிவ்விலிங்க மூர்த்திநாமம். (கக)

வானிறைமார்க் கண்டேசன் வருணேச னனந்தேசன் மந்திரேசன்
மருமலர முதகுத வனநாத னுசாத்தான மாதலேசன்
முருகுமல ரமுதலிங்க மூர்த்தியிவை முதலனந்த மொழியு மிந்தத்
திருவருணு மங்கனிதேன் றெள்ளமுதா தியவெனத்தித் திப்பமாதோ. (கஉ)

இன்னவரு ணுமங்க ளெழுகோடி மகாமனுக்க ளெவற்று மேலாம் [றை
பன்னுமுறை பண்பினுரைப் பவர்முறையே பகிர்மதிவெண் பல்வாய்க் கூற்
வென்னலமே பலரோக வெப்பொழிந்து தட்பநிறை விழுத்தவின்ப
மன்னலமே சகலகலா வல்லபமா வித்தைநலம் வாழி மாதோ. (கங)

பூதமகா வேதாளம் பொல்லாத பேய்முதல புரியப் கோடி
யேதமெலாந் தெறுநலமே யின்னருளாங் குளிர்நிழலா டிருந்து வாழு
மோதநலந் தனிப்பரம முத்திமுதற் றிருக்களொ முன்று சாலி
யாதரமீ தருநலமே யதிர்தல முதல்யாவு மடைந்து வாழ்வார். (கச)

இத்தகுமந் திரநாதற் கின்னுமள வின்றும மிசைப்ப விந்தச்
சத்தியவா னமுதலிங்கத் தனிமுதலித் தலமொன் றிற் சமட்டி யாரும்
வித்துருவா யுலகமெலாம் விரிந்துமுளைத் தாங்காங்கு வியட்டி யாரு
முத்தமமா வருட்குறியா முதுபுலிகொண் டேகினுமே யொளிரு மின்றும். ()

திருவமுத லிங்கமெனுந் திறனடைந்தார்க் கருள்செயலாற் றேற்ற மென்றி
யுருவமும்வெண் ணிறனேயா யொருவாமலெஞ் ஞான்று முலகர் யாருந்
தெருளியதேற் றுறுமிந்தச் சிவலிங்க மூர்த்தியைப்போற் சிறந்த மூர்த்தி
யிருநிலத்துந் தருநிலத்து மெந்நிலத்து மில்லையென வெளிகை போற்பாம். ()

நவிலருமிச் சூதவன நாதனடிப் போதிதய நளினப் போதி
லவிர்தரமெய் யன்பொடுமவ் வாயைநற் காலையினி லடைந்து சூழ்ந்து
பவியமுறத் திருமுன்பு பணிந்தேத்தும் பண்பினர்பாற் பதினான் முற்றுந்
திவளறம்பல் கோடிகளுஞ் செறிந்துளகுற் றேவலெலாஞ் செய்து சூழும். ()

பனகமணி மனுவிறைவன் பதப்போது பகற்போது பாவிப் போது
மெனவருமெய் யன்பொடுசென் றேத்துநரொத் தேத்துமல கேழுஞ் சூழும்
வனதிதிசொன் னவதிதிபொன் மணிநிதிமுற் பொருள்சுருணை வாரீ யாயுள்
புனைபொருள்கண் முதலாய பொருள்களெலாந் தமைச்சூழ்ந்து போற்ற வா
[ழ்வார்.

ி மலருமுடி மனுவிறைபொன் மலாடிகண் மாலைக் காலை
் துதிப்பணிமெய் யன்பர்பல வின்பவகை யனைத்துஞ் சூழப்
ி சாகிறைபல் *போத்திருவா குவாருத்த யாமப் போதில்
றபோற் றுநாமல மெய்வீட்டிற் பேரின்ப மேவி வாழ்வார். ()

குருபூச மதிநிறைநாள் வாலுணர்ந்தம் மந்தி ரேசன்
பதமுறையிற் பணிந்தேத்தும் பண்பினரெப் பாவ தாவ
போய் நிகரரிய நின்மலராய் நினைத்தவெலா நீங்கா தோங்கச்
பமெனத் தேசமெலாஞ் சீர்பரவச் சிறந்து வாழ்வார். (உ௦)

வேறு.

மந்தி ரேச னிம்பரோ டும்பர்க் கின்பந்
ந் தருள்வி ழாக்கொள் சைத்திரோற் சவநாண் முற்றும்
திறைஞ்சு மன்பர் மண்மகார் செல்வ மாதி
விழாமுற் றெய்திச் சிவகதிச் செல்வ ராவார். (உக)

். சூத கானஞ் சென்றுநா மந்தி ரேசன்
ரம்பு சாத மலாடி பணிது மென்று
நெறிச்சென் றுரும் வந்தினி திறைஞ்சி னாய்க்
பௌவ நீந்திக் கதிக்கரை சேர்வர் திண்ணம். (உஉ

ாலக்கண் யாதுங் கண்டிலர் பணிந்தார் தம்மை
க ளெல்லாம் போற்ற வமர்வரா னினைந்து ளாரிம்
ி லின்று மோர்கால் வருநினை வடையார் வாய்மை
சூத கான மந்திர நாதன் பாதம். (உ௩)

ர்க் கெந்தை யீபு யின்னரு ளின்ன வென்னின்
னமுத சூத முளரிவாழ் மந்தி ரேசன்
யம்பு சாதந் தளிபுகுந் தளிமீ தார
ர் னியதி வாய்ப்ப வழிபடூஉ வழுத்துஞ் சிலர். (உச)

ர் மெழுகல் பூக்கொய் தலகிடா வலங்க லொற்ற
ற காலந் தோறு நல்குத னல்கு வித்தன்
் தூப தீபம் வயக்கலப் பாச னம்பொற்
கலயின் றேசைக் கண்டைமுன் னுதவல் செய்வோர். (உரு)

திரு—போகநுகர் கர்த்தா.

மறைமுத லிறைசி வாக மம்முறை வழாமி பந்தங்
குறையற வளித்து நாளுங் குலவிய நடாத்து மேலோர்
நிறைமணிப் பொற்றே ரூர்ந்து நிமலனெவ் வுலகு முய்வான்
முறைபுரி திருவி ழாவம் முறைபுரி திறமை யாளர். (௨.௬)

மந்திர நாத னென்று மகிழ்ந்துவீற் றிருந்து வாழு
மந்திரத் திடைக்கி லங்கண் மருவினுங் குடஞர் வஞ்சு
மந்திரங் குளம்ப தைப்ப மணிபொனு திகளி றுமே
மந்திர மாக மூல மந்திர மெனவ யங்க. (௨.௭)

புதுக்கியெவ் வுலகும் போற்றப் பொருவில்லே ரறத்தி னீண்டு
நிதிக்குவை மனைம கார்மு னிறையத்தா மொன்றை வேண்டா
மதிக்குளிர் நிட்கா மத்தான் மலர்திருப் பணிமெய் யன்பான்
முதுக்குறைந் தருணா லாற்றின் முதமிகப் புரிமே தக்கோர். (௨.௮)

அணிமணிச் சாத கும்பத் தணிகள்பற் பலவு ளிப்போர்
தணிவிலா னிரைவ ளர்த்துத் தக்கபா றருவோர் நந்த
மணிவனம் பெருக வைத்து வளர்ப்பவ ரினைமுன் றும்பல்
பணிபுரி பவர்தம் பேறு பகரவோ ரளவிற் றுமோ. (௨.௯)

முரிவிலா வளியோ டேனை மூர்த்திகண் முன்னா ராற்றுவுஞ்
சரியையே கிரியை யாதி சாற்றுபல் றிருத்தொண் டெல்லா
முரிமையிற் றருபல் பேறு மொப்பிலா வமுத லிங்க
தெரிசன மொன்றே நல்குஞ் செப்பிய துண்மை மன்றே. (௩.௰)

மந்திர மெவையு நூலின் வருமுறை பகர்பே றெல்லா
மந்திர வேள்வி யாவு மரபினிற் புரிபே றெல்லா
மந்திர னிரைக ளேவன் மலியுமெண் சித்தி யெல்லா
மந்திர நாதன் பாத வணக்கமே யருளு மாதோ. (௩.௧)

இம்பர்வாழ் வனைத்தும் வானத் திந்திர னயன்மா லேனை
யும்பர்வாழ் வனைத்து மேலை யுருத்திரா தியர் புரக்கு
மம்பர்வாழ் வனைத்து மப்பா லமைவாழ் வனைத்து மெல்லா
நம்பர்வாழ் மந்தி ரேசர் நியமபூ சனையே நல்கும். (௩.௨)

இன்னருண் மந்தி ரேச னீண்டுசெ யருள்வி லாச
நன்னிலை யுள்ளத் தாலு நாடரி தற்ப மேனு
மென்னிலென் னளவோ முற்று மிசைப்பதிங் கிசைத்த வெல்லை
பன்னனு மொன்றிற் கோடி பங்கிலொன் றேனு மின்றால். (௩.௩)

என்னவாய் மலர்ந்த நந்தி யெந்தைதாள் சனற்கு மாரன்
முன்னமந் தின்ப வாரி மூழ்கி நீடார்வங் கூர்வ
தான்னுபு பின்னு நந்தி யோதுமென் றேதில் சூத
மன்னருண் முனிவர் கோமான் மாதவர் கேட்ப வோதும். (௯௪)

வேறு.

இந்தவருண் மூர்த்திவா னின்பினனி யாற்சொனுநர்
முந்துவெவி வாய்க்கொளுநர் முன்செய்வினை பற்றிகிறை
யுந்துலகை வாழ்க்கைமுழு தாண்டருளி னீற்றினைய
வந்தண்மலர் தாட்கமல வங்கணிழன் மேற்பொலிவர். (௯௫)

மூர்த்தி விசேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௭௯௯.

சூதவன நாமகாரணச் சருக்கம்.

எந்தை தூயமூ தங்கொண் மேனியி லிங்க மேன்மையி சைத்தனை
மிந்த மாதவ மந்தண் மாவன மென்ற நாமமி சைக்குமுன்
வந்த காரண முந்து காதைகள் முங்கு வாமனெ னத்திரு
நந்தி நாயக னன்பி னேடுநெ யந்த வாவினை விற்றுமால். (௧)

வேறு.

இனிது கேண்மதி முனிவிர் மாமதி யெனுஞ்சீர்ப்
புனித மான்சனற் குமாரனே பூருவத் தலைபோன்
றினைய ஞெகிய காசிப முனிவாற் றழுவு
மனையர் கத்துரு வினதையெனு வனிதைய ரிருவர். (௨)

மனைவ மர்ந்தனை யோர்வயி னிருந்துழி மகவான்
றனது வாணிற வுச்சயிச் சிரவமென் றருபேர்
வினைது ரங்கமந் தேய்மைகண் டினையமங் கையருண்
முனைய ளாகிய கத்துரு வினதைநேர் மொழியும். (௩)

எங்கை யொப்பரி யிப்பரி யினதிலாங் கடலம்
பொங்கு வான்மைகொ ளின்மைகொல் புகல்கென வவடன்
றங்கை வான்மைய தென்னவத் தவையின்மூத் தவடா
னங்கை யின்சொலொங் வாமனி திறத்தென நவின்றுள். (௪)

இன்ன வாறவர் முரணுழி யெம்மிலார் தோற்ற
ரன்னர் வென்றவர்க் கடிமையா குகவென வவண்சூள்
பன்னி னுரவர் தம்மிலக் கத்துரு பார்த்து
துன்ன னந்தன்முற் பணிச்சிறார்ப் பார்த்திது சொல்லும். (ரு)

வருக நம்பணி மருப்பணி மைந்தர்காள் வானப்
புரவி வானிற வானிறங் கரிதெனப் புரிதற்
குரிய தெவ்வழி யவ்வழி புர்கென வுரைத்தா
ளரவ மைந்தராங் கடாதென மறுத்தன ரவருள். (சு)

அனைமு னிந்துரை சாபவெம் மொழியினை யஞ்சுந்
தனைய னுயகார்க் கோடகன் றாயடி பணிந்து
முனிய லன்னைநின் கருத்தினை முடிப்பனென் றதன்வாற்
றுனைபு சென்றிது குறத்தழீஇக் கரிதெனச் சூழ்ந்தான். (எ)

பின்னை முன்னையள் பின்னைநேர் பின்னைய ளுடனே
யன்ன வான்பரி யுலவுபா லாழியின் புறம்போந்
தின்ன வாலதி யெங்கிறத் தெனத்தெரிந் திளையாள்
சொன்ன நின்மைய தேயுனக் கடிமையான் றேறகாய். (அ)

என்று கூறிமுன் னவள்பணி பணிசடா ளியற்று
கின்ற நாளவ டனையன்வான் கிளர்சிறைக் கலுழன்
றன்ற னிப்புறத் தருணனுந் தன்முனைத் தாங்கி
யொன்று மெய்ம்மொழிக் கனைதையாம் வினைதையாங் குற்றன். (கூ)

உடன்பி றந்தவச் சத்துரு கத்துரு வுதுகண்
டடங்க லாச்செருக் ககங்கொளீஇ யினையனை யழைத்தே
தடம்ப ணித்தலம் புகுதநம் முளத்தவாத் தழைத்த
தொடர்ந்துன் மைந்தனுஞ் சிறார்ச்சுமந் தேகுறத் துனையா. (க0)

நம்மை நீசுமந் தேகுதி யென்னவன் னனமே
யம்ம பின்னவ டன்னிள மகற்பணித் தவளை
யிம்மெ னச்சுவன் மிசைச்சுமந் தாம்புகுந் திடிப்ப
வெம்மை மக்களோ டக்கொடி யவள்விரைந் திழிந்தாள். (கக)

ஆங்க ணிச்சையி னுலாவுறு மப்பணிச் சிறார்தம்
பாங்க ழைத்தனர் கலுழனை நாயிவண் பலவா
யோங்கு தீவங்கள் காண்விருப் புற்றன மெமைநீ
தாங்கி யேகுதி நம்பணித் தாதிதன் றனைய. (கஉ)

என்ன வோதின ளப்பணி யிழிபுரை யெனுந்தீக்
கன்ன பாகத்தைச் சுட்டிடப் பொறுமையக் கலுழ
னன்னை பாலுறீஇ யென்னையிவ் வறிவிலாப் பணிக
ணின்னை யீண்டுதந் தாதியென் றேறிய நிமித்தம். (௧௩)

உள்ள வாறருள் கென்றடி பணிந்துநின் றுரைப்பக்
கள்ள வாமதுப் பொழிமலர்க் கருங்குழற் கனைத
வள்ள வார்மணி மலைமுலை வழுக்கிலா மனைத
வெள்ள வான்மலர் மதிமிக மதிமுக விநதை. (௧௪)

அருமை மைந்தகே ளென்றுமு றொனைமுறை யாகநேர்
திரிய வஞ்சகத் தடிமையாக் கொண்டவச் செயலா
லுரிய மைந்தனுந் தாயுமா யிருவரு மொருவர்
புரிய லாவிழி தொழில்புரீஇப் புன்மையே பூண்டேம். (௧௫)

என்ன வாய்மொழி தாய்மொழி கேட்டிகற் கலுழ
னன்னை முன்னையள் கத்துரு சத்துரு வாகி
நின்னை யேவல்கொள் கொடுமையா மடிமையி னீங்கற்
கென்னை செய்தொழில் சொல்லுதி வல்லையென் றிசைத்தான். ()

தனையன் வாசகந் தனைவினுய்த் தனையிலா வுவகை
யினைய மைந்தனை மைந்தவப் பணிச்சிறு மிடையென்
னனைய மைந்தவிவ் வடிமைநீங் கியமுமக் காற்றும்
வினையு ரைத்திராற் றுவவொளை வினவென விடுத்தாள். (௧௭)

அன்ன பன்னக மைந்தரை வினவின னவ்வா
றுன்னரி யன்னயக் கடபதி முகமதித் துரைப்பா
ரின்ன லந்தரு வானமு தெமக்கிவ ணீதி
யென்னி னின்னனை யடிமையை நீக்குது மென்றார். (௧௮)

வியனு லாம்பொறைக் கனைதையார் மனைதயார் வினைத
வயங் கொடுசேய் வந்தவட் பணிந்தனுய் வானத்
தியலு மாமரு தங்கொணர் வான்வழி யினைப்பின்
றுயவு றுவிலொன் றுதவுதி யாலென வுரைத்தான். (௧௯)

உதவி றுளவற் குரைக்குமென் னும்பலே யும்பர்
பதவி நீபுக வாற்றுறு விழைவுறிற் படிநீ
குதறி வைகுநர் வேட்டுவ ருண்டிநீ யுறுங்காள்
மதர்நெடுங்கண் வேட் டுவர்நினை வேட்டொரு மறையோன். (௨௰)

ஆங்கு வைகுமா லவனைநீ யெடுத்துறு தைய
லோங்கு வான்புகுந் தமுதுகொண் டுறுதியிங் குறுதி
தேங்கு நின்சிறை முன்னுறுப் பியாவையுஞ் சிறப்பப்
பாங்கு வாயுமுற் சுரர்புரந் தருள்கெனப் பகர்ந்தாள். (௨௧)

அன்னை பேசிய வாசிய ஞர்கலி யணுகித்
துன்னு *சில்லரை யுண்டனன் கண்டமீச் சுடுதீ
யென்ன வேதியன் கனன்றிடக் கான்றனன் னெழுந்தம்
மன்னர் முன்னனெனன் பன்னியும் வழங்கருள் வள்ளால். (௨௨)

(வேறு).

என்னலுங் கிராத மாதை விகங்கவேந் தினிது கான்றிம்
மின்னெனுடிங் கிராது சேறி வேதிய வெனுலி நெத்துப்
பன்னுதன் றுதை காசி பன்னிடம் புகக்கண் டன்றே
னென்னிவட் சேறி மைந்த வென்னமுன் னிகழ்வி சைத்தான். ()

சொல்லுவான் மேலு மெந்தாய் சுடுபசிக் காற்று தாற்றி
னெல்லையில் சில்லர் பல்ல ரென்வயிற் றெல்லை யிட்டும்
வில்லழல் கொளுத்த நொந்து மெலிந்தனன் சிறைக ரிந்த
வொல்லைநல் லுணுவொன் றைய வுதவென வுதவு தாதை. (௨௪)

பன்னுவான் விபாவ சுப்பேர்ப் பனவனு மிளவ லான
வுன்னுசுப் பிரதீ கன்று னும்பொருள் குறித்துப் பூச
லுன்னிய விளைத்துத் தம்மிற் சொற்றனர் சாப மற்றுன்
முன்னவன் கமட மானன் முரணிப மானன் பின்னோன். (௨௫)

புகலுமிக் கமடம் வேழம் பூருவ வயிரந் தீரா
திசலியித் தடத்தி னுற்ற விக்கரி யுச்ச மாறு
தருமுடற் பருஉவி ரட்டி யோசனை சாற்றுங் கூர்மத்
தகலமோர் பத்தா முச்சத் தளவையோ சனைமூன் றுமாம். (௨௬)

எகியிங் கிவற்றை யுண்டாங் கெரியழற் பசிதீர்ந் தப்பாற்
போகிநீ போகில் வேந்த போகியூ ரமரி கொண்டு
வேகியாய் மீளு கென்றான் விரைந்தவண் விகங்க ராசன்
றாகியா யவ்வி ரண்டுந் தாளுகி ரிடையே கவ்வி. (௨௭)

விசைகொடு கிளம்பி நூறி யோசனை மேக்கு யர்ந்த
பசையுறோ கிணிநா மத்தொண் பாதவ விடபத் துற்று
ணசையுமக் கோட ரந்தா ஞற்றெறு திறலைப் போதத்
திசைகொண்மா தவத்தின் வால கில்லிய விருடி கூட்டம். (௨௮)

* சில்லர் - வேடர்.

வாவலி னப்பணைக்கண் மன்னுபு தூங்கக் கண்டா
னலிவர் வீழ்வர் கீழென் றகநகைக் குற்றக் கோடு
மேவுற வுடன்ற றீ இவிண் மீச்செலக் காசி பன்கண்
டோவிலிவ் விடப மெல்லை யுத்*தாரத் தமைய வைத்தி. (உகூ)

ஐயநீ யென்று னவ்வா றத்தாரத் தினிது வைத்து
மையிகல் வேழ மாவுங் கமடமோ டகமும் வாய்ப்பெய்
தொய்யென வுவணை மேலவ் வுவணவேந் தூறுங்கா லன்ன
தெய்வநாட் டேற்பா தங்க டிகழுமுன் கண்டான் வேந்தன். (௩௦)

அச்சமிக் கண்ணு மென்னீ தவம்பல காட்டேற் பாத
நிச்சயித் தருள்கென் றுசா னோர்பணிந் தியம்ப வன்றோன்
முச்சகம் பரவு வேந்த முந்துகா சிபன்று னூற்று
மெச்சநற் பண்டங் கொண்டாங் கெய்திய வேவச் சென்றார். (௩க)

வாலகில் லியர்க ளங்கைப் பெருவிரன் மானு மெய்யர்
சாலமன் சுமைசி ரத்திற் றாங்குபு சரிசெல் காலான்
காலுமுங் குரநீர் மூழ்கு காத்திரர் கலையே றிச்செல்
வேலைநீ யரித்தல் கண்டார் விழியெரி சுடுவ நோக்கி. (௩உ.)

இவற்கொரு விரோதி தோன்று கென்றவி சொரிந்து நோற்றார்
சிவத்தவர் கறுப்ப தீசெய் தீமையாற் காசி பன்பாற்
றவப்பெருங் குமரன் போந்தான் றன்சிறை யிரண்டி னொன்றாற்
புவிப்பரப் படங்க மூடும் புள்ளர சனைய மைந்தன். (௩௩.)

அமரிகொண் டேக விங்க ளனையுமவ் விசங்க நாத
னிமிருமுற் பாத மிற்று னிகழ்ந்தவென் றுரைப்ப வேந்தன்
கமையொலி யழலோ டூதிக் கடவுளர்க் கூவிக் காசி
னமதுவல கழுது புள்ளி றுதன்வேட் டெழுமிங் கென்றான். (௩௪)

அதுவிறு யமரர் யாரு மமர்விழை யனிகஞ் சூழ
முதுகய வரவு நீப்பான் முயலுப் முயம்சூழ்ந் தாங்குக்
கதுமெனச் சுதையைச் சூழ்ந்து காத்தனர் வருப தங்க
பதிமுதிர் வரைகள் சாயப்† பங்கதோ பலத்தின் வீழ. (௩௫)

---

* தாரம் - மலை.

† பம் - விண்மீன்.

அண்டமுங் கிடுகி டென்ன வரிப்பிர ளயமே யென்ன
மண்டொலிச் சிறக ரீற்றின் வளரொலி கிளர வீசிக்
கொண்டிறல் கண்டா ரண்டர் கூறுமாத் திறையோன் றப்போர்க்
கண்டக ரத்திற் கூடக் கைகுலைத் தோடி யெய்த்தார். (௩௬)

நின்றவர் சிலரந் தோவெங் கீள்விழி முகிழ்ப்பி லாழும்
நன்றல முகிழ்க்கு மேலிந் நடுவற்கு நடுங்கா துள்ள
மென்றினி யோடினுலு மிவன்விடா னென்று நின்றார்
வென்றியி னமர்வா ரென்ன வெரிமுறும் விபுத ராங்கே. (௩௭)

ஆற்றல்சால் சகுன வேந்த னவர்க்கப சகுன மென்ன
வேற்றனன் செஞ்ச ரந்தாம் பஞ்சர மெனவி லேகர்
தூற்றின ரவைதன் பக்கத் துணையினு லுக்க பின்னர்ச்
சீற்றமேல் கொடிய தங்கச் செம்மறன் சிறகர் வீசி. (௩௮)

வலனுறக் குவிப்ப வோர்கான் மாதிரத் தளவும் போத
னலிவுற வருதல் பல்கா னண்ணின ரமர ரப்போர்த்
தலையெழுத் திரித லன்னோர் தலையெழுத் தாக வப்போ
தலகுள துண்ட மொன்று லகிலாத் துண்டஞ் செய்தான். (௩௯)

உம்பர்கு ழும்ப ரெல்லா மொழிதனு மங்கி நானுல்
வெம்புளந் தாப்பத் தாண்டி வெம்படை யேற்பப் புள்வேந்
தெம்பர்மா நதிந தங்கள் யாவுமுண் டுமிழ்ந்தா னங்கி
யம்பர்மெய் கரிந்தி ருந்தை யாய்ச்செய லற்று நின்றான். (௪௦)

துணிவினேரிமையில் வென்று னிமையிலவ் விமையோர்தோற்றா
கணிதரு மிதற்கு நானே கரியென்பான் போற்க ரிந்து
பிணிமுகத் திறையால் வன்னி பிணிமுக னுய பின்னர்த்
தணிவிலா ரமுத மன்னுந் தகுமிடம் புகுங்கா லாங்கே. (௪௧)

பன்னக நிரைக ளங்கி படுவிடங் காரி ரும்பா
லன்னவா ரமுதைச் சூழு மரணங்க டிரண மாகத்
தன்னல காற்று ணித்துத் தனியுட லொடுக்கித் தோன்
றென்னலர்த் திசைத கிக்கு நேமிகண் டுண்ணு ழைந்தான். (௪௨)

தருப்பைசூ ழமுத பூரி தக்கன கடங்கைக் கொண்டு
பொருப்புவோர் பறியச் செல்காற் போந்துமா தவனே ரண்ணல்
விருப்பமீக் கூர்ந்தா மீண்டுன் விறலெறீஇ வேண்டிற் றென்கொ
லொருப்பட வளித்து மிற்றென் றுரைத்தியா துவண வென்றான்.

மாதவர்நீ நமைச்சுமக்கும் வரந்தருகென் றதுபெற்றச்
சீதரனை நினக்களித்துஞ் செப்புதிநின் வேட்கையென
வோதினனக் ககபதிமா லுதுகேட்டாங் கூர்தியெனக்
காதியென வமுதிநுசென் றளித்தபின ராதுமென. (௪௪)

தருவரமால் கொண்டுறப்பொற் றருவரமால் வெருவரநெஞ்
சருவரவா னமுதிழத்தற் காற்றுமைத் துணிந்தொருவா
னொருவரும்போர் நனிபுரிந்தங் கொருவகையு முய்வின்றி
வருவயிரப் படையாலி வாங்குகென வெறிந்தார்த்தான். (௪௫)

வருகுலிசந் தெரிகலுழன் மகபதிநீ தகவுதிகன்
மருவுமின துயிர்க்குலிசம் வறிதாறன் மாண் பன்றெனது
பொருசிறையி னிறகொன்று தருதுமெனப் புகன்றுதிர்த்தான்
பெருகொளியெண்டிசைநிரம்பப் பிறங்கியதா லிறகாங்கே. (௪௬)

ஊழ்த்தவிற கொளிப்பெருமை யுள்ளபடி யுணர்ந்தெவரும்
வாழ்த்தினராற் சுபன்னனென மகபதியக் ககபதியைப்
போழ்த்தவல கிலகுபடைப் புள்ளரசே தெள்ளமுதங்
காழ்த்தமனந் தினர்க்களிப்பக் கைக்கொடுசெல் கின்றனையால். ( )

அன்னவருண் டமையடர்ப்பா னதிகரித்தா லுனக்கந்தோ
வென்னவருஞ் சுதையிதையிங் கீதியென விரந்துரைத்தான்
பன்னவருந் திறற்கழலுன் பரிந்துரைக்கும் புரந்தரனே
நின்னவருத் தந்தனைத்தி நிறையமுத கடமிதனை. (௪௮)

யாமடிமைத் தொழிலொழிய யான்கொடுபோய் வைக்குமிடத்
தேயுடனீ கோடியென விசைந்தரிபி னசைந்துவரப்
பாயவகன் காயநெறி படர்புதிற லடல்வயின
தேயன்மனி தமுதெடுத்த தென்கடன்மீச் செல்கின்றான். (௪௯)

அப்பெரிய திறற்கலுழ னகல்வானத் துயுகாலை
யொப்பருமந் திரநாத லுலவுதிரு வருள்பொழித
லிப்பரிசே யெனவுணர்த்த விருசிறைக்கால் விரைசெலவாற்
றுப்புறுமக் கடத்தமுதத் துளிசிதறி நிலம்வீழ்ந்த. (௫௰)

அத்திவலைக் குலவிரிவீழ்ந் தமரிடமுக் குரோசமதா
மெத்திவலை யம்பெறுமவ் வியலிடந்தான் கீட்டிசையி
னத்திவலை யொத்தமுலை நகமகள்பா கன்றொண்டர்
பத்திவலைப் படுபரமன் பயிலுமிடம் பாவனமே. (௫௧)

ஆதியருள் கடிக்குளம்வே தாரணிய மமர்ந்திலங்க
வீதிகோத் திரகருப மிசைக்கோடிக் குழகர்தளி
யோதகத்தி யான்பள்ளி யுற்றிலங்க யாயினிய
மாதிரத்திற் றளாநகர் மறிந்தொவா ரிதிதிகழ. (௩௨)

வருகிருதி யம்பாத்தின் மறைபாவுந் தனிச்சேறுத்
திருவிரா மேசதலந் திகழ்தாப்பச் சிமவுலகி
லருள்பொழியுங் கொடுங்குன்ற மமர்ந்திலங்க லரியரிதம்
பரிதிநிய மம்பூவ ணூர்பயிலக் குபேரதிசை. (௩௩)

பன்னரியபொன்னினதி பாதாளீச் சுரந்திகழ
மன்னுதிற லீசான வம்பலிடைச் சிற்றேமந்
தன்னிகர்சீ தளகந்த தாபாரி சாதவன
மென்னவளர் திருக்களரென் றியம்புதல மினிதிலங்க. (௩௪)

முத்திதரு திருவருட்பா மொழிதலமிவ் வெண்டிசைசூழ்
மத்தியநா யகமாகி வயங்கருண்மா தலமாமா
லத்தனரு ளெனவானின் றுங்குபாம் புறவீழ்ந்த
புத்தமுதத் துளிநின்றும் பொலிசூத முளைத்தெழுந்த. (௩௫)

வாகீசத் திருவடிகள் வாய்மலர்ந்த தமிழ்ச்சுருதி
மீகாண விச்சின்றி நாறுசெய்வா னெனவிருந்த
மாகாசின் மொழிப்பயனோர் வயக்கியவெம் பிரானருளா
லேகாணத் தோற்றினன்கொ லெனவெழுந்த சூதவனமா. (௩௬)

அண்ணலுயிர்க் களிப்பதரு ளனுவெனினு மகண்டமதா
யெண்ணரும்பல் பயனளித்தாங் கிணையிரிய விரிந்திடம்போற்
றண்ணமுதச் சிறுதுளியிற் றழைத்தெழுமாம் பிரக்காம்
விண்ணரித முற்றளர்ந்து விரிந்தபலன் புரிந்தபல. (௩௭)

எண்ணியவா கனுழனடந் தின்சுவைதப்பொற் கடாகர்
கண்ணெதிர்வைத் தனையடிமை கடிந்தளித்த கடனளித்தான்
விண்ணவர்கோ னன்னவன்சொல் விரகிறு லக்கடங்கொண்
டெண்ணிறைய மகிழ்சிறப்ப வுவணைபுகுந் தினிதமர்ந்தான். (௩௮)

அணுவுதவி செயினுமலை யளவுதவி யவர்க்கருணற்
குணநிதிகள் செயல்காட்டுங் குளிரமுதத் துளியுதவிக்
கிணையிறல மிதுதிரட்டி யின்னமுதும் பருக்களித்தாங்
கணையுநிறை மதிசிகரத் தவிதருசே காரிகாம். (௩௯)

நமதமுதத் துளிபாந்த நறுந்தலமந் திரநாதர்
தமதருளிங் கெளிதெமக்குச் சார்மெனவந் துடற்கண்ணார்
கமமுறல்போன்ம் விரவுசுவா சுதமாதி பாதிறுகர்ந்
திமைதருபல் வடுக்கணிறை யிரதமகீ ருகிகரம். (சுo)

வித்தின்றி முளைத்தெழுந்த வீறுயிர தாபகிறைந்
தெத்திசையும் பரந்ததெனை விளங்குளிர்கான் றெழுநிர்மாழை
யத்தனலோ திமமுச்சி யலவன்மறை யோதிமமே
யொத்தவடிக் குடாவடி *விண் ணேச்சுமடிக் கடாக்கிடியே. (சுக)

திசைக்கரிய முகக்கவளந் திரள்கொடுக்கும் பாகரென
விசைக்கரிய சுவைக்கனிநாங் கிருஞ்சாகை திகையுரிஞ்சு
மிசைக்கரியன் சுதன்மைமுனம் விரவுகுளிர் நிழல்பரப்பு
நசைக்கரிய முசுக்கலைபன் னலனுகர்தே மாந்துருமம். (சுஉ)

சேதார முகந்தெறிபசு நிரைத்தடநீர் பருகுபல
சேதார முகந்துதிர்பசு நீங்கனியா தியநுகர்வ
சேதார முகவடிவுஞ் சேராத தீர்க்காயுட்
சேதார முகந்துறுமிச் சீர்த்தருமஞ் செப்பரிதால். (சுங)

புன்னைகுற வங்குரபம் பூகமிலாங் கலிகுடசம்
முன்னை வழை வில்வம்விளா முண்டகமா ரஞ்செருந்தி
வன்னிகளா விதழிபலா வகுளநாங் தஞ்சாளம்
பன்னிலகு சங்கோங்கு பாடலமுன் னீடலவன். (சுச)

மாதவிதன் மெனவன்மன மாலதிக மாலதிகள்
போதவிர்வன் சாதிமணம் பொலிமயிலை சண்பகமே
யாதியனைப் தாதவிழு மல்லிமலர் வல்லியெலாம்
பாதவமீப் பிரிவின்றிப் படர்ந்தொளிரு மடந்தையர்போல். (சுரு)

குறுகுலகோ கிலங்காளங் குயிற்றமிரு தங்கமரி
மதுகரம்யா ழிசைப்பமுசு மலர்கரதா ளம்மசைப்பச்
சதிமுறைமை வழாமையயற் றடமஞ்ஞை நடம்புரிய
முதுகனிப்பொற் றிரளையருண் முதவமுத சேகரங்கள். (சுசு)

மாதவர்கை யினநறும்புன் மடிநுகரு மானினங்கள்
ரேறுதடச மலகுவெ வுழுவைகிரை வாலதியாற்
போதகநீர் தெளிப்பவரி பூக்கொய்பணி தருஞ்சாபர்
நீதிலினைச் சிறைச்சிவிறித் திருத்தொண்டு செயுமாங்கே. (சுஎ)

* விண்ணேச்சுமடிக் கடாக்கிடி விஷ்ணுவாகிய சுகரிரா வராகம்.

கிளையமர்பைங் கிளைபுணர்தன் கிளைநுகரக் கிளைவானின்
விளைமலர்தூய் விளைதருவின் விரைக்கனிகொ ணூத்தாவக்
துளையெறிந்துள் ளுளைவுறவேம் புணக்கொடுத்தாங் கூடன்பிரு
டளையினுமிக் களைதருமா விலைச்சுவையு மிலையதனும். (௧௮)

வேறு.

இன்னதனிச் சூதநிழை யின்சுவையா ரமுதமய மிதுமைந் தோசன்
றன்னருளா தவின்வானந் தருமமுதி னுடற்குறுதி தருதலன்றி
மன்னுமுயிர்க் குறுதியையும் வளர்ப்பதெனு முளப்பொலிவு மருவுவாஞ்சை
துன்னுதபோ தனர்மலத்தின் னொருமைமுனியுந் தகைமுனிவர் சூழ்ந்தாரங்
[கே. (௧௯)

காசிபர்மார்க் கண்டர்கௌ தமர்பிருகு கடயோனி கர்க்கர் பைலி
யாசர்சுக ரத்திரிகுற் சகர்புலகர் யஞ்ஞபா லகர்பா ரத்து
வாசர்சனுர்த் தனர்சனகர் வருணர்சனந் தனர்சத்தி வாமதேவர்
கோசிகர்ப ராசரர்க கோளர்புலத் தியர்வசிட்டர் குற்ச ராதி. (௨௦)

சிவமுணர்மா தவமுனிவர் திருவமுத சூதவனந் திகழச் சேர்ந்தே
யுவமனிலா வுவகையரா யொருபோது மொருவாத வுளத்த ராகி
யவனுறைபல் லாச்சிரம மாமுடச மாக்கியினி தமர்ந்தா ரந்தத்
திவியமுனி சிகாமணிகள் சீலகுணச் சிறப்பெவர்வாய் திறக்க வல்லார். (௨௧)

அன்னவர்தா முன்னமர்சீ ரருட்கைலை மந்தரமே ருவைமுன் னுய
வென்னசிவ தலங்களினு மிலங்குசிவ தீர்த்தமெலா மிவண்வந் தென்று
மன்னுகவென் றுன்னினரம் மாண்புணர்ந்தாங் கனைத்துமிங்கு வையங்கு மந்
தப், பன்னரிய தீர்த்தமெலாம் படர்ந்தவண்பஃ றடங்களெனப் பாய்ப்பி
[னின்ற. (௨௨)

களியளியுண் டெவட்டெடுப்பக் கமழ்பிரசப் பெருவெள்ளங் கான்று நாளும்
வளர்கமலத் துணைகுமுத மலர்த்துணைகு வளைத்துணைமை வளைத்தெ ழுள்
ளிட், டுளபொருள்கட் குறையுளென வொளிர்தருமவ் வுயர்தடங்க ளுலவா
தென்றும், புளகநவிப் படியிலெவர் படியினுஞ்சூழ் பாவமறப் பண்ணு
[கும். (௨௩)

மாதர்வன சம்மனையின் மாராடனம் புரியவன மலிகொண் டங்க
ணாதமிசைப் பனகுமுத நற்சுடரேந் துவகீத நறுந்தேன் பாடும்
சீதமா கதக்கலசித் திலதீராஞ் சனந்துளிகள் சொரிய மம்பு
சாததமா லம்வளைப்பத் தக்கமுர சொலிப்பனபோ தகங்க ளாங்கே. (௨௪)

வாளைகள்*வான் றவரெனவவ் வாவியினும் வாவியெழில் வளர்கு தத்தின்
றேளதிர மோதுதலுந் தருஞ்சுவைமாண் கனிகள்பல தருவ தாமே
கோளுறுநெஞ் சினர்தீமை குயிற்றிடினும் பொறுத்ததனை குணமாக் கொ
ண்டு, மீளவுநற் பலனுடனே மிக்களிக்குந் தக்கவர்செய் மேன்மை காட்டும்.

வாவிதட மாநிரைசெவ் வனசநிரை மீதயல்வெண் மலர்தண் பூகந்
தாவியதம் மடைநுதியாற் சுரும்பரற்றக் கனிகனிதேன் றூவா நிற்றன்
மேவியவம் முனிவரர்நால் விதிமறையோ டொண்பொரிதூய் விளங்கு செம்
பொற், றூவிரிவட் டகைநறுநெய் தகச்சொரிந்தா குதிசெய்மகத் தகுதி காட்
[டும். (எசு)

இத்தகைய பற்பலமா ணெழிற்றடங்க ளிடையுலகமெனைத்து முள்ள
வுத்தமமா தீர்த்தமெலா முவந்தினிய பாவனமா யுற்றெறஞ் ஞான்றுஞ்
சித்திபுத்தி பத்திமுத்திச் சிறப்பெவையு மொருங்கருளுந் திறத்தி னாலு
மெய்த்தகைய புண்ணியமா விருக்கமெலாம் பெருக்கநிலாம் வியப்பி னாலும்.

திருவமுத சூதவனத் திருநாமத் தொருவாத சிறப்பி னாலுந்
தெருளமுத மீட்டியருட் டெள்ளமுத மூட்டிவளர் சிவப்பே றுய
பொருளமுத சிவானந்த போகமடுத் தடுத்தவர்க்கோர் புறத்தின் வெற்பின்
வருபெரிய நாயகிசேர் மந்திரநா யகனருளு மாண்பி னாலும். (எஅ)

கத்துதிரைக் கடலாடைக் காசினியிற் கண்ணுதலோன் கலந்து வாழு
முத்தமமா தலமெவற்று முத்தமமாந் தமதாமென் றுலகு போற்று
நித்தியமா தலமிதுவே நிசஞ்சொன்னேன் முகமனென நினையே லென்று
வத்தகைய திருநந்தி யடிகள்சனற் குமாரமுனிக் கருளி மேலும். (எகூ)

இவ்வருமை பெருமைதிக ழிருங்காதை யதிருப்ப மேனோர் தம்பா
லெவ்வகைய வேதுவினு மியம்பேலன் பொழியாத விதய சீல
மெய்வருடந் தவம்பழுத்த வித்தகசங் கமங்களுக்கே விளம்பு கென்று
தெவ்வடுவேற் பணிகொண்ட செவ்வேளிங் கெனக்கருளிச் செய்தான் மன்றே.

நனித்துணர்வித் தகனெனக்கு நவல்வானேன் விரித்தெனை நாதற்க ணந்தி
யினித்ததிரு மான்மியமீ திசைத்ததனைக் கேட்டளவா தின்புற் றேனைப்
பனித்தவள மதிவேணிப் பானருள்பெற் றுய்ந்தவர்சீர்ப் பண்பி னேடித்
தனித்தவன மாண்பினுக்கே தனித்தவனே முனனின்னுஞ் சாற்றுகெந்தாய்.

என்றுசனற் குமாரமுனி யெழுந்திறைஞ்சி நின்றனென் றிசைத்த சூத
வென்றிபுனை மாதவனை வினைக்கமலைத் தாள்பணிந்து மேலு மெந்தா
யன்றருணந் தீசனவற் கருளியவா றெமக்கின்னு மருளு கென்ன.
நன்றுணர்ச வுனகாதி நற்றவர் போற் றியசூத னவில்வான் மன்றே. (அ௦)

* வான்றவர் - வானவில்.

வேறு.

ஓது சவுனக ராதி முனிவர ரோகை நனிபெற மூதுணர்
சூத முனிமுன மோதி யருளின சூத வனநிப மான்மிய
மீது கனிமன மாத ரவின்மிக யாவர் வினவின ரோதினர்
மேத கவர்புவி வாழ்வு முழுவது மேவி யுறுவரோர் வீடரோ. (அரு)

சூதவனநாமகாரணச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ருஎசு.

ஆதிசேடனுபதேசம் பெற்ற சருக்கம்.

தேமிகு மாமனு நாயகன் மேவிய சிவமாதல
மாமிர கானன மாநிப மோதின மகிநாயக
னேமுப தேசமு னேபெற லீதென ரசிதாசல
நாமிகு காவல ஞானசி காமணி நவில்வானரோ. (க)

வேறு.

இந்திரை இந்தி ராணி யீரிரு கோட்டு வால
சிந்துர நினைத்தாங் கீயுஞ் செம்மணி காம தேனு
முந்துமைந் தருக்கள் வான முதமுதற் பொருளெல் லாம
மைந்தவா கரமாங் கீர சாகரம் வழுத்தற் பாற்றே. (உ)

தொக்கமு துண்ம திக்தார் மதிக்தடி தொழாமைக் காவி
நக்கமுன் னுலங் காட்டி யந்தடி பணிந்த பின்றைத்
தக்கபே ரமுத மீந்து தண்ணருள் புரிந்த கீரா
விக்கட லிபமு கத்தெ மிறைதிரு வருட்செங் கோலே. (ங)

இத்திருப் பாற்க டற்க ணிடைமணித் தீவ மொன்று
புத்திதழ்த் தவள மாவும் புயப்பொருட் டெனத்து லங்கு
மெய்த்தகத் தீவி னிற்சு வேதமா புரம்பொ ருட்டின்
மத்தகத் தமர்வெள் ளோதி மத்தொழில் காட்டு மாதோ. (ச)

வழுத்துறு மச்சு வேத மாபுரச் செம்பொற் கோயின்
முழுத்தவம் மாரள வேந்து முதுகம ரம்பொன் மேனி
பழுத்தனுப் பயிலுல் வேதப் பண்ணவ னென்ன மேவு
விழுத்தகு மனைய செம்பொன் வியன்மணிக் கோயி லுப்பண். (ரு)

உருவளர் தவள மேனி யுரகவேந் துடல்வ ளைத்து
மருவுமெல் லணையவ் வேதன் வயங்குவெண் ணீறு பூத்த
திருமுக மதிய மென்னத் திகழுமா லிதன்பா லன்னோ
ணிருவிழி மணியின் சோதி யெழுந்தொருங் கிலங்கு மாபோல். (௬)

மாலிசை மாலின் மேனி மாலினீ தமரு மாலிக்
காலயில் கால கல்பூங் காவொளிப் பரியங் கத்தின்
மேலறி துயில்கொள் வேலை விண்ணுயர் மைநா கத்தின்
பாலொரு பால பானுப் பான்மையிற் படர்ந்து பல்கி. (௭)

மின்னொளி யுலகம் போர்ப்ப மிளிர்மணிச் செம்பொன் மோலி
சென்னிசேர்ந் திலங்க நீற்றுத் திருநுதல் பரிதி யோடு
துன்னுவெண் பிறையை மானத் தூமணி குண்ட லங்கள்
மன்னுமவ் வென்றா ழின்பால் வருமிரு குழவி மான. (௮)

இருவிழி யப்ப தங்க ளெதிரு ணறவெஞ் ஞான்றும்
பெருகுசெங் கமல மானப் பிறைமுனை மலர்செவ் வாம்பல்
பொருவிய திருவா யென்றும் பொலிந்திரு மதகிற் பாய்ந்துங்
கருணைநீ ரணுவுங் குன்றாக் கவின்றிரு வதனங் காட்ட. (௯)

மைம்மலைக் கிளைத்த நான்கு மாமணிச் சிகரமென்ன
விம்முதிண் டோளி லங்க வெங்கதிர் தன்கி ழத்தி
யம்முலை மணந்தாங் கோர்கை யாத்தவெம் பரிதி தோன்றச்
செம்மறை மராளத் தாங்கோர் செங்கையிற் சங்கி லங்க. (௧௦)

வரதநல் லபயம் வாம வலத்திரு வண்கை காட்ட
வரதநு முதலை மைந்த வங்கத கங்க ணாதி
யுரதநு வைசயந்தி யுயர்மணி யார மாதி
சாதந வொளியெங் கெங்குந் தனித்தனி கான்றி மைப்ப. (௧௧)

கவினிறை மணிவேந் தாகுங் கவுத்துவ மணிமா தீப
மவிர்தர வனவ னத்தண் ணணிநிழல் பரப்பு மார்பாந்
திவியவா தனத்தி னீல மணிமிசைச் செம்பொன் சேர்த்தாங்
குவமனே யுலகெ லாந்தேற் றுருபெருந் திருவி ளங்க. (௧௨)

மறுவெனப் படுவ யாவும் வர்ச்சித மெவர்க ளானு
முறுமிடத் துயர்வா லன்றே யுலகெலா முணர்ச்சி மேன்மை
பெறுபெருங் கவிக ளெல்லாம் பேணுமா பெறுமி தென்னத்
துறுமெழின் மறுவொன் றம்ம தூயவம் மார்பி லங்க. (௧௩)

உலகெலா மரபி னோங்க வுற்பவிப் பிக்கு மூல
குலமகப் பசும்பொன் றேசு கூர்மல ருந்தி யோடு
தலமெலாம் போற்று தாமோ தரபதப் பொருளின் வாய்மை
மலர்வட தளிர்மே லாந்தன் மல்கெழி லுதரங் காட்ட. (கச)

மாற்றுயர் சுவண நாக மருங்கொளிர் தரச்செங் கேழ்ப்பன்
னூற்றிதழ்க் கமல நீரி னேற்றிதற் கொப்பான் பன்னாட்
சேற்றிரீஇப் பங்கத் தோற்றஞ் சிவணிய வுகைமெல்லாம்
போற்றிய லெழின்மென் பாதப் போதருட் டேன்ற தும்ப. (கரு)

பரிபுர மாதி யம்பொற் பன்மணிப் பணிப ணிந்தார்க்
கருள்செயல் பலமுன் கூறி யழைத்தென வொலிப்ப நீலத்
திருவுரு நிறனு மேற்கொ டிருவெண்ணீற் றொளியுந் தன்னை
மருவியற் குணனுங் காப்பின் வளை வளை குணனுங் காட்ட. (கசு)

கடிமல ராசா ரத்தின் கதிரொளி படைப்புந் தானே
கடிமலர் மகற்கொண் டாற்றல் காட்டிரா சதம்வி ளக்க
கடிமலத் தவர்பல் லோர்முன் கண்ணருள் விழைந்து போற்றக்
* கடிமல விகங்க ராசன் கைகுவித் தெதிர்நின் றேத்த. (கஎ)

தேனல ரம்பு சாதச் செம்மல ரயன்மா லாதி
வானவர் சென்னி தாழ்த்த மாதவர் சூழ்ந்து வாழ்த்த
வானவர் பன்னி மாராங் காங்குபல் லாண்டு கூறக்
கானவர் கைவ ளத்தின் கைவளத் திசைக ளேற. (கஅ)

இன்னிய முள்ள வெல்லா மெழுந்திசை யெடுப்ப விண்ணிற்
கன்னியர் மரபி னாடக் கதைதவசி சார்ங்க மாதி
பன்னியற் படைக்க லம்பற் பலசூழீஇப் பணியி னிற்பக்
கொன்னியற் சேனைக் கோன்பொற் கோல்கொடு நெருக்கொ துக்க.

மாமறைத் துழனி மல்க மற்றுள கலைகள் பல்க
தேமலர்க் குழற்பூ தேவி தேற்றெழி னீளா தேவி
மாமலர்ப் பூம்ப தங்கள் வருடியாங் கிருபா லோகை
யாமல ருததி மூழ்க வமர்ந்தரு டிருவோ லக்கம். (உ0)

---

* கடி - விரைவு. மல - வளப்பமுடைய.

வேறு.

தன்னுளங் கவர்ந்து கண்ணிறை காட்சித் தக்கபே ருவகைநேர் தரக்கண்
டென்னுடை நாதா விருஞ்செகந் நாதா விந்திரை வந்தித நாதா
மன்னரு ணிதியே வைகுண்ட பதியே மாசிலார் பெறுபெருங் கதியே
யின்னருட் டிதியே யியற்றுதண் மதியே யாவையு முணர்ந்தமா றுதியே. ()

என்றினி தனந்த னனந்தமாண் டெதிக ளிசைத்தினி தெந்தையே யென்றும்
பொன்றுறு நித்தி யானந்த பரம போகமே புரிவதாய் விரிவதாய்ப் போத
நன்றிலாச் சனன சாகரங் கடத்து நலத்ததாய் வதைத்தவே தாந்த
முன்றிகழ் சகலா கமங்கள்சம் மதமாய் மொழியுமெய் வழியினை முறையே.

அறிவிலாச் சிறியேற் கருள்கென விரப்ப வன்னது தன்னிரு செவியேற்
றிறைவனு மனைய முகுந்தநா யகன்போ லீசற் குணநிதே யிதுகேண்
முறையினின் விறுவுக் கிறைபென வருளு முற்றுணர் பராபர முதலாய்
நிறைசமு சார வுததிதா ரகமாய் நித்தியா னந்தவின் மலமாய். (உ௩)

ஆதிமத் தியாந்த ரகிதமா யனாதி யாய்நிரு விகற்பமா யளவாச்
சோதியாய்ச் சமயா தீதமாய்ச் சிவதத் துவமுப சாந்தமுன் றுய
நீதியாய் வேத முடிவினிற் பிரம நேயமாய் நிறைதரு சிவத்வைத
யோதியா னுள்ள படியுணர்ந் துபாசித் துறுமிலை பெறுமவ ரெவரோ. (உ௪)

அவர்களீ ரினவு ரகசிய நெறிமுற் றறிவரீ தறிந்திலா ரவர்மற்
றவரொரு சிறிது மன்பிலார் நரரு ளதமராங் கவர்களே யாவர்
தவதிரு மனந்த வாதனை லினைய சதாசிவ மூர்த்திபூ சனையே
தவமின வேட்கை தருமலால் வேறு சாதனை பிலையீது சரதம். (உ௫)

யாவரோ வீரத் தவம்பெறீ ரோயோ ரணைந் திந்திய *புபுட்சுக்க ளாகா
தோவியே யாசை யொழிபயன் கருதா தத்தம பத்திபெற் றுய்வோ
ராவரே யரிய முமூட்சுக்க ளென்றுங் கருமறை பெருமுறை யறையும்
வாவுறும் விடய நுகர்ச்சிமுன் னுவ மாற்றுநற் கசத்தரே லவர்தாம். (உ௬)

விதிவழி வழாமன் மதிநதி வேணி விமலனை யமலமா விழைவாற்
றுதிவழி பாட்டிற் பதிமன மாட்டித் துரிசறப் பூசித்த லுறுவே
கதிவழி யாமா லிதுதுணிந் தென்றுங் கைவிடா தய்வுறக் காணூஉ
மதிவழி யுடனுள் ளளவிரு வினையின் வருபய னுருவற நுகர்ந்து. (உ௭)

---

* புபுட்சுக்கள் - புசிக்கும் இச்சையுடையார்.

நியதிசெய் பூசோ பாசஞ் பெலத்தா னிமலமெய்ஞ் ஞானமுன் னிகழு
மயர்விலா வாய்மை மலர்சிவ ஞான வலியினுன் மருவுதே காந்தத்
தயர்விலா தென்று மழிவிலா தமரு மத்துவி தானந்த போக
நயனிறை மோக்க நண்ணுப தின்ண நன்குண ரங்கத நாத. (உஅ)

ஆதலாற் சமுசா ரோததி கடந்தே யருளினு னித்தியா னந்த
போதவீ டுறுதற் கேதுவச் சிவனைப் புலமொரீஇ நலமரீஇப் புனித
பாதமெய்ச் சிவஞா னம்பெறீஇ யுள்ள படியுணர்ந் திரண்டறப் பயிற்று
மோதபூ சனையேயன்றிவே றிலையான் முடிபிதென் றுணரகி முதல்வ. (உகூ)

செப்பியாங் கனைய தத்துவ முணர்ந்து சிவத்துவம் பெறற்கிடை யூறு
மொப்பரும் பசுத்து வம்முயி ரெவற்று மொழிவுறு வழிவிரிந் துளதா
லிப்பசுத் துவந்தா னெத்தவத் தாலு மிரிந்திடா திரித்திடு மிவனே
யப்பர மோக்க விருப்பனிட் களங்க னகமிலா னெனுமறை யந்தம். (ங0)

வேறு.

இத்தகைய பசுத்துவத்தை யிரிப்பதுதான் பாசுபத தீக்கை யேயா
முத்தமமா மிதுவிரசா வோமமுட னிகழ்வுறச்செ யுண்மைத் தாமாற்
பத்திமையால் விரதநெறி பன்னிருநா ணியமமுறப் பயிற்றல் வேண்டும்
வித்தகவம் மகதீக்கை விதியினைநா முள்ளபடி விளம்பக் கேணீ. (ஙக)

இன்னவிர சாமகத்துக் கிடுஞ்சமித்துக் கோமயமன் னிதுகொள் காலம்
பன்னுமுவா விருநான்கு பதினன்காந் தினநான்கு பரம மிந்த
மன்னுதினத் தீன்றணிமை வருபிணியீ னுக்கன்னி மலடு மூப்பே
யுன்னுறுகன் றிறப்புமல முண்பதிவை யுறுகிரைநன் குணர்ந்துசார்ந்து. (ஙஉ)

அனையநறுங் கோமயத்தை யளிக்குங்காற் பின்மரைமெல் லடையிற் சாத
மனுநவில்பேற் றம்மயமேல் வழும்பகற்றிக் கோசலம்வா மத்தாற் பெய்து
பினைநவிலு மகோரத்தாற் பிசைந்துருட்டி யுலர்த்திமுனம் பேணிக் கொண்
டே, முனைவிலோ மந்தொடங்கன் முறையாகு மம்முறைமேன் மொழியக்
[கேட்டி. (ஙங)

அக்கினிகோத் திரமுளரி யரணிசுசி தரணிசிலை யழலிம் மூன்றிற்
புக்கதொரு வசுவெழுப்பிப் புருடத்தான் மயசுட்கம் பொலிய மூட்டிச்
சொக்கிரா கியமாகுஞ் சூத்திரத்திற் சொன்முறையித் தூவேள் விக்குத்
தக்கமனு நாலொன்பான் றத்துவா தியசுத்தி தயங்கக்கூறி. (ஙச)

சொல்லியவான் கிருதத்தாற் சொல்லியவா ருகுதிக லெங்க வாற்றி
வில்லியனுஞ் சயாதியோ மஞ்செயலு மீற்றின்முறை விளங்க வாற்றி
நல்லியன்முற் றமைந்துபிர திட்டையிலா வோரிலிங்க நாடிக் கொண்டாங்
கெல்லியனூல் விதிப்படியே பிரதிட்டைபுரிந்தருச்சித் தினிதுபோற்றி. (ஙரு)

மேவுபசுத் துவநீக்க விருப்பொடுநன் னெறியொழுகும் வேதி யர்க்குத்
தாவருநால் வகையுண்டி தக்கிணை தாம் பூலாதி தகமு னல்கிச்
சேவுடையான் பாசுபத தீக்கைமுறை யக்கினொற் றிணியா மத்துந்
தேவியலவ் வருட்குறியைத் தியானமிடை யறுதன்பு திகழப் போற்றி. (௧௬)

வேண்டுமுப காரணமெலாம் விருப்பமிக நனியீட்டி விளங்கப் பூசித்
தேண்டருமெம் பெருமானே யிந்துசே கரனேயெம் மிறையே மன்றிற்
றாண்டவருஞ் சிதபாதா தருகிரிசை மகிழ்நாதா சுயியே னிந்நாட்
பூண்டவிர தம்முடித்துப் புணர்பசுத்து வம்முழுதும் போக்கி மேலும். (௧௭)

உள்ளபடி சிவத்துவப்பேற் றுண்மைதிகழ் தாவருளே யுதவு கெந்தாய்
கள்ளமனத் தேனெனினுங் கைவிடனின் னடிமையெனக் கரைந்திவ்வாறே
தெள்ளுமுளத் தீரா றினங்களும்பூ சனையோமஞ் செயலோடாற்றி
நள்ளருளாற் பதின்மூன்று நாளுநய நித்தியமு நடாத்திப் பின்னர். (௧௮)

நேசனையாப் பூசனையா னிலவியவக் குலவிலிங்க நிமலன் றன்னை
மாசனைவ ருந்தெறவே மதித்தமைந்த சிவானுபவ மனஞ்சேர்த் தென்று
மீசனையே பசுத்துவநீக் கிடுதிறமை யொடுதிகழு மெழிலா சாற்கு
பாசனையாற் றக்கிணைதாம் பூலமொடு பரிந்தளித்துப் பணிந்துபோற்றி. (௧௯)

பின்பனைய குரவனைநாற் பெருமறையோர் மரபினைப் பேதி யாமெய்
யன்புறுமா சேசுரரை யறுசுவைநால் வகையுண்டி யயில்வித் தன்போ
டின்புறுதக் கிணையாதி யினிதளித்தி யகிந்திரநீ யிவ்வா றுக
முன்புரிய பாசுபத தீக்கையிடை யூறின்றி முடித்தி யாலோ. (௨௰)

வேறு.

முறைமையினித் தீக்கையினை முடித்தியெனிற் பசுத்துவம்போய்
நிறைவியசா லோமத்தா னிருமலகாத் திரனாகி
யறைதருமிச் செயன்முடிவி லாசமனை யிருமுறைசெய்
திறைவியசா லோமாந்தத் தெடுத்தொளிர்வெண் ணீறுதல். (௨௧)

அங்கிகோத் திரமெனபா சனஞ்சதி கோத்திரமத்
தங்கியொக் கினியிவற்றின் றாயதிரு நீறுதல்
செய்கையில்யா தொன்றேனுந் திருந்தவமைத் தங்கியெனத்
தங்குபத முதலமைந்த தக்கமது வோமோழால். (௨௨)

மைத்தனிக்கை மேன்முடி மனனுறமும் முறைசெபித்து
வைத்தொடபி மந்திரித்தோ மாபோவென் மனுவாலு
நலத்தகைய * வாபோவா மனுவாலு நறுநீராச்
செலத்ததிதே வினைவினைந்து தெளித்தனைய திருநீற்றை. (௨௩)

* வகாம்-உடம்பு-மெய்.

ஒப்பவொரு முப்பாக முறப்பகுத்தோர் பாகத்தைச்
செப்பருமீ சானத்தாற் சென்னியிற்றற் புருடத்தாற்
றப்பின்முகத் தகோரத்தாற் சாற்றிசைய மகமேதோ
டிப்பியவா மத்தாந்தி சாதத்தாற் றிரள்சானு. (௪௪)

இருகாங்க ளாமுழுப்பி னெழிலுறமே பனமாகப்
பெருகுறப்பூ சுபுயின்னர்ப் பிரித்துளமற் றொருபாகத்
திருவருள்காட் டிடுநீற்றைச் சென்னிமுதற் பாதம்வரை
யொருவறமெய்ப் பூசுபுபின் புடனிருகா லாசமித்தே. (௪௫)

அனந்தரமற் றொருபாகத் தணிநீற்றைச் சென்னிமுத
லினந்தருமைந் திடத்தாத லெண்ணிரண்டெண் ணுறன்காதல்
வனந்தருதத் துவவகையின் மருவாமு றிடனுதல்
மனந்தாமுன் மனுமுறையின் மலிதிரிபுண் டரமாக. (௪௬)

தரித்திடுதன் மாபாமித் தருநீறு தரித்தவரோ
யிரித்திடுவர் பசுத்துவமிவ் விரும்பாசு பததீக்கை
புரைத்தவிதி வழாதன்பி னுருற்றினுமுன் ளுயிர்போல
வரத்தகுமாண் புளதொன்று வழங்குதுமற் றதுகேட்டி. (௪௭)

செபமூலம் யாகாதி செயன்மூல மருமுனிவோர்
தபமூல ஞானசா தனமூலஞ் சிதம்பரமா
நபமூல மறைக்குயிரா நன்மூலஞ் சின்மூல
முபமான மிலாதென்று முயர்பஞ்சாக் கரமூலம். (௪௮)

நவிலிஃதேழ் கோடிமனு ராசாதி ராசமனு
திவியமனுப் பாசுபத தீக்கையினும் பலனளித்தற்
கவிர்தருமுக் கியமிபமா மதிகாரி ரிதன்பாலே
கவிதருமிவ் வருட்பஞ்சாக் கரமுறைநீ பெறல்வேண்டும். (௪௯)

பரமசிவப் பிரசாதம் பரிந்தருளிம் மனுவேந்து
வரமிகுமா றக்காமா மருவுதொகை வகைமரு
மரனதிக னேயெனமுன் னுஞ்சுரு ளெனின்மனுவுட்
டானதிக மிதுவென்று செப்புவதென் றெளிமனத்தோய். (௫௦)

வேறு.

வேத முடிசொல் கைவலிய விமல மோக்க தாயகமிப்
போத மயமந் திரமேயாம் புனித முனிவர் கனிமனத்திற்
பேத மறவீற் றிருக்குமிதிற் பிறங்கோ ரெழுத்தின் பெருமையெனு
மோத லரிதே யுன்னரிதே யும்ப ரெவர்க்கு மயற்கெனக்கும். (௫௧)

சகல வேத கோடிகளுஞ் சாற்று சிரங்க ளெல்லாமுஞ்
சகல கலையு மெய்ப்பொருளுந் தன்னு ளமைந்து தனிவிளங்க
வகல மளிக்கு மாதார மாகு மவற்று ளெஞ்ஞான்று
மகல வரிய வாருயிரா யவிரு மகாமந் திரமிதுவே. (௫௨)

சத்து சித்தா னந்தவுப சாந்த பரிபூ ரணவிமல
சுத்த முத்த நித்தபர சுத்தாத் துவித பரப்பிரம
வத்து தானென் றுபநிடஞ்சொல் வரத பரம சிவனென்று
முத்தி முதலாய் வீற்றிருக்கு மூல மகாமந் திரமிதுவே. (௫௩)

ஏனை மனுக்கள் குடிலையுஞ்சேர்த் தெண்ணப் படுவ தத்தமெழுத்
தான வளவை சிற்சிலதம் மந்த மருவா தளப்பனவா
மான மறுவீ தக்குடிலை மருவா தந்தம் வரையெண்ணு
மேன திருவைந் தெழுத்தெனவே விளக்குமியற்சீர் பெறுமனுவாம்.

இதனு ளிதுதா ரகஞ்சேர்ந்தா றெழுத்தா யெண்ணப்பெறினுமீதை
முதனூ லாதி கலையெல்லா மொழிவ திருவைந் தெழுத் தென்றே
சிதமா முனிவ ரிதுபேணிச் சிவாபி வியத்திப் பேறுற்றார்
புதர்பற் பலரு மிதுகொண்டே பொருவில் பதங்கள் பலபெற்றார்.

இன்ன மறுவி னமவென்னு மிரண்டக்கரங்கள்பசுத்துவந்தீர்ந்
துன்னுமான்மாபரசிவத்தோடொன்றிவாழ்மெய்ப்பொருளுணர்த்து
மன்னு நமசி வாயவென வழுத்திம் மனுமா மலபந்தத்
தின்ன லொழிந்துய் யுறவுயிர்கட் கீசன் றனே தருமனுவாம். (௫௬)

யாவ ரிதயத் திம்மனுவீற் றிருக்கு மவருக் குபநிடதத்
தாவில் பொருளா மருந்தவத்தாற் றருநீர்த் தாதி யாகாதி
யோவி லறனுற் றமக்காக வேண்டும் பயன்வே றொன்றிலையான்
மேவிம் மனுவோர் முறையேனு மெய்யன் புறவோ தாவிடிலோ. ()

கணிப்பி லபார துக்க பயங் கரசங் குலவா கரமாய
கணிப்பில் சமுசா ரப்பெருஞ்சா கரநீந் துறவே யுபாயமிலை
தணிப்பில் சகல வுபநிடபூ ரணவிம் மனுவே சகலசுகந்
தணிப்பில் பரம சிவஞானோ தயமுக் கியகா ரணமாகும். (௫௮)

தருணை வலிய சிற்சொருபந் தன்னை விளக்கு மணிவிளக்குத்
தருபல் குரூர பஞ்சபா தகதா வாங்கி யென்றுரைக்கத்
தருமிப் பிராண வஞ்சார்பஞ் சாக்க ரம்மே மோக்கம்விழை
தருநால் வருணர் சங்காருஞ் சாற்றும் வரோப காரமனு. (௫௯)

தாமந் திரமீதெப்போதுஞ் சுத்த மயமேயாதலினு
லோம முதல பூர்வாங்க முசித காலை முதல்வேண்டா
தேமமலியக்கொடுத்தல்கொளலிசைத்தலெலைக்கும்பொருத்தமுள
தாமமிகுமா சுயம்பிரகா சத்தா மகாமந் திரமிதுவே. (௯௦)

வேறு.

இம்மாமனு விற்சிவவென்னுமிரண்டெழுத்தின்பெருமைகளைகளிரியிற்றிகழு
மம்மாபொரு ளுண்மைய ளப்பவரா *யயனுன்முத றேன்மறையாதிபெயலாஞ்
சும்மாவெனவல்லதென்சொல்லுவதித்துவிதாக்காமீதருதுயபர [சொல். ()
னெம்மானவிலத்தருமோவிடர்முற்றிரிந்தின்பொருங்கீமெனைசைமாரு

மானந்தரு மிம்மனு சற்குருவால் வழங்கப்பெற லன்றியெம் மாதலத்தின்
பானந்தவி க்கிலு மெண்ணியவெப் பலனும்பெறு கிற்றில ராதலினுற்
சானந்தரு சற்குரு வானுபதே சம்பெற்றுயர் சைவத லத்தினடைந்
தீனந்தவிரச்செபமாற்றினுடனெல்லாமெளிதிற்பெறலுண்மையதே. (௯௧)

எல்லாவுயிர் கட்குமு ளத்திலுந்தன் பெண்ணுர்கள்க ளங்குமுன்றேர்சிறிது
மில்லாதவர் காமமுன் னுயதுரி சிரித்தோர்பய னிச்மொழி பொய்ம்மொ
ழிமுன், புல்லாதவர்நூலுளைசிலர்களைம்புலனீத்தவர்போற்றுமுசீட்டர்கள்பா,
னல்லாதரவாற்புரிதீக்கையினுனைவுதீக்குமெய்ஞ்ஞானம லத்தகையோர். ()

இவ்வாய்மைக ளாதிய மைந்தவரே யிதவாய்மைய சற்குரவோரிவர்பாற்
செவ்வேபெறு மந்திர மேவிளையுந் திறனெண்ணிய வாறுடனெல்குலெமளி
தவ்வாய்மனு வோதிட னேதிடநல் லருண் மாதல ஞெகிடி மாங்கவைதா
மிவ்வாழ்கட னீள்புவி வாழ்வுறவே யெழுதாரக மானதி ருக்கைகிலே, (௯௩)

தனிமேருவி மாசல மந்தரங்கே தாரந்திரு வாரண வாசியரு
ளினிதார்பிர யாகைதி ருச்சயில மிசைபுட்கர மல்லிகை யர்ச்சனமே
முனிவோர்பணி நைமிசங் கோகனமே முதுகுன்றரு ணைமந்தில்லையரு
ணனிசேர்திருக்காளத்திகாஞ்சிபுரநவில்பஞ்சாநதம்மிடைமாமருதூர். (௯௪)

புவிவாழ்சிவ லோகமெ னும்மதுரா புரிவேதவ னம்புகல் சேதுமுத
லவிர்மாமதி வேணிசு யம்பிலிங்க மமர்மாதல மாவன கூவிரமா
சிவபாசவி ருக்கமு தற்பலவாஞ் செப்புமிவை கைப்பொரு ளாக்குமுன
நவின்மாமனு வின்செப மெய்ப்பயனை நலின்லும்மிது நிற்குல வின்புறவே. ()

---

* அயன் நான் என்று பிரிக்குக.

எனநாரண னோதிய வாய்மையமு திருகட்செவி வாய்நுகர்ந் தேயமுத
நனிகூடகி நாயக னோதுறுமென் னுதாதிரு நாதவெ னக்குயிரி
னினியாரினி யாருனை யல்லதையிங் கெளியேனுயு மாறிரங் காரருளாற்
றனியோதிய யாவுநின் பாற்பெறவே தமியேற்குள மார்வமிக் கூர்வதரோ.

அண்ணலெனை யேன்றுகொண் டின்னருளே யளித்தோயகி லம்புமளித்த
ருளாய், கண்ணுவருள் கொண்டுய னிக்கடிமேற் கைகூப்பிய சென்னியன்
வீழ்ந்துபணிந், தெண்ணேர்பெற வேண்டலு நீண்டவனுங் கிரும்பைப்பதி
யெண்ணமு டித்துமென, வொண்ணுநீதி பெற்றெனை முற்றுவளை யுதிப்
[புனன் மூழ்கின னாங்குடனே. (௬௮)

பின்னேயமொடன்னபணிந்திரணப்பெருமான்றிருச்சந்நிதிமுன்னுறுமோர்,
மன்னேர்திருபுண்ணியதீர்த்தமலர்வாவிப்புனலும்படிந்தாசமியாத், தன்னே
ர்திருநீறணிந்தெல்லைபெருத்தண்மாமணிமெல்லிலைகோலமுடன், கன்னே
ர்கவிகைத்திருமாலடிக்கீழ்க்காணிக்கையதாகமுன்வைத்தனனால். (௬௯)

மேனுந்துதி விண்ணுமு னின்றனனவ் வியாளேசனுக் கத்திரு மாதவனெந்
நானுந்துதி செய்விர சானவமார் நலம்பாசுப தச்சிவ தீக்கைமறை
நாலுந்துதிமந்திரமாதியெலாநயப்பப்புரிந் தத்திருநீறளித்தெக் [மனம். (௭௰)
காலுந்துதி செய்திரு வைந்தெழுத்தைக் கருதிப்பொருள் வாய்மைகளிந்து

வேறு.

ஏகச்சிவ மாகத்தனைப் பாவித்திரு கண்ணுற்
பாகத்துற நோக்கித்தரு பார்வைத்திரு வமுதாற்
சேகற்றுய வாசத்தனி விரதச்செயல் கோளந்
நாகர்க்கிறை தேகத்தினை ஞானம்புரி வித்தே. (௭௧)

தன்னேர்முகங் கிழக்காகவங் கதக்கோலினை யிருத்தி
யன்னோன்சிர மிசையங்கைவைத் தருண்மாசிவரூப
மென்றவரு திருவைந்தெழுத் துபதேசமு னியற்றி
மன்னேர்சிவ மயமாக்கினன் மகியேந்தகி வேந்தை. (௭௨)

உரையாதிக ளாலும்மன னுணராவொளிர் மனுவேந்
துரையாலொரு செவிவாயினு மொருவாத்திரு வமுதாய்
*வரையாமுன மெனமாதவம் வாய்த்தோமென மகிழா
வரையாதமெ யறிவானந்த மயவாரிதி படிந்தான். (௭௩)

* வரையாம் எனப்பிரிக்குக.

தானென்பெருரு சிவமென்றிரு வேறின்றெழு தருமெ
யானந்தமம் மானந்தம ரங்கைப்பெரு மான்றன்
பானன்றருள் காமத்தக பரிசாதிய பயனுறன்
மானந்தர வெல்லாஞ்சிவ மயமாய்வயங் கினளும். (எச)

அதிநாயக னலர்நாயகி யணிநாயக னடியிற்
றகுமாதர மிகவீழ்ந்தடிக் கடிதாழ்ந்துபசீ ருதிசன்
மிகவோதியவ் வரிதாட்பணி விடைபரிக்குளாம் விழைந்தா
னிகவாழ்வயன் முதலோர்பத மெல்லாந்தரும் பெனவே. (எரு)

மதியாநதி மதிவேணியன் பதவம்புய மலரோ
கதியாமனம் பதியாவொரு கணமும்மற வாதப்
பதியாருட் குறியாஞ்சுயம் பிலிங்கேசபொற் பதமே
விதியோடருச் சனையேபுரி விழைவேமிக வமர்ந்தான். (எசு)

என்றேதிய நந்தீசனை யிருதாள்சனற் குமர
னன்றுதர விறைஞ்சாநலிக் கதைமேலுற யங்கே
நின்றுவென வருள்குதனை நேயம்மிகு முனிவோர்
பின்றுனர விறைகாதையென் னெனவாங்கவன் பேசும். (எஎ)

வேறு.

திருவைப்புணர் மாதவ னற்புரிகு திறனுற்றெழு சேட னுளக்களிகூர்
தாமுற்றுப தேசமு ளாத்தகதை தனையற்பின்வி ளுவினர் செப்பினர்தாம்
குருவைப்பெறு வார்கள்ப சுத்துவறிக்குலமெய்ச்சிவ ஞானமுறப்பெறுவார்
பருகுத்திக வாழ்வுகண் முற்றுமொரு பாமுத்திபு மேவுவர் திச்சயமே.(எஅ)

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (கூ௨.அ)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

நிலமுழு வதுமுடியின்கண் வாழ்தா நிறுவிய பணிபதியன்பு கூர்தர, மலர்மக டழுவுறுகொண்கனுாருள்வருமொழிகுருமொழிகொண்டதோதினங், குலவுறு மனையனை விண்பொலொளிர் குளிர்மா கதசிவ லிங்க மேவுறு, நலனிறை செயன்முறை யின்ப மேதக நவிலுது மெனவருணந்திகூறுமால். (க)

வேறு.

அருத்திமிகு சனற்குமர வருந்தவகேண் முகுந்தனடி யடைவின் பேற்று
றிருத்தகுபாக்கியன்விரசா தீக்கையினைந் தெழுத்திலுப தேச சீலன்
கருத்தொருமைச் சிவஞானக் கடற்படிந்தா னந்தமுதங் களித்துண் டன்பு
பெருத்தெழுகின் றனந்தனரி பிரசமலர்த் தாள்பணிந்து பேசு கின்றான். (உ)

குவலயமுற் றளித்தருளென் குருநாதா திருநாதா கோதெ லாம்போய்ப்
பவலயமா கியபாசு பததீக்கை யிதமேற்கொள் பரிவி னன்போர்
திவலையள விலேனெனினுஞ் சிறியனமை யலதுகதி தேரு மொன்றென்
கவலையற வினிதளித்த கடமையின்மே லருளலின் கடமையன்றே. (ங)

ஆதலினு மெளியனெழுத் தைந்துபதே சப்பேற்றிற் கமையா வீசன்
காதலினு னவாதங் கலந்துறையுஞ் சிவலிங்கங் கைக்கொண் டென்றுந்
தாதலினுத் துடைத்தருள்பூ சனைபுரிதற் கேவேட்கை தழைத்தே னுஞ்ஞை
யீதலினு னுளங்குளிர்வித் தென்னையருள் பின்னையமர்ந் திலங்குமார்ப. (ச)

எனவிசேவந் திறைஞ்சுபுன் றினிதிசைத்த வேத்துவைகேட் டிந்தி ரேசன்
கனியடிய னெண்முடிக்குங் கருத்தவகை நனிபூப்பக் கருணை கூர்ந்தப்
பணபதிக் கருள்புரிந்திப் பரிசனைக்கு மனந்தகேள் பாரிற் சோனேட்
டினிவிரை வருட்பெருக்கே யெனப்பொலியுங்காவிரியாற் றிறுக்க வாசி.

ஆசையினிப் போசனையுன் றலைபாரி சாதவன மதற்குத் தென்மேற்
கோசனைபொன் றனைப்பெறுமோருழியமுதாம்பிரகுலங்களுலவாதென்னுந்
தேசுவிரி தரப்பொலிந்து திகழ்ந்துதவனமெனும்பேர் சிறப்ப வாய்ந்தாங், கீச
னருண் முழுதடைந்தார்க் கினிதளிப்பித் தமைமதா யிலங்கா நிற்கும். (ரு)

வேறு.

கருபமந் தாரங் கன்னி காரம்பா டலஞ்செ ருந்தி
வருள கூ விளங்க டுக்கை மாதுளா நாரங் கஞ்சன்
பசும்பு நறவ குராழல் பன்னிதா தகிப லாச
மகில்வழை விருசம் வன்னி யாரமா விலிங்கை புன்னை. (எ)

சாலமா சினியி லந்தை தாத்திரி பாரி சாதி
மாலமா துளைய சோக மாசுகர்ச் சூர மாத
மாலமஞ் சாடி நாவன் மதாகஞ்சே வோமை வெள்ளி
லேலமி லவங்கஞ் சாதி யிலாங்கலி பூக நாகம். (அ)

ஆதிய நிரைக ளந்த வாம்பிரா டவிச்செ றிந்து
சாதிதா டிமஞ்சம் பங்கி சண்பக மயிலை யீந்தின்
மாதவி மல்லி முல்லை மதுரமுன் வல்லி தத்த
மீதழீஇப் படர்ந்து பல்க விண்ணெலா மளர்ந்து மல்கும். (கூ)

வேரிகை நிமிர மாந்தி மிழற்றிசைச் சுரும்ப ராதி
சாரிகை காள கண்டந் தத்தைசா தகஞ்ச கோரங்
காரிகை யோதி மஞ்சி காவளஞ் சிவல்க போதம்
* வாரிகை யிசைமுற் றத்த மாண்செயல் வழங்க மல்கும். (கo)

வாவிபல் வலந்த டாக மடுச்சா சேரி கேணி
யாவியு வளக மேல்லை யலந்தைமுன் னுய வென்றுங்
காவிபங் கயங்கல் லாரங் கைரவ மாதி தாகீர்ப்
பூவிரித் துளங்க வர்ந்து பொலிவினெங் கெங்கு மல்கும். (கக)

மிருகண்டு சூனு வாதி விழுந்தவ முனிகு ழாங்க
ளருள்கண்டத் துவித போகத் தமர்ந்துவா ழுடசந் தோறும்
பொருசுண்ட வேழஞ் சீயம் புண்டரீ காதி யாங்கே
வருதொண்டு பலவுஞ் செய்தே மாவெருழிந் தமர்ந்து சூழ்வ. (கஉ)

இன்னன பலவ ளங்க ளெல்லையின் றென்றும் பல்கு
மன்னமா வனத்தி லெங்கு மமுதமுன் னடுத்த தாய்மை
யுன்னியோ வுலகெ லாமுய்ந் துறந்திரு வுளங்கொண் டோங்கின்
மன்னுபுண் ணியவி சிட்ட மலபரி பாகத் தாலோ. (கங)

தானருண் மறைக ளாலுஞ் சாற்றுமற் றளவை யாலு
ஞானமா முனிவ ராலு மெளனமுன் வா னவர்க ளாலு
மேனவின் மனம்வாக் காதி வேறெவற் றாலு மெட்டா
மானமெய்ச் சிவமே லிங்க வடிவமாய்ச் சுயம்பு வாகி. (கச)

அவ்வன நாப்பட் டோன்றி யாரமு தெனச்சு வேத
மெய்வ்வள ரொளியி னீடி விளங்குமவ் விலிங்க மூர்த்தி
திவ்விய சரண பூசை சிவாகம விதியாற் செய்தி
யிவ்வருட் செயனீ வேட்ட தின்னுறு புதுமைத் தன்றால். (கரு)

---

* வாரி - இசைக்குழல்.

பதஞ்சலி யாகி முன்னம் பாமஞர் முன்ன மங்கை
முதஞ்சலி கூப்பச் சென்று முறைமுறை யிறைஞ்சிப் பூசை
நிதஞ்சலி யாம லாற்றி நிருத்தநேர் காணப் பெற்றாங்
கிதஞ்சலி லங்கொள் வேணி யிறையருள் செயப்பெற் றாயால். (கசு)

வேறு.

இப்பகலு மப்படியே யாம்புகலிச் சூதவனத்
தொப்பரிய மெய்ப்பொருளை யுமாபதியை யெமாதருமை
வைப்பினைநூல் செப்புநெறி வழாயலருச் சனைபுரிந்தி
யப்பாம னெப்பொழுது மமாமுத வருட்குறியில். (கஎ)

பணியரசே சிவார்ச்சனையாம் பணிபுரியப் பணிவொடுநீ
யணியனைய சூதவன மெய்துமுன மெய்தருபன்
மணிகனக நிதிவகைகள் வரம்பிலகொண் டருமறைக
ணிபுணர்ந்து சிவாகமமுற் றுரிசறத்தேர்ந் துளந்தெளிந்த. (கஅ)

நிதறுபோ தகராதி சிவமறையோர் வைதிகரை
மூதகுசீர்க் காசியப முதலாய முழுதுணர்ந்த
நேதருபல் விமாளுதி நிருமிதசா தகசதுர
ரோதுமெல்லை நிகம்வல்லா ருடன்றேவர் கம்பியனை. (ககூ)

உடனழைத்துக் கொடுவிளைந்த வுத்தமமா வனஞ்சேர்ந்தங்
கடைதினத்திற் சேத்திரபிண் டாதியுப வாசாதி
கடனமைத்து மடனகற்றிக் கதிபுகுத்து மான்மார்த்தந்
திடனிலேத்த சிவலிங்க சிவார்ச்சனைசெய் குதிவிதியால். (உ0)

சகலதல சிவலிங்க வியட்டிபூ சனைப்பயன்முற்
றகலமுற வளித்திடுமோன் மார்த்தபூ சனையதனு
விகலரிய மாகதமா விலிங்கமுனைக் களிக்கின்றேம்
புகலருமன் பாலென்றும் பூசைவழா தியற்றுதியால். (உக)

என்றருளி முகுந்தனா விறையிறைஞ்சி யெதிர்நிற்ப
மன்றன்மல ராதிகொடு மாபின்மா கதலிங்கத்
தொன்றியபூ சனைபுரிந்தீற் றேமாங்கி வினைநிரப்பித்
தன்றிருமென் கரத்தாலச் சாலிங்கந் தனையளித்தான். (உஉ)

அதியாச னடிவணங்கி யங்கையிணை விரித்தேந்தித்
தருமலரா தியகொண்டா சானெதிரா னையின்விதியான்
மிகுகிரியா தியதெரிப்ப விழைதகுபூ சனைமுடித்து
நெகுமுளத்தாற் குருபூசை நேரியற்றிப் பணிந்தெழுந்தான். (உங)

குரவெதிர்நின் றரவிறைபின் கூறுகின்றான் மார்க்க
சரவிலிங்க பூசனையே சகலதல சிவலிங்க
பரமபூ சனைப்பயனைப் பாலிக்கு மென்றனையாம்
பிரவணநா யகன்பூசை பேணுகெனப் பணித்ததை யென். (உ-ச)

அடிகளடி யேனுளத்தி னையமொழித் தருளுகென
முடிவணங்கி யெதிர்நின்றான் முகநோக்கி மொழிகின்றா
னெடியவனங் கதவேந்த நீகேட்டி நிபந்தெரிப்பாங்
கடிவருமான் மார்க்கநெறிக் காசறுமா பூசனைதான். (உ-ரு)

சுருதிசிவா கமமாதி யாதிசைவ சம்மதமே
கருதுமது கைக்கொண்டோர் கனிவுறுதா வரலிங்க
பரமசிவ வழிபாடும் பரிவுயிகக் கொளல்வேண்டும்
வரமிகுதா வரலிங்க வகைபலவா மவைகேட்டி. (உ-சு)

வேறு.

மனுட தாபித லிங்கமே மானுட லிங்க
முனிவர் தானவர் திருதரான் முனைத்ததா ரிடமே
யெனைமு றைஞ்சுதா பிதந் தைவிக லிலிங்கங்
கனிக ணேசகு காதிதா பிதங்கண லிங்கம். (உ-எ)

உலகெ லாமுய வருவிற்று ளுதித்ததே சுயம்பு
விலகு மிவ்விய லவகை யொன்றுக்கொன் றேற்றங்
குலவு மாயிர மயுதமி லக்கமே கோடி
நிலவ னந்தமா மடங்குயர்ந் தரும்பய னிகழ்த்தும். (உ-அ)

வழுத்து மிவ்வகை யன்றியே ஒருருவகை வயங்குங்
குழைத்த மண்கடு மண்டருச் சிலைகொள்சி ருணமு
னிழைத்த ரத்தின மொண்மணி வாணமே யிரதம்
பழுத்த மெய்ச்சுயம் பெனவிரண் டைந்தொரு பகுப்பாம். (உ-கு)

இன்ன பத்தினுண் முன்னைநான் கொன்றினொன் றேற்றந்
துன்னு மொவ்வொரு பதின்மடங் கனையதாச் சைலந்
தன்னி லாறுபங் குலோகமாங் கதினிரத் தினந்தான்
மன்னுமாயிர மதின்மணி யிலக்கமே வாணம். (ந.0)

அன்னதற்கொரு கோடியே விரதமாங் கனைத்தே
யின்னருட்சுயம் பிலிங்கமாங் கதனிலு மேற்ற
மென்ன லாமலா ளவுகண் டிசைப்பரி தெவர்க்கும்
மன்னு பூசையீற் றினில்விடு மிலிங்கமோர் வகைகேள். (ந-க)

மண்ணுறு தண்டலை மன்னமாற் றுமணல்கோ மயமே
வெண்ணெய் கண்மணி சந்தனங் கூர்ச்சம்பூ விளைத்தார்
நண்ணுறு சர்க்கரை மாவென நவில்பவா றிரண்டி
னொண்ணணி யாதொன்றிற் புரியினு மிலிங்கபூ சனையே. (௩௨)

போதக ருத்திரா ராதிய புனிதராற் பூவில்
வேதனாதிய ளப்பிலா விபுதரா லென்னான்
மாதவ போதனர் ஞானவர் நிருதர்மற் றவராற்
கோதற றப்புரி யிலிங்கங்கள் கோடிமா கோடி. (௩௩)

ஆய வெவ்வகை யிலிங்கத் துஞ் சுயம்புவிற் கதிகந்
தாய மெய்வகைப் பயனெலா மொளிருடன் றுறுத்து
மேய விவ்வியன் மெய்ம்மையா லமுதமா வியினந்
தேயமுய்வுறத் திவ்விய வமுதலிங் கேசன். (௩௪)

அருளி னிற்கள வில்பலப் பிரதனே யாகத்
தெருள்சு யம்புவாய் வீற்றிருந் தருள்பெருஞ் சிறப்பா
லிருளி ரிக்குமச் சேகர வனம்புகு கென்று
மருடெ ரத்தகி வேந்தவம் மந்திர னாதன். (௩௫)

அவ்வ னத்தன வாதசா ரித்திய னாகித்
திவ்வி யத்தனி யமுதலிங் கத்தினிற் றிகழ்வுற்
றெவ்வு கத்துநீங் குருதிருந் தருளுமிவ் விறைக்குச்
செவ்வி முற்றநீ முன்புரி திருப்பணித் திறங்கேள். (௩௬)

வேறு.

வாய்புனித தருப்பணம்போற் கருப்பதல மருத்த மண்டபமா மண்டபஞ்சோ பனமண்ட பாதி, புரப்பகைவிற் பொருப்பெனவிண் பாப்புயர்பற் பலகோ புரவகையா வரணவகை பொன்னெயில்கண் முன்று, நாப்புகனூல் பற்பலதேர் சிற்பர்முடி வணக்கந் தருமயனு னிருபிதஞ்செய் வித்தியனோ யசின, காப்பவனத் தமாமுத முலலிங்கத் தட்ட கனந்தருபந் தனம்புரிதி காசனூ றாக் விதியால். (௩௭)

கணநாதர் குறப்பிடிதன் மணநாதர் கபால காநாதர் பாநாதன் கடைகாவ னாதர், தணவாத தூசம்பீடஞ் சௌபாதி சண்டீ சாந்தபரி வாரசுரர் தமை நிருமித் தாங்காங், கணவாரின் முவரிப்பத் தாவனஞ்செய் தரிபூ ரையை மத வெள்ளியமு னாயனிவ ரவ்வூர், மணவாரின் றனவாதம் புரப்பதிநீஇ யிமய மலையருணின் மலைபுலக மலையறவீன் றருள்வாள். (௩௮)

உம்மையினு மிம்மையினு மம்மையினு மெய்ம்மை யுண்மையுற வன்மையுற வொண்மையுறத் திண்மை, செம்மைசிவத் தன்மையெனு நன்மையருள் வின்மைச் சிவைகெவுரி பவைகுமரி பெரியநா யகியெம், மம்மைதிரு வுரு விதியி னிருமிதஞ்செய் தவட்கெ மையனமர் றுய்யசின காவிரிபோற் செய்ய கொம்மைதிகழ் கருப்பதல விமாருதி பவைங் குமைவிகே தனமெழுப்பிப் பதிட்டைமுறை குயிற்றி. (ரு.கூ)

பாவுசிவா கமநெறியிற் சிவத்துவிச விசிட்ட பாவனையைக் கொண்டேமுற் பகர்பதிட்டை யாதி, புரிபுசுப தினத்துலகு புகழுமகா சாந்தி புனிதவினை யனுஞ்ஞைமுதற் கும்பாபி டேகம், வரைகிரியை மந்திரம்பா வனாதிவி யாதி மறந்துமொரு குறைமருவா வகைவயங்கப் புரிவித், தாவிலைறநீ யும்ம னைய மனுவிறைவற் பூசித் தந்தனருண் முதலாய வனைத்துமியற் றுதியால்.

அனந்தரமக் கனந்தமமா கந்தாற்குப் பன்னீ ராயிரவிட் கம்பொருவொவ் வொருவருடந் தோறு, மினந்தரவந் திடத்தகுபல் வகையவிளை நிலங்க ளிலங்குமா வணத்துடனீந் திதன்மேலு முவகை, மனந்தாமா மணிமணிகள் சுவணாதி தாதி மலிதருபா சனவகைமற் றுள்ளவெலாம் வயக்கிக், கனந்தா நித் தியமுதன்மூன் றுஞற்றுசிவத் துவிசர் கனிதரநெஞ் சினிதளவிக் கனகாதி மனைகள். (சாக)

வளனிறைபல் விளைநிலங்கண் மற்றவெலாஞ் சாசு வதாநுபவ சாதனத்தான் மறுத்திடினு மருத்தி, கொளவினிது புகன்றுதவி யாங்கவரெஞ் ஞான்றுங் குலவியவாழ் தரப்பதிட்டைகுயிற்றியொருவாதே, பளகொழிபுரியுமவணமர்ந்த னையான்மார்த்தமார்த்தமர கதவமுதசிவலிங்க மூர்த்தி, களைதீதமு மனவி லுபகரணவகையெல்லாங்கவினியபூசனைகள்சிவாகமவிதியாற்புரிதி. (சாஉ.)

இவ்வியல்பிற் பூசனைநீ புரியமுத லிங்கத் தின்னினிமா தவப்பெருஞ்சீ திருடிகணீர்க் கிறைமுற், றிவ்வியபூ சனையாற்றி யிட்டமெலாம் பெறுவர் சென்றினிகா மிரவிகுலோற் பவராம நாமத், தவ்விறையாய்த் தெவ்விறந்தெய் மெய்வலிபெற் றுய்வா னவ்வமுத லிங்கசிவார்ச் சனைபுரிந்தின் படைவே மெவ்வமிலொன் பதுகோளு மெவ்வுலகும் பூசித் தின்பமுறு மாம்பெறுவ ரென்புகல்வதினிநாம். (சா௩.)

ஆதலினற் பணிராச குணிசிகா மணிகேளத்தகுமா வனத்தமுத லிங்கேச சரணங், காதலினு முறைத்தவிதி கருத்துறவெண் ணீறு கண்மணிமுற் சிவசின்ன காத்திரனு யார்த்தி, * யோதலினு வரைந்தருளு மனுவாகம ராகமுத் தமோத் தமசீவ ரத்தினமாய் வேதத், தீதலினர் வம்பெருமைந் தெழுத்தை முறை யோதி யினிதுதினந் தினம்பூசித் தின்பினமர்ந் திருத்தி. (சாச)

* ஓது அல் இன்னுவெனப் பிரிக்க.

இத்தருதி யோபெரி சுத்தசன்மார்க் கந்நி னியைந்துமம சதலிங்க வான்மார்த்த மெனுமவ், வுத்தமபூ சனையும்வழா தூருற்றிவரு குதியே னுலவாத வினையொப்பு மலபாக மேலுஞ், சத்திநிபா தத்துயர்கு தாத்துவிதா னந்தசாந்தபர சிவமாவை பாந்தள்குல வேந்த, நூத்தியமன் றிறுவாய்மை யெனமாத வாசான் சூதவனத் துய்த்தனன்கா கோதரேந் திரனை. (௬௫)

வேறு.

என்ன வோதிய நந்தி நாதனை யெண்ணி லாமுறை வந்தி யாவய
னுன்னுகான்முனை பின்ன னந்தன வொண்மை மாவனம்வந்து ளானவி
னன்னர் கேள்வியி னுங்கு மாதப நண்ணி னுனெதிர்நந்திநாயகன்,சொன்ன
வாறுவி ளம்பு வான்விழை தொன்மை மாதவர் முன்பு சூதனே. (௬௬)

அமரர் வானமு தன்று சீவர்க ளமிர்த மாய்முழு வின்ப வாழ்வினி
லமர மேவமு தென்று மாதவ ரளியி னீடிய விந்த மான்மிய
மமர வோதின னொன்று கேள்விய ரகில போகமு முண்டு மாமலை
மமர ஞானமெய் கண்ட போதர்பி னழிவில் வீடுற வொன்றி வாழ்வரே. (௬௭)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௧௭௧.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

மதியி லங்கு வேணிமுக்க ணிமலை யங்கி ருல் கட்க மருவு செங்கைநீன்மி டற்றன் முதுவானவர், ஆதிவா ழுங்க நாதன் முற்செ லருள்பு ரிந்துகாதன் முற்று ஆணைசெய் நந்தி தேச னற்பி னெதிர்கோன்மை, கதலி லிங்கமீது பெற்ற கதைபு கன்று மாறு ரைத்த கவினி லங்கு சேக ரத்தன் மலர்கானனை, மைதவி ழைந்து நேயரிக்க மனனின் முந்து போய டுத்த வருமையன்பி னேறு திற்ப மென வோது மால். (௧)

வேறு.

வினவுதி சனற்கு மாா வித்தக முனிவ ரேறே
வனசைகோன் புகன்ற வெல்லா மகிழ்மிக வினவு சேடன்
* பனியுரு தவனி மாந்தர் பதஞ்சலி யுருவந் தாங்கி
நனிமகிழ்ந் தரிபொற் பாத நளினம்பன் முறையி றைஞ்சி. (௨)

* பனி-நடுக்கம்.

விடைபெறீஇச் சென்று வேத வித்தகர் சிவாக மாதி
தடையறத் துணிந்து நான்குஞ் சமைந்தபோ தகர்முன் னேறாந்
னடைதரு மயனுள் ளிட்டோர் நவிலுமற் றுள்ள வெல்லாம்
புடைவர விலகட் கெட்டாப் புனிதவன் மணிக்கு லாலன். (௩)

வகைபல வளக்க வொண்ணு மாகிதிப் பொருப்பு மற்று
மிகையெனக் கைக்கொண் டச்சு வேதமா புரத்தி னின்று
வகைமிகப் புறப்பட் டோங்கல் வகையெலாம் பணிபு மோங்கற்
சிகைகிளா திளைடல் கோடித் திருக்கையி லாயம் புக்கான். (௪)

கண்டமர் மொழியோர் பால கண்டனை யெண்டோள் கொண்ட
கண்டனிப் பால நீல கண்டனை முண்டத் திற்று
கண்டசீ கண்ட நாம * கண்டனை மண்டு தொண்டர்
கண்டரு மங்க ளனைக் † கண்டனை கழலி றைஞ்சி. (௫)

அருள்வலி யெண்ணி யெண்ணி யாங்குற வேண்டு கோடற்
பொருண்மலி துதிபு கன்று போந்தலி முத்தஞ் சார்ந்து
தெருள்பொலி கங்கை தோய்ந்து சிவந்திகழ் விசுவ நாதன்
மருணலி யுகள பாத வாரிசந் தொழுது வாழ்ந்தான். (௬)

ஆங்குநின் றரிதி னீங்கி யருட்பருப் பதங்கி ராதர்
தேங்கமலாம்ப கங்கொ டிருப்பதி பொருப்பி னின்னை
கோங்குவண் டினில்வ தெத்த குளிர்பதி யிருவர் நாப்ப
ணோங்கன லோங்க றுாய வொண்மணி முத்தாற் றேறி. (௭)

புலிபதஞ் சலியா னித்தம் பொலிபதஞ் சலியா நித்தங்
கலிசிலம் பொலியா நிற்பக் கனியருள் வலியா நிற்ப
மலிசிவ காமி யுள்ளம் வாம்பிலா னந்த வெள்ளம்
பொலிதர வமன்ற மன்றம் புரிந்தருள் கின்ற மன்றம். (௮)

ஆழுத்த மாங்கத் தேந்தி யருக்கனைத் தலத்தின் பேற்றுற்
கோமுத்தி வாய்ப்ப வந்நாட் கொடுத்தரு டிருத்த மெய்மா
னேமித்தின் படைக்கி டந்த நேத்திரார்ப் பணபு ரஞ்சேர்க்
காமித்த வாஞ்சை யன்பர் கைக்கொள்சீ வாஞ்சி யந்தான். (௯)

அரியுரத் துச்சு வாச நிச்சுவா சத்தி னுங்கே
புரிதரு மசபா நித்தம் புரிமுகு குந்த வேத்துட்
பரிவெனும் வலையி னீர்க்கப் படூஉப்படி மூலா தாரத்
துரிமையி னொருவா தும்ப ருத்தம னுருத்தி வாரூர். (௧௦)

* கண்டன் - தலைவன் † கண்டு அல்லை கழல் எனப் பிரிக்க.

ஆதிபஃ றலங்க டோறு மடுத்தடுத் தாங்காங் கன்பி
னேறுகேத் திரபிண் டாதி யுருத்திமா மணிமி டற்று
மாதுபா தியனை வாழ்த்தி வழிக்கொளீஇ மறைக ளொன்று
நீதியி னருச்சித் தேத்தி நிலவுமா ரணியம் புக்கு. (கக)

வேதநா யகனைப் போற்றி விளம்புமவ் வனத்தின் மேல்பா
லோதிரு யோச னைத்தா யொப்பிலாத் தனது முன்னை
மாதவாங் குரமே சாகை வகைவிரித் துயர்ந்து விண்ணின்
மீதெழுந் தனைய சூத விபினமே நோக்கிச் செல்வான். (கஉ)

செல்லுழி யகிகு லேசன் றிருக்குநேர் திருக்கி லாத
நல்வினை சுபமி கித்த நற்சகு னங்கள் பல்வே
றொல்லையங் குறுவ கண்டா னுலப்பிலா வுவகை வெள்ளத்
தெல்லைகாண் கில்லான் றற்கு ழெனையபோ டேகு கின்றான். (கங)

நவங்*கடத் துவன்செல் சூத நறுங்கடற் றினிலு மேதப்
பவங்கடத் துயுநா வாயென் பாக்கியன் மார்க்கண் டாதி
தவங்கடத் துவமோர்ந் தாற்று சற்சனர் முன்ன ராங்கே
சிவங்கடத் துருகி மித்தத் திறம்பல திகழ்ந்த மன்னோ. (கச)

தனித்தனி நிமித்தங் கண்ட தருமகிழ் வதுந் தம்மு
ளினித்தெழு மின்பந் தேங்க விருகணீ ரருவி தாங்கப்
பனித்துடல் பூரித் தோங்கப் பாவுரோ மஞ்சி லிர்த்த
வனித்தவ மார்க்கண் டாசா னுடசம்வந் தொருங்கு சூழ்ந்தார். (கரு)

வேறு.

அன்ன மாதவர் யாவரு மெம்முட லகத்திலும் புறத்து
முன்னு நன்னிமித் தம்பல வேககா லத்திலிம் முளரித்
துன்னு நம்மவ ரொவ்வொரு வருக்குமிக் கின்புறத் தோன்றற்
கென்னை யோசிப மென்னையோ சனைபுரிந் திருந்திடு மெல்லே. (கசு)

வான துந்துபி யோவென முழங்குகெம் பீரவான் வாணி
யான தங்கெழுந் தரியருள் சேடனுஞ் சேடன்மெய் யன்பாற்
கான மின்னதில் வாழுநம் புண்ணிய கௌரவ கனத்தான்
மேனி மிர்க்கெழு சூதமூ லத்தொளி மிளிர்சுயம் பிலிங்கம். (கஎ)

அமிர்த ரூபமாய் மல்லிமுன் வல்லிகள் செறிந்துசூழ்ந் தடர்பு
நிமிர்த ருங்கிரு காந்தாத் திலங்குமந் நிமலமா விலிங்கத்
துமைம ணாளனைத் திருமணா ளன்றனி யருள்பெறீஇ யுவந்திங்
கமைய நேர்தொழற் காதர மீதரப் போதரு மகிகோன். (கஅ)

* கடம்-வழி.

அன்ன சேடனிங் குறுதனு மருந்தவப் பயனென வறிமி
னின்ன காரண மேகிமித் தம்பல நிகழ்ந்தநும் மெதிரே
யென்ன வோதிய வுடலிலாத் திடமொழி யமுதமுண் டிலங்கு
நன்னர் மாதவர் ஷெறினி யாதுகொ லின்பென நயந்தார். (கக)

அனை யர் சூழன்முன் னனந்தா மனந்தனு மனந்தநல் லினந்தன்
றனைய ளாவிய வெதிர்வா மூதிர்வா முனிவரர் தாஞ்சென்
றினைய தென்பதி லின்பமெ யன்புற முன்புரீஇ யிம்பர்
வினையை யோவிய மேவிய காவிய நாவியல் வேந்த. (உ௦)

இந்த மாவனத் தெல்லையில் வரத்தினேனினி துவீற் றிருக்கு
மந்தி ரேசன தருட்பெருந் தரத்தினே மருதமர்ந் நீண்டு
வந்தி யாம்புரி யருந்தவ வுரத்தினே மற்றெனே வமையு
மெந்த வாய்மையு மின்னநின் வரத்துயர் விசைப்பதை யெவனும். (உக)

என்ன வின்னன வின்னுரை முன்னுரைத் தெதிர்கழீஇ நமந்தா
ரன்னர் யாரையு முன்னமந் தடிக்கடி யருந்தவப் பெரியீர்
பொன்னை நாதனைப் பல்லுகம் வெரிந்மிசைப் பொறுத்தபுண் ணியமோ
பின்ன ராங்கவ னருள்பொழி கருவொழி குருமொழிப் பேறே. (உஉ)

எத்த லங்களும் பத்தியான் மிக்கிறைஞ் சத்தகு மிருஞ்சீ
ரித்த லத்தலை புகப்பெறீஇ யெளிதுட னித்தவப் பேற்றால்
வித்த கத்திரு * மும்மையா லருளுல காட்சி செய் விமல
வுத்த மத்தவ குலதரி சனத்தனிப் பேறுபெற் றுவந்தேன். (உஙு)

இனிப்பெ றற்கரும் பேறுமற் றுண்டுகொ லெனக்கென விசைத்தாங்
கினிப்பு றக்கலந் தழைத்துறு குலந்தழைத் தெழுமுனி வார்தாந்
தனிப்ப ரன்கரு ணைகான் மிருகண்டு தனையனுச் சிரமந்
தனிற்பு கப்புருந் தருந்தவ விருத்திக டமில்லினு யமர்கால். (உச)

நான மாதிகட் கெவருமிக் கன்புற நயப்பது நலமிக்
கான மார்க்கண்ட தீர்த்தமென் றவர்சொல வினவியவ் வசீசன்
ஞான மாதவ ரோடுநீஇ யங்குமா சங்கற்ப நவின்றவ்
வான நீர்குடைந் தவட்புரி நியதிகண் மாபினுவ் வயக்கி. (உரு)

வேறு.

கோதான முதலாய குலதானம் பலதானங் குளிர்வ தான
மேதாந முனிவோர்கள் வெறுக்கையுறு வகைவேண்டி வெறுக்கையோடு
மீதானத் தருவாதி விருதாநந் தானமெனு வென்க நல்கி
யாதானம் புரிந்தனல்வேட் டருந்தானந் தம்முனிவர்க் கார்வஞ் செய்தான்.

* மும்மை-விபூதி ருத்திராக்ஷம் சடை.

இவ்வாறு செவ்வாறுற் றியன்முனிவர் பயன்முனிவந் தேற்ப நல்கு
மவ்வாதி சேடன்மதித் தமுதாதி நாளளித்த வாசான் சொன்ன
மைவாழுங் களத்தமுத மயவிலிங்க தரிசனத்தின் வாஞ்சை கூர்ந்திங்
கெவ்வாயின் னமுதசுயம் பிலிங்கம்வீற் றிருந்தருளு மியம்பீ ரென்றான். ()

அகியரசு புகலுறுமவ் வாசைமொழி நேசமொழி வறவி ளைய
தருமுனிவ ரகநெகிழ்பு சாற்றுகின்றார் முன்காகோ தரகு லேச
முகமுருவங் காண்மோவ முதலிங்க தரிசனமிம் முளரி யிற்பல்
லுகமுறினு மெமக்கெவனு முற்றெமது கண்ணுக வுணர்த்திலாயேல். (உஅ)

இங்குநினைக் கொண்டினிய விலிங்கதரி சனப்பெரும்பே றெய்த லாலே
எங்களிரு கண்ணீமெய் யேமுகம னன்றுகரி யினிவே றென்னே
தங்கியும்பன் னெடுநாளித் தலைச்சிறப்பு நினதருமைத் தவாங்கு ரம்மே
யொங்கியெழுந் தனவிலிங்கத் துயர்வேது முணர்ந்திடும்பே றுற்றிலேமால்.

என்றனைய முனிவருவந் தினிதிசைப்ப வவரோடு மெனைய ரோடு, மன்றி
னிய சூதவனத் தமுதமய சுயம்பிலிங்க வருமருந்தை, நன்றுதரிசி யெங்
கெங்கு நடந்தறுங்சான் மார்க்கண்ட நளினி தீரத், தென்றுதய திசையணித்
தா யிசைப்பரும்பல் வளஞ் செறிந்தோ ரிடந்தோன்றிற்றால். (௩0)

ஆங்கதுகண் டுறும்பொழுதா ரமுதினினித் துளங்கனிவித் தருள்வந்தீர்த்தாங்
கோங்கியெழு மின்னிசைகேட் டெவ்விடமோ வெவ்விடமுண் டும்ப ராவி
தாங்குகளத் தமலனமர் தானமவ னமுதவுருத் தவமு தென்றுந்
தேங்கமுதம் பொழிதிறமே*சீரிதுவென் றுளங்களிப்பச் செல்லா நின்றான்.

வரவரவவ் வொலியெழுத்தின் வடிவாக மாதேவா மணிகண் டாசங்
கரவாவு மாகாந்தா கைலாசா சைலேசா கங்கை நேசா
பரவாத பூதேசா பாசுபதே சாசுவதா பரமே சாபூ
தபவாபூ டணசாம்ப சதாசிவமந் திரநாதா தாணு சம்போ. (௩௨)

சந்திரசே கரவாம தாண்டவமுற் றுண்டவபஞ் சாக்க ரேசா
சந்திரகாத் திரவிலோ சனத்திரைய வினத்துயர்மா சரும வேகா
சந்திரளம் புயத்ரகோ சராசனபல் சுராதிபனே சருவே சாநெஞ்
சந்திரமா மன்பருளத் தனிக்கோவி றனக்கோவில் சாந்த வாழ்வே. (௩௩.)

என்பனவா தியநாமத் திலங்கொலியா வெழீஇச்சுகமா யினித்த லான்மெ
யன்புநிறை சுகவொலியீ தாமெனவுட் காமுறவாங் கணுகுங்காலவ் [கன்
வின்பவொலி பன்னிறத்த விருஞ்சிறைப்பைஞ் சுகவொலியா யினிது மல்
முன்புதெரீஇ யிங்கிமித்த முன்னியது முடிக்குமெனா †முடிந்து கொண்டான்.

* சீர் = ஒலி.
† முடிதல் = எண்ணென்றனையின் முடிதல்.

அனந்தரமர் தவர்சூழ வாங்கணுகி மாங்குயில்க ளழைக்குமோசை
கனந்தருசா ரிகைசுவா கதங்கிலவென் பனவாதி கழறு மோசை
சினைந்தருகி மயினடமுன் னிலைநினைப்பித் துலமெழுகி வெகிழ்ச்சி காட்ட
வினந்தருவண் டிசையாதி யேத்துறுமங் கடளுங்க மெனமுன் கண்டான். ( )

சாதிமா லதிமயிலை தளவுமுத லளவில்கொடி தழைந்து மல்கி
மீதுபடர்ந் தலர்துறும்பல் விருக்கமுள முருக்கமுத விமல லிங்க
பாதசரி சனநிமித்தம் பகிரண்ட நிரைகளினும் பயிலா நின்ற
வாதிதிருக் கயிலைநிரை யடைந்தவண்சூழ்ந் தனவெனுமா றமையக் கண்டான்.

சேகரபூ ருக்கிகரஞ் செறிதளிரின் றிருவர்முனந் தேட நீடுஞ், சேகரவெற்
பொன்றலபஃ றிரள்கொலென நின்றொளிரச் சேய்மைகண்டான்
சேகரவா திவர்பரமன் றிருவருளிற் பெருகருவித் தெளிதேங் கண்டான்
சேகரண மிறக்குனித்த செம்மலைக ளெனவிதழிச் செறிவு கண்டான். (௯௭)

இத்தலத்தோ ரணுவளவா கினுமீகை மலையளவா மிரும்ப யன்க
டத்தமகை யுறனிதரி சனமெனவே யிலாங்கலிக டமக்குச் சின்னீர்
துய்த்திடமுன் னல்கியவச் சுநாசியமர் சுதன்மைமுனந் துலங்கப் போந்து
பத்தியினல் விளநீர்கள் பற்பலதந் தலங்கரிக்கும் பரிசு கண்டான். (௯௮)

உத்தமர்நூற்கவிசுலபத்துணர்வரிதாய்வெற்றென்றுஞானதாகி, மெய்த்தரு
சொற்றொடருடைத்தாய்விழுப்பொருளாழ்ந்தினிப்புறவுள்ளிளங்கல்போற்க
வித்தமிதற்கெதிர்மறையாவிளைநலவல்பலத்தோடுமெதிர்வகண்டான்,மொய்
த்தெழுமுக்கனித்தொகைகண்மூவகைநூற்றிறத்திலகுமுறைமைகண்டான்

சம்பீர மிலிகுசமென் றன்பெயர்க்கேற் றிடக்கன்னித் தைய லார்தஞ்
சம்பீர மிலிகுசமாத் தனிகாட்டுங் கனிகாட்டித்தான்மோ கிக்குஞ்
சம்பீர நிரைகளைச்சா மீகரப்பஃ றிரளைகளைத் தங்கைநீட்டிச்
சம்பீர வடியருக்கீ தாவெதிர்பார்த் துறுங்கொடைஞர் தாமாக்கண்டான். (௱)

நீடுபல பொருள்களெலா நிறைந்திருந்துந் தாழ்ந்தடங்கு நிலைமை வாய்ந்து
பீடுபெறுமணிதொகைபாய்ப்பெருமுடிப்பாயருள்கொடைஞர் பெற்றிகாட்
டும், தாடிமமும் பெயராலுந் தானிறிந்து முளபீசந் தனைமுன் காட்டி
யீடிலிடம் பளைப்போன்றங் கிலங்குறுமுந் திரிவிருக்கத்தியல்புங்கண்டான்.

இவ்வகையின் மற்றுமவ ணிலங்குபல நலங்களெலா மிதயானந்தச்
செவ்விமிகக் கண்டுகண்டு செலுஞ்சேட னெதிரவண்விசேடமேன்மைத்
திவ்வியதேத் துயர்விருக்க சேகரமாய்த் தோன்றிடவோர் சேகரந்தா
னவ்வியன்மா வணித்திதழி யருண்மலிகூ விளம்பாரி சாத மாதி. (௱௨)

சூழுபுவா னிவந்துறவத் தருமங்கண் மீப்படர்ந்து துவன்றி யெங்கும்
வாழியன்மா லதியாதி வல்லிகள்பே ரில்லிதெனு மாண்பிற் சூழ
வேழிசைய பிரமரங்க ளிருஞ்சாம கீதமினி திசைப்ப மல்குங்
கேழிசைய வொருசூழல் கெழுமுதல்கண் டுழுவலன்பின் கிழமைகூர்ந்தான்.

அளிகிளர வாங்குறுங்கா லச்சூழ லுட்சார்ந்தங் கரிது நீங்கி
யொளிகிளரு மடிமடைவிண் டுறுகாலின் மறுகாலி னுயர்பால் வெள்ளங்
களிகிளரப் பிரவகிப்பக் கற்றினங்க ளுடன்பல்வலங் * கண்டு தாழ்ந்து
தளிகிளரப் புறம்போந்து தன்னெதிரே பன்னிரைகள் சார்வ கண்டான்.

பாற்கடலின் மேற்படப்பெய் பசுக்கடம வசுக்களுடன் பரவி முன்செல்
காற்கடவு ளருள்வெள்ளங் கைம்மேல்வந் தும்மேன்மைக்கனம்பெற்றாங்கு
நூற்கடனீத் திலகனந்த னுவலரிய சிவானந்தா னுபவி லாச
மேற்கடவச் சென்றாங்கு விதப்பருமற் புதப்பரம விளைவு கண்டான். (௬௫)

தோற்றுறுமச் சூழலிற்சார்த் தாலகுலம் வாலதியாற் சோத னித்தொண்
டாற்றமுய விரலைகுடா வடிவினைசூழ்ந் திறைஞ்சுபுயோ காதிதொண்டு
போற்றியதா மும்பணிந்து பரியோகத் தினிதமரப் புழைக்கை நீர்தா
யேற்றபணி கயஞ்செயக்கண் டரவம்பாங் குபசாந்தத் திறைஞ்சிச் சூழ. (௬௬)

இன்னனபல் விலங்கினமு மிருங்ககமுற் குலங்களுமல் லெல்லை யாற்று
முன்னருமற் புதச்செயல்கண் டலவாத வானந்த வுததி மூழ்கி
யென்னையுடை யானமுத லிலிங்கேச னெழுந்தருளி யினிது வாழுந்
தன்னிகர்மா தலமிதுவோ தகும்பணிசெ யிவையெம்மா தவர்க ளேயோ. (௬௭)

என்றுவினாந் தன்புறமு னேகியெதி ரடிக்கடிவீழ்ந் திறைஞ்சி யெம்மான்
முன்றிலரும் பணிநாளு முயல்கின்றீர் திருத்தொண்டீர் முன்னு ளென்னு
வின்றுறுமத் தரிசனப்பேற் றினுக்கியன்மா தவமென்னே வெளிய னேனைக்
கொன்றைமுடி யானேன்று கோடலுறுஞ் சங்கமத்தின் குணமே மென்னு.

அன்புரையற் பல்புகன்றாங் கருளீர்ப்ப வுட்புகுந்தா னமுத மான்பே
ரின்பமய சுயம்பிலிங்க வின்னருண்மந் திராகத னெழிற்கோ லந்தன்
முன்பிலகு முறைகண்டான் முதமகோ ததிமூழ்கி முன்ன மாதி
தன்பழைய கரணமெலாந் தணந்தொழிய மணந்தசிவந் தானே யானான். ()

சிவகுண சேட்டிதமோர் சிறிதுமிலான் றிருமுனந்தான் செய்த†லோதல்
யாவதுமோர் வரிதாய்ப்பற் றிலாதவொரு தம்பமென வெதிரிற் றாழ்ந்தா
னேவரிய சிவானந்த வுததியினுங் கரையிவரா தொன்றி வாழ்ந்தான்
றேவர்பிரா னருளெப்பத் திரையூடு கரையேறித் திருமு னின்றான். ()

---

* கண்டு-செய்து. வசு-பசுக்கன்று.

† ஓதல்-நீங்கல்.

அருண்மேனி யமுதவொளி யழகெறிப்ப வணித்த தாகண் டன்று விந்தத்
திருமேனி திகழ்தரவிச் செகமுழுதும் புகழ்தரநீ திலிய லிங்க
வுருவாகி வுதித்தெழுந்திங் கொருவாம னுலகமெலா முலவா வின்பப்
பெருவாழ்வு பெறவமர்ந்த பேரருளிப் பேதையுணர் பெற்றித் தேயோ.

உரையாலு முளத்தாலு முணர்வாலு மொருநான்கி னுச்சி யாலும் [தே
வரையாநின் னருட்பெருக்கெவ் வகையாலு மனுத்துணையும் வழுத்தொணு
புரையோடு தரையோடு புன்மொழிலே துன்றியவிப்புழுத்தநாயேன்,கரையா
வன் மனத்தெளியேன் கருதாவதோ விதிர்விதிர்க்குங் கடையேனுள்ளம்.()

அகிலேசா சுயம்புலிங்க வமுதேசா முழுதருளம் பாரேசாவிவ்
வகிலேசா யினுமளியு முதெனு தெளியுமளித் தருள்சு ரேசா
முகிலேசா முடித்தூசா மூதேசா பூதேசா முன்னு ளன்னை
நகிலேசாத் தியவடுக்கொ ணடநேசா படனேசா நானுால்வாசா. (௫௩.)

என்றினைய துதிகள்பல வெடுத்திசைக்குந் தொடுத்திசைக்கு மிடையே யின்
பந், தன்றிருக ணீர்மாரி சொரிந்திடநாத் தழுதழுப்பச் சொற்கள் சோரு
முன்றிலடிக் கடியிறைஞ்சு மொழிகுழறும் பினுந்துதிக்கு மூகமாகு
மன்றகிவேந் தற்றுளவா ராமையெவ ரளக்குநர்முற் றரிதேயம்மா. (௫௪)

இவன்செயலிங் கிதுவாக வினிதுடன்சா ரிருடிகுழாமெல்லாங் கண்டாங்
குவந்தனர்பன் முறை யிறைஞ்சி யுருகினரிவ் வமுதேச னுருவங் காணுஞ்
சிவந்தரவந் தருளியவிச் சேடனே விசேடகுல தெய்வ மென்பார்
பவந்தெறுநங் குருவென்பார் பாகதிக்கு வித்தென்பார் பரமனென்பார். ()

பன்னளிங் கமர்ந்துளநாம் பரிந்துபுரி யருந்தவமெய்ப் பலனே யென்பா
ரன்னேவிப் பணியரசுக் காற்றுலுகைம் மாறெம்மா லாமோ வென்பார்
முன்னளிங் குளதெனிலிம் முளரிமுழு துலாவியவெம் முற்ப டாதோ
வின்னுகர்கோனன்பே யிவ்விலிங்க வுருவாகி யெழுந்த தென்பார். (௫௬)

அன்னேவென் புகன்றவா றமுதசுயம் பிலிங்கமிஃ தநாதி யோரு
முன்னுதற் கென்னதவ முற்றினமுற் படலெளிதோ முளரி வாழ்க்கை
மின்னுத குரவனருள் வியனுபதே சப்பேற்றின் மெய்ம்மை தேர்ந்த
வின்னேன்வந் திலனேலிவ் விலிங்கமதி தூரமக் கின்னு மென்பார். (௫௭)

இவ்வகைபற் பலபுகன்றுங் கின்புறுமெ யன்பினமு தேசபாத
திவ்வியச ரோருகம்பன் முறையிறைஞ்சிச் சிவானந்தந் திளைந்து வாழ்ந்தா
ரவ்விருடி குழாம்பணிவேந் தமுதலிங்க தரிசனம்பெற் றடுத்த வந்நாட்
டைவருபூ சங்குருவா ரம்பருவ மாயவதி சயத்தை யோர்ந்தான். (௫௮)

வேறு.

முன்னுந் தில்லை முளரியின் மாநடந்
தன்னை நாந்தரி சிப்பத் தருந்தின
மின்ன மாவனத் தீசனைக் காட்டிற்று
லென்னை யோவிதற் கீயுங்கைம் மாறியாம். (ருகூ)

யாது நல்கினு மின்னதற் கோரணு
வாத லொப்பரி தாதலி னித்தரு
மூதி னத்திம் முளரியி லீசனைப்
பாத சேவை பரிந்து புரிந்தவர். (சுo)

ஆத ரத்தபி டேக மருச்சனை
மாத ருற்சவ மாதி வயக்கினர்
காதன் முற்றுமுன் பெற்றருள் காட்டிமா
மோத வுத்தம மோக்கமு மேற்கொள்வார். (சுக)

என்ன மாண்பல வாசக மீதுரைத்
தன்ன வாரமு தேசனை யாசையிற்
பன்னு மாமலர் பைங்கனி யாதிகொண்
டுன்னு பூசை முறையி னுஞற்றினன். (சுஉ)

என்று நந்தி யியம்ப வெதிர்தொழா
நின்ற வம்புய னும்பல்பி னேயகிக்
கொன்றி மேற்பன்ன கேச னுஞற்றிய
நன்றி யெந்தை நவின்றருள் கென்றனன். (சுங)

சனற்கு மார னுவகை தழைப்பமேன்
மனக்கு லாவுநந் தீசன் வழங்கியாங்
கினக்கு ழாங்கொ ளிருடிகள் கேண்மினி
யெனக்கு ணாகர சூத னியம்புமால். (சுச)

வேறு.

இளைய நாதையி சைத்துளா ரினிது கேள்விம தித்துளார்
வினைக ளியாவும்வி தித்துமேல் விளைபல் போகநு கர்ச்சியார்
புனக கோவின்மு டிக்கணீள் படியி னுயுண்மி குத்துவாழ்ந்
தனக பாதரி ழற்கணே யமல யோகினி லைப்பரே. (சுரு)

சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-எஙசு.

ஆதிசேடன் றிருப்பணிச் சருக்கம்.

அன்பேறு சேடன மாவன மன்றேரு காதைதயி தோதினம்
பின்பாதி சேதிம மாதிய பின்றுத நீள்பணி பீடுயர்
கும்பாபி டேகமு ஞயசெய் கொன்பேசு வாமினி மேலென
நம்பாவ நாசசு போதக நந்தீச ஞதர வோதுறும்.

வேறு.

தாதை மைந்தனென் றேது தபோகிதே
* போத னந்தன னந்தாம் போற்றுமா
நாத னெந்தை நயந்தமர் கோயில்செய்
காத லுந்து கருத்தனி தாற்றுமால்.

பாங்கி னின்ற சூாத பதியைநீ
யோங்கு சேதிம மோது முறைப்பெலாந்
தாங்கு வானவ ருருஞ் சமழ்ப்புற
வீங்கெ மீசற் கியற்றுகென் றேவினன்.

பின்னு மெந்தை பிரானடி யர்ச்சனை
யுன்னி யாற்றற் குழுவலன் புந்திய
வன்ன பூசைமா சாந்திகட் காம்பொரு
ளென்ன வுங்கொணர் மின்னென வேவினன்.

உழைய ராங்கவ் வுரைசிரங் கொண்டென்
றெழுமிவி லாவவ் வுபகா ணம்மெலாங்
குழுவின் மல்கக் கொணர்தரு முன்னவட்
செழிய புற்கொடி யாதிய சிந்தரோ.

பானு மாய்மருந் தாய தெனும்படி
கோல முற்றுஞ் சுராதிகொள் கோக்களன்
பால ருந்த வருச்சித் தருத்துபு
சானு மெய்ப்பயன் பற்பல சார்ந்தனன்.

பளிக்கு மேனிப் பானமு தேசனுட்
களிக்கு மப்பிர தேசங்கண் ஞேடிபோ
லொளிக்கு லாவிய வொப்பச் சமன்செயாத்
தெளிக்கும் போழ்தத் தினகான் றன்காம்.

---

* போதனந்தன்-சென்ற அனந்தன்.

சிறிது மெல்லெனத் தீண்டுறக் காண்டலு
மிறை யிலிங்க முடித்தணி ருகரம்
பொறைசெய் வெண்குடை பொற்ப நிழற்றும் வாழ்
வுறநி னைந்தர சேசன்மு னுற்றனன். (அ)

அதற்கு முன்ன ரமரர் தபதியங்
கிதற்கு நேரிலை யெந்தவண் டத்துமென்
பதற்கி ணங்கொரு பைம்பொன் மணிக்குல
விதத்தொ ளிச்செய் விமான நிறீஇயினன். (கூ)

யாமி யத்தொ ளிலங்குபொன் மேருவிப்
பூமி யுற்றது கொல்லெனும் பொற்பது
தோமி குத்தெழு திண்கயத் தெண்குல
நாமி கப்பொறை யாற்று நலத்தது. (க0)

அனந்தன் கூர்மன்முன் னுயவ ரண்மியாங்
கினந்தி கழ்ந்துற வேண்டி மிடந்தொறுங்
கனந்த ரப்பொலிந் தோது கவின்மிக
மனந்த ருக்கி வகுத்துள மாண்பது. (கக)

பானு வான்செல் பரிசுநேர் பார்த்துமப்
பானு வொன்றிவட் பற்பல் பசுங்கதிர்ப்
பானு நின்றொளிர் பான்மையி தென்னையென்
பானு மும்பொற் கலசம் பரிப்பது. (கஉ)

வானி ராசியு மல்லவிம் மண்ணுலா
மானு மல்லவக் கோபுரத் தானல
வேலை யாண்டைய வெண்ணப்பல் வேற்றின
மேனி லைத்தெழில் செய்ய மிளிர்வது. (கந)

ஏந்தி லிங்கத்தி னொன்றதி தாலமா
முந்தி லிங்க மெனவின் முடிநிறை
யிந்த ணிந்த தெனநித் திலத்தினத்
தந்து மொண்குடை சென்னி யொளிர்வது. (கச)

அன்ன தற்கிரு பான்முத் தவிர்மணி
யின்னி யற்றிரண் டேழையர் சாமர
முன்னர் வீசுபு நிற்றலம் மொய்திரை
மன்னு கங்கையி னாறென வாய்ந்தது. (கரு)

மாற்று யர்ந்தவட் டாபத மாமணி
யாற்றி கழ்ந்து சிவாகம யுத்தமாய்த்
தேற்றி யெங்குஞ் சிவனே பரமென
வீற்று வீற்றொளிர் விம்பங்கண் மேயது. (௧௬)

நித்தி லத்தொடை சூழ நிரைஇ நவ
ரத்தி னத்தினு நாற்புறஞ் சித்திர
பத்தி மிக்கெழச் செம்பது மத்தணி
மத்தி வைத்த விதானமுள் வாய்ப்பது. (௧௭)

புத்தி சற்றுமில் புன்மைய ரேனுத
ரத்த தாங்கொ னவிற்றரி தோர்ந்துண
ருத்த மப்புல வோர்க்கு முறுப்பொளஞ்
சுத்த யோகருட் டோன்றவ் விமானமே. (௧௮)

இனைய மான விமான மிலங்கமேற்
புனைக ருப்பக் கிரகம் பொலியுமவ்
வனைக னைம்முக னுதவி னுற்றிசை
யினிலுங் கண்ணடி யேநிரைத் தாலென. (௧௯)

நாற்பு றத்து நலந்திகழ் பித்திகை
யேற்பு றப்பளிங் காலுறுப் பியாவையு
மேற்ப டுத்தி வியன்மணிச் சாளரம்
யாப்பு றுத்தெழின் மல்க வியற்றினன். (௨௦)

வேறு.

இவ்வகையி னமுதசுயம் பிலிங்கசதா சிவார்ச்சனைக்கவ் விறைவ னைந்து
தெய்வமுகோற் பனமுனிக டிருக்குலத்தார் சிவசாதிச் செல்வ ராதி
சைவசிவ சமக்கார சர்வாதி காரவெனத் தணரே யல்லா
லவ்விடையுட் புகுதும்விதி யார்க்குமிலாக் கருவின்முடித் தமைத்த பின்னர்.

அரனரியம் புயன்மகவா னமிவர்நாற் சாதியவொன் றாணஞ்சொன்
மாபினில்லை சியவயன்றன் வத்திரோற் பவமுனிவர் மாபிலங்க
வருமறையோர் புகுமருத்த மண்டபஞ்சத் திரியமனர் வணிகர் சற்சூத்
திரர்புகுமா மண்டபமுன் றிகழாறு காற்பீடஞ் சேரச் செய்தான். (௨௨)

அடுக்குமா ளிகைநிரையின் னகடுபோழ்ந் தவனைதா னமைத்த வேணி
கடுக்குமா றெழீஇச்சூழ்ந்து கவினமுதற் பிராகாரங் கண்டான் மேன்மேற்
றொடுக்கும்வா னகருமிவட் டொன்றுறப்பல் லேணிவைத்த தோற்ற மென்ன
மடுக்குறுமைந்தாவரண மதில்களின்மேன் மேலுயர்கோபுரங்கள் வைத்தான்.

ஆவரண மைந்தினுமாங் காங்குபரி வாரகுல வமரர் வாழ
மாவரண வுறைபுள்பல மணிபொன்னாற் புரீஇப்பளிங்கு மணிச்சி லாதி
யாவிரிபன் னிலங்களுமொப் பமைத்தனைய குட்டிமஞ்சந் தரும்பொ னாற்றிச்
சேவினமுஞ் சிவகணமுந் திருமதில்க டொறுந்திகழச் செறிவித் தானால். ()

முரணிடப நந்தியபி முகவாயி லெறுமருவ முதிய செம்பொ
னரதநமா தியதிகழ்மண் டபங்கள்புரீஇ முதல்வாயி லங்கந் தீசா
பரதலமேற் பொன்னாலம் பரதலமே னிர்திருசத்தம் பங்கி நீஇமா
திராபிருநான் கிலுமனைய சேவேறு கொடித்தம்பந் திறந்தா பித்தான். (உ௫)

அனகன்விழாக் கொண்டருளு மணிவசந்த மண்டபஞ்சி வாக மாதி
புனிததமிழ் வேதசிவ புராணாதி திருமுறையைப் பூசித்தென் றுங்
கனிதருமன் பருண்முனுரீஇக் களங்கறமுற் றுணர்ஞானக் கல்வி கோர்ப்
வனமுய்சிவப் பிரசங்கம் வயங்குறச்செய் வித்தியா மண்டபந்தான். (உ௬)

ஆயிரவிற் கானிறுவு மணிமணிமண் டபஞ்சதகம் பாதி மேய
மாயிருமண் டபம்யாக மண்டபமா மறைநீத மண்ட பாதி
தூயபல வங்கமெல்லாந் துறைதந்திலங்க வமுதலிங்க சுயம்பு நாதற்
கேயமகா சிவலோக மிதுவேயென் றெடுத்தோத வியற்றி னானால். (உ௭)

இம்முறையே மும்மையினு மெம்மையரு மெய்ம்மையுல கெல்லா மீன்ற
வம்மையமர் செம்பொன்மணி யாலயமு மாலயன்முன் னமரா ராதி
மும்மையுல கமும் வியப்ப முதண்ட பகிரண்ட முழுதும் வாழ்த்தச்
செம்மையபல் லங்கமெலாஞ் சிறந்தோங்க திறந்தோங்கச் செய்து மேலும். ()

தூய்மையதாய்த் திண்ணியதாய்த் தொழிற்கினிதா யிழுக்கிலதாய்த் தொன்
னூல்சொல்லும், வாய்மையதா யொண்மையதாய் வயங்கெழின்மாண் சிலையி
னியமாமுகத்தோன், றூய்மையினார்பரன்முவர்கொளாதிசண்டாந்தபரிவாரச்,
சேய்மையாமருமுருவந்திருவுருவோவசரியப்பச்செய்துமேலும். (உ௯)

அண்ணறனக் காவிடையா வருட்டத்தி பீடமுஞ்செய் தாங்குக் கண்டோர்
கண்ணடியோ மரகதமோ கருஞ்சிலையோ வன்றெனவே கழறி முற்று
மெண்ணரிதாயிறுவன்யுமீதலென்றேமறைகளிலறையையோதும், வண்ண
மெனத்துணிந்துணாக்கும்வகையவர்க்குமரிதாகுமாண்பிற்றந்தான். (௩0)

திருவிழாக் கொண்டருள்சோ மாக்கந்தர் மதிமௌலி சிற்ச பேசர்
கருவிழா தெனமையருளுங் கணேசர்வான் பிடிகுறமின் களிக்கு நேசர்
மருவிழா விதழிமுடி வாங்கினரத் திரதேவர் முதலோர் வண்ண
குருவி*ழா விருதாம் பூநதத்தா னிருமித்தாங் கொளிர்வித் தானால். (௩௧)

* ளகரம் - எதுகைநோக்கி ழகரமாயிற்று ; உழ்கியென்றாயதுபோல.

இருமணியி னிருமிதஞ்செ யிருவகையிம் மூர்த்திகளுக் கெல்லாஞ்செம்பொ
னருமணியின் வருமணிக ளளப்பிலசெய் தமுதேசர்க் கைந்து சென்னிக்
குருமணிய சுடிகைதிகழ் கோளராப் படங்கவிக்குங் கோள காதி
திருமணிய வுபவீதத் திருவணிமு னெல்லாமுந் திருந்தச் செய்தான். (௯௳)

இப்பரிசெல் லாம்புரிந்தாங் கெதிர்நின்ற மயனுடல மிழுகப் புல்லி
யொப்பரிதாய் நீயிவண்செ யுதவியுரை யளவைகளி னுணர்த்தொ ணாதா
லெப்பெரியவருக்குமெனில்யான்கொலனு வெனுங்கைம்மா றியற்ற வல்லே
னப்பரம னருள்வீடு மதற்கிணையோ வன்றேமற் றறியே னம்மா. (௯௯)

என்றுபல புகன்றிணையொன் றின்றெனினு மாயிஃதங் கீக ரிப்பா
யென்றுபல பலபொருளி னிருங்குவைக ளரும்பணிமு னெல்லாந் தந்தாங்
கென்றுமறழ்மா மணிப்பணிவேந் தின்புறுமெ யன்பினமு தேசன் பாதத்
தென்றுணையேகும்பாபிடேகமினிக்கொண்டருள்கென் றிறைஞ்சிப்போந்து

முனிவர்சிக மாகநான் முற்றுணருஞ் சிவத்துவிச மூதக் கோர்மற்
றெனையரொடுஞ் சூழ்ந்தனுஞை யெழுவாய்மா கும்பாபி டேக மீரு
மணியசிவ மகாயாக மகாசாந்தி புரியோரை மாசொன் றின்றாய்ப்
புனிதமதாய்ப் பொன்மதிமுற் புணர்சுபநோக் கணவுகலம் பொலிவ தாகி.

திரிகோணங் கேந்திரமா தியநலன்பல் பயன்மலிந்து சிறப்பத் தீக்கோண்
மருவாது நுனித்துநிறை மதிநாணிச் சமிந்தனைய மாசு ணேசன்
பெருகார்வத் தமுதேசன் பேணுதளிப் பூர்வதிசை பிறங்கப் போந்தாங்
கொருவாதொன் றிலஞ்சிதன்பே ருறப்புரிந்து மயனுலவ் வுயர்த டாகம். ()

மேற்றிசைமார்க் கண்டமுனி வியன்றடமிவ் விரண்டினுக்குமிளிர்சோ பான
நாற்றிசைமா மதிலாதி நயப்புறுத்தி வியப்புறுமெய்ஞ் ஞானம் வாய்ந்து
போற்றிசையுஞ் சிவத்துவிசர் புந்திமகிழ்ந் தனவரதம் பொலிந்து வாழ
வேற்றிசைவான்வெருவுகுடிமியெழின் மணிமாளிகைபலவாங்கியற்றுவித்தான்.

முற்பெறவச் சகருடும்ப முதியசிவ மறையவரை முழுத்த நன்று
ளிற்பாவு பற்பல்பொரு ளெல்லாமு நனிநிறைத்தவ் வில்லந் தோறும்
பொற்புறுமா பிரதிட்டை புரிந் தமைத்தாங் கேனையவும் புரிந்து செய்யு
மற்புமிகு மகிவேந்த னந்நாட்டு மகிவேந்தா மபயர் கோமான். (௯அ)

சாற்றுறுபே ரிராசகு டாமணியென் பான்றனையித் தலத்தி னும்போந்
தாற்றுசெய லுரைத்தழைமி னந்தணர்கா ளெனவிடுத்தா னவராங் கேகித்
தேற்றினர்கேட் டன்புவகை திளைப்பவளப் பரியந்தித் திரளி னேறும்
போற்றுயரி வர்க்கமெலாம் புடைசூழ மாவனத்துட் பொருக்கென் றுற்றான்.

அந்தகையி னிராசசூ டாமணிபோந் தகிவேந்த னடிதாழ்ந் திந்த
வுத்தமமா தலமிதுவோ வொப்புயர்வில் சிவபுரமென் றுவகை யுள்ளம்
பொத்தநடந் தனந்தனெனும் பொன்மணியா திகடிகழும் புனிதன் கோயி
லெத்தலமுஞ் சிலாத்துவிச ரிருக்கைகளுந் தனித்தனிகண் டின்புற் றனனால்.
என்னுரைக்கே னின்னருமை யெப்பெரிய புலவோர்க்கு மெடுத்துக் காட்டா
முன்னுரைக்கு மரிதேநீ யுவந்துபுரி திருப்பணியி னுயர்வென் றனின்
முன்னுரைக்கு மாறேழை முன்னுகினு முற்றுவதோ மூதக் கோவென்
றின்னுரைக்குஞ் சென்னிதனை யெதிர் தழுவிப் பணியரசோ ரிருக்கையீந்தான்.

வேறு.

அந்தலத் தமர்ந்தர சனந்த னோடவ
ணைத்தரு செயனுங்கண் டிருப்ப வவ்விடை
மொய்த்தபல் பொருளெலா முன்கொண் டேகுவா
னுய்த்துள வேவல ருவைகொண் டேற்றனர். (௪௨)

அரிசனப் பெருங்குவா லாங்கொர் பாங்கரப்
புரியிடி யரிசிமாப் புலர்ந்த தாத்திரி
விரியிடி குங்குமம் வியன்மி டாக்களிற்
றெரியொரு பாங்கரிற் செறித்து வைத்தனர். (௪௩)

அலகில்பன் மிடாக்களெட் டைல மார்த்தனர்
பொலியும்*வற் சலகிரை வேண்டும் போதெலா
மிலகுதோ சனமுற யாத்திட் டாரவைக்
குலவில்பல் லுணுகிறைந் தொளிர்பல் சாலையில். (௪௪)

அப்பொழு தப்பொழு தாங்கு வேண்டுபால்
பொற்புறு தயிர்மிடா நிரைகள் பூரித்தா
ராப்பழு சுகந்தமெட் டெகுஞ் சூழ்பசுந்
திப்பிய நெய்க்குட மனேகஞ் சேர்த்தனர். (௪௫)

நெங்கெழு வின்சுவை நிமிருந் தைதவிக
முக்கனித் தொகுதியன் மூரி வெற்பின்வான்
மிக்கெழச் செறித்தன பேனை மேதகு
மெக்கனிக் குவாலுமங் கெய்த வைத்தனர். (௪௬)

மதுக்குடம் பற்பல மலிபல் லாயிர
முதுக்கழை ரசகண்ட முழுத்த சர்க்கரைப்
பொதிக்குல மனேகமுப் புடையி லாங்கவிக்
கதிர்க்குலை கோடிமேற் கவினச் சேர்த்தனர். (௪௭)

---

* வற்சலம் - இளங்கன்றுப்பசு.

திணியகாழ் நறுங்குற டெரிஞ்சு தேங்கமழ்
தணியபூந் தேய்வைப்பொற் றசும்ப னேகமாங்
கெணியவில் வாதியின் வடித்தி மோதக
மணிகட மளப்பில வாக்கி வைத்தனர். (எஅ)

பன்னிறப் பல்வகைப் பளகில் சாலிக
ளென்னவு மனேகவெற் பெனக்கு வித்தனர்
தன்னிக ரின்னியற் றூய தண்டலை
மன்னவற் றெண்மடங் கதிக மீட்டினார். (எகூ)

வாடக வொவ்வொரு வகையு மாசுதீர்த்
தாடக மாடமூர்க் கந்தி லாதிய
பீடகத் தானியம் பிறங்கு பற்பல
*நீடக மெனநிரை நிறைத்த மைத்தனர். (அ0)

வில்லுவம் பாடலம் பலாசம் வேணுமா
சொல்லுதும் பாஞ்சமி யித்தி தூர்வையம்
புல்லர சால்பலாப் போற்று சந்தன
மொல்லைவெள் ளெருக்குநா யுருவி மூவைந்தும். (அக)

திகழ்கருங் காலியே தேவ தாருவே
யகருவா மலகஞ்செஞ் சந்த னாதிய
பகர்சமித் தெலாந்தனித் தனிபற் பல்கிரி
வகையெனத் துணித்தவண் மலிவித் தாரரோ. (அஉ)

மலிபசுந் தருப்பைகண் மாயிற் கொய்து கொய்
தலகில்பன் முடிகொணர்ந் தாங்குப் பைம்மணி
மலையென வுயர்த்தினர் வகைபற் பன்னவ
கலசமுன் னடுக்கினர் கணக்கி லாதன. (அங)

அறிவரும் பொன்னினால் வெள்ளி யாதியாற்
சிறியன பெரியபஃ றிறத்த பாசன
மிறைசிவ யாகபூ சாதிக் கேய்வகை
யறிமய னிருமித்தாங் களிப்பச் சேர்த்தனர். (அச)

கூவிரம் வாரிசங் குமுதங் கொன்றையிந்
தீவரஞ் செங்கழு நீர்முற் சீரிய
பூவின மீனினம் புவன கூர்மமுன்
னுவன பொன்மணி யால மைத்தனர். (அரு)

* அகம்-மலை.

சூதபத் திரங்கண்மும் மூன்றிற் சொல்லுப
வீதபத் திகண்முடி விளங்கு கூர்ச்சங்க
*ளாதபத் திறத்ததேங் காய்க ளாதிய
பூதபத் தியின்மணி பொன்னிற் சேர்த்தனர். (௫௬)

பொன்னினும் பட்டினும் பொருவி லாமணி
தன்னினுங் கவிகைவெண் சாம ராதிகண்
மின்னுமிழ் சுருட்டியா லவட்டம் வீசன
முன்னிவை யளப்பில முற்றி னார்களால். (௫௭)

விலைசெல்காற் பாசமெல் வாசம் வீற்றுவீற்
றலகில்பன் னிறத்தபட் டாடை காம்பாங்
குலவுமெல் வோர்வகை கோடி கோடியாக்
கலைகளி னளவுறக் கலைக ளார்த்தனர். (௫௮)

மதிப்பரும் வின்னவ மணிக்கு வால்பல
கதிர்த்தெழு வனகன கக்கு வால்பல
நிதித்தொகை பற்பல நிமிர்த ரக்கொளு
விதிர்ப்புற வகையுமிகக்கு வித்தனர். (௫௯)

வேறு.

கற்பமுறை யமைத்துவடித் தெடுத்துத் தூய கமழ்தருசீ தளவிலைப்பூங் கலவை சேர்த்துப், பொற்புறவாய் தாத்துகிலி னிறுகச் சூழ்ந்த பூரிதவெண் டிருநீற்றுப் புனைபொற் கும்பம், பற்பலசேர்த் தனர்நானங் குங்கு மப்பூப் பாளிதங்கோ ரோசனைவெண் பசுங்கர்ப் பூரம், விற்பெறுதண் புழுகுமுத லளப்பிலாத விரைவருக்க நிரைநிரையா விளங்கச் சேர்த்தார். (௬௰)

விரைகமழு நறுந்தூபம் விரித சாங்கம் விரவுறுபூம் பொடியேல விதந்தக் கோலம், வரமிகுசா திக்காய்பத் திரிவ லங்கம் வான்மிளகு முதல்வாசவருக்க மெல்லாம், பெருகநிரைத் தனர்யாகத் திரவி யங்கள் பெட்புறவொவ் வொன்றுகப் பேணி யாராய்ந், தரியவெலா மிகச்சுலப மாக வாங்க ணளப்பரிதாம் படிநிறைய வமைத்துப் பின்னும். (௬௧)

அரம்பைநெடுங் குருத்தலரும் பருவம் வாய்ப்ப வரிந்துசுமை சுமையாக வனேகஞ் சேர்த்தார், வரம்பிலகாய் வகைமூல வகைக ளூக வல்லிபழுக் காய்வகைகண் மற்றுஞ் சேர்த்தார், விரும்புதளிர் வகைதுவர்ப்பூ ருகத்த தொக்கின் விதமிருத்தி கைவகைகளொ ளுகவி தங்க, ணிரம்புசிவ தீர்த்தவகைப் பொற்குடங்க ணிகழ்த்தரிவை முதல்யாவு நிறையச் சேர்த்தார். (௬௨)

---

* சூரியகிரணம் போலும் ஒளியைச் செய்யுந் தேங்காய்.

இவ்வகையே வலர்வேண்டும் பொருளெலாமவ் வெல்லையெலாஞ் செறிதரச் சேர்த் திடுங்காற் சேட, னவ்வமுத லிங்கேசற் குளிராம்ப வருண்மேனி குளிர்தாமா வபிடேகாதி, திவ்வியபூ சனைபுரிந்து மேற்செறு டங்குந் திருத் தருமா கும்பாபி டேகச் செய்கை, யெவ்வமுறு இயலுறக்கொண் டருள்க வென்று வேத்திறைஞ்சி வேண்டுபுமே விதனைச் செய்யும். (௯௩)

சிவத்துவிசர் முகமாக மயனைக் கொண்டு திருந்திரண்டாம் பிராகாரத் தீசா னத்தி, னவத்தகுமா குண்டங்கள் வேதிகாதி நாலிருமங் கலந்தசா யுதங்க ளுட்டி, நிவத்தகுநாற் றுவாரங்கூர் மாதனுதி நீடுறு மேல் விமானமே மிக ழ்வி தான, முவத்தகுபல் லுறுப்பெலா மணிபொனுற்கொண் டொளிர் யாக சாலைகளாங் குளுற்று விப்பான். (௯௪)

ஒருகோட்டு முதிர்வேழ மலகில் கோட்டு மிருகோட்டு வான்பிடியோ டொளி யாருந், திருகோட்டு மாறுமுகங் கண்டெட் கோட்டந் தீரவருண் மதவேழம் வேதன் சென்னி, யருகோட்டு வண்கைவடு கேசன் மற்று மருக்கன்முதற் சண்டேச னந்த மாக, வருகோட்டு பரிவாரர் விமான மாதி வகைக்கெல்லாந் தனித்தனிமா மகப்பொற் சாலை. (௯௫)

அருண்மலரும் பிரகந்நா யகியெம் மன்னை யமுதேச னிருவருக்கு மருமை வாய்ப்பத், திருமலரும் பிரதான யாக சாலை திகழ்தரச்செய் வித்தரம்பை கழைதிண் பூக, மருமலரும் பஃறெருடைப் பொன் னரிய மாலை வளரொளிப் பன் மணிமாலை மணிப்பொற் குச்ச, முற்றுமலருந் தோரணமுன் னணிக ளெல்லா மொப்புயர்வி லாவகையாங் கொளிர்வித் தானால். (௯௬)

இன்னனபற் பலமுன்ன ரமைய வேண்டு மிருந்தொழில்க டிருந்தவயந் தெல்லாஞ் செய்தாங், குன்னிமிக மாகமமுன் னோதிங் கைவந் துறுமனுப்பா வனைசெய்யுந் திறமுன் னோர்ந்து, சொன்னமா பங்கீ னுதி குற்றந் தோயாம லகம்புறமுந் தூயோ ராகி, மன்னுசபத் தினிகசிவத் துவிசர் நான்கும் வாய்ந் தவரை யாய்ந்து தெரீஇ மாபிற் போற்றி. (௯௭)

சிவமாகும் பெருவாழ்வு பெற்று வாழுஞ் சிவத்துவிச மகத்துவமான் செல் வர் காளிப், பவமாகந் தவமாகும் பாபி டேக பரமமகா சாந்தி செயும் பணி மேற்கொண்டே, னவமாவ தணுவுமுறு வண்ண மன்ன தாற்றியருமம் பய னெனக்கு மளிப்ப தும்பா, னவமாவ தன்றிதுமேற் கொண்டு நீரோ நடத்தி முடித் தருள்கவென நமந்து பின்னர். (௯௮)

அத்தகைய சிவத்துவிசர் தமையெம் பெம்மா னமுதேசன் பெரியநா யகி யையங் கையோன், சத்திதரன் முதலானோர் வேள்விக் கெல்லாந் தனித்தனி யே நவநவமாச் சாருங் குண்ட, மெத்தொகையத் தொகையமல போத கேச ரிருத்துவொடு சாதகரென் றெண்ணி யின்று, ரித்தகுருண் டத்தோ மம் புரிக வென்று வெல்லையுற நியமித்தா னிரும்பை வேந்தன். (௯௯)

அங்கதன்மே லங்கதவேந் துலைக்கி சைந்தாங் கருத்திமிகு குருத்துவப்போ திகா ரச்சீர்ப், புங்கவர்தாஞ் செய்விக்கு மிறைவ ஞம்பப் புயங்கபதி யிடையாச வனுஞ்ஞை பூணுங், தாங்கவினைமுறைமையிற்செய்தங்காண் முன்னுத் தொடங்குபுசென் மானதிதித் தொகைகண் முற்றும்,பங்குபதி ஞென்றுகப் பாப்பித் தூய்மை பணுஞ்செயலாந் தனபூசை பாங்கிற் செய்தார். (எ0)

பின்னூரிய பிராமணர்த மனுஞ்ஞை பெற்றூர் பெருகுதிதி தக்கிணைமுன் பேணி யீந்தா, ரன்னையரு ளமுதேசர் தமைமெ யன்பா லபிடேகா திகணிகழ வருச்சித் தேத்தி, யுன்னுதிரு வருள்வேண்டி யனுஞ்ஞை பெற்றுங்குறு செயலெல் லாமிடையூ றென்று மின்றி, மன்னிமுடி வுறவேண்டி விக்கினேசன் மலாடிக்கு மாபூசை வயங்க வாற்றி. (எக)

நேர்ந்துபராய்ப்போந்தமுதநா தனுர்சந்நிதியின் மகாசங்கற்பஞ்சிழ்த்தி வாத்து, சாந்திபிர வேசபலி கிராமசாந்தி சாற்றிரட்சோக் கனஞ்சீவ தயைமீக்கூடாத், தேர்ந்தளபூ சினிக்காய்முன் னுவ கொண்டு செய்திளம்புன் முதனிலைத் தான் றிரட்குலங்க, ளார்ந்ததிருக் கோயிலிட மெங்கு மங்கி யமர்தருகோ திவாசமுறை யாற்றி னுமால். (எஉ)

அனந்தரம்பூ ருவபுண்ணி யாகவாச னஞ்செய்தரு மறையாக மாதியாய்ந்த, கனந்தருவிப் பிரவெண்டிமாபிற் செய்தார் கலிஞுறவுத்தாபுண்ணி யாகங் கண்டார், தனந்தருமா கிருகமகம் புரிந்தார் சங்கி தாவோமந்திசாவோமஞ் சாந்தி யோமம், வனந்தருமா வருணிறையு மூர்த்தி யோம மலிதர்வாங் காங்குலிதி வயங்கச் செய்தார். (எங)

வேறு.

இருசேய்க ளொருதாயெம் மமுதேசன் விழைசண் டீசனிவ ருற்சவங்கொண் டெழுந்தருண்மூர்த் திகளை, வருதேச திரிசூல வத்திமா தேவை மலியுமபி டேகாதி வயங்குறப்பு ரித்தாங், கொருவாவெள் விடையாதி கவிலாலோ கணிப்பித் தொளிர்வீதி விழவுறச்செய் தடன்போந்து விஸ்வத், தருமூலத் தெழுந்தருள்வித் தறுமாயி லனைய தருமூல மிருத்திமைபொற் றட்டதனிற் கவர்ந்தே. (எச)

மாற்றுயர்பீ தாம்பரமேல் வயங்கவிரித் தனைய மண்கவர்ந்த வண்கனக பாத்திரத்தை மாபி, னேற்றிவர்யாங் கமர்ந்தருளு மமுதேசா தியரோ டெழுந்தருள்வித் தாவயம்புக் கெழில்யாக சாலைப், பாற்றிகழச் சோமகட தாபன முன் னிகழப் பாலிகைபூ சனைபுரிந்தப் பாவனமிர்த் திகையை, வீற்றுவீற் றுளபாலி கையினிறீஇ யான்பால் விராயபல தானியங்கண் மீது தெளித் தமைத்தார். (எரு)

அவிர்தருமிவ் வகைமிருச்சங் கிரகணத்தோ டங்குரார்ப்பணஞ்செய் தனைய
சிவத் துவிசரொரா மன்பர், விவர்தருபொன் ஞாணிரட்சா பந்தனங்கைக்
கொண்டாங் கெமதிறைவ னமுதசுயம் பிலிங்கேச னிமய, நவிராம்வள ரனை
சேய்மு னெவர்க்கு முயர் செம்பொன் ஞாண்காப்பு யாப்புமுறை புரிந்தபி
டே காதி, திவியபிர சன்னபூ சனைபுரிந்தாங் கனைய தேவேசன் முதலா
ஞோர் திருத்தகுசந் நிதியில். (எசு)

தூயதுகி லான்வடித்து மணங்கள்பல தொகுத்த ஆகீர்பூ ரித்துளபொற்
குடங்கள்பிர தான, மேயவருத் தனியட்ட வித்தியே சாதி விதமுறத்தா
பனம்புரிந்தாங் கமுதேச விபுவை, யேயதனிச் சுயம்பிலிங்க விம்பமன்றிக்
கும்பத் தெந்தையே வந்தருள்கென் றிரந்திரந்து நின்று, வாயிதனி லமர்ந்
தெளியே மட்டபந்த னந்தா னமைத்தபின்பின் டெழுந்தருளி யமர்ந்தருள்
க வண்ணல். (எஎ)

ஒருவாத தனியமுத லிங்கவுரு விதுமா மொருவரிதென் றமர்ந்தருளேல்
பொற்குடமீ துனது, திருமேனி மலர்சிகைபொற் றேங்காய்மா விலைசூழ்
செறிநூலா தியவேனைத் திருவுறுப்பாத் திகழ்வ, வருணீரிற் குளிர்ந்தமனை
நிறைந்துபூ ரிதமா யமர்திருத்தந் திருத்தகுமட் டகத்தினிலென் முமே,
பெருமானே திருமானேர் வருமானேர் பாகப் பெம்மானே யம்மானேந்
தியகாத்தெம் பிரானே. (எஅ)

வேண்டுவார் வேண்டுவதே யருளுமது தொழிலென் வியவுமெய்த் திருஞ்
சுருதி விரிப்பதையுன் றனையே, யாண்டருளு மன்றுமே மென்றுமே
வெனவே யடுத்தடுத்தாங் கிரப்புமொழி யளப்பில சொற் றழைக்கு, மாண்
டருமந் திரங்களெடுத் தோதியா சாதி மாபினிற்செய் தனையருடத் தானா
கித் தேனே, யேண்டருபொற் குடங்களிறுங் கலசவர்மு தனமா மேயுந்தரு
ள வம்முறையா வாகனமுன் னியற்றி. (எகூ)

அருளுருவா யமர்ந்தருளெம் பெருமானை யுருகு மன்புருவாய் நின்றிரந்து
வேண்டியவிர் குடத்தின், வருதன்முனந் தெரிதலெனப் பரிதவிருஞ் சயங்
கி மற்றனைய பொற்றசும்பை யருச்சித்தாங் கேனை, யொருவில்கடங் களும்
பூசித் துடன்யாத்தி ராதி யுயர்தானம் புரிந்துதனித் தனியுட்டி னீட, சிர
மேலச் சிவத்துவிச ருயிர்மேலும் வகித்துச் செல்லடிமே லடிதுவன்றமெல்ல
நடக் கின்றார். (அ0)

முத்தாரா விருதமுழுக் குடைகள்சா மரங்கண் மூரிவிடைக் கொடியாதி
வரிசையெலா மொய்ப்ப, வித்தார மாகதர்வந் தியர்சூதர் வீர மேதகுமங்
கலம்புகழ்கள் விதந்தெடுத்துப் பாடப், புத்தேளிர் கற்பகப்பூ மாரிவனி பொ
ழியப் பூதேவ ரக்கதைதா யாசிமொழி புகலச், சுத்தோத கம்பனிநீர் படிவா
நறுந் தோயஞ் சுவணமணி சாலிபொரி பூமழைமுன் றூர்ப்ப. (அக)

வேதியர்கள் சிலரொதிரட் டாங்கமுற வீழ்ந்து வீழ்ந்திறைஞ்சிப் பின்காட்டா
விதஞ்செலச்சிற் சிலவர், மாதருதேங் காய்சிதறப் பக்குவஞ்செய் முர்க்க வர்
க்கமது வர்க்கநறும் பானகந்தா நீர்மோர், மேதகிள நீர்வருக்க வோதனம்பல்
கனிகள் விழைபகுப்பால் பாயசந்தாம் பூவமுக வாச, . மாதியன வளப்பிலன
வடுத்தடுத்து நிவேதித் தாதிசைவ குலமறையோ ரணிமைவிடா தொழுக.

இருபாலு * மிருமறைக ளெடுத்திசைப்பார் போற்ற வெதிர்நின்று பழம
றையோர் சுவத்திகளாங் கிசைப்ப, வொருவாம லெப்பாலுஞ் சிவாகமங்கண்
முழங்க வுருத்திர மா நமகசம கங்களினி தோங்கப், பெருவாழ்வு தருபஞ்சாக்
கரசடங்க பஞ்சப் பிரமசங்கி தாமனுக்கண் முதலாய பெருகத், திருவாருஞ்
சிவநாம கீர்த்தனங்கள் பொலியத் திருந்திசையா முருத்திரவீ ணைதியிசை
மலிய. (௮௩)

மாமுனிவர் போற்றெடுப்பப் பன்னியர்கள் வாழ்த்த மனங்கசிந்து நெக்குரு
குந் தக்கதிருத் தொண்டர், தாமருவி விழிபொழிந்து சார்ந்துவர வேலைச்
சாற்றரிய பற்பலவுந் தழைத்துவர வெல்லா, மேமுறக்கண் டிதுவன்றே
யான்செய்தவப் பேறென் றெய்யாத வானந்த மெய்வாழ்வு திளைத்தே,
ஆமுனிவர் போற்றுபதஞ் சலியாமெ யனந்தன் றொடர்ந்துவர வீரசகு
டாமணியின் றொடர. (௮௪)

கண்டவர்கிற் கின்றவர்க ளென்னுமைப்ப மெல்லைக் காத்திரத்தி னைவெழமுறி
வாரிதாகிக் கவினை, மண்டுமலர் பாப்புதிருப் பாவாடை மேற்றம் மலரடிகைத்
தொருங்கேகி மகாயாக சாலைத், தண்டருபச் சிமவாயி லைமுகமாப் போக்
குத் தரும்பினங்கள் வீற்றிருப்பத் தனித்தனியாங் கமைத்த, வெண்டருவே
திகைகடயிற் றெண்ணியினின் றெடுத்தாங் கிருத்திவே தனமுதலை விளித்து
புரீஇ மகிழ்ந்தார். (௮௫)

பரிவாரகலசமொடோர் மகச்சாலை தோறும் பண்புறவாங் காங்குகர்த்தி இப் பூச
னையோ மாதி, மாபோடாற் றியதொடங்கி திகழ்காலந் தோறம் மகச்சாலை
யிடைப்புண்ணி யாகவா சனமான், றருகீலரங் கலியசூ வனைமுனர்ஞ்செய்தம்
பொற்றகம்புகளி னமர்ந்தருள் மூர்த்திகளுக் கெல்லா, மருளாய வபிடே
கம் பாவனையிற் புரிவா ரணிமத ஞெங்கிலிற் றிகழுவெடுத் தமைப்பார்.

அன்னதனி வன்னியிலேப் பிரதான குண்டத் தாமுறைதா பனம்புரிந்தா
ரதினின்று மெடுத்தே, பின்னுமவே லையகுண்டங் களினுந்தா பித்தார்
பிறங்குவரி சைக்கிரமப் படியோமஞ் செயல்கள், பன்னரிய விர்த்தார மாக
மலி சதிந்தின் பருதிகள்சுக் தான்னகிறை யவிசுலோ கிருத, முன்னுபல
கோக்கடரு சுத்தகன்ற முத்த முதிர்சமைய வதியாடைத் தநிரவி வைசம்.

* இருமறை- ஆரியவேதம், தமிழ்வேதம்.

திலமதுவா னெல்லெவைநீ வரகிறை சாலித் திரள்வகையக் கடைசாமை தினைமூங்கி லரிசி, யிலகுபயல் சத்துமா மூர்க்கமா மாட மிராசமா டஞ்சணா கங் கோதுமையா டகமுற், குலவுமுதா னியவகைபல் கரும்புசருக் கரையீன் குளநீலோற் பலங்கழுநீர் குமுதாதி மூல, நலகருணை பல்வள்ளி சருடாதி பூலா நறுங்கிழங்கு முதலான கிழங்கின்வகை யெல்லாம். (அஅ)

மாதுளோா ரங்கமரம் பாதிபொன்றென் றிலும்பல் வகையாநறுங் கனிகண் முதிர் வருக்கைநறுங் கனிகள், குதநறுங் கனிகள்கொடி முந்திரிகற் குரங் சுவணலிகு சாதிவகை தாயாச கண்ட, மோதகநற் பாகநாற் புலைவர்முளரித் தோர்ந்தோர்ந் துருற்றுவபல் வருக்கவகை புலப்பிலனை வெல்லம், மோதகமா டாபூபஞ் சூபபூ ரணமே முதிர்சுவைநா ளுமேகோணஞ் சட்குலியோ *மூர்க்கம்.

பாயசமென் னுண்டைமனே காதொகையை றிபட்டுப் பானிறைசங் நொபூபங் கனுபூப முதலா, மேயவளப் பருப்வகைய பண்ணியங்க ளெல்லாம் வெட்டி வே ரிலாமிச்சம் வேர்பனிநீர் புழுகு, தாயகமே ரோசனைகுங் குமப்பூக்கத் தூரி தாநறுங்கர்ப் பூராதி கத்தூரி மஞ்சள், பாயநறுங் குங்குலியஞ் சடா மஞ்சி மட்டிப் பால்கோட்ட நெரியரிசிப் பான்முந்நீர்ப் பச்சை. (கூ0)

ஏலநறுஞ் சாதிக்காய் பத்திரிதக் கோல மிலவங்கம் வான்மிளகு முதல்வாச மெல்லாஞ், சாலநிறை தாம்பூல முகவாசஞ் சீந்திநற் றண்கொடிவெற் றிலைக் கொடிமுன் னுயநறுங் கொடிக, ணீலமலர் கல்லாரந் துளபமது மாதிநீர்ப்பூ மந் தாரம்பா டலங்கன்னி காரங், கோலநறும் புன்னைகம் பாரிசா தம்புன் கொன்றைநீபஞ் செருந்திமகிழ் கூவிளஞ்சண் பகமே. (கூக)

பன்னிதா டிமஞ்சுவே தார்க்கங்கே தகைதண் பலாசகுரா வட்டம்புதுமுறு பலா வலரி நறவம், வன்னிதாத் திரிவிருச நாரங்கஞ் செச்சை பாதிரிபங்கை குருந் துவிளா மாநாவன் மருது, பொன்னிறே விரைநிறுகை கந்துமுதற் கோட் டுப் பூவகைமென் றளிர்வகைகள் புனிதவலம் புரியே, துன்றுநறுஞ் செவ் வந்தி கொக்கிறகு பச்சை தும்பைமருக் கொழுந்துசிறு சண்பகமே முதற்றுள
[பம். (கூஉ)

முதலாய நிலப்பூமா தவிமயிலை மல்லி முல்லைநறுஞ் சம்பங்கி சாதிமுதற் கொடிப்பூ, விதமாதி பற்பலவுஞ்* சண்ணவதி யென்ன விளம்பனவின் மேலுநனி மிக்கதிர வியமற், புதமாக மனுமுறையா குதிசெய்திற் றிளிற் றும் பூலமுக வாசமுதிர் புதியநறுந் தேங்காய், பதமாரின் சுவைக்கனிக ளுடலமுத னாய பட்டினம்பொற் பூவிகுசு பலமுதற்பல் பொருள்கள். (கூ௩)

---

* மூர்க்கம் என்டு நிவேதனருக மாப்பக்குவஞ்செய்யப்பெற்றது.

* சண்ணவதி=தொண்ணூற்றாறு.

இனியசுகோ திருதமுதற் சுருக்கினிறைத் ததன்மே விருஞ்சுருவ மூடியெ
டுத் தெழுதுமனு வெடுத்தே, பனிவனிகன் முற்றுமே மெழுந்தூவலஞ்
சுழித்தூண் பாரித்த நிறையுணவின் பான்மையுணர்த் தேப்ப, நனிபுரித
னைவொலிப்ப வின்னியங்க ளொருங்கே நான்மறைமா பூரணா குதிசெய்து
நயந்தாங், கனககட நிவர்சவமு தேசர்முத லோரை யவரவர்தங் கடங்களிற்பூ
சனையாற்று கிற்பார். (கரு)

மணங்கமழுந் தூபநறு நெய்த்தீபங் கோட்டி மலிசுவைப்பால் வருக்கவோத
னமாதி யூட்டி, வணங்குவைபின் னருந்திட்டி மாதீப நீட்டி மலிநாளுன்
குபசாரம் வயங்குவழி பாட்டின், குணங்களிமெ யன்பின்மனுக் கிரியாதி
கூட்டிக் குலமறைசொ றிரிசுபன்னங் கொன்றைமுதற் சூட்டிக், கணங்கெ
ழுநா மாவளிநா வெடுத்தினிதி ருட்டிக் கர்ப்பூர மாதீபங் குடிலைவரை காட்டி.

அனந்தரமஞ் சலிசிரமே வினந்தரனேர் நின்றுங் காரியமுஞ் செந்தமிழு மாய
பரனுவந்த, கனந்தருமா ரியவேத மின்சுவைமா துரிய கவின்றருசீ ரியவேத
மிரண்டுமெடுத் தோதி, யினந்தருமா தெரிசனத்தின் பெரும்பேறு பெற்றுங்
கெதிர்நிற்பா ரெவர்க்குமிரும் பூதிபிர சாத, தனந்தருவர் தினந்தொழுமின்
வகையிருகா லமுநூல் சாற்றுபூ சனைபுரிந்து போற்றுவருண் மகிழ்வார். (கசு)

இத்தகையின் மகாயாக பூசனைநா டொறுஞ்செய் திடையிடைநூ தனவிம்ப
நயனோன்மீ லனமே, சுத்தசல நிவாசகநர்ப் * பதக்கணந்தா னியமேற்றோய்
வாசஞ் சயனமோ கணமாதி புரிவார், பொத்தசலம் புரியட்ட பந்தனபூ சனை
மன் புரிந்திவிம்ப குத்திரவீட் சணநேர்வா லுகமே, ரத்தினமா நியாசமே
யந்திரதா பனமே நாலிருபந் தனமேனுஞ் சுவணபந்த னாதி. (கஎ)

நவநீத மேபனமே தைலாப்பி யங்க நவிற்றுயுமத் தகமெபமே விம்பால
யாதி, யவிர்தருசஞ் சோதனமே விம்பசுத்தி யாதி யனைபுரிவார் புவியுயமு
னுவனித்தசுப தினத்தி, லுவமனிலா விம்பபட்ச பந்தனஞ்செய் துவப்பா
குரைபரிசா குதியா சார்ச்சனைசெய் தெழுவார், திவியமகா பூரணா குதிகள்
பூ சனையாத் திராதான மகாதான மாதிபுரிந்திச் சிறப்பார். (கஅ)

பின்புசிவத் துவிசசிவா சாரியர்க டாமே பிறங்குமமு தேசகட முதற்கடங்க
ளெல்லா, மன்புறுமை தாவுட்டி னேடசிர மேற்கொண் டாலயஞ்சூழ் பதக்
கணந்தம் மடியுரிஞ்ச வடிபேர்த், தின்புமலி தரப்புதுப்பூம் பாவாடை யிடை
யைத் தியங்கியினேக் கவிகைநிரை கடங்களின்மே லிலக, முன்புவருங்காளி
கம்ந்த வுபசாரத் தெண்காள் முதிர்கருபற் பலவகைய வுபசார மொய்ப்ப.

---

* பதக்கணம் = பிரதக்கணம்.

வேறு.

ஆர்வமிக வுடலசையா வழகுமிகத் திருக்கோயிற்
பூர்வதிசை தனிற்றிகழ்கோ புரவாயி னெறிப்புகுந்து
நேர்வருமக் கடங்கடமை நிகழ்த்துமுறை யாங்காங்குத்
தார்வளரவ் விம்பகுல சமீபமுறத் தாபித்தார். (௪௱)

அந்திகமார் சாதகும்பத் தவிர்கும்பங் களினமரு
மந்திரமா மயமூர்த்தி மானவிம்பங் களிற்பிரம
ரந்திரமார்க் கத்திதய நளினமுறீஇ வீற்றிருப்பத்
தந்திரமா மனுவினியா சம்புரீஇ யன்புருவாய். (௪௱௧)

இரந்திரந்தி யாசகமுந் திரைகாட்டி யினிதேத்தி
நிரந்தரசா நித்தியமா நிலையுறவந் நிறைகும்ப
* துரந்தமிரு காந்தனின்மேற் றுாக்கியெழுத் தாக்கமொடு
வரந்தருமா கும்பாபி டேகமுறை வயக்கினர். (௪௱௨)

பதஞ்சலியா தாங்காங்குப் படர்ந்துபடர்ந் தவைகளிருப்
பதஞ்சலிடாம் பணிவேந்து பார்வைகளி கூர்வகையன்
பிதஞ்சலியா கிமிர்ந்துளகின் றிருமதகிற் பெருகிவெழு
விதஞ்சலியா யாசகமா வெனக்குவித்து விரித்திருகை. (௪௱௩)

எதிர்தொழுதின் புறவபய விராசகு டாமணிவேந்
ததிமகிழ்வுற் றுடன்சார வருதேச ஞமையாரி
புதிதொளிர்பல் விம்பாதி புத்தேளிர் தமக்கெல்லாங்
கதிதருகும் பாபிடே கம்முழுதும் புரிந்துவந்தார். (௪௱௪)

ஆங்குடனே நவவாச மணிந்தருச்சித் தமுதருத்திப்
பாங்குறுபா னிதீபம் பணிமாறப் பணியெவர்க்குந்
தேங்கொளிவெண் டிருநீறு திருப்பாதோ தகமளித்தா
ரோங்குறுமித் திருப்பணிமுற் றுஞற்றுவித்த வொருவேந்தன். (௪௱௫)

உடனேயச் சிவமறையோ ருவந்துமகா வபிடேகத்
தொடர்பாய பொருளயுத நியுதமெனுந் தொகைபெருகத்
திடனோடு செலவளித்துச் செய்வித்தாங் கவர்புரியு
மடனோடு மாபூசா வகைகண்டு வகைகூர்ந்தான். (௪௱௬)

---

* துரம்—பாரத்தை யென்னும் பொருட்டு

அப்பெரிய சிவத்துவிச ரனைவரையு மவர் * வசதி
யிற்பிரிய முறநகர்வித் திருந்தவரியிற் றிருந்தவழைத்
தொப்பரிய பெருவாழ்விற் குவந்தளித்தி ருமக்களியே
னெப்பெரிய வகையெல்லா மீந்தாலு மெதிராமோ. (௧௦௭)

நிகர்வரிய பேருதவி நீர்செய்தீர் நுமக்கேழை
பகர்வரிய தென்னிலுநூல் பகர்முறையேற் றருள்கவெனுப்
புகர்வரிய சந்தனதாம் பூணாதி மேலொரு
மிகவரிய கண்டிகைமா ணிழைகளும் பாவனைகள். (௧௦௮)

பற்பலமுற் கிரியாரம் பத்தளித்த தன்றியுமே
லற்பமல வாயிரமா யிரமாக வள்ளியள்ளிப்
பொற்புறுதக் கிணைகளனி புனிதமுற வினிதளித்தான்
பிற்பரவி யவர்நிறைந்த பெருந்திருக்கூட் டம்பணிந்தான். (௧௦௯)

முற்றினமே முதலாக முதகுசீ ரருளுடையோர்க்
குற்றவருக் கற்றசிவ னருள்பெருகு சிவதீக்கை
பெற்றான்பூ சனை †யினிமை பெறுவேத சிரவணமு
மூற்றமகே சுரபூசை யுத்தமவிப் பிரவுண்டி. (௧௧௦)

முதலியபல் வகைநிதமு முறைமையிற்செய் வித்துவந்த
வதனிலுமும் மடிபெருக வந்நாட்செய் வித்தனையோர்க்
கிதமலிதக் கிணையாதி யினிதளித்தா னேனையபல்
விதமலியற் பலர்க்குமவர் விழைவினுமே தகவளித்தான். (௧௧௧)

இவ்வகையே கும்பாபி டேகதினத் தெனையவெலா
மெவ்வமறப் புரிந்தன்றே யிபமுகன்சே யிறையிறைவி
யைவருஞ்சண் டேசனொ டவனியுயப் பவனிவருந்
திவ்வியமன் மகோற்சவம்பல் சீர்பெருகச் செய்வித்தான். (௧௧௨)

வழிநாளுங் கலியாண மகோற்சவஞ்செய் வித்தன்பின்
மொழிஞான சிவத்துவிச மோதசிவா சிரியர்குழாஞ்
செழிநீறு கண்டிகைமுற் சிவவேட மினிதிலங்க
விழிநேர்கண் டவருருக மிளிர்மணிப்பொற் சிவிகைகளில். (௧௧௩)

வீற்றிருந்து நகர்வலஞ்செய் மேதகைய வுற்சவமும்
போற்றுமுறை மையிற்புரிந்தப் போதசிவத் துவிசர்தின
மாற்றியன்மண் டலவியடி வபிடேகார்ச் சனையாதிக்
கேற்றபொருள் பலநாளு மினிதளித்து நடத்துவிப்பான். (௧௧௪)

* வசதி=வாசஸ்தானம்.
† இனிமைபெறுவேதம்=தமிழ்வேதம்.

இவ்வியல்பி ளுடொறுமவ் விறையமுத சுயம்பிலிங்க
மைவருமா மணிமிடற்றெம் மாதேவன் மாதேவிக்
கெவ்வரிய பொருள்களுங்கொண் டிருமூன்று காலநிகழ்
திவ்வியபூ சனையென்றுந் திகழ்வுறுமா றியற்றினான். (ககரு)

நித்தியமை மித்திககா மியமென்னா னிகழ்த்துபிய
வுத்தமபூ சனைவகைக ளொருவாது நினம்வாசம்
பத்திநிறை பக்கமதி பரவுவரு டோற்சவமுன்
னெத்துணையுஞ் சிறப்பநடந் தியலுறுமா றியற்றினான். (ககசு)

எல்லாமு மெந்நாளு மிடைதளரா தியலுறுமா
வில்லொரு நிதிகோடி மேலுமமு தேசன்முதற்
பல்லொரு மணிகலன்பற் பலவகையு நிறைத்தெல்லாம்
வல்லான்மந் திரநாதன் மலிபொருளாம் படிவகுத்தான். (ககஎ)

பின்னனைய வமுதேசன் பெரியநா யகிதனிக்குப்
பன்னிரண்டா யிரநிட்கம் பல்குபொரு ளோரோர்வருடந்
தன்னிலுமாங் குறுவினைவாற் றப்பாறு தாற்குரிய
நன்னிலமவ் விரசகு டாமணியா னேர்ந்திருளன். (ககஅ)

ஆவணத்தன் பாலளிப்பித் தானயுத நிரையோடும்
பாவணத்த சிவத்துவிசர் பல்லோர்க்கும் பாம்பரையா
மாவணத்த வனுபவத்தின் வருசருவ மானியமாப்
பூவணத்த நிலம்பலவப் புரவலனு லளிப்பித்தான். (கக௯)

இன்னனமற் றென்னெனநன் றினிதாய்ந்தத் திருக்கோயிற்
கென்னவுமேன் மேனிறைய வெல்லாமும் வகுத்தமைத்தான்
பின்னனைய சூதவனப் பிரதேச பாலகராத்
தன்னிகரெண் வடுகேசர் சாத்தாசண் டிகையிவரை. (கஉ0)

விதிவழிமுன் றனித்தனியவ் வியனகரி னுங்காங்கு
வதிதருவான் பதிட்டைவினை வயக்கியநான் முதலனையோர்
மதிதருபூ சனைவகையு மனுக்காத னிமாசலைவாழ்
முதிர்மணிப்பொற்கோயில்களின் முறைபுரிபூ சனைவகையும். (கஉக)

தன்னுலந் நகரிடைமுன் குபனஞ்செய் சிவத்துவிசர்
மன்னுநின் றெந்நாளும் வழிவழியா மரபின்வழா
நின்னுமுற் றெழிந்தன்போ டின்போங்க வியற்றிவரு
கென்னுநின் றெதிர்வேண்டி யியைவித்தா னியற்றித்தான். (கஉஉ)

இப்படியிப் படியுய்வா னியாவுமியற் றியசேடன்
மைப்படிவ னளித்தருளான் மார்த்தமர கதலிங்கத்
தப்படியர்ச் சனைபுரிந்தெ தன்னையிடத் தமுதேசன்
றுப்படிக டினந்தோறுந் தொழுதுவந்தங் கின்புறுநாள். (கஉ௩.)

வேறு.

மாபிணி லையொன் பானுண் மண்டல வபிடே காதி
தாமிக முடிப்பித் தோகை தழைத்தன னுடனின் றெல்லா
நாபதி தரிசித் தின்ப நலையுட் படிந்து வாழ்ந்து
பாவியப் பன்ன கேசற் பணிந்தரி தகன்றூர் புக்கான். (கஉ௪)

மகியா சிராச சூடா மணியவ ணகன்ற பின்ன
ரகியா சனைய கான மகலரி தாகி யுள்ளம்
பகிர்மதி வேணி யண்ணல் பதமல ரருட்டே னுண்டு
சுகிதரு பமர மாகச் சூழவாங் கமர்ந்தா னென்னே. (கஉ௫)

வேத்திர மலர்க்கை யெம்மான் விளம்பவே தியன்சே யெந்தாய்
நேத்திர சோத்தி ரன்பின் னிகழ்வருள் கெனவன் னேனக்
கேத்திரத் தவன்பின் செய்கை கிளத்தியாங் குரைத்து மென்றுச்
சாத்திர முனிவர்க் கன்பு தவாதவச் சூதனேனும். (கஉ௬)

வேறு.

உரைத்தவர் வினைவினர் திருப்பணி பணிபதி யுஞற்றிய சரிதமி தொருவாத
வாத்திரு மனைமக விதிக்குவை திறைசுக மகித்திக நலன்முழு துறவாழ்பு
பாத்தினு நகருபு முழுச்சுக வகைபல பவத்தொடர் பறவரு பலயோக
விரத்திய ரனடி மலர்த்துணை மிழன்மரு வியத்துவி நகிலேபி னுமுவாரோ.

ஆதிசேடன் றிருப்பணிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் அசுந.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்.

அனந்தனி யற்றிய திருப்பணி யரன்கொடி றத்தினை யுரைத்தனம்
பினந்தனு ளற்பெழு தாத்தனி பிறங்குமருச் சனை நவிற்றிய
கனந்தருமிக்கதையினித்துறுகவின்பெறு பொற்புள தெனச்சொலு
மினந்தரு மச்சிவ கணத்திறை யெனந்திமனத்தளி மிகுத்தரோ. ()

வேறு.

அனந்தாஞ் சனற்கு மாரா வனந்தனுங் கமர்ந்து நாளுந்
தனந்தா காத்தி னேடர்ச் சனை திகழ் கால மெல்லா
முனந்தா விமலை கோயின் முறைபுகுந் திறைஞ்சிப் பின்னர்
வனந்தரன் றளியுட் சென்று வழிபடு நியதி பூண்டான். (௨)

போற்றுமிப் படியான் மார்த்த பூசனை பாரார்த்த சேவை
யேற்றமோ டென்றும் பல்கு மிருந்தவந் திருந்த வங்கட்
டேற்றமிக் கெழுமுளத்திற் றிகழுமெய் யன்பின் மல்க
வாற்றிவா ழனைய சேடற் காண்டுமூன் றகன்ற தாங்கே. (௩)

சினகா நியமத் தேகித் தெரிசனு னந்த மீக்கூ
ரினகா மணிசெய் சூடத் திரும்பைவேந் தொருநாண் முக்கட்
டினகா விமக ராங்கிச் சிவார்ச்சனை சிவாக மத்தாற்
றனகாத் தியற்று மார்வந் தழைத்துப காண மெல்லாம். (௪)

பெருகிய வமைப்பித் தாங்குப் பிறங்கிய நன்பேர் வாவிப்
பருகிய னீரி னுற்றிற் படிந்தணித் திருந்து கூலந்
திருகிய வொழிக்கு நீறு திருமணி கண்டி பூண்டு
ளுருகிய சைவ சந்தி யுறுமுறை யுஞற்றி யேகி. (௫)

பெரியநா யகிதாள் போற்றிப் பேணிநின் றிறைஞ்சி வேண்டிப்
பிரியநா யகன்பொற் கோயில் பெரிதுவந் தடைந்தைந் கையோன்
றுரியனு யதீத னுருந் தூயமா முகனைப் பூசித்
துரியனு யிமவி யாதி பூசனை யுஞற்றிப் போந்து. (௬)

வேறு.

திருவமு தேசன் றிருமுனம் விடாது திசைமுக னுகவாங் கமர்ந்தா
ளொருவருந் திக்கு பந்தன மவகுண் டனமனு வொடெம்புரிந் துவற்றுன்
மருவுபூ சனைசெ யிடத்திட னொன்றும் வாரவகை காவலா வயக்கி
யிருகா நியாசஞ் செய்துமே லிருநா லிருபெருவிர லினின்றெழுந்தே. (௭)

வான்றனி மூலா தாரமட் டிரண்டு வடிவதா யுச்சிமட் டொன்றாய்த்
தோன்றுவ தாகி யுட்டுளைத் தாய சுழுமுனு நாடியின் கொடியே
போன்றொளிர்ந் திதயங் கண்டநா வடியே புருவடப் பிரமரந் திரமைந்
தேன்றிடத் திடைபிங் கலையெனு நாடியிரண்டொடும்பின்னியதாகி. (௮)

கருதுமவ் விருத யாதியைந் திடத்துங் கமலைவந் தரும்பதோ முகமா
யொருவரத் தன்பாற் கொண்டது வாகி யுட்புறம் பமுதநற் றுளை
தருவதாய்ப் பரம வியோமமா ரூப சத்தியாய்ப் பத்தியாய்த் தியானித்
தருண்மையிற் சிகாமந் திரத்தனிப் பீச மாயவூங் காரமா மனுவை. (௯)

இருதய கமல நடுவினிற் றீப மெனச்சொலிக் கின்றதாப் பாவித்
தொருமையின் வளியைப் பூரகத் திடமூக்குட்புகவேற்றிக்கும்பகத்தாற்
பிரிவற நிறுத்தி யனையவாங் கார பீசத்தின் மனத்தைவைத் துடன்முன்
மருவுகா றுவாத சாந்தமேற் சுழுனை வழியுகைத் தும்படி மனுவை. (௧௰)

துரிசற வைங்கா லடுக்கியுச் சரித்துச் சோடிகா முத்திரை யதனால்
விரிவுறீஇ யதோமு காம்புய முகுள மேனிமிர்ந் திலகுறப் புரீஇடன்
மருவுகா லடங்கிப் பிங்கலை வழியின் வருமிரே சகம்புரிந் ததன்மேற்
பொருவளி பின்னும் பூரகம் புரிந்தப் பூரக வளியினான் மனமாம். (௧௧)

தனிவனை சத்தி லமர்ந்திருப் பவனைத் * தாரகா காம்போன் றவனை
யினிதுறு சாந்த பீசமா மயனை யிதயசம் புடிதசே தனனைப்
முனிபுரி யட்ட கத்தினின் மூரீஇய முத்தனைச் சூக்கும னாகிப்
புனிதவாங் கார முடியனைப் பிந்து பூதனைத் தனிநா மயனைப். (௧௨)

நிலவுமான் மாவைப் பாவனை புரீஇமுன் னிறுத்துமவ் வளியைமே லேற்றி
யிலகுசங் கார முத்திரை யதனு லிதயனின் றனையசீ வனையக்
குலவுபல் பீச சகிதமந் திரத்தைக் கூறியாங் கெடுத்துமேற் கொடுபோய்ச்
செலுமுறை துவாத சாந்தவம் புயமேற் றிகழ்பர சிவனிடைச் சேர்த்தி. ()

அயனிடைச் சத்தம் பரிசமே ரசமா லவனிடை ரூபகந் தங்கள்
வயவுருத் திரன்பாற் புத்தியாங் கார மகேசன்பான் மனமும்விந் துவுமே
யுரைசதா சிவன்பா லொடுக்கியித் தொகைசேர்ந் தொன்றிய சூக்கும தேகச்
செயலறு சுத்தி செய்துபின் றூல தேகசுத் தியுமுறை செய்வான். (௧௪)

பொன்னிற நிவிர்த்தி கலாமயங் கடினம் புகலுநாற் கோணமுன் னுவ
மன்னுறு மியல்பிற் பிருதிவி பூத மயத்ததாத் தன்னுட னனையோர்ந்
துன்னுபூ ரகசும் பகத்தினைம் பீசத் துடனிவிர்த் திபின்கலா மனுவைத்
துன்னுமும் படந்தத் தைதம்முறை கூறித் துயுவளி துவாதசாந் தம்மேல்.

வறிய வைங்கா லேற்றிப்பின் வலமூக் கிரேசகத் தாற்கழித் திதனே
டறில்கந் தாதி பிருதிவிச் சுரித்தா யிசையுணை மைந்தைநீர்த் தினைய
வீழுமண் ணனில மயமதா யொழிபு மேவினை பாவனை புரீஇப்பின்
மாறில்வெண் ணிறமே பிரதிட்டா கலையின் மயநெகிழ் பான்மதி வடிவம்.

ஆதிய வியல்பி னப்புபூ தந்தா னுகத்தன் றேகத்தைப் பாவித்
தேதற முன்போ லிடையினல் வளியை யிலங்குநாற் பீசத்தோ டியைய
வோதுறு பிரதிட் டாகலா மனுவை யும்படி யுகநான் முறைசொற்
றுதிவாழ் துவாத சாந்தமட் டேற்றி யதனைப்பின் பிங்கலை நாடி. (௧௭)

* தாரகைஆகாரம் எனப்பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

வழியிரே சகத்தாற் கழித்திர தாதி மலிகுண நான்குநீத் தலைய
பொழிதரு மப்பு பூதந்தீ மயமாப் புக்கொழிந் தெனநினைந் ததன்பி
னொழிவில்செந் நிறமே வித்தியா கலையி னுருவமுட் டினைந்திரி கோணந்
தழுவிய லங்கி பூதம தாகத் தன்னுட னன்னைப்பா வித்தே. (கஅ)

தேசமுப் பீச வித்தியா கலாமந் திரமும்ப டைற்றுறச் செபித்தே
யேசற முன்போல் வளியைமே லேற்றி யிரேசித்து ரூபமுன் னுயர்ந்
நேசமுக் குணநீத் தவ்வனற் பூத நீர் மயத் தொழிந்ததா நினைந்து
காசறப் பின்பு கருநிறஞ் சாந்தி கலாமயஞ் சலித்தல்சட் கோணம். (கக)

முதலியல் வாயு மயமதாத் தனது மூர்த்தியை நினைந்துமுன் போலக்
கதுவிரு பீச சகிதமச் சாந்தி கலாமனு வும்படை றுக
விதமுற விருகாற் புகன்றுறு காலை யிடையிறுத் தூரக மியற்றி
முதுசுழு முனையா லிருமுறை யேற்றி மூதகு துவாதசாந் தத்தில். (உ0)

பின்னிரே சகஞ்செய் தப்பரி சாதி பேசிரு குணங்களு நீக்கி
புன்னுமல் வளியப் பிருதிவி மயமா யொழிந்தெனப் பாவித்தாங் கதன்மேற்
கன்னவில் படிகஞ் சாந்திய தீத கலாமய மிடந்தால் வட்ட
முன்னிய னபமாத் தன்னுட னன்னை முன்னிமேற் பீசமொன் றுடனே. ()

சாந்திய தீத கலாமனு வும்ப டந்தமா வொருமுறை சாற்றித்
தோய்ந்திடு வளியை யிடையிற்பூ ரித்துச் சுழுனையா லோர்முறை யேற்றி
யேய்ந்தபிங் கலையா லிரேசித்தா காயத் தியைகுண சத்தமொன் றினையுங்
காய்ந்துபின் னனைய காயமேற் பரமா காயமாம் விந்துவிற் கலந்து. (உ.உ)

இத்தகு விந்து மயமதா யொழிந்த தெனநினைந் திவ்வகை நால
சுத்திசெய் தனைய பிராரத்த தேகத் தொடர்புறு துரிசெலாந் தொலைய
வத்திர மனுவை யும்படை றுக வறைந்துகால் வலப்பெரு விரலிற்
சித்திர பானு வெழுப்பியவ் வெல்லாந் தீந்துறத் தகித்ததா நினைத்து. (உ.ங)

ஆயபின் சிவாய வௌசடென் றோதி யரியநற் றுவாதசாந் தத்தின்
மேயமாண் பாவிந் துவினெழு மமுத வெள்ளிய தாரைக ளாலக்
காயமுட் புறம்பு நனைந்ததா நினைந்து கருதிய விருதய நடுவி
லேயதண் டிலைபொற் கருணிகை முதல விளைதரு சலசமென் மலரை. ()

ஆதன மாக முக்கலைக் குடிலை யாலமைத் ததன்கரு ணிகையிற்
சேதன கிரியா ரூபசூக் குமமெய் திகழுநாற் கலைப்பிர ணவத்தான்
மேதக வந்த தாநினைந் தனைய மிளிர்தரு சூக்கும வுடலி
லோதுறு துவாதசாந்தத்திற் சிவயா யுடனமர்ந் தொளிருமான் மாவை. (உ.ரு)

அனைபசி வான்ம மனுவுரைத் தெடுத்தாங் கவிரொளி யுருவுடை யவனு
யினிதுதா பித்தே சத்திமந் திரத்தை யியம்பியாங் கதனினுற் கலக்குண்
டனகமாய்ப் புருவ நடுவினின் றெழுகு மமுதவெள் ளத்தபி டேக
நனிபுரிந் தங்க நியாசமே வியற்றி நாடுறு மிவ்வெலா மமைந்த. (௨௬)

விரவுமைம் பூதச் சுத்திமுற் றியபின் விசுத்ததே கத்தனாய் விழைந்து
பரவுமன் பொடமர் நாபியந் தடத்திற் பதிகிழங் கிடைமுளைத் திருநான்
மருவுமங் குலைத்தோர் நாளநீண் டிதய வரையுற வதனிலெட் டிதழோ
டொருதனிச் சுவேதாம் புயமிரு தயமே லொளிர்தர வுரைத் திடுமதன்மேல்.

இனியவங் குலநான் கிரண்டுயர் படிக விலிங்கமொன் றிருப்பதா நினைந்து
புனிதபூ சோப கரணங்கண் மனத்தாற் பொலிவுற வமைத்துளக் கமலத்
தனிமல ரிடையே விசேடவர்க் கியமுன் றுபன முறையமைத் தனைய
பனிமலர்க் குரிய கந்தநா ளங்கள் பத்திர கருணிகா திகளில். (௨௮)

சாற்றுமா தார சத்திமுற் குடிலா சத்தியீ றுயவா தனமிட்
டேற்றவப் படிக விலிங்கச்சுற் றிடையே யெழிற்சிவ மூர்த்தியை நிவேசித்
தாற்றுதண் டபங்கி முண்டபங் கிரியா சம்புரிந் தவ்விலிங் கத்திற்
றேற்றுறு நெடுமை மூர்த்தியின் வித்யா தேகத்தை நியசித்தாங் குடனே. ()

நேத்திர நியாசம் புரிந்துபி னந்த நிகரிலாப் படிகமா விலிங்க
மூர்த்திதன் பிரம மந்திர நெறியின் முதுபர சிவத்தைமேற் கொணர்ந்து
நார்த்தவா வாக ஞதியர்க் கியங்க ணளித்திந் தியாதிய நியாசம்
பாத்தியா சமனுர்க் கியமலர்த் தானம் பயிற்றியின் மாலியங் கழித்தே. (௩௰)

நவமல ரணிந்து தைலமுன் னுவ நனிபிக மனுமுறை யாட்டித்
தவளவொற் றுடை சாத்திவெண் ணீறு சாந்தமுன் னணிந்தி யாங்கந்
திவியபோ காங்க பூசனை யாற்றித் திருவமு தாதிய நிவேதித்
தவிர்செப நிவேதன ம்புரிந்து முக்கா லஞ்சலி நிறைமல ரளித்தே. (௩௧)

ஆதிபுரிந்து நாபி குண்டத்தி லோமந் தொடங்கியே வின்றெழு கழுதே
புதியகோ கிருத மாமுடித் தனைய புண்ணிய மண்ணல்கைக் கொடுத்தே
ததியுறு மட்ட புட்பமுஞ் சாத்திச் சத்தியோ சாதமுன் னுகப்
பதியருண் மூல மனுமலர் புனைந்து பராமுகார்க் கியங்கொடுத் ததன்மேல்.

முன்னுபோ காங்க தேவர்க்கு மளித்தம் முதியமந் திரங்களை யெழுப்பித்
தன்னிகர் சிவமூர்த் தியினிலுஞ் சிவாதனமனுக் குலங்களை யெழுப்பி
யுன்னுமவ் விலிங்க பீடத்தும் யோசித் தொண்சிவ மூலமந் திரத்தாற்
பின்னருச் சித்துத் திக்குபந் தனமும் பிறங்கவ குண்டனந் தானும். (௩௩)

தேனுமுத் திரையும் புரீஇப்பர சிவனைத் திகழ்புரு நவெமர்ந் தொளிரும
வானிமிர் தார காவடி வாக மன்னுற நினைந்தினிப் புறந்து
மீனமில் பூசை புரிதர வருள்கென் றிரந்தனு மதிபெறீஇ யுவந்திம்
மானமார் வகைய வந்தரி யாக மாண்புறப் புரிந்துபின் மாதோ. (௯௪)

அத்திர மனுத்தா ளத்திர யத்தா லாங்குறு விக்கின மகற்றிப்
பத்துள திக்கு பந்தனம் புரிந்தப் பணிபிற வொளிர்தழன் மதிலு
முத்தகு மகழ்தர்ச் சனிவலச் சூழ்மும் முறைபுரீஇக் கவசத்தி றுறை
மைத்துறு தேனு முத்திரை சத்தி மனுப்புகன் றுகுற்றியம் மாண்பால். ()

தாவிலாச் சத்தி சமூகமேல் கிழிற் சார்ந்துசூழ் சாலமா நினைந்து
மாவருக் கியவட் டகையையத் திரமா மனுவினிற் கழீஇயபி டேக
பாவன செலபூ ரிதமணிக் கலசம் பயில்புரு நவெனை யுயர்த்தி
யோவிலவ் விந்துத் தானநின் றெழுக்கு மொள்ளமு தக்கல சத்தின். (௯௫)

உள்ளுறக் கொண்டு மெல்லென விழித்தவ் வுதகத்தை யிதயமந் திரத்தவ்
வள்ளவட் டகையிற் பூரித்துச் சாந்த மலரறு கக்கதை வில்வ
நள்ளுறப் பெய்து சிவாசன மூர்த்தி நவிற்றுறு பிரமபஞ் சகமே
யொள்ளிய வித்யா தேகநேத் திரமே யொண்சிவ மூலநேத் திரமிவ். (௯௭)

அங்கபஞ் சகமே மூலமீ ரெட்டா லருச்சித்துச் சங்கிதா மனுவாற்
கொங்குற வபிமந் திரித்திரட் சாவ குண்டன மந்திர மவை
முங்குறத் தியற்றித் தேனுமுத் திரைதந் தறுசிவ மூலத்தவ் வுதகம்
தங்குதன் றலைமேற் புரோட்சித்தத் திரத்தாற் றகுதிர வியசமு கத்தும். ()

அதுபுரீஇக் கவசத் தப்பியுட் சணஞ்செய் தவற்றையாங் கிருதய மனுவாற்
றிதமுற வபிமந் திரித்தவ குண்ட தேனுமுத் திரைகொடுத் தவையு
முதமய மாக்கி யருக்கிய சலத்தோர் முழுமலர் தோய்த்துமஞ் சனஞ்சா
ரிதகடத் தமைத்துத் தேனுமுத் திரைதந் தின்னமு தாக்கியிவ் வகையே.

திருத்தகு தான சுத்திபின் விசேட சிவார்க்கிய தாபனைச் செய்கை
கருத்துற நிறைத்த திரவிய சுத்தி கண்டபி னமுதரா யவனை
யுருத்திரு மேனி நீண்டபூ சனைதா னெத்தசா தியனுருற் றுதலே
யருத்திசால் விதியென் றச்சிவ சாதி யாகத்தா னுஞ்செயல் புரியும். (௱)

நலனுறு தனதா சனத்தினிற் சிவாச னம்மனுப் புகன்றல ரிட்டு
மலர்தன திதயந் தனிற்சிவ மூர்த்தி மனுமலர் புரிந்தாசந் தனத்தின்
றிலகநெற் றியினேத் திரம்புகன் றணிந்து சிரத்தினின் மூலத்தாற்சேர்த்தி
யலர்சிவ சாதி யாகவே தனைக்கண் டதன்பின்மந் திரசுத்தி யாற்றும். (௱௧)

கரமிரண் டிதயத் தஞ்சலி யாக்கிக் கவினுற மௌனியா யிருந்து
வரமிகு மூலா தாரமுற் புருவ மத்தியாம் விந்திடம் வரையும்
பிரமபஞ் சகமேற் பிரமரந் த்ராந்தம் பேசுறு சடங்கமென் றிருபாற்
றரமிகு சங்கி தாமனுப் பிராசா தம்மனு வோடுமுச் சரித்தே. (௪௨)

மந்திர சுத்தி யிம்முறை முடித்து மார்புற வஞ்சலி கரங்கண்
மந்திர நாதா தேவதே வேசா வள்ளலே யெள்ளலே யாதிம்
மந்திரத் தமர்ந்தோ யாசையா லேழை வழிபட லேற்றருள் கெனந
மந்திரந் தன்பி னகநெகிழ்ந் துருக மாபினின் வேண்டுகொண் டதன்மேல்.

அரியநற் சிவகா யத்திரி மனுவா லட்டபுட் பாதியர்ச் சித்தே
பரவுமைஞ் சிரத்து மருக்கியங் கொடுத்துப் பரிமள தூபதீ பாதி
புரிபுகின் மாலி யங்களைந் ததனைப் புனிதபாத் திரத்தினீ சானத்
துரியசண் டேசார்த் தம்மிரு தயஞ்சொற் றுவப்புற வைத்தனன் மாதோ.

பன்னுமத் திரமந் திரத்திலிங் கத்தைப் பாசுப தாத்திர மனுவா
லன்னபிண் டிகையை யலம்பியர்க் கியநீ ரத்திரத் தாட்டியட் டகப்பூப்
பின்னரும் புனைந்து தூபதீ பம்முன் பேணிநின் மாலிய நீத்தோர்
துன்னல ருடனே யிலிங்கமீ தணிந்து தூயநீ ராட்டிமூ லத்தால். (௪௫)

தரமிகு சுகந்த தைலமே யுவைநெற் றண்டுல சூரணந் தனைநீ
ரரிசனப் பொடிநீர் தாத்திரி மாநீ ரவிர்தரு பஞ்சகவ் வியமே
யிரதவைந் தமுதம் பலபஞ்சா முதமா னிலகுபா னிறைதயிர் புதுநெய்
விரவிள வெந்நீர் தேன்சருக் கரைநீர் வியன்கழைச் சாறுசம் பீரம். (௪௬)

பலவகை நரந்தந் தாடிம மாதி பல்கனிச் சாறிள நீரின்
வலகில வாக விடையிடைத் தூய வரும்புன லொடுஞ்சுவா காந்த
குலமனு மூலத் தாலபி டேகங் குயிற்றிப்பி னம்மனுத் தூய
சலமிக வாட்டிப் பின்னரச் சங்கி தாமனு வொருமுறை யாட்டி. (௪௭)

பின்னரு மெண்பத் தொருபத மனுவாற் பிறங்கிய வாயிரந் துவாரந்
துன்னுபொற் கலத்தின் றாரைமுன் றேவ துலங்குசீ ருத்திர நமகம்
பன்னுறு சமக மாதிமா மனுவாற் பண்புற வாட்டிமேற் சுகந்த
மன்னுறு சந்த னோதக மிமநீர் மணமலர்ப் புனன்மணி யுதகம். (௪௮)

உவமனில் வில்வோ தகம்விசே டார்க்கி யோதக மேதக வாட்டித்
தவளவண் டிருவொற் றுடைதான் கவசத் தனிமனுப் புகன்றுமென் மெல்ல
வவிர்தரத் துடைத்தக் கணத்தினத் திரத்தா லாமல மணிந்துவெண் ணீறு
திவியசந் தனமக் கதையறு கரிய திருத்தகு வில்வம்புட் பாதி. (௪௯)

திருத்தகச் சிவமூ லத்தினு லணிந்து சிவாசன பூசனை முறையா
தாரத்தினு தார சத்திமுற் குடிலா சத்தியீ ருகவொவ் வொன்றுங்
கருத்துற வவ்வம் மனுக்களால் யாவுங் கரிசற விரிவுறப் புரிபு
வரத்தபன் மலர்க ணிறைதாருஞ் சலியை மருவிய விருதயத் தமைத்து. ()

அறிவொளித் தண்டா கிருதியே யுருவா யச்சிவ மூர்த்தியை நினைந்தந்
நறைமலர் நிறையஞ் சலிமேலைப் புருவ நடுவணை மூர்த்திமந் திரத்தான்
முறைமையி னுயர்த்தி யஞ்சலி தனிலம் மூர்த்திவந் தெனநினைந் திறைஞ்சி
யிறையிரு தயத்தின் மெல்லென வமுத விலிங்கச்சூழ் வுறநிலை நிறுத்தே. ()

சிரமுக மிதய நாபிசா னுவெனத் திருத்தகு மைந்துறுப் பமையத்
திரமிகு பஞ்சப் பிரமத்தா னியாசஞ் செய்யுமத் தண்டபங் கிம்மேற்
பரவுமூர்த் தாய நமாந்தமாப் பிரம பஞ்சநி யாசமைஞ் சிரத்தும்
புரிதரு முண்ட பங்கியைம் முகத்தப் புகன்மனு வத்திர பங்கி. (ருஉ.)

விதிபுரீஇப் புட்பாஞ் சலியிரு தயத்தின் விரவவைத் திதழியிந் தாதி [த்த
பொதிசடா முடியைந் திலங்கெழிற் பளிங்கு பொன்கரி தருணவெண் ணிற
வதனமைந் தைம்மூன் றம்பக மொருபான் மலர்க்கர மாதிய மருவுங்
கதிர்பளிக் குருவாண் டெண்ணிரு வயச்சு காசன மாதிய கவினும். (ருங.)

வித்தியா தேகந் தனைநினைந் தனைய மெய்ம்மனு நமாந்தமா விளம்பி
யத்தகஞ் சலியை யுச்சிமட் டெயர்த்தி யதனுளாங் கத்தனு மின்றே
சொத்துவந் தெனவோர்ந் திலிங்கவா கார முன்னுரு தஞ்சலிப் புகுந்த
வித்தகு முருவே நினைந்திலிங் கத்தி னியைபுற நியாசஞ்செய் தாங்கே. ()

வதனமைந் தினிலு நேத்திர நியாசம் வயுக்கிமேற் புட்பவஞ் சலியை
யிதயமே னிறுத்தி மூலமந் திரத்தை யிசைத்துமேற் றுவாதசாந் தத்தம்
முதுமனுப் பொருளே யாம்பர சிவனை மோதமெய்ப் போதநிட் களவ
நிதவியா பகனுந் தியானித்தஞ் சலியை நீட்டிமேற் றுவாதசாந் தத்தில். ()

ஊங்குநின் றனைய பரசிவ னிரவி யொளியனுய்ப் புருநடு வணையுற்
றுங்குமென் மெலநின் றிறக்கிவந் திதயத் தமைத்தபுட் பாஞ்சலி யுதனுட்
டேங்குபல் கோடி யிந்தொளி யினனுயத் திகழுமப் புருநடு நின்றும்
பூங்குமிழ் வலமூக் கிரேசக வழியாற் புறத்துமீஇப் புகுந்தரா நினைந்தே.

அகளநின் மலவிவ்விலிங்கமூர்த் தியின்வந் தமர்ந்தருள் கென்றுவேண் டழைப்பு
திகழ்புவி முதலுன் மனைவரை வியாப்த சிவபரி பூரண வியல்பை [த்
நகவிரி யறிவி லழுத்துமா வாக னம்மித யம்மனு நவின்றே
தருமுறை யாவா கனியிலச் சினையாற் சாற்றுமச் சதாசிவ மூர்த்தி. (ருஎ)

பிரமாங் கிரத்தா லுட்புகுங் கிதயப் பிரசவம் புயத்துவீற் றிருப்பப்
புரிபுதா பனிமுத் திரையின்முன் னழைத்த புனிதனை யிருத்துத லாகி
மரபின்முன் னழுத்து மதுநிலை பெறுத்தல் வயக்குதா பனமுமப் பரனை
வரமுறத் தனக்கு நேர்முக மாக்கு மாண்பதாய்ப் பான்வியா பகத்தில் (ருஅ)

தனதுபே ரறிவு மதில்வியா பகமுந் தங்கியொன் றென்றை யாசரிக்கும்
புனிதமாய்ச் சந்நி தானமுத் திரையாற் புரிதரு சந்நிதா னமுமே
லனகவர்ச் சனைமுற் றளவுமே றகலா தமர்கென வேண்டுபு தகையும்
வினையதாய்த் தன்பால் வியாபக போதம் விலகுறத் தகைவிளக் குவதாய்.

சாற்றுநிட் டூர முத்திரை யாற்செய் சந்நிரோ தனமுமென் றிவையு
மேற்றிரு தயமா மனுப்புகன் றியற்றி யிமாசனை யுமாபதே யாவுந்
தேற்றுமா தேவ சுவாகதங் கிலவென் றிருந்துவின் னப்பமுன் புரிந்து
போற்றரு மைந்த நன்குவந் தனமென் பொன்மொழி புகன்றதா நினைந்து

வேறு.

நமசு வாமிந் சர்வசெகந் நாதா நீதா போதாவிவ்
வமுத லிலிங்கத் தேழைபுரி யர்ச்சனுவ சானவரை
நிமல பிரீதி மிகவெளியே னேர்நின் றருளு கெனமீட்டும்
விமல னெதிர்வின் னப்பமுறை விளங்கப் புரிந்துகளங்கமற. (சுக)

மொழியையஞ் சிரத்துஞ் சுவாகாந்த மூல மனுவா லருக்கியமும்
வழுவில் காள கன்னிலிங்க மருவஞ் சலிமுத் திரைதந்து
தழுவு பிதயா தியங்கியாஅ சங்க ளவ்வம் மனுவாற்செய்
தொழிலி லேக்கி யம்மூலத் துஞற்றி யிரட்சை யத்திரத்தால். (சுஉ)

அவகுண் டனம்பின் கவசத்தா லாற்றித் தேனு முத்திரையுந்
திவளு மகாமுத் திரையுமுடன் சிவமூ லத்தாற் றந்தாநம
சுவத சுவாகாந் தம்மூலத் தூய மனுவாற் பதங்கண்முக
மலர்சென் னியினு முறையாத்தி யாச மனுர்க்கி யம்புரிந்தே. (சுங)

விரைசெய் மலரக் கதைதூர்வை மிளிர்கூ விளமென் னிவையிருகை
தாமு னிறைத்தாங் கருள்புட்ப தானம் புரிந்து கண்டையிடக்
காணின் றொலிப்ப நயந்துபங் கதிர்நெய்த் தீப மூலத்தால்
வரதன் முநங்க ளுசிகள மார்பு பதநேர் தனிசுழற்றி. (சுச)

தொகுத்துப் பிரண வாகார தாலதிதுவோ வெனமுக்கால்
வகுத்துக் கோட்டி மலவலியை மடித்து ஞானப் பிரகாச
மிகுத்து விளங்க வருளுகென வேண்டு குறியா முறைவிளக்கி
முகத்துஞ்சிரத்துமுன்போலமொழியாசமனுர்க்கியமளித்தே. (சுரு)

பாவ ஞபி டேகமுறை பயில மீட்டுந் தைசலாதி
தாவில் சந்த ஞந்தமுறத் தக்க வரிசை யாலாட்டித்
தூவி சேடார்க் கியமனுமா தோய மாட்டித் தூயதிறத்
தேவில் விலகு மெல்லியவண் டிருவொற் றுடை கவசமனு. (௬௬)

புகன்று சாந்தி மூலத்தாற் புனித நீறு விளைக்கலவைச்
சுகந்த படீர மக்கதைபைந் தூர்வை வில்வம் புட்பாதி
யுகந்து சாத்திப் பொன்னணைநா ணொளிருஞ் சுவண கௌபீனந்
திகந்தமிலகுவிசித்திரவத்திரம்பொற்பூணூன் மணிக்குழைகள். (௬௭)

ஆதி புனைஇப்புட் பாஞ்சலிமுன் றளித்து மூலத் திண்டைமுதற்
கோதை புனைந்து புகைசுடர்முன் கோட்டி யாச மனுர்க்கியந்தந்
தோது மனோ தங்காட்டி யுயர்சங் கிதையா லியாங்கம்
காதல் வேண்டல் போகாங்கஞ் சவினப் பூசித் தருக்கியங்கள் (௬௮)

செறிய வனைய போகாங்க தேவர் பலர்க்குந் திகழவளித்
திறைமீ சான முதன்முகமைந் தினிது முறைதே னுப்பதுமந்
திறன்முச் சூல்ந் திகழ்மகாஞ் சிருங்க மெனுமுத் திரைகாட்டி
முறையஞ் சலிக டளித்தளியம் முகாங்க தேவர்க் கவர்மனுவாம்.

இதயத் தமையப் புரிமூலத் தினிது புட்பாஞ் சலிசாத்தி
யெதிரின் மகாமுத் திரைகாட்டி யினைய சுபரா நியமொன்றாம்
விதியி னிமல சதாசிவன்பான் மேவு மேக பாவனைசெய்
ததன்மேற் றூப தீபமளித் தாச மனுர்க்கி யங்கொடுத்தே. (௭௰)

ஆங்கு நிவேதனங்க ளனைத்தும் புரோக்கித் தத்திரத்தா
லோங்கு சமக்கா ராட்டங்க ளுஞற்றி யிருத்தி சமனுவாற்
பாங்கி னபிமந் திரித்தாசு பாற்றி யமுத மயமாக்கித்
தேங்கு சபரி வாராய சிவாய நைவேத் தியஞ் * சுவாகா. (௭௧)

எனவவ் வுவற்றின் பெயரிடைவைத் தியம்பி நிவேதித் திம்மனுவாற்
புனித பானீ யங்கொடுத்துப் புகலா சமன மாத்திரந்தந்
தனகன் கரங்கள் சந்தனத்தா னாலே கவசத் தாற்புவட்டி
யினமெல் லிலைகாய் முகவாச மினிதீந் தருச்சி யம்மளித்தே. (௭௨)

பூசித் தொருகான் மூலத்தாற் புகையுஞ் சுடரும் பின்னுங்கோட்டி
நேசித் தாச மனுர்க்கியமு நேர்ந்து மலர்க் கதை தூர்வை
தேசிற் சிறந்த வில்வாதி திகழ்வைந் நிறைத்தஞ் சலியாவு
பாசித் தகில தத்வாதி பதயே சிவாய நமவென்று. (௭௩)

---

* சுவாகா எனற்பாலது இசைநோக்கிக் குறுகிநின்றது.

புகன்று பவித்தி ரஞ்சாத்திப் பொருவின் மாதி பாதியெலாந்
திகழ்ந்து பரம சிவஞான தேசு நிறைக வெனக்கோட்டிச்
சுகந்த நீறு சாத்திமுறை தூய தருப்ப ணங்கவிகை
தொகுந்த கவரி சிவிறிமுதற் சோட சோப சாரமெலாம். (எச)

மரபிற் புரிந்து சிவத்துவமே வயங்க வேண்டற் கறிகுறியாப்
பரவு பளித மாதீபம் பகரும் விதியிற் பணிமாறப்
புரியா சமனுர்க் கியமளித்துப் புட்பாஞ் சலிதூய்ப் பினமாமுத்
திரைபஞ் சமுகி முத்திரைக டருந்த வளித்தா யிரநாமம். (எ௫)

சாற்றி யளியா னிறைவில்வார்ச் சனைசெய் தருத்தி ராக்கவடம்
போற்றி யெடுத்து வலக்கரத்தாற் புட்ப மமைத்து வாமகரத்
தாற்று செபநூற் றெட்டுருச்செய் தருக்கி யோத கம்வலக்கை
யேற்றம் மலரு முடன்வாங்கி யினிதுற் பவமுத்திரையாலே. (எசு)

அனைய செபமே கன்மமே யான்மா வேயென் றிம்மூன்றும்
புனிதன் வரத கரத்தின்மனுப் புகன்று நிவேதித் துயுதத்த
வினைசெய் தனைய மலர்சாத்தி மீட்டெஞ் சங்கி தாமனுவை
நினைபோர்பதின்காற்செபித்தளித்தந்நிமலவிலிங்கத்தென்கீழ்பால்.

அனக சிவாச னதியமைந் தருச்சித் தேத்தித் தன்குருவைப்
பினர்மேற் றிசையிற் சிவயோக பீட மேல்வித் தியாபீடந்
தனையர்ச் சித்தே சிவாகமமேற் றயங்கப் பூசித் திவையாதி
வினைகண் மனுப்பா வனைமுதல விதியோர் சிறிதும் வழுவாமே. ()

அருமை பெருமை பாராட்டி யன்பு பெருகி நம்பெருமான்
கருணைப் பயோத தநிந்தியாய்க் கலந்தாங் கிருகண் ணருவியெழ
வுருக வுளமு மிருகரங்க ளொளிர்சென் னியின்மேற் குவிந்தேறத்
திருமு னமுத சுயம்பிலிங்க தேவோத் தமன்பொற் றிருக்கோலம்.

கண்கள் குளிர மெய்குளிரக் கருத்துங் குளிரக் கண்டிமையா
தெண்கள் குளிர்சீ ருத்திரமு மெல்லாங் குளிரு மிருந்துதிகள்
பண்கள் குளிர வெடுத்தோதிப் பணிந்து பணிந்து பலமுறையு
மண்கள் குளிர வாய்குளிர வழுத்தி மீட்டும் பெருகன்பால். (அ0)

வேறு.

திருமுனம் பணிந்தெ ழுந்து திருவருட் சலதி மூழ்கி
யொருவரி தாகி நின்ற வுடனமு தேச னந்த
வருவுருச் சுயம்பு லிங்கத் தருளுரு வாயெழுந்து
பொருவில்சுந் தரப்பொற் கோலம் புயங்கர்கோன் காண நின்றான்.

மலவிரு ளணிக்குந் தேசு மலிதிரு வேணிகண்டா
னிலவுறு மதனிற் றனே திகழ்பிர ணவசொ ரூபி
பலரிலை யென்று தேற்றும் பைங்கொன்றை மாலை கண்டான்.
குலவுபஞ் சாக்க ரத்தின் குறியுமத் தாரிற் கண்டான். (௮௨)

கங்கையு மதியுந் தானே சணக்கிலாச் சீவர்க் கெல்லாம்
வெங்கொடும் பிறவி வெப்பம் வீட்டிமெய்ஞ் ஞான நல்குந்
துங்கமிங் கெவருங் காணத் துலங்குமக் கவினோர் கண்டா
னங்கதம் பலவு மிந்தோ டளாவுநண் பருமை கண்டான். (௮௩)

பிறைமதி யொன்ற லாலெம் பிரானனை மதியு மென்று
நிறைமதி யமும்பூண் டாங்கு திகழ்நுதன் முகமுங் கண்டான்
முறையின்மும் மலமுக் குற்ற முக்குண முப்பு ராதி
பிறையகன் றருள றேற்று பாலபுண் டரநேர் கண்டான். (௮௪)

உலகெலா நிறைவி யட்டி யொளிக்கெலா மொளிதந் தென்று
நிலவுறு சுசிச்ச மட்டி நேத்திரத் திரயங் கண்டான்
குலமறை சிவாக மாதி குழாங்கள்வீற் றிருந்தெஞ் ஞான்றும்
விலகுறு தமர்ந்து வாழும் விமலமென் றிருவாய் கண்டான். (௮௫)

பொதுமறை யரிமுன் னோர்க்கும் புகல்பரத் துவங்க ளோடே
ரதிகரி யாமைக் கெம்மா னருளுப சாரமேயப்
புதர்பிறந் திறும்ப சுக்கள் புகல்பசு பதியே யீச
னிதுமுடி பென்று தேற்று மெழின்மணி கண்டங் கண்டான். (௮௬)

மிடற்றெழு மோசை மூன்று விதமெனுங் குறிப்போ சீறும்
விடத்தினும் புரந்த தோர்மூன் றுலகெனுங் குறிப்போ வீயா
துடற்றுமும் மலவி ருட்டை யொறுத்திடுங் குறிப்போ வென்ன
விடத்துறு மிரேகை மூன்றவ் விருங்களத் திலங்கக் கண்டான். ()

அருளுதும் வருக வென்றுங் கழைத்தலி னுலியா திற்கு
மிருகமு நிசமென் றேந்து மிளிர்தழன் மழுவு முற்றோர்
வெருவுறு வபய மும்பின் வினைகவர்ந் தளிக்கு மாண்பு
மருவுறு மம்பு சாத மலர்க்கர சதுர்த்தங் கண்டான். (௮௮)

உலகெலா முறையிற் றன்பா லொடுங்குறத் தனையொ டுக்கி
நிலவுமேற் பொருளொன் றில்லா நித்தியன் றத்வா தீதன்
மலர்பர சிவனே யென்ன மறைமுடி யறையும் வாய்மை
யிலசநேர் காட்டும் வெண்ணீ றிலங்கெழின் மார்புகண்டான். (௮௯)

அண்டகோ டிகளெ லாமாங் கமர்புவ னேச ரெல்லா
மண்டெபல் பொருளெ லாந்தன் மகைசுவ ரியலே சம்மென்
றெண்டகு மறையெ லாஞ்சொ லீசனே யெவற்றும் வாஞ்சை
விண்டமர் திருத்த னென்ன விளங்குபல் *லணிகள் கண்டான் (கo)

புாத்தலின் றெழுத்தா லொன்றும் போதுமென் றுபரி டஞ்சொல்
கருத்தினை யேனக் கொம்பு கமடவோ டிலகு மீன்கண்
ணாத்தனி மடங்க லந்தோ னகைதரு கபால மாதி
திருத்தகு முறுப்பிற் றுங்குந் திறமினி தூணர்த்தக் கண்டான் (கக)

தானலா துலகமில்லை சகமலா தடிமை யின்றென்
றேநவில் சுருதி வாய்மை யிலங்குற வகில மெங்கு
மேனிமிர் தரவி யாபித் தவைவியாப் பியத்தின் மேவுந்
தேனிமிர் கமலத் தண்பூந் திருவடித் துணைகள் கண்டான், (கஉ)

தன்னில்லே றற்ற மர்ந்துந் தானுமு முருவிற் கேற்பப்
பின்னையா யொருங்கு சாரும் பெரியநா யகிமா தேவி
யன்னையா யகில மீன்ற வமலையாங் கமர்ந்து மேவு
மென்னையா ளமுத நாத னிடத்திருக் கோலங் கண்டான். (கங)

வலமிடம் பொலிந்து தோன்றி வளாருட் கோலங் கண்டான்
மலர்தரு மந்த காசம் வழங்கருள் வெள்ளங் கண்டா
னலகிலா னந்த வெள்ளத் தாழ்ந்தனன் கரைபின் காணான்
றலனில்வீழ் தண்ட மாகத் தாழ்ந்தனன் றனையுங் காணான், (கச)

பாவச ஞானன் சீவப் பண்பொரு சிறிதுங் காணான்
வானரு டமுன் போந்த வள்ள றன் குறிப்பு முற்ற
வானளித் தனன்கொ லென்ன வுணர்ந்தெழுந் தாங்கெம் பெம்மான்
பிரசமென் மலர்த்தாள் போற்றிப் பேணியித் துதிகள் கூறும். (கரு)

ஒருவனு யுலக மெல்லா மொழிவற நிறைந்தாய் போற்றி
யருமறை யுபரி டம்போற் றத்துவி தீயபோற்றி
வருபாா பரமெய்ஞ் ஞான வள்ளலே மாவ னத்தின்
மருவிவா ழாதி சேட வாதநா யகனே போற்றி. (கசு)

நாயக மறைசொன் ஞான ஞாதுரு ஞேய ரூபி
யாயவற் றதீத தூய வகிலமும் விரிந்து நின்றுஞ்
சேயவ வணிய சர்வா சிரயவாம் பிரவ னத்தின்
வாயம பாதி சேட வாதநா யகனே போற்றி. (கஎ)

* அணிகள் - அஸ்தியாதி.

மூதணர் விப்பி ரேசர் முறைபுரி துரங்க மேத
மாதியால் வழிபட் டேத்து மண்ணலே யனைய வேள்வித்
தீதறு பலன்க ணல்கு தேவரே கரவ னத்து
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௯௮)

விரிகலை யாவுமோர்ந்த வித்தக ரொவன்றி யானத்
தொருவுபு கன்ம பந்த முழுவர்தா முத்தி யன்ன
துரியனீ யென்ன வேதந் துதித்திறைஞ் சநீத சூத
மருவனத் தாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௯௯)

மிருகண்டு சூனு வொன்றி விதியினர்ச் சிப்ப வன்றோ
னருகண்டு மறலை வீட்டி யாசினித் தியமா வின்பந்
தருகண்ட காள வொண்சே தாமா விபினத் தென்று
மருகண்ட வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௦)

வனசமா தவன்றன் ஞேக்கம் வனசமாப் பூசிக் கும்பா
வனசமா ரத னத்தான் மகிழ்வுறீஇத் திகிரி தந்தோய்
வனசமா னங்க டந்த வள்ளலே மாழை சூழும்
வனசமா வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௧)

தொழில்களைந் துனையன் றின்றத் தொகைவகை விரிய ளப்பின்
றொழிவில வசல னீயிவ் வுளவறி வரிதென் றுன்றோர்
மொழியுமெய்ஞ் ஞான னந்த மூர்த்தியாம் பிரவ னத்தின்
வழியரு ளாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௨)

தன்னில்வே றுயர்ந்த தொன்றுஞ் சகாதிக தாவிர மாகத்
தன்னில்வே றொன்று மில்லாச் சர்வபூ தேச நேச
மன்னிய வமுத சூத வனத்தன வரத வாச
மன்னிய வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௩)

போதரு மெவர்க்கு மோர்காற் புரிநம மாத்தி ரத்திற்
காதர பவார்ண வத்தைக் கடப்பிக்குங் கருணை வள்ளால்
பேதமு சர்வ சித்திப் பிரதனே யிரதக் கானின்
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௪)

நித்திய நிர்வி கார நிராலம்ப நிராம யேச
சத்திய ஞான னந்த தற்பர சாதுர் வேத
துத்திய நிமல சர்வ சோபன சூத கான
மத்திய வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௫)

அனந்தர வமுத நாத வட்டமங் களசொ ரூப
கனந்தர கந்த ராதீ காருணி யாம்பு தீச
சனந்தர சனக ஞான தாயக சூத கான
வனந்தா வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (க0சு)

சங்கர நீல கண்ட சந்திர சடில சார்ங்கங்
கங்கா மந்தி ரேச காரண பெரிய நங்கை
பங்கா சூத கான பரவர பவஞ்ச மீதார்
வங்கர வாதி சேட வரத நாயகனே போற்றி. (க0எ)

வேறு.

என்றகிகோன் றுதித்திறைஞ்சி யெங்கைதனையாதுணர்ந்திங்கேத்துகிற்பே
னென்றிமகத் தெனிலண்ட மனுவெனுமா நுனுகின்ற யனுவே யாதி
யென்றிடிலோ வஃதண்ட மெனத்தாலித் தெழுகின்ற யேக மென்னனில்
வென்றியுற வநேகனுப் விரிகின்ற வென்றிளக்கும் வேத நான்கும். (க0அ)

காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்கா லென்றனைய கலக்கந் தீர்த்து
மாண்பார வச்சுருதி சாரமெடுத் திசைப்பதெவர் மறுக்க வல்லா
வேண்பாவு சூதவனத் தெந்தாயென் றிணையடிக்கீ ழிறைஞ்சிக் கண்ணீர்
சேண்பாயப் பாவசனுய்த் திருமுனமந் தாங்கருளிற் றிளைத்தான் மன்னே.

அகிராசன் செயனேக்கி யமுதேசன் மிகமகிழ்வுற் றனந்த கேட்டி
நகுராச ஆதிகடுவா தசமாமஞ் சரிகேட்டுத் தழைக்கு மார்வ
ரிகுமோகை யுற்றனமிவ் விழுத்துதிசொற் றனர்கேட்டோர்விழைந்த யாவுந்
தொகமேவி யொருவீடுந் துன்னுகநீ வேட்டவரஞ் சொல்லு கென்றான். ()

அனைய திரு வாக்கமுத மனந்தனிரு கட்செவிவா யார மாந்தி
யெனையுடையா யிமகிரிசை யிடத்துடையா யமுதேச வேழையேனி
னினைவரிய திருக்கோல நேர்காணும் பெரும்பேறு நிரம்பப் பெற்றே
னினியிதனிற் பெறுபெரும்பே றென்பகர்வ தமுதசயம் பிலிங்க நாத.(ககக)

ஆனாலுஞ் சேடநா யகவருளால் வேண்டுவதொன் றடியே னெஞ்சாந்
தேனுத மினதுபத செம்பதுமத் திருவருளா னந்தத் தேனுண்
டேனுளுஞ் சலியாம விவணமரும் பெருவாழ்வீ கென்று தாழ்ந்தான்
பானுறு மொழிபாகப் பரமேச னகிபீச பகர்தல் கேட்டி. (ககஉ)

அன்புடையா னெவரினுமிக் கன்புடையா னுகின்ற யானு னுங்கே
னின்புடையே நம்பதத்தி னிறையன்பு குறைவின்றி நீடமல்க
முன்புசிதம் பரத்திருத்த முதமளித்தோ மினக்கிம்மா முளரி வைப்பி
லின்பமுத சயம்பிலிங்கத் தெழுந்தருணந் தரிசனப்பே றினிது தந்தோம்.

அனகனினக் கென்றுநம தருஞ்சொருப சிவஞான வாக்க மோங்க
பனகபதி நீயீண்டுப் படர்ந்துமுத னமைக்கண்டு பணிந்து போற்றி
நினகநெகிழ் தைமதியி னிறைமதியிற் குருவார நிவ்வு நாளெம்
முனகமுரு கியவிரிவின் முறைபூசா திரவியங்கண் முழுது மீட்டி. (ககச)

வழிபடுவோ ரிசபோகம் வழுவாது முழுதார்ந்து மரபின் வாழ்ந்து
நழுவரிய தனிவீடு நண்ணுகநீ மேலுமினி ராச சூட
முழுமணிவேந் தனைக்கொண்டு முறைசைத்தி ரோற்சவமிம் மூதார்க்கென்று
மெழில்வளர்பூ ரணைமுடிவா யியல்விப்பா யென்றுபினு மியம்பு மாதோ. ()

நமதருளா லுலகபூ டணமாக யோகசூத் திரநவின்று
சமைவுறநின் பெயரினிற்பா தஞ்சலமென் றதற்கியற்பேர் சாற்றி மேலுங்
கமைதருமா தேற்றுவியா கரணமகா பாடியமுங் கவினச் செய்தே
யமைவுறுமா சாகவத மாயநிலைப் பிரசித்தி யாக வைப்பாய். (ககசு)

நம்முரியசொரூபவிய னன்குணாந்தோ ஞானனே நவின்ற துண்மை
யெம்மிலவ னபேதனென வெண்ணுதியா னினக்கவனே யெம்மை நல்கு
மும்மலமோ சனகுருவா முன்னுபதே சாதியருண் முதிய ஞானம்
னம்முறையா லும்மவன்பாங் கமர்ந்துவழி படலேநிற் கமைதி யாகும். ()

ஆதலினு லவனையடைந் தனையகுரு பத்திவழா தமைந்து வாழ்தி
கோதறவீற் றினிமது குளிர்கமல பதநீழல் கூடு கிற்பாய்
போதுகென வருள்புரிந்தப் புனிதசுயம் பிலிங்கமுப் புகுந்து வெற்பின்
மாதொடுமந் திரநாதன் மறைந்துவீற் றிருந்தனனிவ் வையம் வாழ. (ககஅ)

பின்னருளா லகிபதிசெம் பியற்கூவி யுமேசன் பெரிய வன்னைக்
கன்னமகோற் சவம்விதியி னாற்றுவித்தாங் ககல்பிரிவிற் காற்றா னாகிப்
பன்னருளா னையுமறக்கும் பான்மையதோ வென்றிரண்டு பாங்கு முள்ள
மன்னவொரு வாறமுத வள்ளலைத்தாழ்ந் துள்ளமெலாம் வைத்திட்டாங்கே

வெற்றுடல்கொண் டேகுபுபால் வீரையிற்றன் குரவனடி வீழ்ந்து முற்றுஞ்
சொற்றனையன் பணியாற்றித் துன்னினனென் றருணந்திசொலக்கேட்டின்ப
முற்றசனற் குமாரமுனி யுழுவலன்பா லடிகளினி யுதக வேந்தன்
றுற்றவண்முன் பெற்றபயன் சொற்றருள்கென் றிறைஞ்சிடவத் தூய நந்தி

வேறு.

மேவினி தருளின னென்று சூதன்முன் மேவிய முனிவா ரன்பு கூர்தா
மாலறு கதைபினு மங்க ளோதுறு மாசிரி சரிதமி துங்கு மாதா
மேலுற வினவினர் நன்ற கூறின ரேவரு மிகசுக மென்ப யாவையும்
வாவிதி னுகருப் பின்பு மாபதி வார்கழ லடிநிழ லொன்றி வாழ்வரே. (கஉக)

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் கஉஅ.

வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம்.

ஆபதி சென்றமு தேசனை யளியொடு முன்புரி பூசனை
மரபுரை தந்தன மேலினி வருணனை யன்றுடல் சாபமு
னொருவிய நன்கதை கேளென வுணர்தர வன்பினொ டோதுறுங்
குருபர னென்றுல கோர்தொழு குலவரு ணந்திபி ரானரோ. (க)

விதிதரு மைந்தமுன் னுளலை விரிகடற் காசொரு வேள்விசெய்
மதிகொடு பாதலத் தூற்றவன் மறையவ ரின்மையிற் சிற்சில
கதிபடர் தௌத்தியர் தமைவிளீஇக் காசினி மறையவர் தமையழைஇ
யதிவிரை வருகென வவனிபுக் கவர்மறை முழுதுண ரந்தணர். (உ)

தங்களை யுறுசெய தெரித்தாஞ் சார்கென வழைத்தன ரம்மறைப்
புங்கவர் கிடேசமப் பாதலம் புகுசெய லென்றெதிர் மறுத்தன
ரங்கது தாதுவர் பாதலத் தம்புது கோன்முனி யம்பின
ரிங்கினி யென்செய லென்றற விறையுள முடைந்திஃ தெண்ணுமால் (ங)

கருதிய வேள்வியைப் படியுநாங் கவினுற முடிப்பது கருமமென்
றொருவரு முபாயத்தின் வேதிய ருங்குறப் புரிதுமென் றுன்னுபு
வெருவரல் பின்னுற னோக்கினான் வினைவரு முன்மதி வீயுமென்
றொருபழமொழிபழுதுறுதறன்னுழியுணர்தரும்வகையுளுற்றுவான் (ச)

தன்னுழை வதியுமோர் விற்பனன் றருகலை பற்பல கற்றுள
மன்னுறு புலவனோ டவனியில் வந்தொரு மாபதி வாயிலின்
முன்னமர் கெனப்புல வனைநிறீஇ முதுபொருள் குறித்திவண் வருகுவார்
துன்னுபு விப்பிரர் பற்பலர் தொகுமவர் தமையெதிர் கூவிநீ. (ரு)

இசைதரு சாத்திர வாதத்தி லென்னைவென் றிடினுமக் கிகுவ
னசைமிகு பொருள்பல வென்றவர் நயப்புற மொழிந்தவர் தமையெலா
மசைவற வென்றலை கடலிடை யாழ்வுறத் தள்ளுதி யென்றுரைஇ
வசைதீறு வுதவினைப் புலவனை மற்றவ ணிறுத்தின னேகினன் (சா)

புனலிறை பாதலம் புக்கபின் புலவனு மினைப்பரு மச்செய
லினிதென வாங்குறு கோளர்மு னிருடிக ளொருவரைப் போர்புரிந்
திளிவரு துயர்க்கட லிடைப்புண விறைவிழு திறனனி தெரிப்பவ
னெனவலை யெறிகட லிடைத்தளி யேகினனத்துணை விடாதிறை. (எ)

அழலினை மடிதனின் முடிதலீ தலதிலை யெனகிறை யார்கலி
விழலுறு மவர்களை யறிவெலாம் விழலுற வொற்றுவ ரார்ப்பில
வழியவ னுறப்புரிந் துன்னிய மகமகங் கொதித்தெழு மாறென
வெழுவழ லாகுதி யாதிசெய் தெண்ணிய செயன்முடித் தனமெனா. (௮)

முறுகிரின் றெழுசெருக் கறிவினை மூடவம் மூடபுத் தியினிலவ்
வுறுவர்க டமையுரை யமர்பினு முஞற்றுபு நீரொமை வெல்லுநா
ளறுதியிங் கமர்தனுங் கடனெனா வவர்தகை யறிவிலி தகைஇயினா
னுறுவது தவிர்வதெவ் வருந்தவ வுறுவரு முறுவரன் றென்பதால். (௯)

பின்பவ ணமர்தரு ககோளர்தம் பெருந்தவ மோருரு வாயினோ
னின்பமிக் கருமறை யாதிய யாவையு முணர்ந்துமெய் தேர்ந்துளான்
றன்பெய ரட்டவக் கிரனெனுந் தாபத னுபதுத் தாரண
மென்பஃ தேனையர்க் காற்றுவா னீன்றவற் குறுதுயர் பொறுக்குமோ. (௧௦)

தாதைபா தலத்தினை செயசெறீஇத் தரிப்பற வுளமிகு பதைப்பொடு
மோதுமக் கணமவ னுற்றெறி தொருசொலி னச்சமர் வெற்றிகொண்
டேதறு தாதைமு னுகவங் கிருந்தவ ரிருந்தவர் யாரையு
மேதினி புகுந்துதங் கியதிகண் மேவிய வமர்கென விடுத்துமேல். (௧௧)

குடபதி கேண்மதி பாழ்மதி கோண்மதி யாதுகொண் டேமதி
மடமைய ரெனவதி பாதக மலிவினை புரிந்தனை யாதலி
னுடனறி விழந்தனை பித்தனு யுடலழி குருபமுற் றலைதரக்
கடவையென் றினைதரு சாபமுன் கழறின னேகினன் றுதைபின. (௧௨)

வருணனவ் வழியறி வழிந்துடன் மலினமுற் றலைகிலை மனைமுனோர்
தெரிபழி மனத்தரிப் பாதகந் தீர்வதென் றென்றுனைந் திளைந்தன
ரொருவிவிப் பழிதெற நீடொ னுழலுமவ் வருணன்முற் புண்ணிய
முருவினுற்றெனவிருபாக்கனென்றொருபெருமுனியவ னுற்றுளான். (௧௩)

எதிர்தொழன் முதலுப சாரமின் றிருந்தன னறிவழி குடாதுகோ
னதுதெரிந் துடன்விரைந் தவன்மனை யமைச்சரம் முனிவர னடிபணீஇ
முதுதவ முனிவரர் சிகாமணீ முழுதுணி னடியல தாணிலேங்
கதுபென நசிக்குமா மேதையோர் காட்சியெத் தீமையு மென்பரால். (௧௪)

அடிகளை முற்றவப் பெரும்பய னுகவிங் கடிதொழப் பெற்றனங்
கடிகவெம் பதிமதி மயலெனக் கழறுவ தென்னினி யேழையே
மொடிவற முழுதுணர்ந் தருளெனு மொண்கல னணிகல னெனக்கொடே
ரெடிதருள் பெருந்தகைக் கெனப்பினு நேர்பணிந் தனரடிக் கடியரோ (௧௫)

எழுமினும் மிறைபுரி பாதக மெவற்றினும் பெரிதது பிரமண
ருழியவ மானஞ்செய் துற்றதில் விறுபழி யகற்றரி தாயினும்
வழிபடு நும்பொருட் டிரக்கமும் வளர்ந்தெழு முளநனி யாதலி
னொழிதரு முபாயமிங் கோதுது முணருமி னெனப்பினு மோதுமால். (௧௬)

நுமதிறை மனமழி சாபமு முவன்றரு டாபத னியாவையு
மமைதர முழுதுணர் தூயனவ் வட்டவக் கிரப்பெய ரண்ணல்சொ
னிமிர்பெரு வலியின தாதலி னிறைபரி காரமுற் றுறினலா
தெமதியல் வலிகொடு மாற்றரி திப்பரி காரமு மிவனலால். (௧௭)

எனையர் புரிதரி னிரிதரா திவன்மது பானவுன் மத்தனு
மினனிந் திதசபா பிட்டனு யினனறி வுற்றல தியல்வுரு
நானமி லனையதிப் பாதலத் துஞற்றுதன் முறைமையன் றம்புவி
மேனல மாதல மீதுறு விதிமுறை புரிவதென் றேதிமேல். (௧௮)

மனைமலர் புனைதன கரமவன் மத்தகந் தனின்முறை வைத்தனன்
கரவிலவ் வத்தமத் தகசய்யோ கப்பெருந் தீக்கையி னுக்கமிக்
கொருவுணர் முழுதுறப் பழுதிலவ் வொருமுனி யிருதொழு திருவடி
சிரசுறை த வாவிழுந் திறைஞ்சுபு தீயவிப் பேயனை நீயலால். (௧௯)

அருள்பவர் பிறரில ராணினை தடியனை திலையென நமந்துளை
முருகிய மேதகு சீதள வுதகமென் பதமிசை யாட்டியப்
பொருவில்பா தோதகஞ் சென்னிவாய்ப் புரோக்கணு சமனமு னியற்றுபு
மருமலர் மதுவருக் காதியான் மரபினி லருச்சனை யாற்றினான். (௨௰)

பூசனை புரிந்துட னஞ்சலி புரிந்தெதிர் தொழுவரு ணனன
நேசமு னீடிய நோக்குபு நிறையருள் செலுத்தவப் புனலிறைக்
காசறு முத்தம மந்திர மாற்றினின் வகித்திடு மாற்றன்முன்
மாசற நல்கிவெண் ணீறுமெய் வயங்குமுத் தூளன மாமனு. (௨௧)

திறன்மலைத் திரையமொய் நசித்தொளிர் சிவத்துவப் பேற்றினை யளித்திட
லுறிகுறி யெனுந்திரி புண்டர மணிமனு நியாசங்க ளிருடிகள்
குறியதி தேவதை சந்தமுன் கொளவுப தேசமுன் றந்துபின்
மறைநடு மத்தியின் மத்தியின் வயங்குயி பக்கர பஞ்சகம். (௨௨)

பிரணவத் துடனுப தேசமும் பிறங்கிய புரிந்துதன் னேக்கினற்
கரிசுமுற் றொழிந்தொளிர் முத்தனுய்க் கவினுறு மவனுழி மேலுந்த
னருள்விரி தவினுயர் சிவாகமத் தவிர்முறை யிந்திர நீலமா
பரசிவ லிங்கமொன் றனையவண் பதிட்டைசெய் தருச்சனை புரிந்துபின். ()

மாபின் வேள்வியுஞ் செயினட்ட வக்கிர முனிவன்
றாமுன் னீளிடர் புரிந்துள சாபமோ சனமாம்
வாத மெய்ச்சிவ ஞானமா மகோததி மூழ்குந்
தாமு மாமவ னுறவொரு தலையெனச் சாற்றி. (ஙகூ)

அமல னும்விரு பாக்கமா முனிவா னகன்றுன்
சமல நீக்குமத் தாபத முனிவரன் றனதாட்
கமல மன்புறத் தாழ்ந்தருந் துதிபுரீஇக் களிந்து
நமல நீப்பதித் தலமல திலையென நயந்தான். (ச0)

துணிவு கொண்டெழும் வருணன்முன் சூழ்பரி வாரந்
தணிவில் பற்பல பொருட்குவை புரோகிதர் தம்மோ
டணிசி றந்ததன் பத்தினி சகிதனு மிவையா
பணித லத்தினும் பிலத்துவா ரத்தின்மேற் படரும். (சக)

பிலத்தின் மேல்வரு மவன்முன மருமையிற் பேறு
நலத்தி னத்தரு பாவன மாவன நாமத்
தலத்தி னோர்தடத் தெழுந்தன னத்திருத் தடமுன்
புலத்தின் மேதகு கௌதம முனிதரு புவனம். (சஉ)

அனைய தவ்வமு தேசலிங் கத்தினை தவாசி
தனிலொர் முப்பது விற்கிடை தூரத்திற் றன்பா
லனக சானவி யாகுமா தீர்த்தமுற் றடுத்தே
யினிது நித்திய வாசஞ்செய் துறத்தனி யிலங்கும். (சங)

தேவ தீர்த்தமென் பெயர்பிர சித்தமா மனைய
வாவி மேற்றன மனைபரி வாரமோ டெழுந்த
சீவ னுதிபன் மாபினைத் திருத்தந்தோய்ந் தார்வ
மேவ நித்திய நியதிகண் முடித்தமே னிலையும். (சச)

மணியி லிங்கவான் மார்த்தபூ சனைமுறை வயக்கிக்
கணித மில்லுப காணசங் குலத்தொடுங் காங்கை
பணிச னங்கள்பின் வரச்செலீஇப் பணியணி வேணித்
திணியி ருட்களத் தமுதிறை சினகரத் திருமுன். (சரு)

தால லிங்கமாங் கோபுர துவாரத்தி னிருபாங்
கேல வைங்கர னறிரு செங்கர னெனுமப்
பாலர் பைங்கழன் முறைபணீஇப் படர்ந்துகோ புரத்துட்
சால வந்தி காரகந் தீசர்தாள் சார்ந்து. (சசு)

படியு றப்பணிந் துட்புகுந் தருள்பெறப் பரிந்து
விடைய ளித்தருள் கெனப்பராய் வேண்டுகொண் டடுத்தாங்
கிடப நந்திதாள் பத்திர விலிங்கநே ரிறைஞ்சி
முடியி னஞ்சலித் தாறிரு முறைவலம் புரிந்து. (௪௭)

இரவி யாவினு மிக்குய ரிமாசலை யெமையாள்
பெரிய நாயகி திருமுனம் பெருகுமன் புய்ப்ப
வருண்மு னீர்த்தெழ விருவிழி யருவிநீர் வெள்ளம்
சொரிய வுள்ளுறீஇ யள்ளெழிற் றிருவுருத் தோற்றம். (௪௮)

கண்கு ளிர்ப்பநேர் கண்டனன் றண்டெனக் கடிதே
மண்கு ளிர்ப்பவீழ்ந் துயிருணர் வொழிபா வசனு
மெண்கு ளிர்ப்பவா னந்தவா ரிதிமிதந் தேறிப்
பண்கு ளிர்ப்பநே ரெழுந்துநின் றின்னணம் பராவும். (௪௯)

அகில மீன்றரு ளன்னையே யறிவிலாச் சிறியேன்
றகையின் மைந்தர்க்கே நிர்க்கதி நினைந்துளந் தயைகூர்ந்
தகல்வு றுதளிப் பதிலனைக் கார்வமே லென்ப
புகலி லேழைநான் புகல்வதெ னென்றெதிர் போற்றும். (௫0)

வேறு.

மலப்பகை யொன்றே சீவர் மாட்டொரு வாது டற்றுந்
தலைப்பகை யதனை மாற்றுந் தலைத்தலை யரவ கிந்தா
மலைந்துமென் றுளங்க றுத்தம் மலவிருள் வடிவே தான்கொண்
டலைத்தெனை நெறித்தொப் பெல்லா மசற்றுகா ளகம் போற்றி. (௫௧)

இருண்மல வெப்ப நீக்கி யின்னருட் டண்மை யாவிக்
கருள்வது தெரிக்கு மெண்ணு ளவிர்மதி யளிகம் போற்றி
கருமலக் காடு லர்த்தித் தகித்துமேன் ஞானப் பைங்கூழ்
பெருகிய வமுதம் பெய்து பேணுமுக் கண்கள் போற்றி. (௫௨)

துக்கதுர்க் கந்த நீக்கிச் சுகமெனுஞ் சுகந்த மோந்தே
யொக்கவா ருயிர்முற் றுய்வா னுயிர்ப்பெழு நாசி போற்றி
தக்கசொல் லமுத நாதன் றடஞ்செவி வழியே யுள்ளம்
புக்குத ராண்டப் பைங்கூழ் போற்றெழிற் றிருவாய் போற்றி (௫௩)

சமர்புரந் தகித்த மூரல் சமழ்ப்பவாங் கவற்கும் பேரின்
பமைவிலா ரமுதம் வாக்கு மணிமணி முறுவல் போற்றி
நிமலனே காந்த ஞக நிகழ்த்துப தேச வாய்மை
யமுதுல குயமடுக்கு மஞ்செவித் துணைகள் போற்றி. (௫௪)

தெண்ணிறை மதியான் ஞான தேசமுற் றளித்த தேற்றுந்
தண்ணிறை மதிமு கத்தின் சயம்பிர காசம்போற்றி
வண்ணவான் மடிமு லைப்பான் மானமெய்ம் முகநிறைந்து
கண்ணிரு மதகிற் பாயுங் கருணையா ரமுதம் போற்றி. (௬௬)

உருவுக டோறும் வெவ்வே றுயிர்க்குயிர்க் குயிர்தா னேயாந்
தருணமங் கலப்பூண் டாங்கு தன்னிகர் கண்டம் போற்றி
யருள்பர வபர ஞான மாருயிர்க் களிப்பப் பூரித்
திருமணி நீல மூடி யிசைத்தபொற் றசும்பு போற்றி. (௬௭)

ஆயிர கோடி யண்டத் தாவிமுற் றெவ்வோர் சூலின்
மேவிய பெற்றுஞ் சற்றும் விகாரமி லுதரம் போற்றி
தாயசிற் றுதரத் தாவித் தொகையினைப் பிணிக்கு மாற்ற
லோயிருள் புறத்தி னோடு மொழுக்கம்போன் முரோமம் போற்றி.

இருதய கமலங் கீழ்கின் றெழும்புநீர் நிலைய வாவி
மருவு*மா வர்த்த மேயாம் வலம்புரி நாபி போற்றி
புரகரன் சேமத் தேரிற் பொலிகடி தடச்சீர் போற்றி
யிரதமே லாம்பை யாக வியைதவா னிணைகள் போற்றி. (௬௮)

பருமுழைக் குடைந்து கீழ்வீழ் பந்தினைத் தாந்து சேய்போ
லருணனி நிறுத்தி வைத்தாங் கவிர்முழந் தாள்கள் போற்றி
யிருவரால் வளைப்பு வெள்ளத் திலங்கனேர் கணைக்கால் போற்றி
பெருநெறில் முதிர்சம் பீரம் பிளவுசெய் பாடு போற்றி. (௬௯)

ஆமையொவ் வாமை மாமைக் கைந்தொடுங் கிரும்பி ரித்தும்
† போமெனப் பலகா ணோக்கும் புறவடி விரல்கள் போற்றி
தாமரை யுபநி டங்கள் சுமந்திடப் பெருத ரற்றத்
தேமிகன் புளத்தி லங்குந் திருவடிக் கமலம் போற்றி. (௭௦)

உரைசெயி னகிலபோக முடனளீஇ வீடு நல்கும்
பெரியநா யகியென் றேதும் பெருந்திரு நாமம் போற்றி
கிரிசைநின் னருளி னல்லாற் கிட்டரு மமுத நாதன்
றிருமுனுற் றருண்ம டுத்தல் சிறியனேற் குறுவ தன்றோ. (௭௧)

---

* ஆவர்த்தம்-நீர்ச்சுழி. † போம் என்பதில் விகுதிமிசை ஓகாரந் தொக்கது "செப்புதற்காமெனின்". என்பதிற்போல்.

சேயனை யணிய னாகச் சேர்ப்பது தந்தை பாங்கத்
தாயருட் கடனே யேழை சாற்றியும் பிழையி ழைத்தேன்
தீயவெஞ் சாப நோயாற் றியங்கிய சிறிய நாயே
னுயவிப் பிழையு மாற்றி யருடியா லன்னே யன்னே. (௬௨)

என்றுமுன் றுதித்துப் பல்கா லிறைஞ்சியா ருள்பெற் றேகி
மன்றறுன் றிதழி வேணி மந்திர நாதன் கோயில்
சென்றுநந் தீசபாத தெரிசன முறைசெய் தூட்போய்
நின்றொளி ரமுத ரூப நிறையருட் குறிநேர் கண்டான். (௬௩)

கண்டனன் காண மொன்றுங் கண்டிலன் றன்னைக் காணான்
றண்டெனப் படிந்தா னந்த சாகரந் தனிதி ளைத்துக்
கொண்டெழு சிவானு பூதி கூர்பர வசனு மொன்றிப்
பண்டுணர் வங்கு ரிப்பப் பைப்பயக் கரையி வர்ந்தான். (௬௪)

அண்ணலின் னமுத மேனி யம்பகங் குளிர நோக்கி
யுண்ணெகிழ்ந் துருகச் செங்கை யுச்சிமேற் குவிய நேர்நின்
றெண்ணரும் பிறவி தோறு மெய்பெருந் தவம்பு ரிந்தேன்
கண்ணெதிர் காணப் பெற்றேன் கருணையா ரமுத ரூபம். (௬௫)

எனமுனந் துதிய னேக மிரைத்தடிக் கடியி றைஞ்சி
மனமுவந் தமுத லிங்க வரதனுக் காதி சேடன்
புனைதிருப் பணிக ளோடம் பொன்மணி யணிக ளாதி
நனிவிளை நிலங்க ளாதி நல்குபு பெரும்பே றுற்ற. (௬௬)

அருட்டிறன் முற்றுங் கேட்டாங் ககமிகு வகையன் புந்தப்
பொருட்டிறன் முற்று மீட்டிப் புனிதமா மியாச மாதி
தெருட்டுசீ ருருத்தி ராதி செபமகா வபிடே காதி
மருட்டொறு நிவேத னாதி வயங்கவா கமநூன் மாண்பால் (௬௭)

போற்றுமா பூசை மாசிப் பூரணை யாய வந்நா
ளோற்றிவ ரமுத நாதற் கியற்றுபு வேண்டு கோட
லாற்றினன் பதிநா லோதி யாய்ந்தமைந் தன்பின் வாய்மைத்
தேற்றுவிப் பிரர்க்குத் தானந் திறப்பட மகிழ்ந்த ளித்தான். (௬௮)

இன்னண மாபி னோரு மியற்றியத் தலமி வாச
மன்னுறக் காலந் தோறும் வந்தவந் தமுத நாதன்
றன்னடி பணிந்த மர்ந்து சாருநாட் பிதத்தி னின்று
முன்னெழீஇப் போந்த வாவி முதுதட மதனி லேகி. (௬௯)

சாலைநான் மரபிற் கோலிச் சாற்றுறும் வேள்வி யொன்று
மாலற வியற்றி யார்வ மலிதிருப் பணிகள் பல்ல
காலொளி யணிகள் பல்ல கவினுறப் புரிந்த ளித்து
வாலிய வமுத நாதன் மாபூசை மேன்மேன் மல்க. (௭௦)

புரிந்தெதி ராண்டு மாசிப் பூரணை நாளி லன்ன
வாந்தரு பூசை முற்றி மறையவர் வெறுப்ப நல்கிப்
பரிந்தெதிர் நோக்கி யந்தப் பார்ப்பனர் குழாத்தை யென்பா
லாந்தை செய் சாப நீக்கி யருண்மினோ வென்று தாழ்ந்தான். (௭௧)

வேறு.

ஆங்கது வினவிய பனவரெலா மார்கலி நாயக கேண்மதியா
லீங்கமு தேசசு தரிசனத்திற் கெப்பொழு தெய்திய தப்பொழுதே
நீங்கருந் தீவினை யாவுமுட னீங்கிய மாமுனி சாபவினைத்
தோங்கழி பாக்கினி வேண்டுவதென் றாயவ னுயினை நீயெனவே. (௭௨)

ஓதின ரோதுமச் சொன்முடிமு னும்பரி னெம்பெரு மானருளா
லேதறு மேற்றிசை காவலகே ளெம்முன மெய்திய வப்பொழுதே
யேதமு னியற்றிய சாபமொன்றே வெப்பவத் தொப்பறு வெய்யிடருந்
தீதற முற்றொருங் கற்றனவாற் றிடமிது நின்மல னுயினைநீ. (௭௩)

இன்னினி யெண்ணிய காமியமுற் றெய்துபு வாழ்ந்திருந் தீற்றினினுஞ்
சின்மய ரூபமெய்ஞ் ஞானமுறீஇத் திகழ்பர மோக்கமுஞ் சேர்கவெனுத்
துன்னரு மின்னமு தொழுக்கெனவே தொடர்புற வெழுந்தன வாமொழியப்
பன்னக ரீரித னிருசெவியாற் பருகின னுருகினன் பாடினனே. (௭௪)

ஆடின னோடின னீடியபே ரானந்த வாரிதி மூழ்கியெழுந்
தீடிரி பீடைகள் சாடியெரி யேனையு மேன்றுகொ ளத்தகுமோ
பீடிரி தீவினை புத்தியுறப் பேணினன் றுற்றிய பீழையினேற்
கேடவிழ் சுவன்ன வேணியமு தேசனிங் கருளிய தென்புகல்வேன். (௭௫)

எந்தைசெ யாரரு ளென்றாமோ வெத்தகை யோர்க்கு மியம்பரிதென்
றந்திலவ் வம்புதி நாயகனவ் வமுதலிங் கேசன்மெல் லடிக்கமலஞ்
சிந்தையுஞ் சென்னியுந் திகழ்தரமுன் றிருத்தக வீழ்ந்தடிக் கடிமிறைஞ்சி
முந்துபஃ றுதிபுகன் றரிதுசெலீஇ முனமிரு கண்டரு டனையனவன். (௭௬)

நிறுவிய வருட்குறி யவாசியினி னிலவுதன் பெயரினி லோரிலங்க
முறுவிதி வழியினிற் பதிட்டைபுரிந் துளமிகு மளியுறப் பூசனைசெய்
தறிவுள மமுதலிங் கேசனடி யமைந்துறப் புறம்புகுந் தகமுழுதும்
பறிகொடுத் துமவன் சுவாசிரய பாதலம் போந்தமர்ந் திருந்தனனால். (௭௭)

ஆதலந் தனிற்சிவ சிந்தனையோ டனைத்தையுஞ் சிவமெனக் கண்டமையும்
பாசிவ ஞானமொ டமர்ந்தனனப் பணிக்கட லாசைவிட் டொழிசாபம்
வருபயங் காவுரு வாயட்டா வக்கிர மாதவற் றொடர்ந்தன்று
லொருவரு மனையவெஞ் சாபத்தீ யுருவினை யெதிர்தெரிந் திதுவென்னே.()

எனநனி கருதிமெ யுணர்ந்தன்றே னெத்தகு பாதக வினையாவுந்
தனதெலை புகுமுனந் தொலைத்தின்பே தருவது சேகர வடவியெனு [தாங்
மனனுறத் துணிந்தொரு நொடியாங்கே வந்தறன் மூழ்கிவெண் ணீறணிந்
கினிதெழுத் தைந்தெணி யமுதேச னிணையடி முறைபணிந்தெடுத்தேத்தி.

அமுதலிங் கேசபச் சிமபாகத் தருட்குறி திருவியாற் றினிற்பூசித்
திரிர்பயங் காவுருக் கொடுமுன்சா ரிடர்முழு துடனற வினிதாங்கே
நிமலயந் திரமுதல் வனைநாளு நீடனி நீடனி யோடிறைஞ்சி [ளா.
விமலமெய்த் தவமுதல் வளர்ந்தோங்க விழைந்தமர்ந் தனனெனு முமைகே

அயன்மக னந்திசே வடிதாழ்ந்தெம் மண்ணலின் வருணன்மார்க் கண்டேசற்
கியலுறு தென்றிசை யிலிங்கநீறி யினனென வுரைத்தனை யம்முனிவ
னுயும்வழி யருடரு சிவலிங்க முற்றிவ ணிறுவிய வுதன்வாய்மை
மயமற வருளுதி யோவென்ன மறுவலு மறுவறு நந்தீசன். (அக)

கடிமல ரடியிணை முடிகொண்டு கனியளி யொடுதொழு தருள்கென்ற
படியருள் கதைபக ருறுமென்று பழமைசொன் முனிமுனி குலமுன்பு
கொடிதரு சிவணரு ளியவித்த நுவல்கதை வினவினர் புகலன்பர்
வடுவொழி பிகநல முழுதுண்டு மருவுவ ரிணையறு பாவின்பே. (அஉ)

வருணன் சாபமோசனச் சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—நகசு.

மார்க்கண்டேயச்சருக்கம்.

சிந்து பூப சாபமொ சிந்த காதை யோதினங்
கந்த னொரு மாமிரு கண்டு குறு மாவன
மந்தி பேச சேவையு வந்த பேறு கேளென
நந்தி லாத சீரரு ணந்தி நாத னேதுமால். (க)

வேறு.

வருதிசனற் குமாரசம வளர்குரவ பரம்பரையின்
மருவுமழ வுருவகுரு மணியொன்று வந்துதிப்பப்
பெருகியமா தவம்வாய்ப்பப் பேணிவளர் பெருஞ்சிறப்பி
னொருவரிய திருவெண்கா டெவரிநிலத் தொளிர்தருமால். (௨)

என்றுரைத்த பின்னுமைவா யெழுமுனெழுந் திணையடிதாழ்ந்
தொன்றுரைக்குஞ் சனற்குமா ரும்பர்மணி முடியுரிஞ்சிக்
கன்றுறச்செய் மென்கமலக் கடிமலர்ப்பூங் கழலெந்தாய்
நன்றுரைத்த குருமணிதா னமதுபரம் பரைமணியேல். (௩)

அனையதிருத் தனையமணி யவனியிடைத் திருவெண்காட்
டினிலுதித்த காரணமென் னிளம்பருவ முதுகுரவப்
புனைமணியின் செயல்யாது புகன்றருளி மேலெடுத்த
தினிதருடி யண்ணலென் றிறைஞ்சுதலு நந்தீசன். (௪)

நினதுவினு நனிநன்று நீவேட்ட படிபகர்து
மினியசிவா கமமிருபா னெட்டினுளுஞ் சாரமதா
யனகருரு முனிக்கமல னருளியதென் பகுதெரிபேர்
புனைரௌர வாகமத்திற் புகல்படலம் பலவவற்றுள். (௫)

பரவருஞ்சா ராற்சாரம் பாவவிமோ சனபடலம்
வரர்றையப் படலமிசை வளர்சிவ ரத்தினமா
யருள்பதியு முத்தமராழ்ந் தாழ்ந்துடனேக் குறநோக்கக்
கருதருமெய்ப் பொருள்விரித்துக் காட்டுபெருஞ் சிறப்பமைந்து. (௬)

தொகையுறவோர் பன்னிரண்டு சுலோகத்தைந் திலங்குமது
புகலவருஞ் சிவஞான போதமெனுந் திருநாமந்
திகழ்தருமென் றுபதேசத் திறத்தினரும் பொருள்விரித்து
நிகழ்வரு ளினன்கல்லா னிழலமர்பூங் கழலொருவன். (௭)

ஆயதிரு வருண்முறையிற் கார்வமுற யாமுன்னு
ணேயமிகு சமக்கார நிருவாண தீக்காதி
தாயவகை புரிந்தளிப்பத் தோமறுநீ யாமதனைச்
சேயமர்சத் தியஞான தெரிசனியென் பெருமுனிக்கு. (௮)

தந்தனையம் முறையனைய் தவமுனிவெம் பவமுனிபு
வந்தனைசெய் பரஞ்சோதி மாமுனிக்கீந் தனனிதனை
னிந்தனையில் கல்லால நிழற்பரம குரவசிவ
சிந்தனைசெய் பரம்பரையென் றிறனமையப் பெற்றனம்யாம். (௯)

பரவருமிக் கைலாய பரம்பரைபூ வுலகினிடை
மருவிவளர் தரப்பெறுக மன்னுயிர்க ளின்னறரு
மிருண்மலநீத் தருணெறிசென் றின்புறுகென் றெம்பெருமான்
றிருவுளம்வைத் தமர்ந்தனனிச் செயலிவ்வா றிவணிகழ. (௧௦)

பண்ணிலவு தமிழ்வேதம் பரவுபெருஞ் சிறப்பினமர்
மன்னுலகிற் றுரங்கானை மாடமெனுந் திருக்கோயில்
கண்ணிலவு திருப்பெண்ணை கடமெனுஞ்சீர்த் திருப்பதியி
னுண்ணிலவு மொருவர்பர மோத்தமபுண் ணியசீலர். (௧௧)

இவர்பெயரச் சுதவெனமுன் னிலகுகளப் பாளரிவர்
தவமகிமை யாமுமுறை தரலரிதில் லறத்திவர்வாழ்ந்
தவமறனன் மகப்பேற்றி னார்வமுறீஇத் தமக்கென்று
மெவமகனுந் தீக்காதி யாவையுஞ்செய் குலகுரவன். (௧௨)

திருத்துறையூர் நகர்க்கதிபன் சிவத்துறவிசர் குலத்தலைவ
னருத்திவளர் சிவாகமமே யருமறைமுன் னூலனைத்துங்
கருத்தொருமித் தோர்ந்துணர்ந்து காட்சிநிறை காரணத்தாற்
றிருத்துசக லாகமபண் டிதனாமச் சிறப்புடையோன். (௧௩)

ஆயவரு ணந்திசிவா சாரியனை யடுத்திறைஞ்சி
நேயமலி தங்கருத்தை நிகழ்த்தியவன் சொன்னெறியே
தூயசிவ தருமமெலாந் தொகப்புரிந்து மகப்பேறு
மேயதவ தனித்தாகாத் திறத்தான்மீட் டெங்குரவன். (௧௪)

அடிபரவிப் புகன்றமைகேட் டருமறையிற் கோதிரித்து
வடிதமிழ்மா மறைமுறையை யற்றனைய சிவகுரவன்
கடிமலர்தூ யருச்சித்துக் களப்பாளர் தலைமேனோக்கி
நெடியதிருக் கயிறிகளி னீவகிர்ந்து சாத்துவெனை. (௧௫)

அச்சுதரக் களப்பாள ரம்முறையி னம்முறையி
ரச்சுகயத் தெடுத்திமய நங்கையொரு பங்கனையுள்
வைச்சுரிய மூவரையும் வழுத்தியெளி யேற்கினிய
மெய்ச்சுதனல் குகவென்று வேண்டிவகிர்ந் திட்டனரால். (௧௬)

அனையதிரு வடங்கண்முறை யதனிலவ ரிடுங்கயிறு
தனையடையா ளங்தெரிந்து தணத்தியவண் முன்பிறெவ்வோர்
பனையிதழ்க ளொடுத்துடன்முற் படியோலை யீற்றெழுந்து
பினையிதழின் முடிவுழுமப் பெருந்திருப்பாட் டெடுத்திசைப்பார். (௧௭)

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினே டுள்ளகினை
வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையென். (௧௮)

பெறலரிய காழியருட் பிள்ளை திருப் பாட்டுநிற்க
திறனினைபச் சிவஞான சிகாமணியுள் ளுவந்துவியந்
திறையருணின் பான்முழுது மியைந்தனகேள் களப்பாள
நறையொழுகு வெண்காடு நண்ணுதியிக் கணமென்ன. (௧௯)

அருளியவச் சுதர்களப்பா ளரும்வியந்தாங் கன்புநனி
பெருகியதம் பன்னியொடும் பேணு பலபொருளோடு
முருகுமனத் தொடும்புகுந்தொல் வோர்நினமு முக்குளந்தோய்ந்
திருளறுபூ சனைவெண்காட் டிறைக்குநனி சிறப்படோய். (௨௦)

வேறு.

இன்னண நியம விரதநன் னெறியின் நியலுற வாங்கொரு நாளிற்
றுன்னுமவ் வேளாண் குலமணி யாமச் சுதர்களப் பாளர்தங் கனவிற்
பன்னுவெண் காட்டெ மிறைபுகுந் தன்ப பரிந்துநீ யருந்தவம் புரிந்த
நன்னிலை யுவந்தா மின்னுளாம் விழைந்த நலனொருங் களித்தலே முறையாம்.

ஆயினு நினைக்கிப் பிறப்பினின் மகப்பே றரிதுநின் கருமத்தி னளவான்
மேயநின் னரிய தவம்பழு தாகா விதமொரு புதல்வ மேலைக்
கேயுற வளித்து மமையெனக் கேட்டவ் விருந்தவப் பெரியவர் கிரிசை
நாயக வினிய் சேயக மகிழ நாப்பண்வைத் தமர்ந்தரு ளம்ப. (௨௨)

எளியனேற் கொளிய புத்திரப் பேறென் றிளமையா லென்னைகொலேதங்
களிமக வருள்கி லாமையா லேழை கருத்தினிற் கவற்றியொன் றிலையாற்
றெளிவுற வவசி யம்பெரி தீண்டுச் செப்புவிண் ணப்பமொன் றெந்தா
யொளிர்செவிசாத் தியருள்கெனவேண்டியும்பர்கோன் றிருமுனமுரைப்பார்.

அகிலமீன் றளித்த வள்ளைபா லமர்ந்த வையபல் கோடியா மாவி
நிகிலமு நின்சே யெனல்புதி தன்று னிசமிதே யாகவு மிகர்வன்
னகிலமர் குறமி ஞயகச் சேமை நனிமிகு காதலா னயந்து
முகிலம ரிமவெற் பன்னையு நீயு முனந்திரு நனந்தலை முதமே. (௨௪)

மருவவைத் தொருவா தமர்திரு வணைய மைந்தனே வந்தருண் மயபாற்
குருமணி யாகிக் காழிவாழ் மணிகின் குலமணி சேய்மணி குழுத
வருமைவாய் மலர்ந்த வருட்டிரு வாக்கு யமர்தமா மொழிவதோ வந்தோ
கருமயார்ந் தழலில் வேழையா லெனுமக் கவற்சியே யணிப்பற வெழுந்து.

முழுதுமென்னுளத்தைகவாட்டுமாலினியான்மொழிவதொன்றுண்டுகொலென்றைக், கழலிணைதொழலுமுலகினுக்கன்புகாட்டியநடித்தவெண்காட்டை, மழவிர்காத்தோனன்பநீவேட்டவரும்பொருள்வரும்பதமிதுவே, மழவின்மான்மியநாம்வகுக்கொணுதுனக்குவாய்த்ததென்றருளுபுமறைந்தான். (உகு)

விழித்தெழுந் தனரச் சுதர்களப் பாளர் மிக்கெழு முவகையின் மிதந்தாங்
கொழித்திட லருமந் நியமநன் னெறியின் னெழுகுநா ளுலகெலா முய்ய
வழுத்துசுத் தாத்து வைதசித் தாந்த வாய்மைமாண் சைவமீ வாழ
விழுத்தகு தூய பாம்பரை யருளான் மேதினிமீதினி விளங்க. (உஎ)

திருவருள் பெருக வனையதம் பதிகள் செய்தவத் தெய்விகச் சிவா
யருளொளிப் பிழம்பா யவதரித் திடக்கண் டன்னையுந் தாதையு மளவாப்
பெருகுமா னந்த வாரிதோய்ந் தருமைப் பெருந்தவக் குருந்தினைப் பேணி
யானரு ணினைந்து நினைந்துள முருகி யார்வநீட் டினமொடுத் தனைத்தார்.()

இன்னவென் பருஞ்சீ ரருமைபா ராட்டு மிருஞ்செய லின்புறப்புரிவார்
தென்னில முயர்சார் திருவவ தாரச் சிறப்புயர் திருவிழா முதல
பன்னரும் பெருமைத் தினவிழா வனைய பதியினர் கிளைஞர்க ளோடுந்
தன்னிக ருவகை பெருகிய புரிந்து சாதகன்மாதிகள் சமைத்தார். (உகூ)

பல்லுக மொருவா தருந்தவம்பெரிதுபயிற்றினுங்கிடைப்பரும்பொருள்கைந்
நெல்லியங் கனியிற் கிடைத்ததென் றேழைகணீர்முழு கிருமுது குரவ
ரல்லினு நீங்கா வருந்துணை யெனக்கொண் டவிர்மணிப் பணிகளை யணைத்து
நல்லுறப் பணிந்தா ருயிரினும் போற்று நலனொவர் நவிற்றுவா ரம்ம, (ஙo)

வைதிக சைவ தாபன குருவாய் வந்தருள் புரிந்தெதிர் மறையுஞ்
செய்துற நிறுவி யமர்ந்தன முன்னுட் டெய்விக சுத்தவத் துவித
சைவசித் தாந்தத் தனிக்குரு மணியாய்ச் சார்ந்தரு ளேபுரி குருவென்
றுய்வருள் காழி வாழ்வுபெயின் னருமீண் டெறித்ததென் றுவப்புறு முகைம். ()

வழுத்துபித் தூய சேயினைச் சுவேத வனப்பெரு மானொளு நாமந்
தழைத்திட வழைத்தப் பதியினிற் சின்னுட் டங்கியச் சுவேதவ னேசற்
கிழைத்திடு விசேட பூசனை யாதி யியற்றியா ரருள்விடை பெறுபு
மழத்திரு மகவு மனையொடு தம்மூர் வந்தமர்ந் தனர்களப் பாளர். (ஙஉ)

ஆங்கமர் வுழிநன் மாதுலர் தமக்கின் னருண்மக வின்மையி னனைய
தேங்குத லையஞ்சொன் மகவையே தமக்குஞ்சேயெனப்பெறுநசையிர்ப்பத்
தாங்குசேர தரிமைத் துணரிடை வேண்டித் தம்பதிவெண்ணெய்நல்லூரிற்
பாங்குறப் பெற்ற ரொடுந்தனிச் சேயைப் பரிந்தெடுத் தழைத்துடன் படர்
[ந்தார். (ஙஙு)

மாதுலர் தமது மனையலங் கார வகையெலாந் தகைபெற மலிவித்
தாதர முந்த நேர்புகுங் காலங் கமர்பெருங் கிளையெலா மடுத்தே
சாதிமங் கலங்கள் பெருகுற நீராஞ் சனம் வளைத்தெதிர்தழீஇத் தகைய
வோதகம்புகுந்தவ்வரும்பொருண் மணியையொண் மணிமஞ்சமீதுய்த்தார்.()

ஆங்குளார் தமக்கே யருமையிற் கிடைத்த வருந்தவச் சேய்மணி யாகப்
பாங்குபா ராட்டி யன்னைதா தையைநும் பாக்கியம் பாக்கிய மென்பா
ரோங்குறு முபய குலமணி விளக்கிவ் வொண்சிசு மணியென வுவப்பார்
தேங்குமிக் கிளைமுன் போற்றிய வினைய சேய்மணி தூய்மணி திகழும்.(கடு)

அம்மணி யாங்கட் பாலலீ லாதி யமர்ந்துசெ யருட்செய லாதி
யெம்மனோ ரெவர்க்கு மியம்பரி தாக வின்பமீ துறவளர்ந் திடுநாட்
செம்மழ லையஞ்சொ *லெனுந்தரா தமருந் திறந்தெரீஇத் தாதைமுற்கிளைஞ
ரிம்மக மணியு மூங்கையாங் கொல்லோ வென்றுளத் தெண்ணமிக்கிருந்தார்.

இவ்வகை யிரண்டாண் டெய்திவா ழிளஞ்சே யேனைய மகாரொடு மேகி
யவ்வருள் பெருகும் வெண்ணெய்நல் லூரி னணிமறு கிடைவிளை யாடித்
திவ்விய மேனித் திருவொளி யெழுந்து திகழவீற் றிருந்திடுஞ் செவ்வி
யுய்வரு டருமிக் கயிலையின் றேகி யொண்மலை யாசல முனிபால். (கஎ)

அளவளா யினிய நண்புரை யாடி யமர்ந்துபி னிவண்வரக் கருதி
வளனுலாந் தெய்வ வெண்மணி விமான மருவிவிண் வழிச்சென்று றொருவன்
பளகறு மவனின் னருள்பெறுசீடற் பணிந்தருள் பெறுபரஞ் சோதி
கிளர்தரு மவனிவ்விமானம்வீற் றிருந்து கெழுமுவா னெறிப்புகுங் காலை.()

வெண்ணெய்நல் லூரினவ்விளஞ் சேய்தான் வீற்றிருந் தொளிமறு கதனேர்
விண்ணிலம் மானஞ்செலவொழிந் துறவுண் மிளிர்பரஞ்சோதிமாமுனிவன்
றுண்ணென வியந்தெம் முளப்படியாண்டுந் தரிசற விரைசெலுந் தெய்வக்
கண்ணகன் விமானந் தகையுறீஇ நிற்குங் காரண மென்னெனக் காண்பான்.

திசைகளொன் பானுந் தடைசெயா நிலைமை தேர்ந்துபி னதோமுக னாகி
நசைதரு புவியை நோக்கித்தன் விமான நன்னிழ லுறுவுறப் பெற்றுங்
கிசைதரு மிளஞ்சே யொன்றொளிப் பிழம்பா யிலங்கல்கண் டினையசேய் வி
மான, மசைவறப் பிணித்த பெருவட நிழல்போ லவிர்வதே யல்லதொன்
[றில்லை. (௩௦)

---

* எனும்-இடைக்குறை.

என்றுளந் துணிந்தாங் கன்புமா றருள மின்புமற் புதமுநின் றியக்கச்
சென்றொளிர் விமானத் தோடுமம் மறுகிற் சிறுர்வருண் டோடவு மசையா
தொன்றொளி விரியத் தனியமர் சேய்பா லுற்றுநேர் நோக்கியவ் வொருசேய்
தன்றனிக் குருவாஞ் சத்திய ஞான தரிசனி யுருவெனத் தயங்கும். (௬௧)

பெருகுமற் புதநேர் கண்டினி தெடுத்தப் பிள்ளையி னொள்ளிய மேனி
மருவிய துகடன் றூனையாற் றுடைத்து மடியில்வைத் தணைத்துடன் மகிழ்ந்தே
பருளின்மூழ் குவித்தாங் கறன்முழு குவித்தின் பளிக்கும்வெண் ணீறுமெய்
பணிந்து,திருவருட்சத்தியோ திருவாணை தீக்கையா நோக்கமுற் றளித்தே.(௬௨)

தீக்கைசெய் புழியா சிரியனச் சீடற் சிவமக வாக்கிருஞ் செயலுக்
கேற்கநன் ஞமை காணஞ்செய் முறையா லெப்பெய ரிடுதுமென் றெண்ணி
நோக்குதன் குரவன் சாயையே போலு நோன்மையாற் றந்தைபேர் மைந்தற்
காக்குதன் மாபான்மெய்கண்டானென வேயனைய தன்குரவன்போமைத் தான்.

புனிதவத் துவித நிகழ்சிவ ஞான போதநூற் பொருண்முழு தமைய
வினிதுப தேசித் திதனைநீ மைந்த விருந்தமிழ் மொழிபெயர்த் திதற்கோர்
தனியுரை வார்த்தி கம்மெனும் பெயராற் சாற்றுகென் றருளிமே லனைய
தனிவொளிர் சேயை யுடன்கொடு மேலு நசையெழ வாங்கணித் தேகி. (௬௪)

சிறைநிக ரொருகோட் டைந்துகைப் பொல்லாப் பிள்ளையார் திருவடிக் கமல
மறைமல ரனைய பிள்ளையோ டிறைஞ்சி நயத்துதி பலபுகன் றெதிர்நின்
றிறைவனே யடியா ரெண்ணியாங் கருளு மெந்தையே யிந்துசே கானே
மறைசிவா கமார்த்த சொருபனே யிந்த மைந்தனின் னடைக்கலமைய.(௬௫)

நாமிக முதனு லேழ்சிவா கமமிக் கான்முளை கருத்தமைந் திலங்க
நேமிக வருள்கொன் றத்தனிச் சேயை நேருற விருத்திநீண் டனைய
தோமிகன் முனிவ னீங்கின னங்கத் தோன்றலே யென்றிப முகத்தோ
னேமிக வாத சிவாகம முழுது மினிதரும் பொருள்விரித் திசைக்கும்.(௬௬)

இன்னண மாங்க ணிபமுகத் தொருவ னிருங்குரு சிகாமணி யாகித்
தன்னமர் தனியி னன்னமெய் கண்ட தனையன்முன் விளைவிடையாதி
தன்னருற் றிடப்போ தித்திடுங் காலந் நாயகன் றனிப்புற நளினி
தன்னினீர்கொளுமோர் மையலைக்கோயிறனி லெழுமொலிசெவிச்சார. (௬௭)

அத்தனி நேர்நின் றுற்றுநோக் கினளாங் கனையசேய் தன்னையே கண்டா
ளித்தனிச் சேயை மூங்கையென் றந்தோ வினைவதென் றந்தைதாய் முத
லித்தக மொழிபற் பலபுகன் றீண்டு விளங்குமீ துணர்ந்திலர் போலு [லோர்
மித்தகையவர்க்காங்குணாத்துநாமென்றுங்கேகினள் *செய்மையிற்கண்டாள்.

* செய்மையிற்கண்டாள்-வினையாலணையும் பேர்.

ஏகியாங் கவர்மு னென்னைகொ ணீர்ற மிளந்தனிச் சேய்மணி மூங்கை
யாகிய தெனத்துன் புறலொரு கோடி யருண்மொழி தருவதின் றறிந்தேன்
மீகெழு பொல்லாப் பிள்ளையார் கோயின் மேவினீர் காண்மினென் றனளவ்
வோகைவா சகந்தஞ் செவிப்புகு முன்ன மோடிபு தாதையக் கோயில். (௭௯)

முன்னுறச் சேய்த்தாய் வரும்பொழு தாங்கு மொழியெழு மொலியெதிர் கேட்டார்
பின்னரங் கொருவ ரிலாமையுங் கண்டார் பெருந்தகைச் சிகாமணியும்
பன்னுசீர்ப்பொல்லா மணியுமே யுடனுய்ப் பரிந்தவீற் றிருத்தலுங் கண்டா
ரொன்னெனவணித்தாயேகினர்முன்ன மெழுமொழியிலாமைபின்கண்டார். (௮௦)

ஆங்கவர் வரவு மாகம முடிவு மமையமொத் தமைந்ததோ வயலார்
பாங்குறி னேதப் படாதெனு மரபைப் பாதுகாத் திடுமுளத் தானோ
தீங்கற முழுதுந் தெருள்கென வளங்கொள் செய்தியான் முற்றிய திறனோ
வீங்குநாளடைவிற் றனித்துணர்த்துதுமென் றெண்ணியோயாதெனவுணை
[ரோம். (௮௧)

வேறு.

பொல்லா மணியுஞ் சேய்மணியும் புகலு மொழியொன் றின்றியமர்
வில்லார் தோற்றங் கண்டவைகை மேன்மேற் பெருக வீழ்ந்திறைஞ்சி
நல்லார் பரவு மிபமுகத்தெந் நாதா வேதா கமப்பொருளே
யெல்லாமுணர்ந்தெமந்தாயெம்மிளஞ்சேய்மவுனமிரித்தனையோ. (௮௨)

மாமன் மலைப்பாம் புருவொழித்த வாத சாத வள்ளாலோ
சேம நிதியே நின்றிருமுன் றிருவாய் முதலிற் றிறப்பதெனுந்
தேமன் விரத நெறிநின்றுன் றிருமுன் றிருவாய் மலர்சேயை
யூம னேவென் றுளங்கொண்டோ முண்மை யுணரு முரணில்லோம். (௮௩)

என்று துதித்தா ருட்சேயை யெடுத்தா ரணைத்தா ரின்புற்றார்
நன்று மியன்மேற் கொண்டுவந்தார் நணுகுங் கிளைஞர் நற்பதியோர்
துன்று மோகைப் பேரோதை துதையச் சூழத் தம்மனையிற்
சென்று மணியா தனத்தனைய சேய்வீற் றிருப்ப நேர்பணிந்தார். (௮௪)

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவந்தா ளிளஞ்சேய் சான்றோ னெனுமகிமை
தோன்ற நேர்கண் டின்புற்று நோக்கி யெடுத்தா ளுறக்கமைத்தா
ளூன்று மன்பான் மார்பணைத்தா ளுச்சி மோந்தாண் முத்தமிட்டா
ளான்ற தாய்செ யருஞ்செயல்க ளறைத லெவரோ வம்மம்ம. (௮௫)

நாளு நாளு மப்பதியோர் நவிற்றற் கருமிவ் வற்புதங்கேட்
டாளுங்குலதெய் வதமிதுவென் றடுக்கு மேனைப் பல்பதியோர்
கேளிர் முதலோர் வந்துவந்து கிடைத்துக் காண்டன் மாத்திரையே
மூளுமிடர்தீத் திட்டமெலா முன்னி யாங்குப் பெற்றுவப்பார். (௮௬)

மதிவே ணியனே பொருளென்னும் வாய்மை யுணர்ந்து மனந்துணிந்த
வதிதீ விரசத் தினிபாதத் தமைதி வாய்த்த வுத்தமர்கண்
முதிர்மா மனவா சகங்கடந்தார் முதலோ ரடித்துச் சூழ்ந்திறைஞ்சத்
திதியா ருளேனைக் களித்துரிய தீக்கை திகழ்பக் குவநோக்கி. (ருஎ)

அருள்செய் குரவன் மொழிப்படியே யருமைத் தமிழின் மொழிபெயர்த்த
பொருள்செய் புனித சிவஞான போதந் தனைவார்த் திகமுடனே
தெருள்செய் தருளி யவ்வடியார் செறிந்து சூழ நாப்பணமர்ந்
திருள்செய் மலநீத் தத்துவித வின்பே தருமச் சேய்மணிதான். (ருஅ)

இவ்வா றனைய மெய்கண்ட வின்ப மணிநா டொறும்பொல்லாக்
கைவா ரணமா முகத்தெந்தை கழல்போற் றமைந்து முதனியம
முய்வா ரப்பப் புரிந்தமர்ந்தாங் குறவீற் றிருக்குஞ் செயல்கேட்டார்
சைவா திபர்தங் குலகுரவர் சகலா கமபண் டிதர்பாங்கர். (ருகூ)

ஆக மாதி யருணூல்க ளமைய வோது மன்பர்சிலர்
சோக மாறி யமைந்துமனந் தூய்மை யுறுமா சிவஞான
தாக மாகி யதுபுணர்த்துந் தன்மை யவர்பா லின்மைதெரீஇ
யூக மாக வெண்ணெய்நல்லூ ருற்றூர் காணப் பெற்றாரால். (சு0)

முன்ன ரமர்சத் திநிபாத முதியர் பெறும்பே றுற்றாங்கு
நன்ன ருளம் மெய்கண்ட நாதன் கழறூழ்ந் துடன்சூழ்ந்தார்
பின்ன ரனைய திருத்துறையூர்ப் பெரிய ரவர்சார் புணர்ந்துடனே
யின்னர் தமையீண் டழைத்துறுகென் றேயி ஞர்மா ணவர்சிலரை. (சுக)

அவரு மனைய ராயினர்பின் னருஞ்சிற் சிலரை யனுப்பினரச்
சிவமா மறையோ ரன்றவருஞ் சென்றாங் கவ்வூ றுடனமர்ந்தா
ரிவர்மா ணாக்க ரெல்லாரு மிவ்வா றடுத்து வெண்ணெய்நல்லூர்த்
தவர்போற் றியன்மெய் கண்டமணி சரணே சரணச் சார்ந்தமைந்தார். (சுஉ)

தம்மா ணாக்க ரெல்லாருந் தமைவிட் டேகத் தனித்தமரு
மம்மா தவரீ தென்கொலோமை யடுத்து நமந்த களப்பாள
னம்மா ரருளாற் பெறுசிறுவ னவிற்றுங் குசலை யினுமிரம்பா
னெம்மாண் பினனென் றடுத்தமர்ந்தா ரெம்பான் முழுதோர் மாணவகர். ()

நன்று நன்று கலிப்பெருமை நவிற்றற் கரிய தேயென்பா
ரொன்று முணர்ச்சி நுண்ணியர்சென் றுற்ற தாகித் திடற்பாற்றே
சென்று காண்டு மென்பார்நஞ் சீடன் சிறுவ னெதிர்புகுந்து
நின்று காண்ட னம்பெருமை நிலைமைக் கடுக்கு மோவென்பார். (சுசு)

இவ்வா றனைய சிவமறையோ ரெல்லை கடந்து முறுகிவளர்ந்
தவ்வா ணவவல் லபஞ்சாயு மமய மணித்தா தலுக்கிசைய
வொவ்வா வுரைகள் பலபுகன்றுங் குறலே துணிந்தா ரொருதலையா
யெவ்வா யுறினுந் தாமுனஞ்செ லெழுச்சி யணிக ளுறச்சென்றார். (௬௫)

சிவிகை சிதைந்த புத்தகங்கள் செறியுஞ் சகட மச்சொடிந்த
கவிகை முதல முரிந்தபெருங் காற்றாற் சகுனம் பலதடுத்த
குவிகை யினரும் விட்டகன்றார் கூறு மிவற்று மாணவரோ
யவிகை தெளியப் பாதுகையோ டடுத்தா ரதுவுங் குமிழ்தெறித்த. (௬௬)

கருவி கழன்று சிவத்தோடு கலவுஞ் சுத்தாத் துவிதநிலை
மருவும் பெருமை தமக்கணித்தின் வாய்த்த துணர்த்தாங் குடன்குழும்
பொருள்க ளொழியத் தனித்தேகும் புனிதர் வெண்ணெய்ப் பதிமேவித்
தருநல் லருளே யுருவாயத் தனிமா குரவ சிகாமணிவாழ். (௬௭)

திருமா ளிகைநே ரணித்தாகச் சென்றா ரனைய மெய்கண்டா
னருளா னனநேர் புவிநோக்க வமர்ந்து நாப்பண் வீற்றிருப்ப
வொருவாப் பெரியர் திருமுறையேந் தொண்கை யினர்பற் பலர்சூழ்ந்து
பொருளா ரமுதுண் டதன்வசமாய்ப் போற்றுங் கொலுநே குறக்கண்டார்.

யாமுட் புகினோர் கண்டிறைஞ்சா னிருக்கை யெழாறே யிருக்கைதயான்
றேமற் றிடுநம் வாய்மையினுற் றேன்று மிவனோர் சிற்றடா
தாமற் புதங்காண் பதும்வேண்டு மதற்கீண் டிதுவே யுபாயமெனத்
தாமப் புறத்தோர் செயல்பிறிதாற் சரிப்பார் போலங் குலவினரால். (௬௯)

அப்போ தனைய மெய்கண்டா னமைந்து சூழு மப்பெரியர்க்
கொப்போ தருமா ணவச்சிமிழ்ப்பி னுண்மை யுணர்த்து திறங்கேட்டா
ரிப்பேர் மலத்தி னியலென்னை யென்றாங் குரப்பி வினவினயச்
சொற்போ யுறலு மெய்கண்ட தூய மணியாங் கோர்சிறிது. (௭௦)

பொழுது தாழ்த்து நிமிர்ந்திதுவே போலு மெனநேர் பார்த்திடலுந்
தொழுது வீழ்ந்தார் சென்னிமலர்த் துணைத்தா ளுரிஞ்சக் கிடந்தாங்கே
யழுது பொருமி யெந்தாயோ வறியாச் சிறியே மற்றுபிழை
முழுதும் பொறுத்தாள் கென்றுபல மொழியாற் றுதித்து நேர்பணிந்தார். ()

நேயம் வறந்து திரிசுருங்கு நிலைமைச் சுடர்மிக் கெழுந்தொளிர்ந்தே
மாயு மடனுங் கதுபோல்வன் வானவமேயெழுவினவி
யோய விரிக்க ணங்கண்டாங் குடனே யடிவீழ்ந் தெழாமலமர்
தூய சிட சிகாமணியைத் தூக்கி யெடுத்தொண் டிக்கைமுறை. (௭௨)

திகழ மலர்ப்பூந் திருவடிகள் சென்னி சூட்டிச் சிவம்புணர்த்திப்
புகல வருஞ்சீர்ச் சிவஞான போதந் தெருட்டி முன்புகுந்தாங்
ககல வருமா றெண்மருக்கு முதன்மை யளித்தல் வேறெழுவர்
நிகர்மா ணவகர் சூழ்ந்திறைஞ்ச நிலவு மனைய விளங்குழவி. (எரு)

திருவார் துறையூ ரருணந்தி சிவனக் குரவ சிகாமணிபாற்
பொருவா வினவுஞ் சிவஞான போதத் தாழ்நுண் பொருளெல்லாந்
தெருள்வாய்ந் திலங்கச் சிவஞான சித்தி யாரென் றுத்தமர்போற்
றொருமாண் வழிநூல் வழியடியா ருடன்கொண் டெவ்வான்விரித்துரைத்தார்.

இந்நா லுடனூர் கன்னூறெலான் றிருபா விருபஃ தெனும்புனித
மெய்ந்நா றனதா குருமணிபான் மேவுந்துதியாச் சிவஞான
முன்னூற் போதத் திருவிழியா முறைசெய் தமைத்தக் குருமணிதா
னன்னூல் சமர்ப்பித் தாங்கொருவா தமர்ந்தார் துறையூ ரருமறையோர். ()

சாற்று மிவர்பான் மறைஞான சம்பந் தருமாங் கவர்பாங்கர்ப்
போற்றும் பெரிய குமாபதியும் புணர்ந்து தீக்கை யுபதேசப்
பேற்றின் வாழ்ந்தா ரிந்நால்வர் பெயர்சந் தான குரவரென்ப
தேற்று மனைய வுமாபதிபாற் றிகழ்சந் ததிகள் பற்பலவாம். (எசா)

குலவு மினைய சந்தான குரவர் நால்வர் பெரும்புலியி
னுலகு மெனையும் வந்திறைஞ்சி யுய்ந்து வாழ்கென் றிருவருளா
னிலவு கோயில் கொண்டமர்ந்தா னினியவீற் றிருக்கின் றரென்று
மலரு மனைய மெய்கண்ட மணிவந் துதிப்ப மாதவஞ்செய். (எஎ)

பெருமை யுடைமை யான்முனைநாம் பேணி யுரைத்தா மேலினியத்
திருவெண் காட்டிற் கணிமையினிற் றிகழ்சீ புரமென் றொன்றதுசீர்
வருதண் கடலூ ரெனும்பெயரால் வயங்கு மனைய திருப்பதியின்
மிருகண் டருள்சேய் மார்க்கண்ட விமல முனிவந் தடைந்தாங்கே. (எஅ)

தன்றே ரகவ சானநிலை தணந்தி நீடா யுகந்தருவான்
மன்று டமலைப் பூசித்து மன்று தொழு தொடாதும் புரிந்து
நின்று னவனுக் கிறையளித்த நெறியா யுகமுற் றியதுணர்ந்து
குன்று விறலின் மறலியவட் குறுகி முறுகி வளையளியான். (எகூ)

ஓவா துஞற்று சிவார்ச்சனையி னொருமித் தமர்மார்க் கண்டனெதிர்
வாவா வென்னும் விளிமாற்றம் வழங்க வினையான் விளிமாற்ற
மேவாய்ப் புறச்செ யர்ச்சனையின் றெதிர்நோக் கிலன்மேற் பிதிர்நோக்கத்
தாவாக் கினிசென் றுடல்வெதுப்பத் தன்கைப் பாசம் பிணித்தீர்த்தான். ()

வேறு.

ஈர்த்த பாசமுன் னிடைவெளி நீத்திமா சலகோன்
தீர்த்த மேனியிற் சிவாக்கியம் போன்மெனச் சேர்த்த
நார்த்த சிந்தையர்க் கெவரெனும் புரியிடர் நணுகா
கூர்த்த வின்பமே யாமெனக் கூறுநா றுணிந்தாம். (அக)

குழக ஞெண்கட லூரிறை பேரருட் குறியைத்
தழுவி யேத்தினன் றனையனுங் கனையனைத் தளரேல்
பழுது தொண்டருக் கார்றினர் கெடுவரென் பான்மை
வழுவில் கூற்றையிக் கூற்றினிற் காட்டுது மைந்த. (அஉ)

என்று வாய்மலர்ந் திறவினம் மறலிவீழ்ந் தினைவா
னன்று தைத்தன னும்பர்கோ னம்பிரான் றன்மே
லொன்று வெஞ்சின மடங்கலான் மடங்கறன் னுடலங்
கன்று வித்தவக் கருமையோர்ந் தருமைமார்க் கண்டன். (அங)

ஐய விப்பழு தெப்பொழு தகனுமென் றடிதாழ்ந்
தூய்ய மெய்ப்பழு தொருங்கொழித் தடுத்தவர்க் குதவி
செய்ய முந்துறு சிந்துறழ் கருணையோய் திறம்பா
மெய்ய செய்யபொன் மேனிய வாணியல் விமல. (அச)

எனத்து தித்தனு மன்பகே ளிப்புவி யிடையே
மனத்து தித்தபல் வரனெலா மளிக்குமா வனமொன்
றினத்து தித்தபன் முனிவர்சூ ழிடனதா மனைய
வனத்து தித்தவண் பச்சிம வாவியொன் றுளதால். (அரு)

ஏனை நீருடற் புறத்தழுக் கிரித்திடு மெல்லை
தானும் வேண்டுமோ முழுதுறி னக்கணந் தனிலுன்
மேனி நீன்மைபோ மேமைழின் யேலொளி மேவு
மான வாய்மையா லத்தட நீரினீ யாடி. (அசு)

ஆங்க ருட்சுயம் பமுதலிங் கேசனை யன்பு
தேங்க நேர்தொழு தமர்குதி திறவிவெம் மறலுன்
பாங்க ரெப்பொழு தினுமினி யுறுதசிர் படைத்தே
யோங்கி வாழ்சிரஞ் சீவியா யுறுதிப் துறுதி. (அஎ)

அனைய தீர்த்தகின் ஞமமே யகிலமும் போற்றப்
புனையு மென்றுருக் கரந்தவா சகமிசைப் பொலிய
வினித வாய்மைதன் செவிபுகும் துளங்குளிர்ந் தீர்ப்ப
வினைத பும்முனி பணிந்தருள் விடைபெறீஇ மீண்டான். (அஅ)

சூத கானனத் தெய்தினன் றண்ணென மேல்பாற்
சீத வாவிதோய்ந் தெழுமுன மலின்மெய் தீர்ந்து
பூத மேனிமிக் கொளியெழப் போந்தமு தேச
பாத வம்புய முடியுறப் பன்முறை பணிந்தான். (அகூ)

எழுந்து நின்றமு துருவநோக் கிருகணீ ரருவி
பொழிந்து பாய்தரப் புரையிலான் புரைந்துள முருகி
வழிந்து சென்றருட் டுணையடிக் கமலமென் மலரி
லழுந்து மன்பினுற் றிருமுனின் றருந்துதி புகலும். (கூ0)

சோம ருத்திர வகிலமா நதிபதே சுருதி
நாம வுக்கிர வக்கிரே சுரபர நாத
பீம சாருவ வனபதே பிரணவ ரூப
பூம ஞம்பிர வனேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கூக)

பரசு பாணிய பசுபதே யிரணிய பாகு
வரசு பத்தகா மியபரி பூரண வரத
தரசு கற்பக விரத்தமா லோகபாந் தவபொற்
புரசு காம்பிர வனேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கூஉ)

வனச நேத்திர குசுமமா பூசித மாற்குத்
தனக ராம்புய சக்கர தாயக சடில
கனக சம்மியா கந்தர கந்தர காள
புனித வாம்பிர வனேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கூங)

அடிய ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கருளமு தேச
வடிகொள் சூலசார் மிருகண்டு வம்மிச பால
முடிகொள் வானதி மதிபொதி முக்கண திருவெண்
பொடிகொ ளாம்பிர வனேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கூச)

உலக முற்றுமின் பளித்தினி தோம்பரு ளுரிமை
நலன்மு ளும்பல வரும்பொரு ணிறைசிவ நாமந்
தலைகொ ளாற்றல்வே றெவர்க்குமின் றொருதனக் கேயாய்ப்
பொலியு மாம்பிர வனேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கூரு)

என்றிவ் வாதிபஃ றுதிபுகன் றடிக்கடி யிறைஞ்சு
நன்றி கூர்மிரு கண்டுசே யானன நளினத்
தொன்றி முக்கணும் பானுவாய் மலர்த்திட வுவகை
துன்றி மந்திரேச் சுரனெதிர் தோன்றியீ தருளும். (கூசு)

கேட்டி யாவெமக் கினியமெய் யன்பநீ கிளத்தும்
பாட்டி ருந்துதி யாவெமக் கின்பமே பலித்த
வேட்ட தென்கொலோ பகருதி யென்றனன் விமலன்
றேட்ட மிக்கவன் பின்னரும் பணிந்திது செப்பும். (கூஎ)

பெரிய நாயகி மணாளநின் பிறங்கிரண் டெழுத்தா
மரிய வண்சிவ நாமமா மனுத்துய ரொழித்து
பிரிய நீக்கிமெய்ச் சிவத்துவப் பேறருள் வியற்கை
தெரிய வாய்கிக மாகமத் துணிபுரைத் திடியர். (கூஅ)

எந்தை நின்பத மன்றியீண் டெப்பொரு ளெனினுஞ்
சிந்தை வேட்டிலேன் றிண்ணமே யேழையேஞ் சிறியேம்
புந்தி யான்மறை யபுத்தியாற் பேதமெம் புத்தி
வந்தி யாதப சாரமேற் புரியினும் வள்ளால். (கூகூ)

திருந்து முற்றுணர் வற்றிலாச் சிற்றறி வுடையார்
புரிந்த செய்வினை நோக்கலென் றுமெனப் பொறுமை
பரிந்து செய்கெனை மருதருள் புரிகெனப் பரவி
யருந்த வத்திரு முனிபுகன் றிறைஞ்சுறு மமலன். (கOO)

வேறு.

வருதியா லரிய தோன்றல் வந்திவண் முந்து நீதோய்
சாசுகின் பெயரி னுலைச் சகமும்போற் றியநின் றேங்க
மருவிமூழ் குறப்பெற்றோர்க்கு வல்வினை யனைத்து நீங்கி
யரியன புத்தி முத்தி யங்கையா மலக மாக. (கOக)

என்றினி தருளி மேலு மின்னுநீ வேண்டிற் றென்னை
நன்றுரை யெனவெம் பெம்மா னமர்ந்துமார்க் கண்டன் கூறுந்
துன்றியா ருயிர்க ளெல்லாந் தோய்ந்துய்வா னின்பெயர் முன்னி
நின்றருள் வாமென் றன்று நிலையுதல் வேண்டு மென்றும். (கOஉ)

அடியரே முளத்தெ ழுந்தன் னடியமுந் தன்பெருஞ் ஞான்று
மொடிவிலா திறுதி யாவிக் குறத்தகு மிடருற் றுறு
நெடிதுற வாய வேண்டு நிமலநீ யருளு கென்றுப்
படியுறப் பணிந்து பின்னும் பாவினன் பானி யம்பும். (கOங)

மைந்தவிற் கெனவொன் றேறா மாண்பினை பரோப கார
சிந்தையை யாகி வேண்டுந் திறத்தினி துவகை கூர்ந்தா
முந்தற மெவற்றி னுள்ளு முக்கிய மிதுவே யின்னை
துய்ந்தொளிர் சீவன் முத்த ரிலக்கண முணர்ச்சி மிக்கோய். (கOச)

எவ்வகை யுயிர்க ளேனு மிறையுமோ ரிடருந் தம்மா
லவ்வுயிர்க் குறுமை யோம்பி யளிப்பது சீவன் முத்தர்
தெய்விக வியலென் றோதுந் திருந்துநூ லிதனின் மேலா
முய்வரு ளறன்வே றின்மை யுண்மையே வண்மை மைந்த. (கoரு)

சாற்றுமிப் பரோப கார தருமமே பெரிய தென்னப்
போற்றிதி காச மொன்று புகலுதுங் கேட்டி மைந்த
பேற்றினி லுயர்ந்த தேவப் பிரியனோர் விப்பி ரேசன்
றேற்றுமவ் வேதி யற்குந் திருமறு மருமத் தோற்கும். (கoசு)

முன்னிகழ் சம்வா தத்தின் முதுமறை யவனவ் விண்டு
தன்னெதி ருலகில் யாவன் சாற்றுகைம் மாறு நோக்கா
துன்னிய பரோப கார முஞற்றுவ னவன்பா லீச
னின்னரு ளுவகை கூரு மென்றனன் வினவு மாலோன். (கoஎ)

நன்றுநன் றுலகில் யாவர் நயந்துதம் பொருட்ட லாம
லொன்றிய முயற்சி யேனோர்க் குஞற்றுந ருதுதா னிற்க
வென்றிவெள் விடையோ னற்றால் விழைந்ததி னுவ தென்னை
தன்றனக் கலாமு யற்சி தரினவ ரறிவி லாரே. (கoஅ)

தேவர்கண் முனிவ ரேனோர் செய்யருந் தவம னேக
மாவன யாவுந் தத்த மனுபவக் கலதொன் றுண்டோ
நீவிழைந் துரைத்த தொல்லா நிலையதென் றுரைப்ப மாலத்
தாவரு மறையோன் கூறுஞ் சாற்றிய தற்பு தத்தே. (கoகூ)

அகிலநா யகனின் முன்னோ ரஞ்சியோ டோட வாட்டுந்
தகுவிட மயின்ற மாண்புந் தன்பொருட் டென்பை போலும்
மிகவிழைந் தறுநீ கீர வீரைபல் விடருற் றேய்ந்து
மிகவுறு தமுத மத்திட் டீந்தது மற்றே போலும். (ககo)

மலையமா தவனெம் பெம்மான் மணப்பெருந் திருவோ லக்கம்
புலனுறத் தெரிசித் தேத்தும் புனிதவாழ் வையும் விடுத்துத்
தலையற னிதுவே யென்னுஞ் சமநிலை புடவிக் கீந்த
நிலைமுதற் புரிய னேக நிகழ்ச்சியு மற்றே போலும். (ககக)

சாற்றுப மன்னி யப்பேர்த் தகவனும் பகவன் சார்ந்து
போற்றிய கண்ணற் கின்பப் பூங்கழன் முடியிற் சூட்டித்
தேற்றுபு சைவ தீக்கை திருத்திமெ யருத்தி வாய்மை
யாற்றினிற் புகுத்த தாதி யனைத்துமாங் கற்றே போலும். (ககஉ)

திருமுறை கண்ட சோழர் திறன்மனு நீதி கண்ட
வாசருட் சிபிவேந் தாதி யருட்பெருஞ் செல்வர் செய்த
பரிவெலா மற்றே போலும் பகர்ந்தது நன்று நன்று
சூர்முனி வார்மு னின்னோர் தாச்செய லுணர்ந்தி லாய்கொல். (௧௧௩)

என்னுளந் தெரிய வோதிற் றென்றிது துணிந்தேன் பூவின்
மின்னுறை மருமத் தண்ணன் மேதகு பரோப காரந்
தன்னின்மேற் றரும மில்லை சாற்றிய துண்மை யாகு
மன்னது சுவார்த்த முற்று மளிக்குமே லிசைப்ப தென்னும். (௧௧௪)

என்றறிக் கனைய விப்பி ரேசனோர்த் தெந்நர்ம றுத்தா
னன்றருண் மைந்த விங்ஙு னவிற்றிய பரோப கார
வென்றிமா தரும மேன்மை விளம்புவ தினியெ னென்று
வன்றரு ளமுத நாத னருட்குறி யதிற்க ரந்தான் (௧௧௫)

திருவமு தேசன் முன்செய் திருவரு ளுன்னி யுன்னி
யுருகிய வுளத்த னுயவ் வுறுவர்கோன் மிருகண் டும்ப
லொருவிலான் சூத கானத் துறைந்தருண் மந்தி ரேசன்
மருமல ரடிமுப் போதும் வழுத்திவீற் றிருந்தான் மன்னோ. (௧௧௬)

வேறு.

வீற்றிருந் தமர்மிரு கண்டருள்சேய் மேலெழு மன்புள முந்தவெழுந்
தாற்றினி லமுதிறை மேற்றிசையோ ரருட்குறி யத்தளி யுண்ணிறுவிப்
போற்றியர்ச் சனைதினம் புரிதருமுட் புரிவொடு மச்சிவ லிங்கத்தைச்
சாற்றுப மார்க்கண்ட லிங்கமெனச் சாற்றரி தகன்பெருந் தகைமையென. ()

செங்கையி னொளிர்தரு பொன்புரிவேத் திரப்படை யவனிவை யியம்புதலு
மங்கவை வினவிய சனற்குமர னடிகளு மடிதொழு மடியனெனைச்
சங்கையி னொழிவுற வருளுகெனத் தாழ்ந்திது புகலுவன் பெரியனை
பங்கனை யாம்பிர வனேசனெனப் பகர்ந்தனை யந்தைம னிதுகாறும். (௧௧௮)

மந்திர நாயக னெனும்பெயரு மத்தியின் மத்தியின் வழங்கினையான்
முந்தபி தானத்தின் பரியாய மோவிது வேறெனி லிடுகுறியோ
சிந்தைசெய் காரணப் பெயரேயோ திகழ்கிப மேலதை விரித்தெளியேன்
புந்தியி னயிர்ப்பற வருளுகெனப் போற்றினன் முதைதன் புதல்வனரோ ()

வினவிய வேத்திரப் படைக்கான்முன் விளம்புவன் கேண்மதி சனற்குமர
மனுவிறை யெனும்பெய ரதிகுய்ய மாண்பொரு ணிறைதரு நிபநாம
மெனவுண ருதியிது தெளிதருவா னியம்புது மோரிதி காசமெனு
முனமவ னருளிய வாகேண்மின் முனிவர்க ளெனமொழி தருஞ்சூதன். ()

வேறு

இத்தகு மாகதை சொற்றவர் கேள்விய ரிச்சையர் சாதக ரெவரேனு
மெத்திய னீணிதி யுத்தம சேய்பல மிக்குய ராயுக முதலாய
நத்திக வாழ்முழு துற்றமர் வார்சிவ நற்குரு வாரருள் பெறுவார்பின்
மித்தைய வாவொழி புய்த்துணர் வாரொரு மெய்ப்பர வீடெளி துறுவா
[ரால். (கஉக)

மார்க்கண்டேயச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௬கஅஎ.

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்ற சருக்கம்.

—:o:—

சூர்த்த காலே வென்ற சூனு துலங்கு காதை யோதினுஞ்
சீர்த்த ராமன் மந்தி ராதி திறங்கொள் வாய்மை யோதுவா
மார்த்த பாத வன்பு கூர வமர்ந்து கேண்மி யாவெனு
நார்த்த பாத நந்தி நாத னயந்து கூறு மாலரோ. (க)

வேறு

சனற்கு மார கேண்மியா தனக்கு மாரன் மைந்தனு
மெனக்கொண் மாய னுமுனா மிழைத்த தீமை யீனரு
மனக்கொ ளாத பாதக மதித்து மாத வப்பிரு
குனக்கி தாகு மென்றெமை யுலப்பி லாத யோனியில். (உ)

சென்று சென்று லேகெனுச்செப்பு சாப முற்றுடைந்
தன்று நின்று வேண்டநீ யையி ரண்டு தோற்றமா
கென்ற வாணை லங்கன மெம்மி னுவ தன்றினி
நன்றி னுள்ளுந் தீமையு நவையி னுள்ளு நன்மையும். (௩)

ஆவ செய்கை வகையினென் பதுபி ரத்தி யக்கமே
யாவு நம்மி னோர்ந்தனம் யாது தான வக்குலம்
வீவ தாற்று நன்மையுள் விளைந்த சாப மேற்கொடப்
பாவ நாமு ணச் செனுற் பவத்து ணன்மை வாய்ப்பதால். (ச)

நிருத ராதி துட்டர நீதி நீக்கி நீதியிற்
பொருவி லாத சிட்டரைப் புரக்கு நன்மை வாய்ங்குமா
பிருகு சாப மீதருள் பிறந்தை நோக்கி யான்றவர்
இருகு கோப முங்களைஞ் செய்யு மென்ப தேர்ந்துளம். (ரு)

என்றி வாதி யொவ்வொன்று யாவு மோர்ந்து ளங்குளிந்
தன்ற யோத்தி வாழ்தச ரதப்பெ யர்க்கொ ளாற்றல்சால்
வென்றி நாம வேந்தர்கோன் விழுத்த வப்பெ ரும்பய
னென்றி நின்று வம்மெனு மூற்றெ றிர்ந்த ளைழத்திட. (சா)

ஆத வன்கு லங்கண்முற் றுற்ற ரும்பெ ருந்தவங்
கோதொ ழிந்த கோசல நாட்டி ருங்கொ ழுந்தவம்
பூத லஞ்செய் மாதவம் பொலிந்தொ ருங்க ழைத்திடக்
காதல் கொண்ட விந்திரை காத லன்னெ ழுந்தனன். (எ)

உரைத்த வேந்தர் கோளரி யுச்சி மேற்கொ ளும்பரைத்
தரைத்த லத்து தித்தனன் றனய னுக்கொ டாதைதன்
வரைத்த டம்பு யத்திறன் மகிழ மக்கும் வென்றிநாம்
விரித்த லென்ன வன்பெயர் விளக்கு மாற்றல் முற்றுமே. (அ)

அரசி ருக்கு மங்கை யனவி லெத்து ணைத்திற
லரச ருக்கு மேனைய ரனைவ ருக்கும் போர்குறித்
வாமு தற்க ணைவிலையும் மருவெொ ணுத விர்த்திதன்
வாமி குத்த பேரினல் வயக்கு மேனு மைப்பதென். (கூ)

தன்னி கர்த்த தங்கர் தன்னின் மானு தித்தபின்
றன்னின் மிக்க தென்னமுச் சகங்க ளுந்து திந்திடு
மென்னி லன்ன சேயினெண் ணிலாத சீர்த்தி யாதுமொன்
றென்னி லாவ தேகொல்லே றியாவ ராலு மாவகொல். (க0)

அண்ட ரியாவுந் தேவரும் மகா ரியாவு முற்றும்வாழ்
தொண்டர் யாரு மாதவர் சுத்த யோகர் சித்தருந்
தண்ட விர்க்கை யாருமைந் தரும்ப ரித்தி லெங்களிப்
பெண்ட ரச்செய் நீர்மையா லிராம நாம மெய்திறனன். (கக)

வேறு

தாம நாமமி ராம நாமமுன் ராம மாவைகுந் தப்பிரான்
காம னேவருட் கந்த ரேனெனக் கவிஞெ ரேகலை வளரவே
மாம னுமென வுணர்வு ருவண மனுட னுமென வளர்ந்துபின்
பூமன் யாமக னும்வ சிட்டனைப் போற்றி யாதர வேற்றியே. (கஉ)

போத நூல்பல கேட்டல் சிந்தனை புந்தி தேறுத னிட்டையே
யாதி யாவையு நிரம்ப வாய்ந்துகா மாதி யாவவை யொருங்குநீத்
தேத மில்பொறை கருணை சத்திய மின்சொ லாதிய யாவுமேய்ந்
தோதொ ணாதசிர்ச் சீத வாசமா முறையி னுள்ளுல கெலாமுற. (கங)

அனுசர் மூவரோ டகன மர்ந்தரு ளன்னை தாதைசொ லவைமுடித்
தினிது மேவுழி முனிவ னுங்குவந் திளவ ரோடழைத் திடப்புகுந்
துனல ருந்திறற் ருட காவத முனுற்றி மேன்மிது லாபுரிப்
பொனைம ணந்துவந் தன்னை தாதையைப் போற்றி வீற்றிருந் தானரோ. (கச)

வீற்றி ருக்குநாள் வேறுரர் நாணனி விரும்பு தாதைசொல் கரும்புதேன்
போற்றி தித்துடல் பூரித் தொண்செவிப் புகுது முன்னெழீஇப் போம்பிரி
வாற்று ணாதுரு கிளவல் சானகி யடிதொ டர்ந்திடக் கடிதுசென்
றேற்ற கானகி வாச மேமகக் கென்று முள்ளதென் றேகினான். (கரு)

கருத்த மாமர பிலங்க வந்தருள் காளை யேகிய கானன
மிகுத்த நம்மதி தெய்வ மானிட மேனி கொண்டிவண் மேவமுன்
னொருத்த மாதவ மென்கொ லென்றளி துலங்கு நாண்மலர் முகங்கணீ
ருகுத்து நீடலை வணங்கி யொண்பதத் தொழிவு றுமலர் பொழிவன. (கசு)

மாணி னம்பல பின்பு சானகி வாஞ்சை தீர்கெனு மாறெழு
மாணி னம்பல வுங்சோ பாலனென் றறிந்த போனனி யார்த்தெழுந்
தேனி னம்பல விறைபி தாவெனத் தெரிந்த போலிசை செய்தெழும்
வானி னம்பல மேனி கண்டின மாமெ னத்தொடர் வானெழும். (கஎ)

வேழ நங்குலங் காத்த தெய்வத மேய தென்றெதிர் வீழ்ந்தெழுங்
கேழ னம்முரு மேற்கொ ணுதனைக் கிட்டி ளேமெனக் கிளர்ந்தெழும்
பாழி மாவரி நாய கீயவுற் பவதி தோவெனப் பதந்தொழும்
வாழ்கு டாவடி சாம்ப வன்பினர் வணங்கல் போற்பத மலர்தொழும். (கஅ)

குணங்க ணீள்குறு முனிமு னேயொரு குலாதி பன்புகுந் தின்னினி
யணங்கு முற்றொழித் தின்ப வீடரு ளோங்கெ ழுத்துப தேசநன்
மணங்கொளுஞ்செயல் வாய்க்கு மாண்பினை மனங்கொ ளற்கொர்கி மித்தமா
யிணங்கு தாரக சகித வைங்தெழுத் திதழி மாமலர் காட்டுமே. (ககூ)

கொடிய நீகுறு முனியைத் தாழ்ந்திடர் நீக்கு கென்றுட னேவல்போ
னெடிய பூருக நிரையி ராகவ னீள்க ழற்கணி லறஞ்சுமால்
கடிய மௌவல்சே வடிப ணிந்துன காதன் மாரன்கை வாளியாய்க்
கடியை யென்றுல கோது றும்பழி கடத்து கென்றலிற் கலவுமால். (உ0)

இன்ன கானனத் தேகி ராகவ னிளவல் சானகி பின்வர
முன்ன ரேபல வளங்கள் கண்டுமென் மொழியு வப்புறக் காட்டிபு
மன்னு தண்டக வனம்பு குந்தவண் வாழு மாதவர் சூழல்வா
யின்ன மந்தவ ராசி பெற்றினி தேகி மாமல யேசன்வாழ். (உக)

உடச முன்வின விப்பு குந்தவ னொண்ம லர்ப்பதந் தாழ்ந்தெழுந்
தடிக ளும்மடி யடிய னேன்றொழற் கடியின் மாதவ மென்னெனுத்
தடம லர்க்கைகு வித்து நின்றதா சரதி யானன னோக்குபு
நெடிய பானுகு லேச மாசறு நின்வ ரத்துநல் வரத்தெனு. (உஉ)

முகமன் பற்பல கூறி யாசிகண் மொழிந்தி ருத்துபு முனிவாழ்
தகவி னெம்மனோர்க் கேய நித்தத சரத சக்கர வர்த்திமா
மகனி னக்கிவண் வரவ நித்தநெம் மாதர் மாதவங் கோதிலா
தகம்வ ழுத்தநின் றியலு மாறிட னொழிந்த ளிப்பதை யுன்னியோ. (உ௩)

வேறு.

மைந்த நின்னிள வடிவு நோக்கலை மல்கு பல்லுறு வகையு நோக்கலை
தந்தை தாயர்போற் றுதலை நோக்கலை சார்வ பௌமனீ தமியை போலவே
யிந்த மாவனம் வந்த காரணம் யாதி யம்பென வெழுந்தி ராமனு
மந்த ணாளனொ லார்க்கு மோரர சருந்த வத்தினோ ரரசு நீயரோ. (உ௪)

அகில லோகமு மடிப ணிந்திடி னவர வர்க்குள குறைகண் முற்றொழித்
திகல லங்களும் பாக லங்களு மிணையின் மோக்கவா யினும விர்த்திடத்
தகுமொர் போர சாயநீ யொரு தமிய னேனையு மாசனென்பதோ
நகையி தாகுமெம் மாச லக்கண னவின்ற துண்மையே ரசமி லாதவன். (உ௫)

என்னு மர்த்தமேல் யான்சொ லத்தகு மெங்கைநின்னை செந்நாவினு
மன்னு நித்திய சுகவி யாபக வர்த மாசிவ ஞான வானர
சென்னிலேலைழயேனிசைப்பதெங்ஙனமென் றமைந்து தன்னகர் நின்றேறிய
தின்ன தென்றுமுற் றிசைத்துமேலுமோரேழை விண்ணப்பமின் றிருச்செவி.

சாத்தி யாருக தானு வேதிகர் சதுர முற்றுணர் சாங்க வேந்த வென்
றேத்தி நின்றெதி ரோது மையவிங் கெத்து ணைத்தவந் தான மாதியி
லீத்தி டற்கரும் பவஞ்ச வாஞ்சையா னிறைக டற்கடந் திடுமு பாய மொன்
றூர்த்தி தீர்தர வருடி யாலென வடிப ணிந்தன னலரி மைந்தனே. (உ௭)

அதுவி னுய்மல யாச லத்தெமை யாள கத்திய மாமு னீந்திரன்
கதிர்கு லாதிப வுத்த மக்குண கணங்கள் சேர்கரு ணால கேண்மதி
யதிர்க டற்புவி யாரு பாயமுன் னுய காமுறு மாச ருள்ளக
மெதிரி லாமறை சிவாக மந்துணிந் தியம்பு மந்தண மினிது கேட்டனை. ()

முதுவ சிட்டனிற்குணர்த்துபோதகன்முதுக்குறைந்தெழுசனகன்மாதுலன்
மிதமில் கேள்வியொண் கதிரின் மைந்தனீ விதைத்ததொன்றுபின் விளை
வொன் றுருமோ, வதிவி ருப்பனின் கேள்வி யின்னமக் கைய துய்யவான்
மெய்ய செய்யவள், பதியு னக்கிது பகரும் பாக்கியம் பலித்த தின்றெமக்
கென்று பண்ணுமால். (௨௯)

சாதி யாச்சிர மாதி யொன்றினுந் தவறி லுத்தம ஞான சீலராற்
காதல் கூர்சமு சார சாகரங் கடந்த ருட்கரை யிவர்ந்து வாழ்வுறற்
கேத மின்னிக மாக மந்துணிந் தீச னேயெவ ரினுந்தி யேயனென்
றோது மாபதி யொருவ னேயுள முருகு பூசனைக் குரிய நாயகன். (௩0)

அகில முந்தன துடைமை யாகவைத் தாளு மீசனுக் கனைய பூசனைத்
தகுப ணிக்கண லாதி யாதினுஞ் சாரு மார்வமொன் றில்லை யாதலா
னெகுமு ளத்தொடு மகம்பு றத்தினு நிகம வாகம முறைவ ழாமலப்
பகவ பூசனை யாற்று வானெவன் பவஞ்ச வாரிதி பாற்று வானவன். (௩௧)

அனைய பூசனைக் கின்றி யேயமை யாத முக்கிய மாகு மங்கமொன்
றனைய தென்றிடி லரிய மந்தண மினிய தோதுதுங் கேளி ராகவ
வினையை வெல்வது பவஞ்ச நீர்த்தட மேலெடுப்பது வேத வொண்சிரந்
தனைய டுத்தமெய்ப் பரசி வத்தின தனிச்சொ ரூபனிச் சயார்த்த பூரிதம். ()

பரம வாசக மாயொ ளிர்வது பஞ்ச பாதக நாசஞ் செய்வது
வரம காசிவ ஞான சாதன மந்தி ரேசமாய் வயங்கு நீரது
திரம சாத்தியந் தேவர் மாதவர் தேர்ந்து ளோர்க்குமே செப்பு தற்கது
வுரமன் மந்திய மறையின் மத்திய வுருத்தி ரத்தொளி விரித்த ரத்தினம்.()

ஆய ரத்தினந் தூய மெய்த்திரு வைந்தெ ழுத்தென வறிய வோதுமான்
மேய வன்னமா மந்தி ரேசனின் மிளிர்செ விக்கணே குளிர வுய்க்குதும்
வாய விம்மநு நீகொண் முன்னரோ மற்ற தற்கொரு முக்கி யாங்கமுந்
தோய வேண்டுமென் னதும னுச்சக தூய வெண்டிரு நீறு தாரணம். (௩௪)

பூதி தாரண மின்றி யிம்மனுப் புகலி னிட்பல மென்னு மாமறை
யாத லால்விர சாங்கி யின்விளை வாய சித்திதா யகவெண் ணீற்றினை
யோது நான்முறை பரவப் பூசிமேலொளித ருந்திரி புண்ட ரங்களு
மேதி லாதணி கென்று கூறியாங் கிசைத்த வாவிர சாங்கி நீற்றினை. (௩௫)

முறைவி ளைத்தெடுத் தள்ளி யீதலு முளரி கூம்பிநேர் மலர வாங்குபு
நிறையுத் தூளன புண்ட ரங்களு னெறிய ணிந்தெதிர் முறைப ணிந்தனன்
கறையி லாமனத் திறையி ராகவன் கலச யோனியக் காருத் தன்றனைக்
குறைதெ றுஞ்சிவ தீக்கை யாற்றுபு குறித்த மந்திர வமுது குத்தனன். ()

தாய தன்செவி வாயு குத்தவச் சுவைய மந்திரா ரமுத மாந்தினன்
வாய பேரின்ப வாரி யிற்றனை மறந்த மர்ந்தொரு வாறெ ழுந்துட
னேய வாரியன் பாத தாமரை நேர்ப ணிந்தடிக் கடியெ ழுந்தநின்
றேய்வி லாக்கரு ணைம்பு தேவென நுடலு மாவியு முடலு முன்னதே. (௰௭)

செய்கை மாறிலாச் சிறிய னுயினேன் செய்கை மாறுநின் றிருவ ருட்பெருஞ்
செய்கை கொள்கிலாச் சீரி தென்பது தேற்ற மாகநேர் தெரிய வந்ததென்
றய்கை பெற்றனீ ராம னேதவவ் வுடச ஞதனுங் குடச மாதவ
னுய்கை செய்சிவ நாம மாயிரத் துண்மை யாவையு முணா நல்கினன். (௰௮)

ஆச றச்சிவ தத்து வார்த்தங்க ளனைத்து முள்ளகத் தமையத் தேற்றிமே
லீச னேயொரு வன்றி யேயன்மற் றேனை யோர்களெவ் வெவருஞ் சீவரே
மாச றத்தியா தாக்க ளென்றுமா மறைசொல் சூத்திர வாக்கி யந்தனைத்
தேசு றத்தனி யோது மாசிவ கீதை நூலையுந் தெரிய நல்கினன். (௰௯)

இன்ன வாறகத் தியமு னீந்திர னிராம னுக்குநீ றளித்த மேன்மையாற்
றுன்னு றும்பசுத் துவத்தை மாற்றிமேற் றுலங்கு தாரக சகித வைந்தெழுந்
தென்னு மந்திர செபத்தி னற்சிவத் துவவி ளக்கமே வேற வேற்றியப்
பன்னு மந்திரஞ் செபித்தி டும்முறை பாசி வார்ச்சனை விதியு ணர்த்திமேல்.

வேறு.

பொறுதி யாகநாம் புகன்று ணக்குமுன்
பெறுதி யென்றமெய்ப் பேறு கொள்கவென்
றிறுதி நீக்குமைந் திருஞ்சா தாக்கியத்
துறுதி லிங்கமொன் றுளிர நல்கினன். (௨௧)

இரவி மைந்தகே ளிவ்வி லிங்கநீ
யுரிய வாயுள்கா ளுருவு ருமலே
பரவி நாடொறும் பயில ருச்சனை
வரசி வாகம மாபி னுற்றுதி. (௨௨)

மேவு மிவ்வெலாம் வேந்த நிற்கக்
காவ லாம்புறக் காவ லாகவிங்
கீவ கொள்கென வேதி கார்முக
மாவ நாழியாங் கவன்கை நல்கினன். (௨௩)

சருவ சத்திமா றுய சங்கா
னுருவ னேகிக ராய வுத்தமன்
றருச ராசனந் தாவி னுந்தகம்
பொருவி லாவநேர் புகலற் பாலதோ. (௨௪)

மூன்று நல்கிய முனிவர் சேகர
னன்ற கேள்விய னுய ராமனைச்
சான்ற பஞ்சவ டித்த லத்தைநீ
யேன்று காண்கென வினிது கூறினன். (சரு)

முனிவ ருத்தமன் மொழிந்த செஞ்சொலு
மனைய னங்கிரி யம்பு சாதமுந்
தனது சென்னியிற் றழைப்ப ராகவ
னினிதி றைஞ்சின னேத்தி நின்றனன். (சசு)

பிரிவை நோக்கிடும் பெரிது மேங்கிடும்
வாதன் வாசக மறுக்கொ ணுமையும்
பெரிது நோக்கிடும் பேதுற் றஞ்சுமத்
தாணி பன்றிறஞ் சாற்றெ ணுதரோ. (சஎ)

அரிய நூல்களாய்ந் தகந்தெ ளிந்துமெய்க்
குரவ ரானிறை குணத்தி ராமனே
பெருமி டர்ப்படிற் பெரிய வர்ப்பிரி
வருமை யிற்றென வளக்க லாவதோ. (சஅ)

இருத லைப்படு மிதய ராமனுங்
கொருத லைத்துணிந் தழுவ லன்புளம்
பொருத லைப்பெரும் புணரி வாயனே
மருத லைப்புரீஇ வணங்கி யேகினன். (சகூ)

ஏகி ராகவ னிளவல் சீதையோ
டாகம் வேற்றுமை யறியொ ணுதுநீண்
மாக நீடுகான் வழிக டந்துபோ
யோகை மிக்கபஞ் சவடி யுற்றனன். (ரு௦

வேறு

வாய டுத்தகோ தாவரி மாநதிக்
கரைய டுத்தவப் பஞ்சவ டிக்கணே
புரையி ரித்த புனிதனி ராகவன்
விரவி யொத்துழி வீற்றிருந் தானரோ. (ருக)

அங்க ணூடொறு மைந்தெழுத் தின்செபந்
திங்கள் வேணி யிலிங்க சிவார்ச்சனை
துங்க கீதை பாராயணந் தோமற
நங்கை சானகி நாத னவிற்றுப. (ருஉ)

நாளு நீளுமெய் யன்பு நதியொடே
யாளு மீச னருட்கடற் புக்குளாய்த்
தாளின் ஞானனந் தத்தனித் தண்சுதை
மீளி யுண்டு விளக்கமிக் கானரோ. (௫௩)

இன்ன வாறுசின் ஞன்க ளிரிந்திட
மன்னி ராமனை வாஞ்சித் திராவணன்
பின்னை நேர்ந்து பிதற்றின ளன்னதாற்
றன்ன நாசி தனஞ்சிதை வுற்றனள். (௫௪)

அதனி னூற்கர தூடண ரார்த்தெழ
வதைபு ரிந்தந் திருதர் வருதினி
சிதைய வென்றமை தேர்ந்தங் கிராவணன்
கதமி குந்துமா ரீசன்ச காயத்தால். (௫௫)

எரி நெருப்பை மடியிலிட் டாலென
வரிய கற்பிற் கரசி யனுவுந்தற்
பிரியொ ணாத பிரியை சனகியைக்
கரவி லுற்றுக் கவர்ந்தனன் காதகன். (௫௬)

அவனி மாதல மாய பிராட்டியைக்
கவர்பு சென்றபின் காகுத்தன் றம்பியோ
டவச னய்ச்சரித் தங்கதர் காட்டிடச்
சவரி யஞ்சனை தன்றனை யன்றனுள். (௫௭)

சுக்கி ரீபனைத் துன்னி யவன்பகைத்
தக்க வாலியைத் தான்செகுத் தாங்கவன்
ஒக்க வோடுறு வாழ்வங் குதவவும்
மிக்க பேருத விக்குள் ளுவந்தரோ. (௫௮)

ராக வன்செய் நலன்மற வாமலன்
போகை யுந்த வுடன்வட மேருமுன்
னுக நீளச லத்தமர் வானர
வாகி னிக்குல முற்றும் வருகென. (௫௯)

வாலி ளித்துத யாத்த மனவரை
விரவு கீட்டிசை மேற்றிசை யாகநம்
பரமன் வெள்ளிப் பருப்பதங் கூற்றினார்
வரையி னுத்தா யாமிய வம்பலா. (௬௦)

இடையி டங்களெங் கெங்குந் துருவிநங்
குடிபு ரந்தவிக் கொற்றவன் றேவியிப்
புடவி வாய்த்தபொன் பூங்கொம் பிருப்பிட
முடனறிந்தொல்லை மீள்கென வுய்த்தனன். (௬௧)

சென்ற வீரருட் டென்றிசை மாருதி
யன்றி லங்கை யரைக்கணத் தேகினோன்
பொன்றி மேனி யொடுங்கினின் றுள்ளுயி
ரொன்ற ராம ணிதயத் திருப்பவும். (௬௨)

சோக முற்ற தென் றேரைக் யிராகவ
மேக மின்ப மழைவினை விற்றரு
மோகை யாகென் றுணர்த்தலி றேங்கும
சோக வின்னிளைச் சூழலி னீழலில். (௬௩)

வீற்றி ருந்து மிளிருஞ் சனகியைப்
போற்றி நேர்கண் டணுகிப் புகுந்ததான்
றேற்றி ராகவன் றூதெனத் தெள்ளெனத்
தேற்றி நல்கினன் றீதிரி மோதிரம். (௬௪)

வாங்கிச் சென்னிகண் மார்பின் மணந்துகைத்
தாங்கி நோக்குபு தாச ரதிதனை
யாங்க ணங்கெதன வன்பிற் பெருகியே
தேங்கு மின்பக் கடலிற் றிளைத்தனள். (௬௫)

வருதி யையவெவ் மாதவ வாழ்வினை
தருமை மேனி யணுவும் விகற்பியா
துரிய தம்பி யுடனுறை வோடுற்றே
வருவ தேகொ ணிைத்தமர் வாழ்க்கை யோய். (௬௬)

என்ற கேள்விக் கிறைமுறை யேயிசைத்
துன்றி ராமற் களித்தசூ டாமணி
யொன்று கைக்கொண் டுடன்விடை கொண்டுதாழ்ந்
தென்று சேயமைச் செய்தினன் மீண்டரோ. (௬௭)

கண்டு வந்தனன் காகுத்த தாயினை
யொண்ட ளிர்க்கை யுதவுசூ டாமணி
யெண்ட ரும்மிஃ தென்றெதிரிட்டவன்
கொண்ட னோன்புமுன் யாவையுங் கூறினன். (௬௮)

விளவி யாகவன் மீக்கெழு மூக்கமோ
டணகி யாய சனகி யமர்ந்திலே
துணையி னேகித் துயரிடர் மாற்றியாங்
கினிது மீட்டற் கெழுந்தனன் முன்னெழும். (சுகூ)

தம்பி பானு தனைய னுமனே
பம்பு வானர வீர பதாதியோ
டும்பர் போற்றுற வொல்லையி னண்பிருந
னம்பி ராமன் றெருந்து நாலையே. (எ0)

வேறு.

ஆங்கரு மறைகள் போற்று மடவியி னகில மீன்ற
தேங்குயாழ் பழித்த வின்சொற் றிருந்திழை பாகத் தெய்வமான்
பூங்கழ லிறைஞ்சும் வாஞ்சை புகுத்தவா னரம தாதி
பாங்குறு தவணி ருத்திப் பானுமேச யனுமன் றம்பி. (எக)

புடைவரக் குணக்கி னீள்கோ புரப்பெரு வாயின் முன்னர்ப்
படியுற நமந்து வேண்டிப் பரவிப்போய் வேத தீர்த்த
முடியுற வணங்கி மூழ்கி முறையின்வெண் ணீறு கண்டிகைத்
தொடைபுனைந் தெழுந்தே ரைந்துந் துகளறச் செபித்த லாதி. (எ௨)

நித்திய நியமம் யாவு நிகழ்த்துபு சிராத்த மாதி
சுத்தகேத் திரபிண் டாதி துரிசறப் புரிபுட் செண்முக
கத்தனை யமல வேதா ரணியனை யகில மூல
வித்தனை வீணு கான விநாடனி யுடனி றைஞ்சி. (எ௩)

அகநெகிழ்ந் தருக நின்றுங் கருந்தாதி பலமுன் கூறி
யிகலருமன் பின்மேனு மிறைஞ்சியாங் கரிது நீங்கித்
தகுமுழி யமர்ந்து வாயு தனயன்முன் குறுங்கு ரக்கின்
றொகையினை யாழி மீதோர் தாக்குறாம் பிலங்கைக் கேக. (எ௪)

ஆற்றுக வெனப்ப ணித்தா னுனை தஞ் சென்னி மேற்கொண்
டேற்றெழு கவிக ளெல்லா மிரவிதோ யிரவி வான
மேற்றழை விருக்க மாதி வேரொடும் பிடுங்கிப் போகட்
டேற்றவார் கலியிற் சேதோர் தினத்திற்றே சணையுஞ் செய்தார். (எ௫)

வரம்பறு வலிமு கத்த வலிமுக பலசை மூகம்
வரம்பறு பாரை வானீண் மரம்பல சுரும்ப ளைகம்
வரம்பறு மாழி மீதோ வாதுவீழ்த் தியவோ கத்தாக்
வரம்புறு தடையாற் பொங்கி வருபிர ளயமோ வென்ன. (எசு)

ரவகித் தியாண்டுஞ் சென்றெம் பிரானிகே தனத்தி னீள்கோ
ர துவா ரத்துஞ் சென்று புகுதவப் பொழுதி யாரு
ரகர முழக்க மேலோ ரார்கலி யென்ன வாய்விட்
—ரகரன் சினக ரத்து ளச்சமுன் னீர்ப்பப் புக்கார். (எஎ)

க்கவ ரண்டம் விண்டாற் போன்மெனக் கதறு மோதை
க்கணந் துரத்திச் சென்றங் கார்கலி கோயில் வாயிற்
ருக்குளார் கலிபே ரோதை சூரலங் கரத்தன் காணு
க்கன னுரப்பி னுன்மன் னரலைநீ வாலை யென்பான். (எஅ)

ந்திரா யகனுங் கார ாதமச் சேது வேருய்ச்
ந்திய தகர்த்த தாழி சென்றடங் கிற்று முன்போ
ந்தில்வா னரக ணங்க ளச்சமிக் குலைந்த நோக்கி
ாந்திரா கவன்பின் மேல்பா னுன்கியோ சனைசென் றங்கு. (எகூ)

ன்னரு மன்னு கென்றோர் பேரணை யமைப்பித் தான்மற்
ன்னதும் பெருங்கான் மீன்க ளலைகளா னிலைகு லைந்த
ன்னினிப் புரிது மென்று வேக்கமிக் குளங்க லங்கி
ன்னதென் றென்றுந் தோன்று திருந்தன னிராம னந்த. (அ0)

ம்புதி தடத்தின் பாங்கோ ரகரமீன் பூச லென்ன
ம்பரின் விளங்கும் யாண்டு மிடார வியல்வான் மீன்க
ம்பெரு வாலிற் சேது தனையடித் துடைத்த நீரா †
ம்பியவ் விராமன் முன்பின் னவிற்றுமக் குரம்பி ரண்டும். (அக)

தைவுறப் பெற்றும் வாய்மை சீலமுற் குணங்க ளாதி
தமிகு புனித ராம னியற்றிய நீரா லென்ன
தைகுரம் பமைந்த வாழித் தடம்புன லிடமி ரண்டு
திதிகழ் கோடி தீர்த்த மெனும்பெயர் துலங்க மன்னும். (அஉ)

ன்னவில் கோடி தீர்த்த முதுமறை வனபு ராணந்
ன்னலன் விரித்துக் கூறத் தயங்கும்பின் னவிதீர்த் தத்தை
ன்னல மணமேற் கோடி தீர்த்தமென் றுலகம் வாழ்த்தி
ன்னலங் கொழிய மூழ்கி யின்னல மெல்லா மெய்தும். (அங)

---

* அர - குறிற்கீழாகாரங் குருகிற்று.

† நீரால், விளங்குமென்றியையும்.

அத்திரு மணமேற் கோடி யவிர்தட நகரே ழொன்பான்
மெய்த்திரு மணிக டம்முண் மிளிர்குலச் சிறைமா ணிக்க
முத்திசெய் தன்பாற் றோன்று முழுத்தவப் பெருஞ்சீர்த் தென்று
லுய்த்துணை ரறிவி லேழை யுரையினு ளடங்கற் பாற்றோ. (அச)

மங்கைபர்க் காசி யாரு மகிழ்நெடு மாற ஞரு
மெங்கள்சண் பையர்கோ வும்மே விசைத்தமா ணிக்கந் தன்றே
டங்கத னவதா ரச்சீ ரருமையி னுரிமை நோக்கித்
தங்கிவீற் றிருந்தார் பன்ன ளென்றிடிற் சான்று வேறென். (அரு)

தன்னிகர் சிவலோ கத்திச் சகத்தையேற் றேணி யாகி
மன்னுமிம் மணமேற் கோடி வளநகர் பாண்டி நன்னாட்
டின்னள வேணி யாகி யிலங்குமீ தமைக வொன்றுந்
தன்னுளந் தோன்ற தங்கட் டங்கிய ராமன் கேட்ப. (அசு)

ஓரச ரீரி ராம வோரச மானு நீத
மாரச சூத கான மாரசங் கார ஞான
காரக *மந்தி ரேசன் காரக யகல நின்று
†தாரக மூல மோநந் தாரக மெனத்து ணிந்து. (அஎ)

நீதின நீதி நந்தா நெறிபுரி செபதி யான
மாதிபி ரீதி யோனு யமர்ந்தன னுத லாலச்
சூதகா னனம்பு குந்தச் சுயம்பமு தேச தேச
மீதெழு வருச்சித் தானுன் விழைவுமுற் றருளு மென்னு. (அஅ)

வானகின் றெழுந்த தந்த வாக்கிருந் திவ்வி யாமு
தானதொண் செவிவா யுண்டாங் களப்பருங் களிப்புண் மூழ்கி
வானர குழாமி லக்கு மணனருக் கனிலன் சேய்கள்
பானிழ லென்னச் சூழப் படருமா வனச ரீபம். (அகூ)

அதரினே ரிடபங் கான்யாற் றக்கரை யானைக் காமுற்
றதனையவ் வாறு கீறி யடுப்பவா றங்கு நின்று
மெதிர்கரை யேறித் தொழத் தேற்றெரும் புகுதக் கண்டவ்
வெதிரிலான் சீதை மீட்சிக் கிதுநன் னிமித்த மென்றான். (கூ0)

---

* மந்திரேசன்-எழுவாய். அது அடுத்த செய்யுளில் அமர்ந்தனனென்னு முற்றுவினை கொண்டு முடிந்தது.

† தாரகமூலம்-பிரணவசகிதசிவபஞ்சாக்கரம்.

பூங்கொம்பொர் கவிதன் பாங்கர்ப் பொன்னிறம் பழுத்த வின்றே
மாங்கனி கொடுசென் றுற்ற மந்தியை வாவி வீட்டி
யாங்கது கைக்கொண் டேகி யமர்பணை யமரக் கண்டா
னீங்கிது போனி மித்த மெமக்குவே றென்கொ லென்றான். (கக)

செறியுல கடவிக் கெல்லாஞ் சேகர மென்னு மேன்மை
யறிதரத் தெருட்டு சேக ராடவிக் கணிய னாகப்
பெறுபுமாங் குயிலெ லாமெம் பிரானரு ளுவந்தி ராம
வுறுதியிங் குறுதி யென்றாங் கழைத்தெனை வொலிப்பச் சென்றான். (கஉ)

பூவைபைங் கிள்ளை சாம்பு புராதன புனித னேமா
தேவசங் காசம் போசச் சிதாநந்த வமுத நாத
சேவக விமல சோம சேகர மந்தி ரேச
மாவன நிவாச தேச மாதவ பூத நாத. (கங)

கண்ணமர் நெற்றி யானே கந்தர கந்த ரேச
தண்ணம ரிதழி வேணித் தற்பர சைல ராசன்
பெண்ணொ ரகில மீன்ற பெரியநா யகிச மேத
வண்ணறுஞ் சூத கான வரதவென் றிசைப்பக் கேட்டான். (கச)

இன்னன பலவா லங்க ளெண்ணில கண்டு கேட்டுப்
பன்னருங் களிப்பு மேன்மேற் பல்கிய போன் புந்த
முன்னரு ளீர்ப்பச் சென்றம் முளரியின் வருணை தீர்த்தந்
தன்னினூன் மாபி ஞடிச் * சபலவெண் ணீறு சாத்தி. (கரு)

கண்டிகை பலபூண் டைந்தக் கரமுறை செபித்து நீல
கண்டனீ ணிகேத னத்தங் கைத்தளப் பிலகொண் டேகிக்
கண்டருட் டூல விங்கங் கைதொழு திறைஞ்சி யின்சொற்
கண்டமர் வலவை நேச கணேசனை யிளைய சேயை. (கசா)

பணிந்துநந் தீசற் போற்றிப் பராயனு மதிபெற் றேகித்
தணிந்துசே கரசு கங்கா தாவமு தேச நாம
மணிந்துல கருளா நிற்கு மருந்தினை திருந்து வேதந்
துணிந்துரைப் பரிய சோதி சுயம்பிலிங் கேசற் கண்டான். (கஎ)

---

* முன்னிரு நெடிலுங் குறுகிளவாக் கொண்டு சாபால வெனக்கோடலு மொன்று.

காண்டலுங் கரண மெல்லாங் கைநெகிழ்ந் திரிய வன்பு
பூண்டவன் றனது போதம் போய்ச்சிவ போத பேத
மாண்டமெய்ஞ் ஞானா னந்த மயபர வசனாய் நீண்ட
சேண்டரு வடியற் றூங்குத் திருமுன நமந்த மர்ந்தான். (௯௮)

எழுந்தொரு வாறு முன்னின் றியம்புவாய் குழறக் கண்ணீர்
பொழிந்துட னனைப்ப விம்மிப் புரிவதொன் றோர்தல் கூடா
தழுந்துமா னந்த வெள்ளத் தரிதெழும் வழுக்கி வீழுந்
தொழுந்தகை யிராம னங்கச் சுயம்புநே ருற்ற தன்மை. (௯௯)

இன்னவா றென்ன யாரே யிசைக்குநர் நெடும்போ திங்ஙன்
பன்னருந் திறத்த மைந்த பானுகு லேச னெம்மான்
றன்னரு ளதனை லாற்று சபரியைத் தொண்டினோர்வந்
துன்னவேண் டுவன வெல்லாந் தோமற வினிதி னீட்டி. (௧௦௦)

உழுவலன் போங்க மேன்மே லுயர்சிவா கமநூ லாற்றின்
வழுவறச் சுத்தி யாதி வயக்கிவெற் பளித்த தாயோ
டழலவிர் மேனி யெந்தை யமுதலிங் கேசன் றூய
கழலடி பூசித் துள்ளங் களைந்தடிக் கடிந மந்து. (௧௦௧)

திருமுனின் றினிய வாய்மை திகழ்துதி புகன்று வேண்டு
மொருவனே யோவா மூவ ரும்பனே யெம்பி ரானே
யருவனே யுருவ னேதா யருவுரு வனேய நீதத்
திருவனே சூதகானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௨)

உலகனே யுலகெ லாமா னுடையனே விடைய னேயன்
பலகனே யலகி லானே யமலனே விமல வன்பர்க்
கிலகனே யிலகி லானே யேனைய ரெவர்க்கும் வானோர்
திலகனே சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௩).

ஆரண முதல்வ போற்றி யாரணன் முடியாய் போற்றி
தாரண நீற்ற போற்றி தாரண பவஞ்ச போற்றி
பாரண கான போற்றி பாரண சூல போற்றி
தோரண வமல கான சேகரச் செல்வ போற்றி. (௧௦௪)

திருவுருப் படிக மோர்வத் திரமது செம்பொ னென்று
கருமையொன் றருண மொன்று கருதுபா னிறமொன் றுநின்
னுருவமே துணிதல் கூடா தறினுன சொரூபம் யாரே
தெருளுவர் சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௫)

அவனவ னதுவொன் றன்றென் றருமறை யிசைப்ப துன்னை
யவனவ னிரண்டு மொன்றி யவிருமோ ருருவாய் நிற்றி
யவனெனப் போற்று கோமற் றவளெனப் போற்று கோமன்
சிவசிவ யாதென் றோர்துஞ் சேகா வனத்தாய் போற்றி. (௧௦௬)

அரிபிர மேந்தி ராதி யகிலரீ வருமோ ரொன்றே
யுருவமுற் றுதித்துன் பாலே யொடுங்குவ ருவர்க்க நீதப்
பொருளென விருமை யாநின் பொன்னுரு விடத்துங் கண்டிந்
தெருளிலா மூடர்க் கென்னோ தேற்றமா வனத்தாய் போற்றி. (௧௦௭)

அருநர காழு மூழா லளவில்கா முகனென் றந்தோ
வுருவுகண் டிரைகிர் மூடர்க் குரைப்பதெ னூடல் கூட
லொருவடி வினிலெங் கெய்து முணர்த்தினீ யன்றி யாவர்
தெருளுவர் சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௮)

சீவர்க ளெவரு மின்பந் திளைத்திட விதஞ்செய் தேவ
பாவியேற் கின்று போந்த படரெலாம் படர வீட்டி
யாவிகாத் தருடி யைய வரணநின் சரண மேமா
தேவனே சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௯)

வேறு.

என்று போற்றிநின் றடிக்கடி யிறைஞ்சின னிராம
னன்று மாதவ னனியுவந் தமுதலிங் கத்தி
னின்று மிந்தமர் வேணிய னீலமா மிடற்ற
னொன்று நாற்கரன் சாம்பனேற் றிவர்ந்தரு ளொருவன். (௧௧௦)

உளத்தின் மிக்கெழு முவகைநே ருணர்த்துமொண் முறுவல்
வளத்தி னன்சிர மாலிகா பரணன்பால் வண்ணன்
கிளத்து மித்தகு முருவனைக் கிடைத்தனன் றனையுட்
டௗத்தி ருத்திரா மனையரு ளைக்குபு சாற்றும். (௧௧௧)

வருதி ராகவ கேண்மியா மலயமா தவன்முன்
கருதி நிற்குணர்த் தியவரு ளெறியதே கவற்சி
தருதி றற்பவ சாகா தாரணவாஞ் சையர்க்குச்
சுருதி சொல்லுபா யம்மிது சுத்தநிர்த் தோடம். (௧௧௨)

இதயத் தான்றுக வின்னதே யென்றுமீ திருக்கத்
ததையற் கூந்தலஞ் சானகி பிரிவினிச் சமய
முதயச் சூரனை முகின்மறைத் தாலென வுன்பாற்
றுதையப் பேரிடர் தொலைப்பதற் குபாயமுஞ் சோறும். (௧௧௩)

ஈண்டைக் கோசலை யெட்டினிற் றென்றிசை யிலங்குஞ்
சேண்டக் கார்தொழு தேவிபட் டணத்திரு நகா
மாண்டைக் கேகிநீ யலகில்சத் திகளுட னமருந்
தேண்டற் பாலளாம் விந்தையைச் சிந்தைசெய் தன்பால். (ககச)

ஆழி மீதனை யணை திறன் குறித்தனை யருச்சித்
தாழின் வேண்டுதி யேலணை யுருற்றுதற் குரிய
பாழி யாற்றறந் தின்னருள் புரிவளப் படியே
வாழி ராமநீ யவ்வுழிக் குரம்பினை வயக்கி. (ககரு)

ஆய பேரணை வழிச்செலீஇ யிலங்கையை யடைந்து
தீய ராவணை வதம்புரீஇச் சீதையை மீட்டு
மேய விந்திர வரத்தினுற் போர்வயின் விளிந்த
பாய வானர கணமுயிர்த் தெழும்வகை பயிற்றி. (ககசு)

உரிய சீதையோ டிளவல்செங் கதிர்மக னுாதை
பிரியன் வானரப் பெருந்தொகை பீடணன் முன்னோர்
விரிபு சூழ்வர விரைகமழ் புட்பக விமானத்
தரிதி வர்ந்துசென் றயோத்தியிற் பரதனோ டமர்ந்தே. (ககஎ)

நீதி வேத்தியல் புரிந்துவீற் றிருந்துயிர் நிரைகாத்
தேதி லாமகஞ் சிவப்பிர திட்டைக ளியற்றிக்
கோதி லிச்சிவார்ச் சனைதினம் வழுவறக் குயிற்றிப்
பேதி யாதவிப் பல்வகைப் பெருந்தவப் பேற்றால். (ககஅ)

ஈற்றி னம்பதத் திரண்டறு நித்திய வின்பப்
பேற்றின் வாழ்கென வாய்மலர்ந் தருளியெம் பிரான்முன்
றோற்றி யாங்கருட் குறியிடைக் காந்தனன் றொழுது
போற்றி ராகவ னளப்பருங் களிப்பெரும் புணரி. (கககூ)

தோய்ந்து மந்திர லிங்கபச் சிமத்தொரு தூய்மை
வாய்ந்த லிங்கமார்க் கண்டலிங் கத்தணி வடபா
லாய்ந்து தாபனம் புரிந்தருச் சித்துமீண் டணைபா
லேய்ந்த வாரமு தேசனைப் பிணும்பணிந் தேத்தி. (கஉ0)

பொருமி யன்பின்மிக் கிருகணீர் பொழிந்துள முருகிப்
பிரிவி னைந்தொரு வகைபுற விடையருள் பெற்றுங்
கரிது போந்துகோ யிலின்புறத் தொருசிறை யடுத்தவ்
வரன தேவிபட் டணம்புக மதித்தவ ணிருந்தான். (கஉக)

வேறு.

ஈதிவ்வா றுக விதற்குமு னிளவ லிரவிசே யனுமன்சாம் புவனே
யாதிய ராங்காங் கருட்குறி நிறுவி யருச்சனை புரிந்துவந் தடுத்தா
ரோதவற் றிலக்கு மணனருச் சித்த வோருட் குறியமு தேச
சேதனசுயம்புலிங்கத்தின்றென் மேற்றிசையினுற்குரோசத்திற்றிகழும், ()

நவிலுமக் குறிவாழ் நகரந்தம் பிக்கு நல்லவன் கோட்டையென் னுமத்[யோர்
தவிர்தரு மதன்கீட் டிசையின்முக் குரோசத் தமுதலிங் கேசதென் றிசை
திவள்குரோ சத்தி னெல்லையிற் றிகழுந் திருத்தகு சுக்கிரீ வன்செ
யுவமைதீரிலிங்கமுவ்விட முத்துப்பேட்டையென்றுரைப்பதின் றெளிரும்,

திருந்துபூ சனைசெய் சுக்கிரீ வன்முன் றிருமுனின் றருந்துதி செயுங்காற்
பெருந்தகை யிலிங்கத் தொள்ளொளிப் பொலிவும் பேரழ கமைதியு நோக்கண்
டருந்துணை யெந்தா யருட்டிரு மேனி யழகனே யென்றகா ரணப்பேர்
பொருந்தியே யொளிகள் நிகரிலா தோங்கிப் பொலிதனோர்காணலாமின்னும்.

அத்திரு மேனி யழகனுக் கிசைந்த வழகியெம் மன்னையு மனைய
துத்திய நாமந் தான்வடி வழகி யென்றுல கிறைஞ்சிடத் துலங்கு
மத்திரு மேனி யழகனு மனையு மேத்துநர்க் கருணலங் களுமவ்
வுத்தம தலத்தின் சிறப்புமோ ரளப்பின் றுரைத்தவப் பெரும்பதிக்கீழ்பால்.

வருமொரு குரோசத் தெல்லையிற் சாம்பு வன்றெழுங் குறியிலங் கிடுமவ்
விருநகர் நாமஞ் சாம்புவ னோடை யெனப்பொலிந் திலங்குமிவ் வகையே
யொருவிலோ ரொருவ ரும்புரி யிலிங்க முலைப்பில பலப்பல நகரின்
மருவிநின் றிலங்கு மேலினி ராமன் மதித்தவா புரிசெயல் வகுப்பாம். ()

இளவலோ டனுமன் சுக்கிரீ வன்மற் றேவரு மேவரத் தேவி
வளநகர்க் கேகி மந்திர நாதன் வழங்கருள் வழிகுரம் பியற்றிக்
கிளர்தரு மிலங்கை புக்கிரா வணன்முற் கெழுமுபன் னிருதனைப் பொருதக்
களனுற வீட்டி ராவணப் பிரம கத்திரா மேச்சுர மாகும். (கஉஎ)

மாதலத் திராம லிங்கதா பனத்தான் மாற்றுபு வீரகத் தியினை
வேதகா னனத்தைங் கரத்தொரு கோட்டு விமலபூ சனையினுல் விலக்கிக்
காதமர் குடக்கா தவளிழ லானைக் காவிறை பூசையாற் கடிந்து
கோதற வயோத்தி புக்கமு தேசன் குளிர்திரு வருணனி குலாவ. (கஉஅ)

மலயமா தவன்றன் பதமலர் சிரமேன் மலரவீற் றிருந்தரு ணெறியே
யுலகெலாம் புரந்து சிவார்ச்சனை யாதி யுத்தம நெறிவழு வாது
நிலவிய வியற்றி வாழ்ந்தன னவற்கு நிமலமந் திரவுப தேச
வலனளித் தமையாற் குதவ னேசன் மந்திரே சப்பெயர் வாய்ந்தான்.(கஉக)

அன்னமா வனமவ் விராமன்சா னகியை யடுத்துமீட் பதற்குள வுபாய
மென்னென வுசாவி யெம்பிரா னருளா லெண்ணியாங் கெய்துதற் கிடனும்
மன்னிய வதனாற் றிருவுசாத் தான வண்பெயர் பெற்றதான் மலரோன்
றன்னருந் தனய வென்றுவேத் திரக்கைச் சற்குரு நாதனே தினனுல்.()

வேறு.

என்றருணந்தி வாய்மை யிருஞ்சனற் குமரன் கேட்டாங்
கொன்றிய வுளத்த னாகி யுத்தம குரவ ரேறே
நின்றனி முகாம்பு சாத நிறைசொற்றே னுகர்ந்து மேலு
நன்றதி லார்வங் கூர்வ னாடுமென் னெஞ்ச மன்றோ, (கரு.க)

இன்னுமிச் சூத கானத் திறைவனை யிறைஞ்சி யாவர்
துன்னுதம் மிட்ட சித்தி தோய்ந்தன ரெந்தை யாற்றும்
பன்னருள் விளக்கம் யாவை பகர்ந்தருள் பெரும வென்றான்
மன்னருணந்தி நாதன் வாய்மலர்ந் தருளு மாதோ. (கரு.உ)

அருந்தவ முனிவ கேண்முன் னனந்த தாண்ட வத்திற்
புரிந்தெழு மனத்தன் காதி புதல்வன்பொன் மன்றி னின்று
பெருந்திரு நடஞ்செ யீசன் பிரசமென் மலர்த்தாள் பேணித்
திருந்தருந் தவம்பல் காலஞ் செய்துவேட் டமர்ந்தா னன்றே. (கரு.ரு)

அன்னவன் றவக்கி ரங்கி யருட்டில்லை யம்ப லத்திற்
பொன்னடம் புரியெம் மான்முன் போந்தருள் கூர்ந்து காதி
தன்னரும் புதல்வ நீசெய் தவம்பெரி துவந்தும் வேட்ட
தென்னுரை யென்னத் தாழ்ந்திட் டிருகைகூம் புறநின் றோதும். ()

யாவரு முணர்த றேற்ரு விறைவனே யேழை நாயேன்
றூவரு நின்று னந்த தாண்டவ தெரிச னத்தின்
மேவிய மனந்து ரப்ப விழைந்துனை யடைந்து ளேன்மா
தேவநின் றிருவு ளத்தின் செயலென விறைஞ்சி நின்றான். (கரு.ரு)

வருதிகோ சிகனே யிந்த வரம்பெறு சிதம்ப ரத்திற்
பெரிதுள மூவந்து முன்னாட் பேணிரு முனிவர்க் கல்லாற்
புரிதரு நடமின் றூற்றென் புணரியந் தடத்து நல்லோர்
கருதுமோர் நறிய சூத கானன மிலகு மாங்கே. (கரு.சு)

நீவிழை நடனங் காட்டி நினக்கருள் புரிது மென்றே
யேவிய நயந்து போற்றி யெம்பிரான் விடைபெற் றேகி
மாவனம் புகுந்து கோசி கன்மனங் கரைந்து வாழ்த்தி
யோவலு தடம்புக் காடி யோதிய பூதி யாடி. (கரு.எ)

கண்மணி புனைந்து பஞ்சாக் கரங்கருத் துறச்செ பித்து
வண்மணிக் கோயில் புக்கு மந்திரேச் சுரன்வான் போற்று
மொண்மணி கண்டன் முன்சென் றுளநெகிழ்ந் துருக வேத்தித்
தண்மணிக் கழலி றைஞ்சித் தாண்டவம் விழைந்தி ருந்தான். (கஙஅ)

முன்னருள் புரிந்தாங் கன்ன முனிவற்கு நடன நாதன்
றன்னருட் பெருக்கி னாலத் தாண்டவந் தரிசிப் பித்தான்
பன்னரும் பரமா னந்தப் பரவையுட் படிந்து பல்வே
றின்னருட் டுதிகள் கூறி யடிக்கடி யிறைஞ்சி வாழ்ந்தான். (கஙகூ)

இறையவ யார்க்குங் கிட்டா விப்பெரு நடன நாயேன்
குறைதப வளித்தா யெந்தாய் கோதிலா வருட்பெ ருக்கி
னிறைவெவர் சொல்ல வல்லார் நீசன்செய் கைமா றுண்டோ
மறையெலா மளப்பி லாத வள்ளலே யென்று தாழ்ந்தான். (கசo)

அளவிலா னந்த மீக்கூர்ந் தனையனு டோறு மன்ன
பளகிலா ரோது சூத பாதவ கானத் தாலங்
களனிலா வண்ணல் பாதங் கைதொழு தமர்ந்தான் பன்னாள்
வளனுலாம் புன்னை வேலி மறைவனத் தடைந்தான் பின்னாள். (கசக)

கோசிக னடங்கண் டன்பு கொண்டுவாழ் காதை யீதான்
மாசறு தவத்தோய் பானு மதிமுத லொன்பான் கோள்கள்
பேசரில் வனத்தோர் காலெலம் பிரானடி பணிந்து போற்றித்
தேசுறு தவஞ்செய் திட்ட சித்திபெற் றருளின் வாழ்ந்தார். (கசஉ)

உத்தம முனிவ வேமுன் னுரைத்துநீ யுற்றுக் கேண்மோ
முத்தொழிலின் மத்தி வாய்ந்த முதுதொழிற் றிறசெய் தேவன்
றத்துவ மார்க்கம் யார்க்குஞ் சாற்றுமா குரவன் வாய்மை
யுய்த்துணர் மறைநான் காதி யுள்ளவா றுணர்ந்த மேலோன். (கசங)

இப்பெருந் தலைவ னுய்யு மிந்திரை கேள்வ னாழி
னெப்பெரு வலிக டத்தற் கருணையா லாதி நாளிற்
றுப்புறு மசுரற் காற்றுச் சுரர்கட லமுதுண் டாற்றல்
கைப்பெறு மாபா லாழி கடைந்திடத் தொடங்குங் காலை. (கசச)

விக்கின நீக்க லாக்கல் விளைத்திடும் பெரிய தேவை
யக்கணம் பூசித் தேத்த வயர்த்தமு றுணவின் வாஞ்சை
மிக்கெழ வமரர் சூழ வேண்டும்பல் கருவி கூட்டித்
தக்கபா லாழி மாலோன் முன்கடைந் தியல வாங்கே. (கசரு)

இந்திரை யிந்தி ராணி யிலங்குவெள் ளிபமுன் னாவ
வந்துவந் தெழலு மீது மற்றெமக் கெமக்கென் றேறி
முந்துமுந் தொவ்வொன் றாக முற்றும்பெற் றுளங்க ளித்தார்
சிந்தனை விழைந்த வாறத் தெள்ளமு தெழக்காண் கில்லார். (கசசு)

மெய்விசைத் தீர்த்து வானோர் விசைதரக் கடைந்தா ரற்றாற்
பைவிரி யரவாற் றாதப் பரவையும் வறப்பத் தன்வாய்
மைவிரி யாலங் கால மற்றெமக் கெமக்கென் றோர்முன்
கைவிரித் துதறி யஞ்சிக் கால்விசை கால்வி சைத்தே. (கசஎ)

முழுவிசை யிதுவே யென்ன முற்றொருங் கோடி னாரப்
பொழுதிறை பாணித் தூன்மா னுணித்தான் பொருக்கென் றோடா
வழுவினவ் வால மீற்றின் வன்னியிற் சுடவெண் மேனி
பழுதுறீஇக் கரிய னாகிப் படர்கதி வலியி னுய்ந்தான். (கசஅ)

வருவிடந் துரப்பச் சென்ற மாயன்முன் வானோ ரச்ச
மொருவிடா தோடி யோடி யுலகெலா முழன்று மந்தோ
வெருவிட மன்றி யாண்டும் வேற்றிட மின்றி நைந்து
பொருவிடை யமலன் முக்கட் புராரிபே ரருள்கை கூட. (கசகூ)

அடுத்தவ ரிடுக்கண் டீர்க்கு மமுதசஞ் சீவி யாயிப்
படிக்கணே வயங்குஞ் சூத பாதவ கானத் தெய்தி
நடுக்கமுற் றொழிந்து கீழைக் கோபுர வாயி னண்ணிப்
பொடிக்கொள்பொன் மேனி யெம்மான் கோயிலுட் புக்கோ லிட்டார்.

அண்ணலெம் மந்தி ரேச னடியின்கீ ழலறி வீழ்ந்தா
ருண்ணெகிழ்ந் துருகு மாயோ னேதுமீ தும்பர் கோவே
துண்ணென விரிந்த நஞ்சந் துரப்பவொந் தலைந்தா கூழிற்
றண்ணரு ளீர்ப்பப் போந்துன் சந்நிதி யடைந்தே மெந்தாய். (கருக)

ஒருகணந் தாழ்க்கி னெம்மை யுடன்றுடன் றொலைக்கு நஞ்சம்
வருகணை மீற்றி லாடு மயானயித் தான மாகிப்
பெருகணை வுசாத்தா னப்பேர் பிரியுமால் விரியு நஞ்ச
மருகணை வுறாம லெம்மை யளித்தியா லருளின் வள்ளால். (கருஉ)

வேறு.

என்று மாதவ னிணையடி மாதவ னிறைஞ்சி
நின்று வேண்டலு நின்மல னாருரு ணிலையாற்
றென்றி சாமுக வாயிலின் வழிவெளிச் சென்று
பொன்று றுத்திறல் வைரவச் செம்மன்மேற் றிசைபோய். (கருங)

ஐங்கு ரோசத்தி னெல்லையி னவ்விட மமர
ரெங்கு ளாரென வினவலிற் கொதித்திரைந் தெழலுஞ்
செங்கை நீட்டிபு கவர்ந்தனன் றிருவுசாத் தானத்
தங்க ணுதனு யிடைப்புக வருட்காத் தளித்தான். (௧௫௪)

அனைய வல்விட மங்கையி னங்கயின் றகில
நினைய நீலகண் டேசநா மங்கொடந் நிலையிற்
புனைய ருட்டிருக் கோயில்கொண் டருளியப் புராரி
யெனையு மாள்பான் வீற்றிருந் தருளுவா னென்றும். (௧௫௫)

இந்த மாதலத் தவ்விட மெந்தைகை யளித்த
மைந்த னும்வடு கேசன்றென் மாதிர முகனு
மெந்த நாளுமத் தளியில்வீற் றிருந்தருள் புரியு
மந்த நற்றலத் துற்றருள் பெற்றுளா ரனேகர். (௧௫௬)

இன்ன நற்றலந் தாமரங் கோட்டையென் றிசைப்ப
வின்ன தியாவையுந் தருமய னகரின்மிக் கிலங்கு
மன்னு சீகண்ட நாதனுங் கருள்செயல் வாம
மன்னு தாயறம் வளர்த்தநா யகிபெயர் வயக்கும். (௧௫௭)

அறம்வ ளர்ப்பது நாமிரு நாழிநெல் லாலெத்
திறனி வர்க்கொடச் செயல்விரிக் குதுமெனத் தெளிந்தம்
முறைய ளித்தநெல் லாலு லக்கூட்டமூ தகுசீர்
நிறைவ ளத்தவே ளாளர்கூட் டம்மவ ணிலாவும். (௧௫௮)

என்னை யாளறம் வளர்த்தவ ளெண்ணிய செயலை
முன்னி யாங்குமுற் றினாரிவர் முதத்தினெம் மணித்தாய்
மன்னி வாழ்கெனத் திருவுளங் கொண்டமாண் பாலோ
வன்னர் கூட்டமிக் கவிருமந் நகருமப் பாங்கும். (௧௫௯)

விடம யின்றரு ளண்ணறன் சூதமா விபினத்
திடைமி டைந்தமான் முதலினோர்க் கருள்புரிந் தினிநீர்
கடல்க டைந்திடிற் கணேசனைப் பூசித்தே கடையி
னிடரொ ழிந்திடுஞ் சென்மினென் றிசைத்தன னெம்மான். (௧௬௦)

அன்ன வாறரு டலைக்கொடு மான்முத லமரர்
ஈன்ன ரேகின ரயன்றிருக் குமரமே னலங்கேண்
முன்ன ரோர்பகற் கௌதமன் மனுவிறை முளரி
யன்ன சேவடி பணிந்தக லிகைதனை யடைந்தான். (௧௬௧)

குருகு லத்தினில் வருதிற லொருகுலக் கோமா
னுருகு மன்பினின் மந்திரோச் சுரணடி யுன்னிப்
பெருகு பூசனைப் பேற்றின்வா னுருப்பசி பிரியா
தருகு வாழ்மனை யாப்பெறீஇ யின்பமுற் றமர்ந்தான். (௧௩௨)

சசிமு கத்துவான் சசிமுனை யருடன்றற் சாப
நசைமி குத்தமை புணர்ந்தொரீஇ யொரீஇயின னனையனிப்
பசைமி குத்துள மந்திரோச் சுரணடி பணிந்தே
வசைமி குத்தவந் நகுடற்கு விபத்தினை வழங்கி. (௧௩௩)

அண்ணன் மந்திரோச் சுரனருள் பெற்றினி தடைந்து
விண்ணி னாகண்ட லன்றனை வேட்டெடுத் துவப்ப
வெண்ணி லாவுதின் புறப்பொலிந் துடன்றழீஇ யமர்ந்தா
னொண்ணி யிந்திரன் மந்திரோச் சுரணடி யிறைஞ்சி. (௧௩௪)

அருள்பெற் றுய்ந்தெதிர் விருத்திரற் றடிந்தினி தமர்ந்தான்
றெருள்செ யாயுள்சே தியர்களச் சுவினிதே விருவர்
மருவி மந்திரோச் சுரணடி வழுத்திவா னவரோ
டொருவு றுதவிப் பாகமோர் பெற்றினி துவந்தார். (௧௩௫)

வேறு.

இப்படி யளப்பி லாதா ரினையடி தூத கானத்
தப்படி முடியாற் போற்றி யடிக்கடி மலர்வாழ் வுற்று
மெப்படி புரைப்ப தெம்மா விருட்கடி மனத்தோ ரென்றுன்
றுப்படி வேனி நந்தி தொழுதடி யாவிக் கேட்டான். (௧௩௬)

ஆயிரச் சனற்கு மாமா றுரிர வணத்தெம் பெம்மான்
றாயமான் மியத்தின் மேன்மேற் றொடர்ந்தெழு மார்வந் தாண்ட
மாயன்முன் மந்தி ரேசன் வாரிமா முகற்பூ சித்தே
நீயரி கடைசென் றேய நிறையருள் பெற்று னன்றே. (௧௩௭)

பின்னரும் முராரி செய்த பெற்றியெ லாற்ற தென்கொ
லன்னது மருடி யாமோ வண்ணலென் றடியிற் றுழ்ந்தான்
மன்னரு ணந்தி யெந்தை மற்றவற் கவைவி ரித்துச்
சொன்னவா கேண்மி னென்னச் சூதன்மா தவர்கட் கோதும். (௧௩௮)

வேறு.

அளியி னீடிய ராகவ னஞர்முகள் வீடியவாழ்வுற வருள்செய் காதைதனை யாதிய, வொளியிரி மாண்பிய மோகினை குடன்வி ழைபினர் தீள்பகை யொருவொ னவிட மாதிய, பளகெ லாமெரி தோடிய படியில் சிறெழி னார்மனை பமை கார்முத லாதிக, வளனு லாவுபல் போகமு மருவி மேசில ஞானமெய் வழிசெல் வாரொரு வீடரோ. (௧௩௯)

இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௩௨௯.

உ

அமுத நிவேதனச் சருக்கம்.

தசரதன் மைந்த னனைமீளி தளர்வொழி புய்ந்து நீடுவாழ்வி
னிசைதரு மந்தி ரோபதேச மினிதுறு நன்றி யோதினுமுன்
னசையமு தங்கொ ளுமுராரி நகமகள் கொண்க னர்முனியு
நிசசரி தஞ்சொல் வாமெனவு னிகழ்தர நந்தி நாதனேனும். (௧)

வேறு.

சூதவன நாத னமர் தூச்சரிதத் திடைமேன்மேற்
காதல்வளர் சனற்குமா கரிசனுமா தவகேண்முன்
மாதவனெம் பிரானளித்த மலியருடன் றலைநிரைவைத்
தாதரமிக் குறுதியினி யமுதுறுதி யெனக்கூறும். (௨)

சுராசுரர் குழாந்தொடரத் தும்பிமுக நம்பியிரு
வரகமல மலரடிகண் மறவாம லுறவாழ்த்திப்
பரவுபொருள் பலகொடுசெ பரியைவிதி வழியாற்றிக்
கரமலரஞ் சலிமுடிமேற் கவினுறநின் றனன்றுதிப்பான். (௩)

பிரணவமாந் தனிக்கூடம் பெயராத குஞ்சரமே
பிரணவமா மாளானம் பிரியாத புகர்முகமே
பிரணவமா மலர்வாவிப் பெரிதாடும் போதகமே
பிரணவமாஞ் சேவகத்திற் பிறங்குமணி வாரணமே. (௪)

ஓங்கார வோங்கலகத் துதித்துலவுங் கிரிசரமே
யோங்காரத் தீங்குடிலை யுள்ளவிரு நதிசரமே
யோங்காரத் தேங்கான மொருவாத வன்சரமே
யோங்காரப் பெருவீதி யுலாவருதந் தாவளமே. (௫)

தாரகமே முகமாகத் தயங்குபெரு மதங்கயமே
தாரகமே திருவுருவாத் தனிவிளக்கு மாதிரமே
தாரகமாம் பிடிகளிற்றிற் றனியெழுந்த கயமுனியே
தாரகத்தி னுள்ளுயிராய்த் தணவரிய குணகரியே. (௬)

திருவருளா மதவெள்ளந் திரைகொழிக்குஞ் சாவமையே
கிரியையறி விச்சையெனுங் கிளர்மதமூன் றொழுக்கிபமே
யிரவுபக லற்றொளிரு மிடத்தமருங் கடக்களிறே
வரவொடுபோக் கிலாதெங்கு மருவிநிறை மதாவளமே. (௭)

பரவுமலப் பெருஞ்சேற்றைப் படர்ந்துழக்குங் கறையடியே
விரவுபலப் பெருங்காட்டை விரைந்தழிக்கும் புழைக்கரமே
வரவயிரா வணமுகைத்து வருங்களப நால்வாயே
யரவுதர பந்தனமா யார்த்தபெருஞ் சீர்த்தகரே. (அ)

ஐங்கரனால் வாய்முக்க ணருளிருதா ளொருமுனியே
சங்கரனின் சடைக்காட்டிற் றனிவிளையாட் டியல்கயமே
கங்கையுத கம்புழைக்கைக் கவர்ந்திறைக்குங் கயந்தலையே
செங்கரவேற் சோளரியோ டெனுதித்த சிந்துரமே. (௯)

மறைமுடிப்பா துகையினடி மலர்சாத்துந் தாடியடியே
மறையணிநூ புரமாக வளையணிமா லேவபூமே
மறைபுகன்மூ லப்பொருளா வழுத்தியன்மா தங்கமே
மறையுமனு குதற்கருஞ்சீர் வளர்களப சேகரமே. (௧௦)

கணராச குணராச கவிராச புவிவாச
பணராச சடிலமகி பதிராச நிதிராச
வணராச மலரிதழி வனைராச வனைவல்லை
மணராச துணர்வரச மலரடிக ளிணை போற்றி. (௧௧)

அகிலமெலா முபக்கிரமத் தன்பினினை யேயிறைஞ்சத்
தகவுறுமச் செயன்முழுதுந் தனிமுடிப்பாய் வனிமுடிப்பாய்
திகழுறயாந் தொடங்குறுமிச் செயன்முடிப்பாய் பயமொழித்தெம்
பகவதிரு வருள்பொழியும் பதத்துணையே துணையென்று. (௧௨)

இன்னனபஃ றுதிபுகன்றவ் விறையருளா னிறையுவகை
துன்னியசென் றம்முகுந்தன் குதவன நாதனடி
சென்னியுற மறவாத சிந்தையனாய்ப் பாலாழி
முன்னிலையிற் சுராசுரரான் மோதமுறக் கடைவித்தான். (௧௩)

ஆங்கெழுந்த தினியசுவை யாரமுத மதுகடத்தின்
பாங்குறப்பூ ரிதம்புரிந்து பாங்குறவைத் தனன்பின்னர்த்
தேங்குசுரா சுரரனைய திருமார்ப னடிதாழ்ந்திவ்
வோங்கமுத முறைபகிர்ந்திங் குதவுகென வேண்டினரால். (௧௪)

அதுவினவு மரியவரை யழைத்தசுர சுரகுலங்காள்
விதுமுடியாம் பிரவனத்தெம் விமலனரு ளாலிந்த
முதுசுவையா ரமுதெமக்கு முற்றுறப்பெற் றனமவனுக்
கிதுமனிவே தனம்புரிந்தவ் விரும்பிரசா தங்கொளலே. (௧௫)

மாயாகும் பொருத்திருமின் வல்லையமு தளிப்பலென
வுரையாடி யமுதகட மொருங்குடன்கைக் கொண்டேகி
விரையார்தண் சூதவனம் விரையாவந் தனையசுவைச்
சுரையார்பொற் றசும்பொருபாற் றுரிசறவைத் தமுதேசன். (கசு)

கழன்மறவா மனத்தொடுமார்க் கண்டதோ யந்தோய்ந்து
நிழன்மறையாக் கண்டிகைவெண் ணீறணிந்தைந் தெழுத்தோதிப்
பழமறைபோற் றருமமுத பாமசுயம் பிலிங்கேசற்
றொழுன்முறையா னயந்தேத்தித் தாநறுமா மலராதி. (கஎ)

அருச்சனைக்காம் பொருள்புவை மமைத்தடிபூ சித்தனைய
மருச்சுவைத்தண் ணமுதகட மலிதரநேர் வைத்தண்ணல்
கருச்சுழியி லுறாதருட்செங் கைந்நீட்டி யெமையெடுக்குந்
திருச்சடையே யமுதேசா சிறியேமின் றிருவருளால். (கஅ)

ஆழிகடைந் தெடுத்ததிரு வமுதினுநஞ் சமுதாக்கொள்
வாழிதிருக் குமுதமலர் மதுவாக்கொண் டருளியெம
பாழிவினை யொழித்தினருள் பாலியெனப் பலமுறைதாழ்ந்
தேழிசைமா மறையனந்த மெடுத்தேத்தி யெதிரிறைஞ்சி. (ககூ)

பூசனைமுற் றறமுடித்தப் புனிதனிவே தனவமுத
னோசனையாச் சண்டேசர்க் குபாக நிவேதனஞ்செய்
தீசனைநல் வாசனையா ரிதழிமதி நதிவேணித்
தேசனைமீட் டெம்பாலிச் சென்றனனவ் வமுதினெனும். (உ0)

அன்னதிரு வமுதநுகர்ந் தசனமேலா வதுமேனித்
தன்னிமோ முற்கலுழன் றனையமுதத் தாளியானோ
மன்னயிர்தந் தருதானவ் வடிவினுணர்த் திடவதுவாய்
முன்னரே முளைத்தெழுந்த முறைமையோ நாமறியோம். (உக)

அத்தகைய மாவனத்தவ் வருளிலிங்க மமுதமய
சத்தவடி வாகவே துலங்கியொளிர் தருமென்றும்
வித்தகமே லவ்வமுத மிளிர்கடங்கொண் டேகியமால்
கொத்தகரு ணையிலமார் குலைக்கிடா மெனக்குறித்தே. (உஉ)

அவ்வசுரர் தமைவஞ்சித் தமாருக்கே யமுதமளித்
தொல்வரும்பாற் கடலடைந்தாங் குரகபதிக் கொளிர்குத
இவ்வியகான் விடந்துரத்தச் சென்றதுமந் திரநாதன்
றெவ்விடமுண் டெயிரளித்த திருவருளு மதன்மேலும். (உங)

எண்ணியவா றமுதுகொளத் திடர்புகுதா ரெபாயபினி
துண்ணிலவ வுரைத்தருளி யுதுகிடைப்பித் தருளியதும்
தண்ணியவின் னமுதகிவே தனங்கொண்டு பிரசாத
மண்ணலருட் டாப்பெற்றுங் கமாருண வளித்ததுவும். (௨௫)

ஆதியவச் சூதவனத் தமுதேச னருளானுக்கு
மோதியமர்ந் தனன்கேட்ட வுமகேச ரேழுதியுளக்
தாதாயின் குறைத்திடின் றமுதேச வெளிசனமெய்ப்
போதுகிடைத் திடுமினுமென் றப்பாமன் புகப்போதே. (௨௬)

மனத்திருத்தி வேண்டியவா மருதன்பர்க் கருடொழுதிவாய்
கனத்திருத்தி வைத்தமணி கண்டவெனக் கந்தரெலி
யெனத்திருத்தி யுறவருளி யெளியேனைக் குளிர்ந்து
வனத்திருத்தி ன்காட்சி வழங்கியநான் பெறுவேறே. (௨௭)

என்றுரைத்தங் கன்புனளி யெழுந்துசெல விளிதிருந்தா
னென்றுரைத்த நந்திகழ லிறைஞ்சியவம் முனிக்கதன்மே
னென்றுரைத்த வாறுமக்கு நாமுரைத்தன் கேண்மினெனா
நன்றுரைத்த வச்சூத நற்றவர்சோ னயந்துரைக்கும். (௨௮)

வேறு.

முகுந்த னுதவுதி வேதனு முதங்கொள் சரிதமி தோதிரே
ருகந்து வினவிய சீரிரோ ருளங்கொள் செயல்கண்மை கூடுவார்
மிகுந்து வளரிக வாழ்வெலாம் விழைந்த படிநுகர் வார்பினிச்
சுகந்த மலரடி நீழல்வாழ் துணங்கு சிவகதி சேர்வரே. (௨௯)

அமுதகிவேதனச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௩௱௬௰.

௬.

இந்திரன் றிருவிழாச் சருக்கம்.

சந்திர சேகர னாமு தங்கொள மாவருள் சீரிது
மந்திர நாதனு லாவரு மங்கல நீடெவி ழாமுறை
யிந்திர னேதக வேபுரி யின்பினி யோதுது நாமென
நந்திரன் பாதக மோசக நந்திபி ரான்வில் வானரோ. (௧)

வேறு.

மைந்தகே ளனந்த னுங்கு வந்தமு தேசற் கந்நாண்
மைந்தம ரிராச சூடா மணியெனும் வளவற் கூய
மைந்தபல் வளந்து வன்ற மாபினி லுவகை மல்கி
* மைந்தறப் புரிம கோற்ச வத்திரு மாண்பு முற்றும். (௨)

வானநா டளிக்குஞ் சீர்த்தி மகபதி யுணர்ந்து சூத
கானநா டளிக்கு ணத்திற் கனிந்தமு தேசன்காள
பானனு டளிக்குட் போந்து பரவியத் திருவி ழாச்சீர்
மேனனு டளிக்கு லாவ விழுத்தக விதியாற் செய்தான். (௩)

அனந்தன்முன் னியற்று வித்தாங் கனந்தாம் வலாரி யாற்றும்
வனந்தரு மனைய வாய்மை மகோற்சவத் திறஞ்சொல் வாமென்
றினந்தரு முனிவர் வானோ ரேனையர் தமையொ ருக்குங்
கனந்தரு வேத்தி ரக்கைக் கண்ணுதல் கழறு கிற்கும். (௪)

வினவுதி யனற்கு மார வித்தக முனிவ ரேறே
யனகனும் பனக வேந்த னுற்றமத் திருவி ழாச்சீர்
த்னகமோர்ந் தெழுக நாசி தண்ணரு ளமுத நாதன்
கனகவம் போரு கப்பூங் கழற்பதி கருத்த னுகி. (௫)

தழைத்தெழு மன்பு முன்போ தரச்சதா கதியைத் தன்முன்
னழைத்தனி மேக கேட்டி யாம்பிர கானத் தெம்முட்
குழைத்தரு ளுருவாய் மன்னுங் குலவமு தேசற் கிந்நாண்
மழைத்தரு சைத்தி ரோற்ச வம்புரி வாஞ்சை யுற்றும். (௬)

ஆதலி னமுத சூத வணிவனம் விரையச் சென்று
காதலி னுங்கு முன்னர்க் கவினிறை செயல்க ளெல்லா
மோதலி னுதிக மென்ன வுஞற்றுகென் றனன்கேட் டாங்குப்
போதலி னுர்வ மிக்குப் பொருக்கென வெழுந்தான் மன்னோ. (௭)

ஆசுக மளிப்ப திந்த வருட்சிவ பணியே யன்றோ
வாசுக† மளித்து மாற்று மமுதலிங் கேச னம்பா
லாசுக வளிப்பா னுக வருட்டொடர் பிணித்தான் போன்மென்
றாசுக வேந்தன் மீது பார்வமுந் துறச்செல் கின்றான். (௮)

---

* மைந்து - மயக்கம்.

† உகம் - உலகம்.

செல்வழி மயற்கடவீது செப்பும்வான் றபதி கேட்டு
மல்வரு சைத்தி ரோற்ச வந்தனிச் சூத காளத்
தெல்வள ரமுத நாதற் கியற்றிய விழைந்து மாங்கட்
பல்வகை யணிகண் முன்போய்ப் பயிற்றுதி வல்லே யென்று. (௯)

இந்திர ஞானை யாமீ தென்பது மிசைத்தான் கேட்ட
தந்திர வழிசார் பெல்லாந் தணவறத் தெளிவான் றச்சன்
மந்திர நாதன் சூத வனத்துட னனுக போமேம்
வந்திர வகற்றுந் தாய மார்க்கண்ட தோயந் தோய்ந்து. (௰)

தளிபுகுந் தமுத நாதன் சந்நிதி தாழ்ந்தி றைஞ்சி
யளிமிகுந் துந்தத் தான்முன் னூற்றுமக் கோயிலெல்லாங்
களிமிகுந் தெழில்வி னைக்குங் கான்முனை தன்னைக் கண்டாங்
கொளிபுகுந் திழுக்கக் கண்ணுற் றுணைப்பரு முவகை கூர்ந்தான். (௧௧)

இயலெழி லுலக மெல்லா மிலங்கிலு மிலகுஞ் செய்கின் றோர்
செயலெழில் புணர்ப்பர் காதற் றிறத்தினைச் செய்தி யோமா
வயலெழில் வேண்டா தென்ப மலிகுமத் திருக்கோ யிற்கு
வியலெழில் வகைக ளெல்லாம் விழுத்தக விழைந்து செய்வான். (௧௨)

நவின்முதற் கோபு ரம்முன் னைந்துமண் டபத்து நீதி
யவிர்திசை யிடைவ சந்த மண்டபத் தகத்தி னொடக்க
னுவமமெனவ் வுலகத் தன்று முன்னதன் றிகற்கொள் பேருந்த
திவியமா மணிப்பொன் வேதி சிற்பநூ றிகழக் கண்டான். (௧௩)

நிலவொளி வயிரத் தம்ப நிரையுதி ணிறுவி மேனின்
றிலகொளித் துகிர்க்கு டஞ்சா லிந்திர நீலப் போதி
குலவொளித் தாள விட்டங் கோதில்செம் மணிப்ப டங்கம்
கலவொளி நிலமேன் மூன்று கவினவோர் விமானங் கண்டான். (௧௪)

தாமணித் தூபி யுச்சித் தொழுமணி * நிரைத்தா னந்தத்
தேமணி விமானக் கேற்குந் திறமணி யுறுப்பெ லாமுங்
கோமணி நிரையின் யாத்துக் குலமணி கிரிகை யோடு
மாமணி கண்டன் மேவும் வனமணி பீடங் கண்டான். (௧௫)

அத்தகு வேதி கைக்காங் காயபொன் மணிச்சோ பானம்
வைத்தது சூழத் தாகீர் வந்துபோம் வழிய மைத்துச்
சுத்தநீ ரங்கி யாத்துத் தாநறு மலர்ப ரப்பிச்
சித்திர நிரைக ளெல்லாந் திறத்திற னுகக் கண்டான். (௧௬)

* மணி - இடைக்குறை.

பிறங்குகண் ணடியோ வென்னப் பித்திகை யாதி யேனைத்
திறங்குல வணிக ளெல்லாந் திருத்தக வமைத்துள் ளாலம்
மறங்குசெவ் வியவ சந்த மண்டபப் புறம்பு சூழக்
கறங்குசீ ரிளம ரக்காக் கமழ்ந்துல களப்பக் கண்டான். (கஎ)

திருத்தகு மயிழு கச்சீர்த் தெருதுவா யிலினே ரெம்மா
னுருத்தக வெழுந்து பத்தி யுலாநடைக் காவ ணந்தான்
குருத்தகு விதான மாதி குலமணித் தொங்க லாதி
மருத்தகு மாலை யாதி மலிந்தொளி வயங்கக் கண்டான். (கஅ)

மாகதத் திலைக டண்டு மணிபொனூற் குலைய மைத்து
விரவுபூந் துகிரிற் றூக்கும் விழுமிய வாழை வெண்பொ
னரைநுவர்ப் பழுக்காய் முத்தி னலர்முகை யாதிப் பூக
நிரைகள்பல் வகைய நன்ன னிரைநிரை யாகக் கண்டான். (ககூ)

நிலனெலாம் பளிங்கிற் சோதி நிலவெழச் சமன்செய் தன்ன
தலனெலா மதித ழூஉம்பசு ஞ்ராகா கணங்க ளென்ன
நலனெலா நிறைந்த தூய நகுமணி நிரைக ளாய
குலனெலாம் விளக்க மாகிக் கொழுஞ்சுடர் பாப்பக் கண்டான். (உ0)

விரையெலாம் விராய சாந்த மெழுக்கெலா முகனுஞ் செய்தான்
விரையெலாம் விராய பன்னீர் மேலெலா மணப்பப் பெய்தான்
விரையெலாம் விராய தூபம் விசும்பெலாங் கமழச் செய்தான்
விரையெலாம் விராய சுண்ண விசுமெலாம் விரியப் பெய்தான். (உக)

இடமிடந் தோறுஞ் செம்பொ னெழின்மணி குயின்று தூய
வடிபுனை கிரைறத் துச் செந்நெ மாலிலை மணிப்பொற் றேங்காய்
முடிசரு கருப்பை வாச மொய்ம்மலர் மாலை சேர்த்தி
நெடியொளிர் பூரகும்ப நிரைநிரை யாக வைத்தான். (உஉ)

இன்னன மேலு மேலு மெண்ணில வெண்ணி யெண்ணி
மன்னிய புரிஇவ சந்த மண்டப முதற்கோ டித்தாங்
கென்னையாண் மந்தி ரேச னிமாசலை யாளு மீன்ற
வன்னைவாழ் நிகேத னங்கட் களவிலா வணிகள் செய்தான். (உங)

தினமரு தமர்ந்து போற்றுந் திருத்தொண்டி னிலையர் தாமு
மினமரு தியாமுன் செருண்டாற் றிருக்கணி யிதுவன் றென்று
மனமரு தையுற் றெங்கை வடிவிஞற் றெளிவ மென்று
லனமரு விழைவி குற்று மணிநிலை யளக்கற் பாற்றே. (உச)

உலகெலாந் தழைக்க வெம்மா னுலாவரத் தவஞ்செய் வீதி
நிலனெலாந் தருப்ப ணத்தி னிழலெழத் தூய்மை செய்தத்
தலனெலாம் வெண்ம ணற்றூர்ந் தன்மையிற் றரள முண்மைக்
குலனெலாம் பரப்பி வேணிக் குடிஞையென் னுவப்பச் செய்தான். (௨௫)

அம்மறு கிருபாற் கன்ன லாம்பைபூ கதவொ ழுக்க
மம்மறு கனைய கங்கை யாற்றிரு கரையி லாவுஞ்
செம்மலர்க் கதலி யாதிச் செறிவென நிறுவி மீது
செம்மணித் தொடைய லாதி திகழ்மக ரிகைகள் சேர்த்தான். (௨௬)

இவ்வகை யேனை யாவு மெழில்வகை நிரம்ப முற்றி
யவ்வகை மயன்முற் றென்றுங் கனிலனுக் குணர்த்த வன்றே
னுய்வகை முன்ன மேய வும்பர்கோற் குணர்த்த வொல்லைச்
செய்வகை யமரர் சூழத் தேவர்கோ னெங்குப் போந்தான். (௨௭)

ஆரு ளீர்ப்ப முன்னின் றன்புபின் றள்ள வுள்ளம்
போரு ளுலகெ லாஞ்செய் பெரியநா யகியா னேய
சீரு ளமுத நாதன் சேவடி தாழ்ந்து பல்கா
னேருருள் வெள்ள மூழ்கி நின்றுபஃ றுதிக ளின்றான். (௨௮)

காளகந் தாம கேச கனககந் *தாமா னேச
†காளகந் தார்க்கு மோச கனிகந் தாமா றேச
‡காள¶கந் தாச தேச கனகந்தகந் தாச போச
||காளகந் தாச சூத கானகந் தாசி வாச. (௨௯)

வந்தனை தாண மூன்று மாமறு வழிசெய் வார்க்கு
வந்தனை யினுற் பக்க மளியமுன் பொலிய வாங்கு
வந்தனைத் திங்பமுற்றும் வழங்கமு தேச வானி
வந்தனைத் துலகும் போற்று மாவனத் தரசே போற்றி. (௩௦)

*நாகவ ரசன வாத நகுமணிக் கடிகை யுச்சி
நாகவ ரசன பூசை நயந்தவ தருமே காச
நாகவ ரசன காதி நற்றவ குரவ வாசை
நாகவ ரசனம் போற்று நறியமா வனத்தாய்போற்றி. (௩௧)

---

* தரம் - மலை. † காளகம் - கரியபாவம். ‡ காளம் - மேகம். ¶ கம் - சிரசு. || காளம் - சூலம்.

* நா - கவர் எனப்பிரிக்க.

தருமமால் விடையாய் போற்றி சைலையோர் புடையாய் போற்றி
யிருண்மனத் தடையாய் போற்றி யிதழியந் தொடையாய் போற்றி
சருமமுற் றிடையாய் போற்றி சதுர்மறை நடையாய் போற்றி
வருமயிற் படையாய்போற்றி மாவன முடையாய் போற்றி. (௩௨)

அரிவளர் மனத்தாய் போற்றி யடையலர்ச் சினத்தாய் போற்றி
கரிவள ரினத்தாய் போற்றி காளமேக சனத்தாய் போற்றி
துரிவளர் கனத்தாய் போற்றி தூயசோ பனத்தாய் போற்றி
நரிவளர் தனத்தாய் போற்றி நவிலுமா வனத்தாய் போற்றி. (௩௩)

வேறு.

என்றிவ் வாறு துதிக வியம்பிநேர்
நின்று செங்கர நீண்முடி மேலெழீஇச்
சென்று கூம்புறச் சிந்தை மலர்ந்துதா
னொன்று மன்பி னுவந்திது வேண்டுமால். (௩௪)

ஐய வாரமு தேச வசலைபான்
மெய்ய மந்திர நாத விநாதநிச்
செய்ய வேணிய சின்னஞ் சிறியனே
னுய்ய வேண்டிநின் சந்நிதி யுற்றனன். (௩௫)

உற்று னோனின் சைத்திர வுற்சவ
முற்று நான்முறை தொட்டு முடித்திட
லொற்றி வாழ்விருப் பெய்தினனேழையேன்
*பெற்று கந்நின் பேரருள் வேண்டுமால். (௩௬)

நமை தொன்றுறற் கெண்ணி னடுவிடர்
பமைபு குந்திடும் பண்பினர்க் கும்மெனி
னமை தொன்றுபரி னுயினேற் கன்னவை
பமைமுற் றெய்தல் பகர்தலும் வேண்டுமோ. (௩௭)

செய்த னோத வியாதுந் தெரிதராப்
பைதல் வாழ்க்கையுட் பட்டுழ லேழையா
னெய்த லில்லை யாதமொ ராயிர
மைத செய்துற நண்ணினு மண்ணலே. (௩௮)

திருவு ளம்பொறுத் தாள்கெனத் தேவர்கோன்
மருவு ளம்புயத் தாளின் வணங்கிமேல்
லொருவு ளங்கெது நந்திமுன் வேண்டுபு
தருவு ளம்புரி யாணை தலைக்கொளா. (௩௯)

* பெற்று - கடைக்குறை.

தன்ன தேவர் குழாத்தினைத் தானமைஇத்
தன்ன மும்மனம் வேறொன்றிற் சார்ந்திடா
தின்ன வுற்சவத் தின்புற நீர்விழைந்
தின்ன ரின்ன வியற்றுகென் றேவினான். (௬௦)

ஆசை யாசையிற் போற்று மமரரை
நேச மிக்க நிமல நமாங்கா
ளேசி லாத விழாவிங் கியற்றுதல்
பேசி னுந்துணைப் பேறகொண் டேயெனு. (௬௧)

முகம னோதி யவருண் முதிர்கிதித்
தகவற் கோனவன் றக்கிணை யாதிய
தொகுபொன் னொடோறுங் காலந் தொறுந்தொறு
மிகவ ளிக்கும் வினைகினக் கென்றனன். (௬௨)

எழு நாக்கொ ளெரியினை நோக்குபு
வாழி வேண்டிடந் தோறும் வகைப்பல
கேழின் மிக்க சுவையிற் கெழுமுறு
ஆழி னுக்குந் தொழிலுனக் கென்றனன். (௬௩)

அனில கேட்டி யனகன் சினகாம்
புனித வீதிக ளாதிய பூவெலா
மினிய கண்ணடி யென்ன விளக்குமவ்
வினைப ரிக்குதி யென்று விளம்பினான். (௬௪)

வருண வாதனச் சோதனி மாண்பணி
புரியி டந்தொறும் பூம்புன றாம்பணி
மருவ முக்கின் மெழுக்கு மலர்பணி
யுரிய வுன்றனக் கென்றன னும்பர்கோன். (௬௫)

நிருதி யீண்டு நிருத ரசுரர்கள்
பெரிய பூதர்முற் பேத வகையினோர்
புரியுந் தீவினை யாண்டும் புகாதுநின்
றரிதி னோம்பனிற் காமென் றறைந்தனன். (௬௬)

நடுவ கேள்வரு நாற்புறத் தோர்களு
மிடைநெ ருக்கை நடுவின் விலக்கிநின்
றிடரு றுநெறி செல்ல வியக்குகோ
லுடைய கைத்தொழி னிற்கென் றுரைத்தனன். (௬௭)

கோதி லுற்சவங் கொண்டருண் மண்டபத்
தாதி வீதி யெழுச்சியி லண்மினின்
றேது கோற்றெழுழி லாற்று முரிமைநிற்
மேத கும்பணி யீசகொள் கென்றனன். (௪௮)

ஏற்ற வேற்ற பணிக ளியம்புபு
சாற்று சோதிடர் யார்க்குந் தனிக்குரு
போற்று தன்குரு வாம்பொன் னவன்மலர்க்
காற்று ணைக்க ணமந்து கழறுவான். (௪௯)

ஐய மந்திர நாத னருள்விழாச்
செய்ய லாந்தின மோரை சிறப்புற
வய்ய வோர்ந்துரைத் தாள்கென வோர்ந்தவம்
மெய்ய ஞானியென் றேதினன் மேதக. (௫0)

நாளை யென்று தொடங்க நலந்தரு
நாளை யோதிய நற்றவர்ப் போற்றியந்
நாளை யேதன் னவையொழித் தின்பரு
* ஞாளை யென்று நயந்தன ஞகர்கோன். (௫௧)

வேறு.

தந்திர நாதன் வேத தத்துவப் பொருளாய் நின்ற
மந்திர நாதன் செய்ய மகோற்சவத் திருநா ளிந்நாள்
வந்திர வகற்று காட்சி மனம்விழி குளிர்ப்பக் காண்கென்
றிந்திரன் முடங்க நீட்டி யெங்கணு மினிதுய்த் தானல். (௫௨)

உய்த்திடு முடங்கல் கண்டா ரொய்யென மண்ணோர் விண்ணோர்
பத்தியி னிறைந்தி யேற்றுப் பனிமலர் தூய்ப்பூ சித்தா
ரித்திசை யன்றே சீர்த்த தெத்திசை களினு மென்னோ
வத்திசைச் சூத கான மடுத்துநாற் றிசையுஞ் சூழ்ந்தார். (௫௩)

புல்லொடுஞ் சமிதை யோடு நூலொடும் போது வாரு
மில்லொடும் வெள்ளித் தீக்கை யினையொடு மேகு வாருஞ்
சொல்லொடு தோய்கா னின்று தவத்தொடுஞ் செல்லுவாருங்
கல்லொடு தோய்ந்த வாசக் கதிரொடுங் கமனிப் பாரும். (௫௪)

சமையம்வாய்ப் புறப்பெற் றெம்மான் றரும்பணி செய்கிற் பாரு
மமைமணிசே டாதி வாய்ப்புற் றகம்புறத் தருச்சிப் பாருஞ்
சமைமடைச் சிலம்பி னேசை கண்டுகேட் டுருக்கொள் வாருந்
தமையுணர்த் தமைந்து சார்ந்து தாடியன் டுறவாழ் வாரும். (௫௫)

* இ-சார்மை

எற்புடை வேட்டன் முன்மூ விருதொழி லியற்று வாரு
நாற்படை சூழ வாழு நானிலப் புரந்தி ஞரு
மேற்படை துலாக்கோ லாக மிளிர்ந்தி விளைவி னருந்
சாற்படைத் தொழிலின் மீக் கூர்ந்து சகமுழு தாய்விப் பாரும். (௯௬)

களிறொடு பிடிக ளென்னக் களியொடு நடவு வாரு
மிளிர்முகி லோடு நீங்கா மின்னென விரவு வாருங்
கிளியொடு மின்சொ லாடிக் கிளர்வொடு மேகு வாரு
மளியொடு புயத்த லங்க லலங்கமே யன்மு வாரும். (௯௭)

ஆதிவ யாதி யானோ யிளைவரு மாங்காங் கண்டான்
மாமகிழ் பூப்ப வன்னோர் மாபுது விளையுட் கொள்கை
தாமுணர்ந் தவா வர்க்காந் தாத்திலெட் டுளையுங் குன்ற
தேமுற வசித்தற் கொத்த வசதியி னிருப்பச் செய்தான். (௯௮)

இன்னன வேளை யாவை யெழில்விழா விற்கு வேண்டு
மன்னன வங்க ணுக வமைத்தன னுக வானோர்
மன்னனச் சிறப்பு நோக்கி வான்வரு பானு தானுந்
துன்னன விழவு காண்பான் றேயமே னரசு புக்கான். (௯௯)

புள்ளினை நாளை யென்னப் புராரிதன் றிருவி ழாவைத்
* தெள்ளினை நமாங் காணுந் தெரிசன யாத்த மாக
† வள்ளினம் வருதல் வேண்டும் வம்மினங் கூட்டமாக் கொண்டு
நள்ளினை வழைத்தல் போன்று நான்றன செல்வ வானில். (௱)

உலகெலாம் பொதுவிற் கொள்வா னெருள்ளமு நிறைநக்கா நின்ற
நிலைகண் டோர்புள் ளோமை கிரிமற் றேர்புள் வக்கோதா
நவிலுற வில்ல லோக நாயகன் கருணை யென்றே
பொலிவுறு மின்ப துன்பம் விளைவுழிப் புகட்டல் காட்டும். (௱க)

ஆயதோர் காலை மாலை யளிர்மதி யமார் கோமான்
மேயதோர் பணியு நம்பால் விதித்தில தென்னாத்
தூயதோர் விழாவி னுஞ்செய் துப்பணி விசரின் றென்மார்
சேயதோர் பணிசெய் கென்னுத் தெளிகடற் குளித்தெழுந்தான். (௱௨)

எழுந்திடு மதியோன் செய்த தென்னென வுரைத்து மம்மா
தழுந்தம பணிசெய் வானோர் தாம்வழி வந்த கோலே
யழுந்தம பேசநதி யனைவர்க்கு மமுத மாய்ப்
பொழிந்தயர் வொழித்து மேலும் புரிபணிக் காற்றல் செய்தான். (௱௩)

* தெள்ளினை - முற்றெச்சம். † வள்ளினம் - இருவுமது.

புனிதன்முன் ஞால வாயிற் புரிந்தருள் புண்ணி யாக
வினையுறு சாந்தி போற்றன் விழுத்தகு கிரண சீதங்
கனியமு தனைய சூத காளனை முற்றும் பெய்தாங்
கினியமா புண்ணி யாக மியற்றினன் மதியோ னென்பார். (௬௪)

சார்ந்ததன் வண்ண மாதல் சாற்றுயிர்க் கியல்ப தென்ப
சார்ந்ததன் வண்ண மாமுன் றழலெறி கொடுங்கா றிங்கட்
சார்ந்ததன் வண்ணஞ் செய்த சாற்றரு வுயிர்போற் றானுஞ்
சார்ந்ததன் வண்ணத் தாமோ தகுமிதென் றுவப்பிற் சால்வார். (௬௫)

வாட்டமிக் களிக்குங் காலம் பிரிவென்ப மகிழ்கூ டின்ப
ஊட்டமிக் களிக்குங் காலங் கலப்பென்ப வுண்மை தெய்வ
நாட்டமிக் களிக்கு மெல்லி நலியாநற் பணிகள் செய்தோர்
கூட்டமிக் களிக்கு மல்லி தெனக்கலாய்க் குலவி னால். (௬௬)

நாளொன்றை யொருபால் வெப்ப நண்ணவோர் பாதி தட்ப
மாளொன்று வைத்த துய்வா ருவிகட் கென்ப கண்டாம்
வாளொன்று வெயிலி னெய்த்த வருத்தமுந் தவிர்வெண் டிங்கண்
மீனொன்று விலக்கிற் றென்று விழுந்தக வழுத்து வாரால். (௬௭)

இந்துசுன் றெற்ற செய்கை யின்னன வாக விப்பான்
முந்துகன் றெக்கு டாது மூரிநீர் மூழ்கும் பானு
வந்துகன் மைமகோன் செல்வ மலிவிழா வின்பு துய்ப்பா
னந்துகன் றெழுகு றுது நாலைமீ தெழுந்தான் மன்னோ. (௬௮)

வருபிர நிசி வேலை தோயுங்கான் மதிபோ மன்
றரிசன முறுவி னைத்த தன்மைய நன்மை யானே
வரியமேல் கடற்கு வித்தோ னனிமயிற் கடலை மூந்து
அரிசனத் தருவை மப்பர் தோற்றமுந் துணையப் பெற்றான். (௬௯)

ஞாயிறுங் குத்த ராய ணத்தனு யுநிசி செல்லோ
னுயிருறு மருளாற் கீழை யார்கலி யெழீஇ விழாவி
னோயமிக் கிர்த்த மாலக் கிலேயொழிக் கழுத நாதன்
கோயிலார் நேய தாகக் குறித்துவா னிவந்து வந்தான். (௭௰)

வருடங்க டோறு மெங்கை மந்திர நாதன் செய்ய
வருடங்கு மைத்தி மோற்ச வந்தமி சித்தற் காங்கு
மருதலந்தன் மையிலை யோமார் மாதமுன் றகன்ற தாலே
தெருடந்த வியனி தேமேசெல்வ தென் றுரைப்பர் மாதோ. (௭௧)

நாயக னுளத்திற் கேற்ப நடத்தலே குலத்திற் போந்த
ஆயகற் பினர்மாண் பென்னுந் தணிவினைக் காட்டி யாங்குத்
தோயமுற் றெழுந்து கொண்கன் அடிமுக மலர்ச்சி நோக்கி
மேயமுண் டகங்க டங்கண் மிளிர்முக மலர்ந்த மாதோ. (௧௭)

தாவில்சீர்க் குலமா தர்க்குத் தந்துணை நோவி னேதுஞ்
சாவினிற் சாத லேயாந் தலையளி யென்ப தேற்று
மேவிய விரவி நேரில் விழுமுக வொளிம ழுங்கக்
காவியங் குமுதப் போதங் கண்முகங் கூம்பிற் றம்மா. (௧௮)

செயலொழி வுறக்க மீண்டு செயல்விழிப் பன்றி வேறு
மயறரு முறக்க மில்லா வானவ ரோடு மேனை
முயல்வினை மாந்தர் யாரு முந்துறப் புரியுந் தத்த
மியல்பணி யுள்ள முக்க வெழுந்தன ரியற்று கிற்பார். (௧௯)

தேவர்கோன் குரவன் சொன்ன சித்திரைத் திங்க ளிந்து
மேவளர் பக்கத் தைந்தின் மிருகசீ ரிடநா டன்னி
லோவறு செயமு கூர்த்த மொன்றரு மேதை யந்தான்
மேவுமப் பொழுதே யன்பு மீக்கிளர்ந் தெழுவை முந்தான். (௨௰)

நித்திய மாதி மூன்று நிமலனை கமத்தி னுற்ற
வொத்திய நமக்கே நல்க வுறுமதி காரம் வாய்ந்தோர்
சத்திய சிவநீக் காதி சமக்கர முற்றும் பெற்றோர்
முத்திசெய் பரம னேந்து முனோற்பனர் வழிவந் தற்றோர். (௨௧)

வேறு.

ஆயசிவத் தவிசர் குழீஇ யமர்ந்ததிருக் கூட்ட முன்போய்
நேயமிகப் பணிந்தெழுந்து நேர்நின்றன் வானவர்கோ
னாயகனை யான்மார்த்தம் பரார்த்தமென நவிற்றிருபாற்
றாயசிவார்ச் சனைபுரிந்தே யுடைமெலாந் தொழுக்கிறந்தீர். (௨௨)

எந்தையமு தேசனுக்கின் றியற்றுவிழாத் தொடக்கமுத
லந்தம்வரை புரிசெயறு மன்றியுத் தியமுதலு
வந்தசெயன் முழுவதுநு மரன்செயலே யெனவோர்ந்து
மிந்தவிழா வியற்றுகென யான்வேண்டன் மிசையன்றே.* (௨௩)

அமரரெலாந் தொழுவானைத் தவசேவின் மொழியென்னே
நிமலன்மகோற் சவமிதனை நீவேண்டி நடத்துதலா
லெமதுசெய லியற்றுதொழி லேவுபெருந் தொலைவினதாற்
கமைதருகர்த் தருத்துவமுன் கண்ணதெனக் கோதி. (௨௪)

* என்றுமென்பதனைச் சேர்த்துக்கொள்க.

அனுமதிபெற் றகமதியா னைதாச வனுஞையெனும்
வினைவிளக்கி யோதியுணர் வேதியர்தம் மனுஞையும்பெற்
றெனையருளு மமுதேச னிமாசலபூ சனைசிறப்ப
வினிதுபுரிந் தெதிர்வேண்ட லெனுந்தேவா னுஞைபெற்றார். (அ0)

அக்கடவுண் மாமறையோ ரனையமகோற் சவமிடையோர்
விக்கினமு முறாதினிது வேண்டியவா முடித்தருள்வான்
மிக்கமறை முதற்பொருளாம் விநாயகனை விதிமுறையாற்
பொக்கமிலாப் பேரன்பாற் பூசித்தா ரருள்பெற்றார். (அக)

பின்னனைய விழாவினுக்காம் பெருதியந் தூய்தாக
வன்னதனைச் சனைபுண்ணி யாகவா சனமாதி
முன்னருளுந் றினர்வாத்து சாந்திவினை முறைபுரிந்தார்
தன்னிகர்மா மறைபரவுந் தனிவில்வ தருமூலம். (அ௨)

தனிமுத னாதனிரு தனையொடு மிடத்தமர்ந்த
வனிதையொடும் பிதாவிருகால் வாங்கியவோர் காவினொடும்
புனிதமயிற் றேவினொடும் புடைதிமிர்பல் வரிசையொடு
மினிதினெழுந் தருளிவீற் றிருந்தருளப் புரிந்ததற்பின். (அ௩)

விதிமுறையிற் பூசனையவ் விருக்கமூ லத்தியற்றித்
துதிசெய்திருத் திசையதன்பாற் றொட்டெடுத்துப் பட்டடுத்த
கதிர்மணிசூழ் பொற்கலைத்திற் கைக்கொண்டு பக்கமுறப்
புதியமதி வேணியொடும் பொற்கோயில் புக்காரால். (அ௪)

இன்னமுறை யேதிருச்சங் கிரகணமாங் கியற்றியபின்
னன்னதிருத் திசைமுக்கூ றாக்கியவை யொவ்வொர்வகைச்
சொன்னமுறைப் பாலிகையிற் றூயேற்றின் றுவசமொடு
மன்னுவிழாத் தீர்த்தமென்மு வகைக்குறித்தா முளைதெளித்தார். (அ௫)

இவ்வகைசெய் தன்றூரார்ப் பணமிராட்சா பந்தனமீற்
றெவ்வமறப் புரிந்துவிடை யெழுதுபடம் பூசித்துத்
தவ்வியவ சாதிவா சனம்பேரி தாடனமுற்
கைவருபல் வினைகளுமங் கிசதுமெல் லியின்முடித்தார். (அ௬)

வண்டிமைகா வலர்களுமாங் கிருந்தொண்டு புரிந்துறினும்
பண்டிசைநால் வழாதுதிசா பந்தனமம் முறைபயிற்றி
வண்டருமக் கிராமதேவ தார்ச்சனமு மாபியற்றித்
தொண்டர்மகிழ் தாவிமயத் தோகையொடு மமுதேசன். (அ௭)

தனக்கினிய விசேடபூ சனையாற்றி மகிழ்ந்தேத்தி
மனக்கினிய வருடருசோ மாக்கந்தர் தமைத்தொண்ட
ரினக்கினிய மண்டபத்தி னெழுந்தருள்வித் தெதிர்மாயின்
வனக்கினிய மால்விடைமுன் வைத்தபடத் தெடுத்துயர்த்தார். (அஅ)

ஓதுமுறை மாதுவசா ரோகணமீ தருற்றியுடன்
மேதகவெண் கொடிகளினும் விடையுயர்த்தாங் குடன்யாக
வேதிதிகழ் சாலைபுகூஉ மேவுபரி வாரமுடன்
மேதகுயா கோகடம் விதிமுறைபூ சனையாற்றி. (அ௯)

கோதான விலக்கிலவ குண்டமுற முறையங்கி
யாதான முதலான வாற்றியா குதிகளொடு
மீதானம் புரிந்தீண்டிவ் விதத்தங்கி வினைகிகழ
மாதான மமர்ந்தருள்சோ மாக்கந்தர் திருமுனுமீடு. (௯0)

அளிபெருக கனிசிறப்பி னமர்தருபூ சனையாற்றிக்
களிபெருக வாங்கோளி கவினவிரண் டணிக்கலாற்றி
ஞெளிபெருக வெம்பெருமா னென்றினுமை யொன்றினைந்து
தளிபெருக வலம்போந்து நகவின்மகச் சாலைகளில். (௯க)

எழுந்தருளி வந்தனைய விருஞ்சாலை யயிமுகமாய்த்
தழுந்தகைய பச்சிமநேர் தான்பூர்வ முகத்தருளே
பொழிந்தருளி நின்றருளப் புரிந்துமகம் பூர்த்தியுற
மொழிந்தமுறை பூரணு குதியினிது முடித்ததன்பேம். (௯உ)

அன்னமகச் சாலைதொ வமர்ந்துயர்ந்த வேதிகையின்
மன்னமுத நாதனிடம் வளர்பெரிய நாயகிக்கு
சொன்னகடத் திரும்பூசை தொடாவிரு பாங்களிலு
நன்னர்மகா தீபாதி நலம்பெருகு முறைபுரிந்தார். (௯௩)

சான்றசிவத் துவிசரிவர் தம்பருமப விம்பமொனு
மூன்றினுமிம் முறைபூசை முடித்திடவத் திருக்காட்சி
யேன்றுலகுக் களித்தவணின் றெழுந்தருளி யெம்பெருமா
ஞன்றதிரு வீதியெலம் மன்னையொடு முலாத்தருவான். (௯௪)

பானுமதி யெனுமிருவர் பல்லுருக்கொண் டெம்பெருமாற்
கானபணி புரிந்தாய்வா னடுத்திருபால் வாலேய்ப்ப
மேனிமிர்வுற் றவிர்செம்மை வெண்மையன விரிகவிகைத்
தானகிலா நிரையாகக் கவிந்துமிழ னனிபாப்ப. (௯ரு)

ஒருபாறன் பாலாக வுமைகவர்ந்தா டவம்புரிந்தா
ளிருபாலும் பெறப்பணிமீண் டியற்றுவலென் றடுத்தனள்பல்
லுருவாகிக் கங்கைதனை தொண்டிவைவீ சுறுசெயல்போற்
றருவான மகளிர்பலர் சாமரைகள் புடையிரட்ட. (௯௬)

பின்புதமை மடிக்கிடத்திப் பெருந்தானைச் சிறுகால்செய்
தின்புதவு மம்மையப்பர்க் கீண்டிதுசெய் திடன்முறையென்
றன்புதரு தொண்டர்பல வருஞ்செயல்வீ சனங்கொண்டு
முன்புதனித் தனிவிசிறு முழுமணக்கான் முகமடுப்ப. (௯௭)

தொடர்பிருபா லால்வட்டஞ் சுருட்டிகிரை யாதிசெல
மிடைபுநெருக் கொதுக்குமுடி விடையொளிர்பொற் சோதுலவ
விடியகல்வான் பறந்தோடு மியலிருபுள் ளிவைமுதல
கொடிகடமக் கோரமசாய்க் குலவுவிடைக் கொடிமுனுற. (௯௮)

யாமிதுகா றந்தோநம் மிருநடனத் திறனோரா
வூமர்முன நடித்தனுத்தோ மோதுநட விகற்பமெலா
மேமுறவோர்த் திடுமெம்மா னிதுவன்றோ பெரும்பேறென்
றுமகல்வா னரமகளி ராங்கனெதிர் நடித்துவர. (௯௯)

நாதமெலா மொடுங்குறுமுன் னெண்ணியவா பின்புபல
பேதமுற விறைவன்முனம் பெருகவிரிந் தெழுவவென
வேதவொலி தமிழ்வேத மிக்கவொலி தொக்கபல
கீதவொலி பல்லியத்தின் கிளவொலிகள் வளர்ந்துவர. (௧00)

இருபாலு மெசுர்வேத மெடுத்தோது மிசைபெருக
மருவாகின் றேனையமா மறையொலிபின் மல்கிவரத்
தருவாய்மைத் தமிழ்வேதஞ் சந்நிதியின் மன்னிவர
வொருவாத சிவநாம கீர்த்தனத்தி ரோசையெழ. (௧0௧)

வீணைமுதற் றந்திரிகண் மேயபல கருவியிசை
காணமர்வேய்ங் குழலாதி துளைவகைய கருவியிசை
யேணமர்தோற் கருவியிசை யியைதருதா ளத்தினிசை
கோணமிதாய் மிடற்றெழுந்து குலவுமிசைக் குலம்பெருக. (௧0௨)

வந்தியர்மா கதர்சூதர் மலிதருமங் கலம்வீசம்
பந்தியமா புகழ்முறையே பண்புறநின் றெதிர்பாட
முந்தியசீர்ப் பாவாணர் முதிர்சுவைநாற் கவிசூட
விந்தியகீத் தவர்போற்று மிருந்துதிபற் பலகூட. (௧0௩)

குருக்கொண்ட மதிமௌலிக் குழகனருட் டுவெள்ள
முருக்கொண்டத் திறம்பொலிந்தெல் லுயிர்க்குமளித் தறக்கோலத்
திருக்கொண்டர் திருமேனித் திருவெண்ணீற் றொளிபரவக்
கருக்கொன்று மாமாயை கண்மலர்நீர்த் திரைவிரவ. (௧0௪)

திருவருளி னடங்கியமர் சிந்தைதெளிந் தன்புருகுந்
தாமிருமெய் யடியர்சிவ தசபுரா ணத்தலைவர்
வருமரிய பெருமகிமை வகைகளியு லகைநிறப்பப்
பாவிவினை யுனர்களிப்பப் பரிவினொடுந் தோதினா. (௧0௫)

விண்மாரி யெனப்பொழியும் விழிமாரி யன்பர்தருங்
கண்மாரி சொரிவிரைப்பூங் கவின்மாரி சிவஞான
வண்மாரி தருதமிழ்மா மறைமாரி யுடன்பதினெண்
பண்மாரி முதலாய பலமாரி கலைப்பெருக. (௧0௬)

ஏமதாரிய மேகாச மெனவகித்துச் சிறப்பளித்தே
னையருளு மெனவடுத்தாங் கியமனிந்து முன்போதக்
கமைதருமா மறையரியாக் காதலித்தா லுதவிறு
னையருள்வா னெனப்பரிய னடம்புரிந்தங் குடன்போத. (௧0௭)

சிவனெனுமா மந்தனக்கே யுரியனென மறைதெளிக்க
இனியதமிழ்க் கருதிபுகல் செழும்பொருளே ரேற்றுதம்போற்
சுவணகட முதற்றேவ மங்கலமாந் தொகைகளொட்டு
மகிரிழையான் மடவார்க ளணித்தாக வெடுத்தேக. (௧0௮)

என்னனையோ ரதுமெல்லா முடையபிரான் றிருவெழுச்சிக்
கின்னணமற் றென்னையுமாங் கெய்தாமலர் மனிமதுகின்
முன்னவன்மா தேவனிறை முக்கணன்வந் தானென்று
சின்னமெலா மெடுத்தோதத் திருவலைப் புறம்போந்தான். (௧0௯)

திருக்கோயின் முன்போந்து தேவரிறு மெடுத்தேந்துங்
கருப்பூரச் சுடர்முதல கவிலுறமும் முறைசூழத்
தருக்காதி சைவர்செய்பூ சனையேற்றுட் சென்றருளி
விருப்புரு மணியணைமேல் வீற்றிருந்தா னமுதேசன். (௧௧0)

இம்முறைநா ளோறேற விருஞ்சிறப்பு நனிமேவ
வம்மனிரு பொழுதுமெழுந் தருள்பவனி யெவரிசைப்பார்
நம்மையருளு ளனைபெரிய நாயகியோ டமுதேசன்
மும்மையுல குயவுரு முறையூர்தி வகைமொழிவாம். (௧௧௧)

வேறு.

பின்னர் வழிநாட் காலையிலெம் பிராட்டி யோடு மாந்தோளி
தன்னி விறைவ னுலாக்காட்சி தந்தந் நாளின் மாலையினிற்
பன்னவரிய சித்திரைப்பூம் பந்தர் நிழற்கீ ழமுதேசன்
மன்னு காழி மணியெழுச்சி மாண்பு நினைப்பித் துலாப்போந்தான். (௧௧௨)

மூன்றா நாளிற் காலையுலா முன்னை முறைபோந் தன்றிரவிற்
றூன்றூழ்ந் தல்குற் குடைந்தபணி தன்னைச் சுமப்ப வுமைபோதக்
கோன்றூ னிவண்சார் பிரிவாற்றூக் குணத்தி னடைந்து தரித்ததெனச்
சான்றோர் பரவு கயிலாயத் தனிவா கனமெம் பிரானூர்ந்தான். (௧௧௩)

வருநான் கெனுநாட் காலையுலா மயிற் போந்தவ் விரவினடை
தெருளோ திமமூர்ந் துமைபோதத் திகழ்சே வடிமூன் முடிசூட்டும்
பெருவாழ் விதுமீ ததிகமெனப் பேணு நந்தி மிசையவற்குப்
பொருவா முன்னூற் சிவஞான போத மளித்தோ னுலாப்போந்தான். (௧௧௪)

ஐந்தென் றிடுநாட் காலையுலா வடைவிற் போந்தத் திசிகரத்து
கந்தின் சொல்லா ரமுதருத்து கருணைக் கிதுகைம் மாறெனல்போன்
முந்தூங் கிளியூர் தாவுமைமெய் முதல்வன் கணேச னெனற்கிசைய
வந்தூம் பூதந் தனைவசந்த விழாக்கொண் டூர்ந்தா னும்பர்பிரான். (௧௧௫)

இருமூன் றெனுநாட் காலையுலா வெழிலார் தரப்போந் தந்நிசியெம்
பெருமான் றனையூ டலின்வெல் லும்பெற்றி புறத்துந் தெரிப்பதென
வரியூர்ந் துமைபோ தரவெம்மா னயிரா வணமூர்ந் தநுகயிலைக்
கிரியூர் பட்ட வர்த்தனமாங் கிறைமை தெரித்தாங் குலாப்போந்தான். (௧௧௬)

அறமே வேழா நாட்காலை யருமை யுலாப்போந் தன்றிரவி
லறமே யுருவா மென்றும்வள ரறமே புரிவா ளதுதெரித்தாங்
கறமே யுருவாம் விடையூர வண்ணா லுருவிற் கலந்திடர்முற்
றறமே வியதோர் தொடர்புணர்த்தாங் கருமால் விடையூர்ந் தருள்புரிந்தான்.

இருநான் கெனுநாட் காலையுலா விணங்கப் போந்தெவ் வுயிர்க்கு முறை
யொருவா தாட்டி வளர்க்குமுயிர்த் தாய்தானென்ப துணர்த்தாங்குத்
திருவார் காம தேனுவுமை செலுத்த மால்பின் னவதாரத்
தருவா யருள்வேட் டிவண்மேற்கொண் டேற்று னெனப்பாய் மாலூர்ந்தான்.

ஒன்பா னாளி லுமையொருகோட் டும்பன் மயிற்சேய் சண்டேச
னொன்பா ரொல்வோர் மாமணித்தே ரிவர்ந்து திருமா மணிமறுகி
லன்பா லுடன்போ தரவெம்மா னமுத நாத னணிமணித்தே
ரின்பா லூர்ந்தாங் கருட்கோலத் தெழிலார் காட்சி யினிதளித்தான். (௧௧௯)

ஒருபா னுளிற் சிறுகாலே யுடையா னுடையா னுடன்காட்சி
தருவாழ் வருளி யுவந்துதனித் தனிவெள் விடைமே னிருமலைமாந்
தெருண்மா தீர்த்தந் தனிற்போந்து தீர்த்தங் கொடுத்தாங் குலகமெலாம்
பெருவாழ்வளித்தாங்கருள்வெள்ளப்பெருநீர்தோய்ந்தின்புறப் புரிந்தான். ()

பின்னர் யாக விசர்ச்சன நுல் பிறங்க வாற்றி யாகேச
சொன்ன கடநீ ரமுதேச சுயம்பு மூர்த்திக் கபிடேக
நன்ன ரியற்றி விசேடார்ச்ச னைமுன் புரிந்தவ் வமுதேசன்
முன்னர் விடைமான் கொடியிறக்கி முதரீக் கூர்ந்தார் சிவத்துவிசர். (கஉக)

ஈற்றிற் புரிசண் டேசவிழா விலங்கப் புரிந்து மெண்டிசையும்
போற்றுபால ரங்கு ரங்கள் புனைந்த விரட்சை விசர்ச்சனங்க
ளாற்றிற் புரிந்தா ரமுதேச னன்னை பெரிய நாயகிதன்
சாற்று கலியா ணைற்சவமுந் தயங்க மரபின் முறைபுரிந்தார். (கஉஉ)

வருநா டோறுந் தனிவசந்த மணிமண் டபத்தில் வீற்றிருந்து
திருவார் விழாக்கொண் டருளியவச் சிறப்பி னனந்த மடங்கின்றுட்
பெருகா நிற்பப் புதுநீர்சூழ் பிறங்க யாத்து நறுமலர்பெய்
தொருவா நாப்பண் மணிபீடத் துமையோ டுமையா ளமுதேசன். (கஉங)

தனக்கு நபன கும்பாதி தாபித் தருச்சித் தாயமரபின்
மனக்கொண் டினிய வபிடேக வகைகள் பெருக நனிபுரிந்தோ
தனக்கு வாஸ்வர்க் காதிவே தனமா பூசைச் சிறப்பியற்றி
மனக்கு மகிழ்கூர் விடாயாற்று மாண்பின் விழாச்சீர் வயக்கினார். (கஉச)

உடனுங் கெழுந்துட் சூழ்ன்முத லோரைந் தாவ ரணங்களினும்
புடைமா மறைதே வாரசிவ புரா ண திருத்த வாத்தியங்க
ளிடனீ ளோதை யோவொன்று யிலங்கி முறையே தொடர்ந்துவர
நடநா யகன்சூழ் போந்திருக்கை நணிவீற் றிருக்கு நலம்புரிந்தார். (கஉரு)

சாற்று மிவ்வா றமுதேசன் சைத்தி ரோற்ச வஞ்சிறப்ப
வாற்றின் முடித்த சிவத்துவிச ரவிர்வெண் பூதி பிரசாதம்
போற்று வலாரிக் களித்தாசி புகன்றிவ் வரிய பெரும்பயனி
யேற்று வாழ்கென் றுபசரித்தா ரிறைஞ்சியேற்றாங் குடல்பொடித்தான்.

பின்ன ரனைய சிவத்துவிசப் பெரியர்க் கரிய வணியாதி
மன்ன வணிந்து மாபூசை வயக்கிச் சிவிகை களி னிவர்ந்தாங்
கன்னர் வீதி வலம்போந்தாங் கமரா சிரியோற் சவமுறையே
நன்ன ரியற்றி யடியுறைக ணயப்ப நனிதந் துளமகிழ்ந்தான். (கஉஎ)

அடைந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகு மன்பு பெருக வருள்வெள்ளங்
குடைந்து பணிந்தாங் கமுதேசன் குளிர்தா மரைச்சே வடிநிழற்கீழ்
மிடைந்து தனிவீற் றிருக்குமனை மீட்க லாற்றான் புறவிடைபெற்
றடைந்து வினைநீங் கியமகவா னும்பரோடு மும்ப ருற்றான். (கஉஅ)

என்னை யுரைத்தாஞ் சூதவனத் தெய்தி யுய்ந்தார் பெருந்தொகையோ
ரன்னை யிதனுட் பேருருளுடையா னமுத நாத னடைந்தனவே
முன்னை வினைதீர்த் தருள்வகைகண் முற்று முகம்பற் பலகோடி
தன்னை விலைசெய் துரைப்பினுமச் சேடன் றனக்குஞ் சாற்றரிதே. ()

மலர்மெய்ஞ் ஞான சனற்குமா ரமைந்த விண்ணிநாம் விரிப்பதையென்
னலகி லுயிர்க டிருவருள்பெற் றுயமெய்ந் நூல்சொல் சாதனம்பற்
பலவின் னவையா வருக்குமுறை பயிற்ற வொருமையவைக்கெல்லாந்
திலக மியற்றற் றிலகுமிது சிவபு ராண சிரவணமே. (கங.0)

சிவபு ராண சிரவணமே தெளிநூல் பலசொல் லறங்க ளொன்றுஞ்
சிவபு ராண சிரவணமே சேர்க்குஞ் செல்வத் திறங்களொன்றுஞ்
சிவபு ராண சிரவணமே சேர்க்கு மனைகண் மக்களொன்றுஞ்
சிவபு ராண சிரவணமே சேர்க்கும் பலவா மின்பமெலாம். (கங.க)

சிவபு ராண சிரவணமே சித்த சுத்தி முதலளிப்ப
சிவபு ராண சிரவணமே செறிமும் மலத்தைத் தெறுவதுவே
சிவபு ராண சிரவணமே சீவ குணநீத் தளிப்பதுவே
சிவபு ராண சிரவணமே திகழ்பே ரின்ப மருள்வதுவே. (கங.உ.)

ஆன முறையா லைற்றிடையிக் கருமை திகழுஞ் சூதவன
மேன புராண முழுதேனு மேவு சருக்க மொன்றேனு
மான கவிகள் பலசிலவு மற்றொன் றேனு நியதிபெற
ஞான முறவோ துதல்கேட்ட னயக்கு மவரே பிறந்தவராம். (கங.ங.)

இன்ன சூத வனக்கதையை யெழுது மவரோ டுந்தவர்மேற்
பன்னு முதலி புரிந்தவர்சீர் பாவு மவர்பூ சித்திடுவார்
சொன்ன முறையிற் பதிட்டைபுரி தூயர் முதலோ ரமுதேசன்
றன்ன தருளா லினைத்தவெலாஞ் சார்ந்து வாழ்வார் சாதமிதே. (கங.ச)

என்றுந் தொகையா னந்திமுடித் திசைத்த முறையா லெழுவேட்கை
குன்று தெளிவுந் திருவிரையாக் கலியைக் கடந்து மேற்கூற
னன்று காதென் றமைந்திருந்தா ரென்று முகன்சே யெனச்சூத
னன்று தரித்த முனிகுலத்துக் கறைந்தா னினைக் கமைந்தாரால். ()

வேதம் வாழி முகில் வாழி விளைகூழ் வாழி யுயிர்க்கின்ப
சீதம் வாழி திருத்தொண்டச் செல்வர் வாழி பூதிமுதற்
சாதம் வாழி சித்தாந்த சைவம் வாழி யருளமுத
நாதன் வாழி யனைபெரிய நங்கை வாழி வாழியவே. (௧௩௫)

இந்திரன்றிருவிழாச்சருக்கமுற்றிற்று.

சூதவனபுராணம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௩௫௨௦.

சிவமயம்.

சூதவனபுராணவசனம்.

பாயிரம்.

சத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரண பரமபதியாகிய சிவபெருமான், உலகர் யாவரும் வேதார்த்தங்களை ஒன்றொன்றாக ஆராய்ந்து *நேதிகளைந்து அவற்றுள்ளே இது உபசாரம் இது உண்மையென்றுள்ளபடி தெளிந்து, அத்தெளிவினால் மலைவில்லாத பதிப்பொருள் ஒன்றே; அது இலைமறைகாய்போல் வேதத்துள்ளே விளங்குவதாம்; அப்பதி உமாபதியேயாம். இதுவே எவ்வாற்றானும் நிச்சயமென்று தேர்ந்துகொள்ளுதல் மிகவும் அரிதாதலால், அந்தவேதத்தினுட்பொருளை அவ்வுலகர்யாவரும் எளிதினுணர்ந்துய்க வென்னுந்திருவுளப்பெருங்கருணையினாலே வெளியிட்டருளிய புராணங்கள் பதினெட்டாகும்; அவற்றுள்ளே அக்கினிபுராணம் ஒன்று, சூரியபுராணம் ஒன்று, பிரமபுராணம் இரண்டு, விஷ்ணுபுராணம் நான்கு, சிவபுராணம் பத்தாகும். அச்சிவபுராணங்களுளொன்றாகிய பௌஷ்யோத்தரபுராணத்திலே க்ஷேத்திரகண்டத்திலே ஸ்ரீபிரகந்நாயகிசமேதஸ்ரீமந்திரேஸ்வரஸ்வாமி அநவரத சாந்நித்தியராய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற திருவசாத்தானமாகிய சூதவனஸ்தல மான்மியம் விளங்குகின்றது.

இதைச், சிவபிரானுமாதேவியார்க்குபதேசிக்கும்போது, அவர்மடிமீது வீற்றிருந்துகேட்டருளியஸ்ரீசுப்பிரமணியப்பெருமான் நந்திதேவர்க்குபதேசித்தருள, அவர் சனற்குமாரருக்கு, அவர் வியாசமுனிவருக்கு, அவர் எனக்குபதேசித்தருளினரென்று சூதமுனிவர் சொல்லிய இச்சூதவனமான்மியமாகிய வடமொழியைத் தமிழ்நிலத்தாருணர்ந்துய்யும்பொருட்டுத், தமிழ்மொழிபெயர்த்துத்தருகவென்று அச்சூதவனத்தின் கீழ்பால் ஒருகுரோசத்திலுள்ள அலங்காட்டிலே, பூவைசியர்குலத்திலே, கொடை நடையாதியுத்தமகுணங்களானிறைந்த † இராமநாதச் செட்டியார் செய்த அருந்தவப்பயனுதித்து,

* நேதி - ந - இதி எனப்பிரிபட்டு, "அல்ல என்று" எனப் பொருள்படும் வடமொழி. எனவே வேதப்பொருள்களை ஆராயுங்கால் பதியிலக்கணங்கள் அமையப்பெறுதனவற்றை இது பதிப்பொருளல்லவென்று நீக்கி என்பதாம். பதியிலக்கணங்கள் அநாதிபோதாதி அஷ்டமங்கள குணங்களாம்.

† இவரை ராமசாமிச்செட்டியாரென்றும் வழங்குப, நாதனெனினும் சாமியெனினும் பொருளொன்றே.

உத்தமோத்தம சத்துவகுணவிசேஷ சிவஞானானந்தபோத சிவாகமக்கிரியாசார பரம்பர சிவபூஜாதுரந்தராய்ப்பிரசித்திபெற்று விளங்குகின்ற ஸ்ரீமாக்-ராம்ப ரச்செட்டியார் கேட்ப, அதனை மறுக்கமாட்டாமையால், அன்பும் அறிவுஞ் சிறிதுமில்லேனாயினும் மெய்யன்பர்கள் எண்ணியகாரியம் இனிது முடித்த ருளுங் கிருபாவள்ளலாகிய சிவபிரான், அம்மெய்யன்பர் பொருட்டு இதனை இனிதுமுடித்தருளுவானென்று துணிந்து ஸ்ரீ சாம்பசிவகுருவாசாரியாரின் திருவடி களை வணங்கித் திருவருளைவேண்டி, அதனை அடக்கியின்று தமிழ்மொழி பெயர்த்து அயிராவதேசுரர் திருமுகம் திருவிருத்தங்களாகச் செய்யலானேன்.

அவையடக்கம்.

சொற்பொருளெல்லாம் சக்தி சிவரூபமேயென்பது சர்வாகமசம்மதம். ஆதலால், இப்புராணச் சொற்பொருள்களைச் சத்துவகுணவிசிஷ்டர்களாகிய சாதுக்கள் சக்தி சிவரூபமாகவேகருதி அவற்றுக்குரிய பக்திமகிமையைத் தெளிந்து சத்துவப்பயனைப் பெறுவார்கள். மற்றையோர் யாதொருநூலா யினும் அதை மறந்து குற்றம்நோக்குவாராயின் அதற்கு அவர் தாமேயல்லா மலிதுகள் பாதந்திர வழிப்பட்ட குறை கடமையன்று. அன்றியும் சமஸ்தமாக் கியங்களும் சிவாஞ்ஞையாலன்றி நடவா என்று பெரியோர் சொல்லுதலால் இப்புராணச் செய்யுட்கள் யான் செய்ததாக நினைத்துக் குறைவான்கள் குற்ற ஞ்சொல்வார்கள். அப்படியன்றி என்வாக்கென்றேபிறர் கூறினும் அக்கூற்று டையார் இக்கவிகளிற்குற்றம்பார்க்கின் அது அவர்க்கேபழிப்பாகும். என்னை? நாமேறென்கும் இறைவருற் குற்றங்களெல்லாம் தீர்ந்து நிறைந்து நலைவக்க ப்பெற்ற அநேகங்களுஞ்சியங்களை விகர்த்தான்மேனன். குற்றமே வடிவாகிய என் னிடத்து முற்றுங் குற்றமேயன்றி வேறு தோன்றுவதில்லை.

புராண வரலாறு.

உலகெலாம்புகழ்கின்ற சத்துவகுண விசிஷ்ட புண்ணியபூமியாகிய நைமிசாரணியத்திலே முன்னொருகாலத்திலே, சௌனகர் முதலிய முனி வர்கள் சத்திரயாகஞ் செய்து வந்தார்கள். அப்போது சூதமுனிவர் சமேவர்மை யாக அங்குவந்தார். முனிவர் யாவரும்இருக்கைவிட்டெழுந்து, சமஸ்தாமே ற்குரிய எதிர்சென்று உபசரித்து அழைத்துவந்து ஆசனத்திருத்திப்பூசித்து நின்று முனிவர் பெருமானே? அடியேங்களுக்கு அநேகமுறை கருணைகூர் ந்து சிவபுராணமிர்தம் புகட்டினீர்கள். சிறிதும் தெவிட்டியது; முன்சிவஷேத் த்திர மகிமைகள் உபதேசித்துவருங்கால் சூதவனமென்னொரு உத்தம சிவ ஸ்தலம் உள்ளது, அது எத்தலத்தினுஞ்சிறந்தது, அத்தலத்தில் வீற்றிருக்

தருளுஞ் சிவபிரான் அன்பர்களுக்கு அருளிய திவ்யசரித்திர மகிமைகள் அளவில்லாதனவாகுமென்று சொல்லியருளினீர்கள். அம்மகிமாவிஸ்தாரங் கேட்பதில் மிகுந்த ஆசையுடையேம், அநுக்கிரகித்தருளுக என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

சூதமுனிவர், மிக்க விருப்போடு ஸ்ரீபிரகந்நாயகி சமேதஸ்ரீமந்திரேஸ்வரஸ்வாமி பாதபங்கயங்களைச்சிரமேற்கொண்டு தியானித்திருந்தபின் முனிவர்களே ? உங்கள் கேள்வி உலகெலாம் உய்தற்கு ஒரு முக்கியகாரணமுமாகும். என்மனமும் அதனையே விரும்பியது. இச்சிவபுராணசிரவணமே யாவர்க்கும் சர்வாபீஷ்டங்களுங்கொடுப்பது. நீங்கள் கேட்ட இச்சூதவனமான்மியம் அபக்குவர்களுக்குச் சொல்லக்கூடாத அதிக ரகசியசரித்திரமாகும். இதனை ஸ்ரீ நந்திதேவர் சனற்குமார முனிவர்க்கு உபதேசித்தருளினரென்று அம்முறையே சொல்லத்தொடங்கினர்.

ஸ்ரீகைலாசத்திலே, செம்பொற்றிருக்கோயிலிலே, ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வர சந்நிதானத்திலே, திருவருள்வெள்ளமென்றே யாவருந் துதிக்கின்ற அமுதமே நிறைந்துள்ள சிவதீர்த்தமொன்றுள்ளது. அதன் கரையிலே, ஆயிரக்கால் மண்டபமொன்றுண்டு, சுத்தவித்தியாமயமென்றே யாவராலுந் துதிக்கப்பெறும். அதனிடத்து உத்தமமுனிவர்கூட்டமும் வேதசிவாகமாதி சாஸ்திர முழக்கமும் எப்பொழுதும் நிறைந்து கொண்டேயிருக்கும். அம்மண்டபமத்தியிலே, வியாக்கிராசனத்திலே வீற்றிருந்தருளுகின்ற ஸ்ரீநந்திதேவரைச் சனற்குமாரமுனிவர் வணங்கிப் பூசித்துத் துதித்து அஞ்சலியஸ்தராய் நின்று, எம்பெருமானே ? தாங்கள் முன் உபதேசித்தருளியசூதவனமான்மியத்தை இன்னும் விஸ்தாரமாகக்கேட்பதில் விருப்பம் மேலிடுகின்றது; திருவருள் புரிகவென்று வேண்டிக்கொள்ளத், திருநந்திதேவர், அத்தலத்தையும் விநாயக சுப்பிரமணிய சாம்பசிவ பாதங்களையும் வணங்கித் துதித்து, மகது அருள்வழிப்புத்திர சிகாமணியாகிய சனற்குமாரனே ? அவ்வியாஜகிருபாமூர்த்தியாகிய பரமசிவன் உலகெலாம் உய்யும்பொருட்டு அனவரதசாந்நித்தியமாய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற சூதவனமாகிய உத்தம சிவஸ்தலமானது, அத்தியந்தநிர்மல ஸ்தானமாய்த் தென்சமுத்திரத்திலுள்ள ராமசேதுவின் ஈசானதிசைவிளங்கவீற்றிருப்பது. இந்த உத்தம சிவஸ்தலமே இப்பூமிக்கு திருவருட்டிலகமாய் விளங்குவது. தன்னையடைந்தார்க்கு மகாபாதகாதி சமஸ்த பாவங்களும் நீக்கிச் சர்வாபீஷ்டங்களுங் கொடுத்து மோக்ஷத்தையுங்கைப்பொருளாக்குவது. இத்தலத்தின் பெருமை எத்துணைச் சிறந்தோராலும் எத்தனை கற்பகாலம் இருந்து சொல்லினுமுடியாது. அங்ஙனமாகவும் நீ அதனைக் கேட்பதிற் கொண்ட பேராசையை மறுக்க முடியாமையால் ஒரு சிறிது சொல்லத் துணிந்தோம். இத்தலமான்மியம் பதினொன்று பகுதியாய் உள்

ளன. அவையாவன, தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி விசேடமென்றும், சுதவன நாமகாரணச்சருக்கம், ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்றசருக்கம், ஆதிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்ற சருக்கம், ஆதிசேடன் சுதவனஞ்சென்றசருக்கம், ஆதிசேடன்றிருப்பணிச்சருக்கம், ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம், வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம், மார்க்கண்டச் சருக்கம், இராமன் மந்திரோபதேசச் சருக்கம், அமுதநிவேதனச்சருக்கம், திருவிழாச்சருக்கமென்றுமாம். இவற்றை வரிசைக்கிரமமாக அறியுமாறு விரித்துரைக்கின்றோம்; கேட்பாயாக வென்று திருநந்தி தேவர்சொல்லத் தொடங்கினர்.

தலவிசேடம்.

சனற்குமாரனே! மகாமேருகிரியின் தென்றிசையிலே, சம்புத்தீவிலே, பரதகண்டத்திலுள்ள தமிழ் நாடாகிய குலமகட்கு முகமென விளங்குகின்ற சோழ நாட்டிலே, அம்முகத்திற்கண்போல இச்சுதவனம் பிரசித்திபெற்று விளங்கும். அது காவேரிக்குத் தெற்கே மூன்று யோசனை தூரமும் வேதாரணியத்துக்கு மேற்கே இரண்டு யோசனை தூரமும் தென்சமுத்திரத்திற்கு வடக்கே ஐந்துகுரோச தூரமுமாகியவெல்லையிலுள்ளது. அத்தலத்தின் அகலம் மூன்றுகுரோசமாகும். இச்சுதவனம் முற்காலத்தில் ஸ்ரீராமன் இராவணனாகியபகைவனைவெல்லுதற்குபாயமில்லைப்பெறவேண்டித்தவஞ்செய்திடம்வந்து ஸ்ரீமந்திரேஸ்வரஸ்வாமி திருவருள் பெற்றமையாலும், செல்வம் கல்வி ஞானம் முதலிய திருக்களைப்போதும் சாலிக்கொண்டிருத்தலாலும், இராவிடவேதப் பிரசித்தியமாகிய திருவாசத்தானமென்றும் திவ்ய நாமம் பெற்றது. இத்தலத்தை யார் அடைந்து அஷ்ட சித்திகள் அஷ்ட போகங்கள் சித்தித்தியாதி பரமுத்தி முதலிய எவற்றை வேண்டினோர் வேண்டியபடி பெறுவார்கள். சமஸ்த சிவஸ்தலங்களும் இத்தலமேயாகுமெனத் தவணிந்தாலல்லாத்தலங்களிலும்வசித்த வல்ல முனிவரும் இங்கு வந்து திருவருள் பெற்றுஎப்போதும்வசித்தலால், இது பிருதிவிதத்துவமென்றுசொல்லப்படும். விருப்பத்தோடு தன்னை அடைந்தவர்களுடைய பாவங்களாகிய மலங்களை முழுதுங்களைந்துப் பேரின்பமாகிய சுத்தத்தைக்கொடுத்தலால் அப்புதத்துவமென்றுசொல்லப்படும். எவராயினும் தன்னையடைந்தவர்களுடைய பிறவிக்காட்டைத் தகித்தலாற்றேயுதத்துவமென்று சொல்லப்படும். தன்னையடைந்தாருடையபாவமலைகளைப்பேர்த்தெறிதலால் வாயுதத்துவமென்றுசொல்லப்படும். தன்னையடைந்த அன்பர்களுக்கு ஞானாகாசசித்தியானந்த மளித்தலால் ஞானாகாச தத்துவமென்றுசொல்லப்படும். இத்தலத்தைக் கண்டவர்கள் முன் காலப் பிரமகத்தியாதி பாதகங்கள் எவ்வளவு செய்திருந்தாலும் அவ்வளவும் நீங்கப்பெறுவார்கள். இத்தலத்தில் வசி

த்திருந்து சிவதிருத்தொண்டு செய்பவர்கள் திருவருட்புவனராஜாங்கபதிகளாய்த்தேவரெல்லாந்தமக்குத்தொண்டுசெய்யவீற்றிருப்பார்கள். அமிர்தருத்தவனமென்னுந்திருநாமத்தை ஒருமுறை ஜெபித்தவர்கள் மிர்தம் நீங்கப்பெறுதலால்அமிர்தராகின்றார்கள். திருவுசாத்தானமென்னும்நாமம் ஜெபிக்கிறவர்கள் கீர்த்திலெக்ஷ்மி அன்றாதி அஷ்ட லெக்ஷ்மி சிவஞான லெக்ஷ்மி முதலிய லெக்ஷ்மிகளெல்லாம் உசாவுகின்றதானமாகப் பெறுதலால் அவர்களும் திருவுசாத்தானமாவார்கள். இத்தலத்திற்செய்கின்ற செபதபயாகாதிகர்மங்கள் ஒன்று அநந்தமாகும். அந்நியதலங்களில் அநேககற்பகாலம் பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகத்தோடு செய்யப்படும் பரிசுத்த தவப்பிரயோசனம் இத்தலத்தின் எல்லையை அடைந்தமாத்திரத்திற் கிட்டுவதாகும். இப்படியானால் இத்தலத்தை யடைந்து சிவதீர்த்த ஸ்நானஞ் செய்து ருத்தவனேசர் சந்நிதிவந்து தரிசித்தல் தியானித்தலாதி செய்கின்றவர்களுக்கு இத்தலம் கொடுக்கின்றபலன் என் சொல்லவொட்டப்படுமோ. கணிதநூல் வல்லார் கிளந்தெடுத்துக்கூறும் பெருந்தொகையுள் அப்பலனின் பெருந்தொகைச் *சிகையும் உட்படா. இனிப்பலவாறு விரித்துக் கூறுவதென்னை. இத்தலத்தில் இடையறாது வசித்துப் பெரியநாயகியையும் ருத்தவனேசரையும் தினமும் வழிபடு நியமமுடையோர் பெறும் பிரயோசனம் †கைம்முதிக நியாயத்தால் எண்பெருக்கித் தெரிந்துகொள்வதும் அசாத்தியமே. இதனை மெய்யன்போடுபடிப்பவர்களுங் கேட்பவர்களும் சமஸ்த தீமைகளு நீங்கித் திருவருள்பெற்றுவாழ்வார்கள்.

தலவிசேடமுற்றிற்று.

தீர்த்த விசேடம்.

—(:o:)—

சனற்குமாரனே! மார்க்கண்டாதிமுனிவர்களாலே சகல புவனங்களிலுமுள்ள சிவதீர்த்தங்களெல்லாம் இத்தலத்திலுள்ளே வந்து கூபதடாகாதிரூபங்களாய் என்றும் வசிக்கின்றன. இவற்றின் நாமவரிசையே அளவில்லையாதலால் அவற்றுட் சில தீர்த்தமாத்திரம் விளக்குகின்றேமென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார்.

திருக்கோயிலினுள்ளே, அக்கினிதிசையிலே ஒரு சிவதீர்த்தம் உள்ளது. அது, நிர்மல தீர்த்தமென்றும் மணிகர்ணிகாதீர்த்தமென்றும் பெயர்பெறும்.

---

* ஈண்டுச் சிகையென்றது ஆயிரத்திருநூற் றைம்பத்துமூன்று என்பதில் மூன்று என்னும் இலக்கம் போல் வருவனவற்றை யென்க.

† கைம்முதிகம்—இதற்கு இப்படியானால் இனிச்சொல்வதெப்படி யென்னுந்தாற்பரியத்தை விளக்குவது.

இது நீர் வடிவாயினும், தன்னிடத்தில் வந்து அன்புடன் விதிவழி மூழ்குவோருடைய பிறவிப் பெருங்காட்டைப் பஞ்சுபோல எரித்தழிக்கும் விடுதலின் அக்கினி யென்று சொல்லத்தகும். யாவர்க்கும் இத்தீர்த்தத்திலே தினமும் நியதியாக ஸ்நானஞ் செய்யக் கிடைப்பதரிது. ஆயினும் வருஷத்துக்கு ஒரு முறை * சித்திராபருவத்திலே இத்தீர்த்தஸ்நானஞ் செய்தால் முந்நூற்றறுபத்தைந்து நாளிலும் ஸ்நானஞ் செய்த பலன் முழுதுஞ் சித்திக்கும். திருக்கோயிலுக்குப் புறத்தே கிழக்குத்திசையில் அநுமன் தீர்த்தமென்னொரு தீர்த்தமுள்ளது. அதில் அந்த அநுமான் மூழ்கி இஷ்டசித்தியைப் பெற்றான். இதிலே மங்களவார ஸ்நானம் முக்கியம். இத்தினங்களில் மூழ்குவோர் திடகாத்திர தைரிய வீரியாதி இஷ்டகாமியமெல்லாம் பெறுவார்கள். இதன் கீழ்த்திசையில் ஆதிசேட தீர்த்தமென்று ஒன்றுள்ளது. இதிலே மாசிமகனாளிலே அன்புமிக விதிப்படி மூழ்குவோர் அஷ்டபோக முதலிய இஷ்டசித்திகளெல்லாம் பெறுவார்கள். அன்றியும் வேதசிவாகமாதி சகல சாஸ்திரபாரங்கதர்களாய் உண்மைஞானத்தாற் சிவசாயுச்சியப் பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள். திருக்கோயிலுக்குப் புறத்தே மேற்றிசையிலே மார்க்கண்டேய தீர்த்த மென்னொரு தீர்த்தமுள்ளது. இது சர்வபாதகங்களையும் நீக்கத்தக்கது. சகலபுவனங்களாலுந் துதிக்கத்தக்கது. இதிலே சுபமான குருவார புநர்பூசத்தினத்திலே அன்போடு விதிப்படி மூழ்குவோருடைய பாசவலை செல்லுந்திசையிற் செல்லவும் அஞ்சுவான்; சர்வசீவர்களோடுங் கலந்திருப்பவனென்றால், அவர் பெறும் பலன் முழுதும் யார்தான் சொல்லவல்லவர்கள். திருக்கோயிற் புறத்தே தென்றிசையிலே கௌதம தீர்த்த மென்னொரு தீர்த்தமுள்ளது. இது மூழ்குவோர்க்கு இஷ்டசித்திகளெல்லாம் உடனே கொடுப்பது. இன்னும் இவைபோன்ற அநேக சிவ தீர்த்தங்கள் இத்தலத்துள்ளன. இவ்வளவென் றெண்ணிக்கைசெய்தற்கு முடியாதனவாய் [illegible] சொல்லப்பட்டபடி. † ஸ்தாலீபுலாக நியாயத்தாற் கூறினோம். இத்தீர்த்தங்களெல்லாம் மேற்சொல்லிய அவ்வத்தினங்களன்றி மற்றத்தினங்களில் மூழ்கினாலும் வேண்டியவேண்டிய இஷ்டசித்திகளெல்லாங் கொடுக்கும். இதனை மெய்யன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் இம்மையுமறுமையும் பெற்று அநாதிமலவாதனை நீங்கித் திருவருட்பேரின்ப வாழ்வுபெறுவார்கள்.

தீர்த்தவிசேட முற்றிற்று.

---

* இத்தினத்திலேயித்தீர்த்தத்திலே ஸ்ரீமந் [illegible] தீர்த்தோற்சவங் கொண்டருளும் வழக்கம் இன்றுமுள்ளது.

† ஸ்தாலீபுலாகம்—ஒருபானைச் சோற்றுக்கு ஒரு அவிழ் பதம்பார்த்து, எல்லாம் அதுபோலென்று தெளிவதுபோல விளக்குவதோர் நியாயம்.

மூர்த்திவிசேடம்.

சனற்குமாரனே? இனி மூர்த்திமகிமை கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். நிஷ்களமாகிய பரமசிவன் ஜனனமரணப்பட்டுப்பற்பல சரீரமெடுத்துழல்கின்ற சீவகோடிகள் எளிதிற்றிருவருள்பெற்றுய்கவென்று திருவுளங்கொண்டருளிய பெருங்கருணையினாலே, ஒளிப்பிழம்பாய் அமிர்தமய சுயம்புலிங்க ரூபமாய் இச்சூதவனத்தில் ஓர் மாவிருக்ஷ நீழலிலேதோன்றி, வில்வம் கொன்றை மல்லிகை முல்லை முதலிய மரங்களுங் கொடிகளும் மலிந்து சூழ்ந்து மிக நெருங்க மத்தியிலேவீற்றிருந்தருளும். இங்குவந்து இச்சுயம்பு மூர்த்தியை ஆதிசேடன் வருணன் மார்க்கண்டன் பிரமன் முதல் அநேகர் வழிபட்டுத் தங்கள் தங்கள் இஷ்டசித்திகளெல்லாம் பெற்றார்கள். இந்த அமிர்த சுயம்பு மூர்த்திக்கு மார்க்கண்டேசன், வருணேசன், அநந்தேசன், மந்திரேசன், அமிர்தசூதவனேசன், திருவுசாத்தானேசன், அமிர்தலிங்கேசன் முதலிய அநேகந்திருநாமங்களுண்டு. முற்றும் விதந்துகூறுதல் எவர்க்கும் அசாத்தியமே. இத்திருநாமங்கள் சப்தகோடி மகாமந்திரங்களினும் மேன்மையுள்ளன. இவற்றுள்ளே, மார்க்கண்டேச நாமஞ்செபித்தவர்கள் யமனையும் வெல்லும் பெருவலிபெற்று வாழ்வார்கள். வருணேச நாமஞ்செபித்தோர் சர்வரோகமுநீங்கிச் சுகமுற்றுவாழ்வார்கள். அநந்தேச நாமஞ் செபித்தோர் சகலகலாவல்லவர்களாய் உண்மைஞானம் பெற்றுவாழ்வார்கள். மந்திரேசநாமஞ் செபித்தோர் பூதவேதாள பிரமராக்ஷதாதிகளால் வருங்கஷ்டங்கள் முழுதும் நீங்கப்பெறுவார்கள். சூதவனேச நாமஞ்செபித்தோர் திருவருள் விலாசமாகிய குளிர்நிழலிலிருந்து வாழ்வார்கள். திருவுசாத்தானேச நாமஞ்செபித்தோர் முத்தி முதலான சகலதிருக்களுந் தம்மைச்சேர்ந்திருக்கப் பெறுவார்கள். அமிர்தலிங்கேசநாமஞ் செபித்தோர் மிர்தம் நீங்கி நித்தியானந்த வாழ்வுபெறுவார்கள்.

இத்தலத்திற் சமஷ்டிரூபமாய் விளங்கும் இச்சுயம்புலிங்கமொன்றே, எல்லாத்தலங்களிலும் வேறுவேறு சுயம்புலிங்கங்களான வியஷ்டிரூபங்களாய்விளங்குகின்றது. வழிபடுகின்றமெய்யன்பர்க்கு அமிர்தத்துவத்தைக்கொடுக்குஞ்செயலையன்றியும் வெண்ணிறத்தாலும் அமிர்தலிங்கமென்பதை விளக்குகின்றது. பலவாக்கூறுவதென், இந்த அமிர்தசுயம்புமூர்த்தியைப்போற்சிறந்த மூர்த்தி எவ்விடத்துமில்லையென்று அக்கினியைக்கையிலேந்திச் சத்தியஞ்செய்வோம். இச்சிவபிரானை உதயகாலத்திலே மெய்யன்போடுதரிசிக்கப்பெற்றோர் உண்மைஞானிகளிற்கூறுகின்றசமஸ்ததர்மங்களுந்தம்மிடத்தில் விளங்கப்பெறுவார்கள். உச்சிக்காலத்திலேதரிசிக்கப்பெற்றோர்சமஸ்தசித்திகளும் நிறையப்பெறுவார்கள். சாயங்காலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் சமஸ்த இன்பங்களும்பெறுவார்கள். அர்த்தயாமகாலத்திலேதரிசிக்கப்பெற்றோர் பிறந்

திறவாப்பெருவாழ்வாகியபரமுத்தியைப்பெறுவார்கள். தைப்பூச குருவாரம்பூச நக்ஷத்திரம்பௌர்ணமிகூடியதினத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் எவ்வித குரூர பாதகங்களும் நீங்கப்பெற்று அதிபரிசுத்தர்களாய் நினைத்தவெல்லாமெளிதிற் கைகூடப்பெற்று லோகப்பிரசித்தியாய்வாழ்வார்கள். சைத்திரோற்சவத்திற் பத்துநாளும்நியதியாக அன்போடு தரிசிக்கப்பெற்றோர் பூமிச்செல்வம்புத்திரச் செல்வம் பொருட்செல்வம்முதலியசெல்வச்சிறப்பெல்லாம் பெற்றுவாழ்ந்து தேகாந்தத்திலே சிவகதிச் செல்வராய்வாழ்ந்திருப்பார்கள். இச்சூதவனத்தை ப்போய்வணங்குவோமென் றெண்ணி வழிச்சென்றாலும், அங்கே மெய்யன் போடு தரிசிக்கப்பெற்றோர்பெறும்பயனைப் பெறுவார்கள். இச்சிவலிங்கமூர்த் தியைக் காணப்பெற்றவர்கள் ஜனன மரணாதி எவ்வகைத் துன்பங்களையுங் காணமாட்டார்கள். பணிந்தவர்கள் சர்வாண்டங்களுந்தம்மைப்பணியவீற்றிருப்பார்கள். நினைத்தவர்கள் இப்பூமியில் இன்னும்பிறத்தற்குரிய வினையுடையரெ ன்னார்கள்.

இம்மாத்திரஞ்செய்யும் இத்தொண்டர்க்கே இப்பலனெல்லாம் அருள்கின்றதென்றால், இனி இவ்வமுதலிங்கேசரை அன்புமீதூரத்தினந்தோறும்நி யதியாக வழிபடுவோர், திருவலகுப்பணி திருமெழுக்குப்பணி திருநந்தனவ னப்பணி திருமாலைப்பணி தூபப்பணி தீபப்பணி முதலியன செய்வோர், சொர்ணமுதலியவற்றாலாகிய குடங்கள் கலசங்கள் தூபக்கால் தீபக்கால் மணி முதலிய பூஜாபாத்திரங்கள் கொடுப்போர், நித்தியபூசைக்கு வேண்டியபலவகை த்திரவியங்களும் சிறிதும் பழுதில்லாமல் நன்றாகாய்ந்து காலந்தோறுங்கொ டுத்துவிதிவழுவாமற்செய்வித்து, அப்படியேநைமித்திகமாகியமகாதோற்ச வாதி திருவிழாக்கள் விதிப்படி சிறப்பாக நடத்துவோர், திருக்கோயிலி லேபழுதுநீக்குதல் முதலிய திருப்பணிகள் மனமகிழ்ந்து நடத்துவோ ர், சொர்ணரத்னாபரணாதிகள் செய்தளிப்போர், உத்தமமான பசுக்கள் வளர்த் து நாடோறும் பால்கொடுப்போர் முதலிய திருத்தொண்டர்களுறும்பயனை அளவிட்டுச்சொல்ல யாராலாவார்கள். அந்நியதலங்களிலெல்லாம் பலவாற்றிற்றமுன்ன அவ்வவ்விலிங்கசந்நிதிகளிற்செய்யுந்திருப்பணியினாலாகிய திருத்தொண்டெல்லா ந்தரும் பலன்முழுதும் இவ்வமுதலிங்க தெரிசனம் ஒன்றேகொடுக்குமெனில். இகலோகவாழ்க்கையும் பிரமவிஷ்ணுவாதியர் பதலோகவாழ்க்கையும் ருத் திராதியர் வாழ்லோகவாழ்க்கையும் அமரலோகவாழ்க்கையும் அமிர்தலிங்கே சர்க்கு நாடோறும் அன்போடுவிதிப்படிசெய்யும் பூசனையேகொடுக்குமெனில். இவ்வமுதலிங்கேசர் இங்கேசெய்தருளுகின்ற திருவருள்விலாசத்தியற்கையி ல் ஓரணுமாத்திரங்கூட அளவிடமுடியாதாகலின்முழுதுஞ்சொல்ல யாராலாவ ர்கள். அன்பனே நாமுனக்குஇங்கேசொல்லியது அதனுள்மாத்திரையிற்கோ டியிலொருபங்கேனுமில்லை. இதனை அன்போடுபடிப்பவர்கேட்பவர் யாவரும்

முன்செய்தீவினை முழுதும்நீங்கி இம்மையிலேபலபோகங்களும் அநுபவித்துத்தேகாந்தத்திலே திருவடி நிழலிற்கலந்துவாழ்வார்கள்.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்க முற்றிற்று.

ஶ்ருதவனநாமகாரணச்சருக்கம்

சனற்குமாரனே? இனி இத்தலம் ஶ்ருதவனமென்னும் பேர்பெற்ற காரணங் கேட்பாயாக என்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே காசிபமுனி பத்தினிகளாகிய கத்துரு வினதையென்னுமிருவரும் ஏற்றோதாரத்தே இந்திரனுடைய குதிரையைக்கண்டு மூத்தாளாகிய கத்துரு இக்குதிரைவால் வெண்மையா கருமையா வென்று கேட்க, வினதை வெண்மையென்னக்கத்துரு கருமையென்றாள். இப்படி இருவரும் மாறுபட்டுநம்முள்ளே தோற்றவள் வென்றவளுக்கு அடிமையாய்விடுவதே சபதமாகும்;இக்குதிரையை இன்னுமொருமுறைசமீபத்திற் பார்த்துநிச்சயிப்போமென்று பிரதிஞ்ஞைசெய்துகொண்டார்கள். பின்பு கத்துரு, தன் மக்களாகியஅனந்தன் முதலியசர்ப்பர்களைநோக்கி நீங்கள் இந்திரன்குதிரைவாலைக்கருமையாகச்செய்யுங்களென்றாள். அடாதகாரியமென்று அவர்கள்மறுத்ததுகண்டு கோபித்தாள். அவருள்ளே கார்க்கோடன் அவள்கருத்தின்படி அக்குதிரைவால் கருமையாகும்படிதான்இறுகச்சுற்றிக்கொண்டான். பின்புகத்துரு வினதையை அழைத்துக்கொண்டுபோய்க்காட்டினள். பார்த்து நான் உனக்கு அடிமைதானென்று கூறி அன்றுமுதல் அக்கத்துருவுக்குஅடிமைவேலை செய்துவருவாளாயினள்.

அப்போது கத்துரு நான் பாதலலோகம் போகவேண்டும், என்மக்களாகிய சர்ப்பர்களை உன்மகன் கருடன் சுமந்துவர நீ என்னைச்சுமந்து செல்வாயாக என்றுகூற, அப்படியே வினதையும் அவள் மகன் கருடனுஞ்சுமந்து செல்லப் பாதலத்திற்சென்ற அளவிலே, சர்ப்பர்கள் கருடனைப்பார்த்து இங்குள்ள பலதீவுகளும் பார்க்கவேண்டும்; எங்கள் அடிமைக்காரி மகனாகிய நீ எங்களைச் சுமந்துசெல்லென்றார்கள். கருடன் அதுகேட்டு உடனே தாயை நோக்கி இவர்கள் உன்னை அடிமையென்றகாரணமென்னென்று கேட்க, வினதை முன்னிகழ்ந்ததைக்கூற, உடனே கருடன் சர்ப்பர்களைநோக்கி என் தாய் உங்களுக்கு அடிமையாயிருத்தலை நீக்கிக்கொள்ளு நிமித்தம் உங்களுக்கு ஏதுசெய்யவேண்டுமென்றான். சர்ப்பர்கள் தேவாமிர்தம் தருவாயானால் விலக்கிவிடுகிறோமென்று சொல்ல உடனே கருடன் மார்க்கத்திலேசில ஆச்சரியகாரியங்கள் செய்துகொண்டு சுவர்க்கத்தையடைந்துயுத்தத்திலே இந்திராதிதேவர் யாவரையும்வென்று, சர்ப்பகோடிகள் அக்கினி விடம் இரும்பு

முதலியன ஒவ்வோர்மதிற்போலச்சூழ்ந்துகொண்டிருப்ப, அவற்றின் நடுவில் அக்கினிமயமான சக்கரவட்டத்தினுள்ளே உடலை ஒடுக்கிக்கொண்டுசென்று தருப்பையினாற் சூழப்பெற்றுள்ள அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான். அப்போது இந்திரன் தடுக்கவும் வலியின்றி விட்டுவிட்டு மனமின்றி வருந்தி இணக்கத்தாற்பெற நினைந்து அக்கருடனருகேவந்து நயந்த மொழிகூறிப் பக்ஷிகளுக்கரசே! நீ இந்த அமிர்தத்தைச் சர்ப்பர்களுக்குக்கொடுக்க அவர்கள் அதையுண்டு எங்களை வருத்தினால் உனக்கு என்ன லாபமுண்டு, தயவு செய்க என்று வேண்டிக்கொள்ளக், கருடன் பிரதிஞ்ஞைப்படி. நான் இக்கடத்தைச் சர்ப்பர்களுக்கு எதிரே வைத்துவிட்டு ஒரு உபாயஞ்செய்கிறேன். அப்போது நீ கிரகித்துக்கொள்ளென்றுசொல்லி, இந்திரனும் பின்தொடர ஆகாயமார்க்கமாக வரும்போது செல்லும் வேகத்தாலும் சிறகின் காற்றினாலும் அவ்வமுதஞ்சிதறி இத்தலத்தினெல்லைமுழுதும் பரம்பின. அவ்வமிர்தத்துளிகளினின்றும் அளவில்லாதமாமரங்கள் முளைத்தெழுந்தன. தான் நினைத்தபடியேகருடன்சென்றுசர்ப்பர்களுக்கெதிரே அமிர்தகடத்தை வைத்துத் தன்தாயின் அடிமைத்தொழிலை நீக்கிக்கொண்டு அவர்களை நோக்கி இந்த அமிர்தம் அதிபவித்திரமானதால் ஸ்நானஞ்செய்து சுசியோடுபுசியுங்களென்ன, அப்படியே அவர்கள் ஸ்நானஞ்செய்யப் புறப்பட்டசமயம் இந்திரன் அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டான்.

அமிர்தத்துளிகளிலேமாவிருக்ஷங்கள் முளைத்தெழுந்து ஆகாசத்தை யளாவி விஸ்தாரமாக வெளியின்றிச்செறிந்து எங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற மகிமை, இங்கு அநவரத சாந்நித்தியமாய் வீற்றிருக்கருளுகின்ற ஸ்ரீமத்தியேஸ்வரஸ்வாமி திருவருளாகியதன்றன்மை யுணர்ந்தவர்களாய்க், காசிபர் மார்க்கண்டர் கௌதமர் பிருகு அகஸ்தியர் கர்க்கர் வியாசர் சுகர் அத்திரி குற்சகர் புலகர் யஞ்ஞபாலர் பரத்துவாசர் சதுர்த்தனர் சனகர் சனந்தனர் வருணர் சத்தி வாமதேவர் கௌசிகர் பராசரர் கவேனர் புலத்தியர் வசிட்டர் முதலாக அளவிறந்தமுனிவர்கள், தாங்கள் வசித்திருந்தவேறுபலதானங்களையும் சமஸ்த சிவக்ஷேத்திரங்களையும்விட்டுநீங்கி இத்தலத்து வந்த அளவிலேயே வசித்தற்குரிய சிறப்பென நினைந்து சித்தசுத்தியாதிஆன்மலாபமுற்றும் பலித்தின் அளிக்கத்தக்க நிர்மலத்துவாதிவிசிட்டகுணங்களோடு விளங்குதலைக் கண்டு நோக்கி, இது யாமனைத்தையும் வசிக்கத்தக்க உத்தமோத்தமஸ்தலமென்று செயலையுந்தெரிந்து நிச்சயித்து, அம்முனிவரெல்லாரும் ஆங்காங்குப் பர்ணசாலையுண்டாக்கிக்கொண்டு ஒருகாலத்தும்இத்தலத்தை நீங்காதவராய்த்தாமே வசித்துவெங்குமுள்ள சிவதீர்த்தங்களெல்லாம் இத்தலத்தில் வந்துதங்குக என்று நினைத்தார்கள். அப்படியே சர்வலோகங்களிலுமுள்ள சமஸ்த சிவதீர்த்தங்களும்இத்தலத்தின் முக்குளஸ்நான எல்லைக்குள்ளே அநேகமாயிருப்ப

தி நீர்நிலைகளாகவந்துநிறைந்து தம்மிடத்துவந்து தரிசித்தல்பரிசித்தல் மூழ்குதல் முதலியன செய்கின்றவர்களுடைய எத்தகைய பாதகங்களையும் உடனே நீக்கி அநேக பலன்களைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

அமிர்தத்துளியினின்றும்முளைத்த மாவிருக்ஷங்கள் செறிந்திருத்தலால் இதற்கு அமிர்தகுருதவனமென்றும் ஒருபேரியைந்தது. உலகமெல்லாம் அமிர்தகுருதவனமென்னுந் திவ்யநாமச்சிறப்பையும் அதற்கிணங்க அமிர்தலிங்கேசர் அங்கு அடுத்தார்க்கு அருளுகின்றபலவகையான இகபோக விஸ்தார ஞானமோக்ஷப்பெருக்கத்தையும்நோக்கிசிவக்ஷேத்திரங்களெல்லாவற்றினும் உத்தமோத்தமதரமென்று போற்றுகின்ற இவ்வஸ்தலமிதுவேயாகும். இவ்வருமைபெருமை விளங்குகின்ற இத்தலமகிமை அதிரகசியமாயுள்ளது. மெய்யன்பு நீங்காத அதிதீவிர பரிபக்குவசீலர்களுக்கேயல்லாமல் அங்கியர்களுக்கு எவ்வித காரணத்தாலும் இத்தலமகிமா ரகசியத்தைச் சொல்லாதேயென்று குருநாதனாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான்எனக்கு உபதேசித்தருளினார். மிகவும் நுண்ணறிவுணர்கின்ற அதிபூதபுத்திமானாகிய உனக்கு நாம்சொல்லவும் வேண்டுமோ? இதனை அன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் யாவரும்இம்மையிலே புத்திரமித்திரகளத்திராதி சகலசம்பத்தும் பெற்றுவாழ்ந்துதேகாந்தத்திலே பிறந்திறவாப்பெருவாழ்வாகிய நித்தியானந்த பரமோக்ஷம்பெற்று வாழ்வார்கள்.

குருதவன நாமகாரணச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்றசருக்கம்.

—:0:—

சனற்குமாரனே? இனி ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சரித்திரங்கேட்பாயாகவென்று நிருநந்திதேவர்கூறுகின்றார். திருப்பாற்கடலிலே மணித்தீவிலே சுவேதபுரத்திலுள்ள திருக்கோயிலிலே, தேவர்முனிவர்முதலியோர் வணங்கித் துதிசெய்துருப ஸ்ரீதேவி பூதேவி நீளாதேவிசமேதராய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற விஷ்ணுமூர்த்தி பாதங்களிலே ஆதிசேடன் வணங்கித்துதித்து நின்று எம்பெருமானே? பிறவிப்பெருங்கடலைக்கடந்து பிறந்திறவாப்பெருவாழ்வாகிய நித்தியானந்த பரமோக்ஷங்கொடுப்பதாயும் வேதவேதாந்த சாஸ்திரசம்மதமாயுமுள்ள உண்மைமார்க்கம் இன்னதென்று அடியேனுக்குபதேசித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். விஷ்ணுமூர்த்தி அருளுகின்றார். சற்குண சம்பந்நனிசேடனாகிய சேடனே? சர்வஞ்ஞத்துவாதி அஷ்டமங்கள திவ்யகுண பராபரமூலகாரண சச்சிதானந்த நிர்மல நிர்விகற்ப ஆதிமத்தியாந்தரகித அநாதிநித்திய சர்வவியாபக சமயாதீத சுயம்பிரகாச சிவதத்துவோபசாந்தாதி திவ்விய வாசகவாச்சியலக்ஷியமாய்ச் சமுசாரசாகரத்தைக்கட

த்துவதாய் வேதமுடியில்விளங்குவதாயுள்ள சதாசிவத்தை யுள்ளபடி யுணர்ந்து உபாசித்து நிலைநிற்கும் உத்தமரெவரோ அவர்களே நீகேட்ட உண்மை மார்க்கம் உள்ளபடி அறிவார்கள். இது அறியாதாரெவரோ அவர்களே காருள்ளே அதமராவார். ஆகலாற் சதாசிவபூசனையே விருப்பத்தை முடிப்பது. இது சத்தியம். எவர்கள் அசையாநிலையினராய் விஷயங்களிற்செல்லாது இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்து கிரமமேற்கொண்டொழுகுவார்களோ, அவர்களே முமூட்சுக்களாவார். அசக்தர்களாகுல் இயன்றளவு விதிகப்படத்திரேயாமெசிவ பூஜாதிகியதிமேற்கொண்டொழுகலே முறையாகும். இப்படியே தொடர்ந்தும் வரைவினைப்போகாநுபவத்தோடு செய்துவரும் சிவபூஜாபலத்தாற் சிவஞானம்பெற்று அதனுல் சுத்தாத்துவித பரமுத்திபெற்றுவாழ்வார்கள். ஆகலாற் சமுசாரசாகரங்கடந்துசித்தியாவதற்க பரமுத்திபெறுதற்கு முக்கியகாரணம் இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்து சுத்த சிவஞானவாயிலாக உண்மையுணர்ந்து செய்கின்ற சிவபூஜையன்றிவேறில்லை.

உண்மையுணர்ந்து சிவத்துவப்பேற்றையடைதற்கு இடையூறுகள் சர்வசீவர்களிடத்தும்பசுத்துவம்ஒழிவின்றிவிசித்திருக்கின்றது. இப்பசுத்துவநீக்கஞ்செய்வது பாசுபததீக்ஷையாகும். இதுவிரஜா ஹோமத்தோடுசெய்வதாகும். இது பன்னிருநாள் விரதநியமத்தோடுசெய்யத்தக்கது. இந்த ஹோமத்துக்குப் பெரும்பாலும் சமித்துக்கோமயமேயாகும். இக்கோமயம் பசுக்களினின்றும் எடுத்துக்கொள்ளுங்காலம் அமாவாசை, பௌர்ணமி, அஷ்டமி, சதுர்த்தியென்று நான்குதினமாகும். இத்தினங்களிலே, சாஸ்திரத்தகுதியிற் கன்றீன்றபசு, நோயுள்ளபசு, சதுக்கண்ணிப்பசு, மலட்டுப்பசு, கிழப்பசு, கன்றிறக்கப்பெற்றபசு, மலந்தின்னும்பசு ஆகிய இவையல்லாத பசுக்களிற் கோமயம் வெளிவருஞ்சமயம் நிலத்தில் விழுமுன்பு தாமரையிலையிலே சத்தியோஜாதமந்திரஞ்சொல்லி வாங்கி, அக்கோமயத்தின்மேலுள்ள மெழுமையை நீக்கி அதிலே வாமதேவத்தாற்கோசலம்விட்டு அகோரத்தாற் பிசைந்துருட்டி உலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு, அதன்பின்புதான் அந்தஹோமஞ் செய்யவேண்டும். சத்தியாக்கினி அரணியிற்கடைந்தெடுத்த அக்கினி சூரியகாந்தக்கல்லில்விளைந்த அக்கினி இம்மூன்றிலொன்றெடுத்துத் தற்புருட மந்திரத்தால் மூன்று ஊழாத்திவைத்த கோமய * கட்கத்திற் பற்றுவித்துப் போதாயன சூத்திரம் அறுவகைச்சூத்திரங்களுள்ளே அவரவர்க்குச் சொந்தமாயெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டசூத்திரவிதிப்படி தக்கமந்திரங்களால் (கூக) தத்துவாதியாகத்தியெய்துபசுசெய்யாமல் உரிய ஆகுதிகள்செய்து, புதிய சிவலிங்கமொன்றை அங்கே பிரதிட்டைசெய்து விதிப்படி பூஜித்துச், சற்பிரமணபோஜனஞ்செய்வித்து, அன்றியும் நாலுயாமங்களிலும் அவ்விலிங்கபூசனை விசேஷமாகச்செ

* கட்கம்—உலர்ந்தது.

ய்து, பசுத்துவநீக்கமும் சிவத்துவப்பேறும் அருளும்படி ஒவ்வொருகாலமும் வேண்டித்துதித்து வணங்கி, இப்படியேபன்னிருநாளும் ஓமத்தோடு பூஜைசெய்து, பதின்மூன்றாநாள்நித்தியவிதிமுடித்துக்கொண்டு பூசித்த அச்சிவலிங்கத்தை ஆசாரியனிடத்தே உரியமுறையோடு தானஞ்செய்து, அவ்வாசாரியனோடு சற்பிராமணபோஜன மாகேசுரபூஜை தக்ஷிணையாதிகள் சிறப்பச்செய்து இப்பாசுபததீக்ஷையை இடையூறின்றி முடிப்பாயாகில் பசுத்துவநீங்கி நிர்மலனாவாய்.

இச்செயல்முடிவிலே, இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து இந்தவிரஜா ஓமகுண்டத்துள்ள விபூதியாவது சிவாக்கினிகுண்டங்களிலுள்ள விபூதியாவது கையில்வைத்துவலக்கையால்மேல்மூடிக்கொண்டு " அக்கினி " என்பதுமுதலிற்கொண்ட மந்திரமுதல் எழுமந்திரங்களால் மூன்றுமுறை அபிமந்திரித்து "ஓம் மாபோவா, ஆபோவா" என்னுமந்திரங்களால் நீர்தெளித்து, அத்திருநீற்றை மூன்றுபாகமாக்கி ஒருபாகத்தை ஈசானத்தாற்சிரசிலும், தற்புருடத்தால் நெற்றியிலும், அகோரத்தால் இருதயத்திலும் வயிற்றிலும் தோள்களிலும், வாமத்தால்நாபியிலும்சத்தியோசாதத்தால் முழந்தாள்கள் கரங்களிலும் லேபனமாகப்பூசி, மற்றொருபாகத்தைச் சிரமுதலாக உடலெங்கும்பூசி இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து, மற்றொருபாகத்தைச் சிரமுதல் ஐந்திடத்தாவது பதினாறு முப்பத்திரண்டு முப்பத்தாறிடத்தாவது திரிபுண்டரமாகத் தரிப்பது முறையாகும். இத்திருநீறு தரிப்பவரே பசுத்துவநீங்கப்பெறுவார்கள். இப்பாசுபததீக்ஷைமுற்றும் மெய்யன்போடு விதிப்படி செய்யினும் இதற்குள்ளுயிர்போல்வதொன்று பெறவேண்டுவது அவசியம்.

அதாவது உத்தமோத்தம சிவமூல பஞ்சாக்ஷர மகாமந்திரமே. இது சப்தகோடி மகா மந்திரங்களுள்ளுஞ் சிறந்த ராஜாதி ராஜமந்திரம். இதுவே பாசுபத தீக்ஷாபலனைத் தருதற்கு முக்கிய காரணமாகும். நிர்மலமோக்ஷதாயகமாய் உத்தமர்களிருதயத்தில் விளங்குகின்ற இம் மகாமந்திரத்தில் ஒரு எழுத்தின் மகிமையேனுஞ் சொல்லவாவது நினைக்கவாவது என்னாலும் அயனாலும் எவராலுமியலாது. இம்மந்திரம்வேதசிவாகமபுராணேதிகாசாதி சகல சாஸ்திரங்களுக்கும் தன்னுள்ளே இடங்கொடுத்து வைத்துக்கொண்டு அவற்றைவிளக்கிக்காட்டுவது. இம்மந்திரம்சச்சிதானந்த சுத்தாத்துவித பரிபூரண பரமசிவம் தன்னிடத்தே அநவரதம் வீற்றிருந்தருளப்பெறுகின்றது. இது பிரணவஞ்சேர்க்க ஆறெழுத்தாகும். மற்றுந்தேவதாமந்திரங்களாகிய அஷ்டாக்ஷராதிகள் பிரணவமுஞ் சேர்த்தேதத்தம் அளவு எண்ணப்படுவன. சிலமந்திரங்கள் அந்தத்திலுள்ள நமாதிகள் சேராமலே தத்தம் அளவு எண்ணப்படுவன. பிரணவத்தோடு சேர்ந்து ஆறெழுத்தாயிருந்தும் வேதசிவாகமாதிநூல்களெல்லாம் திருவைந்தெழுத்தென்றே வழங்குவ.

அளவில்லாத சிவஞானமுனிவர்கள் இத்திருவைந்தெழுத்தைப் பேணியே சிவத்துவப்பேறு பெற்றார்கள். அளவிலாத் தேவர்கள் விரும்பிய பதவிகளைப் பெற்றார்கள். இம்மகாமந்திரம் சிவகோடிகள் மலபந்தம் நீங்கி உய்தற்காகவே பரமசிவனுற் கொடுக்கப்பெற்றது. இது யாருடைய மனத்தில் நீங்காதிருக்குமோ அவர்களுக்கு வேத புராணாதிகளால் அரியதவங்களினுல் மூர்த்திதல தீர்த்தங்களால் யாகாதி கருமங்களினுல் ஆகவேண்டியதொன்றுமில்லை. மெய்யன்போடு இதனை ஓதாமல் வேறு எவ்வித சாதனோபாயங்கள் செய்யினும், அபாரதுக்கபூரணபயங்கரகாரமாயுள்ள சமுசாரசாகரத்தினைக் கடக்கமுடியாது. இது யாவர்க்கும் உள்ளபடி சிவசொரூபத்தை விளங்கச்செய்யும் ரத்னதீபம், இதுவே நான்குசாதியார் முதலிய பலருஞ்செபித்துய்யத்தக்க சர்வோபகார மந்திரமாகும். இது அநவரத சத்தியமாதலினுல் தூல முதலியபூர்வாங்கங்கள் உரிதகால முதலியயாதும் வேண்டாமலும் உபதேசிக்கக்கூடிய அதிபரிசுத்த சுயம்பிரகாச மகாமந்திரமாகும். இதிலே "சிவ" என்னும் இரண்டெழுத்தின் மகிமாதிசயம் பிரமனேனும் மாலேனும் எம்முனிவரானும் வேத வேதாந்தங்களானும் ஒருசிறிதேனும் உள்ளபடி யுணர்ந்துரைத்தல்அசாத்தியமே. இது சற்குருவானுபதேசிக்கப்பெறுமையால் செபித்தாலும் எண்ணியகாரியம் ஒரு சிறிதுங்கைகூடப்பெறுர்கள். சற்குருவாற் பெற்றுஉத்தமோத்தம சிவக்ஷேத்திரங்களிலிருந்துசெபித்தால் வினைத்தளையெல்லாம் நீங்கவெளிதாக உடனே கைகூடுவது சத்தியம். எல்லா உயிர்களுக்கும் மனத்தாலும் ஓருஞான்றுந் துன்பிழையாதவராய் விஷயாசக்காரங்களற்றோராதாதிகள் பொய் கூறல் முதலிய சமஸ்த தீமையுமில்லாதவராய் சிரேஷ்டரியர்களாய்த், தம்மைவந்தடுக்கின்ற சீடர்களிடத்தே பிரியத்தோடு செய்யுந் தீக்ஷையினுலே பழுது முழுது நீக்கி ஆத்மசாமர்த்தியைத்தெரிவிக்கக்கூடிய மெய்ஞ்ஞானமுதலிய உத்தமசத்துவ குணங்களெல்லாம் நிறையப்பெற்றவர்களே இம்மகாமந்திரோபதேசஞ் செய்தற்குரிய ஆசாரியரானவர்கள். இதனையும் திருவருட்பரிபூரணவிலாசஉத்தமோத்தமசிவஸ்தலத்திற்செபிக்கில் சீக்கிரத்தவைகள்பலிக்கெல்லாம் உடனேகைகூடும். அத்தலங்களாவன, ஸ்ரீசைலம், மேரு, மந்தரம், இமகிரி, கேதாரம், காசி, பிரயாகை, ஸ்ரீசைலம், புஷ்கரம், மல்லிகார்ச்சுனம், கோகர்ணம், திருக்காளத்தி, விருத்தாசலம், காஞ்சிபுரம், அருணசலம், சிதம்பரம், திருவையாறு, திருவிடைமருதூர், வேதாரணியம், சூதாரணியம், மதுராபுரிமுதலிய சுயம்புலிங்கங்கள் வீற்றிருக்குஞ் சிவஸ்தலங்களும், நைமிசாதிஉத்தமாரணியங்களும் வில்வங்கொன்றைமுதலியசிவசாந்நித்திய விருக்ஷமூலங்களுமேயாகுமென் றுகூறிய விஷ்ணுமூர்த்தியாதங்களிலே, ஆதிசேடன் பலமுறைவணங்கி இப்போது அடியேற்குச்சொல்லிய எல்லாம்னைதுபதியாகியதங்களிடமே பெற்றுக்கொள்ளும்விருப்பமிக்குடையேன் அருளுகவென்று பிரார்த்திக்க, விஷ்ணுமூர்த்தி அப்படியே செய்வோ

மென்று அருள, அச்சேடன் மிகமகிழ்ந்து சந்நிதியிலுள்ள புண்ணியதீர்த்த ஸ்நானம் விபூதிருத்திராக்ஷதாரணஞ் செய்துகொண்டு, தாம்பூலத்தோடுதனதுமாணிக்கரத்தினங்களைப்பாதகாணிக்கையாகவைத்துவணங்கித்துதித்து நின்றான். அவனுக்கு அக்குருமூர்த்தியாகிய விஷ்ணு பாசுபததீக்ஷாதிகள் விதிப்படிசெய்து அத்திருநீறு கொடுத்துத் தம்மைச் சிவமாகப்பாவித்துக்கொண்டு தமக்கு நேரே ஆதிசேடனைக் கீழிருக்கச்செய்து அஸ்தமஸ்தகசையோகாதி தீக்ஷாசமஸ்காரங்களெல்லாம் விதிப்படி செய்து திருவைந்தெழுத்தை யுபதேசித்துச் சிவமயமாக்கினார். உடனே ஆதிசேடன் தான்வேறு சிவன் வேறென்னும் பேதநீங்கி அவனே தானேயாகின்ற நித்தியானந்தப் பெருவாழ்வு பெற்று மேலுங்குருபாதங்களில் வணங்கி,முன்சொல்லியபடி சுயம்பு லிங்கபூசனையிலேமிக விருப்புற்றிருந்தான். இதனை அன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர்கள் இகவாழ்வு முற்றும் பெற்றுவாழ்வதோடு சற்குருவின் திருவருள் பெற்றுப் பசுத்துவ நீங்கிச் சிவத்துவப்பேறுடையர்களாய்த்தேகாந்தத்திலே பரமுத்தியும்பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடனுபதேசச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? இனி ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சரித்திரங் கேட்பாயாக வென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். விரஜா ஹோம பாசுபத தீக்ஷாசமஸ்கார ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரோபதேச சிவத்துவப் பேறுபெற்று ஆனந்தசாகரத்தமிழ்ந்திய ஆதிசேடன் விஷ்ணுபாதங்களிலே மேலும் வணங்கித்துதித்து எம்பெருமானே? அடியேற்கரிய இத்திருவருட்பேற்றிற்கிணைய இனிச் சிவலிங்கமும் பெற்றுப் பூஜித்துவரும் பெரும்பேறு அளித்தருள்க வென்று பிரார்த்திக்க விஷ்ணுகூறுகின்றார். சேடனே பூமியிலே சோழநாட்டிலே சூதவனமென்னும் உத்தமோத்தம சிவஸ்தலத்திலே, சர்வசீவர்களும் உய்யும்பொருட்டு வீற்றிருந்தருளுகின்ற அமிர்தமய சுயம்புலிங்க மூர்த்தியைச் சிவாகம விதிப்படி பூஜிப்பாயாக. அத்தலத்துக்குநீ செல்லுங்கால் அளவில்லாத சொர்ணரத்தினாதி பலபொருட்பெருக்கோடு, வேதசிவாகமாதி முற்றுணர்ந்த ஆதிசைவர்களையும், சற்பிராமணர்களையும், காசியப முதலான சிற்பநூலுணர்ந்து அவ்விதிப்படிசிவாலயத்திருப்பணியாதிகள் தெளிவாக நாலுவித வைச்சாதுரிய பரிசீலன சாமர்த்தியத்தோடு செய்யத்தக்க வளைகத்தும் வல்லவர்களாகிய சாதகர்களோடு தேவகம்மியனையும், மற்றும் பரிசனங்களையும் அழைத்துக்கொண்டு விரைவாக அச்சூதவனத்திற்சேர்ந்து, அத்தினத்திலே க்ஷேத்திரபிண்டாதிசெய்து உபவாசாதிநியதியோடு ஆன்மார்த்த சிவலிங்க பூஜைசெய்வாயாக. அது சமஸ்த தலங்களிலுமுள்ள சமஸ்த சிவலிங்க பூஜா பலனையுங்கொடுக்கும். ஆதலினால் இங்கே உனக்கு ஒரு மா

கத சிவலிங்கந் தருகின்றோம்; இதனை எக்காலமும் நியமமாகப் பூசித்து வருவாயாக என்று அவ்விலிங்கத்தை ஓமாதி சமஸ்கார சம்பந்தப் பூசித்துக் கொடுக்க, உடனே ஆதிசேடன் மீட்டும் வணங்கி இருகையும் விரித்தேந்தி விதிப்படி மந்திர தந்திர கிரியா விகற்ப மெல்லாம் அவ்வாசானே காட்டத் தெரிந்து, அம்முறையே அம்மரகதலிங்க பூஜனையைச் செய்து முடித்து, மேலும் ஆசானை வணங்கி எதிர் நின்று எம்பெருமானே! இந்த ஆன்மார்த்த சாலிங்க பூஜனையே சகல தல சிவலிங்க பூஜாபலன் முழுதுந் தந்து விடுமென்றால் நாங்கள், முன் ஸ்வேதவனத்தில் அமுதசுயம்புலிங்க பூஜை செய்யவேண்டிய தென்னை? இச்சந்தேகம் நீக்கியருளுகவென்று வேண்ட, விஷ்ணு அவனை நோக்கி ஆதிசேடனே? நாம் இப்பொழுது கூறும் ஆன்மார்த்த பூஜாபலமெல்லாம் வேதசிவாகமாதிசிவசாஸ்திரசம்மதமேயாம். அதுவேயன்றி தானமாகிய பரார்த்த லிங்கபூஜை செய்யவேண்டியதும் சிவ சாஸ்திரசம்மதமே யாதலால் அதனை முற்கூறினோம். அத்தகைய லிங்கங்கள் பற்பலவகையாகும். அவை யெல்லாவற்றினும் சுயம்புலிங்கம் விசேஷமாம். அவை யெல்லாவற்றினும் இச்ஸ்வேதவனத்து அமுதசுயம்புலிங்கம் அதிகமாதலால் உன்னை அங்கே செல்லுக வென்றோம் அப்படியே நீ சென்று, திருக்கோயிற்றிருப்பணி முதல் பாபிஷேகாதியெல்லாம் விதிப்படி செய்வித்துநீயும் அவ்வமுதலிங்கேசரைப் பூஜித்து, ஒவ்வொரு வருஷத்தோறும் பன்னிரண்டு மாதங்களிலும் வரும்படி நடைக்கத்தக்க விசேஷ தினங்கள் சாதனஞ்செய்து கொடுத்துச், சுவர்ண ரத்தினவாஹனங்கள் பாத்திரங்கள் வேண்டியவெல்லாம் நிறைவித்து, நித்தியநைமித்திகாதிபூசனைகள் எப்போதும் நடக்குமாறு செய்து, அப்பரார்த்தபூசை செய்து வருகின்ற ஆதிசைவர்களாகிய குருக்கள்மார் ஒவ்வொருவருக்கும் தருமமான மாளிகைகளும் அமைத்து, அவை யொவ்வொன்றிலும் எல்லாப் பொருள்களும் நிறைத்துவைத்துச், சொர்ண ரத்தின வாஹனங்களும் அவர்களுக்குத் தத்தஞ்செய்து, மிகுதியான விளை நிலங்களையும் அவை யெக்காலமும் அவர்களுக்கே சாசுவதாவுடைமைகளாகச் சாசனஞ் செய்து கொடுத்து, நீயும் ஆன்மார்த்த மரகதலிங்கபூசனையும் பரார்த்த அமுதசுயம்புலிங்க பூசனையுஞ் செய்து கொண்டு அத்தலத்திலிருப்பாயாக. இப்படிச் செய்வாயாகில் முதிர்ச்சியுறாத இருவினை யொப்புமலபரிபாகசத்தி பாதங்களைத்தந்து கூடி நித்தியானந்தமா போகப் பெருவாழ்வு பெறுவாய். இது சத்தியம். நீ பூசிக்கும் அவ்வமுதலிங்கத்தை இனி அநேக ரிஷிகள் தேவர்கள் பூசித்து இஷ்டசித்திகளைப் பெறுவார்கள். நாமும் பின்வரும் சுயம்புமன்வந்தரத்தில் அவ்விலிங்கபூசையால் வேண்டியனவெல்லாம் பெறுவோம். இனிப் பலவார் விரிப்பதென். நீ சிறிதும் தாமதியாமல் அச்ஸ்வேதவனஞ் செல்வாயாக என்று கூறினார். இதனை மெய்யன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர்கள் இம்மையிலே சகலபோகங்களும் அனுபவித்து உண்மைஞானத்தாற் பரமுத்தியைப் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

சனற்குமாரனே இனி ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சரித்திரங்கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்கூறுகின்றார். விஷ்ணு முன்கூறியவெல்லாங்கேட்ட ஆதிசேடன் பெருமகிழ்வுற்று அன்புமீதூரச்சூதவனஞ்செல்லுங் கருத்தனாய் உலகர் தனது ரூபங்கண்டஞ்சாதபடி முன்போலப் பதஞ்சலிரூபங்கொண்டு விஷ்ணுபாதங்களில்வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு அவர்கூறியபடியே அளவில்லாத சொர்ணரத்தின திரவியாதிகளோடும் ஆதிசைவப்பிராமணர் வைதிகப்பிராமணர் தேவகம்மியனாதியரோடும் புறப்பட்டுத்திருக்கைலாயம் முதலிய சிவஸ்தலமெல்லாந்தெரிசித்துக்கொண்டு வேதாரணியத்தினின்றும் மேற்றிசைநோக்கிவருங்கால் அதிதூரத்தே ஆகாயத்தை அளாவிநிற்குஞ் சூதவனந்தோன்றக்கண்டு உடனேமிக்க ஆராமையோடு நிலத்தில்வீழ்ந்து வணங்கியெழுந்து அநேகசுபநிமித்த சகுனங்கண்டு பேரானந்தத்தோடு வருகின்றான். அப்படிவருங்காற் சூதவனத்துள்ளே மார்க்கண்டாதி சகல முனிவர்களுக்கும் அநேக நன்னிமித்தங்களுண்டாயின. அம்முனிவர்யாவரும் மார்க்கண்டமுனிவராச்சிரமத்தில் ஒருங்குகூடி இந்நிமித்தங்கள் ஏககாலத்தில் நம்மில்யாவருக்குந்தோன்றியகாரணம் என்னென்று யோசிக்கும்போது, முனிவர்களே ! விஷ்ணுவாலுபதேசிக்கப்பெற்ற அதிபரிசுத்தனாகிய ஆதிசேடன் அமிர்தசுயம்புலிங்க தெரிசனைந்தப் பெரும்பேற்றிற்கணியனாய் இவ்வனத்துக்கணிமையில்வருகின்றான் ; அவன்வரவு உங்கள் அருந்தவப்பயனேயாகும்; அப்புண்ணியசீலன் வரப்பெறுதலால் அதனைக்காட்டும் உற்பாதமாக நன்னிமித்தங்கள் தோன்றினவென்று ஆகாயத்தினின்றெழுந்த அசரீரிவாக்கைக்கேட்டு, முனிவர்யாவரும் மிகமகிழ்வுடையாராய் எதிர்கொளச்செல்லுங்கால், அவர்களெதிரே ஆதிசேடனும் கூட்டத்தோடு அங்குவரக்கண்டு யாவரும் பேரானந்தப்பெருங்கடலிற்படிந்தவர்களாய் வணங்க, அதற்குமுன் சேடனும்வணங்கி அன்புமிக்க உபசாரங்கூறி அவர்களோடு மார்க்கண்டமுனிவராச்சிரமத்தில் வந்து தவவிருத்திகளை விசாரித்துக்கொண்டிருந்து, சிலமுனிவரோடுசென்று மார்க்கண்டதீர்த்தத்திலே விதிப்படி ஸ்நானநித்தியாதிகள் முடித்துக்கொண்டு அமிர்தலிங்கதரிசனத்திற் பேராசைசெலுத்தச்செல்லுங்காற், காதுக்கினிமையான ஓரொலித்திரட்சிகேட்க, அத்திசைநோக்கி வரவர அவ்வொலி அக்ஷரவொலியாய்த், திவ்விய மந்திர சிவநாமகோஷமாய்க், கிளிமுதலிய பக்ஷிகளாற் செபிக்கப்படுவனவாய்த் தோன்றநோக்கிப் பெருமகிழ்வுற்றுச்சமீபித்து அநேக விருக்ஷங்கள் கொடிகள் பக்ஷிகளின் அருஞ்செயல் நோக்கிச்சென்று, மிக உந்நதமான ஒருமாவிருக்ஷத்தோடு கொன்றை வில்வமுதலிய மரங்கள் செறிந்து, மேலே மல்லிகைமுல்லையாதி கொடிகள் நெருக்கமாய்ப்படரப்பெற்று, ஒரு ஆலயம்போல அங்கொரு சூழல்தோன்றக்கண்டு, மி

கவிழ்ந்து வரும்போது, கன்றுகளோடு பலபசுக்கள் அச்சுரங்கினுள்ளே போதலும் பணிதலும் வலம்வருதலுஞ் செய்யப் பலபுலிகள் திருவலகுப்பணி செய்யப் பலயானைகள் நீர்தெளிக்க மற்றும் மிருக பக்ஷிகள் தியான யோகாதிகள் செய்யக்கண்டு, பேராச்சிரியமும், பேரானந்தமும், பேரன்புமுடையனாய் எம்முனிவர்களோ இவ்வுருவங்கொண்டு இப்பணிகள் செய்கின்றனரென்று துணிந்து பணிந்து களித்துருகுமனத்தனாய், உபாயம் பலகூறி உள்ளே புகுந்து அமிர்தலிங்கத்திருவுருவங் காணப்பெற்றனன். உடனே தன்வசமிழந்து பரவசமாகிச் சிவானந்தசாகரத் தழுந்திப் பன்முறை நிலமுறவணங்கி யெழுந்து, அச்சிவலிங்கத்திருமேனியழகும், திருவருட்பொலிவும், அமிர்தமயமேயாகியவிளக்கமும், வெள்ளொளிப்பிழம்பாய் விளங்குமேன்மையும், மற்றுமற்புதங்களும், உற்றுநோக்கி அன்பேயுருவமாய் அருளேயேநோக்கிக்கண்ணீருங்கம்பலையும் உண்ணீர்மைதோற்ற நின்று அவ்விறைத் துதிபுரிந்தான். அத்தினம் தைமாசம் குருவாரம் பௌர்ணிமைதிதி பூசநக்ஷத்திரமாயிருப்பது தெரிந்து இத்தினமல்லவா நமக்கு முன்னும் திசம்பரத்திலே ஆனந்தநடனங்காட்டியதென்றுமிகமகிழ்வுற்று, இத்தலத்தில் இத்தினத்திலே இவ்வமுதலிங்கதரிசனஞ் செய்து உற்சவாதிசெய்தோர் புத்திரமித்திரகளத்திராதி சகலசம்பத்துக்களுடனே இம்மையிலே அநேககாலத்திற் சீர்க்காயுசுமான்களாய்வாழ்ந்திருந்து தேகாந்தத்திலே சுவர்க்காதியின்பெல்லாமநுபவித்துப் பின்பரமுத்திபெற்றுவாழ்வார்கள் என்றுகூறி அதன்மேற் புஷ்பபலாதிகொண்டு அமிர்தலிங்கேசனைப் பூசனைசெய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்புடன்படிப்பவர் கேட்பவர் தீவினைமுற்றும் நீங்கப்பெற்று இகபோகமெல்லாமெய்திப் பின் சிவாநுபூதிச்செல்வர்களாய்த் திருவடிநிழலிற்கலந்துவாழ்வார்கள்.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் திருப்பணிச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே இனி ஆதிசேடன் திருப்பணிசெய்தசரித்திரங்கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். அமுதலிங்கபூசனை புரிந்துகொண்டிருந்த ஆதிசேடன்புறம்போந்து உடன்வந்த தேவகம்மியனைநோக்கி மயனே எம்பெருமானுக்குச் சுவர்ணாதிரத்தினங்களாலே சகல அங்கங்களும் பொருந்தத் திருக்கோயில் செய்வாயென்றும் மற்றை ஏவலாளரைநோக்கி நீங்கள் இன்றுமுதற் கும்பாபிஷேகத்துக்கு வேண்டுந்திரவியங்கள் முழுதுஞ் சவிஸ்தாரமாகச்சேர்ப்பீர்களாகவென்றும் ஆஞ்ஞாபித்தான். அவரவர்கள் அவ்வத்தொழிலிற்சென்றார்கள். பின் அவ்வாதிசேடன் செடிகொடிபுல்லாதிகளைச்சேதித்தொழித்துப்பாலுமாயிற்றுமருந்துமாயிற்றென்பதுபோல அவைகளை அங்குள்ள பசுக்களுண்ணக்கொடுத்துநிலத்தை ஒப்பஞ்செய்துவருங்கா

ல் அமுதலிங்கத்திருமேனியிலே சற்றேசூரியகிரணம்படவருவது தெரிந்து உடனே மிகவிரைந்து அணிமையிற் குடைபிடித்து நின்று நிழல்செய்தான். அந்தநிமிஷமே தேவகம்மியன் அனந்தகோடிசூரியோதயம்போல் ஒருவிமானம் மேன்மைய விதிப்படி சுவர்ணரத்தினதிகளாற் கெர்ப்பக்கிருகத்தை நிருமித்து, அர்த்தமண்டபம் மகாமண்டபம், அறுகாற்பீடிகை, திருமாளிகைப்பத்திசேர்ந்து அநேகரிஷபங்கள் சிவகணங்கள் மேல்விளங்குந்திருமதிலுயர்ந்த முதற்பிரகாரம், இரண்டுமூன்று நான்கு ஐந்துபிரகாரங்கள், அங்கங்கே கோபுரங்கள் பரிவாரதேவாலயங்கள், நந்திமண்டபம் துஜஸ்தம்பபலிபீடங்கள், நிருத்தமண்டபம், சோபனமண்டபம், திருவிழாக்கொண்டருளும் வசந்தமண்டபம், வேதசிவாகமாதி சாஸ்திரபுஸ்தகரூபத்திலே பரமசிவப்பிரதிஷ்டைசெய்து, அமிர்தலிங்கேசர்க்குப்போலவேகாலங்கடோறும் சிவத்துவிஜர்களாலே பூஜிக்கப்பெற்று நூல்பலகற்று முற்றுணர்ந்த உத்தமகுணவித்தகர்களாலே அச்சிவசாஸ்திரப்பிரசங்கஞ்செய்துவரப்பெறும்வித்தியாமண்டபம், ஆரியவேதம் அருந்தமிழ்ச்சீரியவேதமாகியஇரண்டுங் கசடறப்பயின்றோர்சிறிதும்வழுவின்றி உரியசுரமும்பண்ணும்பொருந்த அத்தியயனஞ்செய்துவரும் வேதமண்டபம், திராவிடவேதமண்டபம், யாகமண்டபம், ஆயிரக்கான்மண்டபமுதலிய சமஸ்த அங்கங்களுநிறைய அமுதலிங்கசிவாலயத்தைப்பூலோகசிவலோகமேயென்று கூறும்படிசெய்து, பெரியநாயகியம்மைகோயிலும் அப்படியே விஸ்தாரமாகச்செய்து, விநாயகசுப்பிரமணிய அம்பிகாசிலாவிக்கிரகங்கள், மற்றும்சௌராதிசண்டேசாந்த சிலாவிக்கிரகங்கள்முழுதும், சோமாஸ்கந்தர்முதலிய உற்சவவிக்கிரகங்கள் முழுதும், சொர்ணரத்தினபாத்திராதிகள்முழுதும், மற்றும்யாவும்நிருமிதஞ்செய்துமுடித்துவிட்டு, ஆதிசேடனைநிர்வந்தித்து நின்றான். அத்தேவகம்மியனிடத்துமிகப்பிரீதிகொண்டு அநேகஉபசாரங்கூறி நீ செய்த அருஞ்செயல்களுக்கு உலகமுழுதுநிகராகா; ஆயினும் முறைமைநோக்கி யான்றற்றரப்படும் இவற்றைப்பெறுவாயென்று அளவிலாதசொர்ணரத்தினதிவ்வியவஸ்திராபரணாதிகள் கொடுத்துமகிழ்வித்துப், பின் அவ்வாதிசேடன் ஆதிசைவாதியோர் கூடியசபையிலேகும்பாபிஷேக சுபமுகூர்த்ததினநிச்சயஞ்செய்து, கீழ்த்திசையிலேதன் பேரால் ஒருதீர்த்தமுண்டாக்கி, அதற்கும்மார்க்கண்டதீர்த்தாதிகளுக்கும் தேவகம்மியனூற்படித்துறையாதிகள் செய்வித்து, மேலும்அவனைக்கொண்டே சிவத்துவிசர்களெல்லாருக்கும்திருக்கோயிலைச்சூழத் திருமாளிகைகள் செய்வித்துச், சமஸ்தபொருளுநிறைவித்துச், சுபதினத்திலேஅவர்களை அம்மாளிகைதோறும்பிரதிஷ்டைசெய்தான். பின் சிலபிராமணர்களைநோக்கி இந்நாட்டரசனாகிய ராஜசூடாமணியென்னுஞ்சோழராஜாவுக்கு நாம் இங்குவந்துசெய்யும் நிகழ்ச்சி தெரிவித்தழைத்துவருகவென்றனுப்ப, அவர்கள் சென்றுதெரிவிப்ப, அவ்வரசன் அவர்களோடும், அள

விலா மகிழ்ச்சியோடும், அநேக திரவியங்களோடும், அதிவிசைவோடும், சைனியங்கள்சூழ அத்தலத்தில்வந்து ஆதிசேடனைவணங்கி, அவனோடுஞ்சென்று, திருக்கோயிற்றிருப்பணியாதி யெல்லாமுங்கண்குளிரக்கண்டு கண்டுபேரானந்தப்பெருங்கடலிற்றிளைத்து, ஆச்சரியமுடையனாய் இதுவோசிவலோகமென்று ஆதிசேடனைப்பலமுறைதோத்திரஞ்செய்து உபசரிப்பதானான். அவ்வாசனோடு ஆதிசேடன் அளவளாவிக்கொண்டிருந்தான்.

முன் ஏவப்பெற்ற வல்லாளர்கள் கும்பாபிஷேகத்துக்குவேண்டிய திரவியங்கள் ஒவ்வொன்றும் அமைக்கின்றார்கள். சிலர்மஞ்சட்குவியல், அருகன்பொடி, அரிசிமாப்பொடி, நெல்லிமுள்ளிப்பொடி, குங்குமம், எண்ணெய்முதலியன பற்பல பிடாக்களினிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் அநேகம் இளங்கன்றுப்பசுக்களை வசதியானஇடத்தில் நிறைத்து உணவுகொடுத்துப்பாதுகாத்து அப்போதப்போதுவேண்டும் பால்தயிர்கொடுத்துவருவாராயினார். சிலர் பசுநெய்யைக்குடங்களில்நிறைத்துவைப்பார்கள். சிலர் வாழைபலாமாமுதலியகனிகளெல்லாம் மலைமலையாக்குவிப்பார்கள். சிலர்தேன் கரும்பு கற்கண்டு சர்க்கரை தேங்காய்முதலியன, சிலர் சந்தனம் பன்னீர்முதலியன, சிலர் பலவிதநெல்லுக்கள் அரிசி துவரை உழுந்து பயறு எள்ளுமுதலியன, சிலர் வில்வம் பாதிரி புரசு மூங்கில் மா அத்தி வன்னி இத்தி அருகு அரசு ஆல் பலா கருங்காலி வெள்ளெருக்கு நாயுருவி சந்தனம் தேவதாரு அகில் நெல்லி செஞ்சந்தனமுதலியசமித்துக்கள், சிலர் தர்ப்பை நவபாண்டம் நூல்முதலியன அளவில்லாமல் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் பொன்வெள்ளியாதிகளாற் பூஜாபாத்திராதிபலவகைப்பாத்திரங்களும், சொர்ணரத்தினங்களாலியன்றதாமரை கொன்றை குமுதம்நீலோற்பலம் செங்கழுநீர்முதலியனவும், மச்சகூர்மாதிகளும், மாவிலைகூர்ச்சம் தேங்காய் பூணூல் பவித்திரங்காதணிகள்முதலியனவுஞ்செய்வித்துச் சேர்த்துவைத்தார்கள். சிலர்பொன் மணி பட்டுவகைகளாற் குடைசுருட்டி ஆலவட்டமுதலியவரிசையெல்லாம், வஸ்திரவகையெல்லாம், ரத்தினவகையெல்லாம், திரவியவகையெல்லாம், நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் விபூதியைக்கற்பமுறைப்படிசெய்துவடித்தெடுத்து வாசனைசேர்த்துப் புதுப்பிடாக்களில் நிறைத்து வெள்ளியபுதுவஸ்திரத்தால்மூடிக்கட்டிவைத்தார்கள். சிலர் கஸ்தூரி பச்சைக்கர்ப்பூரம் குங்குமப்பூ கோரோசனை புழுகு கற்பூரம் தசாங்கப்பொடி ஏலம்தக்கோலம் சாதிக்காய் பத்திரி லவங்கம் வால்மிளகுமுதலியவெல்லாம் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர்வாழையிலை, பலவிதகாய்வகை, கிழங்குவகை, வெற்றிலைபாக்குவகை, ஆவர்மரங்களின்தளிர்வகை, அவற்றின்பட்டைவகை, மிருத்திகைவகை, மணல்வகை, சிலநீர்த்தவகையெல்லாஞ்சேர்த்தார்கள். இச்செயலிப்படிநிகழ்ந்துகொண்டிருக்க, ஆதிசேடன் ஸ்ரீபிரகந்நாயகிசமேத ஸ்ரீஅமிர்தலிங்கேசசந்நிதியில்வணங்கியெழு

ந்துஎம்பெருமானே இக்கும்பாபிஷேகங்கொண்டருளுகவென்றுபிரார்த்தித்துக்கொண்டு, இரண்டாம்பிரகாரத்திலீசானதிசையிலேசிவத்துவிஜர்முன்னிலையில் மயனைக்கொண்டு ஸ்ரீபிரகந்நாயகி அமுதலிங்கேசர் சுப்பிரமணியாதி சமஸ்தமூர்த்திகளுக்குந்தனித்தனிநவகுண்டாதிகுண்டங்கள், வேதிகைகள், அஷ்டமங்கலங்கள், தசாயுதங்கள்; நாற்* றுவாரதோரணங்கள், கூர்மாசனாதிகள், வேதிகைக்குரியவிமானாதிகள், எல்லாமும்நிறைந்துவிளங்கும்படியாகசாலைசெய்வித்து, இவைபோல முன்புஆகவேண்டியவையெல்லாஞ்செய்துமுடித்தான்.

பின்பு வேதசிவாகமாதி சிவசாஸ்திர பாரங்கதர்களாய் மந்திர தந்திரகிரியாபாவனாதி பரிசயசீலர்களாய் அங்கஹீனதிகுற்றமில்லாதவர்களாய் உள்ளும் புறம்பும் பரிசுத்தர்களாய்ச் சபத்நிகர்களாய் சமய விசேடநிர்வாண சிவதீக்ஷாசமஸ்கார சம்பூரணர்களாயுள்ள ஆதிசைவர்களாகிய சிவத்துவிஜர்களை ஒருங்குகூட்டித்துதித்து உபசரித்து, இக்கும்பாபிஷேக மகாகாரியத்தை நீங்களே வகித்துநடத்தி அடியேனுக்கும் அப்பலனைத் தந்தருளுக என்று பிரார்த்தித்து, அவருள்ளே இன்னர் இன்னயாக நடத்துக. இன்னர் இன்னசாதகாதிசெய்க என்று நியமித்தான். அதுவே ராஜானுஞையாகக்கொண்டு சிவத்துவிஜர் யாரும் அக்கும்பாபிஷேகத்துக்குச் செல்லுமான பொருள்முழுதும் பதினொருபங்காக வைத்து அவற்றின் சுத்தியென்பதாகிய தனபூஜை செய்தார்கள். பின் பிராமணானுஞை பெற்றுத், தக்ஷிணையாதி பெருகக்கொடுத்துப், பெரியநாயகிக்கும் அமுதலிங்கேசர்க்கும் அபிஷேகநைவேத்தியாதி விசேஷபூஜைசெய்து, வேண்டிக்கோடலாகிய தேவானுஞைபெற்று எடுத்துக்கொண்ட மகாகாரிய அஷ்டபந்தனகும்பாபிஷேகம் நிர்விக்கினசமாப்தியாகும்படி விக்கினேசுரபூஜை செய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, அமுதலிங்கேசரந்நிதியிலே யாவரும் ஒருங்குசேர்ந்து மகாசங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு, வாஸ்துசாந்தி பிரவேசபலி கிராமசாந்தி ரக்ஷோக்னம் கோநிவாசம் முறையேசெய்து, உடனே பூர்வபுண்ணியாகவாசனம், சற்பிராமணபோஜனம், உத்தரபுண்ணியாகவாசனம், கிருகலக்ஷும் சங்கிதாஹோமம், திசாஹோமம், சாந்திஹோமம், மூர்த்திஹோமஞ்செய்து, உற்சவமூர்த்திகளாகிய விநாயக சுப்பிரமணியர் சுவாமி அம்பா சண்டேசராகிய பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும், அஸ்திரதேவருக்கும், அபிஷேகாதி விசேஷபூஜைசெய்து, அப்பஞ்சமூர்த்திகளும் அஸ்திரதேவரும் ரிஷபாதிவாகனங்களிலெழுந்தருளி வந்து வில்வமரத்தடியிலே வீற்றிருந்தருளச்செய்து, அம்மரத்தடியிலே பூதேவியை விதிப்படி பூஜித்து; அம்மிர்த்திகையைச் சொர்ணபாத்திரத்திலெடுத்து மேலே பட்டுவஸ்திரத்தால் மூடிக்கொண்டு, அப்பஞ்சமூர்த்திகளோடு மீண்டுபிரதக்ஷிணமாய் ஆலயத்தில் யாக

* துவாரதோரணம்—வாயிலிலுள்ள நிலைக்கோப்பு.

சாலையுள் வருதலாகியமிருத்சங்கிரகணமும், யாகசாலையிலேசோமகும்பந்தாபித்து அம்மிர்த்திகையை விதிப்படி பாலிகாபாத்திரங்களிலிட்டுப் பசுப்பாலொடுகலந்த நவதானியங்களை அவற்றிற்றெளித்தலாகிய அங்குரார்ப்பணமுஞ்செய்து, அச்சிவத்துவிஜர் யாவரும் தங்களுக்கும் பின் அமிர்தலிங்காதிசமஸ்தமூர்த்திகளுக்கும் சொர்ணாகஷாயத்தனஞ்செய்து, அம்மூர்த்திகளுக்கெல்லாம்சவிஸ்தாரமாகப்பிரசன்னபூசனைசெய்து அந்தந்தமூர்த்திகள் நிமித்தமே, பரிமளசுத்தோதகபூரிதமான சொர்ணகும்பங்களைவர்த்தனி அஷ்டவித்யேசுராதிகும்பங்களோடுதாபித்து, அமுதலிங்கேசர் அவ்விலிங்கத்தினின்றும் கும்பத்தில் வந்தருளும்படி அன்பேவடிவாய் மனங்கசிந்துருகப்பலமுறை தாழ்ந்துவேண்டி அதற்குரியபாசாதிக்கிரியாகலாபமுழுதும் விதிப்படிக்கிய ஆவாகனாதிசெய்து, மற்றையகும்பங்களிலும் அந்தந்தமூர்த்திகள் அதனமாய் வந்தருளும்படி உரியவிதிப்படிஆவாகித்து அக்கும்பங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் அவ்வம்மூர்த்திகளை விதிப்படிபூஜித்து, யாத்திராதானமுஞ்செய்து சிவத்துவிஜர்கள் கும்பங்களொவ்வொன்றையும் மிகவும் அருமை பெருமை தோன்ற இருகரங்களாலும் மெல்லவாகச் சிறிதும் அசைவின்றிச் சாவதானமாயெடுத்துப் பட்டுவஸ்திரஞ் சூழ்ந்துள்ள சிரமேல்வைத்துத் தம்முயிரினும் மிகப்பேணுதலோடு இருகைகளாலும்பிடித்துக்கொண்டு, அடிமேலடிபொருந்தப்பக்கத்தேநின்றுகொண்டின்றவர்கள் நடாமல்லித்தின்றுமென்றுசொல்லும்படிமெல்லமெல்ல அசைவின்றிப்பூமியில்விரித்தமணமிக்கபுஷ்பங்களிறைந்த பாவாடைமீதுமேலேகுடைபிடித்தவருவாராயினர். இருபக்கங்களிலும் சாமரங்களசைய விளம்பிச்சாதிவிசிறிகள் வீசப்பெற, மயூரபக்ஷகொடி குடை கொடி ஆலவட்டமுதலிய வரிசைநெருங்க, வீரம்பாடுவோராகிய மாகதர்களும் மங்கலம்பாடுவோராகிய வந்தியர்களும் கீர்த்திபாடுவோராகிய சூதர்களும் வரிசையாகப்பாடிவரத், தேவர்கள்மேனின்றுபுஷ்பமழைபொழியப், பிராமணர்களிற்சிலர் ஆசிவசனங்கூறச், சிலர் அக்ஷதை சிலர்கந்தோதகம் சிலர் பன்னீர் சிலர்சந்தனக்குழம்பு சிலர்சொர்ணங்கள் சிலர் ரத்தினங்கள் சிலர்நெல்லுக்கள் சிலர்நெற்பொரிகள் சிலர் பல்வகைச்சுகந்தபுஷ்பங்கள் பொழியச், சிலர் எதிரே அஷ்டாங்கதியாக நமஸ்கரித்துக்கொண்டு பின்காட்டாதுவதிர்முகமாய்வரச், சிலர் தேங்காய்சிதற, ஆதிசைவர் பலர் உரியனகூட்டிப்பக்குவஞ்செய்துள்ள *முர்க்கவர்க்கம் மதுவர்க்கம்பானகம் பாதிரிப்புஷ்பாதிவாசனை சேர்ந்த சுத்தோதகம் நீர்மோர் இளநீர் பலவர்க்கான்னங்கள் பணிகாரங்கள் பசுப்பால் பல அபூபங்கள் பாயசம்தாம்பூலமுகவாசாதி அநேகநைவேத்தியங்களை அடுத்தடுத்து நிவேதித்துக்கொண்டு மிகச்சமீபத்தில்வர, இருபக்கத்தும் வேதகோஷம் தேவாரதிருவாசகாதி தமிழ்வேதகோஷம் சுவஸ்திவாசனகோஷம் ஜயகோ

* முர்க்கம்—பயற்றம்பருப்பு.

தைம்நமகசமகாத்மகஸ்ரீருத்திரகோஷம்முதலியவைநிறைந்துமுழங்கப், பஞ்சாக்ஷரமந்திரம் பஞ்சப்பிரமசடங்கசங்கிதாமந்திராதி மந்திரசெபங்கள் பெருக, ருத்திரவீணைநரப்புக்கருவியெல்லாம், நாகசின்னாதிதுளைக்கருவியெல்லாம், பேரியாதி தோற்கருவியெல்லாம், தாளமாதிகஞ்சக்கருவியெல்லாம், சிவநாமகீர்த்தனாதிமிடற்றுக்கருவியெல்லாமுழங்க; மகரிஷிகள்சூழ்ந்துநின்றுதுதிக்க, அவர்பத்தினிகள் வாழ்த்தெடுப்ப, மனங்கசிந்துருகுந் திருத்தொண்டர்கள் ஆனந்தபாஷ்பம் பொழிந்துகொண்டு நெருங்கிவர இவை முதலின்னுமளவிலா வைபவங்களோடு அக்கும்பங்கள் எழுந்தருளிவருமகிமையைக் கண்கள்குளிரக் கண்டு அவ்வாதிசேடன் இதுவன்றோநான்செய்த பெருந்தவப்பேறென்று கூறி அனந்தானந்தக்கடலிற் றிளைத்துவர, இராஜசூடாமணிசோழனுந்தொடர்ந்துவர, ஆலயப்பிரதக்ஷிணமாக யாகசாலையின் மேலைவாசல் வழியாகச்சென்று ஆங்காங்குத் தானியவகை அடிப்பரப்பமைந்துள்ள அந்தந்தவேதிகைகளிலே அந்தந்தக்கும்பங்களைச் சிரசினின்றும் மிக்கபயபக்தியோடு அசைவின்றிச் சாவதானமாயிறக்கிவைத்து, உடனேநைவேத்தியகற்பூராதிசெய்து, ஒவ்வொரு யாகசாலையிலும் சப்தவிம்சதியாதி கலசஸ்தாபனமுஞ்செய்து, மேல்நித்திய யாகபூஜை தொடங்கிச் செய்துவருவாரானார்கள்.

காலந்தோறும் புண்ணியாகபஞ்சகவ்விய பாவனாபிஷேகாதிகள்செய்து, அரணிகடைந்தெடுத்த அக்கினியைப் பிரதானகுண்டங்களிற் ருபித்து, அதினின்றுமெடுத்துமற்றைக் குண்டங்களெல்லாவற்றினுந் தாபித்து, விதிப்படி வரிசையாக ஓமஞ்செய்வாராயினர். அவ்வோமத்திரவியங்களாவன சமித்து, அரிசி, பசுநெய், பால், தயிர், எள்ளு, தேன், வால்நெல், ஏனைநெல் நீவாரநெல் முதலியநெல்வகை, சாமை, தினை, மூங்கிலரிசி, அவல், சத்துமா, பயறு உழுந்து மொச்சை கடலை கோதுமை துவரை முதலிய தானியவகை, கரும்பு, சர்க்கரை, வெல்லம், நீலோற்பலக்கிழங்கு செங்கழுநீர் தாமரை குமுதமுதலிய கிழங்கு கருணைக்கிழங்கு பலவள்ளிக்கிழங்கு பூளாங்கிழங்கு முதலிய கிழங்குவகை, பலவகைமாதுளை, பலவகை நாரத்தை, பலவகை எலுமிச்சை, பலவகை வாழை பலா மா கொடிமுந்திரி பேரீந்துமுதலியபழவகை, கற்கண்டு, அநேகவித அதிவிசித்திர வர்க்கான்னவகை, அநேகவித மோதகாதிபண்ணியவகை, வெட்டிவேர், விலாமிச்சம்வேர், பனிநீர், புழுகு, கோரோசனை, குங்குமப்பூ, கஸ்தூரி, பச்சைக்கற்பூரம், கஸ்தூரிமஞ்சள், குங்குலியம், சடாமாஞ்சி, கோஷ்டம், மட்டிப்பால், நெரியரிசிப்பால், சமுத்திரப்பச்சை, ஏலம்சாதிக்காய் பத்திரி தக்கோலம் லவங்கம் வால்மிளகு முதலிய முகவாசதாம்பூலவகை, சீந்திற்கொடி வெற்றிலைக்கொடி முதலிய கொடிவகை, அநேக புஷ்பவகை தளிர்வகை முதலிய அளவிலாத்திரவியவகைகளினால் ஆகுதிசெய்து, முடிவிற் பூரணாகுதியுஞ்செய்துமுடித்து, அதன்மேல் அந்தந்தப்பிரதான கும்பங்

களிலே அமுதலிங்கேசர் முதலிய மூர்த்திகளைத் தூபதீபநிவேதன சோடசோபசார விஸ்தாரபூசனைசெய்து, சந்நிதியினின்று ஆரியமுஞ் செந்தமிழுமாகிய உபயவேதங்களுமெடுத்தோதி, ஆசீர்வாதஞ்சொல்லி யாவருக்கும்விபூதி பிரசாதங்கொடுத்தார்கள். அன்றுமுதலீண்டுகாலத்திலும் ஆதிசேடன் யாகசாலையுள்ளிருந்து சிவத்துவிஜர்செய்யும் பஞ்சாக்ஷரமந்திர சங்கிதாமந்திராதிஜெபமும், யாகசாலை அபிமுகத்திலே சிவதீக்ஷாசமஸ்காரசீலர்களிருந்து செய்யும் தேவாரதிருவாசகாதி தமிழ்வேதபாராயணமும், அவர்களுக்குரிய மகேசுரபூஜையும், சற்பிராமணர்கள்சூழ இருந்துசெய்யும் இருக்கு எஜுர் சாமவேதபாராயணமும், அவர்களுக்குரிய பிராமணபோசனமும், சிவபுராணாதி பாராயணங்களும், அதிவிஸ்தாரமாகப்பொலியும்படி நடத்திவந்தான். அப்படியே காலந்தோறும் மெய்யன்போடு செய்துவரும் இடையிடையே அச்சிவத்துவிஜர்கள் நூதனவிம்பங்களுக்குரிய நயனோன்மீலனாதி, அஷ்டபந்தன சொர்ணபந்தனாதி, விம்பசுத்தியாதி சகலகிரியைகளுஞ் செய்துமுடித்துக் கும்பாபிஷேக தினத்திலும் அதிகாலையிலே யாகம் கும்பபூஜையாதியெல்லாஞ்செய்து, யாத்திரா தானாதியெல்லாஞ் செய்து கும்பங்களைச் சிவத்துவிஜர்கள் சிரமேல்வைத்துக்கொண்டு முன்னிலும் பதின்மடங்கு அதிகமான உபசாரங்களெல்லாம் பொலியப், பிரதக்ஷிணமாகத் திருக்கோயிலுள்ளே அபிமுகமாவந்து அந்தந்த விம்பங்களினெதிரே அந்தந்தக் கும்பங்களைச் சமீபத்தில் வைத்துக், கும்பங்களினின்றும் விம்பங்களின் பிரமாந்திரவழியாகச் சென்று இருதயகமலத்தில் அநவரதசாந்நித்தியமாக வீற்றிருந்தருளவேண்டுமென்று கசிந்துகசிந்து பிரார்த்திக்குந் தாற்பரியமுற்றமைந்த மந்திரபூர்வகநியாசாதிகள்செய்து, அமுதலிங்கேசாதிமூர்த்திகளிலே இருகைகளாலும் சாவதானமாகத் தூக்கியெடுத்துக் கும்பாபிஷேகஞ்செய்தார்கள். உடனே புதுவஸ்திரதாரணம் அர்ச்சனைநிவேதன கற்பூரதீபாதிசெய்து விபூதிசிவப்பிரசாதமுதலியன ஆதிசேடன் இராசகுடாமணிசோழன் முதலியோர்க்குங்கொடுத்து மகிழ்வித்தார்கள். உடனே இத்தகைய மகாமங்கள மகாவைபவ மகாசாந்தி மகாகும்பாபிஷேக தெரிசனானந்தப் பெரும்பேறுபெற்ற ஆதிசேடன் அளவிடற்கரிய சிவானந்தப்பெருங்கடலின் மூழ்கி அதிவிஸ்தாரமாக மகாபிஷேகமுஞ் செய்வித்து அன்றுமுதல் என்றும் ஆறுகாலபூஜை பிரதிதினமும் நடந்துவரும்படி நியமித்தான்.

போசனானந்தரம் அச்சிவத்துவிஜர் யாவரையும் திருக்கோயிலிலேயெழுந்தருளத் தழைத்திருத்தி வணங்கி அளவிலாவுபசாரங்கூறிப், பீதாம்பரசொர்ணாதித் திரவியாதிகள் எண்ணமுடியாவண்ணங்கொடுத்து மேலும்வணங்க, மறுக்கமுடியாமையின் அங்கீகரித்து அனேக ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள். ஆதிசேடன் அன்றிரவு ரிஷபத்துவய மூஷிகமயூராதிவாகனங்களிலே ஸ்ரீபிர

கந்நாயகி அமுதலிங்கேசவிநாயக ஸ்கந்த சண்டேச பஞ்சமூர்த்திகள் எழுந்தருளி மகாரதவீதியிலே பவனிவந்தருளும் மகோற்சவஞ் செய்வித்துப், பின் கலியாணோற்சவம்ஆசாரியோற்சவமுஞ்செய்வித்துமறுநாட்டொடங்கி விசேஷஅபிஷேகபூஜைகள் செய்வித்துவந்து நாற்பத்தைந்தாநாள் மிகவிசேஷமாகநடத்திப் பஞ்சமூர்த்தி மகோற்சவமுஞ்செய்து மண்டலாபிஷேகசமாப்திசெய்தான்.

மேலும் அவ்வாதிசேடன் தினோற்சவம் வாரோற்சவம் பக்ஷோற்சவம் மாசோற்சவம் வருஷோற்சவமுதலிய வுற்சவங்களெல்லாம் விளங்க, நித்திய நைமித்திக காமிய பூஜாவகைகளெல்லாம் நாளுக்குநாள் அபிவிருத்தியாய் நடந்துவரும்படி நியமித்து, இவையெல்லாமும் எக்காலத்திலாவது ஒருசிறிதாவது இடையிலே தவறாதபடி. கோடாகோடிநிதிகளும், சொர்ணரத்நாபரணாதிவகைகளும், மந்திரேசர்பேரால் நிறைத்துவைத்து, மேலும்ராஜசூடாமணிசோழனும் ஒவ்வொருவருஷத்துக்கும் பன்னீராயிரம் வராகன் வரும்படிவாய்த்தக்க தருதியானவிளைநிலங்களும், அம்மந்திரேசர்பேரால் சர்வமானியசாதனஞ் செய்துகொடுப்பித்துப், பதினாயிரம்பசுநிரைகளுந் தத்தஞ்செய்வித்துச் சிவத்துவிஜர் ஒவ்வொருவருக்கும் சர்வமானியசாதனத்தோடு அளவிலாத விளைநிலங்கள் கொடுப்பித்து, அவர் எக்காலமும் பரம்பரையாக அக்கோயிற்பூசனை செய்துவரும்படி வேண்டிநியமித்தான். இவைபோல இத்திருக்கோயிற்கு வேண்டியது எதுஎது என்று ஆராய்ந்தறிந்து அவையெல்லாம் நிறைத்தமைத்தான். பின் இராஜசூடாமணிசோழன் தன் நகர்க்கு விடைபெற்றுச் சென்றான். ஆதிசேடன் மந்திரேசதெரிசனத்தினின்று நீங்கமுடியாதவனாய் அத்தலத்திலே வசிக்கின்றவனாயினான். இதனை அன்போடு படிப்பவருங்கேட்பவரும் இகலோகவாழ்க்கையெல்லாம் சுவர்க்காதி பரலோகவாழ்க்கையெல்லாம் பெற்றுவாழ்ந்து சுத்தாத்துவித பரமோக்ஷவாழ்க்கையும் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் திருப்பணிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைசெய்தமை கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். பிரியலாற்றாதவனாய் இத்தலத்தில் வசித்துவருகிற ஆதிசேடன் தினமும் ஆன்மார்த்த மரகதலிங்கபூசனை முடித்துக் காலந்தோறும் ஸ்ரீபிரகந்நாயகி ஸ்ரீமந்திரேச தெரிசனாதிகளும் நியதியாகச் செய்துவருவானாயினான். வருஷமூன்று சென்றுவிட்டது. பின்பு ஒருநாள் அமுதநாயகனைத் தரிசித்துநிற்கும்போது அப்பெருமானைச் சிவாகமவிதிப்படி சவிஸ்தாரமாகப் பூசித்தற்கு அன்புமிக்குடையானாய் வேண்டியபூஜோபகரணங்களெல்லாம்நிறையச்செய்து, விநாயகபூஜைமுடித்துப் பிரார்த்தித்

துக்கொண்டு, சூரியாதி பரிவாரபூசனையுமுடித்து, அமுதலிங்க சந்நிதியிலே வடக்குமுகமாயிருந்து பிராணாயாமசகளீகரணஞ்செய்து, பாத்தியாசமனார்க்கி யங்களமைத்துப், பூதசுத்தியாதிகள் செய்து அக்கினிகாரியமுடித்து [illegible] யும் பூஜித்தற்குவேண்டி அவுவைகளுடனே, [illegible] சிவமூர்த்தி [illegible] ஆவாகநாதிசெய்து, [illegible] மஞ்சட்பொடி நெல்லிப்பொடி பஞ்சகவ்வியம் [illegible] தம் பால் தயிர் நெய் இளநீர் தேன் சர்க்கரை கருப்பஞ்சாறு [illegible] ரத்தை மாதுளை முதலிய பலவகைப் பழச்சாறு இவைகளால் [illegible] ஸ்திராபரணாதி [illegible] [illegible] கள் இந்தவரிசைப்படியே செய்து, உடனே [illegible] வில்வம் அணிந்து வஸ்திராபரண புஷ்பமாலாதி [illegible] தூபதீபநிவேதனவர்க்க மகாதீபாதி [illegible] நாம வில்வார்ச்சனைசெய்து நிவேதனஞ்செய்து பலமுறை [illegible] அஞ்சலியஸ்தனாய் நின்று திருக்கோயிலை [illegible] ம்பாவண்ணம் தரிசித்து நின்று [illegible] டிப்பன்னிருகலிகளாலே தோத்திரம்புரிந்து [illegible] திருவருள்வெள்ளத்தமிழ்ந்திப் [illegible] நின்றான்.

உடனே அமுதலிங்கேசர்வெளிவந்தருளி [illegible] துவர்தசமஞ்சரிகேட்டு மிகமகிழ்ந்தோம். இதனை [illegible] கேட்டவரும் இம்மையிலே [illegible] பாமுத்தியும்பெறக்கடவர்கள். [illegible] ன்று ஆஞ்ஞாபித்தருளச், சோடன் [illegible] கிட்டுதற்கரிய இத்திவ்விய [illegible] லும் பெறும்பேறுளதன்றோ? [illegible] ன்டுதொன்றுண்டு. அதாவது [illegible] காலமும் அடியேன் வசித்திருக்கும் [illegible], எம்பெருமான் சோடனே நீ [illegible] போன்புபெருகு. [illegible] சிவஞானி. உனக்கு [illegible]. அவனை யடைந்து அவன்பணிசெய்து [illegible]. [illegible] லால் அவனையடுத்திருந்து வாழுவாயாக. [illegible] ந்தருவோம். நீ இங்கே வந்து நம்மை முதலில் [illegible] பூஜினத்திலே [illegible] வழிபாடுசெய்கின்றவர்கள் இகபோகமுழுதும் [illegible] பெறக்கடவர்கள். இனி இத்தலத்தில் என்றும் [illegible]

ணி சோழனைச் சைத்திரோற்சவ நடத்திவரச்செய்வாயாக. நீ மகாகவியாதலால் யோகவிளக்க சூத்திரரூபமாக ஒருநூல்செய்து உன்பெயர் விளங்க அதற்குப் பாதஞ்சலமென்று பெயரிட்டு வியாகரண மகாபாஷியமும் ஒன்று செய்து இருநூல்களும் சர்வலோகபூஷணங்களாய்ச் சாசுவதலோகப்பிரசித்தியாய் விளங்கவைப்பாயாகவென்று அனுக்கிரகித்தருளி மறைந்தருளினர். சேடன் மிக்க ஆராமையோடு மேலும் பலமுறைவணங்கிச் சிவாஞ்ஞையின்படி ராஜசூடாமணியென்னுஞ் சோழராஜாவையழைத்து விதிப்படி சைத்திரோற்சவஞ் செய்வித்துச் சிலநாள் அங்கிருந்து பிரிவாற்றாதுவருந்தி ஆஞ்ஞையை மறுத்தற்கஞ்சி ஒருவாறாக மனமுழுதையும் மந்திரேசர்பாதத்தில் வைத்துவிட்டுச்சென்று பாற்கடலிலே தன்குருவாகிய விஷ்ணுபாதங்களிற் பன்முறைவணங்கி நிகழ்ந்தவெல்லாஞ்சொல்லி அவன்பணிசெய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்போடு படிப்பவரும் கேட்பவரும் இம்மையிலே சகலசம்பத்தும் நிறையவாழ்ந்து சிவசாயுச்சியப்பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? வருணன் சாபமோசனசரித்திரங் கேட்பாயாகவென்று நந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே வருணன் பாதலத்திருந்து ஒருயாகஞ்செய்யக் கருதி அதற்குரிய பிராமணர்களை அழைத்துவரும்படி சிலதூதர்களைப்பூமிக்கு அனுப்ப, அவர்சென்று யாகத்திற்குரிய சற்பிராமணர்களை அழைப்ப, அவர்கள் நாங்கள் பாதலம்வருதல் எங்கள் சிஷ்டாசாரவிரோதமாதலால் வரமாட்டோமென்று கூற, உடனேதூதர்கள் வந்து உள்ளபடிசொல்லக்கேட்டு வருணன், எப்படியும் இங்கே நாம் குறித்தயாகஞ்செய்யவேண்டியது அவசியம். உபாயத்தால் அவர்களைத் தருவிக்கவேண்டுமென்று பின்வருங்கேடு தெரியாமல் ஊழ்வலியால் ஒருவஞ்சகயோசனை செய்து, தன்னிடத்துள்ள வித்துவானொருவனை யழைத்துக்கொண்டு பூமிக்குவந்து ஒரு ராஜவாசலின் சமீபத்தில் அவனையிருத்தி, இவ்வரசனிடத்துப் பொருள்விரும்பி அநேகம்பிராமணர் வருவார்கள் அவர்களை மிகுபொருள்தருவேன் என்னைச் சாஸ்திரவாதத்தில் வெல்லுவீர்களாயின், என்றுசொல்லியிழுத்துவெற்றிகொண்டுகடலிற்றள்ளிவிடுவாயென்று ஆஞ்ஞாபித்துச்சென்றான். அவ்வருணன் சொற்படி அவ்வித்துவான் ககோளர்முதலிய அநேகம் பிராமணோத்தமர்களைச் சாஸ்திரவாதத்தில் வென்று அப்படியே செய்தான். உடனே அவர்களை வருணன் தூதர்களாற் பிலத்துவாரவழியாகத் தருவித்து எண்ணிய யாகத்தை முடித்துச் சாஸ்திரவாதத்தில் எங்களைவெல்லும்வரை நீங்கள் இங்கேதானிருக்கவேண்டுமெனத் தடுத்து இருத்திவிட்டான்.

பின் ககோளமுனிவர் புத்திரராகிய அஷ்டாவக்கிரமுனிவர் தெரிந்து,
மிகுபகைப்பினராய்ப் பாதலஞ்சென்று, ஒரு சொல்லளவிலேயே வருணன்
முதல் யாரையும்வென்று, பிதாமுதலிய பிராமணர்கள் யாவரையும் பூமிக்கு
அனுப்பிவிட்டு, வருணனை நோக்கி அடாபாதகா? இத்தகாத காரியஞ்செய்த
நீ அறிவுமுற்றுமிழந்து பைத்தியகாரனுமன்றிக் குஷ்டரோகியுமாகக்கட
வாயென்று சபித்தனர். உடனே வருணன் அறிவுகெட்டு முழுரோகியாய்வ
ருந்துவதை, அவன்பத்தினி மந்திரிமுதலியோர்கண்டு சகிக்கமாற்றாது துக்
கிப்பாராயினர். அப்போது அவன் பூருவபுண்ணிய மேலீட்டினால் விருபாக்ஷ
முனிவர் அங்குவந்தனர். வரவெதிர்கண்டும் வணக்கமுதலிய யாதுமின்றிவரு
ணனிருந்தான். பத்தினிமுதலானோர் அம்முனிவரை வணங்கிநின்று, முன்
னிகழ்ந்தமுற்றுந்தெரிவித்து, வந்ததுக்கமுழுதுந் தீர்த்தருள்கவென்று அவர்
பாதங்களைப்பற்றிக்கொண்டு நமஸ்கரித்தபடியே நிலத்திற்கிடந்தார்கள். மு
னிவர் அதுகண்டு மிகஇரக்கங்கொண்டு அவர்களைநோக்கி உங்கள்பதியாகிய
வருணன் செய்தபாதகமோ மிகப்பெரிது, அன்றியுஞ்சபித்த அஷ்டாவக்கிர
முனிவர்வாக்கோ அதனினும்மிகப்பெரிது, ஆதலால்அவர்சாபத்தைத் தக்க
பிராயச்சித்தமின்றி நமதுவலியால்நீக்கமுடியாது ; பிராயச்சித்தமும்இவனே
செய்யவேண்டும்; இவனோஅறிவுமுற்றுங் கெட்டிருக்கிறான்; அதுவும்பூமியி
லே உத்தமோத்தம சிவக்ஷேத்திரத்திலே செய்தாற்றான் பிரயோசனமாகு
மென்றுகூறித், தமது திருக்கரத்தை அவ்வருணன்சிரசில்வைத்தனர். உட
னே அறிவுமுற்றும்பெற்று அம்முனிசிரேஷ்டர் பாதங்களில் விழுந்துபலமு
றைவணங்கி, உபகரணமுழுதுங்கொண்டு பூஜித்துப்பாதோதகம்உண்டும்பிர
ம்புங்கொண்டு துதித்துநின்றான். முனிவர் கிருபைகூர்ந்து அவனுக்கு விபூதி
யாதி சிவசின்னங்களை வகித்துக்கொள்ளுதற்குரிய ஆற்றலைக்கொடுத்து, விதி
ப்படி விபூதிருத்திராக்ஷதாரணஞ்செய்வித்து, ஸ்ரீசிவமூலபஞ்சாக்ஷரோபதே
சமுஞ் செய்வித்து நீரத்தினமயமான சிவலிங்கமொன்று பிரதிஷ்டையாதி
செய்துகொடுத்து, இதனைஉன் ஆயுள்வரையும்இடையறாதுவிதிப்படிபூசித்து
வருவாயாகவென்று ஆக்ஞாபித்தனர். உடனேவருணன் அப்பெரும்பேறெல்
லாந்தனக்குஎளிது கிடைத்தமைநோக்கி மேலும்மேலும் அன்புபெருக அம்
முனிவர்சந்நிதியிலேயே, மந்திரதந்திரகிரியாபாவனைகள் முற்றும்சிவாகமவி
திப்படிஅவர்காட்ட, அவ்வான்மார்த்தபூசனைசெய்து, குருபூஜையும் நேரிலே
செய்து, ரத்தினதிபாதகாணிக்கைகொடுத்துவணங்கிநின்றான். முனிவர் அவ
னைநோக்கிவருணனே நீ சாபநீக்கத்துக்குரிய பிராயச்சித்தம்பூமியிலே உத்த
மசிவஸ்தலத்திலே செய்யவேண்டியது அவசியம், அத்தலம்சுவேதவன சிவக்ஷே
த்திரமே, அது காவிரியின்தெற்கே வேதாரணியத்துக்குமேற்கிரண்டியோச
னையிலுள்ளது. அத்தலத்திலே அநவரதமாங்கித்தியமாய்வீற்றிருந்தருளுகின்
ற அமுதலிங்கேசரை அன்போடுபூசித்து, அங்கேஉன்பேரால்ஒருசிவலிங்கப்

பிரதிஷ்டைசெய்து; சிவயாகமுஞ்செய்வாயாக. இவ்வகையாவுஞ் செய்வாயாகில் அஷ்டாவக்கிரமுனிசாபம்நீங்கிவிடும் என்றுகூறி அவ்விரூபாக்ஷமுனிவர் அங்குநின்றுஞ் சென்றனர். உடனே வருணன்பாதலத்திலுள்ள ஒருபிலத்துவாரத்தின்வழியாகப் பத்தினிசகிதனுய் அளவிலாத திரவியபரிவார புரோகிதவர்க்கத்தோடு மேலெழுந்துவந்தான். அவன்எழுந்துதோன்றிய இடம் அமிர்தலிங்கசிவாலயத்தின் தெற்கிலுள்ள கௌதமதீர்த்தமே. அத்தடாகத்திலே மனைவிபரிவாராதியோடெழுந்த வருணன் நியதிகள்முடித்துச்சென்று கோபுரம்பணிந்து கோயிலுட்புகுந்து ஸ்ரீபெரியநாயகி ஸ்ரீஅமுதலிங்கேசர் திருவுருவங்காணப்பெற்று அன்புமீதூர அடிக்கடி பணிந்தெழுந்து பூஜோபகரணமுழுதுங்கொண்டு மாசிமாசம் பௌர்ணிமையாகிய அத்தினத்திலேசவிஸ்தாரமாகப் பூசித்துத்துதித்துத் தினந்தோறும் இந்நியதியோடு அங்குவசித்திருந்து கௌதமதீர்த்தக் கரையிலே சாலைகோலிவிதிப்படி வேள்வியுஞ்செய்து பலதிருப்பணியாதிகள் செய்து எதிராமாண்டு மாசிமாசம் பௌர்ணிமையிலே அமிர்தலிங்கேசபூசை முடித்து அங்குள்ள பெரியோரையும் பணிந்து சாபமோசனமாகும்படி அருளுக என்றுவேண்ட, அப்பெரியோர்வருணனே நீஎப்போது இங்குவந்துஅமுதலிங்கங்காணப்பெற்றுயோ, அப்போதே உன்னைப்பீடித்த சாபமுதலிய சமஸ்ததீமையும் நீங்கி விட்டனவென்றுர்கள். அந்நிமிஷமே அசரீரிவாக்காலும் எம்பெருமான் அப்படியே அநுக்கிரகித்து வருணனே நீ நிர்மலனுய்விட்டாய் இனி நீ எண்ணியவெல்லாம் பெற்றுவாழ்ந்திருந்து ஏகாந்தியத்திலே நமதுபரமுத்தியும்பெறுக என்றுதிருவாய்மலர்ந்தருளக்கேட்டு, ஆனந்தமேலீட்டினுல் ஆடிப்பாடி அளவிலாத்துதி புகன்று, அவ்வமுதலிங்கேசருக்கு மேற்கிலுள்ள மார்க்கண்டதாபிதலிங்கத்துக்குத்தெற்கில் அணிமையில் ஒருசிவலிங்கம் தன்பேரால் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜித்து அமுதலிங்கேசனை மீண்டும்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் பாதலம் போய் இடையரு சிவசிந்தனையோடிருந்தான்.

அவ்வருணனைவிட்டுநீங்கிய சாபவினையானது, மிகப்பயங்கரமான ஒரு வடிவமாய் அஷ்டாவக்கிரமுனிவரை வந்து நெருங்க, உடனே அவர் உண்மைதெரிந்து, எக்கொடும்பாதகமும் தனது எல்லைபுகுந்தளவே நீக்குவது உத்தமோத்தம ருத்ரவனமல்லவாவென்றெண்ணி வந்து ஸ்நானஞ்செய்து திருவெண்ணீறணிந்து பஞ்சாக்ஷரம் முறையே செபித்து அமுதேசனையடுத்து வணங்கிப்பூசித்து, மேல்பக்கம் ஓர் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து முன் நெருங்கிவந்த பயங்கரரூபம் முன்னரேநீங்கப்பெற்று எம்பெருமானருட்பெருமை நினைந்து அங்கேயே அமர்ந்திருந்தார். இதனை யன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் இகபோகமுற்றும் பெற்று வாழ்ந்திருந்து முடிவிற்பரமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்க முற்றிற்று.

மார்க்கண்டேயச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? மார்க்கண்ட சரித்திரம் கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். பூமியிலே திருவெண்காடென்னும் ஒருசிவக்ஷேத்திரம் மிகமேலதாய் விளங்குகின்றது. அது நமது குருபரம்பரையில் ஒருபாலரூபகுருமணி வந்தவதரித்தற்குரிய அரும்பெருந்தவம் புரிந்துள்ளது என்று கூறும் அவ்வளவிலே சனற்குமாரமுனிவர் எழுந்துவணங்கி எம்பெருமானே நமது குருபரம்பரையிலே பாலகுருமணி யென்றதுயார்? அக்குருமணி அத்தலத்தில் அவதரித்தகாரணம் யாது? இச்சரித்திரத்தை முன்பு திருவாய்மலர்ந்தருளி அதன்மேல் எடுத்துக்கொண்ட சரித்திரம் திருவாய்மலர்ந்தருளும்படி பிரார்த்திக்கின்றேனென்றுவேண்ட, அதுகேட்ட திருநந்திதேவர் வாராய் சனற்குமாரனே? நமதுபரமாசாரிய மூர்த்தியாகிய கல்லாலடிபூமியில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற சிவபெருமான், சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டினுள்ளே, சிறந்த ரௌரவாகமத்திலே, அதன்சாரமான பாசவிமோசனபடலத்திலே சாராற்சாரமான பன்னிரண்டு சுலோகம் உள்ளன, அவை சிவஞானபோதமென்னுந் திவ்யநாமத்தால் விளங்குமென்றருளித், தீக்ஷாசமஸ்காரபூர்த்தியோடு அவற்றின் அரும்பொருளெல்லாம் விளக்கி யுபதேசித்தருளினார்; அப்படியே நாம்உனக்கு உபதேசித்தோம்; நீ சத்தியஞான தரிசனிக்குபதேசித்தாய்; அவன் பரஞ்சோதிக்குபதேசித்தான். இதனாலே நாம் திருக்கயிலையபரம சிவகுருபரம்பரையினமாயினோம். இத்திருக்கயிலாய பரம்பரை பூவுலகிலும் பரம்பியோங்குக என்று எம்பிரான் திருவுளங்கொண்டருளினன் போலும்; இந்நிகழ்ச்சியிவ்வாறிருக்க.

பூமியிலே, நடுநாட்டிலே, திருப்பெண்ணாகடமென்னும் உத்தமசிவக்ஷேத்திரத்திலே, பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்த பரம்பரைச்சைவவேளாளர்குலத்திலே சற்குணங்களெல்லாம் அமையப்பெற்றசிவபக்தியமாதவருடையாளப் பெருஞ்செல்வராகியஅச்சுதர்களப்பாளரென்பவர், தமக்கு நெடுங்காலமாகப் புத்திரப்பேறின்மையால் அதனைவிரும்பித் தமதுகுலகுருவாகிய திருத்துறையூர் அருணந்திசிவாசாரியரை அடுத்திறைஞ்சி அவர்சொற்படியே அதற்குரியதவந்தானமுதலியபற்பலசெய்தும்சாத்தியப்படாமல், மீட்டும்ஆசாரியரை அடுத்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்யோசித்துத் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்திருமுறையை விதிப்படி போன்பினராய்ப்பூசித்து, இத்திருமுறையிலேகயிறுசாத்துக என்றுஆஞ்ஞாபிக்க, உடனே அச்சுதர்களப்பாளர் அன்புமீதூரப்பிரார்த்தனையோடு அத்திருமுறையிலேகயிறுசாத்தினர். உடனே அருணந்திசிவாசாரியர், அக்கயிறுசாத்திய இடத்தைவிரித்து முன்னொன்றும் பின்னொன்றுமாக இரண்டு ஏடுகளைஎடுத்து முன்னேட்டின் கடைசியிற்றொடங்கிப் பின்னேட்டின்முதலில் முடிந்திருக்கும் திருப்பாசுரம் " பேயடையாபிரிவெய்தும்பிள்ளையினோ

ளெள்ளினை, வாயினவேவாம்பெறுவரையுற வேண்டாவொன்றும், வேயன தோளுமைபங்கன் வெண்காட்டுமுக்குளநீர், தோய்வினையாரவர் தம்மைத் தோயாவாம்தீவினையே.'' என்றிருக்கக் கண்டு, மிகுந்தஆனந்தத்தோடு அச்சுதர்களப்பாளரை நோக்கிக் களப்பாளனே உனக்குச்சற்புத்திரபாக்கியம் நிச்சயமாகஉண்டு; நீ இப்பொழுதே திருவெண்காட்டை அடைவாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபித்தார். அதுசிரமேற்கொண்டு களப்பாளர்தம்பத்தினியோடும் அளவிலாத்திரவியத்தோடும் அங்குச்சென்று விதிப்படி தினந்தோறும் சோமசூரியாக்கினி நாமமுக்குளங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து சுவேதவனேசருக்கு விசேஷபூசை செய்வித்துச்செபதபாதிசிவகைங்கரியங்களும் மிகுதியாகச்செய்து அத்தலத்தைநீங்காதுவசித்துவந்தார்.

சுவேதவனேசர் ஒருநாள் அவர்கனவிற்றோன்றி, அன்பனே நீசெய்துவருகின்ற விசேஷ பூஜாதி சிவநியமகைங்கரியங்களுக்கு மிகமகிழ்ந்தோம், இவ்வருந்தவத்துக்கு நீ விரும்பியதை உடனேதருவதே முறையாகும், ஆயினும் கர்மவசத்தால் இப்பிறப்பில் உனக்குப் புத்திரனில்லையாதலால், நீ செய்தஅருந்தவம் பழுதாகாவண்ணம்இனிவரும்பிறப்பில்அதற்கென்று ஒரு தவமுஞ்செய்யாமலே சற்புத்திரபாக்கியந்தருவோமென்றுஆஞ்ஞாபித்தருள, உடனே களப்பாளர் எம்பெருமானே? பல்லாயிரங்கோடி சீவருள்ளே ஏழையாகிய எனக்குப் புத்திரனில்லாமையால் உலகத்துக்கு ஒரணுவும் பழுதில்லை எண்ணியபடி அருளாமையால் ஒருசிறிதுங்கவலையுமில்லை; ஆனால்இச்சமயம் ஒருவிண்ணப்பங்கேட்டருளவேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன், அரிப்பிரமேந்திராதி பிபீலிகாந்தமானசமஸ்தசீவர்களும் தங்கள்பிள்ளைகளே. அங்ஙனமாகவும் வள்ளிநாயகி தெய்வநாயகிக்குப்பதியாகிய குமாரநாயகப்பிள்ளையிடத்து மிக்கவாஞ்சைகொண்டு இடைவிட்டகலாமல் மத்தியில்வைத்துச் சீராட்டுகின்றீர்கள். அத்தகையகுமாரநாயகனேசீகாழியில்வந்தவதரித்தருளியஸ்ரீஞானசம்பந்தப்பெருவாழ்வின்றிருவாக்கும், ஒன்றுக்கும்பற்றாத புழுத்தநாயினுங்கடைப்பட்டஎளியேன்மூலமாகப்பொய்யாய் முடிவதோவென்னும் பெருங்கவலையேஎன்னுள்ளமுழுதுங்குடிகொண்டுவருத்துகின்றதென்று மிகமெலிந்துவணங்கினார். உடனே உலகர்க்கு அவரன்புகாட்ட இவ்விதம் நடித்தருளிய சுவேதவனேசர், அன்பனே? நீவிரும்பியபடி உனக்குச் சற்புத்திரபாக்கியம் இச்சமயமே கிடைக்கின்றது. அப்பிள்ளையின் மகிமைமுழுதும் நமதுசொல்லைவிலுமகப்படுவதன்றென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மறைந்தருளினார்.

உடனே விழித்தெழுந்த அச்சுதர்களப்பாளர் மிகுமகிழ்வினராய்த், தமக்குரிய நித்தியநியமநெறிநின்றொழுகுவாராயினர். அந்நாளில் ஓர்நாள் உலகெலாமுய்யவும், சுத்தாத்வைதசித்தாந்தசைவமார்க்கம் தலையெடுத்தோங்கவும், அதற்குரிய இத்திருக்கைலாயபரம்பரை இனிப்பூமியிலே பரந்துவிளங்கவும், வேதசிவாகமசாரசிவஞானபோதாதி சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள்

எம்மொழியினுஞ்சிறந்த செம்மொழியாகிய தமிழ்மொழியில்வந்து தெளிவாய் வழங்கவும், அச்சுதர்களப்பாளரும் பத்தினியாரும்புரிந்த அருந்தவப்பயன் பெறவும், திருவருளே ஒரு ஒளிப்பிழம்பாய்த் தெய்வச்சிசுவடிவா யவதரித்திடக்கண்டு, இருவரும் அளவிலாப்பேரின்பசாகரத்தழுந்தி, எம்பிரான் வந்து சொப்பனத்தருளிய திருவருளைநினைந்துநினைந்துருகி, அவ்வருளே இவ்வுருவாய் வந்ததென்றுணர்ந்து, எடுத்தணைத்து உச்சிமோந்து உவகையிற்றிளைத்தார். அத்திருவெண்காட்டிலுள்ளார் யாவரும் தாங்களே அப்புத்திரப்பேறுபெற்றவர்களாகத் திருவவதாரத்திருவிழாக்கொண்டாடினார்கள். பல்லூழிகாலம் இடையறாது அருந்தவம்புரியினும் கிட்டாவொருபொருளே தமது கைப்பொருளாயதென்றுளமகிழ்ந்துவகையிற்றிளைத்த பிதாமாதாக்களிருவரும் சாதகர்மாதிகள்செய்து பத்திரைபாராதியணிந்து தம்முயிரினுக்குயிராய்ப் பேணி வளர்த்துவருவாராயினார். அவர்கள் அச்சிசுரத்தினத்தைச் சீவரத்தினமாகக்கொண்டு நாளொருவண்ணம் பொழுதொருமேனியாக அடிக்கடி வேறுவேறு அலங்காரஞ்செய்து தம்முயிரினும்பெரிதாய்ப்பேணிவரும் அருமைபெருமைகள் எவராலும் இத்தன்மையவென்று கூறுவதரிதே. இப்பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்த புத்திரரத்தினத்தைக்காணப்பெற்ற பெரியோர் யாரும் ஸ்ரீஞானசம்பந்தப்பெருவாழ்வே விக்கிரகஞ்சிறிதுமின்றி அநுக்கிரகமாத்திரமேசெய்தற்கு இப்பாலருவங்கொண்டுவந்ததன்றி வேறில்லையென்று துணிந்து பலவாறுதுதித்தார்கள். அச்சுதர்களப்பாளர் இப்பாலருபகுருமணிக்குச் சுவேதவனேசர் திருவருளாற் கிடைத்தமையாற் சுவேதவனப்பெருமாள் என்று நாமகரணஞ்செய்து மேலும் சிலநாள் அங்கிருந்து நீங்காவிடைபெற்று மனைவியொடும் சேய்மணியோடும் வெண்ணைநகரம்வந்தனர்.

அங்குவந்தபின் அச்சேய்மணியின் றாய்மாமனார் தமக்கு வேறுபிள்ளையில்லாமையால், தங்கைபிள்ளையாகிய சுவேதவனப்பெருமாளையே தமக்கும் பிள்ளையாக்கொண்டு பாராட்டுங்கருத்தினராய் வந்து, அத்தெய்வச்சிசுமணியோடு தங்கையையும் மைத்துனரையும் அழைத்துக்கொண்டு தமதூராகிய திருவெண்ணெய்நல்லூர்க்குச் செல்வாராயினார். அங்குள்ளார் அவ்வாறு தெரிந்து திருவருளின்பெருமைநினைந்து மாடமெலாம் வீதியெலாம் அலங்காரவகையெலாஞ்செய்து எதிர்கொண்டுபணிந்துபுகழ்ந்துகொண்டாட, அப்பாலகுருமணியைக்கொண்டுசென்றமாமனார் சர்வாலங்காரமுநிறைந்த தமது மாளிகையுள்ளே சுமங்கலைகள் மணிநீராஞ்சனம்வழங்கச் சென்று திவ்யரத்தினமஞ்சத்தின்மீது வீற்றிருந்தருளவைத்தார். அச்சிசுமணி அங்குச்செய்த பாலலீலாதிவைபவமும் மாமனார் முதலியோர் அன்புமேம்படப் பேணி வளர்த்த அருமைபெருமையும் இப்படியென்று எம்மனோரால் இசைப்பரிது. இப்படி வளர்த்துவருநாளில் வார்த்தைபேசக்கூடிய பருவங்கடந்தும் மழலை

மொழிகூடப்பேசாதிருத்தல்கண்டு, களப்பாளர்முதலியோர் மிக அருமையி
ற்கிடைத்த இவ்வொருபுத்திரரத்தினமும் ஊமையாய்விடுமோவென்று எண்
ணிக்கிருந்தார்கள். இரண்டுவயசு நிறைந்தது. ஒருநாள் அச்சேய்மணிமற்
றைச்சிறுவர்களோடு வீதியிற்சென்று மேனியொளிதிசையெலாம் விளங்கவி
ளையாடிக்கொண்டிருந்தது. என்றுமாரனே? அச்சமயம்பொதியமலையில் அ
கஸ்தியரைக்கண்டு இஷ்டவார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டிருந்து வருதற்காக உ
ள்ளிஷ்டப்பிரசிஷ்யனாகிய பரஞ்சோதிமுனிவன், வெண்மணிவிமானத்தேறி
த் திருக்கைலாயிலினின்றும் ஆகாசமார்க்கமாகச்செல்வானாயினன். அப்படிச்
செல்லுங்கால் அத்திருவெண்ணெய்நல்லூர்வீதியிலே திசையெலாம்விளங்க
விளையாடுகின்ற சேய்மணியினொளிப்பிழம்புதன்மேற்பட்டவளவிலே, அவ்
விமானம் அப்பாற்செல்லாது நின்றுவிட்டது. உடனே உள்ளிருந்த பரஞ்
சோதிமுனிவன் நாம் நினைத்தபடி எவ்விடத்தும் தடையின்றிச்செல்லுகின்ற
இத்தெய்வவிமானம், இவ்விடத்தே தடைப்படக்காரணம் என்னென்றுகரு
தி, நாலெலாந்திசையெலாம்பார்த்துக்காரணந்தெரியாமற், பின்பு நேரேகீ
ழ்நோக்கிப் பூமியைப் பார்க்குமளவில் அவ்விமானத்தினிழல் மேனியிற்பொ
ருந்த அத்தெய்வச்சிசு வீற்றிருப்பதுகண்டு, இச்சிசு நமதுவிமானத்தைப்பி
ணித்திழுக்கின்ற அன்புடைந்தான் மேனியின் ஒளித்திரட்சியாக விமானத்
தைச்சூழ்கின்றதென்று வியந்துகொண்டாடி, விமானத்தோடுகீழேவந்தார்.
மற்றைச் சிறுவர்யாவரும் விமானத்தொளி கண்ணொளியைமழுக்க ஒன்றுமு
ணராது வெருண்டோடினார்கள். அவ்வொளிக்குள்ளொளிப்பிழம்பாய் இன்
பப்பொலிவுகாட்டி வீற்றிருக்கின்ற அச்சிசுமணி சாயல்முதலிய எல்லாவற்று
லும் தன்குருவாகிய சத்தியஞான தரிசனிபோல் இருப்பக்கண்டு மிகமகி
ழ்ச்சிகொண்டு எடுத்தணைத்துச்சிமோந்துள்ளங்குளிர்ந்து ஸ்நானம் விபூதிதா
ரணம்முதலியனசெய்வித்துத், தன் ஆசான்போலிருப்பதால் அவன்பெயரே
யாகமெய்கண்டானென்று நாமகரணஞ்செய்து, சத்தியோநிர்வாணதீக்ஷாவி
திமுறைச் சிவசமஸ்கார சிவத்துவாபிவியக்திப் பெரும்பேறெல்லாமளித்துச்,
சிவஞானபோதமுற்றும் சவிஸ்தாரமாக வுபதேசித்து, அன்பனே ? இதனை
நீதமிழ்மொழிபெயர்த்து வார்த்திகமகவுரையுஞ் செய்வாயாகவென்று ஆஞ்ஞா
பித்துத், தனித்துவிட்டுச் செல்லுதற்காற்றாமையால், அணிமையிலே கோ
யில்கொண்டு சிலாரூபியாய்ச் சுயம்புவாய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற பொல்லாப்
பிள்ளையார் சந்நிதியடைந்து, பணிந்துதுதித்து எம்பெருமானே ? இச்சிறுவ
ன் தங்கள் அடைக்கலமாகின்றான், இவனுக்குக்காமிகாதிவாதுளாந்தமான இ
ருபத்தெட்டாகமங்களு முபதேசித்தருளுகவென்று பிரார்த்தித்து, இனி
யொருபிறப்பிற்செல்லாப்பிள்ளையாரைப் பொல்லாப்பிள்ளையார் பக்கத்திரு
த்திவிட்டு, அப்பரஞ்சோதிமுனிவன் தன்விமானத்தேறிச்சென்றனன். பி
ன்பு பிள்ளையார்மெய்கண்டநாமவிமலமாமணியை அணிமையிலழைத்து ஆத

ரித்து அருள்வெள்ளத்தமிழ்த்தி ஆகமப்பொருண்முழுதும் வான்முறைவிரித்து உவமான உதாரண வினாவிடையாதிநிகழ உபதேசித்தருளுவாராயினார்.

அப்பொழுது அக்கோயிலின்புறத்துள்ள தடாகத்தில் நீர்கொள்ளவந்தாளொருத்தி, கோயிலினுள்ளே சத்தங்கேட்பதென்னென்று புறத்தே நாரந்தே எதிர்வந்துநின்று, பிள்ளைமாத்திரம் இருப்பதும் லோகாதீதமான அரும்பெருங்கேள்விகள்கேட்பதுந்தெரிந்து, இப்பிள்ளையை ஊமையென்று விசனித்த பிதாமாதாமுதலியோர் இவ்வற்புதந்தெரிந்திலர்போலுமென்று விரைந்துசென்று, உங்கள் பிள்ளை பிள்ளையார்கோயிலுள்ளே அளவிலா அற்புதவார்த்தை பேசுகின்றதேஎன்றாள். என்றசொல்முடியுமுன் களப்பாளர்முதலியோர் மிகவிரைந்து கோயில்வாயிலுக்கு நேரே புறத்தே வரும்போதே தங்கள்பிள்ளைவாய்நின்றுவரும் அத்தியற்புத அதிமதுரஞானமொழிகள்கேட்கப்பெற்று, அளவிலாமகிழ்வொடுகோயிலுட்சென்றார். உடனே குருசிஷ்யரிருவர்பேச்சும் நீங்கிவிட்டது. ஆகமமுழுதுமுபதேசித்துமுடிந்ததோ, அது கேட்டற்குரிய சிவசமஸ்காராதிகாரம்பெறுதார் பக்கத்துற்றுற்சொல்லப்படாதென்னும் விதிபற்றியோ, ஆகமாதிசமஸ்தசிவசாஸ்திரமும் இவனுளத்திற்றெளிவாய்விளங்குகவென்று ஒருசொல்லால் ஆஞ்ஞாபித்துமுடிந்ததோ. வேறுயாதோ. இன்னதென்றுணரத்தக்கதன்று. தாம் உட்புகுந்தவளவிலே பேச்சொழிந்தமைகண்டகளப்பாளர், இது திருவருளேயென்றுதுணிந்து பொல்லாப்பிள்ளையார்திருவடிகளிலே பலமுறைவணங்கித்துதித்துநின்று எம்பெருமானே? திருச்சந்நிதியிலன்றி முதலில்வாய்திறப்பதில்லையென்று எண்ணி அவதரித்த நாட்டொடங்கி மௌனமாயிருந்த இக்குருமணியினருமைபெருமை சிறிதுமுணராத எமதறியாமையை நீக்கியருளியதிருவருளினியல்பை என்னென்றுசொல்வதென்று பலமுறைதுதித்துத் தமது புத்திரரத்தினத்தையெடுத்துமார்போடணைத்துச்சிமோந்துள்ளங்குளிர்ந்து தந்தோளில்வைத்துக்கொண்டு, பத்தினியார் சுற்றத்தார் அப்பதியிலுள்ளார்யாவரும் போரானந்தப்பெருங்கடல்போலச்சூழ்ந்துவரச்சென்று, தம்மனையின்கண்ணே திவ்யரத்தினசயனத்தில் வீற்றிருந்தருளவைத்து அன்புமீதூரப் பலமுறைவணங்கினார். சூழ்ந்துவந்தாரெல்லாரும்வணங்கினார்கள். சான்றோனென்பது கேட்டறியவேண்டாது நேரிலறிந்து ஈன்றபொழுதிலும் பேருவகைவாரியிற்படிந்துநிற்கும் அன்னையார் இதுவன்றோ நங்குலமெல்லாம் பல்லூழிகாலம் பரிந்துபுரிந்த அருந்தவப்பயனென்றெடுத்தணைத்து இன்பமீதூர அன்புரிமை பாராட்டி ஆனந்தபரவசராயினார்.

இப்படிநிகழுநாளில் அப்பதியிலுள்ளார்பலரும் இவ்வற்புதங்கேள்வியுற்றுவரும் அயற்பதியார் சுற்றத்தார்பலரும் தினந்தோறும் அங்குவந்து மெய்கண்டமணியின் இளந்திருக்கோலத்திருவருட்பொலிவுகாணப்பெற்று, அந்த நிமிஷமே தத்தமக்குமுன்னுள்ள எவ்விதகஷ்டங்களுநீங்கி இஷ்டசித்திகள்

முழுதும்பெற்றுவாழ்வாராயினர். பரமசிவனே பொருளென்றுள்ளபடியுணர்ந்துள்ளந்துணிந்த தீவிரதரசத்திநிபாதத்துத்தமர்களாகிய மனவாசகங்கடந்தார்முதலியோர்கேள்வியுற்று வந்துதரிசிக்கப்பெற்று வீக்ஷணமாத்திரையே தற்போதமிழந்து சூழ்ந்து திருவடிபற்றி வணங்கிநிற்ப அம்மெய்கண்டமணி ப்புயர்விளங்க உத்தமோத்தம தீவிரதரபரிபாகம்நோக்கி உரியதீக்ஷாசமஸ்காரமுறைசெய்துவாயிலியக்கிப்பேறளித்து, ஆசானுரைப்படி தமிழில்மொழிபெயர்த்தருளிய சிவஞானபோதத்தை வார்த்திகப்பொழிப்புரையோடு உபதேசித்துத் தினந்தோறும் அவ்வடியர்பணிந்துசூழ நடுநாயகமணியாய்வீற்றிருந்து சேவைப்பிரசித்தியாய்விளங்குகின்றது.

அப்போது திருத்துறையூர் அருணந்திசிவாசாரியரிடத்தே சிவாகமாதி சிவசாஸ்திரபாடங்கேட்டுச் சித்தசாந்தியடைந்து சிவஞானவேட்கையுடையராய், அது அவ்வாசாரியரால்கிடைக்கப்பெறாமல் வருந்துகின்றமாணாக்கர்சிலர் ஸ்ரீமெய்கண்டகுருமணியின்மகிமைகேட்டு அங்குவந்து தரிசிக்கப்பெற்று மனவாசகங்கடந்தார்முதலிய முன்னையோர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும் பெற்று அவரோடுகலந்து யாவரும் சிவமயமாய் அக்குருமணியைச்சூழ்ந்தார்கள். பின்பு அருணந்திசிவாசாரியர் தம்மாணாக்கர்சிலர் வெண்ணெய்நல்லூர் சென்றதும் மீண்டுவாராமையுந்தெரிந்து அழைத்துவரும்படி பின்னுஞ்சில மாணாக்கரையனுப்ப, அவர்களுஞ்சென்று தரிசிக்கப்பெற்று அவ்வாறாயினர். பின்னுஞ்சிலர் சிலராக மாணாக்கர்யாவரையுமனுப்பிவிட்டு அருணந்திசிவாசாரியர் தனித்தவராய் இஃதென்னை ஆச்சரியம் நமது அருளால் சிஷ்யனாகிய களப்பாளன்பெற்ற ஒருசிறுவன் இன்னும் குதலைமொழிதானும் நிரம்பப் பெற்றிலான், இவன் என்னசாஸ்திரபரிசீலனமுடையானென்று, நம்மிடத்தே சாஸ்திரமுழுது முணர்ந்தமாணாக்கர்யாவருஞ்சென்று மீண்டுவாராவழி பெற்றனைந்தனர், நன்று நன்று இதுகலியின் பெருமையேயென்று பெருமிதங்கொண்டு, பின்நம்மாணாக்கர் சிவசாஸ்திரமுற்றுமுணர்ந்தவர்களல்லவா. அச்சிறுவனிடத்தில் ஏதுந்தங்களுக்குவேண்டிய நன்மைப்பாடில்லாவிட்டால் அங்கிருப்பார்களா? நாம் நேரேபோய்த்தெரிந்துவருவோமென்பார், ஆனால் நமது சிஷ்யன்புதல்வனாகிய இச்சிறுவனை நாம் வலியப்போய்நின்றுகாண்பது நம்பெருமைக்கு அடுத்ததல்லவேயென்பார், இவ்வாறு இருபாற்பட்டுவாதாடியமனம் திருவெண்ணெய்நல்லூர்க்குச்செல்லும்படி ஒருவாறு துணியப் பெற்று முன்னோர்கழ்ச்சிபோலப் பல்லக்குமுதலிய ராஜவரிசையோடுசெல்லத் தொடங்குங்கால் ஏறியிருந்தசிவிகை கொம்பு முறிந்தது. புஸ்தகசகடம் அச்சொடிந்தது. பெருங்காற்றுற்குடைசுருட்டியாதி சிதைந்தன. இவையெல்லாங்கண்டும் ஆகூழ்வலித்தாற்றிருவருள்செலுத்துதலால் தனித்துப்பாதுகைமேற்செல்வாராயினர். அவையுங்குமிழ்தெறித்தன. ஆத்மாகருவிமுற்றுங் கழன்று பரிசுத்தமாய்த்தனித்தே சிவத்தோடு இரண்டறக்கலந்தின்புறுமெ

ன்று சிவசாஸ்திரங்கூறும் அதிரிசியத்தைத் திரிசியமாகக்காட்டினாற்போல மேற்கூறியசிவிகையாதியெல்லாப்பொருளுநீங்கின. பின்பாதசாரியாகத்திருவெண்ணெய்நல்லூர்சென்று மெய்கண்டபாலகுருமணி வீற்றிருந்தருளுகின்ற திருமாளிகையின் புறத்தேவந்துலாவிக்கொண்டிருந்தார்.

அப்படியிருக்குங்கால் வயதுமுதிர்ந்தபெரியோர்பலர் சிறுவனைப்போல புன்நகைக்கையினராய் அதன் அரும்பொருண்முழுதுங்கேள்வியாலுண்டு அதுபயமாய்ப்பிறநோக்கின்றிச்சூழ்ந்திருப்ப, அப்பொருள்விரித்தருளுமெய்கண்டகுருமணி நடுநாயகமாய்த்திருமுகம் பூரிமைநோக்க வீற்றிருப்பதுகண்டார். நாம் உட்புகுந்தால் இச்சிறுவன் நமக்கோராசனந்தந்துபசரியான், இருக்கைவிட்டெழுமாட்டான்; இருந்தபடியோராருசலிதாலுஞ்செய்யான், நமதுசெயலால் நம்சிஷ்யபுத்திரனாய்வந்த இச்சிறுவனை நேரே காண்கவியப்போய்நிற்பது நம்பெருமைக்கடுப்பதல்ல, ஆதலால் இவனிடத்துள்ள நலந்தெரியவும்வேண்டுமென்று பலவாறுயோசித்து, ஒருவாறுதுணிந்து, அயலில் ஓர்காரியமிருந்தும் அவ்விடத்துலாவுவார்போலுலாவினார்; அச்சமயம் அம்மெய்கண்டகுருமணியால் ஆணவமலத்தியல்பெடுத்துணர்த்தப்படுகின்றதுதெரிந்தார்; இதுதான் நல்லசமயம் இச்சிறுவன் நமது ஒருசொல்லிலகப்பட்டுவிடுவானென்றுவந்தார்; அச்செருக்கொடுசென்றார், ஆணவமலமென்பதுயாது அதனிலக்கணமென்னையென்று உரப்பியதொனியொடுங்கேட்டார், அச்சொல் திருச்செவியிற்புகுதலும் அம்மெய்கண்டபாலகுருமணி, முன்போலப்பூரிமைநோக்கியே சிறிதுநேரமிருந்து, பின்பு தன்பார்வை அவ்வருணந்திமேல்விழும்படியமர்த்துப்பார்த்து இப்படியே இருக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிற்று. முன்கருவிகள்முற்றுங்கழன்றும் சிறிதுசெறிந்திருந்த ஆணவமலமுநீங்கப்பெற்று உடனே தன்சென்னி திருவடியிற்பொருந்தவிழுந்தார், எழுந்தார், பன்முறைபணிந்தார், எம்பெருமானே? எங்குருநாதா? எந்தாயே? எம்மிறைவா? திருவடிக்கபசாரமிழைத்ததீவினையேன்யாது செய்கேன் புலையனேன். எனைப்போற்கொருபற்றுமில்லாமைகண்டு இரங்கி எளியேனையும்பாக்கொண்டருளவெளிவந்து திருவருட்பொலிவுகாட்டிக்கொலுவீற்றிருக்கருளும் அருமையறியாதே, அந்தோ அடிகளெதிர்வந்தும் அபசாரமிழைத்து அருகநிற்கானானேனே இனியென்செய்கேன், என்செய்கேன் அண்ணலே? "பொறுப்பதன்றேபெரியோர் சிறுநாய்கடம்பொய்யினையே" புழுத்தநாயினுங்கடைப்பட்ட அறிவிலாச்சிறியேன் அறியாதுபுரிந்த அபராதம் பொறுத்தடிமைக்கொண்டருளுதியோ அண்ணலோ அண்ணலேயென்றலறி நமஸ்கரித்தபடியே திருவடியைப் பற்றிக்கொண்டிருந்தார். எண்ணெய்முழுதுந்தீர்ந்து சுருங்கிக்கெடுகின்றதீபம், அச்சமயம் சுடர்விட்டெரிகப்பிரகாசித்தல்போல், ஆணவமலவலிமுற்றுங் கெடுகின்ற சமயம் தலையெடுப்போடு மேற்கண்ட கேள்விகேட்டு, அக்குருமணியின்பார்வைமாத்திரத்தே அம்மலவலிமுற்றுங்கெ

டப்பெற்றுத், திருவடியைப் பற்றிக்கொண்டெழாது கிடந்து வருந்துகின்ற அச்சிஷ்யசிகாமணியைத், தமது அருமைத்திருக்கரத்தாற்றூக்கியெடுத்துத் திருவருட்டி, அஸ்தமஸ்தக சம்யோகாதி சத்தியோ நிர்வாணதீக்ஷாசமஸ்காரசிவத்துவாபிவியத்திப் பெரும்பேறுமுற்றுமளித்துச், சிவஞானபோதமுபதேசித்து, இதற்கு முன்வந்து பேறுபெற்றிடைபறாது சூழ்ந்திருக்கும் மாணாக்கர்களெல்லாருக்குமேலாய் முதன்மாணாக்கராயிருக்கும் பெரும்பேறுங் கொடுத்தருளப் பெற்றுவாழ்ந்தார். அடியாருடன்கலந்து தலைமைபெற்று இடையறாது குருநாதனுதிசிவாநுபூதிப்பெருஞ்செல்வராய் வாழுகின்ற அருணந்திசிவாசாரியர், தமதுகுருமணியிடத்திற் கேட்டுணர்ந்த சிவஞானபோதத்தில், அடங்காநின்றுகிடக்கின்ற அரியநுண்பொருளெலாம் விளக்கச், சாஸ்திரரூபமாய்ச் சிவஞானசித்தியாரென்றொரு தெருணூலும், தோத்திரரூபமாய் இருபாவிருபஃதென்றொரு அருணூலும்பாடியருளி, அவ்விருநூல்களையும் தமதுகுருமணியின் ஸ்ரீபாதங்களிற் சமர்ப்பணஞ் செய்து, உடனுறையும் பெரும்பேற்றினுவப்புற்றுவாழ்வாராயினர். பின்பு இவரிடத்தே மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியரும் அவரிடத்தே உமாபதிசிவாசாரியரும் வந்தடைந்து இவர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும் பெற்றுவாழ்ந்தார்கள். இவரது திருக்கைலாய பரம்பரைக் குருசந்ததிகளாய் வந்தபடியால் இந்நால்வரும் சந்தானகுரவரென்று லோகப்பிரசித்தியாய்வழங்கப்பெற்றார்கள். பின் உமாபதிசிவாசாரியர் வழிவந்தபரம்பரைக்குருசந்ததிகள் அநேகருண்டு; விரிப்பிற்பெருகும் அனைமக.

இத்தகைய பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்த மெய்கண்டகுருமணி வந்தவதரிக்கும் பெருந்தவமுடைய அத்திருவெண்காட்டிற் கணிமையிலுள்ள திருக்கடவூரிலே, மார்க்கண்டமுனிவர் தேகாந்தியம் சகரிக்கவென்று அதனைச்சிவாநுக்கிரகத்தால் மாற்றிக்கொள்ளக் கருதி, இடையறாது சிவலிங்கபூசனை செய்வாராயினர். எண்ணியபடியே அக்காலவெல்லையிலே தன்னைப்பிடிக்கநெருங்கிய யமனை, எம்பெருமான் அச்சிவலிங்கத்தினின்றும் வெளிவந்து உதைத்தருளித், தனக்கு நித்தியாயுள் தரப்பெற்று, முன்புதன்மேல் நெருங்கிய யமனுடைய கோபாக்கினியினாலே தன்மேனி சற்றே கருமையுற்றிருப்பது நோக்கி, எம்பெருமானே இதனையும் மாற்றியருளுகவென்று பிரார்த்திப்ப, அன்பனே காவிரிக்குத்தெற்கே மூன்றுயோசனையிலுள்ள சுதவனத்திலே மேற்றிசையில் ஓர்தீர்த்தம் இருக்கிறது; அதிலேமூழ்கினால் உன்மேனியிலுள்ள கருமையும் போய்மேலும் திவ்யதேஜசும் உண்டாமாதலால், அத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து அத்தலத்திற்சுயம்புவாயுள்ள அமுதலிங்கதரிசனஞ்செய்துகொண்டு ஆங்கேயே வசிப்பாயாக, இனி யமன் எக்காலத்தும் உன்பக்கத்தணுகமாட்டான், அத்தீர்த்தம் உன்பேரால் லோகப்பிரசித்தியாய்விளங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து, அவ்விலிங்கத்துள்ளே மறைந்தருளினர்.

உடனேமார்க்கண்டமுனிவர்பணிந்துவிடைபெற்றுச்சென்று, சூதவனத்தில் அத்தீர்த்தத்தில் ஒருமுறைமுழுகிமேலெழுந்தவளவிலே, கருமைமுற்றும்நீங்கி மேனிமிகப்பிரகாசிக்கப்பெற்று,வந்துகோயிலுட்புகுந்து சந்நிதியடைந்து அமுதலிங்கதிவ்யரூபந்தரிசிக்கப்பெற்றுப்பெருமகிழ்வுற்று,அன்புபெருக முன்புநின்றுபலமுறைபணிந்து திவ்வியவாக்கியங்களாற்றோத்திரஞ்செய்துநிற்ப, எம்பிரானெழுந்தருளி அன்பனே? நீகூறும் அருந்தோத்திரங்கேட்டுமகிழ்ந்தோம் நீவேண்டும்வரம்யாதென்றருள, மார்க்கண்டர் மேலும்பணிந்து எம்பெருமானே "சிவ" என்னும் இரண்டெழுத்தும் இஷ்டகாமியமுற்றுங்கொடுக்கருளுஞ் சிவரத்தினமாமென்று வேதசிவாகமங்கள் கூறும் உண்மையுணர்ந்திலர்;; அடியேங்கள் நின்றிருவடியன்றி வேறொன்றுஞ் சிறிதும் பொருளெனமதித்திலேம்; இதுநிச்சயம்; ஆயினும் ஒருகாற்புத்திபேதித்து அபசாரஞ்செய்திடினும், இவர் அறியாச்சிறியரென்றிரங்கிப் பொறுத்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்படியேஆகுக. அன்பனே? நீமுழ்கியமேலத்தீர்த்தம் உன்பேரால் விளங்குவதாக,வந்துமுழ்குவோர் இஷ்டகாமியமுற்றும்பெறவழங்குவதாக. இன்னமும்நீவேண்டியதைக்கேளென்று ஆஞ்ஞாபித்தருள, எம்பெருமானே திருவடியில்வைத்த அன்பு எக்காலத்தும் அடியேங்களுள்ளத்தைவிட்டு நீங்காதிருக்கவேண்டும்; அன்றியும் என்பெயர்த்தீர்த்தத்தில்முழுகுஞ்சீவர்யாவரும் உய்யும்படி இப்பொழுதருளியவரம் எக்காலத்தும்நிலைபெற்றிருக்கவேண்டுமென்றுபிரார்த்திப்ப, அப்படியேஆகுகவென்றருளிமேலுங்கூறுகின்றார். அன்பிற்பெரிய அருந்தவச்சிறுவ? உனக்கெனவொன்றைவேண்டாது உலகமுய்யவேண்டிப்பரோபகாரத்திலே கருத்துடையநின்ற உன்பெருந்தன்மைநோக்கி மிகமகிழ்ந்தோம், இப்பரோபகாரமே எல்லாவற்றினுமுயர்ந்த அருந்தவம். எவ்வித உயிர்களுக்கும்மனவாக்குக்காயங்களால்ஒருசிறிதும் துன்புறாதுகாப்பது சீவன்முத்திலக்கணமென்று சிவாகமங்கூறுமாதலால் இப்பரோபகாரமே பெரிதென்பதுசொல்லவும்வேண்டுமோ, இதனைக்குறித்தொருகதைசொல்லுவோங் கேள்; முன்னொருகாலத்திலே,தேவப்பிரியனென்றொருபிராமணனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் நடந்தவாதத்திலே, தேவப்பிரியன் பரோபகாரமே முக்கியதருமம். அதுசெய்பவனிடத்தே பரமசிவன் பேரருளைச்செய்வனென்று கூற, விஷ்ணு நன்றுநன்று எந்தவுலகில் யாவர் தன்காரியமன்றிப் பிறர்காரியஞ்செய்வார்; இருக்கட்டும். பரமசிவன் அவரிடத்தில்மகிழ்ச்சிகொள்வதென்னை? தனக்கல்லாதகாரியம் அறிவிலார்செய்வாரன்றிச்செய்யார். தேவர்முனிவர்முதலியயாவருஞ்செய்யும் அருந்தவமெல்லாம் அவரவர் நன்மைகுறித்தன்றி வேறுண்டோ? என்றுகூறத்தேவப்பிரியன் நல்லது தங்களை முதலியபெருந்தேவரெல்லாம் ஓடோட்டத்துரத்தியுடற்றிய விஷத்தைப்பரமசிவனுண்டதும் அவர்பொருட்டேயன்றோ? தாங்கள் அன்பின் அவதாரஞ்செய்துபாற்கடல் கடைந்து தேவர்க்கமுதளித்ததும் தங்கள்பொருட்டன்றோ? அகஸ்தி

யர் இமயமலையிலே பரமசிவதிருக்கல்யாணமகோற்சவ திவ்யதெரிசனத்தை யும்விட்டுப் பொதியமாமலையிற்போயிருந்து பூமியைச்சமன்செய்ததும் அவர் பொருட்டென்பீர்களோ? உபமன்னியபகவான் தங்கள் அம்மையாகிய திருப்பாற்கடலைத் திருவடிக்குட்டிச் சிவதீக்ஷாசமஸ்காரஞ்செய்தருளியதும் அவர்பொருட்டென்பீர்களோ? திருமுறைகண்டசோழர் மனுநீதிகண்டசோழர் பிச்சதேவர்முதலிய அருட்பெருஞ்செல்வர் அருஞ்செயலெல்லாம் அவர்கள் பொருட்டென்பீர்களோ? நன்றுநன்று. இன்னுந்தேவர்முனிவர் முதலியோர் அடியேனுக்குச் செய்த பரோபகாரச்செயலெல்லாந் தெரிந்திலீர்களோ? ஆனால் இது என்னுள்ளக்குறிப்பறியக் கூறியதாகவே நினைக்கின்றேன்; அதுஎப்படியாயினுமாகுக.பரோபகாரமே எல்லாவற்றினுமுக்கியதருமமென்பது எவ்வாற்றானும் நிச்சயமேயாகுமென்றான். அன்பனே? இனிப்பரோபகாரமேன்மையை விரிப்பானேன் என்றருளி எம்பிரான் அமுதலிங்கத்துள் மறைந்தருளினார். மார்க்கண்டமுனிவர் தமக்கு அமுதலிங்கேசர் வெளிவந்தருளிய அருமைபெருமையை நினைந்துருகி, அச்சுயம்புமூர்த்திக்கு மேற்றிசையிலேகோயிலுள்ளே தன்பேரால் ஒருசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து வழிபட்டு அத்தலத்தை நீங்காது வசித்துவருவாராயினரென்றருளிய திருநந்திதேவரைச் சனற்குமாரர் வணங்கி எம்பெருமானே? அத்தியற்புதத்திருவருள்விலாசத்துக்கு சரித்திரம் தங்கள் திருவாக்கினாற் கேட்கப்பெற்றேன். பெரும்பாக்கியமுற்றேன். இத்தலையிலும் குருவிணைசர் அமுதலிங்கேசர் என்றருளிய நாமகாரணத்தெரிந்தவாறே போல் மந்திரேசனென்ற நாமகாரணமுந்தெரித்தருளுகவென்று பிரார்த்திப்ப, நந்திதேவர் அன்பனே? அப்படியே செய்வோம். இச்சரித்திரமுற்றும் அன்போடுபடிப்பவர் கேட்பவர் இச்சிப்பவர் சாதகஞ்செய்வோர்யாவரும், அளவிலாப்பெருஞ்செல்வங்களும்நன்மணப்பேறும் சற்புத்திரபாக்கியங்களும் ஆயுள்விருத்திமுதலிய இகவாழ்வுமுழுதும்பெற்றுச் சற்குருவின்திருவருளேற்றுக்கமுற்று, முறையே சுத்தாத்துவைத சித்தாந்தசைவப்பெருநெறியற்றித் திருவடிநீழலிலாண்டறக்கலந்துவாழும் பரமுத்திப்பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள்.

மார்க்கண்டேயச்சருக்கமுற்றிற்று.

இராமன் மந்திரோபதேசச் சருக்கம்

சனற்குமாரனே? நீ கேட்டபடி மந்திரேச நாமகாரணத்தை ராமசரித்திரத்தாற் றெரிவிக்கின்றோம் கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே, தன்னொடு போர்செயலாற்றாது புறங்கொடுத்தோடிய அசுரர்களைத் துரத்திக்கொண்டுசென்ற விஷ்ணு, அவ்வசுரர்கள் பிருகுமுனிவர் ஆச்சிரமத்திற்சென்று, அவர்பத்தினிஅபயங்கொடுக்க அடைக்கலம்புகுந்து மறைந்திருப்பதுதெரிந்து சென்று, தடுத்தஅப்பத்தினிகொ

ப்பவதியென்றறிந்தும் பின்வரும் பெருங்கேட்டைச்சிறிதும் நினையாது சக்கராயுதத்தாற் கொன்று பின் அசுரர் யாவரையுங் கொன்றுவென்றார். புறம்போயிருந்த பிருகுமுனிவர் அங்குவந்து உண்மைதெரிந்து இப்பெரும்பாதகஞ்செய்த விஷ்ணு அளவிலாப்பிறப்பெலாம் பிறந்துழலக்கடவனென்று சபித்தார். அதுதெரிந்துவிஷ்ணு இடைமருது சிவலிங்கபூசனை செய்துகொண்டேயிருந்து சிவாநுக்கிரகத்தால் அப்பிருகுமுனிவரேயிரங்கி அநேகமென்பதொழிந்து பத்துப்பிறப்பாயமைகவென்றநுக்கிரகஞ்செய்யப்பெற்று இனி யெம்முயற்சிசெய்யினும் நம்மால் இதனைக்கடக்கமுடியாது; அதுவும் செயல்வகையால் நன்மையுள்ளே தீமையும் தீமையுள்ளே நன்மையும் விளையுமென்பது தெரியவந்தது. அதாவது நாம் சாதுசனரக்ஷணார்த்தம் பாவிகளாகிய அசுரரைக்கொல்லத்தொடங்கிய நன்மையுள்ளே பாபமாகிய தீவினை கிடைத்தது. அத்தீவினைப்போகம் அநுபவிக்கச்செல்லும்பிறப்பிலே துஷ்டர்களாகிய ராவணாதிராக்ஷசசம்மார நன்மைவாய்ப்பதாகத்தெரிகிறது; பெரியர்கோபம் முடிவில் நன்மையுந்தருமென்பதைப், பிருகுசாபத்தாற்கிடைத்த இப்பிறவியே விளக்கியதென்றிவ்வாறு பலவும்யோசித்து, அயோத்திமாநகரிலே தசரதமகாராஜாசெய்துவந்த அளவில்லாததான தர்ம தவவிரதயாகாதி புண்ணியப்பிரயோசனமே யுருவாய்வந்ததென்னப் புத்திரனாய்வந்து ராமநாமந்தரிக்கப்பெற்று, வசிஷ்டரிடத்தே கற்பனவெல்லாங்கற்றுப், பரதலக்ஷ்மண சத்துருக்கரோடு பிதாமாதாக்கள் மகிழ்வுறவாழுநாளிலே, விசுவாமித்திரர் வேண்டுகோளின்படி லக்ஷ்மணரோடுசென்று தாடகாவதஞ்செய்து, மிதிலைசென்று சீதாகலியாணமுடித்து, மீண்டு அயோத்திவந்தினிதுறைந்திருந்துபின்பு, பிதாவாக்கிய பரிபாலனநிமித்தங் காட்டிற்செல்லத்தொடங்குங்கால், பிரிவாற்றாது லக்ஷ்மணனும் சீதையும் உடன்வரச்சென்று, அகஸ்தியமுனிவரைவணங்கி எம்பெருமானே? இப்பிரபஞ்சதுக்கசமுசாரசாகரங் கடத்தற்குரிய உபாயம் இதுவென்றருளி, அடியேனை அவ்வழியில் நடத்தியருளவேண்டுமென்றுபிரார்த்திப்ப, அகஸ்தியர் அன்பனே? நீயோலோகரக்ஷகனாகின்றாய், உனக்குணர்த்தியருளவோ அறிவுமுதிர்ந்த வசிஷ்டருளன்றான், உன்மாதுலனே அறிவாற்சிறந்த சனகனுமின்றான், சகலாகமபாரங்கதனான சூரியனுடையவமிசத்தில் வந்தநீஅறியாதவிஷயம் யாதிருக்கின்றது, உனக்குபதேசிப்பதில் நமக்குமிகுவிருப்பமுண்டென்றுகூறினார்.

ராகவ? சமுசாரசாகரங்கடந்து திருவருட்கரையேறிப் பேரின்பவாழ்வு பெறுதற்கு, வருணாச்சிரமநீதிகளிலேநிறுத்தவுறுது உண்மைநெறியினுறைத்துநிற்கும் ஞானசீலர்களாலே பூசிக்கற்குரிய நாயகன், வேதசிவாகமாதிகளாலே நிச்சயித்துணர்ந்து ஈசனே அரிப்பிரமேந்திராதி யாவராலும் தியானிக்கப்படுவோனென்றெடுத்தோதப்படுகின்ற உமாபதியொருவனேயாம்; அவனுக்குப்பூசனையைக்காட்டிலுஞ் சிறந்ததொண்டுவேறில்லை; அகத்தும்புறத்தும்

வேதசிவாகமவிதிமுறையாக சிவபூசனைசெய்பவனெவனோ அவனே அப்பிரபஞ்சசமுசாரசாகரங் கடத்தற்குரியவன். அப்பூசனைக்குஇன்றியமையாத முக்கியாங்கமொன்று. அது அதிரகசியமாயுள்ளது; வினைமுழுதுநீக்குவது; பிரபஞ்சசாகரத்தினின்று மேலெடுப்பது; சிவசொரூபமாயுள்ளது; பஞ்சபாதகநாசஞ்செய்வது; ஞானசாதனமானது; சப்தகோடிமகாமந்திரங்களெல்லாவற்றிற்கும் நாயகமாயிருப்பது; மந்திரவேதமாகியயசுர்வேதமத்தியிலுள்ள ஸ்ரீருத்திரமத்தியிலே இரத்தினமாய்விளங்குவது; இத்தகையஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசிக்கின்றேம். அதற்கு அதற்குரியமுக்கியாங்கமொன்றுண்டு. அது விபூதிதாரணமே. செபம்தவம்முதலியவைச்செயலும் பூதிதாரணமின்றிச்செய்யின், அச்செயல்முழுதும்பூரணமும்பிரயோசனமாகா. இதுசத்தியமென்றருளி, விபூதிக்கிண்ணியிலேவிதிப்படி விளக்க விபூதியை எடுத்துநீட்டினர். உடனே இராமன்நமஸ்கரித்தெழுந்து இருகையும்விரித்துவாங்கி விதிப்படி உரியமந்திரோச்சாரணத்தோடெடுத்துத் திரிபுண்டரமாயணிந்துநிற்ப, மேற்கூறியபடியேஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரோபதேசஞ்செய்தருளினர். உடனேபாவசனுயானந்தசாகரத்தழுந்தியமுறைபணிந்தெதிர்நின்றுதுதித்தனன். மேலும்அகஸ்தியர் அவ்விராமனுக்குச்சிவசகஸ்திரநாமரகசியார்த்தவைபவங்கள்விளங்க உபதேசித்தும், சிவதத்துவார்த்தங்களெல்லாமும் மனத்திலமைந்துகிடப்பத்தெளிவித்தும், எவனொருவனே *தியேயன்; மற்றெவருந் || தியாதாக்களென்று கருதிக்கடவனென்றதைக்காட்டுஞ்சிவபரத்துவமகிமையைத்தெளிவாகவிரித்தோதுகின்ற சிவகீதாசாஸ்திரோபதேசமுஞ்செய்து, ஒருசிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டையாகச்செய்து பூசித்து, இதனைநீஆயுள்வரை நித்தியமாய்ப்பூசித்து வருவாயாகவென்று அவ்விராமன்கையிற்கொடுத்தருளினர். அதனையும்பெற்றுப் பெருமகிழ்வுற்றவ்விராமன்முறைபணிந்து துதித்துநீங்காவிடைபெற்றுச்சென்றனன்.

சென்ற ஸ்ரீராமன்கோதாவரிக்கரையடுத்தபஞ்சவடியிலே ஆன்மார்த்தசிவலிங்கபூசை சிவகீதாபாராயணஞ்செய்துகொண்டு சிலநாளிருந்து, இச்சித்துவந்தசூர்ப்பனகையைப்பங்கப்படுத்திக், கரதூஷணாதிகளைக்கொன்று, மாரீசன்சதியாற்றாவிராவணன்சீதாதேவியைக்கவர்ந்துசெல்ல, அதனாற்பிறந்தசோகமுற்றவன், சவரிவழிகாட்டச்சென்று அநுமனாற்சுக்கிரீவனைக்கண்டணுகி, வாலியைக்கொன்று, அநுமனால் சீதாதேவி இலங்கையிலிருப்பதுதெரிந்து, இலங்கைசெல்லக் கருதி இலக்குமணன் சுக்கிரீவன் அநுமன்வானரசைந்யங்களோடு தெக்ஷணசமுத்திரதீரஞ்சென்று, வேதாரணியமடைந்து வேததீர்த்தஸ்நானஞ்செய்துமுடித்து, வேதாரணியேசனை வணங்கிப்பிரார்த்தித்து வெளிவந்தோரிடத்திருந்து, அநுமனைவானரவீரர்களை நோக்கி, இலங்கைக்குப்போ

* தியேயன்—தியானிக்கப்படுவோன்.

|| தியாதாக்கள்—தியானிப்பவர்கள்.

கும்பட இக்கடலிலே ஒரு அணைசெய்யுங்களென்று ஆஞ்ஞாபித்தான். ஆஞ்ஞையின்படி அவர்கள் அணைசெய்யுங்கால் அண்டமுகட்டளவுயர்ந்த மரங்கள் மலைகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து போடுகிறவேகத்தால், அக்கடல் பிரளயவெள்ளம்போலப்பிரவகித்தது. அதுகண்டியாவருநடுங்கிக்கோயிலுட்புக்கார்கள். பிரவாகமுங்கோபுரவாயிலாலுட்புகுதல்கண்டு, நந்திதேவர் ஒரு தடங்காரஞ்செய்தருள, உடனே அக்கடல் பிரவகித்தல்நீங்கி முன்போலிருந்தது. உடனே ஸ்ரீராமன்ஆரம்பித்தகாரியம்இடையூறுற்றதேயென்றுவிசனித்து, அங்குநின்று மேற்றிசைநாலுயோசனைதூரஞ்சென்று, இவ்விடத்திலாவதுசித்திக்கின்றதிலேபெறுகவென்றோர் அணைசெய்விக்க, அதுவும், தடையின்றியுள்ள பெருமீன்களுக்குத்தடையாயிருந்தபடியால், அம்மீன்கள் வால்முதலியவுறுப்புக்களாலடித்தும் மோதியுஞ்சிதைக்கப்பெற்றது. அதனும் அவ்விடம்மீன்பூசலென்று விளங்குகின்றது. அவ்வணைகளிரண்டுஞ்சிதைந்துபோயினும், சற்குணவிசிஷ்டனாகியஸ்ரீராமனாற் செய்விக்கப்பெற்றமையால், அவ்விரண்டிடமுங்கோடிதீர்த்தமென்னும்பெயர்பெற்றுவிளங்குகின்றன. இவ்விரண்டில் முந்திய வேதாரணியகோடிதீர்த்தமகிமை அப்புராணத்தால் விளங்கப்பெறும். பிந்தியது மணமேற்கோடிதீர்த்தமென்னு நாமம்பரித்திரிபோடு, யாவரும் மிகமேலதாய்மதித்துவந்துமூழ்கி இஷ்டகாரியங்களெல்லாம்பெற்றுவாழும்படி விளங்குகின்றது. இம்மணமேற்கோடியென்னுந்திவ்யஸ்தலம்பாண்டியனாட்டின்எல்லையாயுள்ளது. இம்மட்டோ? உண்மைநாயன்மார் அறுபத்துமூவருள்ளே குலச்சிறைநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்யப்பெற்றது. அம்மகிமைமைநோக்கியே அங்கேயெழுந்தருளிய ஸ்ரீஞானசம்பந்தப்பெருமானும், மங்கையர்க்கரசியார் நெடுமாறநாயனாரோடுநெடுநாள்வீற்றிருக்கருளப்பெற்றதென்றால், இதன் மகிமை யாவர்கூறவல்லார். அணைமுன்போலவேபின்செய்வித்த அணையுஞ்சிதைந்தமைகண்டு ஸ்ரீராமன் பெருங்கவலைகொண்டு, இனியாதுசெய்வோமென்று பலவாறுயோசித்து ஒன்றுந்தோன்றாதிருந்தனன்.

அப்போது ஆகாசத்திலே வானாய் இரகுகுலோத்தமா! நீ அகஸ்தியமுனிவனிடத்தேபெற்ற ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர ஜபபூஜாதிவிசேஷங்களினாலே, சூதவனேசர் மிகப்பிரீதியுற்றிருப்பதால், நீ அத்தலத்தையடைவாயாகில் உன்காரியமெல்லாங் கைகூடுமென்றெழுந்த திவ்யவாசகங்கேட்டு, அளவிலாப்பெருமகிழ்வோடு கிட்டுதற்கரிய திருவருள் நமக்குவாய்த்திருக்கின்றதேயென்றெழுமன்புமீதூர அவ்வனஞ்சென்று வருணதீர்த்தத்திலே ஸ்நானாதிநியமங்கள் முடித்துச்சென்று, கோயிலுட்புகுந்தாசந்நிதியடைந்து அமுதலிங்கேச திவ்யரூபங்காணப்பெற்றான். பரவசமுற்றான். சிவானந்தசாகரத்தழுந்தி ஒருவாறெழுந்து பலமுறைபணிந்துபூஜோபகரணங்களையக்கொண்டு விதிப்படிபூஜித்தெழுந்து, அஞ்சலியஸ்தனாய்நின்றதியவாக்கியங்களாற்றுதித்

தான். எம்பெருமான் அமுதலிங்கத்தினின்றும் உருவங்கொண்டெழுந்தருளி அன்பனே ? நீ அகஸ்தியனிடத்திற்பெற்ற பஞ்சாக்ஷரமந்திரோபதேசசிவபூஜாதி சுத்தான்மார்க்கமே ஒப்புயர்வில்லாதது ; ஜனனசாகரங்கடத்தற்கின்றியமையாதது ; இதனைச்சிறிதும் நழுவவிடாது உன் உள்ளத்திலழுந்தவூன்றிக்கொள்வாயாக ; சூரியனை மேகமறைத்தாற்போல இப்போது உன் அறிவைப் பத்திவிரோகத்தால் வந்ததுக்கம்மறைத்துமயக்குகின்றது; அதனீக்குமுபாயங்கூறுதுங்கேள். இதற்குத்தென்றிசை சதயோசனை தூரத்துள்ள தேவிபட்டணத்திற்சென்று, அங்கே அனேகஞ்சத்திகள் சூழவீற்றிருக்கின்ற துர்க்காதேவியைக், கடலிலேஅனேகலிங்கவேண்டிப்பூஜிப்பாயாயில், அதற்குரிய ஆற்றலெல்லாந்தருவாள். இடரின்றி அணைசெய்து அவ்வழியே இலங்கைசென்றிராவணனைவதஞ்செய்து, சீதையைமீட்டு இலக்குமணாதியரோடு அயோத்திசென்றுசெங்கோல் அரசுசெய்திருந்து அளவிலாச் சிவதர்மங்களோடு ஆன்மார்த்தசிவலிங்கபூஜாதிகளும் வழுவறச்செய்துவந்து, முடிவில் நம்பதம் பெறுவாயாகவென்றித்தியாதிமந்திரோபதேசஞ்செய்தருளி, அமுதலிங்கத்தில் மறைந்தருளினார்.

உடனே ஸ்ரீராமன் துக்கமெல்லாம் அப்பொழுதே நீங்கினவனாக ஆனந்தசாகரத்தழுந்தி, மேலும் பன்முறைபணிந்து மேல்பக்கஞ்சென்று மார்க்கண்டலிங்கத்தின் வடபக்கத்தொரு சிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்து பூஜித்து மீட்டும் அமுதலிங்கேசரைப்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் புறத்தேவந்து தேவிபட்டணஞ்செல்லுங் கருத்தனாயிருந்தான். முன்னமே இலக்குமணன் சுக்கிரீவன் சாம்புவன் முதலியோர் அங்கங்கே ஒவ்வோர் சிவலிங்கபூசனைசெய்தருள்பெற்றுவந்து உடன்சூழ்ந்தார்கள். அவர்களுள்ளே இலக்குமணன்பூஜித்தசிவலிங்கம் தம்பிக்குநல்லான்கோட்டையென்றுவழங்கப்பெறுகின்றது. சுக்கிரீவன் பூஜித்த சிவலிங்கப்பெருமான் திருமேனியழகனென்று அவனால நாமங்கூறப்பெற்று, வடிவழகியன்னையோடு முத்துப்பேட்டையென்னும் திஸ்தானத்தில் விளங்குகின்றனர். சாம்புவன் பூஜித்தஸ்தலம் சாம்புவனோடையென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. இப்படியே ஒவ்வொருவரும் பூஜித்தன பலவுள்ளன. இவைநிற்க. இலக்குமணாதியரோடு ஸ்ரீராமன்தேவிபட்டணஞ்சென்று துர்க்காபூஜையால் ஆற்றன்முற்றும்பெற்று, அணைசெய்துசென்று ராவணாதிகளைச்செற்று சீதையைமீட்டுவந்து, ராவணப்பிரமஹத்தி ராமேசுரத்தில் ராமலிங்கபூஜையால் நீங்கப்பெற்று, வீரஹத்தி வேதாரணியத்தில் விக்கினேசுரபூஜையால் நீங்கப்பெற்று, கும்பகர்ணஹத்தி திருவானைக்காவிலே ஜம்புகேசுரபூஜையால் விலகப்பெற்றுத், திருவருள்பெற்று அயோத்திசென்று, அகஸ்தியகுருபாதசிவபூஜைகளுடன், சிவார்ச்சனாதி சிவதர்மங்கள் விளங்க அரசுசெய்திருந்தான். அவ்விராமனுக்கு மந்திரோபதேசஞ்செய்தமையால்

மந்திரேசர் என்னும் நாமம்வழங்கப்பெற்றது. சீதையைமீட்பதற்குபாயம்யாதென்று எம்பிரானருளைவேண்டிஉசாவினபடியால், அச்ருதவனம் திருவுசாத்தானமென்னும் திவ்யநாமம்பெற்றதென்றருளிய திருநந்திதேவரை, மீட்டும் சனற்குமாரமுனிவர்வணங்கி எம்பெருமானே? மேலுமிச்ருதவனமான்மியமகிமாசரித்திரம்கேட்பதிலேயேஆசைமேலிடுகின்றதென்றபோது நந்திதேவர் கூறுகின்றார்.

அன்பனே? முன் விஸ்வாமித்திரமுனிவன், திரம்பகடனரெனுந்தரிசனவிருப்புடையனாய் நெடுங்காலந்தவஞ்செய்துவரக், கிருபையுடன் பதில்வந்தருளி முனிவனே? இத்தலத்திலேநமது ஆனந்ததாண்டவம் பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர்க்கன்றி வேறுகாட்டப்படுவதில்லையாதலால், நீ ருதவனத்துக்குச்சென்று அங்கு உன்விருப்பத்தைமுடிப்பாயென்றருள, உடனேவணங்கிவிடைபெற்றுக்கொண்டு ருதவனம்வந்து, சிவதீர்த்தஸ்நானஞ்செய்து திருநீறுமுடித்துக் கோயிலிற்புகுந்து, அமுதலிங்கேசதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்றுப் பெருமகிழ்வுற்று, அச்சந்நிதியிலே நடனத்தைநோக்கிநடனதரிசனம்வேண்டித் தவஞ்செய்துகொண்டிருப்ப, அங்ஙனே நடேசப்பெருமான் ஆனந்ததாண்டவஞ்செய்தருளக்கண்டு, பேரின்பசாகரத்தழுந்தி ஒருவாறெழுந்து பன்முறைபணிந்து அளவிலாத்துதிகள்செய்து, அப்படியேகாலந்தோறும் நடனதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அத்தலத்திலேயே நெடுநாள்வசித்திருந்து பின்வேதாரணியஞ்சென்றான். சூரியன் முதலான ஒன்பது கிரகங்களும் ஒருகாலத்திலே இங்குவந்து தவஞ்செய்திருந்து தாங்கள் எண்ணியகாரியமெல்லாங்கைகூடப்பெற்று வாழ்ந்தார்கள்.

அன்பனே? வேறொன்றுசொல்வோங்கேள்; விஷ்ணு, நான்வேதாதிசாஸ்திரமுற்றுணர்ந்தும் பற்பலர்க்குப்போதிக்குங்குருவாயிருந்தும் ஊழ்வலியினாலே, விக்கினேசபூஜைசெய்யாமற் கடல்கடைந்தமையால் விஷமெழுந்துபரக்க, அப்பொழுது தேவகூட்டமுற்றுமோடவும், தன்தலைமேலோங்கிநின்று வெப்பந்தாக்கப்பெற்று மேனிகருகிவருந்திப்பயந்து, அதிவேகமாய்புறந்தோடிய தேவேந்திரர்க்குமுன்னேஓடிப், பற்பலதுதிகளைமொழிந்து திருவருள்கைகூட இத்தலத்துவந்து கோயிலுட்புகுந்தேதாவிட்டலறிட, அமுதநாயகன் வைரவரை அனுப்ப, அவர்நெற்றிக்கோபுரவாயிலால் வெளிவந்து மேற்றிசைநோக்கிப்போய், அவ்விஷம் ஐந்துகுரோசதூரத்துக்கு அப்பால்வருவதுதெரிந்து, அங்ஙனவந்தே அவ்விடத்துப்போய் தமதுதிருக்கரநீட்டிக்கவர்ந்தனர். அப்பொழுதே மந்திரேசரும் அவ்விடத்துவந்தருள, அதனை அவர் திருக்கரத்துக்கொடுத்தனர். உடனே அந்த விஷத்தைப்பானஞ்செய்தருளி அந்த இடத்திலும் அம்மந்திரேசர், நீலகண்டேசரென்னும் நாமத்தோடு நித்தியசாந்நித்தியமாய் வீற்றிருந்தருளுவாராயினர். விஷத்தைக்கவர்ந்துகொடுத்த அவ்வைரவரும் அத்தலத்திலேதென்முகமாகவீற்றிருந்தருளுகி

என்றூர். அத்தலத்தையடைந்து வழிபாடுசெய்து இஷ்டகாமியங்கள்பெற்றுவாழ்ந்தோர் அநேகர். அத்தலம் தாமரைக்கோட்டையென்னும்பெயரால்வழங்கப்பெறுகின்றது. பின்குருதவனேசர் ஒளிவிட்டுறைய தேவர்யாவர்க்கும் அருள்புரிந்து, அவருள் தேவேந்திரனையிந்திராணியையும்நோக்கி இனிவிக்கினேசபூசனைபுரிந்து கடல்கடையுங்கள் அமுதங்கிடைக்குமென்றருள, அப்படியே செய்யும்படி. விக்நேசமுதலியோர் மேருவைவணங்கி விடைபெற்றுச்சென்றனர்.

குருகுலத்தரசனொருவன் இத்தலம்புகுந்து மந்திரேசனைப்பூசித்துத் தேவேந்திரனியாமெனவரசர்களுக்கு மேன்மையாகப்பெற்றின்புற்று வாழ்ந்தான். இந்திராணி இத்தலத்துக்குவந்து மந்திரேசபூசனைப்பேற்றால் துஷ்டனுகிய நகுஷனுக்கு ஆபத்தைச்சகிக்காதுதப்பி, பிரிவுற்ற இந்திரன்தன்னை நீங்காது மருவப்பெற்றுவாழ்ந்தாள். இந்திரன் மந்திரேசானுக்கிரகத்தால் விருத்திரனுகிய பாவங்களைக்களைவைப்பெற்றுவாழ்ந்தான். அஸ்வினிதேவர்இருவர் மந்திரேசபூசனையால் மற்றைத்தேவர்களோடு தங்களுக்கு அவிப்பாகங்கிடைக்கப்பெற்றுவாழ்ந்தார்கள். இப்படியேஇத்தலம்புகுந்தருள்பெற்றோர் அளவிலாதோர்; முற்றுங்கூறுவது யார்க்கும் அசாத்தியமேயென்றருளிய நந்திதேவரை மேலும் சனற்குமாரர்வணங்கி, மந்திரேசருளைச்சிரமேற்கொண்டென்றவிக்நேசமுதலியோர்செய்யாது கூறியருளுகவென்றுவேண்டினர். இச்சரித்திரமுழுதும் அன்போடுபடிப்பவர் கேட்போர், சத்துருக்கள் விக்நங்கள் முதலிய எவ்வெவற்றுலும்வரும்பெருந்துக்கமெலாம் எளிதினீங்கப்பெற்று, நன்மனைமக்கட்பேறு முதலிய இகவாழ்வுமுற்றும்பெற்றுவாழ்ந்து தேகாந்தத்திலே பரமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

இராமன் மந்திரோபதேசச்சருக்கமுற்றிற்று.

அமுதநிவேதனச்சருக்கம்.

சனற்குமாரரே! நீகேட்டவாறு அவ்விக்நேச அமுதநிவேதனஞ்செய்த வைபவம்யாமுரைப்பாமென்று திருநந்திதேவர்கூறுகின்றார். அமுதவிக்நேசர் திருவருள்பெற்றுச்சென்றவிந்திரன், வழிபடுவார்க்குச்சர்வவிக்கினங்களும் நீக்கிய குணமில்லா சர்வசத்தியாகுகிய பிரணவாகாரபிரணவார்த்தசொரூப பரம்பொருளாகிய ஸ்ரீவிக்கினராஜப்பெருமானை முன்புஅபராதஞ்செய்தமைவேண்டிநின்று, சமஸ்தபூஜோபசாரங்களுங்கொண்டுவிதிப்படிபூசித்து, இனிமேலும் இடையின்றி அமுதங்கிடைக்கும்படி அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்றுபிரார்த்தித்து, அவனிடத்துவிடைகொண்டு திருவருள்பெற்றுச்சென்று, முன்போலத்தேவர் அசுரரென்னும் இருதிறத்தாரும்பாற்கடலைக்கடைந்து, அமிர்தமெழப்பெற்றுச்சொர்ணகடங்களில்நிறைத்து, அதனை யமர்க்குப்பகிர்ந்துத ருகவென்று

சூழ்ந்த தேவாசுரர்களைநோக்கி, இவ்வமுதம் மந்திரேசர் திருவருளாற்கிடைத்தமையால்அப்பெருமானுக்கு நிவேதனஞ்செய்து நாம்அச்சிவப்பிரசாதங்கொள்ளலே முறையாகுமென்று சூதவனஞ்சென்று, மார்க்கண்டதீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து விபூதிருத்திராக்ஷதாரணாதிநியதிகள் முடித்து, அமிர்தகடங்களோடுகோயிலுட்புகுந்து அமுதலிங்கசந்நிதியடைந்துபன்முறைபணிந்து, சமஸ்தபூஜாத்திரவியங்கொண்டு அன்பொடுபூஜித்து, அமுதகடமெனவெதிர்வைத்து எம்பெருமானே திருவருளாற்கிடைப்பித்தருளிய இவ்வமுதை அமுதுகொண்டருளுகவென்றுபிரார்த்தித்து, அளவிலாத்துதிகள்செய்து பூசனைமுடித்துச்சண்டேசபாகமும் நிவேதித்து, மேலும் அமுதலிங்கசந்நிதியடைந்துபணிந்து விடைபெற்றுச்சென்று, அசுரரையெஞ்சித்து அமுதமுழுதும் இந்திராதிதேவர்யாவர்க்குங்கொடுத்துவிட்டுப் பாற்கடலடைந்து ஆதிசேடனுக்குமுன் விஷந்தாக்கச் சூதவனஞ்சென்றதும், சூதவனேசர் அதனையுண்டருளியதும், பின்னுங்கடல்கடைந்து அமுதங்கொள்ளுதற்குபாயந்தெரிவித்தருளியதும், அப்படியேகடைந்துஅமுதமெழப்பெற்றதும், அதனை அமுதலிங்கேசர்க்கு நிவேதித்துப்பிரசாதங்கொண்டு தேவர்க்களித்ததுமாகிய சூதவனேசர்திருவருட்பெருமையெல்லாவற்றையும் விரித்துரைத்தனன். கேட்ட ஆதிசேடன், தன்னுள்ளத்தமுதூறிக்கிடந்த பேரன்புகொழுந்தோடிப்படர்ந்துமேலெழுந்துசென்று சூதவனேசர்திருவடிக்கொழுகொம்புபற்றிப்பியகச்சூழ்ந்துகொள்ள, அன்புடையாரடிஎம்பெருமான் சூதவனேசன் திவ்யதரிசனம் எளியேனுக்கு இன்னும் என்றுகிட்டுமோவென்றுங்கருத்தேமேற்கொண்டு அமர்ந்திருந்தனன். இச்சரித்திரம் அன்பொடுபடிப்பவர்கேட்பவர் இகபோகமுற்றும்பெற்றுவாழ்ந்து பின்பரமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

அமுதநிவேதனச்சருக்கமுற்றிற்று.

இந்திரன் திருவிழாச்சருக்கம்.

சனற்குமாரனே! இந்திரன் இச்சூதவனம்வந்து திருவிழாச்செய்தமை கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன் ஆதிசேடன் சூதவனத்திலே, ராஜசூடாமணியென்னும் சோழனாற்செய்வித்த சைத்திரோற்சவ விஸ்தாரவைபவமுற்றும் இந்திரன் கேள்வியுற்று, அதனைத்தான்செய்யக்கருதி வாயுதேவனைநோக்கி, நீ சூதவனஞ்சென்று நாஞ்செய்யக்கருதுகின்ற திருவிழாவுக்குரிய அலங்காராதிவகையெல்லாஞ் சிறிதுங்குறைவின்றிச்செய்வாயென்றேவினன். அப்படியே வாயுசெல்லும்போது தேவகம்மியனுக்கு ஆஞ்ஞாபிக்க, அவன் சூதவனஞ்சென்று மார்க்கண்டதீர்த்தஸ்நானநியதிமுடித்து, அமுதலிங்கதரிசனம்பெற்றுப் பரவசமுற்றுப் பன்முறைபணிந்து துதித்துத், தானே முன்செய்த அக்கோயின்முழுதும் பார்த்துவந்து, பின்

ரீகளுக்கு இயற்கையழகு எவ்வளவிருந்தாலும், செயற்கையழகுசெய்வதி லும் பிரியமாதாக்களுக்கு ஆசையிருப்பதுபோல, இயல்பாகவே அலங்காரவ மைபொரு நிறைந்த அந்திருக்கோயிற்கு மேலும் அநேக அலங்காரங்கள் செ ய்துவருகின்றான்.

முதற்கோபுரவாயிலை நந்திமண்டபத்தின்வடதிசை வசந்தமண்டபமத்தி யிலே, பொன்னாலாகியவனான வேதிகையொன்றெடுத்து, அதன்மேல்வயிர த்தினாற் ஆசனியமத்தி, மேற்பலவகைகளுடன்சார்ந்த இந்திரநீலப்போதிகைசேர் த்து, மேல்முத்திறைத்தவிட்டங்கள்சேர்த்து, மேனிலம் மூன்றாக மாணிக் கக்கொடுங்கைகளமைத்து, மேற்பொன்னாற்றினஸ்தூபிகளமைத்து, மேலு ம்மாடியுங்கொடியுமெழுதித்தூக்கி, சிற்பநூற்பொருளெலாம்விளங்க ஒருவிமா னஞ்செய்து, மத்தியிலே திவ்யரத்தினசிங்காசனங்கற்பித்து, அவ்வேதிகை யமைத்துக்குச் சொர்ண ரத்தினங்களாற் படிகளமைத்து ஜலதாரையொன்ற மைத்து திருமஞ்சனமெடுக்க, அவ்வழியே வேதிகைசூழ நீர்நிறைத்து, உரியநறும லர்பரப்பி, இப்படியே இனிமந்திரோசர் உற்சவங்கொண்டு வீற்றிருந்தருளும் போதுசெய்யத்தக்கவென்று யாவர்க்கும்விளங்கக்காட்டி, மதில்முதலியஇட மெலாம் சித்திரத்துவளைக்கான சித்திரரூபங்கணிறைத்து, அவ்வசந்தமண் டபத்தைச்சூழ அதிசிதளபரிமளசுகந்தங்கள் அஷ்டதிக்குகளிலுங்கமழத்தக்க புஷ்பவனத்திலேகவிகையுமினமைச்சோலையுண்டாக்கி, அபிமுகமாகிய தெற்கு வாயிலினேரே சொர்ணரத்தினமயமானமேற்கட்டித்தினமாலை பொன்னரி மாலை புஷ்பமாலைமுதலிய எல்லாஞ்செறியகடைப்பந்தர்நீளச்செய்து, மாக த்தால் முன்கைகளுந்தன்மேன்மைத் தூப்பமணிகளாலும்பொன்னாலும் குலைக ள்செய்துபாளைக்குற்றபூவமைத்துள்ள அநேகம்வாழைகளும், இப்படியேசொ ர்ணரத்தினங்களால் செய்துள்ள கமுகுகரும்புமுதலியவைகளும், அப் பந்தரிலே வரிசையாகநாட்டினான். தூண்களெல்லாம் பளிங்குக்கற்படுத்து ப்பதித்துள்ள இடங்களிலெல்லாம் திவ்யரத்தினங்களே தீபங்களாகநிரை த்தான். மணிதீபத்தைத் தொடுத்துயர்ந்தவாசனைத்திரவியமெல்லாஞ்சே ர்த்தக்கலந்து எங்கும் மெழுகித் தொற்பன்னீர்தெளிப்பித்தான். இவ் வாறாக திசையெல்லாம் வாசனைமணம்வீசும் தூபங்கள் நறும்புகைகமழச்செய் தான். திருவிலங்கு எங்கும் வாசனையெலாஞ்சேர்ந்த பொறிபொடி யாதிகளாற் றீபவிமானத்தோடு அலங்கவெல்லாஞ்செய்வித்தான். சொ ர்ணரத்தினமயமான அலங்காரங்களோடு சொர்ணரத்தினவகையாற் றேங்காய் மாவிலை தர்ப்பைமாலைமுதலிய அலங்கரித்து அங்கங்கே பூரணகும்பங்களை வரிசையா கவைத்தான். மேலும் எங்கும் அநேகவித அலங்காரவகையெலாஞ்செ ய்தான்.

இப்படியே மந்திரோசர் பெரியநாயகிகோயிலிரண்டிலும் அலங்கரித்துத்

திருவீதிமுழுதுந் திருத்தஞ்செய்து, வெண்மணல்பரப்பினதுபோல மிகச்சிறியமுத்துப்பொடிகள்பரப்பி, வாழை கமுகு கரும்பு தோரணம் பூம்பந்தர் புஷ்பமாலை பொன்னரிமாலை ரத்தினமாலைகள் கோலங்கள் பூரணகும்பங்கள் தூபதீபாதிகளால் அலங்காரவகைமுழுதுஞ்செய்துமுடித்துத்தேவகம்மியன் வாயுவுக்குத்தெரிவிப்ப, அவன் இந்திரனுக்குத்தெரிவிப்ப, உடனே இந்திரன் அன்புமீதூர அருள்வழிச்சென்றுதேவகூட்டத்தோடு சூதவனம்வந்து, கோயிலுட்புகுந்து அமுதலிங்க திவ்யதெரிசனங்கிடைக்கப்பெற்று ஆனந்தசாகரத்தழுந்தி எழுந்துபலமுறைபணிந்து துதித்துஎம்பெருமானே? ஏழைநாயேன் தேவரீருக்குச் சைத்திரோற்சவஞ்செய்துய்வழிபெறவிரும்பித் திருச்சந்நிதியடைந்தேன். நன்மையொன்றடைதற்கிடையூறுபலவுண்டாமென்று நன்மைநிறைந்த பெரியாரும் அஞ்சுவராயின், ஒருநன்மையுமில்லாத ஏழையேற்குச் சொல்லவும்வேண்டுமோ? எவ்விடர்வரினும் அவ்வினைத் துநீக்கி இத்திருத்தொண்டு விதிப்படிமுற்றுப்பெறச்செய்தருளுக எந்தையே? செய்வதுதவிர்வது சிறிதுந்தெரியாத அறிவிலியாதலால் எளியேன்ஒருவாறு அறியாது அபசாரஞ்செய்திடினும் அனைத்தும்பொறுத்தருளி அநுக்கிரகித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, வெளிவந்து ஸ்ரீநந்திதேவரைவணங்கித்துதித்து, உற்சவநடத்துதற்குரிய ஆஞ்ஞைவேண்டிப்பெற்றுக்கொண்டு, புறம்போந்து தனக்குரிய ஓர்வசதியில் வந்திருந்தனன்.

வந்திருந்த இந்திரன் தேவர்களை அழைத்து உபசாரங்கூறி, அவருள்ளே ஒவ்வொருவரைநோக்கிக்கூறுகின்றான். குபேரனே? நீசொர்ணரத்தினதெக்ஷணைதிவகையெல்லாம் கொடுத்துவருக. அக்கினிதேவனே ? நீஅன்னாதிசகலபதார்த்தங்களும் பாகஞ்செய்துவருக. வாயுதேவனே? நீதிருவீதிமுதலியஇடமெல்லாம் கண்ணாடிபோற்பிரகாசிக்கும்படி திருவலகுப்பணிசெய்துவருக. வருணனே? நீஅவ்விடமெல்லாம்பரிசுத்தநீர்பனிநீர்தெளித்தல் சந்தனாதியால் மெழுகுதல்முதலியசெய்துவருக. நிருதியே? நீபூதவேதாள பிசாசாதிகளால் ஒருசிறிதும் இடர்வாராமற்காவல்செய்துவருக. யமனே ? நீ திருவீதிமுதலிய இடங்களிலே சனநெருக்கத்தைவிலக்கி இதஞ்செய்துவருக. ஈசானதேவனே? நீ எம்பெருமான்திருச்சந்நிதியிலே பொற்கோல் பிடித்துலாவி நெருக்கொதுக்குந்திருப்பணிமேற்கொள்ளுக ; என்றிவைபோல மற்றையோர்க்கும் அவரவர்தகுதிக்குரிய திருப்பணிகள் பொறுப்பித்தான். பின்புதன்ஆசாரியனாகிய வியாழகுருவால் உற்சவாரம்பாதி சுபமுகூர்த்தநிச்சயித்து, எல்லா இடங்களுக்குந் திருமுகமனுப்பினான். அம்மகோற்சவத்திருமுகங்கிடைக்கப்பெற்ற தேவர்மானுடர்யாவரும், அதனைச்சிரமேற்கொண்டு கண்ணிலொற்றிப் பீடத்தில்வைத்துப்பூஜித்துப் போன்புசெலுத்தப் பெருமகிழ்ச்சியோடு சூதவனத்துக்குவருகின்றார்கள். வரவரஉபசரித்து அவரவர்மரபுமுதலியதகுதிக்குரிய

இடங்காட்டி அங்கங்கேவசிக்கச்செய்தான். மேலும் ஆகவேண்டியவெல்லாம்
நன்காராய்ந்து அவைமுழுதுந்திரம்பச்செய்தான். சித்திரைமாசம்சுக்கிலபக்ஷ
ம் பஞ்சமிதிதி மிருகசீரிடநக்ஷத்திரதினத்திலே, வியாழகுரு சொல்லிய சுப
முகூர்த்தமாகிய அருணோதயகாலஜெயமுகூர்த்தம் சமீபிப்பதுதெரிந்தான்;
உடனே அவ்விந்திரன்சிவத்துவிஜர்யாவரையும் பணிந்து இம்மகோற்சவஞ்
செய்ய நான்விரும்பினேனாயினும்,முழுதும் உங்கள்செயலேயன்றியெனக்கொ
ருசுதந்திரமுமில்லை ஆதலால்இதனைவகித்து நடத்தியருளுகவென்றுநான்வே
ண்டுவதுமிகையன்றேவென்று உபசரித்தான்.

சிவத்துவிஜர்யாவரும், அதனையே ராஜானுஞையாக்கொண்டு இந்திர
னுக்கு உபசாரங்கூறி, அதன்மேற் பிராமணனுஞை தேவானுஞை நிர்விக்கி
னசமாப்தியின்பொருட்டு விக்கினேசுரபூசனைசெய்து அருள்பெற்றுத், தன
பூஜை புண்ணியாகவாசனுதிவாஸ்துசாந்தி மிருத்சங்கிரகணம் அங்குரார்ப்ப
ணம் ரக்ஷாபந்தனம் ரிஷபசித்திரபடபூசனை துவசாதிவாசனம் பேரிதாட
னம் திக்பந்தனம் கிராமதேவதார்ச்சனுதியெல்லாம் வரிசையாகச்செய்து பி
ரார்த்தித்துக்கொண்டு, சோமாஸ்கந்தரைத் துவசமண்டபத்துக்கு உரியவரி
சைகளோடெழுந்தருளிவரச்செய்து, அவரெதிரே முன்பூஜித்திருக்கிற ரிஷ
பசித்திரபடத்தை விதிப்படி துசஸ்தம்பத்துச்சியிலேற்றுதலாகிய கொடியே
ற்றஞ்செய்தார்கள். அம்முறையே மற்ற அஷ்டத்துஜங்களிலும் ரிஷபசித்
திரபடமேற்றுதலாகிய எட்டுக்கொடியேற்றமுஞ்செய்து, பின்யாகசாலைபுகு
ந்து அதன்மத்தியிலே சர்வாலங்காரமுமமைந்த திவ்யரத்தினமயவேதிகையி
லே, பரிவாரசகிதயாகேசகடஸ்தாபனுதி நவகுண்டங்களிலும் அக்கினிஸ்தா
பனுதிசெய்து, ஆகுதிகடந்துகொண்டிருக்கச் சோமாஸ்கந்தருக்கு விசேடபூச
னைசெய்து அலங்கரிக்கப்பெற்ற ஆந்தோளியிரண்டில் அம்பிகையோடெழுந்
தருளி விநாயகசுப்பிரமணியசண்டேசசகிதம் கோயில்வலமாகவந்து அவ்யாக
சாலைஎதிரே நின்றருளச்செய்து, முந்தியேமற்றையகுண்டமெட்டும்அக்கினி
காரியசமாப்தியாகித்தன்னிலொடுங்கப்பெற்றபிரதானகுண்டத்திலேபூரணு
குதிசெய்து, மேற்குமுகமாக அவ்வேதிகைமீதுள்ள கும்பபூசனையும் கிழக்கு
முகமாக நின்றருளுகின்ற சோமாஸ்கந்தவிம்பபூசனையும் ஏககாலத்திலே நே
ரே மகாதீபாதிசோடசோபசாரங்களோடு செய்தார்கள். இந்தப்பிரகாரம் இ
ச்சிவத்துவிஜர்கள் ஸ்தம்ப விம்பகும்பமென்னுமூன்றிலும் விதிப்படிசெய்த
பூசனைகொண்டருளி எம்பெருமான் ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தர் அம்பிகா விநாயக சுப்
பிரமண்யசண்டேசசகிதராய் அங்குநின்றும்திருவீதியிலேபவனிவந்தருளுவா
ராயினர்.

அநேக சூரியசந்திரர்கள்போலஅளவிலாதகுடைகள் நிழல்செய்துவரச்,
சாமரை விசிறி ஆலவட்டம் சுருட்டியாதி வரிசைகளிருபக்கத்துநெருங்கிவர

க், கருடக்கொடி அன்னக்கொடியாதிகொடிக்கூட்டங்கள் பணிந்துசூழ அவைக்கெல்லாம் அரசாகிய ரிஷபக்கொடிநாயகமாய் முன்செல்லத், தேவஸ்திரீகள் பரதசாஸ்திரவிகற்பமெலாம் விளங்கத்திருமுன்னே நடனஞ்செய்துவர, இருபக்கத்தும் எசுர்வேதமும் பின்பக்கத்து மற்றவேதங்களும் முன்பக்கத்தே செந்தமிழ்வேதமாகிய தேவார திருவாசகாதி திருவருட்பாக்களும்முழங்கிவரப், பதினெட்டுவகைவாத்தியகோஷமும்பெருகிவர, வந்தியர் மாகதர் சூதரென்னும் மூவகையாரும் மங்களம் வீரம் கீர்த்தியென்னும் மூன்றுயர்முறையே எடுத்துப்பாடிவரத், திருத்தொண்டர் திருமேனித்திருவெண்ணீற்றொளிதிருவருள்வெள்ளந்திருவுருக்கொண்டுசெல்லுதல்போற் செறிந்துபரந்துவர, அத்திருத்தொண்டர் திருவாயினின்றும் ஹரஹர மஹாதேவ சங்கர உமாநாத நீலகண்டாதி சிவநாமகோஷம் நிறைந்துவரக், கற்பனைகற்றுமுள்ளந்தெளிந்து உண்மையுணர்ந்த உத்தமசத்துவகுணவிசிஷ்டர்கள் சிவசாஸ்திர சிவபரத்துவப்பிரசங்காமிர்த மழைபொழிந்துவர, தேவஸ்திரீகள் சாமரம் பூரணகும்பம் கண்ணாடி அங்குசம் முரசம் தீபம் ரிஷபக்கொடி இரட்டைக்கயல்மீன்களாகிய அஷ்டமங்கலங்களேந்திவரப், பட்டயானைகள் உரியஅலங்காரத்தோடுமுன்செலக், குதிரைகளும் அப்படியே பற்பலநடனஞ்செய்துவரக், காளம் சின்னம் தாரைமுதலியன அமுதநாதன்வந்தான் சூதவனேசன்வந்தான் மந்திரேசன்வந்தான் என்பனமுதலிய திவ்வியநாமங்களையெடுத்தோதிவர, இவைபோலின்னும் அளவிலாதவைபலவுங்களெல்லாம்பெருகிவர, எம்பெருமான் அமுதநாயகன் திருவீதிவலமாகத்திருக்கோயின்முன்வந்தருளத், தேவஸ்திரீகள் கற்பூரதீபங்கள்வரிசையாக்கொண்டு முன்றுமுறைசுற்றுதலாங்கச, அதன்மேல் ஆதிசைவர்செய்தபூசனையேற்று உட்சென்று வசந்தமண்டபத்திலே திவ்வியரத்தினாசனத்திலே வீற்றிருந்தருளினார்.

இப்படியே அலங்காரசிறப்பெல்லாம் நாளுக்குநாள் மிகப்பெருக இம்மகோற்சவம்நடந்துவருங்கால் மறுநாட்காலையில்அம்பா சுவாமியிருவரும் அந்தோளியிலும், அன்றிரவுமுத்துப்பல்லக்கிலும், மூன்றாநாட்காலை முன்போலவும்அன்றிரவுஅம்பா ஆதிசேஷவாகனம் சுவாமிகயிலாசவாகனத்திலும், நாலாநாட்காலை முன்போலவும் அன்றிரவு அம்பாஅன்னவாகனம் சுவாமிநந்திவாகனத்திலும், ஐந்தாநாட்காலைமுன்போலவும்அன்றிரவு அம்பாகிளிவாகனம் சுவாமிபூதவாகனத்திலும்,ஆறாநாட்காலைமுன்போலவும்,அன்றிரவுஅம்பா சிங்கவாகனம் சுவாமி இரண்டாயிரங்கொம்புள்ளஐராவணமாகியயானைவாகனத்திலும், ஏழாநாட்காலைமுன்போலவும், அன்றிரவு அம்பா தர்மருபரிஷபவாகனம் சுவாமி விஷ்ணுருபரிஷபவாகனத்திலும், எட்டாநாட்காலை முன்போலவும்,அன்றிரவுஅம்பாகாமதேனுவாகனம் சுவாமி குதிரைவாகனத்திலுமாகத்திருவிழாக்கொண்டு திருவீதிப்பவனிவந்தருளி; ஒன்பதாநாட்காலமுக..

ர்த்தத்திலே விநாயகசுப்பிரமணியர் சண்டேசுரர்பெரியநாயகிநால்வரும் நான்கு சொர்ணரத்தினமயதிவ்யரதங்களிலாரோகணித்து வீற்றிருந்தருளியுடன்வர, அமுதலிங்கேசர்அத்தகைய மகோந்நதமகாலங்கார மகாவைபவமகாரதத்திலாரோகணித்து வீற்றிருந்தருளித் திருவீதிவலம்வந்து, யாவருக்கும் மகாரதோற்சவ சர்வாலங்கார தேஜோமயதிவ்யமங்களத் திருக்கோலக்காட்சி கொடுத்தருளினார். பத்தாநாள் அதிகாலையிலே அம்பிகை ரிஷபவாகனமேலுடன்வர விநாயகசுப்பிரமணியசண்டேசசகிதராய்த் திருக்கோயிலுள்ளே அக்கினிதிசையிலுள்ள திருமலதீர்த்தத்திலே ரிஷபாரூடராய்வந்து தீர்த்தங்கொடுத்தருளி யாவரும்திருவருட்பெருவெள்ளத்துள் மூழ்கி இன்புறச்செய்தருளினார்.

பின்பு சிவத்துவிஜர்கள் யாகவிஜர்ச்சனம்விதிப்படிசெய்து, அந்த யாகேசகும்பதிவ்யோதகத்தை அமுதலிங்கேசர்க்கபிடேகித்து, விசேடபூசனைசெய்து கொடியிறக்குதலாகிய துஜாவரோகணமும், சண்டேசஉற்சவமும், திக்பந்தன அங்குரரக்ஷாவிஜர்ச்சனமும், திருக்கல்யாணமகோற்சவமுஞ்செய்து அதன்பின்னாள், அவ்வசந்தமண்டபமத்தியில் விமானஞ்சூழநிறைத்திருந்த நீர்முற்றும் போக்கிப், புதுநீர்நிறைத்துச் சுகந்தபுஷ்பங்கள் முன்னாட்களிலும் அதிகமாகநிறையப்பரப்பி, அலங்காரவகைகளும்முன்னில் அதிகமாகச்செய்து, ஸ்ரீ பெரியநாயகிமந்திரேசருக்கு விதிப்படி அளவிலாத்திரவியங்கொண்டு ஸ்நபனகும்பாதி அங்கங்களோடு, அபிஷேகாதி பூசனைவகையெலாம் சவிஸ்தாரமாகச்செய்வதாகிய விடையாற்றுதிருவிழாவும் சிறப்பச்செய்து, எம்பெருமான் வாத்தியகோஷமாத்திரம் ஐந்தாம்பிராகாரத்திலும் கீர்த்தனமாத்திரம் நான்காம்பிராகாரத்திலும், சிவபுராணபாராயணமாத்திரம் மூன்றாம்பிராகாரத்திலும், வேதகோஷமாத்திரம் இரண்டாம்பிராகாரத்திலும், தேவாரதிருவாசகாதி செந்தமிழ்வேதகோஷமாத்திரம் முதற்பிராகாரத்திலும்முழங்க, உட்பிராகாரம்ஐந்திலும் வலம்வந்து, எதாஸ்தானத்தில் வீற்றிருந்தருளச்செய்து அன்புமீதூரப் பன்முறைபணிந்து இந்திரனுக்குவிபூதிப்பிரசாதாதிகொடுத்து ஆசீர்வதித்தார்கள்.

தன்கருத்தின்படி இச்சைத்திரோற்சவத்தைச்செய்துமுடித்துப் பெரும்பலனளித்த அச்சிவத்துவிஜர்களின் அருமைபெருமைகளும், அவர்செய்துவந்த மந்திரதந்திரகிரியாபாவனாதிகைச்சாதுரியவிதிக்கிரமபரிசீலன அபாரபக்திசிரத்தாவைபவங்களும், மற்றுமெல்லாம்நினைந்துநினைத்துப்பேரன்புடையனாய்ப்பலமுறைவணங்கி, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும்திவ்யவஸ்திரபூஷணாதி அலங்காரவகையெலாஞ்செய்வித்து, அவர்கள் ஒவ்வொருமுத்துப்பல்லக்கில் எழுந்தருளித் திருவீதிவலம்வருதலாகியஆசாரியோற்சவமுஞ்செய்து, சொர்ணரத்னாபரணாதிதக்ஷிணைவகையெலாம் அளவிலாமற்கொடுத்துவணங்கி,

அமுதேசசந்நிதியடைந்து ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிந்து பிரியாத்துக்கத்துடனப் புறவிடைபெற்றுச் சுவர்க்கத்திற்சென்று அமுதநாதன் திருவடிமறவாச்சிந்தையோடு அரசுபுரிந்திருந்தான்.

வாசாய் சனற்குமாரனே? இச்சூதவனத்தை அடைந்து திருவருள்பெற்றுய்ந்தோர் அளவிலாப்பெருந்தொகையோர் [illegible]ம். அமுதலிங்கேசன் இத்தலத்தை அடைந்தவரே பிறவிகள்முற்றுமறுத்து அவரவர் விருப்பத்தின்படியும் கொடுத்தருளுகின்ற அருள்வகையெல்லாம், பலகோடிகற்பகாலம் ஆயுள்பெற்றிருந்து ஆயிரமுகம் [illegible] ஆதிசேடன் சொல்லத்துணிந்தாலும் நிறைவுறமுடியாது. ஆதலால் அஃதெப்படியே? [illegible] விரிப்பதெப்படி? அமைக. உலகத்திலுள்ள [illegible] திருவருள்பெற்றுய்தற்கு உண்மைநூல்களாகிய [illegible] அநேகமுள்ளன; அவையெல்லாமும் [illegible] து. அவையெல்லாவற்றினும்மேன்மையுற்றுச் செய்தற்கு [illegible] சிவபுராணசிரவணமே. இது உண்மைநூலிற்கூறுக் [illegible]. இதுவே பலவகைச்செல்வங்களும் [illegible] இன்பங்களுந் தருவது. இதுவே [illegible] த்துப்பசுத்துவநீக்கிச் சிவத்துவாபிவியக்தி [illegible]. [illegible] வபுராணங்களுள்ளே மிகமேன்மையுடைய இச்சூதவனபுராணமுழுதுமேனும், ஒரு சருக்கமேனும், பலசிலாக்கியங்களேனும், [illegible] கேட்பவர்களும், இதனை எழுதுவோர், எழுதுவித்தோர், [illegible] ய்வோர், இதன்மகிமை எடுத்துப்போற்றுவோர், [illegible] வோர்யாவரும் இம்மையின்கண்முற்றும்பெற்று [illegible] தேவர்முடிக்குக்கூறினதால், [illegible] த்தற்கஞ்சியமைந்திருந்தார் [illegible] சூதமுனிவர்கூறினர். அம்முனிவர்களும் [illegible] கள்.

வேதம்வாழிமுனிவர்வாழிவிளைகூழ்வாழி [illegible]
நீதம்வாழிதிருத்தொண்டர்செல்வம்வாழி [illegible]
சாதம்வாழிசித்தாந்தசைவம்வாழி [illegible]
நாதன்வாழியவனைபொழியாக்கவைவாழிவாழியவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்திரன்றிருவிழாச்சருக்கமுற்றிற்று.

சூதவனபுராணவசன முற்றிற்று.

சிவமயம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்.
[illegible]	,,	௪	தும்	சிறிதும்
௩௰.	௰	௩	பொழிசெல்த	பொழிதெதன்
௩௰	௨.௩	௩	மெய்ருநாவ	மெய்ஞ்ஞான
[illegible]	[illegible]	௩	காமமொழி	காமமொழி
,,	[illegible]	௨	நாற்றிணை	நாற்றிணை
[illegible]	[illegible]	௨	வருக்கை	வருக்கை
[illegible]	[illegible]	௪	கனிவுறு	கனிவுறு
[illegible]	,௰	௫	மடைக்குதடர்	மடக்குதடர்
[illegible]	௩௩௰	௫	மேவுறுநேறு	மேவுறுநேறு
[illegible]	௩௰௰	௫	உலகெலாம்	உலகெலாம்
௰௩	[illegible]	[illegible]	வெழுதார்ந்	வெழுந்தார்.
௰௰.	௩௰	௫	ரவியுறு	ரமுதுறு
,,	௩௩	௩	முனிவர்	முனிவிர்
௰௪	௨.௩	௪	முனிவர்க்குசகுரு	முனிவர்க்குக்குரு
[illegible]	௨.	௫	மருண்மயமா	மருண்மயமா
[illegible]	௨.௩	௫	மண்மகார்	மணமகார்
[illegible]	௪.௮	௫	புறக்தாலே	புறக்தாலே
[illegible]	௰௫	௫	திலைக்கவரி	திலய்கவரி
,,	௰௪	௩	பொன்னினதி	பொன்னிநதி
[illegible]	[illegible]	௨	தெழுயிர்பாழை	தெருளிர்மாழை
,,	[illegible]	௫	முகமுடிவுஞ்	முகமுடிவுஞ்
[illegible]	[illegible]	௫	தனிகுருணமா	தனிக்குருணமா
,,	[illegible]	௩	காசினியிற்	காசினியிற்
[illegible]	௪	௪	மக்தொழில்	மக்தொழில்.
,,	௰	௫	பழுக்கறைப்	பழுக்காய்
,,	,,	,,	மேவு	மேவும்
[illegible]	[illegible]	௪	வருமிரு	வருமிரு
[illegible]	௨.௨	௨	பாமபோகமே	போகம்
[illegible]	௫.௫	௪	முனைவிலோ	முனைவிலோ
[illegible]	[illegible]	௨	கூப்ப	கூம்ப
[illegible]	[illegible]	௪	மபார்த்த	பார்த்த
[illegible]	௪	௪	திருக்கயி	திருக்கயி

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
௮௯	௰௨	௨	காலைவுமா	காலைவுமை
௧௦௫	௧௧	௪	வருந்து	வசித்து
௧௦௭	௰௫	௧	இகபாக	இகபாகம
௧௧௰	௭௪	௰	புரிந்தான்	புரிந்தான்
௧௧௯	,,	௰௧	முரக்கம்	முழக்கம்
௧௧௭	௯௪	௨	தெழுந்து	தெழுந்து
௧௨௯	௰௪	௧	தொவிழும	தொவிழும்
,,	௰௮	௰	வைகல்	வைகல்
௧௩௭	௪௰	௰	மேலைநாற் குன்	மேற்நாற்குன்
௧௱௫	௧௧௨	௨	பதவெப்பதாம	பதவிசெப்பதாம
௧௰௯	௧௧௭	௧	னன்ஞானக்கோதா	னன்ஞானக்கோதா
௧௪௭	௧	௰	வளைந்த	வளைந்த
,,	௪	௨	அன்னுபா	அன்னுபு
,,	௭	௪	விடாதிதை	குடாதிதை
௧௰௮	௯௨	௪	முகைதபின	முகைதபின்
௧௪௯	௪௭	௯	மேவாதிவங்க	மேவாதிலிங்க
௧௯௯	௨௨	௩	லெஞ்ஞனம	லெஞ்ஞனம
௧௭௬	௧௨௬	௰	கிரிசில	கிரில
௧௯௰	௰௰	௧	அறிவாளர்	அறிவாளர்